

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

(Τελεῖται συνήθως τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων ἑσπέρας)

Ἱερεὺς: **Εὐ**λογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἱερεὺς: **Δ**όξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θεσαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ' (19).

Ἐμμελὴς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕψος

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρα θλίψεως· ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι .

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Ἀὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ Κ' (20).

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν .

Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντα τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτούς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτούς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

“Οτι ἔκλιναν εἰς σέ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

“Οτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ἵψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

“Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ’)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

“Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἰερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Τροπάρια.

Κῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα...

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρομῶς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν,

μόνη εὐλογημένη.

Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον. (γ') [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ἱερεὺς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἱερεὺς: Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα

μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

ΨΑΛΜΟΣ Γ' (3).

Κύριε τὶ ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῶ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Κὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα, ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου. Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν·

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΖ' (37).

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου.

Οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἄνομιαί μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρούβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ

ἰσχύς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ὕπὲρ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν·

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΒ' (62).

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιᾶσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας· μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν·

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ' (87).

Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εισελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς· παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα καὶ τὸ πρωῖ ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἰνα τὶ Κύριε ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν·

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εισελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ΄ (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν,

οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυῖ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Εν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ΄ (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς

αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με.

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἶμι.

Καὶ πάλιν·

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(Δίς)**

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. **(Τρίς)**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Πληρωθέντος τοῦ ἑξαψάλμου λέγεται ἡ Μεγάλη Συναπτὴ ἢ Εἰρηνικά, τῶν χορῶν φαλλόντων τὸ· **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν,..... τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Χορός: **Κοί**, Κύριε.

Ἱερεὺς: Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἦχος λ δὲ — Γα² Ὁ χορός: $\overline{\chi^N}$ Γ^Γ Ἀ^Γ μ^Γ η^Γ η^Γ η^Γ ν^Γ

Στίχ. α'. $\overline{\chi^Γ}$ Ε^Γ κ^Γ ν^Γ υ^Γ κ^Γ τ^Γ ο^Γ ς^Γ ο^Γ ρ^Γ θ^Γ ρ^Γ ι^Γ ζ^Γ ε^Γ ι^Γ τ^Γ ο^Γ π^Γ ν^Γ ε^Γ υ^Γ μ^Γ α^Γ

μου π^Γ ρ^Γ ο^Γ ς^Γ ο^Γ ὁ^Γ θε^Γ ο^Γ ς^Γ δ^Γ ι^Γ ο^Γ τ^Γ ι^Γ φω^Γ ς^Γ τα^Γ π^Γ ρ^Γ ο^Γ

στα^Γ γ^Γ μα^Γ τα^Γ α^Γ σου ε^Γ πι^Γ ι^Γ τη^Γ η^Γ η^Γ ς^Γ γ^Γ η^Γ ς^Γ

ΟΡΘΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
α α αλ λη η η η η λου ου
ου ου ι ι ι ι α Α α α α αλ
λη η η η η λου ου ου ι ι ι α
Α α αα λη η η λου ου ου ου ι ι ι
ι α

Στίχ. β. ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
Δι και ο συ νην μα θε τε

οι ε νοι κου ουν τες ε πι ι τη η ης
γης

^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
α α αλ λη η η η η λου ου
ου ου ι ι ι ι α Α α α α αλ
λη η η η η λου ου ου ι ι ι α

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Α α αα λη η η λου ου ου ι ι ι

ι α

Στίχ. γ. Ζη λος λη ψε ται λα ον α

παι δευ τον και νυν πυρ τους υ πε ναν τι

ους ε δε ται

Α α α α λ η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α Α α α α α λ

λη η η η η λου ου ι ι ι α

Α α αα λη η η λου ου ου ι ι ι

ι α

Στίχ. δ. Προ σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ε̣ προ̣ σ̣θ̣ε̣ς̣ αυ̣ το̣ι̣ς̣ κα̣ κα̣ το̣ι̣ς̣ εν̣ δο̣

ο̣ ζ̣ο̣ι̣ς̣ τη̣ς̣ γ̣η̣ς̣

Α̣ α̣ α̣ α̣ λ̣ η̣ η̣ η̣ η̣ η̣ λ̣ου̣ ου̣

ου̣ ου̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ α̣ Α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ λ̣

λη̣ η̣ η̣ η̣ η̣ λ̣ου̣ ου̣ ου̣ ι̣ ι̣ ι̣ α̣

Α̣ α̣ α̣ α̣ λ̣ η̣ η̣ λ̣ου̣ ου̣ ου̣ ου̣ ι̣ ι̣ ι̣

ι̣ α̣
Ι̣ δου̣ ο̣ Νυ̣μ̣ φι̣ ο̣ς̣ ε̣ρ̣ χ̣ε̣ τ̣αι̣ εν̣ τ̣ω̣

με̣ ε̣ σω̣ω̣ τη̣ς̣ νυ̣ κ̣το̣ς̣ και̣ μα̣ κα̣ ρ̣ι̣ ο̣ς̣

ο̣ δου̣ ου̣ λ̣ο̣ς̣ ο̣ν̣ ευ̣ ρ̣η̣ σει̣ γ̣ρη̣ γ̣ο̣ ο̣ ρου̣ ου̣ ου̣

ουν̣ τα̣ α̣ να̣ ζ̣ι̣ ο̣ς̣ δε̣ πα̣ α̣ λ̣ιν̣ ο̣ν̣ ευ̣ ρ̣η̣ σει̣

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ρα θυ υ μου ου ου ουν τα Βλε πε ουν ψυ χη
η μου μη τω υ πνω κα τε νε χθης ι να
μη τω θα να α τω παρα δο θης και της Βα
σι λει ας ε ζω κλει σθης αλ λα α
να α α νη ψο ον κρα ζου σα Α γιος Α γι
ος Α γιος ει ο Θε ε ος η η μων προ στα
σι ι αις των Α σω μα α των σω σον η η
μα α α ας
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι
Ι δου ο Νυμ φι ος ερ χε ται εν τω

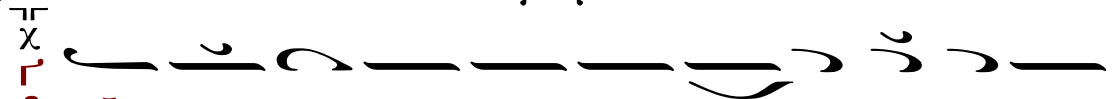
ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

με ε σωω τηης νυ υκτος και μα κα ρι ος
ο δου ου λος ον ευ ρη σει γρη γο ο ρου ου ου
ουν τα α να ξι ος δε πα α λιν ον ευ ρη σει
ρα θυ υ μου ου ου ουν τα Βλε πε ουν ψυ χη
η μου μη τω υ πνω κα τε νε χθης ι να
μη τω θα να α τω πα ρα δο θης και της Βα
σι λει ας ε ζω κλει σθης αλ λα α
να α α νη ψο ον κρα ζου σα Α γι ος Α γι
ος Α γι ος ει ο Θε ε ος η η μων πρε
σβει αις των Α γι ι ων σω σον η η μα
α α ας

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Α και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Ι δου ο Νυμφι ος ερ χεται εν τω

με ε σωω τηης νυ κτος και μα κα ρι ος

ο δου ου λος ον ευ ρη σει γρη γο ο ρου ου ου

ουν τα α να ζι ος δε πα α λιν ον ευ ρη σει

ρα θυ υ μου ου ου ουν τα Βλε πε ουν ψυ χη

η μου μη τω υ πνω κα τε νε χθης ι να μη

τω θα να α τω πα ρα δο θης και της Βα

σι λει ας ε ζω κλει σθης αλ λα α

να α α νη ψο ον κρα ζου σα Α γι ος Α γι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ος ^Δ ₉ Ἀ γι ος εἰ ο Θε ε ος η η μων ^Π δι α
της Θε ο το ο κου ^Γ ε λε η σον η η μα α
α α α α ας ^Γ ₉

Συναπτή μικρά.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός: Οἶ, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σου ἔστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Κάθισμα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

(Μέλος σύντομον εἰρμολογικόν).

Ἦχος α'

The musical notation consists of ten lines of Greek text with neumes above and below. The text is:

 Ἡ Παρθενὴ παρούσα

 ἡμερᾶς φωτιστικὰ να

 τε ελλειτῶκοσμῶ Χριστὸς γὰρ ε

 πειεῖγεται αἰτοῦ παθεῖν ἀγαθὸ ὀτητι

 ὅτασὺμπαντὰ ἐν τῆδρα κίπεριεχων

 κατὰδεεχεται ἀναρτηθῆη

 ναῖαι ἐν ζυλῶ του σσαι τον ἀνθρῶπον

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

^Γ
^χ
Δοξα Πατρι και Υι ω και Αγι

ω Πνευμα τι ^χ

^Γ ^Μ ^Κ
^χ ^χ ^χ
Α ο ρα τε Κρι τα εν σαρ κι ι

^Μ ^Κ
^χ ^χ ^χ
πως ω ρα θης και ερ χη υπ ανδρων πα

^Γ
^χ
ρα νο μω ων κταν θη ναι η μων το ο κα

^Γ ^Γ ^Γ
^χ ^χ ^χ
τα α κρι μα α κα τα κρι νω ων τω Πα α θει

^χ ^χ
σου ο θεν αι αι νε σιν με γα λω συ νην

^χ ^Γ
και δο ξαν α να πε εμ πον τες τη ε

^Γ ^χ
ξου σι α σου Λο γε συμ φω νως προ σφε ρο

^χ
μεν

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Κάθισμα.

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον... (Μέλος εἰρμολογικόν)

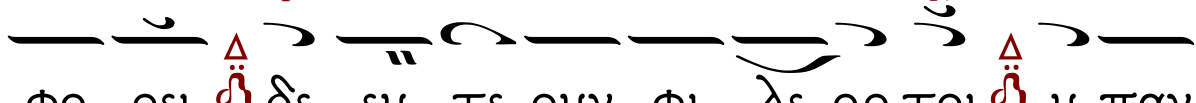
ᾠχος λ' δι' Νη

^χ^ν^Ν
Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

^χ^ν^Ν
των Πα θω ων του Κυ ρι ι ου τας α

παρ χας η πα ρου σα η με ε ρα λα μ προ

φο ρει δε ευ τε ουν φι λε ορ τοι υ παν

τη σω μεν α σμα σιν ο γαρ Κτι στης ερ χεται

Σταυ ρον κα τα δε ζα σθαι ε τα σμους και μα

στι γας Πι λα τω κρι νο με νος ο ο θεν και

εκ δου λου ρα πι σθεις ε πι κο ορ ρης τα

πα α αν τα προ σι ε ται ι να σω ση τον

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ανθρώπων ἡ διὰ τοῦτο βοοήσωμεν
ἡ φιλιάνθρωπε Χριστέ εὐθεῶν
πταισμάτων δωρησαίτην ἀφείσιν ἡ τοῖς
προσκυνούσιν ἐπιστεῖτα ἀαχραν
τα Παθῆσου σου οὐ οὐ οὐ οὐ ἡ

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Ὁ Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: **Σ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: **Π**ρόσχωμεν.

Ὁ χορός: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ΚΑ΄ 14-43).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπανάγων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πόλιν ἐπέειπεν. Καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὔρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον, καὶ λέγει αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῆ. Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν λέγοντες· Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε, ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται· καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες λήψετε. Καὶ ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερόν προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ λόγον ἓνα, ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι καὶ γὰρ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Τὸ βάπτισμα τὸ Ἰωάννου πόθεν ἦν, ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, ἐξ οὐρανοῦ,

ἔρει ἡμῖν· Διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;
Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν
ὄχλον, πάντες γὰρ ὡς προφήτην ἔχουσι τὸν
Ἰωάννην. Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπον·
Οὐκ οἶδαμεν. Ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ
λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Τί δὲ
ὑμῖν δοκεῖ; Ἄνθρωπός τις εἶχε τέκνα δύο, καὶ
προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπεν· Τέκνον, ὕπαγε
σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου. Ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐ θέλω· ὕστερον δὲ
μεταμεληθεὶς ἀπῆλθεν. Προσελθὼν δὲ τῷ ἑτέρῳ
εἶπεν ὡσαύτως. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἐγώ,
Κύριε· καὶ οὐκ ἀπῆλθεν. Τίς ἐκ τῶν δύο
ἐποίησεν τὸ θέλημα τοῦ πατρός; Λέγουσιν
αὐτῷ· Ὁ πρῶτος. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι
προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
Ἦλθε γὰρ Ἰωάννης πρὸς ὑμᾶς ἐν ὁδῷ
δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ
τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς
δὲ ἰδόντες οὐδὲ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ
πιστεῦσαι αὐτῷ.

Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. Ἄνθρωπος ἦν
οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ

φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκεν καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ὠκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησεν. Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωροὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. Ὑστερον δὲ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ σχῶμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς Γραφαῖς, «Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,

οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν»; Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Καὶ εὐθύς
ὁ Κανὼν τῆς ἡμέρας.

Ὡδὴ α'

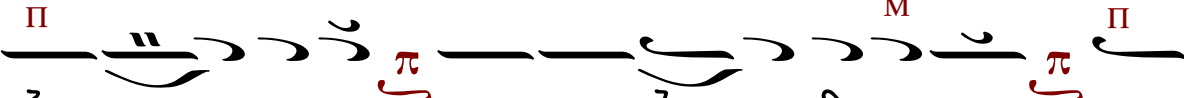
Ἦχος Πα

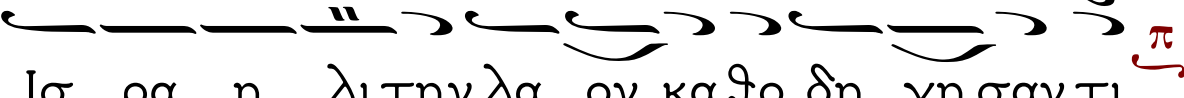
 Ἐωτην αβατονκυμαι νο μενηνθα

 λασσαν θειω αυτου προσταγματι ανα

 ζηραναντι και πελευσαιδιαυτης τον

 Ισραηλιτηνλαον καθοδηγησαντι

 Κυριω ασωμεν ενδοξωσ γαρ δεδοξα

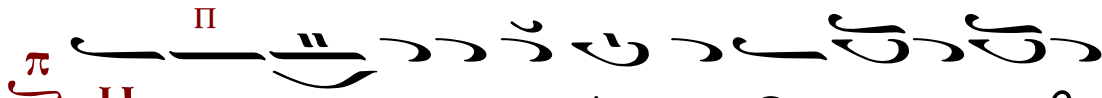
 σται (δὶς)

 Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

 Πνευματι

 Ηαπορρηητος Λογου Θεου καταβα

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

σις ^π ο περ Χρι στος αυ τος ε ε στι Θε ος και ^M
αν θρω πος ^π το Θε ος ου χαρ πα γ μ ο ν ^π ει ^Π
ναι η γη σα με νος εν τω μορ φου ου σ θαι δου λον ^{M-θ}
δει κνυ υ ει τοις Μα θη ταις ^Δ εν δο ξω ς γαρ ^π
δε δο ξα σται ^π
^π **Κ**αι νυν υν και α ει και εις τους αι ω ^Π
νας των αι ω νων α μην ^M
^π **Δ**ι α κο νησαι αυ τος ε λη λυ θας ^π ου ^Π
την μορ φην ο Πλα στουρ γος ^M ε κων πε ρι κει ^Π
μαι ^π τω πτω χευ σαν τι Α δα μ ^π ο πλου των ^Π
Θε ο τη τι ^π θει ναι ⁺ ε μην τε αυ του ψυ χην αν ^M

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

^Π ^Δ ^π
 τι λυτρον ο α πα θης Θε ο τη τι ^π
 Καταβασία. ^π ^π ^π ^π
 τω την α βα α τον κυ μαι ^π
 νο μενην θα λασ σαν ^π θει ω αυ του προ στα γ ^π
⁺ ^π ^π
 μα τι α να ζη ρα να αν τι ^π και πε ζευσαι δι ^π
^π ^π ^π
 αυ της τον Ισ ρα η λι την λα ον κα θο ^π
 δη γησαν τι ^π Κυ ρι ω α σω μεν ^Δ εν δο ζω ς ^π
^π ^π
 γαρ δε δο ζα σται αι αι ^π

Συναπτή μικρά.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Ὁ Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός: **Κ**οί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς: **Κ**ὺν γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄.
Ὡς ἀπαρχὰς.

Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο, τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρησιν, καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι, ὡς βασιλεὺς τιμώμενος, τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφος ἄφθαρτον.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπὶ τῷ ὄδυρμῳ νῦν προσθήσωμεν ὄδυρμόν, καὶ ἐκχέωμεν δάκρυα, μετὰ τοῦ Ἰακώβ συγκοπτόμενοι, Ἰωσήφ τὸν αἰοίδιμον καὶ σώφρονα, τὸν δουλωθέντα μὲν τῷ σώματι, τὴν ψυχὴν δὲ ἀδούλωτον συντηροῦντα, καὶ Αἰγύπτου παντὸς κυριεύσαντα. Ὁ Θεὸς γὰρ παρέχει τοῖς δούλοις αὐτοῦ, στέφος ἄφθαρτον.

Συναξάριον.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ.

Τῆ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου Πάπα Ῥώμης, τοῦ Ὁμολογητοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἐπισκόπων.

Στίχοι.

Ὁ σὴν γεγηθῶς σάρκα Σῶτερ ἐσθίων,
Ἄπεκδύσει γέγηθε σαρκὸς Μαρτίνος.
Ἀμφὶ τρίτη δεκάτη θάνε Μαρτίνος περίπυστος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Κυντιλλιανοῦ καὶ Δάδα.

Στίχοι.

Τίνες κεφαλῶν οἶδε κείμενοι δίχα;
Κυντιλλιανός, Μάξιμός τε καὶ Δάδας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐλευθερίου τοῦ Πέρσου.

Στίχοι.

Ἐλευθέριος οὐκ ἐδουλώθη πλάνη.
Ἐλεύθερος δὲ πρὸς ξίφους ἔστη στόμα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδοσίου.

Στίχοι.

Θεοῖς προσοίσειν μηδαμῶς πεισθεῖς δόσιν,
Ἦχθη Θεοδόσιος τὴν ἐπὶ ξίφους.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ζωΐλου.

Στίχοι.

Τόξου βέλει, Ζωΐλε, πληγεῖς ἐν ξύλῳ,
Πλήττεις τὸν εἰσάξαντα τὴν φθορὰν ξύλῳ.

Ἑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Τῇ ἁγία καὶ μεγάλη Δευτέρα, μνεῖαν ποιούμεθα τοῦ μακαρίου Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου, καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταραθείσης καὶ ξηρανθείσης Συκῆς.

Στίχοι εἰς τὸν Πάγκαλον Ἰωσήφ.

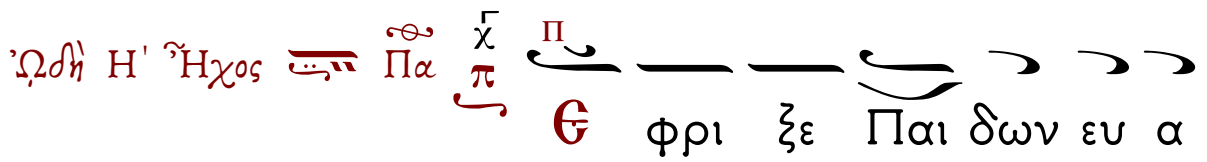
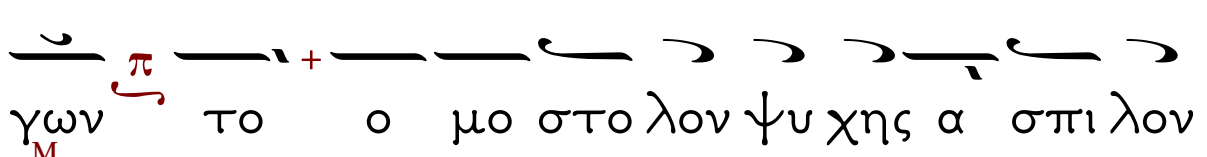
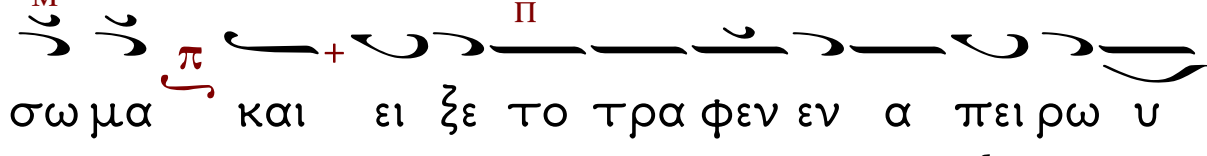
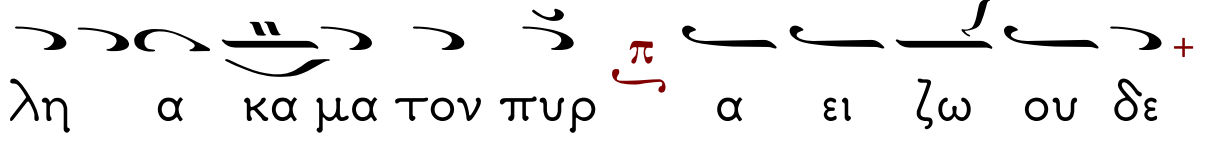
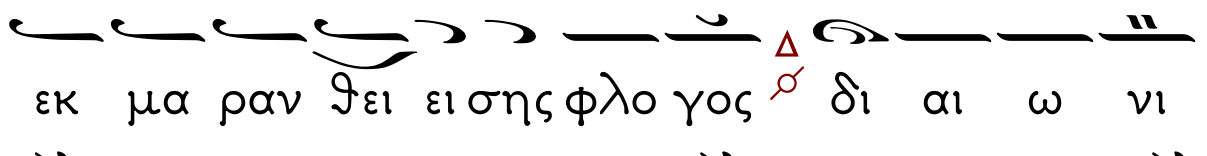
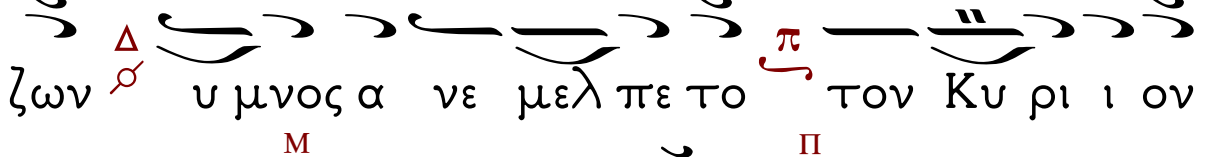

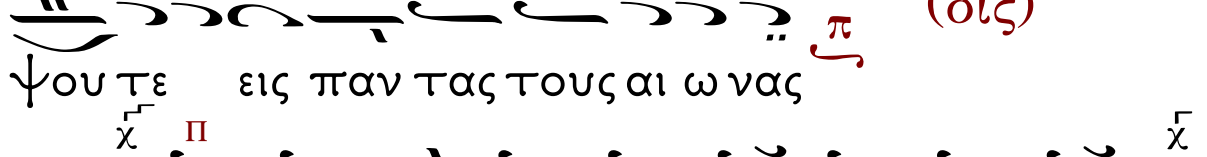
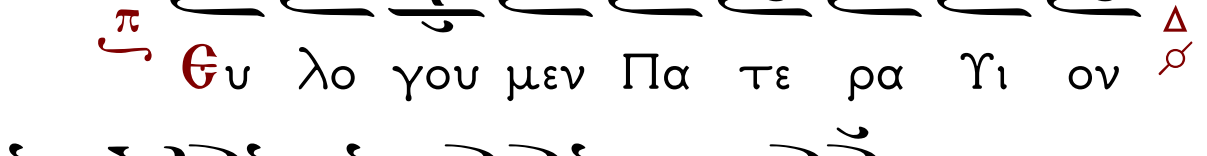

Σώφρων Ἰωσήφ, δίκαιος κράτωρ ὤφθη,
Καὶ σιτοδότης, ὦ καλῶν θημωνία!

Ἑτεροι, εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν Συκῆν.

Τὴν Συναγωγὴν, συκῆν Χριστός, Ἑβραίων,
Καρπῶν ἄμοιρον πνευματικῶν εἰκάζων,
Ἄρᾳ ξηραίνει, ἧς φύγωμεν τὸ πάθος.

Ταῖς τοῦ Παγκάλου Ἰωσήφ πρεσβείαις,
Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Ὡδὴ Ἡ' Ἦχος Πά ^χπ Π ^π **Ε** φρι ξε Παι δων ευ α
γων ^π το ο μο στο λον ψυ χης α σπι λον
^Μ σω μα και ει ξε το τρα φεν εν α πειρω υ
 λη α κα μα τον πυρ ^π α ει ζω ου δε
 εκ μα ραν θει ει σης φλο γος ^Δ δι αι ω νι
 ζων ^Δ υ μνος α νε με λ πε το ^π τον Κυ ρι ι ον
 παν τα τα ερ γα α υ μνει τε ^π και υ πε ρυ
 ψου τε εις παν τας τους αι ω νας ^π (δὶς)
^χ ^π **Ε**υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον ^Δ
 και Α γι ον Πνευ μα τον Κυ ρι ον
^π **Υ** μας μου το τε Μα θη τας ^π παν τες

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

γνωσονται ει τας εμας εντολας τηρησητε ^π

φησιν ο σωτηρ τοις φιλοις προς Παθρος

μολων ^π ει ρηνευετε εν εαυτοις ^M

και πασι ^π και ταπεινα φρονουντες ανυ ^Π

ψωθηητε ^π και Κυριον γινωσκοντες με ^M

ε υμνειτε ^Π και υπερψουτε εις παν ^π

τας τουσαιωνας ^M

^Π και νυν υν και αει και εις τουσαιω ^π

νας των αιωνων αμην ^π

^π Ταξεως εμπαλιν υμιν ^M εθνη ^Π

κης εστω το κρατος ομογενων ^M ουκληρος ^Π

γαρ ε μος ^Δ τυ ραν νις δε γνω ω μη αυ θαι ρε
 τος ^π ο ουν προ κρι ι τος εν η μιν ει ει ναι
 θε λων ^π των αλ λων ε στω παν των ε σχα τω
 τε ρος ^π και Κυ ρι ι ον γι νω σκον τες με ε υ
 μνει τε ^π και υ πε ρυ ψου τε εις παν τας
 τους αι ω νας

Καταβασία. ^π ^χ ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π
^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π
^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π

^Δ και προ σκυ νου ου μεν το ον Κυ ρι ον

^π ^π

μο στο λον ψυ χης α σπι λον σω μα ^π και ει ζε
^π

το τρα φεν εν α πει ρω υ λη α κα μα τον

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

πυρ α ει ζω ου δε εκ μα ραν θει ει σης
φλο γος δι αι ω νι ζων υμνος α νε με λπε
το τον Κυ ρι ι ον παν τα τα ερ γα α υμνει τε
και υ πε ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω
ωνα α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς...
Καὶ ὁ α' χορὸς ἀρχεταὶ τῆς Θ' Ὠδῆς.

Ἦχος Πα

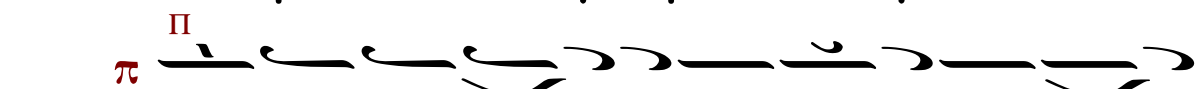
Γ με γα λυ νας Χρι στε την τε κου
ου σαν σε Θε ο το κον αφ ης ο Πλα α
στης η μων ο μοι ο πα θε ες πε ρι ε
θου σω μα το των η με τε ρων λυ τη ριον

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

 α γνο η μα των ^π ταυ την μα κα ρι ζον τες ^α ^Δ

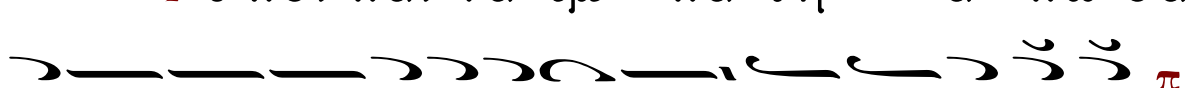

^Δ ^Π ^σ ^π (δεις)

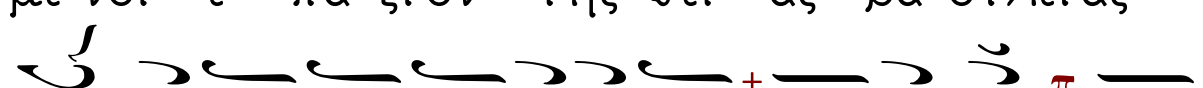
 πα ασαι γε νε αι σε με γα λυ νο μεν

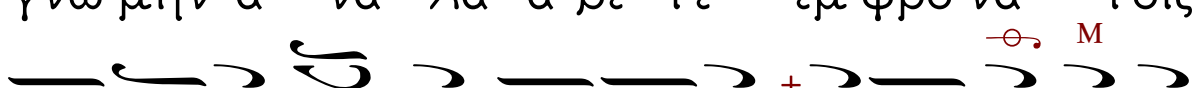

^π ^Π
 Δο ζα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω

 Πνευ μα τι ^π

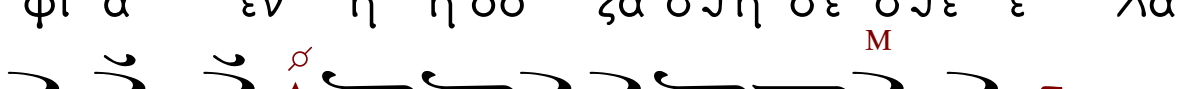

^π ^Π ^Μ ^Π
 Ρ υ πον παν τα εμ πα θη α πω σα

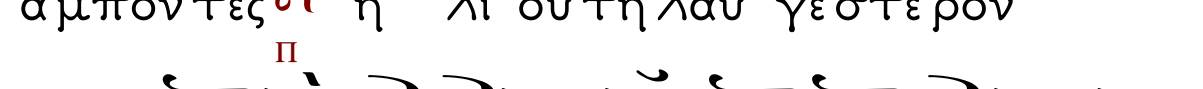

 με νοι ε πα ζι ον της θει ας βα σι λει ας ^π

 γνω μην α να λα α βε τε εμ φρο να ^π τοις

 σοις Α πο στο λοις προ ε φης η παν τω ων σο

^π ^Π ^σ ^Π
 φι α εν η η δο ζα σθη σε σθε ε λα

^σ ^Δ ^Π ^Μ ^π
 α μ πον τες η λι ου τη λαυ γε στε ρον

^π ^Π
 Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

νας των αιωνων αμην ^Μ

^Π ^Μ ^Π
Αφορων τες εις εμε ^Π ^Μ ^Π
ει πας Κυρι ε

τοις ε αυ του Μαθηταις ^Π ^Μ ^Π ⁺
μη φρο νει τε

υ ψη λα ^Π ^Μ ^Π ^Μ
αλ λα σου να πα χθη τε τοις τα

πει νοις ^Π ^Μ
ε μονο περ πι ινω πι ε τε πο τη

ριον ^Π ^Μ ^Π ^Δ ^Π ^Δ
ο ο τι εν τη Βασι λει α του Πατρος

ε μοι συν δο ξα σθη σε σθε ^Π

Καταβασία. ^Π ^Μ ^Π ^Μ ^Π ^Μ
ε με ε γα λυ υ

^Μ ^Π ^Μ ^Π ^Μ ^Π ^Μ
να ας Χρι ι ι στε την τε κου ου ου

ου ου σα αν σε ε Θε ε ο το ο ο ο

κον ^Π ⁺ ^Π ⁺
αφ ης ο Πλα α α α στη ης

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

η η μων ^Δ ο μοι ο πα θε ε ε ε ες
πε ε ε ρι ι ε ε θου σω ω ω μα ^π το
των η η με τε ε ε ε ρων ^Δ λυ τη ρι ι
ο ο ον α α γνο ο η μα α α των ^π
τα α α α αυ τη ην μα κα ρι ζο ον τε ^Δ
ες πα α σαι γε ναι αι αι Σε ε με ε γα
λυ υ νο ο ^χ με ε ε εν ^π

Συναπτή μικρά.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Ὁ Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός: **Κ**οί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον.

Ἦχος Γα

Χ
α
Μ ο Γ ρ Π
ον Νυμ φω να σου βλε ε ε ε
ε πω ω ω ω ω ω ω ω ω Σω τηρ μου
κε κο ο σμη με ε νον και εν δυμα
ουκ ε ε χω ω ω ω ι να ει σε ελ
θω ε ε εν α αυ τω λαμ πρυ
νο ον μου τη η ην στο λη ην της ψυ υ
χη ης φω το δο τα α α και σω ω σο ον
Γ
με (Τρις)
α

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος ᾠ̣ Πα̣

Ἑκτασις: ᾠ̣ - π̣'

Π α α α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε
σα α α τω ω το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι
ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω
ων ου ρα α νω ω ω ων αι νει ει ει τε
ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι
ι ι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ υ μνος τω
ω ω ω Θε ε ε ε ω ω
Αι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι
Α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

νει ει ει ει τε α α αυ τον πα σαι αι

Δυ να α α μεις α αυ του ου σοι πρε ε πει

υ υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

ω ω ω

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει

αις αυ του αι νει τε αυ τον κατα το πλη

θος της με γα λω συ υ υ νη ης α α

αυ του

Ερ χο με νος ο ο Κυ ρι ος προς το ε

κου ου σι ο ον Πα α α θος τοις Α πο στο

λοις ε λε γε εν εν τη η η ο ο ο

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

δω^π ^Μ ^Π ^Μ ^Π
ιδου αναβαινομεν^η εις Ιερο
σο^η ^Μ ^Π
ολυυμα^η και παραδοθησεται ο
Υι^η ^Π
ος του ουρανω που^η καθως γε
ε^π
γραπται^π ^Ν ^Π ^π
αι περι ι ι ι α α αυτου^π
δευτε ουν^Μ ^Π
και ημεις κεκαθαρμεναι^π δια
νοι^π ^Μ ^Π
οι αι^π συμπορευθωμεν^π αυτω
ω ω^Μ
και αι^π ^Π ^π ^Μ
συσταυρωθω^π ω ω μεν^π και
νεκρωθω^Κ ^Μ ^Π
ω μεν^π δια τον^π ταις του
βι^π ^Π
ου η η δο^π ο ναις^π ι να και
συζησωμεν^π ^Π ^η
α αυτω^η και ακουσω
μεν^π ^Π ^η
βο ω ω ω ντος^η αυτου^η Ουκ ε

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ε ε ε ε τι εις την ε πι γει ον Ι ε ρου
σα λη ημ δι α το πα θειν αλ λα α να
βαι αι αι αι νω ω ω προς τον Πα τε
ε ρα α μου και Πα τε ε ε ε ρα υ υ μων
και Θε ο ο ον μου και αι Θε ο ο
ο ον υ υ υ υ μων και συ να νυ ψω ω
η η μας εις την α νω Ι ε ρου σα α λη η
ημ εν τη Βα σι λει ει ει α α των
ου ου ρα α α νων
Αι νει τε αυ τον εν η χω σα λ πι γ γος
αι νει τε αυ τον εν ψα λ τη ρι ι ι ω και

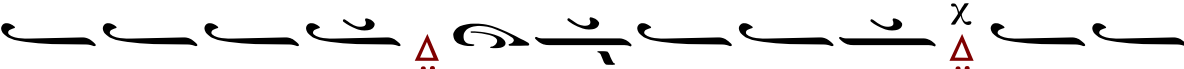

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

κι θ_Nαα_Π α α ρα^{π₉}
ε^{π₉}ρ_Mχο_M με_M νος_M ο ο Κυ_M ρι_M ι_M ος_M π_Προς_M το ε
κου_M ου_M σι_M ο_M ον_M Πα_M α_M α_M θ_Mος_M τοις_M Α_M πο_M στο
λοις_M ε_M λε_M γε_M εν_M εν_M τη_M η_M η_M ο ο ο
δω^{π₉} ι_M δου_M α_M να_M βαι_M νο_M μεν_M εις_M Ι_M ε_M ρο
σο_M ο_M λυ_M υ_M μα_M και_M πα_M ρα_M δο_M θ_Mη_M σε_M ται_M ο
Υι_M ος_M του_M ου_M α_M αν_M θ_Mρω_M ω_M που_M κα_M θ_Mως_M γε_M ε
γρα_M π_M ται_M αι_M πε_M ρι_M ι_M ι_M ι_M α_M α_M α_M αυ_M του_M δευ
τε_M ουν_M και_M η_M μεις_M κε_M κα_M θ_Mαρ_M με_M ναις_M δι_M α_M α_M νοι
οι_M οι_M αις_M συμ_M πο_M ρευ_M θ_Mω_M μεν_M αυ_M τω_M ω_M ω_M ω_M
και_M αι_M αι_M συ_M στα_M αυ_M ρω_M θ_Mω_M ω_M ω_M μεν_M και_M

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

νε κρω θω ω μεν δι αυ τον ταις του
βι ι ου η η δο ο ναις ι να και
συ ζησωωμεν α α αυτω και α κου σω
μεν βο ω ω ω ντος α αυ του Ουκ ε
ε ε ε ε τι εις την ε πι γει ο ν Ι ε ρου
σα λη ημ δι α το πα θειν αλ λα α να
βαι αι αι αι νω ω ω προς τον Πα τε
ε ρα α μου και Πα τε ε ε ε ρα υ υ μων
και Θε ο ο ον μου και αι Θε ο ο
ο ον υ υ υ υ μων και συ να νυ ψω ω
η η μας εις την α νω Ι ε ρου σα α λη η

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

 ημ^η εν τη Βασιλειαιαιαια των

 ουουραααωνων^π
 Ἦχος λη Πα^{χ π} ^π
 Δι νει τε αυ τον εν τυμπα

 νω και χορω^Δ αι νει τε αυ τον^χ εν χορ^Δ

 δαιαιαιαις και αι οργαααων^π

^π Φθαασαντες πι ι ιστοι^π το σω
^κ

 τη ριον Παθος Χριστου ου ου του ου

 Θε ου^χ την αφα τον αυ του μακρο θυμι

 ι ανδοζα α ασω ω ω μεν^κ ο πως^π

 τη αυ του ου ευσπλα αγ χνι ι ι α^χ συ

 νε γει ει ρη η και αι η η μας^γ νε κρω^η

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

θε ε εν τας τη α μαρτι ι ι α
ως α γα θος και αι φι λαν θρωπος
αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
α λα λα γμου πα σα πνο η αι νε σα
α α α τω ω τον Κυ ρι ι ι ον
Φ θα α σαν τες πι ι ι στοι το σω
τη ρι ον Πα θος Χρι στου ου ου του ου
Θε ου την α φα τον αυ του μα κρο θυ μι
ι α αν δο ζα α α σω ω ω μεν ο πως
τη αυ του ου ευ σπλα αγ χνι ι ι α συ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

νε γει ει ρη η και αι η η μας νε κρω
θε ε εντας τη α μαρτι ι ι ι α
ως α γα θος και αι φι λα αν θρω πος

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

δο ζα Πατρι και Υι ω και Α γι
ι ι ω Πνεευ μα α α τι
και νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας
των αι ω ω ω νων α α α μην
κυ ρι ε ερ χο με νος προς το ο Πα
α α θος τους ι δι ους στη ρι ζων Μα θη τας
ε ε λε ε γες κατ ι δι ι ι αν πα ρα

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

α λα α βω ω ω ν α α α αυ τους ^π9 Πως των ρη
μα των μου α μνη μο νει τε ων παλαι ει ει
ει πο ον υ υ μιν ^χ9 ^Δ ο τι Προφη την παν τα
ου ου γε γρα πται ^Δ ^Π ει μη εν Ι ε ρου σα α
λη ημ α πο ο κταν θη η η η ναι ^π9 ^Κ νυν
ουν και ρος ε φε στη η κεν ον ει ει ει ει
πο ον υ μιν ^χ9 ι δου γαρ πα ρα δι ι δο ο
μαι α μα ρ τω λων χερ σι ι ι ιν ε ε μ
παι χ θη η η η ναι ^π9 ^Κ οι και Σταυ ρω με προ
σπη ζα α αν τες ^π9 ^Π τα φην πα α ρα δο ο ο ον
τες ^π9 ε β δε λυ γ με ε ε ε νο ον ^Δ λο γι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον

ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεὺς: **Σ**ὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Λμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόσπια.

Ἦχος $\lambda \ddot{\eta}$ Πα^ϑ $\pi \ddot{\eta}$ $\pi \ddot{\eta}$ Π

Κυ ρι ι ε π ρ ο ς τ ο μ υ σ τ η ρ ι ο ν
τ ο α π ο ρ ρ η τ ο ν τ η σ σ η ς ο ι κ ο ν ο ο μ ι ι ι
α ς ο υ κ ε ζ α ρ κ ο υ σ α η τ ω ν ε κ Ζ ε β ε δ α ι ο υ ο υ
μ η η τ η ρ η τ ε ι τ ο σ ο ι π ρ ο σ κ α ι ρ ο υ β α σ ι
λ ε ι α ς τ ι ι μ η ν τ ο ι ς ε α υ τ ο ι ς δ ω ω ρ η η
η σ α σ θ α ι τ ε ε ε ε κ ν ο ι ς α λ λ α ν τ ι τ α υ
τ η ς π ο τ η ρ ι ο ν θ α α ν α α τ ο υ ε π η γ γ ε ι
λ ω π ι ε ι ν τ ο ι ς φ ι ι λ ο ι ο ι ς σ ο υ ο π ο τ η

Detailed description of the musical notation: The hymn is written on ten-line red staves. It features a variety of neumes, including horizontal lines (some with flags or stems), vertical strokes, and curved lines. Some neumes are marked with a 'P' for 'peresis'. The text is written in a black, serif font, aligned with the musical notes. There are also some smaller red symbols and characters, such as 'λ η' and 'πα', indicating the key and mode. The music is written in a style characteristic of Byzantine chant notation.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα
ερ γα σου και ο δη γη σον τους υι ου ου
ους α α α αυ των
Κυ ρι ι ε τα τε λε ω τα τα α
φρο ο ο νειν τους οι κει ους παι δευ ω ω ν
Μα α θη τας μη ο μοι ου σ θαι τοις ε θνε σιν
ε λε ε γες εις το κα τα αρχι εν των ε ε
λα χι ι στο τε ε ε ε ρων ου χ ου τω γαρ
ε σται υ μιν τοις ε μοι οι οις Μα α θη
ταις ο τι πτω χος θε ε ε ε λω ω ν υ
πα α α αρχω ο πρω το ος ου ουν υ υ μων

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ε σ τ ω π α ν τ ω ω ν δι α α κ ο ο ο ο ν ο ς ο
δε α ρ χ ω ν ω ς ο α ρ χ ο ο μ ε ε ν ο ς ο π ρ ο
κ ρ ι θ ρ ει ς δε ω ς ο ο ε ε ε σ χ α α α α τ ο ς
κ αι γ α ρ ε λ η λ υ θ α α υ τ ο ς τ ω π τ ω χ ε υ
σ α ν τ ι Α δ α μ δι α κ ο ο ν η η η σ α ι και λ υ
τ ρ ο ν δ ο υ ν α ι α ν τ ι π ο λ λ ω ω ν τ η ν ψ υ χ η ν τ ω ν
β ο ω ν τ ω ω ν μ ο ι δ ο ο ζ α σ ο ι
Ἦχος λ π δ ι Ν η χ γ **Κ** αι ε σ τ ω η λ α μ π ρ ο τ η ς Κ υ
ρ ι ο υ τ ο υ Θ ε ο υ η μ ω ν ε φ η μ α ς και
τ α ε ρ γ α τ ω ν χ ε ι ρ ω ν η μ ω ν κ α τ ε υ θ υ
ν ο ν ε φ η μ α ς και τ ο ε ρ γ ο ν τ ω ν χ ε ι ρ ω ν

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

η μω ων κα τε ευ θυ υ υ υ νον

τηςζη ραν θει σης συ κηςδι ατην α καρ

πι ι ι α αν το ε πι τι μι ον φο βη

θε εν τε ες α δελ φοι καρ πους α ζι ους της

με τα α νοι οι οι α ας προ σα α ζω

μεν Χριστω τω πα ρε εχοντι η η η μι

ιντο με εγα ε ε λε ε ε ε ος

λε Δο ο ζα Πατρι ι ι και Υι ω και

Α γι ι ω Πνεε ε ευ μα α α α τι

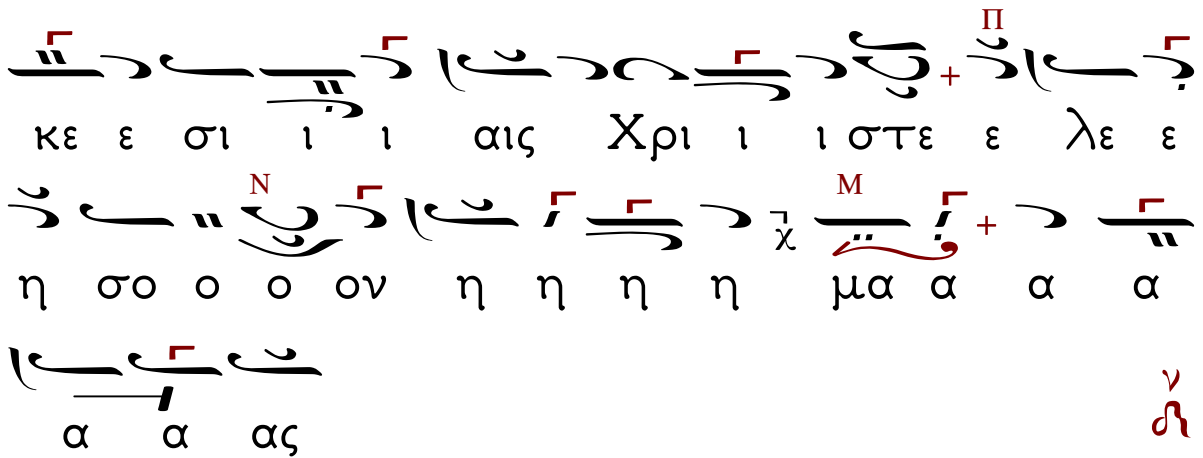
και νυ υν και α ει και εις του ους

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω ω νων

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

α α α μην
Δευ τε ραν Ευαντην Αι αιγυυπτι ι ι
αν ευρων ο οδρα α α κων δι α ρη η μα
α α των εσπευδε κο λαα κει ει ει ασ
ποσκε λι ι ι σαι το ο ο ον Ι ω ω
ση η η φ αλλ αυ τος κα τα λι πω ω
ω ω ω ων το ον χι ι ι τω ω ω ω
να ε φυ υ γε τη ην α α μαρτι ι ι ι αν
και γυ μνος ου ουκ η η σχυ υ υ νε ε
ε ε το ως ο Πρω το πλαστος προ της πα
ρα α α α κο ο ο ο ης αυ του ταις ι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Πληρωθέντων τῶν ἀποστίχων ὁ ἱερεὺς λέγει.

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' ἡ ἐλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῶ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὡς ἀπαρχὰς.

Ο Ἰακώβ ὠδύρετο, τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρησιν, καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι, ὡς βασιλεὺς τιμώμενος, τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφος ἀφθαρτον.

Κύριε, ἐλέησον. (12άκις)

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκούσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ ἱερεὺς: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.

Ὁ ἱερεὺς: **Ἐ**πουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν Πίστιν στήριξον, τὰ Ἔθνη πράϋνον, τὸν Κόσμον εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (**ἡ Μονήν**) καὶ τὴν πόλιν (**ἡ νῆσον, ἡ κώμην**) ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον, καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἶθ' οὕτω, Μετανοίας μεγάλας (γ'), λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς, καὶ τὴν προγραφεῖσαν Εὐχὴν τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄρα̅ν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν

ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ερχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον Πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητροῦς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τοῦ Ἁγίου ... οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Ἡ καταγραφή τῶν Κειμένων - Καλλιτεχνική ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.

† Διὰ τὰς Ἑσπερινὰς Προηγιασμένας ὅταν ἀρχεται ἡ Ἀκολουθία ἐκ τῆς Θ' Ὠρας.

Ἱερεὺς: **Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀναγνώστης: **Ἀμήν.**

Ἱερεὺς: **Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.**

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: **Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς πγ' (83).

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων!

Επιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

Καὶ γὰρ στρουθίον εὔρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ

τρογῶν νοσιᾶν ἑαυτῆ, οὕθῃ τὰ νοσιᾶ αὐτῆς· τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ ἐστὶν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοί· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθετο·

Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν· πορεύονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών.

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Υπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε, ὁ Θεὸς, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

Οτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας· ἐξελεξάμην παραρρίπτεισθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.

Οτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεός, χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ.

Κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Ψαλμὸς πδ' (84).

Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.

Μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

Ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ.

Δεῖξον ἡμῖν Κύριε, τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν.

Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν.

Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν.

Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς πε' (85).

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὀσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.

Εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχὴν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι εἰσήκουσάς μου.

Οὐκ ἔστι ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἶ Θεὸς μόνος.

Ὁδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὐφρανθήτω ἡ καρδιά μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου.

Ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Καὶ πάλιν·

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ ἀπολυτίκιον.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'.

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει

ράθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχή μου, μὴ τῷ ὕπνω κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνησον κράζουσα· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων ἐλέησον ἡμᾶς

Καὶ νῦν ... **Θεοτοκίον.**

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὐς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου, δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μὴ δὲ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: **Ἄ**μῆν.

Ὁ ἀναγνώστης

τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς.

Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο, τοῦ Ἰωσήφ τὴν

στέρησιν, καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι, ὡς βασιλεὺς τιμώμενος· τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφος ἀφθαρτον.

Κύριε, ἐλέησον. (40άκις)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν...

Ἀμήν.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν

ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με. (ιβ')

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι Ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὡδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἠμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα, ἵνα τὸν

παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι. Καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραιομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναμπέπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται
Οἱ Μακαρισμοί.

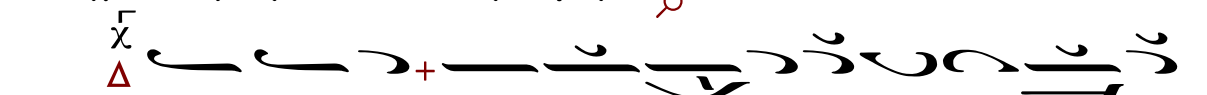
Ἦχος λ̣ π̣ Πα

χ̣ π̣ Π
Εν τη Βασιλειᾷ σου μνησθήτι
ἡμῶν Κυριε οταν ελθῆς εν τη
Βασιλειᾷ σου Δ Μακαριοι οι πτω
χοι τω πνευματι οτι αυτων εστιν
ἡ Βασιλειᾷ των ουρανων Δ
χ̣ Δ π̣
Μνησθήτι ἡμῶν Κυριε οταν ελθῆς
εν τη Βασιλειᾷ σου π̣
Δ
Μακαριοι οι πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται. Δ

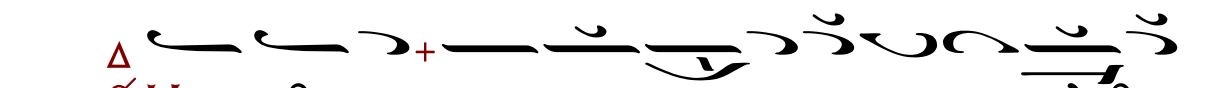

Μνησθητι η μων Κυρι ε οταν ελθεις

εν τη Βασι λει ασου

Μα κα ρι οι οι πραεις, οτι αυτοι κληρονομήσουσι την γην.

Μνησθητι η μων Κυρι ε οταν ελθης εν τη Βασι λει ασου

Μα κα ρι οι οι πεινῶντες και διψῶντες την δικαιοσύνην, οτι αυτοι χορτασθήσονται.

Μνησθητι η μων Κυρι ε οταν ελθης εν τη Βασι λει ασου

Μα κα ρι οι οι ελεήμονες, οτι αυτοι

ἐλεηθήσονται, ^Δ_♩

^Δ_♩ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου ^π

^Δ_♩ Μα κα ρι οι ^Δ_♩ οί καθαροί τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. ^Δ_♩

^Δ_♩ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου ^π

^Δ_♩ Μα κα ρι οι ^Δ_♩ οί εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. ^Δ_♩

^Δ_♩ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου ^π

^Δ_♩ Μα κα ρι οι ^Δ_♩ οί δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν

οὐρανῶν. ^Δ_ϝ

^Δ_ϝ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου ^π

^Δ_ϝ Μα κα ρι οι ^Δ_ϝ ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥήμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ. ^Δ_ϝ

^Δ_ϝ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου ^π

^Δ_ϝ Χα ρε τε ^Δ_ϝ καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ^Δ_ϝ

^Δ_ϝ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου ^π

^Δ_ϝ Δόξα Πατρί... ^Δ_ϝ

^Δ_ϝ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου π

Δ Καὶ νῦν ... Δ

Δ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθεις

εν τη Βασι λει ασου π

Καὶ πάλιν ἐντόνως·

Δ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθεις

εν τη Βασι λει ασου π

Δ Μνησθητι η μων Δεσποτα ο ταν ελ

θεις εν τη Βασι λει ασου π

Δ Μνησθητι η μων Α γι ε ο ταν ελθεις

εν τη Βασι λει ασου ου ου Δ

Καὶ συνεχίζει ὁ Ἀναγνώστης·

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυθῆ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρί...

Χορὸς ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν...

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων·

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Λνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν, τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Οτι σοῦ ἐστίν...

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ο ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς.

Ο Ἰακώβ ὠδύρετο, τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρησιν, καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι, ὡς βασιλεὺς τιμώμενος· τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφος ἀφθαρτον.

Κύριε, ἐλέησον. μ' (10 X 4)

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν

ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Αγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Αγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Αγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Αγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῶ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Ἱερεὺς: Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῶ ἀμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περιέλε μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἷς ἅγιος, εἷς, Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς·

Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἄγιε εὐλόγησον.

Ερχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον Πάθος

διά τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρος, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία Μ. Δευτέρας

ΙΕΡΕΥΣ: **Ε**ὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΠΡΟΕΣΤΩΣ ἢ Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Λβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρέων στήσονται ὕδατα.

Απὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Αναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὄρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἀὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησιν]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ

εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης, νήσου) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ

Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.

Μεθ' ὃ κλείεται ἐντελῶς ἡ Ὠραία Πύλη, ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ "Πρὸς Κύριον" ἤτοι τὸ ΙΗ' (18ον) Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.

Καθ' ὃν χρόνον ἀναγινώσκεται τὸ Πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ὁ Ἱερεὺς κάμνει τρεῖς μετανοίας πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ἀνοίγει τὸ Ἄρτοφόριον, καὶ θυμιάσας τὰ Δῶρα, ἀπλώνει τὸ Ἀντιμήνσιον καὶ θέτει τὸ Δισκάριον ἐπ' Αὐτοῦ.

Ἄφοῦ μεταφέρει τὸν Ἄμνὸν ἐπ' Αὐτοῦ, καλύπτει μὲ τὸν Ἀστερίσκον καὶ ἐν κάλυμμα, τότε, προηγουμένου τοῦ θυμιατοῦ, ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν, καὶ ἐναποθέτει τὸ Δισκάριον, φέρον τὸν Ἄμνόν.

Κατόπιν βάζει οἶνον καὶ ὕδωρ εἰς τὸ Ἅγιον Ποτήριον καὶ καλύπτει αὐτό, καὶ μετὰ ταῦτα, διὰ τοῦ Ἀέρος ἀμφοτέρα τὰ σκεύη. Εἰς κάθε πρᾶξιν λέγει ἀπλῶς τὸ: "Δι' Εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς."

ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ' (119).

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τὶ δοθείη σοι, καὶ τὶ προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα, σὺν τοῖς, ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. Οἴμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ, πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου. Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός, ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ' (120).

Ἦρα τοὺς ὀφθαθμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δώης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξει ὁ φυλάσσων σε. Ἴδου οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ· Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος, Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ' (121).

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν

Ἰερουσαλήμ καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.
Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ
εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Ἐνεκα τῶν
ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ
εἰρήνην περὶ σοῦ. Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ΄ (122).

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν
κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδου ὡς ὀφθαλμοὶ
δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν ὡς
ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας
αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς.
Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ
πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον
ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς
εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ΄ (123).

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ
Ἰσραήλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ
ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας
ἂν κατέπιον ἡμᾶς. Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν

αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς. Χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων. Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. **Ἀ**λληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. **Ἀ**λληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

(μυστικῶς) Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου, φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρουσίας ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

**ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.
ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ' (124).**

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. Ὅρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κληρὸν τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ' (125).

Εν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν καὶ ὡσεὶ παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μέτ'

αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ’ ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι. Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΣΤ΄ (126).

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγγρύπησεν ὁ φυλάσσων. Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστὶ τὸ ὀρθρίζειν. Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης. Ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον, ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦς. Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν, οὐ καταισχυνηθῆσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ΄ (127).

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον,

οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος μακάριος εἶ, εὐθηνούσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω τῆς τραπέζης σου. Ἴδου οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ΄ (128).

Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ. Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου· καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη, οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες·

Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. **Ἀ**λληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. **Ἀ**λληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Γοί, Κύριε.

(μυστικῶς) **Κ**ύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον καὶ προσκυνητὸν ὄνομά σου, καὶ μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, ὁ Θεός, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.
ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ' (129).

Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛ' (130).

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδιά μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχὴν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΑ΄ (131).

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠΰξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκῆνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. Ἔως οὗ εὔρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκῆνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σύ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται. Ἐνεκεν Δαυΐδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι

ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἤρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἤρετισάμην αὐτήν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαυΐδ, ἠτοίμασα ἐπὶ λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτόν ἐξανθήσει τὸ ἀγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΒ' (132).

Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὠάν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ὡς δρόσος Ἀερμών, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών, ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΓ' (133).

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν ἀύλαις οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξίν

ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι. (κατάληξις)

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Ἀμήν.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Coί, Κύριε.

(μυστικῶς) Ὁ τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις καὶ ἀπαύστοις δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἁγίων δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν τῆς αἰνέσεώς σου, τοῦ δοῦναι μεγαλωσύνην τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, καὶ δὸς ἡμῖν μερίδα καὶ κλῆρον μετὰ πάντων τῶν φοβουμένων σε ἐν ἀληθείᾳ καὶ φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Οἱ χοροὶ ταπεινῆ τῆ φωνῆ ψάλλουσι τὸ, Κύριε ἐκέκραξα.....

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα $\frac{\chi}{\pi}$ $\frac{M}{\eta}$ $\frac{\Pi}{\eta}$

Ἄ μη η ην Κυ ρι ε ε κε

κρα α ζα προς σε εισακουου σο ο ονμου

$\frac{\pi}{\eta}$ $\frac{N}{\eta}$ $\frac{\Pi}{\eta}$

ει σα α κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι

ι ι ι ε ^π Κυ ρι ε ε κε κρα α
 ζα ^Μ ^Π προς Σε ε ^η ει σα ^Μ κου σο ο οον μου
 ου ^ζ ^Π ^Μ προ ο ο σχες τη φω νη η η η τη η ης
 δε η η σε ω ω ω ως μου ^π εν τω κε κρα
 γε ναι με προς Σε ε ε ε ε ^η ει σα κου σο
 ον μου ^Ν ^Π Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^π
^π ^Μ ^Π ^Μ Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο
 ο σε ευ χη η η μου ^π ως θυ μι
 ι ι α μα α ε νω ω πι ο ο ο ον
 σου ^π ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
 σι ι α ε σπε ρι ι νη η ^η ει σα κου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε ^π₉

^χ_π₉ ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης

Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε

^χ_π₉ ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος

ε ε ε ε στιν ^π₉

Ερχόμενος ὁ Κύριος, πρὸς τὸ ἐκούσιον Πάθος, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγεν ἐν τῇ ὁδῷ· Ἴδου ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ παραδοθήσεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ. Δεῦτε οὖν καὶ ἡμεῖς, κεκαθαρμέναις διανοίαις, συμπορευθῶμεν αὐτῷ, καὶ συσταυρωθῶμεν, καὶ νεκρωθῶμεν δι' αὐτόν, ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς, ἵνα καὶ συζήσωμεν αὐτῷ, καὶ ἀκούσωμεν βοῶντος αὐτοῦ· οὐκέτι εἰς τὴν ἐπίγειον Ἱερουσαλήμ, διὰ τὸ παθεῖν· ἀλλὰ ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου, καὶ Θεὸν ὑμῶν· καὶ συνανυψῶ ὑμᾶς εἰς τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

^N ^Π ^π ⁹ ^Μ ^Π
 Ερ χο με νος ο ο Κυ ρι ος ^π ⁹ προς το ε
^Μ ^Π
 κου ου σι ο ον Πα α α θος ^π ⁹ τοις Α πο στο
⁺ ^N ^Π
 λους ε λε γε εν εν τη η η ο ο ο
^Μ ^Π ^π ⁹ ^Μ ^Π
 δω ^π ⁹ ι δου α να βαι νο μεν ^π ⁹ εις Ι ε ρο
^Μ ^Π
 σο ο λυ υ μα ^π ⁹ και πα ρα δο θη σε ται ο
^π ⁹
 Υι ος του ου α αν θρω ω που ^π ⁹ κα θως γε ε
⁺ ^N ^Π ^π ⁹
 γρα πται αι πε ρι ι ι ι α α α αυ του ^π ⁹
^Μ ^Π ⁺
 δευ τε ουν και η μεις κε κα θαρ με ναις δι α α
^Μ ^Π ^π ⁹
 νοι οι οι αις ^π ⁹ συμ πο ρευ θω μεν αυ τω ω ω
^Μ ^Π ^π ⁹
 και αι αι συ στα αυ ρω θω ω ω ω μεν ^π ⁹
^Μ ^{Κ.} ^Μ ^Π ^π ⁹
 και νε κρω θω ω μεν δι αυ τον ^π ⁹ ταις

του βι ι ου η η δο ο ναις ^{π⁹} ι να
 και συ ζη σω ω μεν α α αυ τω ^η και α
 κου σω μεν βο ω ω ω ντος α αυ του ^η
 Ουκ ε ε ε ε ε τι εις την ε πι γει ον Ι
 ε ρου σα λη ημ δι α το πα θειν ^{π⁹} αλ λα ^χ
 α να βαι αι αι αι νω ω ω ^η προς τον
 Πα τε ε ρα α μου ^χ και Πα τε ε ε ε ρα υ ^π
 υ μων ^η και Θε ο ο ο ν μου ^Δ και αι Θε ^π
 ο ο ο ο ν υ υ υ υ μων ^{π⁹} και συ να νυ ^π
 ψω ω υ υ μας ^η εις την α νω Ι ε ρου σα α ^π
 λη η ημ ^η εν τη βα σι λει ει ει ει α α

των ου ου ρα α α νωνων ^{π ρ}

Ἦχος πλ. α'. ^{π ρ} ^χ ^{π ρ} **Ε**νε κεν του ο νο μα

τος σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε ε

ε ε ^{π ρ} υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις ^{π ρ}

τον λο γον σου ^{π ρ} ηλ πι σεν η ψυ χη μου ^{π ρ}

ε πι τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον ^{π ρ}

Φθάσαντες πιστοί, τὸ σωτήριον Πάθος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἄφατον αὐτοῦ μακροθυμίαν δοξάσωμεν, ὅπως τῇ αὐτοῦ εὐσπλαγχνία, συνεγείρη καὶ ἡμᾶς, νεκρωθέντας τῇ ἁμαρτία, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

^{π ρ} ^π **Φ**θα α σαν τες πι ι ι στοι ^{π ρ} το σω

^κ τη ρι ον Πα θος Χρι στου ου ου ου του ου ^π

Θε ου ^{χ ρ} την α φα τον αυ του μα κρο θυ μι

ι α αν δο ζα α α σω ω ω μεν ο πως
 τη αυ του ου ευ σπλα αγ χνι ι ι α συ
 νε γει ει ρη η και αι η η μας νε κρω
 θε ε εν τας τη α μαρτι ι ι ι α
 ως α γα θος και αι φι λα αν θρω πος
 απο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
 κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι
 σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ι
 ον

Κύριε, ἐρχόμενος πρὸς τὸ Πάθος, τοὺς
 ἰδίους στηρίζων Μαθητὰς ἔλεγες, κατ' ἰδίαν
 παραλαβὼν αὐτούς. Πῶς τῶν ῥημάτων μου
 ἀμνημονεῖτε, ὧν πάλαι εἶπον ὑμῖν, ὅτι

Προφήτην πάντα οὐ γέγραπται εἰμὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀποκτανθῆναι; Νῦν οὖν καιρὸς ἐφέστηκεν, ὃν εἶπον ὑμῖν· ἰδοὺ γὰρ παραδίδομαι, ἀμαρτωλῶν χερσὶν ἐμπαιχθῆναι, οἳ καὶ σταυρῶ με προσπήξαντες, ταφῇ παραδόντες, ἐβδελυγμένον λογιοῦνται ὡς νεκρόν· ὅμως θαρσεῖτε· τριήμερος γὰρ ἐγείρομαι εἰς ἀγαλλίασιν πιστῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Π
π⁹ Κυ ρι ε ερ χο με νος προς το ο Πα
α α θος χ⁹ τους ι δι ους στη ρι ζων Μα θη τας
ε ε λε ε γες δ⁹ κατ ι δι ι ι αν πα ρα
α λα α βω ω ων α α α αυ τους π⁹ πως των ρη
μα των μου α μνη μο νει τε ων πα λαι ει ει
ει πο ον υ υ μιν χ⁹ ο τι Προ φη την παν τα
+ ου ου γε γρα πται δ⁹ ει μη εν Ι ε ρου σα α

^N λη ^Π ημ α πο ο κταν θη η η η ναι ^{πq} ^K νυν
 ουν και ρος ε φεστη η κεν ον ει ει ει ει
 πο ον υ μιν ^{χq} ι δου γαρ παρα δι ι δο ο
 μαι α μαρ τω λων χερ σι ι ι ιν ε εμ
 παι χθη η η η ναι ^{πq} ^K οι και Σταυ ρω με προ
 σπη ζα α αν τες ^Π ^{χq} τα φην πα α ρα δο ο ο ον
 τες ^{πq} ε βδε λυγ με ε ε ε νο ον ^Δ λο γι
 ου ουν ται ως νε ε εκρον ^{πq} ο ο μως ^{πq}
 θαρ σει ει ει τε ^ο ^{χq} ^M ^K τρι η με ρος γαρ ε ε ^M
^K γει ει ει ρο ο ο ο μαι ^{χq} εις α γα λι α α
^Π σιν πι ι ι στων ^Δ και ζω ην τη ην αι ω

 ω ω ν ι ι ι ι ο ν ^π₉

^π₉ ^χ ^Π

^N **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε

 ος ^π₉ και πολ λη πα ραυ τω λυ τρω σις ^π₉ και αυ

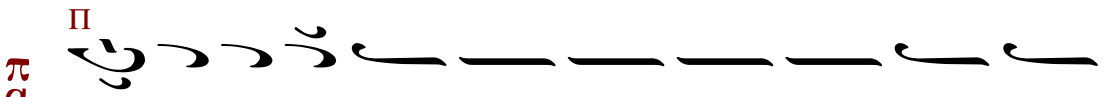

 τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα η λ ^π₉ εκ πα σω

 ων των α νο μι ω ω ν α α α αυ του ^π₉

Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον τὸ ἀπόρρητον τῆς
 σῆς οἰκονομίας, οὐκ ἔξαρκουῖσα ἡ τῶν ἐκ
 Ζεβεδαίου μήτηρ, ἠτεῖτό σοι προσκαίρου
 βασιλείας τιμὴν, τοῖς ἑαυτῆς δωρήσασθαι
 τέκνοις· ἀλλ' ἀντὶ ταύτης, ποτήριον θανάτου
 ἐπηγγείλω πιεῖν τοῖς φίλοις σου· ὃ ποτήριον
 πρὸ τούτων, πιεῖν ὁ αὐτὸς ἔλεγες, ἁμαρτημάτων
 καθαρτήριον. Διό σοι βοῶμεν· Ἡ σωτηρία τῶν
 ψυχῶν ἡμῶν, δόξα σοι.

^π₉ ^Π

^π₉ **Κ**υ ρι ι ε προς το μυ στη ρι ον το

 α πο ρρη τον της σης ο ι κ ο ν ο ο μι ι ι ας

ουκ εζαρκουσα η των εκ Ζε βε δαι ου
μη ητηρ η τει το σοι προ σκαι ρου βα σι
λει ασ τι ι μην τοις ε αυ τοις δωω ρη η
η σα α σθαι τε ε ε εκνοις αλλ αν τι
ταυ της πο τη ριον θαα να α α του
πηγ γει λω πι ει ειν τοις φι ι λοι οις σου
πο τη ριον προ του των πι ει ν ο αυ τος ε
λε ε γες α μαρ τη μα α των καα θαρ τη η
η ρι ι ι ον δι ο ο σοι βο ο ω
ω ω μεν η σω τη ρια των ψυ χων
η η μων δο οξα σοι

Θ· ΩΡΑ & Θ-Λ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΤΙΜΙΩΝ ΛΩΡΩΝ ΜΕΓ ΛΕΥΤΕΡΑΣ

^χ ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π

 Άι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε

^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π

 θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν τες οι

^π ^π ^π ^π ^π

 οι λα α α οι

Κύριε, τὰ τελεώτατα φρονεῖν, τοὺς οἰκείους παιδεύων Μαθητάς, μὴ ὁμοιοῦσθαι τοῖς ἔθνεσιν ἔλεγες, εἰς τὸ κατάρχειν τῶν ἐλαχιστοτέρων· οὐχ οὕτω γὰρ ἔσται ὑμῖν τοῖς ἐμοῖς Μαθηταῖς, ὅτι πτωχὸς θέλων ὑπάρχω· ὁ πρῶτος οὖν ὑμῶν, ἔστω πάντων διάκονος, ὁ δὲ ἄρχων, ὡς ὁ ἀρχόμενος, ὁ προκριθεὶς δὲ ὡς ὁ ἔσχατος· καὶ γὰρ ἐλήλυθα αὐτὸς τῷ πτωχεύσαντι Ἀδὰμ διακονῆσαι, καὶ λύτρον δοῦναι ἀντὶ πολλῶν, τὴν ψυχὴν τῶν βοώντων μοι· Δόξα σοι.

^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π

 Κυ ρι ι ε τα τε λε ω τα τα α

^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π

 φρο ο ο νειν τους οι κει ους παι δευ ω ων

^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π

 Μα α θη τας μη ο μοι ου σθαι τοις ε θνε

σιν ε λε ε γες ^Δεις το κα τα αρχειντων ε

ε λα χι ι στο τε ε ε ε ρων ^πουχ ου τω

γαρ ε σται υ μιν τοις ε μοι οι οις Μα α

θη ταις ^Μο τι πτωχος θε ε ε ε λω ων

υ πα α α ρ χω ^Κο πρω το ος ου ουν η η

μων ε στω παν των δι α α κο ο ο ο νος

^Δο δε αρ χων ως ο αρ χο ο με ε νος ^Δ

ο προ κρι θεις δε ως ο ο ε ε ε σχα α

α α τος ^πκαι γαρ ε λη λυ θα αυ τος ^χ

τω πτω χευ σαν τι Α δαμ δι α κο ο νη η η

σαι ^Δκαι λυ τρον δου ναι αν τι πολ λω ω ων την

ψυ χην των βο ων τω ων μοι δο ο ζα
 σοι

Ἦχος πλ. δ'. ^{χ̣ γ̣} ^Ν ^Δ ^Π
 Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω

το ε λε ος και πολ λη πα ραυ τω λυ τρω

σις και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ

^{χ̣} ^Δ εκ πα σω ων των α α νο ο μι ω ων αυ

του ου

Τῆς ξηρανθείσης συκῆς διὰ τὴν ἀκαρπίαν, τὸ ἐπιτίμιον φοβηθέντες ἀδελφοί, καρποὺς ἀξιόους τῆς μετανοίας, προσάξωμεν Χριστῷ, τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

^γ ^Δ Τῆς ξη ραν θει σης συ κης δι α την α

καρ πι ι ι α αν το ε πι τι μι ον φο

Θ' ὨΡᾶ & Θ-Ἁ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΤΙΜΙΩΝ ΛΩΡΩΝ ΜΕΓ ΛΕΥΤΕΡΑΣ

^Μ βη θε εν τε ες α δελ φοι ^Ν καρ πους α ^Μ ζι ους
της με τα α νοι οι οι α ας ^Π προ σα
α ζω μεν Χρι στω ^Δ τω πα ρε ε χον τι
^Μ η η η μι ιν το με ε γα ε ε λε ε ε ε
ος ^γ Ἦχος πλ. δ'. Δόξα... Καὶ νῦν...

^Ν ^γ ^χ ^γ ^β ^λ
^γ ^λ ^β ^λ
Α γι ι ω ^γ Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^γ
^γ ^β ^λ
^γ ^β ^λ
αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω ω νων
α α α μην ^γ

Δευτέραν Εϋαν την Αιγυπτίαν, εύρων ό
δράκων, δια όρημάτων, έσπευδε κολακείας,

ὑποσκελίσαι τὸν Ἰωσήφ, ἀλλ' αὐτὸς καταλιπὼν τὸν χιτῶνα, ἔφυγε τὴν ἁμαρτίαν, καὶ γυμνὸς οὐκ ἠσχύνετο, ὡς ὁ Πρωτόπλαστος, πρὸ τῆς παρακοῆς, αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δευ τε ραν Ευ αντην Αι αιγυ υπτι ι ι
αν ευ ρων ο ο δρα α α κων δι α ρη η μα
α α των ε σπευ δε κο λα α κει ει ει ας
υ πο σκε λι ι ι σαι το ο ο ον Ι
ω ω ση η η φ αλλ αυ τος κα τα λι
πω ω ω ω ω ων το ον χι ι ι τω
ω ω ω να ε φυ υ γε τη ην α α μαρ τι ι
ι ι αν και γυ μνος ου ουκ η η σχυ υ

υ νε ε ε ε το ^Δως ο Πρω τοπλαστος
προ της πα ρα α α α κο ο ο ο ης ^γ αυ
του ταις ι κε ε σι ι ι αις Χρι ι ι
στε ε λε ε η σο ο ο ον η η η η μα α
α α α α ας ^γ

Εἴσοδος μετὰ Εὐαγγελίου.

Соφία, Ὁρθοί.

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Ἑσπέρας.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ρκζ' (127)

Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. Α' 1-20)

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, τῶν εἰσπορευομένων εἰς Αἴγυπτον, ἅμα Ἰακώβ τῷ πατρὶ αὐτῶν, ἕκαστος πανοικί αὐτῶν εἰσήλθοσαν. Ρουβὴμ, Συμεών, Λευΐ, Ἰούδας, Ἰσάχαρ, Ζαβουλών, Βενιαμίν, Δάν, καὶ Νεφθαλείμ, Γάδ, καὶ Ἀσήρ. Ἰωσήφ δὲ ἦν ἐν Αἰγύπτῳ. Ἦσαν δὲ πᾶσαι αἱ ψυχαί, αἱ ἐξελθοῦσαι ἐκ μηροῦ Ἰακώβ, πέντε καὶ ἑβδομήκοντα. Ἐτελεύτησε δὲ Ἰωσήφ, καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ηὐξήθησαν, καὶ ἐπληθύνθησαν, καὶ χυδαῖοι ἐγένοντο, καὶ κατίσχυον σφόδρα σφόδρα, ἐπλήθυνε δὲ ἡ γῆ αὐτούς. Ἀνέστη δὲ βασιλεὺς ἕτερος ἐπ' Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ. Εἶπε δὲ τῷ ἔθνει αὐτοῦ. Ἴδου τὸ ἔθνος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ μέγα πλῆθος, καὶ ἰσχύει ὑπὲρ ἡμᾶς· δεῦτε οὖν, κατασοφισώμεθα αὐτούς, μήποτε πληθυνθῆ, καὶ ἡνίκα ἂν ἡμῖν συμβῆ πόλεμος, προστεθήσονται καὶ οὗτοι πρὸς τοὺς ὑπεναντίους, καὶ

ἐκπολεμήσαντες ἡμᾶς, ἐξελεύσονται ἐκ τῆς γῆς. Καὶ ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐπιστάτας τῶν ἔργων, ἵνα κακώσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔργοις, καὶ ὠκοδόμησαν πόλεις ὀχυρὰς τῷ Φαραώ, τὴν τε Πειθώ, Ῥαμεσσή, καὶ τὴν Ὦν, ἣ ἐστὶν Ἑλιούπολις. Καθότι δὲ αὐτοὺς ἐταπείνουν, τοσοῦτῳ πλείους ἐγίνοντο, καὶ ἴσχυον σφόδρα σφόδρα. Καὶ ἐβδελύσσοντο οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ κατεδυνάστευον οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ βία, καὶ κατωδύνων αὐτῶν τὴν ζωὴν ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς τῷ πηλῷ, καὶ τῇ πλινθείᾳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις, κατὰ πάντα τὰ ἔργα, ὧν κατεδουλοῦντο αὐτοὺς μετὰ βίας. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων ταῖς μαίαις τῶν Ἑβραίων, τῇ μιᾷ αὐτῶν ὄνομα Σεπφώρα, καὶ τὸ ὄνομα τῆς δευτέρας Φουά, καὶ εἶπεν αὐταῖς· Ὅταν μαιοῦσθε τὰς Ἑβραίας, καὶ ὦσι πρὸς τὸ τίκτειν, ἐὰν μὲν ἄρσεν ᾖ, ἀποκτείνατε αὐτό, ἐὰν δὲ θῆλυ, περιποιεῖσθε αὐτό. Ἐφοβήθησαν δὲ αἱ μαῖαι τὸν Θεόν, καὶ οὐκ ἐποίησαν καθ' ὅτι συνέταξεν αὐταῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ ἐζωογόνησαν τὰ ἄρσενα. Ἐκάλεσε δὲ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου τὰς μαίας, καὶ εἶπεν αὐταῖς· Τί ὅτι ἐποιήσατε τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ

ἐζωογονεῖτε τὰ ἄρσενά; Εἶπαν δὲ αἱ μαῖαι τῷ Φαραώ, οὐχ ὡς αἱ γυναῖκες Αἰγύπτου αἱ Ἑβραῖαι· τίκτουσι γὰρ πρὶν ἢ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὰς τὰς μαίας, καὶ ἔτικτον. Εὖ δὲ ἐποίει ὁ Θεὸς τὰς μαίας· καὶ ἐπλήθυνεν ὁ λαός, καὶ ἴσχυε σφόδρα.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμὸς ρκη' (128ος)

Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου.

Ἐντονώτερον καὶ ἐμμελώς* **Κ**έλευσον!

Ὁ ἱερεὺς κρατῶν λαμπάδα ἀνημμένην καὶ θυμιατὸν ἐξηρητημένον, ἴσταται ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ σφραγίζων διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐκφωνεῖ:

Σοφία, Ὁρθοί.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς, στρεφόμενος πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἰστάμενος ἐπὶ τῆς Ὠραίας Πύλης, ἐκφωνεῖ:

+ **Φ**ῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Καὶ εὐλογῶν διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐπανέρχεται ἐν τῷ Ἱερῷ.

Ἰὼβ τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Α', 1-12)

Σοφία, **Π**ρόσχωμεν.

Ἀνθρωπὸς τις ἦν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ Αὐσίτιδι, ᾧ

ὄνομα Ἰώβ, καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἄμεμπτος, δίκαιος, ἀληθινός, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος. Ἐγένοντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ, καὶ θυγατέρες τρεῖς, καὶ ἦν τὰ κτήνη αὐτοῦ, πρόβατα ἑπτακισχίλια, κάμηλοι τρισχίλια, ζεύγη βοῶν πεντακόσια, θήλειαι ὄνοι νομάδες πεντακόσιαι, καὶ ὑπηρεσία πολλή σφόδρα, καὶ ἔργα μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εὐγενῆς τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν. Συμπορευόμενοι δὲ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους, ἐποίουν πότον καθ' ἑκάστην ἡμέραν, συμπαραλαμβάνοντες ἅμα καὶ τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν, ἐσθίειν καὶ πίνειν μετ' αὐτῶν. Καὶ ὡς ἂν συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ πότου, ἀπέστελλεν Ἰώβ, καὶ ἐκαθάριζεν αὐτοὺς ἀνιστάμενος τὸ πρωῖ, καὶ προσέφερε περὶ αὐτῶν θυσίας, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, καὶ μόσχον ἓνα περὶ ἁμαρτίας ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν. Ἔλεγε γὰρ Ἰώβ· Μήποτε οἱ υἱοί μου ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν κακὰ ἐνενόησαν πρὸς τὸν Θεόν. Οὕτως οὖν ἐποίει Ἰώβ πάσας τὰς ἡμέρας. Καὶ ἐγένετο ὡς ἡμέρα αὕτη, καὶ ἰδοὺ, ἦλθον οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστῆναι ἔναντι τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ Διάβολος ἦλθε μετ' αὐτῶν. Καὶ

εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Διαβόλῳ· πόθεν παραγέγονας; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Διάβολος τῷ Κυρίῳ εἶπε· Περιελθὼν τὴν γῆν, καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ' οὐρανόν, πάρειμι. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Κύριος· Προσέσχες τῇ διανοίᾳ σου κατὰ τοῦ θεράποντός μου Ἰώβ; ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ ὅμοιος τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνθρωπος ἄμεμπτος, δίκαιος, ἀληθινός, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος; Ἀπεκρίθη ὁ Διάβολος καὶ εἶπεν ἐναντίον Κυρίου· Μὴ δωρεὰν Ἰώβ σέβεται τὸν Θεόν, οὐχὶ σὺ περιέφραξας τὰ ἔξω αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔσω τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔξω πάντων τῶν ὄντων αὐτοῦ κύκλῳ; τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εὐλόγησας, καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ πολλὰ ἐποίησας ἐπὶ τῆς γῆς; ἀλλὰ ἀπόστειλον τὴν χειρὰ σου, καὶ ἅψαι πάντων, ὧν ἔχει, ἢ μὴν εἰς πρόσωπόν σου εὐλογήσει σε. Τότε εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Διαβόλῳ· Ἴδού, πάντα ὅσα ἔστιν αὐτῷ, δίδωμι ἐν τῇ χειρί σου, ἀλλ' αὐτοῦ μὴ ἅψη. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Διάβολος ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Ὁ ἱερεὺς, εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ
ἀναγνώσματος, ἰστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας
Τραπέζης καὶ θυμιῶν ἐλαφρῶς, ψάλλει σεμνῶς

καὶ κατανουκτικῶς εἰς Ἦχον πλ. β'.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἔσπερινή.

Κατευθυνθήτω. Ἦχος πλ. β'

Κα τε ε ευ θυν θη η η η τω η
προ ο σε ε ευ χη η η μου ου ως θυ
μι ι ι α μα ε νω πι ι ο ο ον Σου
ου ου ε παρ σις τω ων χει ει ει ρω ω
ων μου ου θυ σι ι ι α ε ε ε σπεε
ε ε ε ε ε ρι ι νη η η η

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως:

Στίχ. α'. **Κ**ύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ

φωνῆ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς σέ.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως·

Στίχ. β'. Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως·

Στίχ. γ'. Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης λέγει ἐκφώνως·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι

καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Ὁ Ἱερεὺς εὐρισκόμενος ἤδη ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἐπαναλαμβάνει·

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.

Ἐξελθὼν δὲ εἰς τὴν Ὠραίαν Πύλην, θυμιᾷ τὴν εἰκόνα τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ ψάλλων·

Ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου.

Ἀκολουθῶς δὲ θυμιᾷ τὰς λοιπὰς εἰκόνας, τὸν Ναὸν καὶ τὸν λαόν, ἐνῶ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ὑπόλοιπον·

Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Εἶτα·

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία. Ὅρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καθημένου τοῦ Ἰησοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν λέγοντες· Εἶπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος; 4 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ. 5 πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες, ἐγὼ εἰμι ὁ Χριστός, καὶ πολλοὺς πλανήσουσι. 6 μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων· ὁρᾶτε, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ πάντα γενέσθαι, ἀλλ' οὐπω ἔστι τὸ τέλος. 7 ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους· 8 πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων. 9 τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου. 10 καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ καὶ ἀλλήλους

παραδώσουσι καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους. 11 καὶ πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσι πολλούς, 12 καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν φυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν. 13 ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. 14 καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτύριον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσι, καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος. 15 Ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου ἐστὼς ἐν τόπῳ ἁγίῳ - ὁ ἀναγινώσκων νοείτω - 16 τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη, 17 ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβαινέτω ἄραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, 18 καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ μὴ ἐπιστρεφάτω ὀπίσω ἄραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. 19 οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. 20 προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος μηδὲ σαββάτω. 21 ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν οὐδ' οὐ μὴ γένηται. 22 καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. 23 τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστὸς ἢ ὧδε, μὴ πιστεύσητε· 24 ἐγερθήσονται

γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφήται καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. 25 ἰδοὺ προεῖρηκα ὑμῖν. 26 ἐὰν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν, ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστί, μὴ ἐξέλθητε, ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ πιστεύσητε· 27 ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· 28 ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πτῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἄετοί. 29 Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. 30 καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. 31 καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης, καὶ ἐπισυνάξουσι τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν. 32 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολὴν. ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται

ἀπαλὸς καὶ τὰ φύλλα ἐκφύη, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος· 33 οὕτω καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδητε ταῦτα πάντα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις. 34 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται. 35 ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος ἐξελθὼν (ἢ ὁ Ἱερεὺς ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης ἱστάμενος), λέγει τὴν Ἐκτενῆ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπου ____.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

*Συνήθως μέχρι καὶ τῆς δεήσεως ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (πόλει, κώμῃ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ

τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος,

Ὅτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εὔξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ. Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων δεηθῶμεν. Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ. Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης. Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγία αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ

Κυρίῳ κλίνετε.

Γοί, Κύριε.

Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου, καὶ προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σου ποιίμνῃ, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπικέκληται.

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ἐξαπλοῖ τὸ Εἰλητὸν συγχρόνως ὡς καὶ ἐν τῇ τοῦ Ἱ. Χρυσοστόμου Θείᾳ Λειτουργίᾳ.

Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, μὴ τις τῶν Κατηχουμένων.

Ὅσοι πιστοί, ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ αἰνετός, ὁ τῷ ζωοποιῷ
τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς
ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας ἡμῶν τὰς
αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως
ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν
ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας, καὶ ὀφθαλμὸς μὲν
ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ
λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἡ δὲ γλῶσσα
καθαρευέτω ῥημάτων ἀπρεπῶν. Ἄγνισον ἡμῶν
τὰ χεῖλη, τὰ αἰνοῦντά σε, Κύριε, τὰς χεῖρας
ἡμῶν ποίησον, τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι
πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνον τὰ σοὶ εὐάρεστα,
πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ
κατασφαλιζόμενος χάριτι.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Δέσποτα Ἄγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν σε, τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἵλεων γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀξιούς ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἴδου γὰρ τὸ ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα, κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει Τραπέζη, ὑπὸ πλήθους στρατιᾶς οὐρανίου ἀοράτως δορυφορούμενα, ὧν τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι, ἵνα, δι' Αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὄμμα καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας γενώμεθα.

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ φάλλεται ὑπὸ τοῦ χοροῦ ἀργῶς καὶ
κατανυκτικῶς εἰς ἦχον πλ. β'. Ἀντὶ τοῦ
χερουβικοῦ τὸ ἐπόμενον.

Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν
ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἴδου γὰρ εἰσπορεύεται ὁ
Βασιλεὺς τῆς δόξης.

ΝΥΝ ΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ.

Διασκευὴ Θρασύβουλου Στανίτσα.

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

ω ω ω χωωω ω ω ω ω ω ω ω ων σου

υ υ υ υ υ υ η η η η συνη η

μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι

ι ιν α α α ο ρα α α α α τω

ω ω ω ω ω ω ω ω ως λα τρε ε ε

ε ε ε λα α τρε ε ευ ου ου ου σι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιν ι δου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

γα α α αρ ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

σπο ρε ε ευ ε ται αι αι αι αι αι αι

Θ' ὨΡᾶ & Θ-λ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΤΙΜΙΩΝ ΔΩΡΩΝ ΜΕΓ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

αι αι ο ο ο Βα α σι ι ι ι ο ο Βα
 α σι ι λε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε
 ε ευς της δο ο ο ο ο ζη η η η η η η
 η η η ης

Ἐδῶ διακόπτεται ὁ ὕμνος. Γίνεται ἡ εἴσοδος ἐν ἀπολύτῳ σιγῇ, τοῦ Ἱερέως φέροντος τὸν Ἀέρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ κρατοῦντος τὰ Ἅγια, (λέγων μυστικῶς καὶ κατ' ἐπανάληψιν τὸ· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν). Διότι τὰ Δῶρα εἶναι προηγιασμένα, ὁ λαὸς γονατίζει εὐλαβῶς, ἐγείρεται δὲ ὅταν ἐναποτίθενται ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης.

Μεγάλη εἴσοδος τῶν Ἁγίων.

Ὁ χορὸς ψάλλων,
 ἐξακολουθεῖ τὸ διακοπὲν μέλος:

δου ου ου ου θυ σι ι ι α μυ υ
 υ υ υ στι κη η η η η η η η
 τε ε ε ε ε τε ε ε ε ε ε ε λει

Θ' ὨΡΑ & Θ-Λ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΤΙΜΙΩΝ ΛΩΡΩΝ ΜΕΓ ΛΕΥΤΕΡΑΣ

ει ει ω με ε ε νη δο ρυ φο ρει

ει ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι πι ι

στει και πο ο ο ο θω προ ο σε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ελ θω ω πο θω ω

προ σε ελ θω ω με ε ε ε ε ε ε ε

ε ε εν ι να με ε ε ε ε ε ε ε ε

το ο ο ι να με ε το ο χοι ζω ω ης αι

ω νι ι ι ου γε ε ε νω ω ω με ε

θα α α α α Α α α αλ λη

λου ου ι ι ι ι ι ι ι ι α α

α α α α α α α α α α α α

ⲛⲁⲁ ⲁ ⲁ
χ α α α α

Δ
ϙ

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἦπὲρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν θεῖαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἦπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου,

αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν

του Ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Γοί, Κύριε.

Ὁ τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων Θεός, παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι, ὁ τὴν διακονίαν τῆς Λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν καὶ θέμενος ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς διὰ τὴν πολλὴν σου φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, αὐτός, ἀόρατε Βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ἔπιδε ἔφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, τοὺς τῷ ἁγίῳ σου τούτῳ θυσιαστηρίῳ, ὡς τῷ Χερουβικῷ σου παρισταμένους θρόνῳ, ἔφ' ᾧ ὁ μονογενῆς σου Υἱὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῶν προκειμένων φρικτῶν ἐπαναπαύεται Μυστηρίων. Καὶ πάσης ἡμᾶς καὶ τὸν πιστὸν σου λαὸν ἐλευθερώσας ἀκαθαρσίας, ἁγίασον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἁγιασμῷ ἀναφαιρέτῳ, ἵνα, ἐν καθαρῷ συνειδῶτι, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, καὶ

πεφωτισμένη καρδία, τῶν θείων τούτων μεταλαμβάνοντες Ἀγιασμάτων, καὶ ὑπ' Αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, ὅπως ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου σου, Κύριε, γενώμεθα ναὸς τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας, ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης, καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις σου, τοῖς ἀπ' Αἰῶνός σοι εὐαρεστήσασιν.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ἀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

+ **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Ὁ Θεός, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἔπιδε εὐσπλάγγνω ὄμματι ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, καὶ φύλαξον αὐτόν, καὶ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν σου τούτων Μυστηρίων. Σοὶ γὰρ τὰς ἑαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλὰς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος,

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς

ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ
θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἔλθῃ εἰς
τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ
συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών,
καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ
μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου,
καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ
τῷ λαῷ.

Ὁ Ἱερεὺς κεκαλυμμένων ὄντων τῶν θείων
Δώρων, βαλὼν τὰς χεῖρας ὑπὸ κάτω τοῦ Ἀέρος,
ἄπτεται τοῦ Ζωοποιοῦ Ἄρτου μετ' εὐλαβείας
καὶ φόβου πολλοῦ.

Πρόσχωμεν.

Τὰ προηγιασμένα Ἄγια τοῖς Ἁγίοις.

Εἷς Ἄγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος,
Ἀλληλούϊα.

ΓΕΥΣΑΘΕ ΚΑΙ ΙΔΕΤΕ.

Διασκευὴ Θρασύβουλου Στανίτσα.

Ἦχος Ἱ — Κε

^Μ
^ΤΧ
^χ
^ῥ

^Μ
^ΤΧ
^χ
^ῥ

^Μ ³ ^{+ 3 Δ} ^Κ
^ΤΧ
^χ
^ῥ

^Δ ^Μ ^Κ
^ΤΧ
^χ
^ῥ

^Κ
^ΤΧ
^χ
^ῥ

^Ν ^Π ^Ν ^Μ
^ΤΧ
^χ
^ῥ

³ ^Ν ^Π ^Ν
^ΤΧ
^χ
^ῥ

^Ν ^Π ^Μ ^Π ^Ν
^ΤΧ
^χ
^ῥ

^Ν ^Π ^Ν
^ΤΧ
^χ
^ῥ

^Ν ^Π ^Μ ^Π ^Ν
^ΤΧ
^χ
^ῥ

λε ε ε ε
 Γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ευ σα α α α α α α α α
 σε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε
 και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

Θ' ΩΡΑ & Θ-Λ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΤΙΜΙΩΝ ΛΩΡΩΝ ΜΕΓ ΛΕΥΤΕΡΑΣ

αι αι ^π αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι δε ^χ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε και αι αι

αι αι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι και αι ι ι δε ε τε ε ε ε ε

ωε ε ε ε ε ε ε ο ο ο τι ι ι ι ι

ι ι χρη η η η η η η η η στο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Θ' ΩΡΑ & Θ-Λ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΤΙΜΙΩΝ ΛΩΡΩΝ ΜΕΓ ΛΕΥΤΕΡΑΣ

ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ο

Κυ υ ρι ι ι ο ο ο ος α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α λε α α α α α

α α α α α α α α α α α α λε

ε ε ε ε ε ε ε λε χε ε ε ε ε ε

γε ε ε ε ε ε λε α α α α λε

ςα α ςα α λε ε ε ε ε λε ε ε ε ε
 ε Αλ λη λου ου ου ου ου ου ου ου ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α
 α α α α α α α α α α α

ΚΟΙΝΩΝΙΑ τῶν ΠΙΣΤΩΝ.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, Ἀμήν, Ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ Ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλούϊα.

Ὅταν τελειώσῃ ἡ μετάληψις τῶν πιστῶν, ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν, ἐκφωνεῖ μεγαλοφώνως:

ᾄψον, ὁ Θεός, τὸν λαὸν Σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ὁ χορὸς ψάλλει

(ἀντὶ τοῦ "Εἶδομεν τὸ φῶς"), τὸ ἐξῆς:

Ἦχος Δι

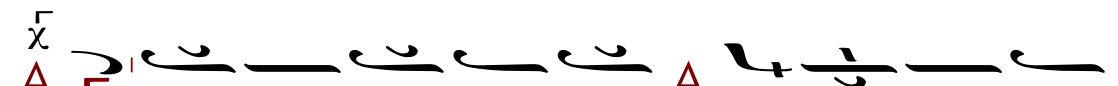
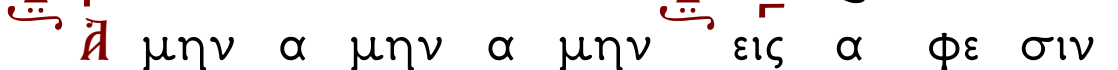
^χ ^Δ
^Δ
 Ευ λο γη σω τον Κυ ρι ον εν παντι

 ι και ρω δι α παν τος η αι νε σις αυ του εν

 τω στο μα τι μου αρ τον ου ρα νι ον

 και πο τη ρι ον ζω ης γευ σα σθε και ι

 δε τε ο τι χρη στος ο Κυ ρι ος Αλ λη λου

 ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ου ι α

Καὶ λαβὼν τὸ ἅγιον Ποτήριον, κεκαλυμμένον λέγει:

Πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἦχος Δι

^χ
^Δ
 Ἄ μην α μην α μην εις α φε σιν

α μαρ τι ων και εις ζω ην αι ω ω

νι ον

 Πληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη

σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω

σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν

μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας

εν τω σω α γι α σμω ο λην την η

με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου

Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ου ι α α α

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν
Πρόθεσιν, ἀφήνει τὸ ἅγιον Ποτήριον, ἐπιστρέφει
εἰς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ διπλοῖ τὸ
Ἄντιμῆνσιον.

Ορθοί, Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων,
ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν
φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως
εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων
Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου ἡμῖν ἀγαθοῖς, καὶ
ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ
Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ δεόμεθά σου,
Δέσποτα Φιλάνθρωπε, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν
σκέπην τῶν πτερῶν σου, καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι
τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν

τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

Ὁ Ἱερεὺς, λαμβάνει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ποιεῖ δι' Αὐτοῦ Σταυρὸν καὶ ἀποτίθησιν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ διπλωθέντος ἤδη Ἀντιμηνσίου.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

(Στὰς πρὸ τῆς Δεσποτικῆς εἰκόνοσ τοῦ Χριστοῦ)

Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως, ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν, Ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα

τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητὰς τε τῆς ἁμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ὅτι ἠυλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (3 χῦμα)

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν καὶ ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν ταύτην.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποιίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

+ Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ'

ὕμᾱς, τῇ Αὐτοῦ θείᾳ Χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναγνώσεως τῶν ψαλμῶν ὁ Ἱερεὺς διανέμει τὸ Ἀντίδωρον.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' (33).

Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου, Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῇ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ’ Αὐτόν, φοβήθητε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθᾶς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἐκκλινον

ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιούντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος, φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστέα αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται, θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρῶσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ΄ (144).

Υψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς

μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῆσονται. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἔρουῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῆσονται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιᾶσονται. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς ὁ Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἔρουῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ

ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδεις τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ, θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς, φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

(Τελεῖται συνήθως Μ. Δευτέραν ἑσπέρας)

Ἱερεὺς: **Εὐ**λογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.

Ἱερεὺς: **Δ**όξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῶ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ' (19).

Ἐμμελὴς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕψος

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρα θλίψεως· ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι .

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Ἀὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἧ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ Κ' (20).

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν .

“Οτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ’ αὐτόν.

“Οτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

“Οτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντα τοὺς μισοῦντάς σε.

“Οτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

“Οτι ἔκλιναν εἰς σέ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

“Οτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ἵψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

“Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ’)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἄνομίας ἡμῖν.

“Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῶ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἰερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Τροπάρια.

Κῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα...

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρομῶδες σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν,

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

μόνη εὐλογημένη.

Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον. (γ') [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ἱερεὺς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἱερεὺς: Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα

μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

ΨΑΛΜΟΣ Γ' (3).

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῶ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Ὀὐ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα, ἐξηγέροθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου. Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν·

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέροθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΖ' (37).

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου.

Οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἄνομιαί μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρούβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ

ἰσχύς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδῶν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

ὕπὲρ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν·

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΒ' (62).

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιᾶσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας· μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν·

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ' (87).

Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εισελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,

ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς· παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ Κύριε ἐκέκραξα καὶ τὸ πρωῒ ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τὶ Κύριε ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν·

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ΄ (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν,

οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Οτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἀνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Οτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυῖ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Εν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ΄ (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς

αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με.

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν·

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (Δίς)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (Τρίς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Πληρωθέντος τοῦ ἕξαψάλμου λέγεται ἡ Μεγάλη Συναπτὴ ἢ Εἰρηνικά, τῶν χορῶν φαλλόντων τὸ· **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν,..... τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Χορός: **Κ**οί, Κύριε.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

Ἦχος λ̣ δ̣ — Γα̣²

Ὁ χορός: ^N Γ
δ̣ Ἄ μη η η ην δ̣

Στίχ. α'. ^{χ̣ Γ}
δ̣ Εκ νυκτος ορ θρι ζει το πνευ μα
μου προς σε ο Θε ος δ̣ δι ο τι φως δ̣ τα προ
σταγμα τα α σου ε πι ι τη η ης γης δ̣
^{χ̣ Γ}
δ̣ Ἄ α α αλ λη η η η η λου ου
ου ου ι ι ι ι α δ̣ Α α α α αλ
λη η η η η λου ου ου ι ι ι α δ̣
Α α α α λη η η λου ου ου ι ι ι
ι α δ̣

Στίχ. β'. ^{χ̣ Γ}
δ̣ Δι και ο συ νην μα θε τε δ̣

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

οι ε νοι κου ουν τες ε πι ι τη η ης

γης

Γ
Χ
Γ
Δ

Α α α α λ η η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α Α α α α α λ

λη η η η η λου ου ου ι ι ι α

Α α α α λ η η λου ου ου ου ι ι ι

ι α

Σπύχ. γ'. Ζη λος λη ψε ται λα ον α

παι δευ τον και νυν πυρ τους υ πε ναν τι

ους ε δε ται

Α α α α λ η η η η η λου ου

ΟΡΘΟΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ ἘΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

ου ου ι ι ι ι α Α α α α αλ
λη η η η η λου ου ου ι ι ι α
Α α α α λη η η λου ου ου ι ι ι
ι α

Σπύχ. δ. Προ σφες αυ τοις κα κα Κυ ρι

ε προ σφες αυ τοις κα κα τοις εν δο

ο ζοις της γης

Α α α α λη η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α Α α α α αλ

λη η η η η λου ου ου ι ι ι α

Α α α α λη η η λου ου ου ι ι ι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

ι α
Γ
χ
Γ
δ

Γ

δου ο Νυμφι ος ερ χε ται εν τω
με ε σωω τη ης νυ κτος και μα κα ρι ος
ο δου ου λος ον ευ ρη σει γρη γο ο ρου ου ου
ουν τα α να ξι ος δε πα α λιν ον ευ ρη σει
ρα θυ υ μου ου ου ουν τα Βλε πε ουν ψυ χη
η μου μη τω υ πνω κα τε νε χθης ι να
μη τω θα να α τω πα ρα δο θης και της Βα
σι λει ας ε ζω κλει σθης αλ λα α
να α α νη ψο ον κρα ζου σα Α γιος Α γι
ος Α γι ος ει ο Θε ε ος η η μων πρε

Ν
Γ
δ
Δ
π
Γ
Δ
Π
Γ
π
Δ
Π
Δ
Γ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

σβει αϊς του Προδρομου ^Δ9 σωσον ηη

μα α α ας ^Γ8

^χ ^Γ8 Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

ω Πνευματι ^Γ8

^χ ^Γ8 Ιδου ο Νυμφιος ερχεται εντω

μεεσωτηης νυκτος ^Γ8 και μακαριος

οδου ουλος ^Δ9 ον ευρησει γρηγορου ουου

ουντα ^Γ8 α ναξιος δεπααλινον ευρησει

ρα θυμου ουου ουντα ^Γ8 Βλεπε ουν ψυχη

ημου ^π9 μητω υπνωκατενεχθης ^Δ9 ινα

μητω θανατω παραδοθης ^σ6.8 ^Δ9 και της Βα

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ὁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

σι λει ας ε ζω κλει σθης αλ λα α
να α α νη ψ ο ο ν κ ρ α ζ ο υ σα Α γ ι ο ς Α γ ι
ο ς Α γ ι ο ς ε ι ο Θ ε ε ο ς η η μ ω ν π ρ ε
σ β ε ι α ι ς τ ω ν Α γ ι ι ω ν σ ω σ ο ν η η μ α
α α α
Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην
Ι δου ο Νυμ φι ο ς ε ρ χ ε τ α ι ε ν τ ω
μ ε ε σ ω ω τ η η ς ν υ κ τ ο ς και μα κα ρ ι ο ς
ο δου ου λ ο ς ο ν ε υ ρ η σ ε ι γ ρ η γ ο ο ρ ο υ ου ου
ο υ ν τ α α να ζ ι ο ς δε πα α λ ι ν ο ν ε υ ρ η σ ε ι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

ρα θυ υ μου ου ου ουν τα Βλε πε ουν ψυ χη
η μου μη τω υπνωκατε νε χθης ι να μη
τω θα να α τω παρα δο θης και της Βα
σι λει ας ε ζω κλει σθης αλ λα α
να α α νη ψο ον κρα ζου σα Α γιος Α γι
ος Α γιος ει ο Θε ε ος η η μων δι α
της Θε ο το ο κου ε λε η σον η η μα α
α α α α ας

Συναπτή μικρά.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἘΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός: **Σ**οί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

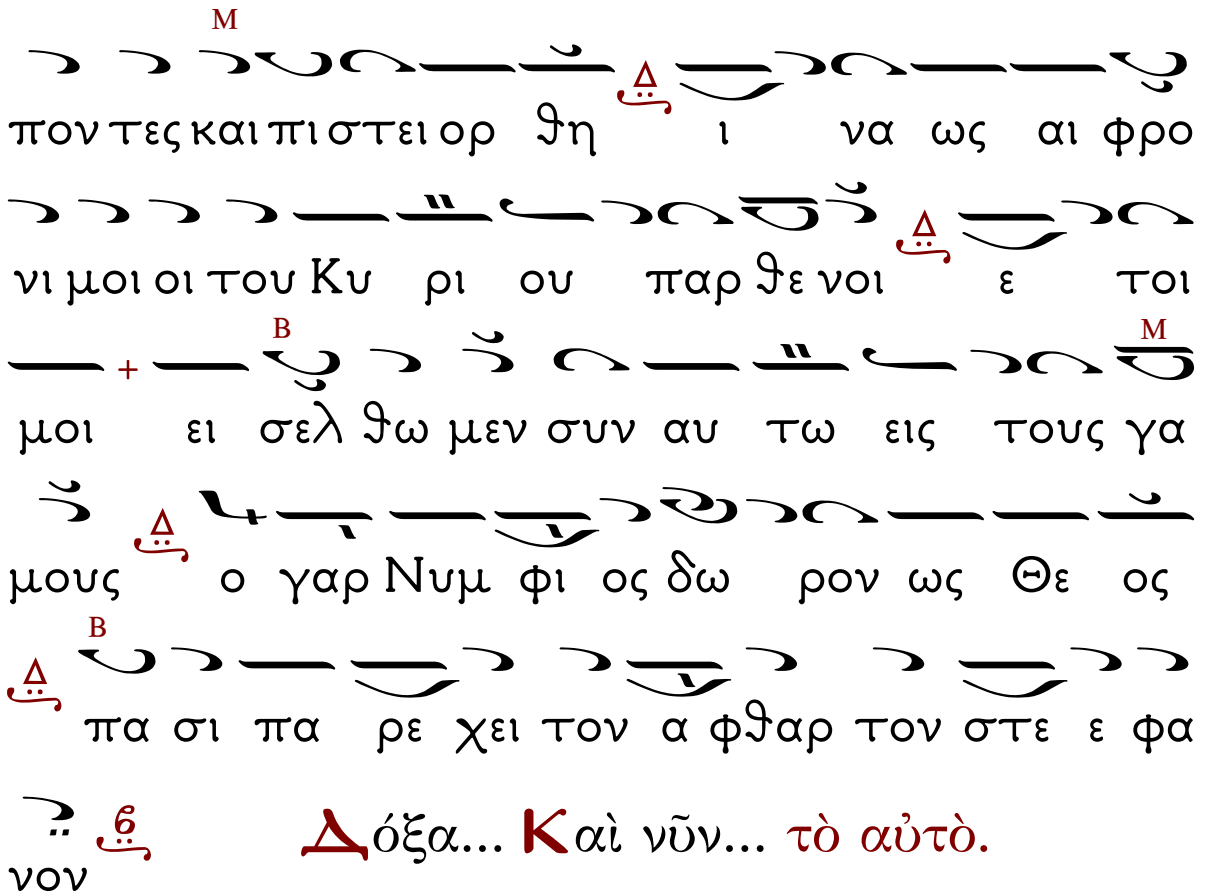
Κάθισμα. Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. (Μέλος σύντομον εἰρμολογικόν)

Ἦχος δ' Δι

Χ Δ **B **M**
Τον Νυμ φι ι ο ο ν α δελ φοι α γα
πη σω μεν Δ **B** **M** τας λαμ πα α δα ας ε αυ των
ευ **B** Δ **π**ρε **π**ι σω μεν **ε**ν α ρε ταις εκ λαμ**

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

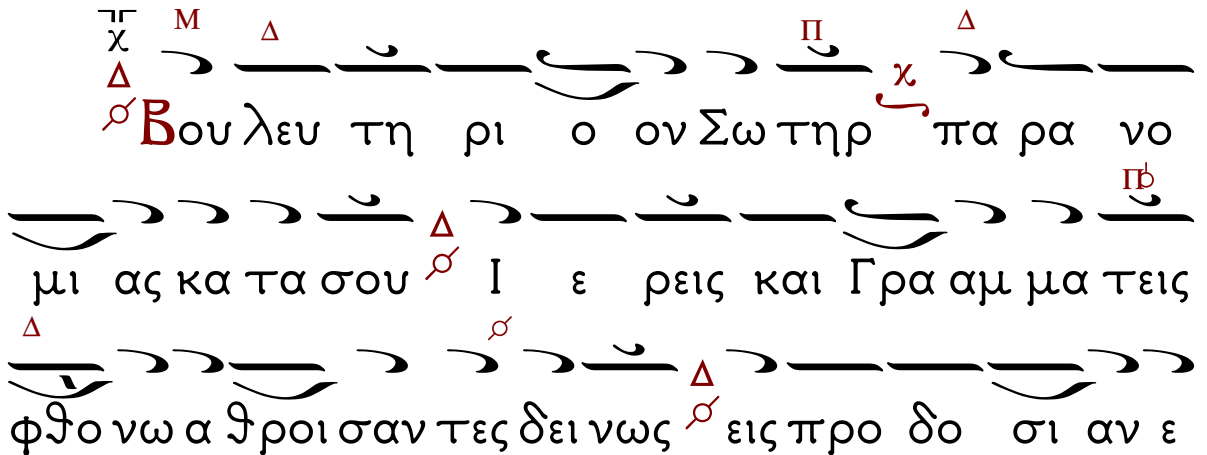
 ποντες και πιστει ορθη ^Μ ι να ως αι φρο
 νιμοι του Κυριου παρθενοι ^Δ ετοι
 μοι ^Β ει σελθωμεν συν αυτω εις τους γα
 μους ^Δ ο γαρ Νυμφι ος δω ρον ως Θε ος
 πασι ^Β πα ρε χει τον α φθα ρ τον στε ε φα
 νον ^Δ

Δόξα... **Κ**αι νυν... τὸ αὐτὸ.

Κάθισμα. Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. (Μέλος εἰρμολογικόν)

Ἦχος δ' Δι

^Π ^Δ ^Μ ^Δ ^Π ^Δ ^χ
Βουλευ τη ρι ο ον Σω τηρ ^Δ πα ρα νο
 μι ^Δ ^σ ^Δ ^σ ^Δ ^σ ^Δ ^σ ^Δ ^σ
 ας κα τα σου ^Δ ^σ ^Δ ^σ ^Δ ^σ ^Δ ^σ ^Δ ^σ
^Δ ^σ ^Δ ^σ ^Δ ^σ ^Δ ^σ ^Δ ^σ
 φθ ο ν ω α θ ρ ο ι σ α ν τ ε ς δ ε ι ν ω ς ^Δ ^σ ^Δ ^σ ^Δ ^σ ^Δ ^σ ^Δ ^σ
 ει ς προ δο σι αν ε

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἘΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

κι νησαν τον Ι ου ου ου δαν ο ο θεν α
 α ναι δως ε ξε πο ρε ευ ε ε το ε λα
 α λει κα α τα σου τοις πα ρα νο ο μοις λα οις
 τι μοι φη σι πα ρε χε ε τε κα γω ω υ μιν αυ
 τον πα ρα δω σω εις χει ρας υ μων της κα
 τα κρι ι ι σε ε ω ως του ου του ρυ υ υ υ
 σαι Κυ ρι ε τας ψυ χα α α ας η μων

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... τὸ αὐτὸ.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον. (Μέλος εἰρμολογικόν)

Ἦχος λ' ἁ Νη

Ο Ι ου ου δας τη γνω ω μη φι λα ρ
 γυ ρει κα τα του Δι δα σκα α λου ο δυσ σε

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

βης ^Γ ^Δ κι νει ει ει ται βου λευ ε ται ^Δ ^Ν με λε
 τα την πα ρα δο σιν ^β ^λ του φω τος εκ πι πτει το
 σκο τος δε χο με νος ^β ^λ συμ φω νει την πρα σιν
 πω λει τον α τι μη τον ^β ^λ ο ο θεν και αγ χο
 νηνα μοι βη ηνων περ ε ε δρα ^Γ ^ν ευ ρι ι
 ι σκει ο α θλιος ^Δ ^Ν και ε πω δυ νον θα να
 τον ^Γ ^ν της αυ του ημας λυ τρωσαι με ε ρι ι ι
 δος ^Γ ^ν Χρι στε ο Θε ος ^Δ ^Ν των πται σμα των
 α φε σιν δω ω ρου με ε νος ^Γ ^ν τοις ε ορ τα
 ζου σι πο ο θω ^Δ ^Ν το α α χραν τον Πα α
 θος σου ^Γ ^ν

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

^χ_γ ^Ν Δοξα Πατρι και Υι ω και Αγι

ω Πνευμα τι ^γ

^χ_γ και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην ^γ

^χ_γ ^Ν Ο Ι ου ου δας τη γνω ω μη φι λαρ

γυ ρει ^Δ ^Γ κα τα του Δι δα σκα α λου ο δυσ σε

βης ^Δ ^Γ ^Ν ^Δ κι νει ει ει ται βου λευ ε ται ^Δ με λε

τα την πα ρα δο σιν ^β ^λ του φω τος ε κπι πτει το

σκο τος δε χο με νος ^β ^λ συμ φω νει την πρα σιν

πω λει τον α τι μη τον ^β ^λ ο ο θεν και αγ χο

νην α μοι βη ην ων περ ε ε δρα ^Γ ^η ευ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

ρι ι ι σκει ο α θλιος και ε πωδυνον
θανατον της αυ του ημας λυτρωσαι με ε
ρι ι ι δος Χριστε ο Θε ος των πται
σματων αφεσιν δωωρου με ε νος τοις ε
ορταζουσι πο οθω το ααχραντον Πα
θος σου ου ου ου ου

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

(ΚΒ΄ 15-46 καὶ ΚΓ΄ {ὀλόκληρον}).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἔλαβον οἱ Φαρισαῖοι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. Καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἑρωδιανῶν λέγοντες, Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθῆς εἶ καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός, οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων. Εἰπέ οὖν ἡμῖν τί σοι δοκεῖ· ἔξεστιν δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἢ οὐ; γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπεν· Τί με πειράζετε, ὑποκριταί; ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κῆνσου, οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. Καὶ λέγει αὐτοῖς, Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; λέγουσιν αὐτῷ, Καίσαρος. τότε λέγει αὐτοῖς, Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ. Καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν, καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν, καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες, Διδάσκαλε, Μωϋσῆς εἶπεν, Ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ

ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. Ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος γαμήσας ἐτελεύτησεν, καὶ μὴ ἔχων σπέρμα ἀφῆκεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτὰ. Ὑστερον δὲ πάντων ἀπέθανεν ἡ γυνή. Ἐν τῇ ἀναστάσει οὖν τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται γυνή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ· ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐκγαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι ἐν τῷ οὐρανῷ εἰσιν. Περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ λέγοντος, Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν [ὁ] Θεὸς, Θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων. Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσεν τοὺς Σαδδουκαίους συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό. Καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν [νομικὸς] πειράζων αὐτόν· Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ, Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλη τῇ

καρδία σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου· αὕτη ἐστὶν ἡ μεγάλη καὶ πρώτη ἐντολή. Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος κρέμαται καὶ οἱ προφῆται. Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγων, Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνος υἱὸς ἐστίν; λέγουσιν αὐτῷ, Τοῦ Δαυΐδ. Λέγει αὐτοῖς, Πῶς οὖν Δαυΐδ ἐν πνεύματι καλεῖ αὐτὸν κύριον λέγων, Εἶπεν κύριος τῷ κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποκάτω τῶν ποδῶν σου; εἰ οὖν Δαυΐδ καλεῖ αὐτὸν κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστίν; καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἀποκριθῆναι αὐτῷ λόγον, οὐδὲ ἐτόλμησέν τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι. Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ λέγων, Ἐπὶ τῆς Μωϋσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. Πάντα οὖν ὅσα ἐὰν εἴπωσιν ὑμῖν ποιήσατε καὶ τηρεῖτε, κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσιν γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσιν. Δεσμεύουσιν δὲ φορτία βαρέα καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων, αὐτοὶ δὲ τῷ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ

θέλουσιν κινῆσαι αὐτά. Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιῶσιν πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις· πλατύνουσιν γὰρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσιν τὰ κράσπεδα, φιλοῦσιν δὲ τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ τοὺς ἄσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, Ῥαββί. Ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε, Ῥαββί, εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ διδάσκαλος, πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε. Καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς, εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ πατὴρ ὁ οὐράνιος. Μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί, ὅτι καθηγητῆς ὑμῶν ἐστιν εἷς ὁ Χριστός. Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος. Ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσότερο κριμα. Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν. Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν

θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον, καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν. Οὐαὶ ὑμῖν, ὀδηγοὶ τυφλοί, οἱ λέγοντες· “Ὅς ἂν ὁμόση ἐν τῷ ναῷ, οὐδέν ἐστιν, ὅς δ’ ἂν ὁμόση ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ, ὀφείλει. Μωροὶ καὶ τυλφοί! τίς γὰρ μείζων ἐστίν, ὁ χρυσός ἢ ὁ ναὸς ὁ ἀγιάζων τὸν χρυσόν; καί· ὅς ἂν ὁμόση ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδέν ἐστιν, ὅς δ’ ἂν ὁμόση ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει. Μωροὶ καὶ τυφλοί! τί γὰρ μείζον, τὸ δῶρον ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζον τὸ δῶρον; Ὁ οὖν ὁμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ ναῷ ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικήσαντι αὐτόν· καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ ὁμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ. Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα δὲ ἔδει ποιῆσαι κάκεινα μὴ ἀφιέναι. Ὅδηγοὶ τυφλοί, οἱ διωλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες! Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι

καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς καὶ ἀδικίας. Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρὸν. Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεστοὶ ἐστε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας. Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων, καὶ λέγετε· Εἰ ἡμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἡμεν κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν. Ὡστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοὶ ἐστε τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας. Καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν. Ὅφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν! πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης; Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς· ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς

συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν· ὅπως ἔλθη ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυννόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφρονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην. Ἰερουσαλὴμ Ἰερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις ἐπισυνάγει τὰ νοσσία αὐτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε. Ἴδου ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. Λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ με ἴδητε ἀπ' ἄρτι ἕως ἂν εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ὁ χορός: Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμός.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ

ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Κοὶ μόνω ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Συναπτὴ μικρά.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός: Οἶ, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς: Οὐ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄.
Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν ψυχῆ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα, καὶ τὴν ἐκκοπὴν, τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν σοι τάλαντον, φιλοπόνως ἔργασαι ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα. Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Τί ῥαθυμεῖς ἀθλία ψυχῆ μου; τί φαντάζη ἀκαίρως μερίμνας ἀφελεῖς; τί ἀσχολεῖς πρὸς τὰ ῥέοντα; ἐσχάτη ὥρα ἐστὶν ἀπάρτι, καὶ χωρίζεσθαι μέλλομεν τῶν ἐνταῦθα, ἕως καιρὸν κεκτημένα, ἀνάνηψον κράζουσα. Ἡμάρτηκά σοι Σωτὴρ μου, μὴ ἐκκόψης με, ὥσπερ τὴν ἄκαρπον συκῆν, ἀλλ' ὡς εὐσπλαγχνος Χριστέ, κατοικτείρησον, φόβῳ κραυγάζουσαν. Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν .

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ.

Τῆ ΙΔ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου.

Στίχοι

Τιμῶ τὸν Ἀρίσταρχον ὡς ἀριστέα,

Καλῶς ἀριστεύσαντα μέχρι καὶ ξίφους.

Ποῦ δὴ μετέστης, ὡς ἀπετμήθης, Πούδη;

Ποῦ δὴ μετέστην, ἢ πρὸς ἄφθαρτον κλέος;

Τρυφὴν Τρόφιμος οὐρανοῦ ποθῶν ἄκρως,

Τροφή προσῆκται τῷ τεθηγμένῳ ξίφει.

Τῆ δεκάτῃ δὲ μαθηταὶ ἀπῆραν καὶ γε τετάρτη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀρδαλίωνος τοῦ Μίμου.

Στίχοι

Νῦν Μῖμος ὄντως Ἀρδαλίων ἢ πάλαι.

Μιμούμενος γὰρ Μάρτυρας, τὸ πῦρ στέγει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θωμαΐδος.

Στίχοι

Αἰῶνος ἤρας τοῦδε τὴν Θωμαΐδα,
Τὸ τῆς Γραφῆς, μέλλοντος αἰῶνος Πάτερ.

Ἑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Τῇ ἁγία καὶ μεγάλη Τρίτῃ, τῆς τῶν δέκα Παρθένων παραβολῆς, τῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, μνεΐαν ποιούμεθα.

Στίχοι.

Τρίτῃ μεγίστη Παρθένους δέκα φέρει,
Νίκην φερούσας ἀδεκάστου Δεσπότη.

Ἄλλ' ὦ Νυμφίε Χριστέ, μετὰ τῶν φρονίμων ἡμᾶς συναρίθμησον Παρθένων, καὶ τῇ ἐκλεκτῇ σου σύνταξον ποιίμνη, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

Καὶ εὐθὺς
ὁ Κανὼν τῆς ἡμέρας.

Ῥοδὴ Η' Ἦχος Πά

Ἰω δογμα α τι τω τυ ραν νι κω οι
ο σι ι οι τρεις Παι δες μη η πει σθεν τες εν
τη κα μι νω βλη θεν τες Θε ον ω μο λο γουν ψα λ
λον τες Ευ λο ει τε τα ερ γα Κυ ρι ι ου
τον Κυ ριον
Δο ζα σοι ο Θε ο ος η μων δο ζα
σοι
Ρα θυ μι αν απο θεν η μων βα λ
λω με ε θα και φαι δραις ται αις λαμ πα σι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

^Π
τω α θα να τω Νυμ φι ι ω Χριστω ^Δ υ
μνοις συ ναν τη σω μεν ^π Ευ λο γει τε βο ων
τες τα ε εργα τον Κυ ριον ^π
^χ ^Π ^χ
^π ^Δ ^ρ
Ευ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον
και Α γι ον Πνευ μα το ον Κυ ριον ^π
^Π ^Μ ^Π
^π ^π
Ι κα νου σθω ω το κοι νω νι κον ψυ
χης η μων ^π ε λαι ον ε εν αγ γει οις ^π ο πως
ε πα θλων μη θε εν τες και ρον εμ πο ρι ας
ψα λλω μεν ^π Ευ λο γει τε τα ερ γα Κυ ρι ι
ου τον Κυ ριον ^π
^Π
^π ^π
Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

νας των αιωνων αμην ^π

^π ^Π ^Μ ^Π ^π
Το ταλααν τον οσοι προς Θεου

^π ^Π
ε δε ζαασθε ισοδυ να αμον χαριν ε

^Δ
πικουρια του δοοντος Χριστου αυ

^π
ζηησατε ψαλλοντες Ευλογειτε αερ

^π
γα Κυριου τον Κυριον

^π ^Π ^Δ ^π
Αι νου μεν ευλογου μεν και προσκυ

^π
νου ου μεν τον Κυριον

^π ^Π ^Μ ^Π ^π
Τω δογμα ατι τω τυραννικω οι

^π ^Π
οσι οι τρεις Παιδες μη ηπεισθεντες εν

τη καμινω βληθεντες Θεον ωμολογουν ψαλ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

λοντες ^π Ευ λο ει τε τα ερ γα Κυ ρι ι ου

τον Κυ ρι ο ο ο ο ν ^π

*Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς...
Καὶ ὁ α' χορὸς ἀρχεταὶ τὴν Θ' Ὠδὴν.*

Ἦχος Πα

^π ^π ^Μ ^Π
Η τον α χω ρη τον Θε ον εν γα

στριχωρησασα ^π και χα ραν τω κο ο σμω κυ

η σασα ^π σε υ μνου ου μεν Πα να γι ι α Παρ

^Ν ^Π ^π (δλς)
θε νε

^π ^Π ^Δ
δο ζα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι

ω Πνευματι ^π

^π ^Π ^Μ ^π ^Π
τοις Μα θη ταις ο α γα θος γρη γο

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

ρει τε ε φη σας η γαρ ω ρα η η ζει ο Κυ

ριος α γνο ει τε α πο δου ου ναι ε κα

στω

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Εν τη δευ τε ρα σου φρι κτη πα ρου

σι α Δε σπο τα δε ζι οις προ βα α τοις με

συν τα ζον των πται σμα των πα ρι δω ων μου

τα πλη θη

Καταβασία. Η η η το ον α α

χω ω ρη η η το ον Θε ε ε ον

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

Π
εν γαστρι ι χω ω ω ρη η σα α α
σα και χα ρα α α α α α α α α
α α α α α α αν τω ω κο ο ο σμω κυ
υ η η η η σα α α σα α σε ε ε υ
Π μνου ου ου μεν Πα να γι ι ι ι α α
Παρ θε ε ε ε νε ε ε ε π

Συναπτή μικρά.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ
τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός: **Κ**οί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ
Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον.

Ἦχος Γα

Ἦ
 Φον Νυμ φω να σου βλε ε ε ε
 ε πω ω ω ω ω ω ω ω ω Σω τηρ μου
 κε κο ο σμη με ε νον και εν δυμα
 ουκ ε ε χω ω ω ω ι να ει σε ελ
 θω ε ε εν α αυ τω λαμ πρυ
 νο ον μου τη η ην στο λη ην της ψυ υ
 χη ης Φω το δο τα α α και σω ω σο ον
 (Τρις)
 με

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

Εἰς τοὺς Αἶνους

Ἦχος ᾠ Πα

Ἐκτασις: ζ - γ'

Π ^πχ ^πq Π α α α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε
Π σα α α τω ω το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι
N Π ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω
N Π ων ου ρα α νω ω ω ν αι νει ει ει τε
M Π ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι
Π N ι ι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ υ μνος τω
Π π q ω ω ω Θε ε ε ε ω ω
M Π π q Αι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι
Π π q Α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

νει ει ει ει τε α α αυ τον πα σαι αι

Δυ να α α μεις α αυ του ου σοι πρε ε πει

υ υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

ω ω ω

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει

αις αυ του αι νει τε αυ τον κατα το πλη

θος της με γα λω συ υ υ νη ης α α

αυ του

Εν ταις λαμ προ τη σι των Α γι ω

ων σου πως ει σε λευ σο μαι ο α α να α

α ζι ι ι ι ος ε ε α αν γαρ πολ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

μη η σωσυνεισελθειειν ει ει εις το ο
ον Νυμφω ω να ο χιτων με ε ε λε ε ε γ
χει οτι ουκ ε ε στι ι ι του γα α α μου
και δε σμι ος εκ βαλου ου ου μαι υ
υ πο ο ο τω ω ω ν Αγ γε ε λων κα
θα ρι σον Κυ ρι ε τον ρυ πον τη ης
ψυ υ υ χη η ης μου ου και σω ω σο ον
με ω ως φι λα α α αν θρω ω ω
πος
Αι νει τε αυ τον εν η χω σα λ πι γ γος
αι νει τε αυ τον εν ψα λ τη ρι ι ι ω και

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

κι θα α α ρα ^π₉

^π₉ εν ταις λαμ προ τη σι των Α γι ω

ων σου ^π₉ πως ει σε λευ σομαι ο α α να α

α ζι ι ι ι ος ^π₉ ε ε α αν γαρ πολ

μη η σω συ νει σελ θει ει ν ει ει εις το ο

ον Νυμφω ω να ^π₉ ο χι των με ε ε λε ε ε γ

χει ο τι ουκ ε ε στι ι ι του γα α α μου

και δε σμι ος εκ βα λου ου ου μαι υ

υ πο ο ο τω ω ω ν Α γ γε ε λων ^π₉ κα

θα ρι σον Κυ ρι ε τον ρυ πον τη ης

ψυ υ υ χη η ης μου ου ^π₉ και σω ω σο ον

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

με ω ως φι λα α α αν θρω ω ω

πος π ρ

Ἦχος Δι

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και

χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και αι αι

ορ γα α νω

Ο της ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α

ξας ου ου κεκτημαι Νυμφι ε Χρι ι στε

και ο μενην λαμ πα δα την εξ α ρε ε

των και νε α νισιν ω μοι ω ω ω θη

ην μω ω ραι αις εν και ρω της ερ γα σι ι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ὁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

ι ^M ας ^B ρεμ βο ο ο με ε ε ε νος ^Δ τα
σπλαγχνα των ^M οι κτι ρμω ωων σου μη κλει ει
σης μοι ^Γ Δε ε ε σπο τα ^Δ αλλ εκ τι να ζα
α ^σ ας μου ^N τον ζο φε ρο ο ον υ υ υ υπνον
ε ^{Δ-Θ} ζα να ^M α ^Δ αστη η η η σον και ταις
φρο ^B νι μοις συ νει σα α γα γε ε ε Παρ
θ ^M ε ^B νοις ^M εις νυμ φω ω ω να το ον σο ο
ο ον ^Δ ο που η η χος κα α θα ρος ε
ο ο ο ορ ^Δ τα α α ζο ο ο ον των και βο
ων των ^B α πα α αυ στω ως Κυ ^M υ ρι ι ε ε
δο ^Δ ο ο ζα α α σοι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἘΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

Ἄι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
α λα λα γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω
τον Κυ υ υ ρι ον

Ο της ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α
ζας ου ου κεκτημαι Νυμφι ε Χρι ι στε
και ο μενην λαμ πα δα την εξ α ρε ε
των και νε α νισιν ω μοι ω ω ω θη
ην μω ω ραι αις εν και ρω της ερ γα σι ι
ι ασ ρεμ βο ο ο με ε ε ε νος τα
σπλα γχνα των οι κτι ιρ μω ω ω ν σου μη κλει ει

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἘΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

σηςμοι Δε ε ε σπο τα ^Γ αλλ εκ τι να ζα
 α ασμου τον ζο φε ρο ο ον υ υ υ υπνον
 ε ζα να α αστηη η η σον ^Μ και ταις
 φρο νι μοις συ νει σα α γα γε ε ε Παρ
 θε ε νοις ^Β εις νυμ φω ω ω να το ον σο ο
 ο ον ^Δ ο που η η χος κα α θα ρος ε
 ο ο ο ορ τα α α ζο ο ο ον των ^Μ και βο
 ων των α πα α αυ στω ως Κυ υ ρι ι ε ε
 δο ο ο ζα α α α σοι

Ἦχος Ἀ Πα

^Μ ^Π
 Δο ο ζα Πα τρι ι ι και Υι υι υι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

ω ^π και Α γι ι ω ^Π Πνε ε ε ευ μα

α α α τι ^π

^Π ^π και νυ υ υ υν και α α α ει ^π και εις

^Π τους αι ω νας ων αι ω ω ω ω νω

ων α α α μην ^π

^π του κρυ υ ψα αν το ος το τα α α α

λα α α αντον ^π την κα τακρισιν α κουσα

α α σα ψυ υ χη ^Π μη η κρυ υ πτε ε

^Π λο ο ο ο γον Θε ε ε ου ^π και τα αγ

γε ε λε τα θ αυ μα α α σι α α α αυ του

^π ι να πλε ο να ζου σα το ο ο χα ρι ι ι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ὁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

σμα⁶ ει σε ε ελ θης εις την χα^Πρα αν
του ου Κυ υ ρι ι ου ου σου ου ου
ου⁶

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τὸ:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος,

Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ

δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

Ὅτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Οἶ, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεὺς: Οὐκ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόσπχα.

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

χ̣ π̣ Π Δευ τε πιστοι ε περ γα σω με θα προ ο

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

ϑυ υ μως τω Δεσποο ο ο τη νε μει γαρ
τοις δου ου λιοι οιοις τον πλου τον και α να
λογως ε κα αστος πο λυ πλα σι α σω μεν το
της χα α ρι ιτος τα α λα α αν τον
ο μεν σο φι α α αν κο ο ο μι ι ει
ει ει τω δι ε ερ γων α α γα α θων
ο δε λει τουρ γι αν λαμ προ τητος ε ε ε
πι ι ι τε ε λει σθω κοι νω νει τω δε του λο
γου πι στος τω α μυ υ η η τω και σκορ πι
ζε τω τον πλου τον πε ε ε ε νη η σιν α α
α α λλος ου τω ω γαρ το δα α νει ει ον

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

πολυπλασιασωμεν και ως οι κο
νομοι πιστοι της χααριτος δεσποτικης
χααρας αξιιωθωωωμεν
αυτης ημας καταξιωωωω
ωσον Χριστε ο Θεος ωως φιλααν
θρωωωωπος
Ενε πλησθημεν το πρωι του ε
λεους σου Κυριε και η γαλλια
σαμεθα και ευφρανθημεν εν πασαις
ταις ημεραις ημων ευφρανθει ημεν
ανθων ημερων εταπεινωσας ημας

ΟΡΘΟΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἘΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

ε των ων ειδομεν κα κα και ι δε ε

πι τους δουλους σου και επι τα εργα

σου και ο δηγησον τους υιου ου ους α α

α αυτων

Οταν ελθης ενδοξη μετ Αγγε λι

κων Δυ υ να με εων και κα θισης εν θρο

νω Ι η σου δι ι ακρι ι σε ε ε ε ως

μη με Ποιμην αγαθη ε δι α χωρι ι

ι ι σης οδους δε ξι α ας γαρ οι

οι οι δας δι ε στραμ με ναι δε ει σι ιν

αι αι αι ευ ω ω ω νυ υ υ υ μοι μη ου

ΟΡΘΟΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἘΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

κ Δ Π
ουν ε ε ρι ι φοι οισ με τον τρα χυν τη α μαρ
τι ι ι ι α α συ να πο λε ε ε ε σης
μ κ
αλ λα τοις εκ δε ζι ων συ να ρι θ μη η
Δ π Π
σα α ασ προ ο βα α α τοις σω στον με ω ως
μ Π π
φι λα α αν θρω ω ω πος
χ Π π
και ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου
του Θε ου η μων εφ η μας και τα ερ
γα των χει ρων η μων κα τευ θυ νον εφ
η μας και το ερ γον των χει ρων η μων
π
κα τευ θυ υ υ νον

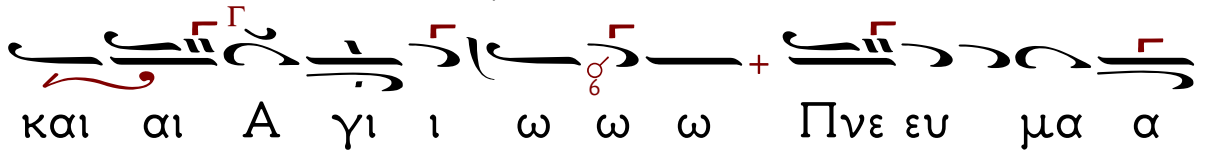

π Π
Ο Νυμφι ος ο καλ λει ω ραι αι ος

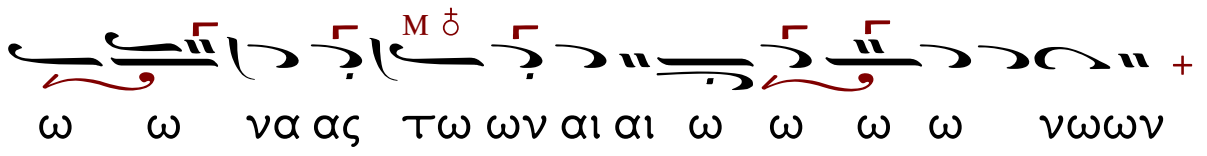
ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

πα ρα πα αν τα α ας αν θρω ω ω πους
ο συ γκα λε ε ε σα ας η η μας προς ε στι
α σιν πνευ μα τι κην του ου Νυμ φω ω νο ο
ο ος σου την δυ σει μο να μου μορ φην
των πται σμα των α παμ φι ι α α α σον τη
με θε ζει των πα α α θη μα α τω ω ω ν
σου και στολην δο ο ζη η ης κο σμη σας
της ση ης ω ω ραι ο ο τη η η η τος
δαι τυ μο να φαι δρον α να δει ζον της βα
σι λει α ας σου ου ως ε ε ευ σπλα α α αγ
χνος

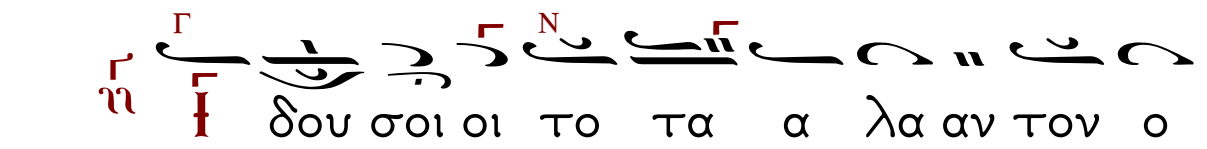
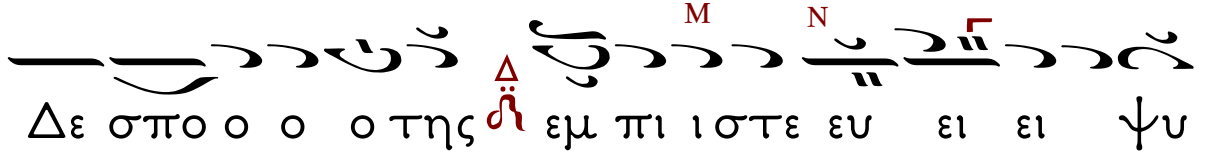
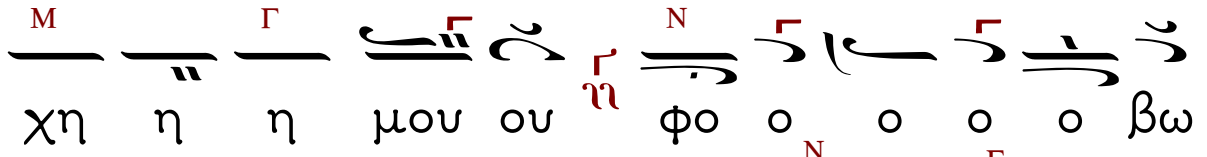
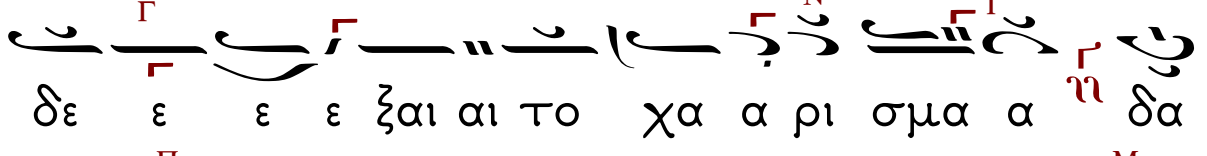
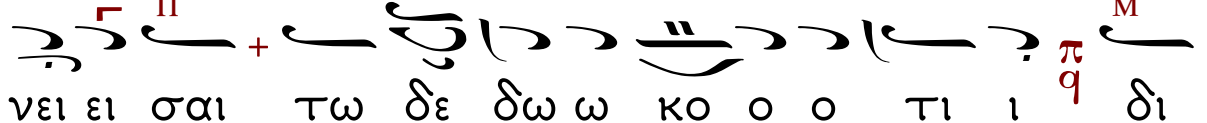
Ἦχος Γα

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

Δοξα Πατρι ι ι ι και Υι ω

και αι Αγι ι ω ω ω Πνεευ μα α

α τι

και νυν και α ει ει και εις τους αι

ω ω ναας τωων αι αι ω ω ω ω νων

α μη η ην

ιδου σοι οι το τα α λα αν τον ο

Δεσπο ο ο ο της εμπι ιστε ευ ει ει ψυ

χη η η μου ου φο ο ο ο ο βω

δε ε ε ε ζαι αι το χα α ρι σμα α δα

νει ει σαι τω δε δω ω κο ο ο τι ι δι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

α α α α δος πτω ω χοις και κτη σαι
φι ι ι ι λοον τον Κυ υ ρι ο ον ι
ναστης εκ δε ζι ι ων α αυ του ου ο ο
ταν ε ελ θη η εν δο ο ο ζη η
και α κουσης μα κα ρι ι ασφω νη η ης
ει σελ θε δου ου ου ου λε εις την χα ρα
α αν του ου Κυ ρι ι ου σου ου αυ της
α ζι ω σο ο ο ον με Σω ω τηρ τον πλα νη
η θε εν τα α δι α το με ε ε γα α
σου ου ε ε ε ε λε ε ε ο ο ο
ος

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

Πληρωθέντων τῶν ἀποστίχων ὁ ἱερεὺς λέγει.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν ψυχῆ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα, καὶ τὴν ἐκκοπὴν, τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν σοι τάλαντον, φιλοπόνως ἔργασαι ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα. Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Κύριε, ἐλέησον. (12άκις)

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκούσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ ἱερεὺς: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς: Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν Πίστιν στήριξον, τὰ Ἔθνη πράϋνον, τὸν Κόσμον εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἢ Μονὴν) καὶ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

τὴν πόλιν (ἢ νῆσον, ἢ κώμην) ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον, καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

*Εἰς' οὕτω, Μετανοίας μεγάλας (γ'),
λέγοντες καθ' ἑαυτούς,
καὶ τὴν προγραφεῖσαν Εὐχὴν τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ.*

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ερχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον Πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης τοῦ Ἁγίου ... οὐ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

*Ἡ καταγραφή τῶν Κειμένων - Καλλιτεχνική ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδὸς»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.*

† Διὰ τὰς Ἑσπερινὰς Προηγιασμένας ὅταν ἄρχεται ἡ Ἀκολουθία ἐκ τῆς Θ' Ὠρας.

Ἱερεὺς: **Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀναγνώστης: **Ἀμήν.**

Ἱερεὺς: **Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.**

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: **Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον. (ιβ΄)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς πγ΄ (83).

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων!

Επιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

Καὶ γὰρ στρουθίον εὔρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ

τρογῶν νοσιᾶν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσιᾶ αὐτῆς· τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃ ἐστὶν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοί· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθετο·

Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν· πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών.

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Υπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε, ὁ Θεὸς, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

Οτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας· ἐξελεξάμην παραρρίπτεισθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν.

Οτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεός, χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ.

Κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Ψαλμὸς πδ΄ (84).

Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ’ ἡμῶν.

Μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

Ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ.

Δεῖξον ἡμῖν Κύριε, τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν.

Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν.

Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν·

Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν.

Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς πε΄ (85).

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὀσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.

Εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχὴν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι εἰσήκουσάς μου.

Οὐκ ἔστι ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἶ Θεὸς μόνος.

Ὁδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὐφρανθήτω ἡ καρδιά μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου.

Ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Καὶ πάλιν·

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ ἀπολυτίκιον.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'.

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει

ράθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνω κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων ἐλέησον ἡμᾶς

Καὶ νῦν ... **Θεοτοκίον.**

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου, δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἄγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἄγιόν σου.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: **Ἄ**μην.

Ὁ ἀναγνώστης
τό Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν ψυχὴ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα, καὶ τὴν ἐκκοπὴν, τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθὲν σοὶ τάλαντον, φιλοπόνως ἔργασαι ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα. Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Κύριε, ἐλέησον. (40άκις)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν...

Ἀμήν.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν

τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με. (ιβ΄)

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ἧ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι Ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὡδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἠμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ

νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα, ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι. Καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναμπέπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται
Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος λ π Πα

Π
χ π
Εν τη Βασιλειᾷ σου μνησθήτι

ἡμῶν Κυριε οταν ελθῆς εν τη

Βασιλειᾷ σου Δ Μακαριοι οι πτω

χοι τω πνευματι οτι αυτων εστιν

η Βασιλειᾷ των ουρανων Δ

χ Δ
π Μνησθήτι ἡμῶν Κυριε οταν ελθῆς

εν τη Βασιλειᾷ σου π

Δ
π Μακαριοι οι πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ

παρακληθήσονται. Δ

Μνησθητι ημων Κυριε οταν ελθεις

εν τη Βασιλει σου

Μακαριοι οι πραεις, οτι αυτοι κληρονομήσουσι την γην.

Μνησθητι ημων Κυριε οταν ελθης

εν τη Βασιλει σου

Μακαριοι οι πεινῶντες και διψῶντες την δικαιοσύνην, οτι αυτοι χορτασθήσονται.

Μνησθητι ημων Κυριε οταν ελθης

εν τη Βασιλει σου

Μακαριοι οι ελεήμονες, οτι αυτοι

ἐλεηθήσονται, Δ

Μνησθητι ημων Κυριε οταν ελθης

εν τη Βασιλειασου π

Μακαριοι οίκαθαροι τῇ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. Δ

Μνησθητι ημων Κυριε οταν ελθης

εν τη Βασιλειασου π

Μακαριοι οίεἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. Δ

Μνησθητι ημων Κυριε οταν ελθης

εν τη Βασιλειασου π

Μακαριοι οί δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ Βασιλεία τῶν

οὐρανῶν. ^Δ _ϝ

^Δ _ϝ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

^π εν τη Βασι λει ασου

^Δ _ϝ Μα κα ρι οι ^Δ _ϝ εστε, οταν ονειδίσωσιν

ύμᾱς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥήμα
καθ' ύμῶν, ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ. ^Δ _ϝ

^Δ _ϝ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

^π εν τη Βασι λει ασου

^Δ _ϝ Χαι ρε τε ^Δ _ϝ καὶ ἀγαλλιᾶσθε,

ὅτι ὁ μισθὸς ύμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ^Δ _ϝ

^Δ _ϝ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

^π εν τη Βασι λει ασου

^Δ _ϝ Δόξα Πατρί... ^Δ _ϝ

^Δ _ϝ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασιλειᾷ σου

Καὶ νῦν ...

Μνησθητι ἡμῶν Κύριε ὅταν ἔλθεις

εν τη Βασιλειᾷ σου

Καὶ πάλιν ἐντόνως·

Μνησθητι ἡμῶν Κύριε ὅταν ἔλθεις

εν τη Βασιλειᾷ σου

Μνησθητι ἡμῶν Δεσποτα ὅταν ἔλ

θεις εν τη Βασιλειᾷ σου

Μνησθητι ἡμῶν Ἄγιε ὅταν ἔλθεις

εν τη Βασιλειᾷ σου σου σου

Καὶ συνεχίζει ὁ Ἀναγνώστης·

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυθῆ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρί...

Χορὸς ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν...

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων·

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν, τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν ψυχῆ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα, καὶ τὴν ἐκκοπὴν, τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν σοι τάλαντον, φιλοπόνως ἔργασαι ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Κύριε, ἐλέησον. μ' (10 X 4)

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν

ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Αγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Αγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Αγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Αγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῶ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Ἱερεὺς: Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῶ ἀμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περιέλε μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἷς ἅγιος, εἷς, Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς·

Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἄγιε εὐλόγησον.

Ερχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον Πάθος

διά τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρος, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμην.

Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία Μ. Τρίτης

ΙΕΡΕΥΣ: **Ε**ὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΠΡΟΕΣΤΩΣ ἢ Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: **Ἀ**μήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἀὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτησιν]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ

εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης, νήσου) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ

Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Μεθ' ὃ κλείεται ἐντελῶς ἡ Ὠραία Πύλη, ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ "Πρὸς Κύριον" ἤτοι τὸ ΙΗ' (18ον) Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.

Καθ' ὃν χρόνον ἀναγινώσκεται τὸ Πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ὁ Ἱερεὺς κάμνει τρεῖς μετανοίας πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ἀνοίγει τὸ Ἄρτοφόριον, καὶ θυμιάσας τὰ Δῶρα, ἀπλώνει τὸ Ἀντιμήνσιον καὶ θέτει τὸ Δισκάριον ἐπ' Αὐτοῦ.

Ἄφοῦ μεταφέρει τὸν Ἄμνὸν ἐπ' Αὐτοῦ, καλύπτει μὲ τὸν Ἀστερίσκον καὶ ἐν κάλυμμα, τότε, προηγουμένου τοῦ θυμιατοῦ, ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν, καὶ ἐναποθέτει τὸ Δισκάριον, φέρον τὸν Ἄμνόν.

Κατόπιν βάζει οἶνον καὶ ὕδωρ εἰς τὸ Ἅγιον Ποτήριον καὶ καλύπτει αὐτό, καὶ μετὰ ταῦτα, διὰ τοῦ Ἀέρος ἀμφοτέρα τὰ σκεύη. Εἰς κάθε πρᾶξιν λέγει ἀπλῶς τὸ: "Δι' Εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς."

ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ' (119).

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τὶ δοθείη σοι, καὶ τὶ προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα, σὺν τοῖς, ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. Οἴμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ, πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου. Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός, ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ΄ (120).

Ἦρα τοὺς ὀφθαθμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δώης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξει ὁ φυλάσσων σε. Ἴδου οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ· Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος, Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ΄ (121).

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν

Ἱερουσαλήμ καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.
Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ
εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Ἐνεκα τῶν
ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ
εἰρήνην περὶ σοῦ. Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ΄ (122).

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν
κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδου ὡς ὀφθαλμοὶ
δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν ὡς
ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας
αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς.
Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ
πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον
ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς
εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ΄ (123).

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ
Ἰσραήλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ
ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ’ ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας
ἂν κατέπιον ἡμᾶς. Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν

αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς. Χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων. Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. **Ἀ**λληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. **Ἀ**λληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

(μυστικῶς) Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου, φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρουσίας ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

**ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.
ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ΄ (124).**

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. Ὅρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κληρὸν τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ΄ (125).

Εν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν καὶ ὡσεὶ παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μέτ’

αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ’ ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι. Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΣΤ΄ (126).

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγγρύπησεν ὁ φυλάσσων. Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστὶ τὸ ὀρθρίζειν. Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης. Ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον, ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦς. Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν, οὐ καταισχυνηθῆσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ΄ (127).

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον,

οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος μακάριος εἶ, εὐθηνουῖσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. Οἱ υἱοὶ σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω τῆς τραπέζης σου. Ἴδου οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ΄ (128).

Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ. Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου· καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη, οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες·

Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. **Ἀ**λληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. **Ἀ**λληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Γοί, Κύριε.

(μυστικῶς) **Κ**ύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον καὶ προσκυνητὸν ὄνομά σου, καὶ μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, ὁ Θεός, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.
ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ΄ (129).

Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛ΄ (130).

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδιά μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχὴν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΑ΄ (131).

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠΰξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκῆνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. Ἔως οὗ εὔρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκῆνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σύ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται. Ἔνεκεν Δαυΐδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι

ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἤρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἤρετισάμην αὐτήν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσοι αὐτῆς ἀγαλλιᾶσαι ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαυΐδ, ἠτοίμασα ἐπὶ λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτόν ἐξανθήσει τὸ ἀγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΒ΄ (132).

Ἴδου δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ’ ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὠάν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ὡς δρόσος Ἀερμών, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών, ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΓ΄ (133).

Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν ἀύλαις οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξίν

ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι. (κατάληξις)

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ἀμήν.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Coί, Κύριε.

(μυστικῶς) Ὁ τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις καὶ ἀπαύστοις δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἁγίων δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν τῆς αἰνέσεώς σου, τοῦ δοῦναι μεγαλωσύνην τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, καὶ δὸς ἡμῖν μερίδα καὶ κλῆρον μετὰ πάντων τῶν φοβουμένων σε ἐν ἀληθείᾳ καὶ φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Οἱ χοροὶ ταπεινῆ τῆ φωνῆ ψάλλουσι τὸ, Κύριε ἐκέκραξα...

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα $\frac{\chi}{\pi}$ $\frac{M}{\eta}$ $\frac{\chi}{\pi}$ $\frac{\Pi}{\eta}$

Ἄ μη η ην Κυ ρι ε ε κε

κρα α ζα προς σε εισακουου σο ο ονμου

$\frac{\pi}{\eta}$ $\frac{\chi}{\pi}$ $\frac{N}{\eta}$ $\frac{\Pi}{\eta}$

ει σα α κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι

ι ι ι ε ^{π q} Κυ ρι ε ε κε κρα α
 ζα ^Μ ^Π προς σε ε ^η ει σα ^Μ κου σο ο οον μου
 ου ^ζ ^Π ^Μ προ ο ο σχες τη φω νη η η η τη η ης
 δε η η σε ω ω ω ως μου ^{π q} εν τω κε κρα
 γε ναι με προς σε ε ε ε ε ^η ει σα κου σο
 ον μου ^Ν ^Π ^{π q} Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
^{π q} ^Μ ^Π ^Μ Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο
 ο σε ευ χη η η μου ^{π q} ως θυ μι
 ι ι α μα α ε νω ω πι ο ο ο ον
 σου ^{π q} ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
 σι ι α ε σπε ρι ι νη η ^η ει σα κου

Π
 και δε σμι ος εκ βα λου ου ου μαι υ
 υ πο ο ο τω ωων Αγ γε ε λων κα
 θα ρι σον Κυ ρι ε τον ρυ πον τη ης
 ψυ υ υ χη η ης μου ου και σω ω
 σοον με ω ως φι λα α αν θρω ω ω
 πος

Ἦχος β'.
 ε νε κεν του ο νο μα τος
 σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε
 μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου
 ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι
 ον

Ο της ψυχης ραθυμια νυστααα
 ζας ου ου κεκτημαι Νυμφιε Χριστε
 και ο μενην λαμπαδα την εξα
 ρεετων και νεα νισιν ωμοιωω
 ω θην μωω ραιαις εν καιρω της ερ
 γασι ι ι ασ ρεμβο ο ο μεε ε ε νος
 τα σπλαγχνα των οικτιρωων σου μη
 κλειεισης μοι Δεεε σποτα αλλ εκτι
 ναζαα ασμου τον λοφερο οον υ υ υ υ
 πνον εζα να αα στη η η η σον
 και ταις φρο νιμοις συ νει σα α γα γε ε ε

^M Παρ θε ^B ε νοις ^M εις νυμ φω ω ω ω να το ον
 σο ο ο ον ^Δ ο που η η χος κα α θα
 ρος ⁺ ε ο ο ο ορ τα α α ζο ο ο οντων ^Δ
 και βο ωντων α α πα α αυστωως ^B Κυ υ ρι
^M ι ε ε ^Δ δο ο ο ζα α α σοι ^Δ
 Ἦχος δ' ^χ ^π ^Ν ^Π ^Π ^χ ^π
 Α πο φυ λα κης πρω ι ας
^π ^Ν ^Π ^χ ^π
 με χρι νυ κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας
 ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι το ον Κυ
 υ ρι ι ι ον ^π
^π ^M ^Π ^π ⁺ ^Π ^π
 Του κρυ υ ψα αν το ος το τα α α α
^B ^π ⁺ ^π
 λα α α αν τον την κα τα κρι σιν α κου

σα α α σα ψυ υ χη ^Δμη η κρυ υ πτε ε

λο ο ο ο γον Θε ε ε ου ^πκα τα

αγ γε ε λε τα θαυ μα α α σι α α α αυ

του ^πι να πλε ο να ζου σα το ο ο χα ρι

ι ι σμα ^βει σε ε ελ θης εις την χα ρα α αν

του ου Κυ υ ρι ου ου σου ^β

Ἦχος πλ. β'. ^χ ^π ^Μ ^Π ^Ο τι πα ρα τω Κυ ρι

ω το ε λε ος ^Δ και πολ λη πα ρα αυ τω

λυ τρω σις ^Δ και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ

ρα ηλ ^χ ^Δ εκ πα σων των α νο μι ω ω ω ν

α α α αυ του ^π

^Π
^π Δευ τε πιστοι ε περ γα σω με θα προ ο
 θυ υ μως τω Δεσπο ο ο τη ^π νε μει γαρ
 τοις δου ου λοι οι οισ το ον πλου τον ^Δ και α να
 λο γω ε κα α στος πο λυ πλα σι α σω μεν
 το της χα α ρι ι τος τα α λα α α αν τον
^π ο μεν σο φι α α αν κο ο ο μι ι ει
 ει ει τω ⁺ δι ε ερ γων α α γα α θων ^π
 ο δε λει του ρ γι αν λαμ προ τη τος ε ε ε
 πι ι ι τε ε λει σθω ^Δ κοι νω νει τω δε του λο
 γου πι στος τω α ^Π μ υ η η τω ^Μ και σ κο ρ πι
 ζε τω τον πλου τον πε ε ε ε νη η σιν α α

α αλ λος ου τωω γαρ το δα α νει ει ον

πο λυ πλα σι α σω ω μεν και ως οι κο

νο μοι πι στοι της χα α ρι τος δε σπο τι κης

χα α ρα ας α ζι ι ω θω ω ω μεν

αυ της η μα ας κα τα ζι ι ι ι ω ω ω

ω σον Χρι στε ο Θε ος ω ως φι λα α αν

θρω ω ω προς

Ἦχος πλ. β'. Ἄι νει τε τον Κυ ρι ον

παν τα τα ε θνη ε παι νε σα τε αυ τον

πα α αν τες οι οι λα α α οι

Ο ταν ελ θης εν δο ζη μετ αγ γε λι

κωων δυ υ να με εων ^Δ και κα θισης εν θρο
 νω Ι η σου δι ι α κρι ι σε ε ε ε ως
^Π ^Δ μη με Ποιμην α γα α θε ε δι α χω ρι ι
^Μ ^Κ ^Μ
 ι ι σης ^π ο δους δε ζι α α ας γα αρ
^Δ
 οι οι οι δας ^σ δι ε στραμ με ναι δε ει σι
^Π ^π
 ιν αι αι ευ ω ω ω νυ υ υ υ μοι ^π μη
^Κ ^Δ ^Π
 ου ουν ε ε ρι ι φοι οις με τον τρα χυν τη α μαρ
⁺
 τι ι ι ι α α συ να πο λε ε ε ε σης
^Μ ^Κ
^π αλ λα τοις εκ δε ζι ων συ να ρι θ μη η
^Δ ^Π ^Δ
 σα α ας προ ο βα α α τοις ^σ σω σον με ω ως
^Μ ^Π ^π
 φι λα α αν θρω ω ω ω πος

Ἦχος πλ. β'. ^π ^χ ^Π
Ο τι ε κραται ω θη

το ε λε ος αυ του εφ η μας και η α

λη θει α του Κυ ρι ου με νει εις το ον

αι ω ω ω να

^π ^Π
Ο Νυμφι ος ο καλ λει ω ραι αι ος

^χ πα ρα πα αν τα α ας αν θρω ω ω πους

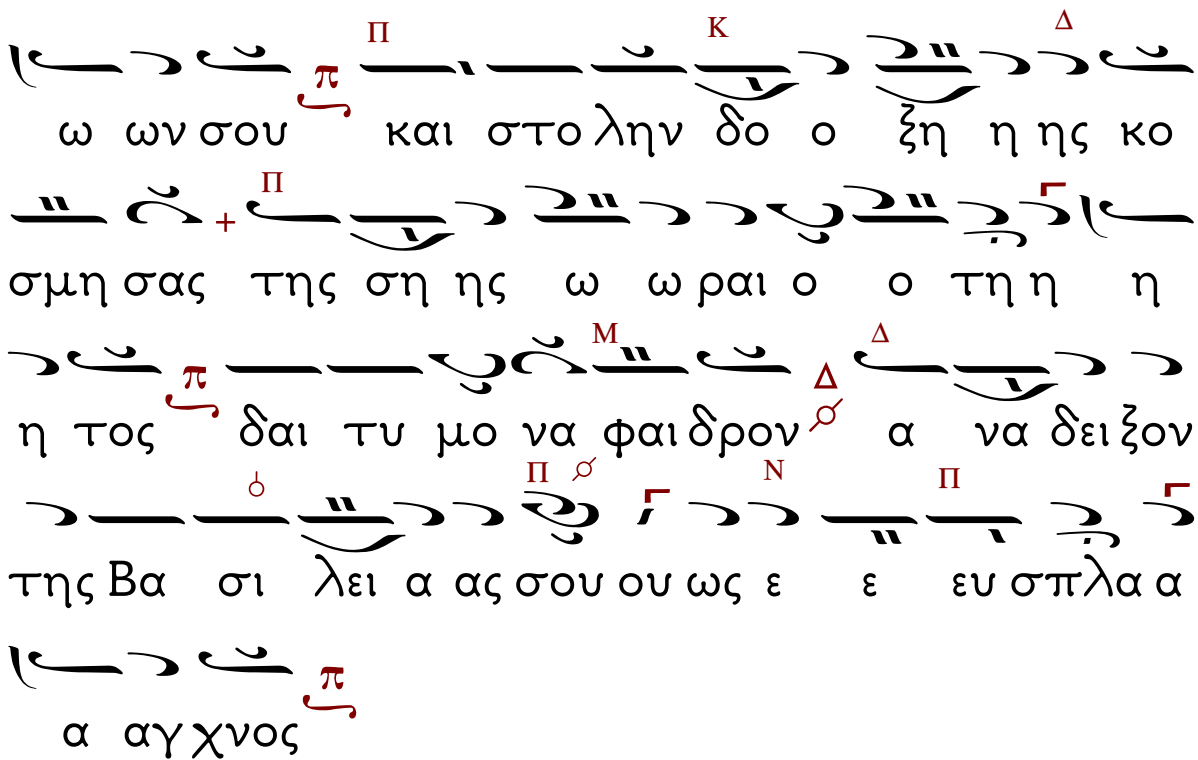
^Δ ^Π ^ο ο συγ κα λε ε ε σα ας η η μας προς ε στι

α σιν πνευ μα τι κην του ου Νυμφω ω νο ο

ο ος σου ^π την δυ σει μο να μου μορ φην ^Μ ^Δ

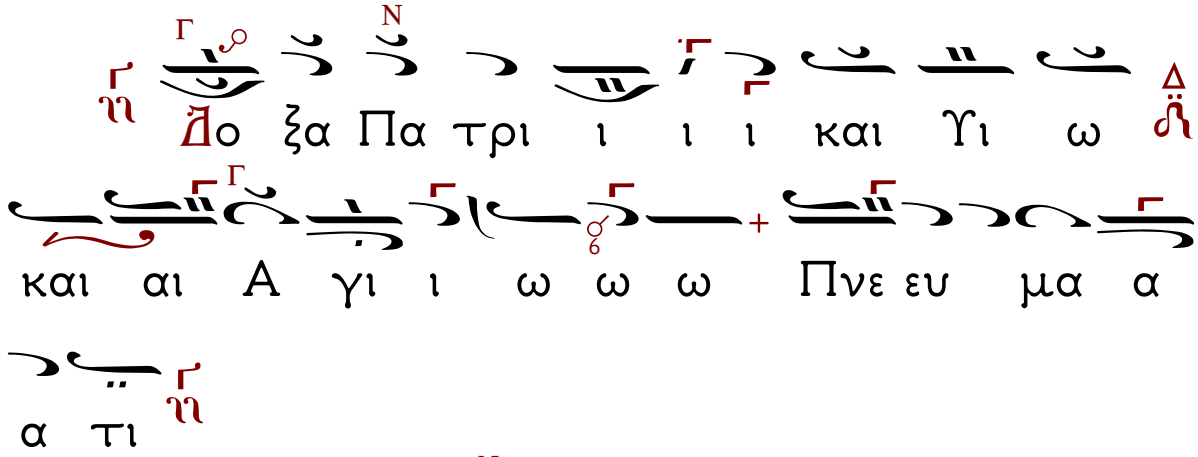
των πται σμα των α παμ φι ι α α α σον ^Δ

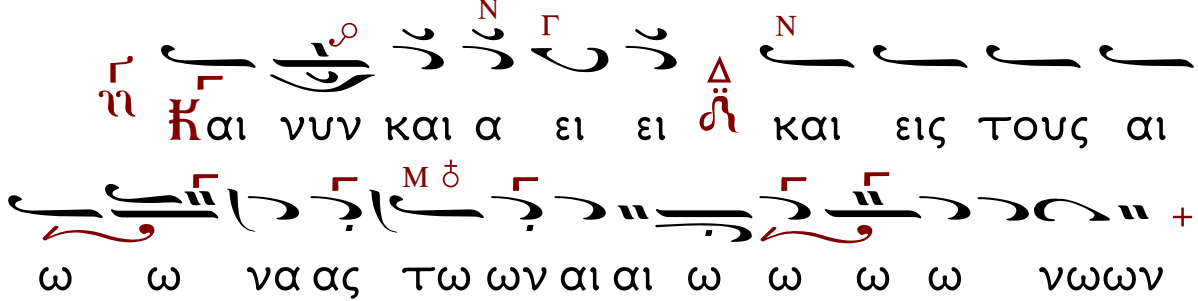
^Π τη με θε ζει των πα α α θη μα α τω ω

 ω ων σου και στολην δο ο ζη η ης κο
 σμησας της ση ης ω ω ραι ο ο τη η η
 η τος δαι τυ μο να φαιδρον α να δειζον
 της Βα σι λει α ας σου ου ως ε ε ευ σπλα α
 α αγχνος

Ἦχος Βαρύς. Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Γα

 Δο ζα Πα τρι ι ι ι και Υι ω
 και αι Α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α
 α τι

 και νυν και α ει ει και εις τους αι
 ω ω να ας τω ων αι αι ω ω ω ω νων

α μη η ην
 δου σοι οι το τα α λα αν τον ο
 Δε σπο ο ο ο της εμ πι ι στε ευ ει ει ψυ
 χη η η μου ου φο ο ο ο ο βω
 δε ε ε ε ζαι αι το χα α ρι σμα α δα
 νει ει σαι τω δε δω ω κο ο ο τι ι δι
 α α α α δος πτω ω χοις και κτη σαι
 φι ι ι ι λο ον τον Κυ υ ρι ο ον ι
 ναστης εκ δε ζι ι ων α αυ του ου ο ο
 ταν ε ελ θη η εν δο ο ο ζη η
 και α κου σης μα κα ρι ι ας φω νη η ης

ει σελ θε δου ου ου ου ου λε εις την χα ρα
 α αν του ου Κυ ρι ι ου σου ου αυ της
 α ξι ω σο ο ο ον με Σω ω τηρ τον πλα
 νη η θε εν τα α δι α το με ε ε
 γα ασου ου ε ε ε ε λε ε ε ο ο
 ο ος

Εἴσοδος μετὰ Εὐαγγελίου.

Σοφία, Ὁρθοί.

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Ἐσπέρας.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ρλα' (131)

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου.

Στίχ. Μνήσθητι Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. Β' 5-10)

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Κατέβη ἡ θυγάτηρ Φαραὼ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμόν, καὶ αἱ ἄβραι αὐτῆς παρεπορεύοντο παρὰ τὸν ποταμόν. Καὶ ἰδοῦσα τὴν θίβην ἐν τῷ ἔλει, ἀποστείλασα τὴν ἄβραν, ἀνείλετο αὐτήν. Ἀνοίξασα δέ, ὄραῃ παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβῃ· καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραώ, καὶ ἔφη· Ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων τοῦτο. Καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραώ· θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσαν ἐκ τῶν Ἑβραίων, καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον. Καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ Φαραώ· πορεύου. Ἐλθοῦσα δὲ ἡ νεᾶνις, ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτήν ἡ θυγάτηρ Φαραώ· Διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο, καὶ θήλασόν μοι αὐτό, ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν. Ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἐθήλαζεν αὐτό. Ἀνδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραώ. Καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς υἷόν, ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μωϋσῆν, λέγουσα· Ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνειλόμην.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ρλβ' (132).

Ἴδου δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ;

Στίχ. Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα.

Ἐντονώτερον καὶ ἐμμελώς* **Κ**έλευσον!

Ὁ ἱερεὺς κρατῶν λαμπάδα ἀνημμένην καὶ θυμιατὸν ἐξηρητημένον, ἵσταται ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ σφραγίζων διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐκφωνεῖ:

Σοφία, Ὁρθοί.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς, στρεφόμενος πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἱστάμενος ἐπὶ τῆς Ὠραίας Πύλης, ἐκφωνεῖ:

+ **Φ**ῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Καὶ εὐλογῶν διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐπανέρχεται ἐν τῷ Ἱερῷ.

Ἴὼβ τὸ Ἀνάγνωσμα, (Κεφ. Α', 13-22)

Σοφία, **Π**ρόσχωμεν.

Εγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, οἱ υἱοὶ Ἰὼβ, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ, ἤσθιον καὶ ἔπινον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρεσβυτέρου. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος ἦλθε πρὸς Ἰὼβ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Τὰ ζεύγη τῶν βοῶν ἤροτρία, καὶ αἱ θήλειαι ὄνοι ἐβόσκοντο ἐχόμεναι αὐτῶν, καὶ

ἔλθόντες οἱ αἰχμαλωτεύοντες, ἤχμαλώτευσαν αὐτάς, καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν στόματι μαχαίρας, σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος, ἤλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Ἐτι τούτου λαλοῦντος, ἤλθεν ἕτερος ἄγγελος πρὸς Ἰώβ, καὶ εἶπε· Πῦρ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατέκαυσε τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς ποιμένας κατέκαυσεν ὁμοίως, καὶ σωθεὶς ἐγὼ μόνος, ἤλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Ἐτι τούτου λαλοῦντος, ἤλθεν ἕτερος ἄγγελος πρὸς Ἰώβ, καὶ λέγει αὐτῷ· Οἱ ἵππεῖς ἐποίησαν ἡμῖν ἀρχὰς τρεῖς, καὶ ἐκύκλωσαν τὰς καμήλους, καὶ ἤχμαλώτευσαν αὐτάς, καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις, ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος, καὶ ἤλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Ἐτι τούτου λαλοῦντος, ἄλλος ἄγγελος ἔρχεται πρὸς Ἰώβ, λέγων· Τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου ἐσθιόντων καὶ πινόντων παρὰ τῷ υἱῷ σου, τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρεσβυτέρῳ, ἐξαίφνης πνεῦμα μέγα ἤλθεν ἀπὸ τῆς ἐρήμου, καὶ ἤψατο τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς οἰκίας, καὶ ἔπεσεν ἡ οἰκία ἐπὶ τὰ παιδιά σου, καὶ ἐτελεύτησαν, καὶ ἐσώθην ἐγὼ μόνος, καὶ ἤλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Οὕτως ἀκούσας Ἰώβ, ἀναστὰς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐκείρατο τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς

αὐτοῦ, καὶ πεσὼν χαμαὶ προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ, καὶ εἶπεν· Αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρὸς μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ, ὃ Κύριος ἔδωκεν, ὃ Κύριος ἀφείλετο, ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτω καὶ ἐγένετο, εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἐν τούτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ, οὐδὲν ἤμαρτεν Ἰὼβ ἔναντι Κυρίου, οὐδὲ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ Θεῷ.

Ὁ ἱερεὺς, εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος, ἰστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ἔλαφρῶς, φάλλει σεμνῶς καὶ κατανουκτικῶς εἰς ᾠχόν πλ. β΄.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Κατευθυνθήτω. ᾠχος πλ. β΄

κα τε ε ευ θυν θη η η η τω η
 προ ο σε ε ευ χη η η μου ου ως θυ
 μι ι ι α μα ε νω πι ι ο ο ον σου
 ου ου ου ε παρσις τω ων χει ει ει ρω ω
 ων μου ου θυ σι ι ι α ε ε ε σπεε
 ε ε ε ε ε ρι ι νη η η η

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως·

Στίχ. α΄. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς σέ.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως·

Στίχ. β΄. Θεοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως·

Στίχ. γ΄. Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης λέγει ἐκφώνως·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χορός: **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Ὁ Ἱερεὺς εὐρισκόμενος ἤδη ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἐπαναλαμβάνει·

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.

Ἐξελθὼν δὲ εἰς τὴν Ὠραίαν Πύλην, θυμιᾷ τὴν εἰκόνα τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ ψάλλων·

Ὦς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου.

Ἀκολουθῶς δὲ θυμιᾷ τὰς λοιπὰς εἰκόνας, τὸν Ναὸν καὶ τὸν λαόν, ἐνῶ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ὑπόλοιπον·

Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Εἶτα·

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία. Ὅρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου,
Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς: (Τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Περὶ
τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ
οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ πατήρ μου
μόνος. 37 ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως
ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
38 ὥσπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ
τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες,
γαμοῦντες καὶ ἐκγαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας
εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, 39 καὶ οὐκ
ἔγνωσαν ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμός καὶ ἦρεν
ἅπαντας, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου. 40 τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ
ἀγρῷ, ὁ εἷς παραλαμβάνεται καὶ ὁ εἷς ἀφίεται·
41 δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μυλῶνι, μία
παραλαμβάνεται καὶ μία ἀφίεται. 42
γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποία ὥρα ὁ

Κύριος ὑμῶν ἔρχεται. 43 Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ἤδει ὁ οἰκοδεσπότης ποία φυλακῆ ὁ κλέπτῃς ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν εἶασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. 44 διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. 45 Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ; 46 μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει ποιούντα οὕτως. 47 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. 48 ἐὰν δὲ εἶπη ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, χρονίζει ὁ κύριός μου ἐλθεῖν, 49 καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς συνδούλους αὐτοῦ, ἐσθίη δὲ καὶ πίνη μετὰ τῶν μεθυόντων, 50 ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκεῖνου ἐν ἡμέρᾳ ἧ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ἧ οὐ γινώσκει, 51 καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. 2 πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι

καὶ αἱ πέντε μωραὶ. 3 αἵτινες μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· 4 αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. 5 χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. 6 μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. 7 τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. 8 αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. 9 ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέση ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. 10 ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ νυμφίος, καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. 11 ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι· κύριε κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. 12 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. 13 γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ἧ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. 14 Ὡσπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα

αὐτοῦ, 15 καὶ ὧ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ὧ δὲ δύο, ὧ δὲ ἓν, ἐκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως. 16 πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα· 17 ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο. 18 ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν ἀπελθὼν ὠρουξεν ἐν τῇ γῆ καὶ ἀπέκρουσε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. 19 μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον. 20 καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων· κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. 21 ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ! ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. 22 προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν εἶπε· κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. 23 ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ! ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. 24 προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληφῶς εἶπε· κύριε, ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ

ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας καὶ
συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας· 25 καὶ
φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν
τῇ γῆ· ἴδε ἔχεις τὸ σόν. 26 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· πονηρὲ δοῦλε καὶ
ὀκνηρέ! ἤδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα καὶ
συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα! 27 ἔδει οὖν σε
βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις, καὶ
ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. 28
ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ
ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα· 29 τῷ γὰρ ἔχοντι
παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται· ἀπὸ δὲ
τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.
30 καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλετε εἰς τὸ
σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ
ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. 31 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ
πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε
καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ· 32 καὶ
συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη,
καὶ ἀφοριεῖ αὐτούς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ
ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων,
33 καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ
τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. 34 τότε ἐρεῖ ὁ
βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε, οἱ

εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· 35 ἐπέίνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ συνηγάγετέ με, 36 γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα καὶ ἐπεσκεψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἦμην καὶ ἦλθετε πρὸς με. 37 τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; 38 πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; 39 πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἦλθομεν πρὸς σε; 40 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ’ ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. 41 Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· πορεύεσθε ἀπ’ ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· 42 ἐπέίνασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, 43 ξένος ἦμην καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενῆς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκεψασθέ με. 44 τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν

πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ
ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι; 45 τότε
ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν
ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. 46 καὶ
ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ
δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον. 1 Καὶ ἐγένετο ὅτε
ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους,
εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· 2 Οἴδατε ὅτι μετὰ
δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Ὁ Διάκονος ἐξελθὼν (ἢ ὁ Ἱερεὺς ἔμπροσθεν τῆς
ἀγίας Τραπέζης ἱστάμενος), λέγει τὴν Ἐκτενῆ.**

**Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ
ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,

Ἀρχιεπισκόπου ____ . *

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

*Συνήθως μέχρι καὶ τῆς δεήσεως ὑπὲρ τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν
ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων καὶ
μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως
καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ
Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ
παρεπιδημούντων ἐν τῇ (πόλει, κώμῃ) ταύτῃ,
τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ
ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ
ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος,

Ὅτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εὔξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ. Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων δεηθῶμεν. Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ. Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης. Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγία αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ

Ἐκκλησία. Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Σοί, Κύριε.

Ο Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ πάντα θέλων σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου, καὶ προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σου ποιίμνῃ, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπικέκληται.

Ἰνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ἐξαπλοῖ τὸ Εἰλητὸν συγχρόνως ὡς καὶ ἐν τῇ τοῦ Ἱ. Χρυσοστόμου Θείᾳ Λειτουργίᾳ.

Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, μὴ τις τῶν Κατηχουμένων.

Ὅσοι πιστοί, ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ αἰνετός, ὁ τῷ ζωοποιῷ τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας, καὶ ὀφθαλμὸς μὲν ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἡ δὲ γλῶσσα καθαρευέτω ῥημάτων ἀπρεπῶν. Ἄγνισον ἡμῶν τὰ χεῖλη, τὰ αἰνοῦντά σε, Κύριε, τὰς χεῖρας ἡμῶν ποίησον, τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνον τὰ σοὶ εὐάρεστα, πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι.

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ

προσκύνησις, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Δέσποτα Ἄγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν
σε, τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἵλεων γενέσθαι ἡμῖν
τοῖς ἀμαρτωλοῖς, καὶ ἀξίους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς
ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ
ἡμῶν, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἴδου γὰρ τὸ
ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα,
κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ
μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει Τραπεζῇ,
ὑπὸ πλήθους στρατιᾶς οὐρανίου ἀοράτως
δορυφορούμενα, ὧν τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον
ἡμῖν δώρησαι, ἵνα, δι' Αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας
ὄμμα καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας
γενώμεθα.

Κατὰ τὴν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ χοροῦ ἀργῶς καὶ κατανυκτικῶς εἰς ἦχον πλ. β'. Ἀντὶ τοῦ χερουβικοῦ τὸ ἐπόμενον.

Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἴδου γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

ΝΥΝ ΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ.

Διασκευὴ Θρασύβουλου Στανίτσα.

Ἦχος λ̣ Πα

λε ε χε ε α α λε ες
 Νυ υ υ υ υ υ υ υ υ υν αι
 αι αι αι αι αι αι αι Δυ να α α α
 μει ει ει ει ει ει ει ει ει εις τω ω ων

ου ου ρα α α α τω ων ου ου ρα α νω

ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ων ου

υ υ υ υ υ υν η η η η συν η η

μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ιν α α α ο ρα α α α α α τω

ω ω ω ω ω ω ω ω ως λα τρε ε ε

ε ε ε λα α α τρε ε ευ ου ου ου ου σι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιν ι δου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

Θ' ὨΡΑ α Θ-Λ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΤΙΜΩΝ ΔΩΡΩΝ ΜΕΓ. ΤΡΙΤΗΣ

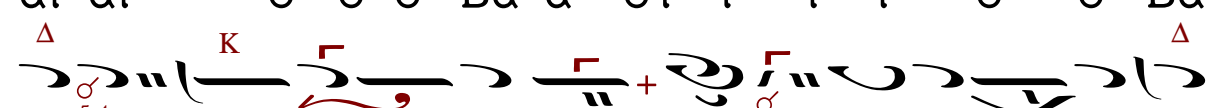
 γ α α α ρ ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι

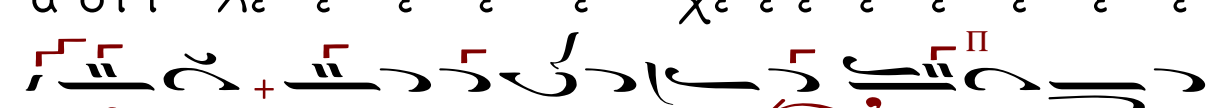
 σ π ο ρ ε ε ε υ ε τ αι αι αι αι αι αι αι

 αι αι ο ο ο Β α σ ι ι ι ο ο Β α

 α σ ι ι λ ε ε ε ε ε χ ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε υ σ τ η ς δ ο ο ο ο ο ζ η η η η η η

 η η η η ς

Ἐδῶ διακόπτεται ὁ ὕμνος. Γίνεται ἡ εἴσοδος ἐν ἀπολύτῳ σιγῇ, τοῦ Ἱερέως φέροντος τὸν Ἀέρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ κρατοῦντος τὰ Ἅγια, (λέγων μυστικῶς καὶ κατ' ἐπανάληψιν τὸ· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν). Διότι τὰ Δῶρα εἶναι προηγιασμένα, ὁ λαὸς γονατίζει εὐλαβῶς, ἐγείρεται δὲ ὅταν ἐναποτίθενται ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης.

Μεγάλη εἴσοδος τῶν Ἁγίων.

Ὁ χορὸς ψάλλων,
ἐξακολουθεῖ τὸ διακοπὲν μέλος:

 I δ ο υ ο υ ο υ χ ς υ σ ι ι ι α μ υ υ

Θ' ὨΡΑ α Θ-Ἁ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΤΙΜΩΝ ΛΩΡΩΝ ΜΕΓ. ΤΡΙΤΗΣ

υ υ υ στι κη η η η η η η η η

τε ε ε ε ε τε ε ε ε ε ε ε ε λει

ει ει ω με ε ε νη δο ρυ φο ρει

ει ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι πι ι

σται και πο ο ο ο θω προ ο σε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ελ θω ω πο θω ω

προ σε ελ θω ω με ε ε ε ε ε ε ε

ε ε εν ι να με ε ε ε ε ε ε ε

το ο ο ι να με ε το ο χοι ζω ω ης αι

ω νι ι ι ου γε ε ε νω ω ω με ε

θα α α α α Α α α αλ λη

Θ' ὨΡΑ ζ' Θ-Ἁ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΤΙΜΩΝ ΔΩΡΩΝ ΜΕΓ. ΤΡΙΤΗΣ

λου ου ι ι ι ι ι ι ι ι α α

α α α α α α α α α α α α

χαα α α Δ

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἦπὲρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἦπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου,

αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν

του Ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Γοί, Κύριε.

Ὁ τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων Θεός, παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι, ὁ τὴν διακονίαν τῆς Λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν καὶ θέμενος ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς διὰ τὴν πολλὴν σου φιλάνθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, αὐτός, ἀόρατε Βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ἔπιδε ἔφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, τοὺς τῷ ἁγίῳ σου τούτῳ θυσιαστηρίῳ, ὡς τῷ Χερουβικῷ σου παρισταμένους θρόνῳ, ἔφ' ᾧ ὁ μονογενῆς σου Υἱὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῶν προκειμένων φρικτῶν ἐπαναπαύεται Μυστηρίων. Καὶ πάσης ἡμᾶς καὶ τὸν πιστὸν σου λαὸν ἐλευθερώσας ἀκαθαρσίας, ἁγίασον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἁγιασμῷ ἀναφαιρέτῳ, ἵνα, ἐν καθαρῷ συνειδῶτι, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, καὶ

πεφωτισμένη καρδία, τῶν θείων τούτων μεταλαμβάνοντες Ἀγιασμάτων, καὶ ὑπ' Αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, ὅπως ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου σου, Κύριε, γενώμεθα ναὸς τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας, ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης, καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις σου, τοῖς ἀπ' Αἰῶνός σοι εὐαρεστήσασιν.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ἀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

+ **Ε**ιρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Ὁ Θεός, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἔπιδε εὐσπλάγχνῳ ὄμματι ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, καὶ φύλαξον αὐτόν, καὶ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν σου τούτων Μυστηρίων. Σοὶ γὰρ τὰς ἑαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλὰς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος,

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πρόσχε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς

ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ
θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἔλθῃ εἰς
τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ
συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών,
καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ
μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου,
καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ
τῷ λαῷ.

Ὁ Ἱερεὺς κεκαλυμμένων ὄντων τῶν θείων
Δώρων, βαλὼν τὰς χεῖρας ὑπὸ κάτω τοῦ Ἀέρος,
ἄπτεται τοῦ Ζωοποιοῦ Ἄρτου μετ' εὐλαβείας
καὶ φόβου πολλοῦ.

Πρόσχωμεν.

Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος,
Ἀλληλούϊα.

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
π q K

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι δε
Δ K χ q

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Δ M K

ε ε ε ε ε ε ε ε ε και αι αι
Δ K χ q

αι αι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
π q

ι ι ι ι και αι ι ι δε ε τε ε ε ε ε
Δ K

ωε ε ε ε ε ε ε ο ο ο τι ι ι ι ι
Δ K χ q Π

ι ι χρη η η η η η η η η στο
Δ Π

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
N K

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
σ 5.4 Δ

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
χ q

ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ο

Κυ υ ρι ι ι ο ο ο ος α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α

Ἦχος Δι

Ευ λο γη σω τον Κυ ρι ον εν παντι

ι και ρω δι α παν τος η αι νε σις αυ του εν

τω στο μα τι μου αρ τον ου ρα νι ον

και πο τη ρι ον ζω ης γευ σα σθε και ι

δε τε ο τι χρη στος ο Κυ ρι ος Αλ λη λου

ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ου ι α

α α

Και λαβών τὸ ἅγιον Ποτήριον, κεκαλυμμένον λέγει:

Πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἦχος Δι

Ἄ μην α μην α μην εις α φε σιν

α μαρ τι ων και εις ζω ην αι ω ω
νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν
Πρόθεσιν, ἀφήνει τὸ ἅγιον Ποτήριον, ἐπιστρέφει
εἰς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ διπλοῖ τὸ
Ἄντιμῆνσιον.

Ορθοί, Μεταλαμβάνοντες τῶν θείων, ἁγίων,
ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν
φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως
εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων
Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου ἡμῖν ἀγαθοῖς, καὶ
ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ
Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ δεόμεθά σου,
Δέσποτα Φιλάνθρωπε, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν
σκέπην τῶν πτερῶν σου, καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι
τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν

τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

Ὁ Ἱερεὺς, λαμβάνει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ποιεῖ δι' Αὐτοῦ Σταυρὸν καὶ ἀποτίθησιν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ διπλωθέντος ἤδη Ἀντιμηνσίου.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

(Στὰς πρὸ τῆς Δεσποτικῆς εἰκόνοσ τοῦ Χριστοῦ)

Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως, ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν, Ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα

τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε τῆς ἁμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ὅτι ἠυλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (3 χῦμα)

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν καὶ ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν ταύτην.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποιίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

+ Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ’

ὕμᾱς, τῇ Αὐτοῦ θείᾳ Χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναγνώσεως τῶν ψαλμῶν ὁ Ἱερεὺς διανέμει τὸ Ἀντίδωρον.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' (33).

Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου, Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῇ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ’ Αὐτόν, φοβήθητε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθᾶς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἐκκλινον

ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν. Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἔρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος, φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστέα αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται, θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρῶσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ΄ (144).

Υψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς

μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῆσονται. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἔρουσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῆσονται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιᾶσονται. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς ὁ Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἔρουσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ

ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδεις τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ, θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς, φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Λμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.

† Διὰ τὰς Ἑσπερινὰς Προηγιασμένας ὅταν ἀρχεται ἡ
Ἀκολουθία ἐκ τῆς Θ' Ὠρας.

Ἱερεὺς: **Εὐλογητὸς** ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: **Ἀμήν.**

Ἱερεὺς: **Δόξα** σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα
τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα
Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον,
Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: **Ἀμήν.** Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος
Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**

Δόξα... **Καὶ** νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα... **Καὶ** νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς πγ' (83).

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων!

Επιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

Καὶ γὰρ στρουθίον εὔρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ

τρογῶν νοσιᾶν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσιᾶ αὐτῆς· τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ ἐστὶν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοί· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθετο·

Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν· πορεύονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών.

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Υπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε, ὁ Θεὸς, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

Οτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας· ἐξελεξάμην παραρρίπτεισθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.

Οτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεός, χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ.

Κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Ψαλμὸς πδ΄ (84).

Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.

Μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

Ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ.

Δεῖξον ἡμῖν Κύριε, τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν.

Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν.

Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν.

Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς πε΄ (85).

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὀσιὸς εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.

Εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχὴν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι εἰσήκουσάς μου.

Οὐκ ἔστι ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἶ Θεὸς μόνος.

Ὁδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὐφρανθήτω ἡ καρδιά μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ’ ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου.

Ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ’ ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

Ἐπίβλεψον ἐπ’ ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Καὶ πάλιν·

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ ἀπολυτίκιον.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'.

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει

ράθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνω κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων ἐλέησον ἡμᾶς

Καὶ νῦν ... **Θεοτοκίον.**

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου, δείξον τὴν φιλάνθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μὴ δὲ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἄγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἄγιόν σου.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: **Ἄ**μῆν.

Ὁ ἀναγνώστης
τό Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν ψυχῆ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα, καὶ τὴν ἐκκοπὴν, τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθὲν σοὶ τάλαντον, φιλοπόνως ἔργασαι ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα. Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Κύριε, ἐλέησον. (40άκις)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν...

Ἀμήν.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν

τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με. (ιβ')

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι Ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὡδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἠμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ

νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα, ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι. Καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναμπέπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται
Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος λ π Πα

Π
χ π
Εν τη Βασιλεια σου μνησθητι

ημων Κυριε οταν ελθης εν τη

Βασιλεια σου Δ Μακαριοι οι πτω

χοι τω πνευματι οτι αυτων εστιν

η Βασιλεια των ουρανων Δ

χ Δ
π Μνησθητι ημων Κυριε οταν ελθεις

εν τη Βασιλεια σου π

Δ
π Μακαριοι οι πενθοουντες, οτι αυτοι

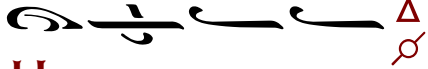
παρακληθησονται. Δ

^χ
^Δ
[♫] Μνησθητι η μων Κυρι ε οταν ελθεις

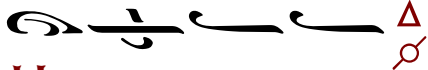

εν τη Βασι λει ασου ^π

^Δ
[♫] Μα κα ρι οι οί πραεις, ότι αύτοι
κληρονομήσουσι τήν γήν. ^Δ

^χ
^Δ
[♫] Μνησθητι η μων Κυρι ε οταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου ^π

^Δ
[♫] Μα κα ρι οι οί πεινώντες και
διψώντες τήν δικαιοσύνην, ότι αύτοι
χορτασθήσονται. ^Δ

^Δ
[♫] Μνησθητι η μων Κυρι ε οταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου ^π

^Δ
[♫] Μα κα ρι οι οί έλεήμονες, ότι αύτοι

ἐλεηθήσονται, Δ

Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου π

Δ Μα κα ρι οι Δ οί καθαροί τῇ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. Δ

Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου π

Δ Μα κα ρι οι Δ οί εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. Δ

Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου π

Δ Μα κα ρι οι Δ οί δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν

οὐρανῶν. Δ

Μνησθητι ημων Κυριε οταν ελθης

εν τη Βασιλει σου π

Μακαριοι εστε, οταν ονειδισωσιν υμας, και διωξωσι, και ειπωσι παν πονηρον ρημα καθ' υμων, ψευδομενοι ενεκεν εμου. Δ

Μνησθητι ημων Κυριε οταν ελθης

εν τη Βασιλει σου π

Χαιρετε και αγαλλιασθε, οτι ομισθος υμων πολυς εν τοις ουρανοις. Δ

Μνησθητι ημων Κυριε οταν ελθης

εν τη Βασιλει σου π

Δόξα Πατρί... Δ

Μνησθητι ημων Κυριε οταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου π

Δ Καὶ νῦν ... Δ

Δ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελ θεις

εν τη Βασι λει ασου π

Καὶ πάλιν ἐντόνως·

Δ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελ θεις

εν τη Βασι λει ασου π

Δ Μνησθητι η μων Δεσπο τα ο ταν ελ

θεις εν τη Βασι λει ασου π

Δ Μνησθητι η μων Α γι ε ο ταν ελ θεις

εν τη Βασι λει ασου ου ου Δ

Καὶ συνεχίζει ὁ Ἀναγνώστης·

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυθῆ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρί...

Χορὸς ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν...

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων·

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν, τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν ψυχῆ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα, καὶ τὴν ἐκκοπὴν, τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν σοι τάλαντον, φιλοπόνως ἔργασαι ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Κύριε, ἐλέησον. μ' (10 X 4)

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν

ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Αγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Αγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Αγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Αγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῶ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Ἱερεὺς: Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῶ ἀμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περιέλε μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἷς ἅγιος, εἷς, Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς·

Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

Ερχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον Πάθος

διά τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρος, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία Μ. Τρίτης

ΙΕΡΕΥΣ: **Ε**ὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΠΡΟΕΣΤΩΣ ἢ Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: **Ἀ**μήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὄρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὀρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἀὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησιν]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ

εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης, νήσου) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ

Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.

Μεθ' ὃ κλείεται ἐντελῶς ἡ Ὠραία Πύλη, ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ "Πρὸς Κύριον" ἤτοι τὸ ΙΗ' (18ον) Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.

Καθ' ὃν χρόνον ἀναγινώσκεται τὸ Πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ὁ Ἱερεὺς κάμνει τρεῖς μετανοίας πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ἀνοίγει τὸ Ἄρτοφόριον, καὶ θυμιάσας τὰ Δῶρα, ἀπλώνει τὸ Ἀντιμήνσιον καὶ θέτει τὸ Δισκάριον ἐπ' Αὐτοῦ.

Ἄφοῦ μεταφέρει τὸν Ἄμνὸν ἐπ' Αὐτοῦ, καλύπτει μὲ τὸν Ἀστερίσκον καὶ ἐν κάλυμμα, τότε, προηγουμένου τοῦ θυμιατοῦ, ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν, καὶ ἐναποθέτει τὸ Δισκάριον, φέρον τὸν Ἄμνόν.

Κατόπιν βάζει οἶνον καὶ ὕδωρ εἰς τὸ Ἅγιον Ποτήριον καὶ καλύπτει αὐτό, καὶ μετὰ ταῦτα, διὰ τοῦ Ἀέρος ἀμφοτέρα τὰ σκεύη. Εἰς κάθε πρᾶξιν λέγει ἀπλῶς τὸ: "Δι' Εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς."

ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ' (119).

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τὶ δοθείη σοι, καὶ τὶ προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα, σὺν τοῖς, ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. Οἴμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ, πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου. Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός, ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ΄ (120).

Ἦρα τοὺς ὀφθαθμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δώης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξει ὁ φυλάσσων σε. Ἴδου οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ· Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος, Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ΄ (121).

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν

Ἰερουσαλήμ καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.
Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ
εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Ἐνεκα τῶν
ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ
εἰρήνην περὶ σοῦ. Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ΄ (122).

Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν
κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδου ὡς ὀφθαλμοὶ
δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν ὡς
ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας
αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς.
Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ
πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον
ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς
εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ΄ (123).

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ
Ἰσραήλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ
ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ’ ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας
ἂν κατέπιον ἡμᾶς. Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν

αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς. Χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων. Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. **Ἀ**λληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. **Ἀ**λληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

(μυστικῶς) Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου, φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

**ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.
ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ΄ (124).**

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. Ὅρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κληρὸν τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ΄ (125).

Εν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν καὶ ὡσεὶ παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μέτ’

αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ’ ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι. Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΣΤ΄ (126).

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγγρύπησεν ὁ φυλάσσων. Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστὶ τὸ ὀρθρίζειν. Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης. Ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον, ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦς. Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν, οὐ καταισχυνηθῆσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ΄ (127).

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον,

οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος μακάριος εἶ, εὐθηνούσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω τῆς τραπέζης σου. Ἴδου οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἰῶν σου. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ΄ (128).

Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ. Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου· καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη, οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες·

Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. **Ἀ**λληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. **Ἀ**λληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Γοί, Κύριε.

(μυστικῶς) **Κ**ύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον καὶ προσκυνητὸν ὄνομά σου, καὶ μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, ὁ Θεός, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.
ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ΄ (129).

Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛ΄ (130).

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδιά μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχὴν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΑ΄ (131).

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠΰξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκῆνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. Ἔως οὗ εὔρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκῆνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σύ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται. Ἔνεκεν Δαυΐδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι

ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἤρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἤρετισάμην αὐτήν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαυΐδ, ἠτοίμασα ἐπὶ λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτόν ἐξανθήσει τὸ ἀγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΒ΄ (132).

Ἴδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ’ ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὠάν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ὡς δρόσος Ἀερμών, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών, ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΓ΄ (133).

Ἴδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν ἀύλαις οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξίν

ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι. (κατάληξις)

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ἀμήν.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Coί, Κύριε.

(μυστικῶς) Ὁ τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις καὶ ἀπαύστοις δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἁγίων δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν τῆς αἰνέσεώς σου, τοῦ δοῦναι μεγαλωσύνην τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, καὶ δὸς ἡμῖν μερίδα καὶ κλῆρον μετὰ πάντων τῶν φοβουμένων σε ἐν ἀληθείᾳ καὶ φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Οἱ χοροὶ ταπεινῆ τῆ φωνῆ ψάλλουσι τὸ, Κύριε ἐκέκραξα...

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα $\frac{\chi}{\pi}$ $\frac{M}{\eta}$ $\frac{\chi}{\pi}$ $\frac{\Pi}{\eta}$

Ἄ μη η ην Κυ ρι ε ε κε

κρα α ζα προς σε εισακουου σο ο ονμου

$\frac{\pi}{\eta}$ ει σα α κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι

ι ι ι ε ^{π q} Κυ ρι ε ε κε κρα α
 ζα ^Μ ^Π προς σε ε ^η ^Γ ει σα ^Μ ^Γ κου σο ο ο ον μου
 ου ^ζ ^Π ^Γ προ ο ^Μ ^Γ σ χ ε σ τη φ ω ν η η η η τη η ης
 δε η η ^Π ^Γ σε ω ω ω ^{π q} ως μου εν τω κε κρα
 γε ναι με ^ο ^Γ προς σε ε ε ε ε ^η ^Γ ει σα ^Γ ^Μ ^Γ κου σο
 ον μου ^Ν ^Π ^Γ Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^{π q}
^ο ^{π q} ^Μ ^Π ^Μ ^Γ Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο
 ο ^Π ^Γ σε ευ χη η η μου ^{π q} ως θυ μι
 ι ι α ^Μ ^Π ^Γ μα α ε ν ω ω πι ο ο ο ο ον
 σου ^{π q} ε πα ρ σις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
 σι ι α ^Γ ε σ πε ρι ι ν η η ^η ^Γ ει σα ^Γ ^Μ ^Γ κου

 σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε ^π₉

Ἦχος α΄. ^χ_π₉

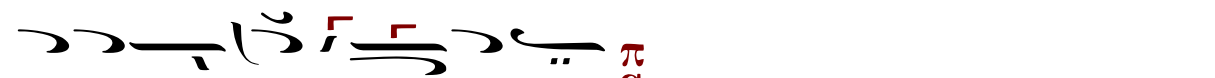
 Ε αν α νο μι ας πα ρα

 τη ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ

 πο στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο

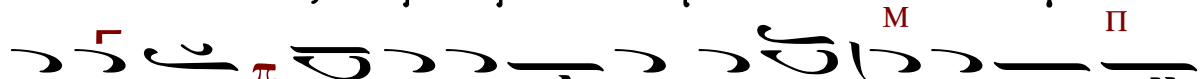

 ο ο ος ε ε ε ε στιν ^π₉

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; ἔὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων, καθάρισον Κύριε, τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

^π₉ Ε ν ταις λαμ προ τη σι των Α γι ω

 ω ω ν σου ^π₉ π ω σ ει σε λευ σο μαι ο α α να α

 α ζι ι ι ι ος ^π₉ ε ε α αν γαρ τολ

μη η σω συ νει σελ θει ει ν ει ει εις το ο
 ον Νυμφω ω να ο χι των με ε ε λε ε ε γ
 χει ο τι ουκ ε ε στι ι ι του γα α α μου
 και δε σμι ος εκ βα λου ου ου μαι υ
 υ πο ο ο τω ω ω ν Αγ γε ε λων κα
 θα ρι σον Κυ ρι ε τον ρυ πον τη ης
 ψυ υ υ χη η ης μου ου και σω ω
 σοον με ω ως φι λα α α αν θρω ω ω
 πος

Ἦχος β'. **Γ**νε κεν του ο νο μα τος

σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε

 μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου

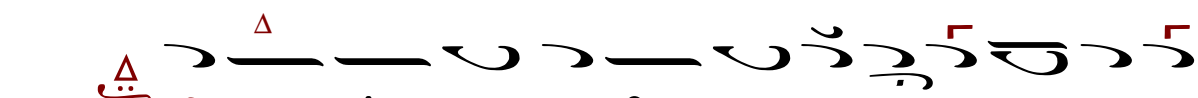

 ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι

 ον

Ο τῆ ψυχῆς ῥαθυμία νυστάξας, οὐ κέκτημαι
 Νυμφίε Χριστέ, καιομένην λαμπάδα τὴν ἐξ
 ἀρετῶν, καὶ νεάνισιν ὠμοιώθην μωραῖς, ἐν
 καιρῷ τῆς ἐργασίας ρεμβόμενος, τὰ σπλάγχνα
 τῶν οἰκτιρμῶν σου, μὴ κλείσης μοι Δέσποτα,
 ἀλλ' ἐκτινάξας μου τὸν ζοφερὸν ὕπνον
 ἐξανάστησον, καὶ ταῖς φρονίμοις συνεισάγαγε
 Παρθένοις, εἰς νυμφῶνα τὸν σόν, ὅπου ἦχος
 καθαρὸς ἐορταζόντων, καὶ βοώντων ἀπαύστως·
 Κύριε δόξα σοι.

Ο της ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α

 ζας ου ου κε κτη μαι Νυμ φι ε Χρι ι στε

 και ο με νην λαμ πα δα την εξ α

ρε ε των και νε α νισιν ω μοι ω ω

ω θη ην μω ω ραι αις εν και ρω της ερ

γα σι ι ι ασ ρεμβο ο ο με ε ε ε νος

τα σπλαγ χνα των οι κτι ιρ μω ω ων σου μη

κλειεισης μοι Δε ε ε σπο τα αλλ εκ τι

να ζα α ασ μου τον ζο φε ρο ο ον υ υ υ υ

πνον ε ζα να α α στη η η η σον

και ταις φρο νι μοις συ νει σα α γα γε ε ε

Παρ θε ε νοις εις νυμ φω ω ω ω να το ον

σο ο ο ον ο που η η χος κα α θα

ρος ε ο ο ο ορ τα α α ζο ο ο ον των

σα α α σα ψυ υ χη ^Δμη η κρυ υ πτε ε

λο ο ο ο γον Θε ε ε ου ^πκα τα

αγ γε ε λε τα θαυ μα α α σι α α α αυ

του ^πι να πλε ο να ζου σα το ο ο χα ρι

ι ι σμα ^βει σε ε ελ θης εις την χα ρα α αν

του ου Κυ υ ρι ου ου σου ^β

Ἦχος πλ. β΄. ^χ ^π ^Μ ^Π ^Ο τι πα ρα τω Κυ ρι

ω το ε λε ος ^Δ και πολ λη πα ρα αυ τω

λυ τρω σις ^Δ και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ

ρα ηλ ^χ ^Δ εκ πα σων των α νο μι ω ω ω ν

α α α αυ του ^π

Δεῦτε πιστοί, ἐπεργασώμεθα προθύμως τῷ Δεσπότη· νέμει γὰρ τοῖς δούλοις τὸν πλοῦτον, καὶ ἀναλόγως ἕκαστος, πολυπλασιάζωμεν, τὸ τῆς χάριτος τάλαντον. Ὁ μὲν σοφίαν κομιεῖτω, δι' ἔργων ἀγαθῶν. Ὁ δὲ λειτουργίαν λαμπρότητος ἐπιτελείσθω, κοινωνεῖτω δὲ τοῦ λόγου, πιστὸς τῷ ἀμυήτῳ, καὶ σκορπιζέτω τὸν πλοῦτον, πένησιν ἄλλος· οὕτω γὰρ τὸ δάνειον πολυπλασιάζωμεν, καὶ ὡς οἰκονόμοι πιστοὶ τῆς χάριτος, δεσποτικῆς χαρᾶς ἀξιωθῶμεν· αὐτῆς ἡμᾶς καταξίωσον, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

π π Δευ τε πιστοι ε περ γα σω με θα προ ο
π M K θυ υ μως τω Δεσπο ο ο τη νε μει γαρ
Δ δ τοις δου ου λοι οι οις το ον πλου τον και α να
δ δ λο γως ε κα α στος πο λυ πλα σι α σω μεν
π δ το της χα α ρι ι τος τα α λα α α αν τον

ο μεν σοφια αν κο ο ο μι ει

ει ει τω δι ε εργων α α γα α θων

ο δε λειτουρ γι αν λαμπροτητος ε ε ε

πι ι ι τεε λεισθω κοι νω νει τω δε του λο

γου πιστος τω α μυ υ η η τω και σκορ πι

ζε τω τον πλου τον πε ε ε νη η σιν α α

α αλλος ου τω ω γαρ το δα α νει ει ον

πολυπλασι α σω ω μεν και ως οι κο

νο μοι πιστοι της χα αρι τος δε σπο τι κης

χα α ρα ας α ζι ι ω θω ω ω μεν

αυ της η μα ας κα τα ζι ι ι ι ω ω ω

ω σον ^Δ Χρι στε ο Θε ος ^Μ ω ως φι λα ^Π α αν

θρω ω ω προς ^π

Ἦχος πλ. β'. ^χ ^π ^Π Ἄ νει τε τον Κυ ρι ον

παν τα τα ε θνη ^Δ ε παι νε σα τε αυ τον ^χ ^Δ

πα α αν τες οι οι λα α α οι ^π

Ὄταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ μετ' Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, καὶ καθίσης ἐν θρόνῳ Ἰησοῦ διακρίσεως, μὴ με Ποιμὴν ἀγαθὲ διαχωρίσης· ὁδοὺς δεξιὰς γὰρ οἶδας, διεστραμμέναι δέ εἰσιν αἱ εὐώνυμοι· μὴ οὖν ἐρίφοις με, τὸν τραχὺν τῆ ἁμαρτία συναπολέσης· ἀλλὰ τοῖς ἐκ δεξιῶν, συναριθμήσας προβάτοις, σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

^π ^Π ^Δ ^ο Ὄ ταν ελ θης εν δο ξη μετ αγ γε λι

κω ων δυ υ να με ε ων ^Δ και κα θι σης εν θρο

νω Ι η σου δι ι α κρι ι σε ε ε ε ως
 μη με Ποιμην α γα α θε ε δι α χω ρι ι
 ι ι σης ο δους δε ζι α α ας γα αρ
 οι οι οι δας δι ε στραμ με ναι δε ει σι
 ιν αι αι αι ευ ω ω ω νυ υ υ υ μοι μη
 ου ουν ε ε ρι ι φοι οις με τον τρα χυν τη α μαρ
 τι ι ι ι α α συ να πο λε ε ε ε σης
 αλ λα τοις εκ δε ζι ων συ να ρι θ μη η
 σα α ας προ ο βα α α τοις σω στον με ω ως
 φι λα α αν θρω ω ω πος

Ἦχος πλ. β'. **Ο** τι ε κρα ται ω θη

το ε λε ος αυ του εφ η μας και η α
 λη θει α του Κυ ρι ου με νει εις το ον
 αι ω ω ω ω να

Ὁ Νυμφίος ὁ κάλλει ὠραῖος, παρὰ πάντα
 ἀνθρώπους, ὁ συγκαλέσας ἡμᾶς, πρὸς ἐστίασιν
 πνευματικὴν τοῦ νυμφῶνός σου, τὴν δυσείμονά
 μου μορφὴν, τῶν πταισμάτων ἀπαμφίασον, τῇ
 μεθέξει τῶν παθημάτων σου, καὶ στολὴν δόξης
 κοσμήσας, τῆς σῆς ὠραιότητος, δαιτυμόνα
 φαιδρὸν ἀνάδειξον, τῆς Βασιλείας σου ὡς
 εὐσπλαγχνος.

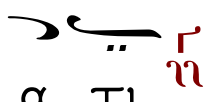
Ο Νυμφι ος ο καλ λει ω ραι αι ος
 πα ρα πα αν τα α ας αν θρω ω ω πους
 ο συγ κα λε ε ε σα ας η η μας προς ε στι
 α σιν πνευ μα τι κην του ου Νυμ φω ω νο ο

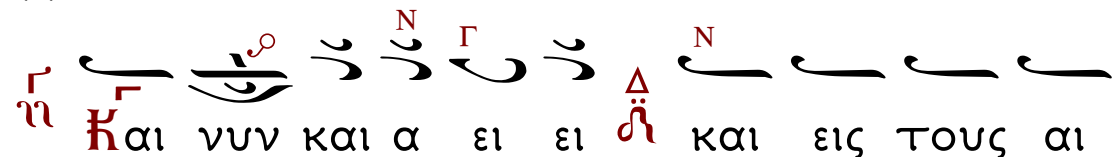
ο ος σου ^π την δυ ^Μσει μο να μου μορ φην ^Δ
 των ^Δπται σμα των α παμ φι ^οι α α α σον ^Δ
^Πτη με ^Πθε ζει των πα ^Κα α θη μα ^Δα τω ω
 ω ^πων σου και στο λην ^Κδο ο ^Δξη η ης κο
^Πσμη σας ⁺ της ση ης ω ω ραι ο ο τη η η
^πη τος ^Μδαι τυ μο να φαι δρον ^Δα να δει ζον ^Δ
^οτης Βα ^Πσι λει α ας σου ου ως ε ^οε ^Πευ σπλα α
 α ^πα γχνος

Ἦχος Βαρύς. Δόξα... Καὶ νῦν...

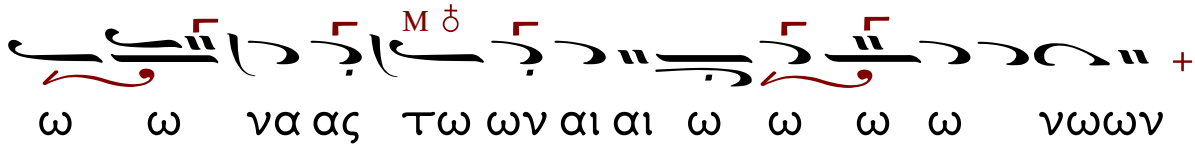
Ἦχος Γα

^Γδο ^οξα Πα ^Ντρι ι ι ι και ^ΓΥι ω ^Δ
 και ^Γαι Α ^ογι ι ω ω ω ⁺ Πνε ευ μα α

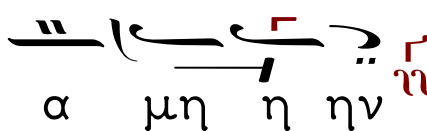

 α τι

 και νυν και α ει ει και εις τους αι

 ω ω ναας τωων αι αι ω ω ω ω νων

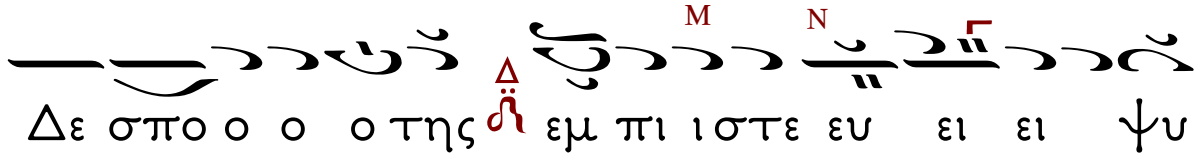

 α μη η ην

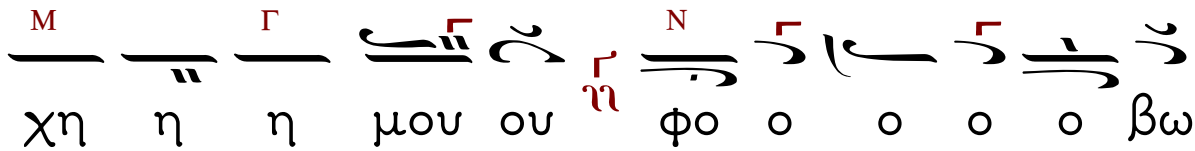
Ἰδού σοι τὸ τάλαντον, ὁ Δεσπότης ἐμπιστεύει ὁ ψυχὴ μου, φόβω δέξαι τὸ χάρισμα, δάνεισαι τῷ δεδωκότι, διάδος πτωχοῖς, καὶ κτῆσαι φίλον τὸν Κύριον, ἵνα στήῃς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ ἐν δόξῃ, καὶ ἀκούσης μακαρίας φωνῆς. Εἴσελθε δοῦλε, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου. Αὐτῆς ἀξίωσόν με, Σωτῆρ τὸν πλανηθέντα, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

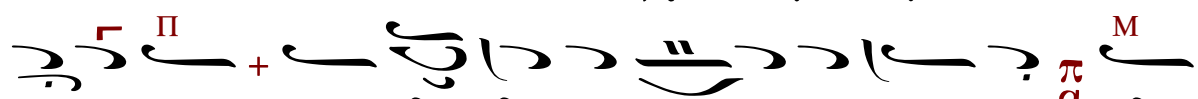

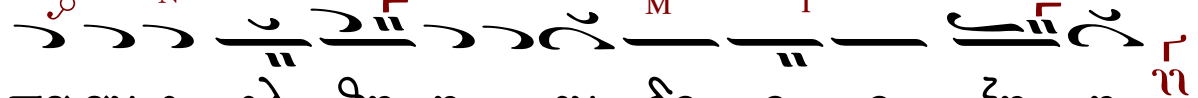
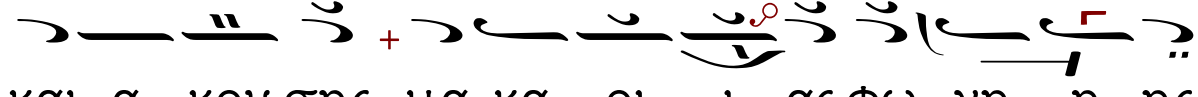

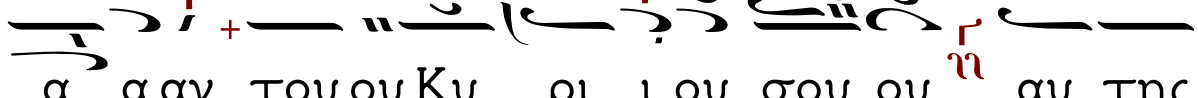

 δου σοι οι το τα α λα αν τον ο

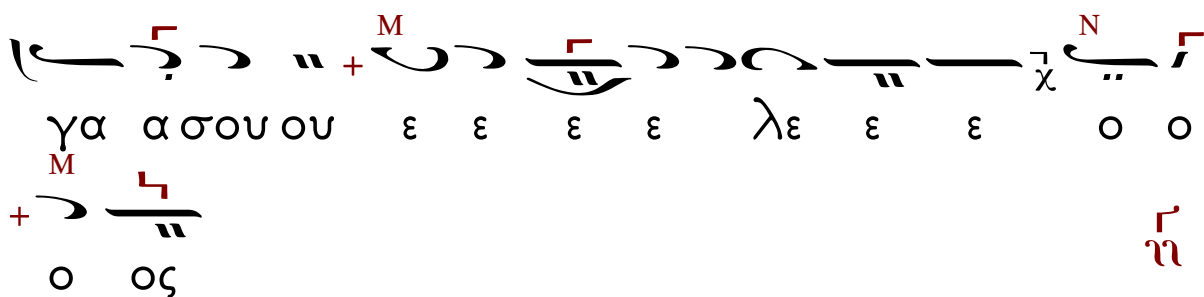

 Δε σπο ο ο ο της εμ πι ι στε ευ ει ει ψυ

 χη η η μου ου φο ο ο ο ο βω

 δε ε ε ε ζαι αι το χα α ρι σμα α ^η δα

 νει ει σαι τω δε δω ω κο ο ο τι ι ^π ⁹ ^M δι

 α α α α δος πτω ω χοις και κτη σαι

 φι ι ι ι λο ον τον Κυ υ ρι ο ον ^η ι

 ναστης εκ δε ζι ι ων α αυ του ου ^Δ ^M ο ο

 ταν ε ελ θη η εν δο ο ο ζη η ^η

 και α κου σης μα κα ρι ι ας φω νη η ης

^η ει σε λ θε δου ου ου ου ου λε εις την χα ρα

 α αν του ου Κυ ρι ι ου σου ου ^η αυ της

 α ζι ω σο ο ο ον με Σω ω τηρ τον πλα

 νη η θε ε εν τα α ^Δ ^η δι α το με ε ε

Εἴσοδος μετὰ Εὐαγγελίου.

Σοφία, Ὁρθοί.

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Ἑσπέρας.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ρλα' (131)

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου.

Στίχ. **Μ**νήσθητι Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. Β' 5-10)

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Κατέβη ἡ θυγάτηρ Φαραὼ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμόν, καὶ αἱ ἄβραι αὐτῆς παρεπορεύοντο παρὰ τὸν ποταμόν. Καὶ ἰδοῦσα τὴν θίβην ἐν τῷ

ἔλει, ἀποστείλασα τὴν ἄβραν, ἀνείλετο αὐτήν. Ἀνοιξάσα δέ, ὄραῖ παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβῃ· καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραώ, καὶ ἔφη· Ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων τοῦτο. Καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραώ· θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσαν ἐκ τῶν Ἑβραίων, καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον. Καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ Φαραώ· πορεύου. Ἐλθοῦσα δὲ ἡ νεᾶνις, ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτήν ἡ θυγάτηρ Φαραώ· Διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο, καὶ θήλασόν μοι αὐτό, ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν. Ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἐθήλαζεν αὐτό. Ἀνδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραώ. Καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς υἱόν, ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μωϋσῆν, λέγουσα· Ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνειλόμην.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ρλβ΄ (132).

Ἴδου δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἄλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό;

Στίχ. Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα.

Ἐντονώτερον καὶ ἐμμελώς* Κέλευσον!

Ὁ ἱερεὺς κρατῶν λαμπάδα ἀνημμένην καὶ θυμιατὸν ἐξηρητημένον, ἴσταται ἔμπροσθεν τῆς

Ἀγίας Τραπεζῆς καὶ σφραγίζων διὰ τῆς
λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐκφωνεῖ:

Σοφία, Ὁρθοί.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, στρεφόμενος πρὸς τὸν λαὸν
καὶ ἰστάμενος ἐπὶ τῆς Ὠραίας Πύλης, ἐκφωνεῖ:

+ **Φ**ῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Καὶ εὐλογῶν διὰ τῆς λαμπάδος
σταυροειδῶς, ἐπανέρχεται ἐν τῷ Ἱερῷ.

Ἰὼβ τὸ Ἀνάγνωσμα, (Κεφ. Α', 13-22)

Σοφία, Πρόσχωμεν.

Εγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, οἱ υἱοὶ Ἰὼβ, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ, ἤσθιον καὶ ἔπινον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρεσβυτέρου. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος ἤλθε πρὸς Ἰὼβ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Τὰ ζεύγη τῶν βοῶν ἤροτρία, καὶ αἱ θήλειαι ὄνοι ἐβόσκοντο ἐχόμενοι αὐτῶν, καὶ ἐλθόντες οἱ αἰχμαλωτεύοντες, ἤχμαλώτευσαν αὐτάς, καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν στόματι μαχαίρας, σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος, ἤλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἤλθεν ἕτερος ἄγγελος πρὸς Ἰὼβ, καὶ εἶπε· Πῦρ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατέκαυσε τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς ποιμένας κατέκαυσεν ὁμοίως, καὶ σωθεὶς ἐγὼ μόνος, ἤλθον τοῦ

ἀπαγγεῖλαί σοι. Ἐτι τούτου λαλοῦντος, ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος πρὸς Ἰώβ, καὶ λέγει αὐτῷ· Οἱ ἵππεῖς ἐποίησαν ἡμῖν ἀρχὰς τρεῖς, καὶ ἐκύκλωσαν τὰς καμήλους, καὶ ἠχμαλώτευσαν αὐτάς, καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις, ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Ἐτι τούτου λαλοῦντος, ἄλλος ἄγγελος ἔρχεται πρὸς Ἰώβ, λέγων· Τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου ἐσθιόντων καὶ πινόντων παρὰ τῷ υἱῷ σου, τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρεσβυτέρῳ, ἐξαίφνης πνεῦμα μέγα ἦλθεν ἀπὸ τῆς ἐρήμου, καὶ ἤψατο τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς οἰκίας, καὶ ἔπεσεν ἡ οἰκία ἐπὶ τὰ παιδιά σου, καὶ ἐτελεύτησαν, καὶ ἐσώθην ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Οὕτως ἀκούσας Ἰώβ, ἀναστὰς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐκείρατο τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ πεσὼν χαμαὶ προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ, καὶ εἶπεν· Αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρὸς μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ, ὃ Κύριος ἔδωκεν, ὃ Κύριος ἀφείλετο, ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτω καὶ ἐγένετο, εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἐν τούτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ, οὐδὲν ἤμαρτεν Ἰώβ ἔναντι Κυρίου, οὐδὲ ἐν τοῖς

χείλεσιν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ
Θεῷ.

Ὁ ἱερεὺς, εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος, ἱστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ἐλαφρῶς, φάλλει σεμνῶς καὶ κατανουκτικῶς εἰς ᾿Ηχον πλ. β΄.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Κατευθυνθήτω. ᾿Ηχος πλ. β΄

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως:

Στίχ. α΄. **Κ**ύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς σέ.

Χορός: **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως·

Στίχ. β΄. **Θ**οῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Χορός: **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως·

Στίχ. γ΄. **Μ**ὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Χορός: **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης λέγει ἐκφώνως·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χορός: **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Ὁ Ἱερεὺς εὐρισκόμενος ἤδη ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἐπαναλαμβάνει·

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.

Ἐξελθὼν δὲ εἰς τὴν Ὠραίαν Πύλην, θυμιᾷ τὴν εἰκόνα τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ ψάλλων·

Ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου.

Ἀκολουθῶν δὲ θυμιᾷ τὰς λοιπὰς εἰκόνας, τὸν Ναὸν καὶ τὸν λαόν, ἐνῶ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ὑπόλοιπον·

Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Εἶτα·

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία. Ὅρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου,
Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς: (Τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Περὶ
τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ
οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ πατὴρ μου
μόνος. 37 ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως
ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
38 ὥσπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ
τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες,
γαμοῦντες καὶ ἐκγαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας
εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, 39 καὶ οὐκ
ἔγνωσαν ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμός καὶ ἦρεν
ἅπαντας, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου. 40 τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ
ἀγρῷ, ὁ εἷς παραλαμβάνεται καὶ ὁ εἷς ἀφίεται·
41 δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μυλῶνι, μία
παραλαμβάνεται καὶ μία ἀφίεται. 42
γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποία ὥρα ὁ

Κύριος ὑμῶν ἔρχεται. 43 Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ἤδει ὁ οἰκοδεσπότης ποία φυλακῆ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν εἶασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. 44 διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. 45 Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ; 46 μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ὃν ἔλθων ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει ποιούντα οὕτως. 47 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. 48 ἐὰν δὲ εἶπη ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, χρονίζει ὁ κύριός μου ἔλθειν, 49 καὶ ἄρξεται τύπτειν τοὺς συνδούλους αὐτοῦ, ἐσθίη δὲ καὶ πίνη μετὰ τῶν μεθυόντων, 50 ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἧ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ἧ οὐ γινώσκει, 51 καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. 2 πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι

καὶ αἱ πέντε μωραὶ. 3 αἵτινες μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· 4 αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. 5 χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθειδον. 6 μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. 7 τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. 8 αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. 9 ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέση ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. 10 ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ νυμφίος, καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. 11 ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι· κύριε κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. 12 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. 13 γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ἧ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. 14 Ὡσπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα

αὐτοῦ, 15 καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ ἓν, ἐκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως. 16 πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα· 17 ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο. 18 ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν ἀπελθὼν ὠρουξεν ἐν τῇ γῆ καὶ ἀπέκρουσε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. 19 μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον. 20 καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων· κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. 21 ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ! ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. 22 προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν εἶπε· κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. 23 ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ! ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. 24 προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληφῶς εἶπε· κύριε, ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ

ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας καὶ
συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας· 25 καὶ
φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν
τῇ γῆ· ἴδε ἔχεις τὸ σόν. 26 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· πονηρὲ δοῦλε καὶ
ὀκνηρέ! ἤδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα καὶ
συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα! 27 ἔδει οὖν σε
βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις, καὶ
ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. 28
ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ
ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα· 29 τῷ γὰρ ἔχοντι
παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται· ἀπὸ δὲ
τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.
30 καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλετε εἰς τὸ
σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ
ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. 31 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ
πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε
καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ· 32 καὶ
συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη,
καὶ ἀφοριεῖ αὐτούς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ
ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων,
33 καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ
τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. 34 τότε ἐρεῖ ὁ
βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε, οἱ

εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· 35 ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ συνηγάγετέ με, 36 γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα καὶ ἐπεσκεύασθέ με, ἐν φυλακῇ ἦμην καὶ ἦλθετε πρὸς με. 37 τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; 38 πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; 39 πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἦλθομεν πρὸς σε; 40 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. 41 Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· 42 ἐπείνασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, 43 ξένος ἦμην καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκεύασθέ με. 44 τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν

πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ
ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι; 45 τότε
ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν
ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. 46 καὶ
ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ
δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον. 1 Καὶ ἐγένετο ὅτε
ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους,
εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· 2 Οἴδατε ὅτι μετὰ
δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Ὁ Διάκονος ἐξελθὼν (ἢ ὁ Ἱερεὺς ἔμπροσθεν τῆς
ἀγίας Τραπέζης ἱστάμενος), λέγει τὴν Ἐκτενῆ.**

**Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ
ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,

Ἀρχιεπισκόπου ____ . *

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

*Συνήθως μέχρι καὶ τῆς δεήσεως ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (πόλει, κώμῃ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρά τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρά σοῦ πλούσιον ἔλεος,

Ἄτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εὔξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ. Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων δεηθῶμεν. Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ. Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης. Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγία αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ

Ἐκκλησία. Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Σοί, Κύριε.

Ο Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ πάντα θέλων σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου, καὶ προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σου ποιίμνῃ, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπικέκληται.

Ἰνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ἐξαπλοῖ τὸ Εἰλητὸν συγχρόνως ὡς καὶ ἐν τῇ τοῦ Ἱ. Χρυσοστόμου Θείᾳ Λειτουργίᾳ.

Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, μὴ τις τῶν Κατηχουμένων.

Ὅσοι πιστοί, ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ αἰνετός, ὁ τῷ ζωοποιῶ τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας, καὶ ὀφθαλμὸς μὲν ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἡ δὲ γλῶσσα καθαρῶς ῥημάτων ἀπρεπῶν. Ἄγνισον ἡμῶν τὰ χεῖλη, τὰ αἰνοῦντά σε, Κύριε, τὰς χεῖρας ἡμῶν ποίησον, τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνον τὰ σοὶ εὐάρεστα, πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι.

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ

προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Δέσποτα Ἄγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν
σε, τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἵλεων γενέσθαι ἡμῖν
τοῖς ἀμαρτωλοῖς, καὶ ἀξίους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς
ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ
ἡμῶν, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἴδου γὰρ τὸ
ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα,
κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ
μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει Τραπέζῃ,
ὑπὸ πλήθους στρατιᾶς οὐρανίου ἀοράτως
δορυφορούμενα, ὧν τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον
ἡμῖν δώρησαι, ἵνα, δι' Αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας
ὄμμα καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας
γενώμεθα.

Κατὰ τὴν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ χοροῦ ἀργῶς καὶ κατανουκτικῶς εἰς ἦχον πλ. β'. Ἀντὶ τοῦ χερουβικοῦ τὸ ἐπόμενον.

Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἴδου γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

ΝΥΝ ΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ.

Διασκευὴ Θρασύβουλου Στανίτσα.

Ἦχος λ π Πα

ου ου ρα α α α τω ων ου ου ρα α νω

ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ων σου

υ υ υ υ υ υν η η η η συν η η

μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ιν α α α ο ρα α α α α τω

ω ω ω ω ω ω ω ω ως λα τρε ε ε

ε ε ε λα α τρε ε ευ ου ου ου σι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιν ι δου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

Θ' ὨΡΑ α Θ-Λ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΤΙΜΩΝ ΔΩΡΩΝ ΜΕΓ. ΤΡΙΤΗΣ

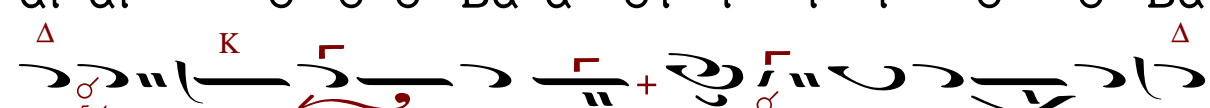
 γ α α α ρ ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι

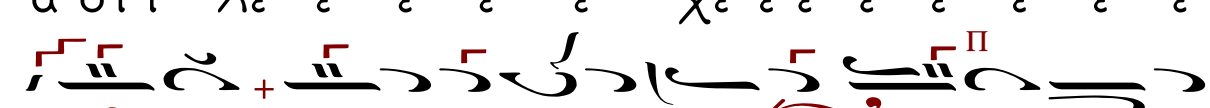
 σ π ο ρ ε ε ε υ ε τ α ι α ι α ι α ι α ι α ι

 α ι α ι ο ο ο Β α α σ ι ι ι ι ο ο Β α

 α σ ι ι λ ε ε ε ε ε χ ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε υ σ τ η ς δ ο ο ο ο ο ζ η η η η η η

 η η η η ς

Ἐδῶ διακόπτεται ὁ ὕμνος. Γίνεται ἡ εἴσοδος ἐν ἀπολύτῳ σιγῇ, τοῦ Ἱερέως φέροντος τὸν Ἀέρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ κρατοῦντος τὰ Ἅγια, (λέγων μυστικῶς καὶ κατ' ἐπανάληψιν τὸ· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν). Διότι τὰ Δῶρα εἶναι προηγιασμένα, ὁ λαὸς γονατίζει εὐλαβῶς, ἐγείρεται δὲ ὅταν ἐναποτίθενται ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης.

Μεγάλη εἴσοδος τῶν Ἁγίων.

Ὁ χορὸς ψάλλων,
ἐξακολουθεῖ τὸ διακοπὲν μέλος:

 I δ ο υ ο υ ο υ ο υ ς υ σ ι ι ι α μ υ υ

Θ' ὨΡΑ α Θ-Λ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΤΙΜΩΝ ΛΩΡΩΝ ΜΕΓ. ΤΡΙΤΗΣ

υ υ υ στι κη η η η η η η η η

τε ε ε ε ε τε ε ε ε ε ε ε λει

ει ει ω με ε ε νη δο ρυ φο ρει

ει ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι πι ι

σται και πο ο ο ο θω προ ο σε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ελ θω ω πο θω ω

προ σε ελ θω ω με ε ε ε ε ε ε ε

ε ε εν ι να με ε ε ε ε ε ε ε

το ο ο ι να με ε το ο χοι ζω ω ης αι

ω νι ι ι ου γε ε ε νω ω ω με ε

θα α α α α Α α α αλ λη

Θ' ὨΡΑ ζ' Θ-Ἁ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΤΙΜΩΝ ΔΩΡΩΝ ΜΕΓ. ΤΡΙΤΗΣ

 λου ου ι ι ι ι ι ι ι ι α α

 α α α α α α α α α α α α

 χαα α α Δ

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν θεῖαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου,

αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν

του Ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Γοί, Κύριε.

Ὁ τῶν ἄρρητων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων Θεός, παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι, ὁ τὴν διακονίαν τῆς Λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν καὶ θέμενος ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς διὰ τὴν πολλὴν σου φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, αὐτός, ἀόρατε Βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ἔπιδε ἔφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, τοὺς τῷ ἁγίῳ σου τούτῳ θυσιαστηρίῳ, ὡς τῷ Χερουβικῷ σου παρισταμένους θρόνῳ, ἔφ' ᾧ ὁ μονογενῆς σου Υἱὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῶν προκειμένων φρικτῶν ἐπαναπαύεται Μυστηρίων. Καὶ πάσης ἡμᾶς καὶ τὸν πιστόν σου λαὸν ἐλευθερώσας ἀκαθαρσίας, ἁγιάσον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἁγιασμῷ ἀναφαιρέτῳ, ἵνα, ἐν καθαρῷ συνειδότητι, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, καὶ

πεφωτισμένη καρδία, τῶν θείων τούτων μεταλαμβάνοντες Ἀγιασμάτων, καὶ ὑπ' Αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, ὅπως ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου σου, Κύριε, γενώμεθα ναὸς τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας, ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης, καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις σου, τοῖς ἀπ' Αἰῶνός σοι εὐαρεστήσασιν.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ἀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

+ **Ε**ιρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Ὁ Θεός, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἔπιδε εὐσπλάγχνῳ ὄμματι ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, καὶ φύλαξον αὐτόν, καὶ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν σου τούτων Μυστηρίων. Σοὶ γὰρ τὰς ἑαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλὰς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος,

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πρόσχε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός

ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ
θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἔλθῃ εἰς
τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ
συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών,
καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ
μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου,
καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ
τῷ λαῷ.

Ὁ Ἱερεὺς κεκαλυμμένων ὄντων τῶν θείων
Δώρων, βαλὼν τὰς χεῖρας ὑπὸ κάτω τοῦ Ἄερος,
ἄπτεται τοῦ Ζωοποιοῦ Ἄρτου μετ' εὐλαβείας
καὶ φόβου πολλοῦ.

Πρόσχωμεν.

Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος,
Ἄλληλούϊα.

ΓΕΥΣΑΘΕ ΚΑΙ ΙΔΕΤΕ.

Διασκευὴ Θρασύβουλου Στανίτσα.

Ἦχος ᾠ̣ Κε̇

^Μ
^Χ
^χ
^{ᾠ̣}
 λε ε ε χ

^Μ
^Χ
^χ
^{ᾠ̣}
 Γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε γ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ευ σα α α α α α α α

^Ν
^Π
^Ν
^Μ
 σθε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε π

^Ν
^Π
^Ν
 και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι και

^Π
^γ
 χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

^Μ
^Π
 και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι και αι

ΘΉΡΑ ς Θ-Λ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΤΙΜΩΝ ΛΩΡΩΝ ΜΕΓ. ΤΡΙΤΗΣ

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
π q K

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι δε
Δ K χ q

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Δ M K

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε και αι αι
Δ K χ q

αι αι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
π q

ι ι ι ι και αι ι ι δε ε τε ε ε ε ε
Δ K

ωε ε ε ε ε ε ε ο ο ο τι ι ι ι ι
Δ K χ q Π

ι ι χρη η η η η η η η η στο
Δ Π

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
N K

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
σ 5.4 Π Δ

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
χ q

ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ο

Κυ υ ρι ι ι ο ο ο ος α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α λε

ε ε ε ε ε ε ε ε λε χε ε ε ε ε ε ε

γε ε ε ε ε ε ε λε α α α α λε

Ἦχος Δι

Ευ λο γη σω τον Κυ ρι ον εν παντι

ι και ρω δι α παν τος η αι νε σις αυ του εν

τω στο μα τι μου αρ τον ου ρα νι ον

και πο τη ρι ον ζω ης γευ σα σθε και ι

δε τε ο τι χρη στος ο Κυ ρι ος Αλ λη λου

ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ου ι α

α α

Και λαβών τὸ ἅγιον Ποτήριον, κεκαλυμμένον λέγει:

Πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἦχος Δι

Ἄ μην α μην α μην εις α φε σιν

α μαρ τι ων και εις ζω ην αι ω ω
νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν
Πρόθεσιν, ἀφήνει τὸ ἅγιον Ποτήριον, ἐπιστρέφει
εἰς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ διπλοῖ τὸ
Ἄντιμῆνσιον.

Ορθοί, Μεταλαμβάνοντες τῶν θείων, ἁγίων,
ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν
φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως
εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων
Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου ἡμῖν ἀγαθοῖς, καὶ
ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ
Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ δεόμεθά σου,
Δέσποτα Φιλάνθρωπε, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν
σκέπην τῶν πτερῶν σου, καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι
τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν

τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

Ὁ Ἱερεὺς, λαμβάνει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ποιεῖ δι' Αὐτοῦ Σταυρὸν καὶ ἀποτίθησιν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ διπλωθέντος ἤδη Ἀντιμηνσίου.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

(Στὰς πρὸ τῆς Δεσποτικῆς εἰκόνοσ τοῦ Χριστοῦ)

Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως, ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν, Ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα

τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητὰς τε τῆς ἁμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ὅτι ἠυλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (3 χῦμα)

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν καὶ ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν ταύτην.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποιίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

+ Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ'

ὕμᾱς, τῇ Αὐτοῦ θείᾳ Χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναγνώσεως τῶν ψαλμῶν ὁ Ἱερεὺς διανέμει τὸ Ἀντίδωρον.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' (33).

Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου, Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῇ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ’ Αὐτόν, φοβήθητε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθᾶς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἐκκλινον

ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν. Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιούντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἔρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος, φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστέα αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται, θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ΄ (144).

Υψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς

μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῆσονται. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἔρουῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῆσονται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιᾶσονται. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς ὁ Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἔρουῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ

ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδεις τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ, θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς, φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Λμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.

ΟΡΘΡΟΣ

(Τελεῖται συνήθως Μ. Τρίτην ἑσπέρας)

Ἱερεὺς: **Εὐ**λογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.

Ἱερεὺς: **Δ**όξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Ἁ**γιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἁγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἄ**μήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ' (19).

Ἐμμελῆς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕφος

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρα θλίψεως· ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ

Σιῶν ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι .

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Ἀὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἧ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ Κ' (20).

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου

ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν .

Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντα τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτούς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτούς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς,

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

Ὅτι θήσεις αὐτούς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Τροπάρια.

Κῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα...

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρομοῦς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον. (γ') [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ἱερεὺς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἱερεὺς: Δόξα τῇ ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

ΨΑΛΜΟΣ Γ' (3).

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Κὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα, ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου. Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν·

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΖ' (37).

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου.

Οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἄνομιαί μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρούβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ

ἰσχύς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδῶν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται

ὕπὲρ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν·

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΒ' (62).

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας· μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν·

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ' (87).

Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εισελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,

ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς· παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ Κύριε ἐκέκραξα καὶ τὸ πρωῒ ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἰνα τί Κύριε ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν·

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εισελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ΄ (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφانوῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν,

οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Οτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Οτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυῖ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Εν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ΄ (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς

αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ακουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με.

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν·

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(Δίς)**

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. **(Τρίς)**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Πληρωθέντος τοῦ ἑξαψάλμου λέγεται ἡ Μεγάλη Συναπτὴ ἢ Εἰρηνικά, τῶν χορῶν φαλλόντων τὸ· **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν,..... τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Χορός: **Κ**οί, Κύριε.

Ἱερεὺς: Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἦχος π̣ δ̣ι — Γα̣²

Ὁ χορός: ^N ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
δ̣ι ἄ μ η η η ν δ̣ι

Στίχ. α΄. ^{χ̣} ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
δ̣ι **Ε**κ νυ κτος ορ θρι ζει το πνευ

μα μου προς σε ο Θε ος δ̣ι ο τι φως δ̣ι τα

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

προσταγματα σου επιτηρησ

της

Α α α α λ η η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α Α α α α α λ

λη η η η η λου ου ου ι ι ι α

Α α α α λ η η λου ου ου ου ι ι ι

ι α

Στίχ. β'. Δι και ο συνημαθετε

οι ενουκουοντες επιτηρησ

της

Α α α α λ η η η η η λου ου

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

ου ου ι ι ι ι α Α α α α αλ
λη η η η η λου ου ου ι ι ι α
Α α ααλλη η η λου ου ου ου ι ι ι
ι α

Στίχ. γ. Ζηλος ληψεται λαον α

παιδευτον και νυν πυρτους υπεναντι

ους εδετα

Α α α αλ λη η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α Α α α α αλ

λη η η η η λου ου ου ι ι ι α

Α α ααλλη η η λου ου ου ου ι ι ι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

ι α Γ

Στίχ. δ'. ^χΓ Προ σφες αυ τοις κα κα Κυ ρι

ε ^χΓ προ σφες αυ τοις κα κα ^χΓ τοις εν δο

ο ^χΓ ζοις της γης ^Γ

^χΓ ^Γ Α α α λ η η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α ^Π ^Γ Α α α α α λ

λ η η η η η λου ου ου ι ι ι α ^Γ

Α α α α λ η η η λου ου ου ου ι ι ι

ι α Γ

^χΓ ^N ^Γ Ι δου ο Νυμ φι ος ερ χε ται εν τω

με ε σωω τηης νυ κτος ^Γ και μα κα ρι ος

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

ο δου ου λος ^Δον ευ ρη σει γρη γο ο ρου ου ου
ουν τα ^δα να ζι ος δε πα α λιν ον ευ ρη σει
ρα θυ υ μου ου ου ουν τα ^δΒλε πε ουν ψυ χη
η μου ^πμη τω υ πνω κα τε νε χθης ^Δι να
μη τω θα να α τω πα ρα δο θης ^Δκαι της Βα
σι λει ας ε ζω κλει σθης ^δαλ λα ^Δα
να α α νη ψο ον κρα ζου σα ^πΑ γιος Α γι
ος ^ΔΑ γι ος ει ο Θε ε ος η η μων ^δδυ
να μει του Σταυ ρου ου σου ^Δσω σον η η
μα α α ας ^δ
^χ
^δΔο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

ω Πνευμα τι
δου ο Νυμφι ος ερ χεται εν τω
με ε σωω τηης νυ κτος και μα κα ρι ος
ο δου ου λος ον ευ ρη σει γρη γο ο ρου ου ου
ουν τα α να ξι ος δε πα α λιν ον ευ ρη σει
ρα θυ υ μου ου ου ουν τα Βλε πε ουν ψυ χη
η μου μη τω υ πνω κα τε νε χθης ι να
μη τω θα να α τω πα ρα δο θης και της Βα
σι λει ας ε ζω κλει σθης αλ λα α
να α α νη ψο ον κρα ζου σα Α γιος Α γι
ος Α γι ος ει ο Θε ε ος η η μων πρε

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

σβει αἰς τῶν ἁγίων ἁγίων σου ἡ ἡμα

α α ας

καὶ νυν καὶ αἰκαῖς τοῦ αιων

νας τῶν αιωνων ἀμην

Ἰδου ὁ Νυμφίος ἐρχεται ἐν τῷ

μεεσωτηης νυκτος καὶ μακαρίος

ὁ δουούλος ὃν ἐρησει γρηγοροῦ σου

συντα ἀναξίος δεπαλινον ἐρησει

ρα θυμου σου συντα βλέπε οὐ ψυχή

ἡ μουμητῶ ὑπνωκατε νεχθης ἵνα μη

τῶ θανατῶ παρὰ δόξης καὶ τῆς βα

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

σι λει ας ε ζω κλει σθης αλ λα α
να α α νη ψοον κραζου σα Α γιος Α γι
ος Α γιος ει ο Θε ε ος η η μων δι α
της Θε ο το ο κου ε λε η σον η η μα α
α α α α ας

Συναπτή μικρά.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ
πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ
τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Ὁ χορός: Coί, Κύριε.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Κάθισμα. Ὦχος γ'.

Τὴν ὠραιότητα. (Μέλος σύντομον εἰρμολογικόν)

Ὦχος Γα

Πορ νη προ σηλ θε σοι οι μυ ρα συν δα
κρυ σι κα τα κε νου σα σου ου πο σι Φι λαν
θρω πε και δυ σω δι ας των κα κων λυ
τρου ται τη κε λευ σει ει σου πνε ων δε την
χα ριν σου ου μα θη της ο α χα ρι στος ταυ
την α πο βαλ λε εται και βορ βο ο ρω ω συμ
φυ ρεται φι λαρ γυ ρι α α πεμ πο λων σε
Δο ο ζα Χρι στε τη ευ σπλα γχνι ι α σου

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Κάθισμα.

Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

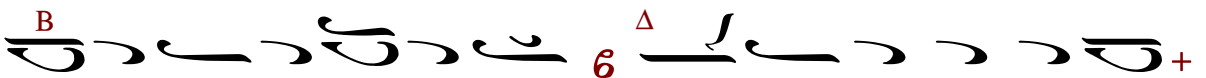
(Μέλος εἰρμολογικόν)

Ἦχος δ' Δι

Δόξα Πατρὶ... ου δας ο δο λι

 ου δας ο δο λι
ος φιλαργυρι ερων προδου ναι

 ου δας ο δο λι
σε Κυριε τον θησαυρον της ζωης δο

 ου δας ο δο λι
λιως εμελετησεν ο θεν και παροινη

 ου δας ο δο λι
σας τρεχει προς Ιουδαιους λεγει τοις παρα

 ου δας ο δο λι
νομοις τι μοι θελετεδου ναι καγωπα

 ου δας ο δο λι
ρα δωσω υμιν εις το σταυρωσαι αυτον

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Ὁ Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: **Σ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ἐ**κ τοῦ κατὰ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: **Π**ρόσχωμεν.

Ὁ χορός: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμαρτύρει ὁ ὄχλος ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Διὰ τοῦτο [καὶ] ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιημέναι τὸ σημεῖον. Οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτούς, Θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν; Ἴδε, ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν. Ἦσαν δέ τινες Ἑλληγες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων, ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ· οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν

λέγοντες· Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν.
Ἐρχεται ὁ Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ·
ἔρχεται Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος καὶ λέγουσιν τῷ
Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκρίνατο αὐτοῖς λέγων·
Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ
κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ,
αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν
καρπὸν φέρει. Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει
αὐτήν. Ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθείτω·
καὶ ὅπου εἰμι ἐγὼ ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς
ἔσται· ἐὰν τις ἐμοὶ διακονῇ τιμήσει αὐτὸν ὁ
Πατήρ. Νῦν ἡ ψυχὴ μου τετάρρακται. καὶ τί
εἶπω; Πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης·
ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην.
Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. Ἦλθεν οὖν φωνὴ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν
δοξάσω. Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐστὼς καὶ ἀκούσας
ἔλεγεν βροντὴν γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον,
Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς
καὶ εἶπεν· Οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν,
ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. Νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου

τούτου· νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· καὶ γὰρ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς ἑμαυτόν. (Τοῦτο δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἔμελλεν ἀποθνήσκειν). Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστὶ· περιπατεῖτε ὡς τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ, οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει. Ἔως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν· ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου πληρωθῇ, ὃν εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίων κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας· Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ

νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ἰάσομαι αὐτούς. Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας, ὅτι εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ. Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὠμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται· ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢπερ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶπεν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, οὐ πιστεύει εἰς ἐμέ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με, καὶ ὁ θεωρῶν ἐμέ, θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνη. Καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν. Οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον. Ὁ ἀθετῶν ἐμέ, καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα, ἀλλ' ὁ πέμψας με Πατὴρ αὐτός μοι ἐντολὴν ἔδωκε, τί εἴπω, καὶ τί λαλήσω. Καὶ οἶδα, ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐστίν· ἃ οὖν ἐγὼ λαλῶ, καθὼς εἶρηκέν μοι ὁ Πατήρ,

οὕτω λαλῶ.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου

ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Καὶ εὐθὺς
ὁ Κανὼν τῆς ἡμέρας.
Ὡδὴ γ'

Ἦχος Πα

χ̣ Π Μ
π Της πιστεε ως εν πετρα με στε ε ρε ω
Π π ε πλα τυ υ νας το στο μα μου ε επ εχ
π ε φραν θη γαρ το πνε ευ μα μου
π εν τω ψα λ λειν ουκ εστι να γι ος ως ο Θε
Δ ος η μων και ουκ εστι δι και ος πλην σου
π (δὶς)
Κυ ρι ε
Π π Δο ζα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω
π Πνευ μα τι
Π Μ
π εν κε νοις το συ νε δρι ον τω ων α νο

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

^Π
μων και γνωμηησυ να θροιζεται κα ακοτρο
^Π
πω κα τα κρι τον τον ρυ υστην σε απο
φη ναι Χρι στε ω ψαλ λο μεν ^π συ ει Θε ος
η μων ^Δ και ουκ εστινα γι ος πλην σου Κυρι
^π
ε

^Π
^π και νυ υν και α ει και εις τους αι ω
^Μ
νας των αι ωνων αμην ^π

^Π ^Μ
^π Το δει νον βου λευ τη ρι ον των α νο
^Π ^Μ
μων σκε πτε εται θε ο μα χου ψυ χη ης υ
πα ρ χον ^Π ως δυσ χρη στον τον δι και ον
α πο κτει ναι Χρι στον ω ψαλ λο μεν ^π

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός: **Σ**οί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς: **Οὐ** γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄.
Ὁ ὑψωθείς.

Υπὲρ τὴν Πόρνην Ἀγαθὴ ἀνομήσας,
δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι προσῆξα, ἀλλὰ
σιγῇ δεόμενος προσπίπτω σοι, πόθῳ
ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως
μοι τὴν ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν
ὀφλημάτων κράζοντι Σωτήρ. Ἐκ τοῦ βορβόρου
τῶν ἔργων μου ῥῦσαί με.

Ὁ Οἶκος.
Ὁ μετὰ τρίτον οὐρανόν.

Η πρῶην ἄσωτος Γυνή, ἐξαίφνης σώφρων
ῶφθη, μισήσασα τὰ ἔργα, τῆς αἰσχροῦς
ἀμαρτίας, καὶ ἡδονὰς τοῦ σώματος,
διενθυμουμένη τὴν αἰσχύνην τὴν πολλήν, καὶ
κρίσιν τῆς κολάσεως, ἣν ὑποστῶσι πόρνοι καὶ
ἄσωτοι, ὧνπερ πρῶτος πέλω, καὶ πτοοῦμαι,
ἀλλ' ἐμμένω τῇ φαύλῃ συνηθείᾳ ὁ ἄφρων, ἡ
πόρνη δὲ γυνή, καὶ πτοηθεῖσα, καὶ σπουδάσασα
ταχύ, ἤλθε βοῶσα πρὸς τὸν Λυτρωτὴν.
Φιλάνθρωπε καὶ οἰκτίρμον, ἐκ τοῦ βορβόρου
τῶν ἔργων μου ῥῦσαί με.

Συναξάριον.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Τῆ ἸΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος, τοῦ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας.

Στίχοι.

Θάμβος βλέπειν Κρήσκεντα τοῦ πυρὸς μέσον,

Ἐγούμενον λειμῶνα τερπνὸν τὴν φλόγα.

Κάτθανε καὶ Κρήσκης πέμπτη δεκάτη πυρὶ λαύρω.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Βασιλίσσης καὶ Ἀναστασίας.

Στίχοι.

Ἄμνοῦ Θεοῦ σφάττουσιν ἀμνάδας δύο,

Ἀναστασίαν καὶ Βασίλισσαν ἅμα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λεωνίδου, Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Στίχοι.

Σκότος συνέσχε τὰς Ἀθήνας ἀθρόον,

Δύναντος αὐταῖς ἡλίου Λεωνίδου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδώρου Πρεσβυτέρου, καὶ Παυσολυπίου.

Στίχοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Θεοδώρου Πρεσβυτέρου, καὶ
Παυσολυπίου.

Στίχοι

Παυσολυπίω καὶ Θεοδώρῳ θύτη,
Δῶρόν τι παυσίλυπον ὄντως τὸ ξίφος.

Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Τῇ ἁγία καὶ μεγάλη Τετάρτη, τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρω Πόρνης γυναικός, μνείαν ποιῆσθαι οἱ θειότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν, ὅτι πρὸ τοῦ σωτηρίου Πάθους μικρὸν τοῦτο γέγονε.

Στίχοι.

Γυνή, βαλοῦσα σώματι Χριστοῦ μύρον,
Τὴν Νικοδήμου προὔλαβε σμυρναλόνην.

Ἄλλ' ὁ τῶ νοητῶ μύρω χρισθεῖς, Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν ἐπιρρύτων παθῶν ἐλευθέρωσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος ἅγιος, καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Ὡδὴ Ἡ' Ἦχος Πά

Ἰ
π
Ρημα τυραννου επειει υυπερισχυ
M Π
σεν επταπλασιως καμινος εξεκαυ
M Π
θη ποτε εν η Παιδες ουκ εφλεθη
M
σαν βασιλεως πατησααντες δογμα
Π
αλλε βοων παντατα εργα Κυριου τον
Δ
Κυριον υμνειει τε και υπερυψου
N Π
τε εις παντας τους αιωνας
Π
δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα
π
σοι
M Π
Αποκενουσα γυνημυρον εν τιμον

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

ου ου δι η μαρ τε πεπραγμε ενων της α πο
λυ τρω σε ως ^π αλλ ε βο α ^Δ παν τα τα ερ γα
Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ^Δ και υ
πε ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας ^π
^π ^Π και νυ υν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην ^π
^π ^Μ ^Π ε ρου ρ γει ται το λυ τρον ευ γνω μο νι
^π ^Μ ^Π ^σ ^Μ εκ σω τη ρι ων σπλα γχνων τε και δα κρυ υ
ων πη γης ^π ^Π εν η δι α της ε ζα γο ρευ σε
ως ^π εκ πλυ θει σα ου κα τη σχυ νε το ^π αλλ
ε βο ο α ^Δ παν τα τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός...
Καὶ ὁ α' χορὸς ἀρχεταί τῆς Θ' Ὠδῆς.

Ὠδὴ Θ' Ἦχος Πά

Ψυχαισκαθάραισκαρρυπωτοισχει
λεσιδευτεμεγαλυνωμεντην ακηλι
δωωτον καιυπεραγονΜητεερατου
Εμμανουηλδι αυτηςτωεξαυτηςπρο
σφεροντεςπρεσβειειαντεχθεντιφεισαι
τωνψυχωνημωνΧριστεοΘεοσ καισωσον
ημασ
Δοξα σοι ο Θεοσ ημωνδοξα
σοι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

^Π
^π Ἄγνωμων φανείς και πονήρος ζηλο
τυπος ^Μ δωρον αζι ο θεον λογοπραγει ^π
^Π
^π δι ου ου ο φειλεσιον ελυυθη α
μαρτηματων ^π καπη λεων οδεινος Ι ουδας ^Π
την φιλο ο θεον ^Ν χαριν ^Π φεισαι των ψυ ^Μ
^Δ ^ο ^Π ^σ
χων ημων Χριστε ο Θεος και σωσον η
μας ^π

^Π
^π Δοξα Πατρι και Υι ω και Αγι ω
Πνευματι ^π

^Π
^π Ἄγει πορευθεις τοις παρ νομοις αρ
χουσι ^Μ ^Π τιμοιδου ναι θε λε τε κα γω Χριστον υ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

υμιν ^π τον ζη του με νον τοις θε λου σι πα α ρα ^Μ
δω σω ^π οι κει ο τη τα Χρι στου ^Μ Ι ου ^Π
δας αν τω σα με νος χρυ σου ^π φει σαι των ψυ ^Μ
χων η μων ^Δ Χρι στε ο Θε ος και σω σον η ^Π
μας ^π

^Π και νυ υν και α ει και εις τους αι ω ^π
νας των αι ω νων α μην ^π

^Π ω πη ρω τι κης φι λαρ γυ ρι ας ασ πον ^Μ
δε ^π λη θης ο θεν ε τυ χες ο ο τι ψυ χης ^π
ουδ ως ι σο στα σιος ο κο ο σμος ως ε δι δα ^Π
χθης ^π α πο γνω σει γαρ σου τον ^Μ ε βρο χι ^Π

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

σας α να α ψας προ δο τα φεισαι των ψυχων

η μων Χριστε ο Θεος και σωσον ημας

Καταβασία. Ψυχαις κα α α θαι ραις

και αρ ρυ πω ω ω τοι οι οισ χει ει λε ε

ε σι δευ τε με γα α λυνω μεν την α

κη λι ιδω το ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ον και υ περα γνον Μη η τε ε ε ρα

του Εμ μα νου ου ηλ δι ι α αυ τη

ης τω ω ε ε ζ η α α αυ της προσ φε

ε ρο ον τες πρε ε σβει ει ει αν τε χ θ ε

ε ε εν τι φει ει ει ει ει σαι των ψυ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Π Γ Δ ρ Π
χω ω ω ν η μων Χρι στε ε ο ο Θε ο
ος και σω ω ω ω σον η η η μα α
N Π
α ας π

Συναπτή μικρά.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῶ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός: Οἶ, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

νει ει ει ει τε α α αυ τον πα σαι αι

Δυ να α α μεις α αυ του ου σοι πρε ε πει

υ υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

ω ω ω

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει

αις αυ του αι νει τε αυ τον κατα το πλη

θος της με γα λω συ υ υ νη ης α α

αυ του

ε τον της Παρ θε ε ενου Υι ον Πορ νη

ε πι γνου σα Θε ον ε ε ε λε ε ε ε γεν

εν κλα αυ θμω ω δυ σω ω που ου ου σα ως δα

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

κρυων α ζι ι α πρα α α ζα α α α σα ^πϩ
δι ι α λυσον το ο χρε ε ος ^η ως κα α γωω ^Μ
ω ω του ους πλο κα α α μους ^πϩ α γα πη ^Μ ^Π
σον φι λου ου ου ου σαν την δι ι και ως μι σου ου
με ε ε νην ^πϩ και πλη σι ον τε λω νων σε ε
κη η ρυ υ υ ζω ευερ γε ε τα α φι λα ^Ν
α αν θρωω ω ω πε ^πϩ
^πϩ ^χ ^πϩ ^Π
^πϩ ^πϩ ^πϩ ^πϩ ^πϩ ^πϩ ^πϩ ^πϩ
^πϩ ^πϩ ^πϩ ^πϩ ^πϩ ^πϩ ^πϩ ^πϩ ^πϩ ^πϩ
^πϩ ^πϩ ^πϩ ^πϩ ^πϩ ^πϩ ^πϩ ^πϩ ^πϩ ^πϩ
κι θα α α ρα ^πϩ
^πϩ ^Μ ^Π ^Μ ^Π
^πϩ ^πϩ ^πϩ ^πϩ ^πϩ ^πϩ ^πϩ ^πϩ ^πϩ ^πϩ
^πϩ Το πο λυ τι μη τον μυ ρον η Πο ρνη ε μι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

μου υ υ ρον ^{π q} το τε ο μα θη η της ^η συ νε φω
^M ^Π ^{π q}
ω ω νει ει ει τοις πα α ρα νο ο ο ο μοις
^M ^Π
η μεν ε χαι ρε κε νου σα το πο λυ υ
τι ι μον ^η ο δε ε ε σπε ευ δε ε ε πω
^N ^Π
λη η σαι το ο να τι ι ι μη η η η τον
^{π q} ^N ^M
αυ τη τον Δε σπο την ε πε γι ι νω ω
^Π ^{π q} ^M
σκεν ου τος του Δε σπο ο του ε ε χω ω
^Z ^Π ^{π q}
ρι ι ζε ε το ο αυ τη η λε ευ θε
^M ^Π ^{π q}
ε ρου ου το και ο Ι ου δας δου λος ε γε
^M ^{π q} ^Z
γο ο νει ει του εχ θρου ου ου δει νο
^M ^{π q} ^Δ ^χ
ον η η η ρα α α θυ μι ι α με

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

γα α λη η η η με τα νοι οι οι α ^π₉
ην μοι δω ω ρησαι Σωωτηρ ^π₉ ο πα θων
υπερη μω ων και σω ω ω σον η η η
μας ^π₉
^π₉ ^χ_π ^Μ ^Π
Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η
χοις ^π₉ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα
λαγμου ^π₉ ^χ_π πα σα πνο η ^π₉ αι νε σα τω ω τον
Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον ^π₉
^π₉ ^Π ^Μ ^π₉
Ω της Ι ου δα α θλι ο ο τη ητος ^π₉
^Π
ε θε ω ρει την Πορ νην φι λου σα αν τα α
ι ι χνη ^π₉ και ε σκε πτε το δο λω της προ δο

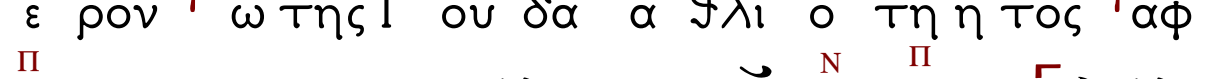
ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

 σι ι α ας το φι ι λη η η η μα ^π ε κει

 νη τους πλο κα μους δι ε ε λυ υ σε ^η και

 ου τος τω θυ υ μω ω ω ε ε δε σμει ει

 ει ει το ^π φε ρων αν τι μυ ρου την δυ σω

 ωδη κα α κι ι ι αν ^π φθονος γαρ ου ουκ οι οι

 δε ^η προ τι ι μα α αν το ο συμ φε ε ε

 ε ρον ^π ω της Ι ου δα α θλι ο τη η τος ^π αφ

 ης ρυ σαι ο Θε ε ος τας ψυ χα α ^ας η

 η η η μων ^π

^θΗχος Δι

 Δο ο ο ζα Πα α α τρι ι ι και Υι υι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

ω και Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι
Η α μαρ τω λο ος ε ε δρα
α με ε ε προ ο ο ος το μυ υ ρον
πρι α σα θαι πο λυ τι ι μ ο ο ν μ υ υ ρ ο ν
του μ υ ρι ι σαι αι το ο ο ν ε ε
ε ευ ε ε ρ γε ε ε την και τω μ υ
υ υ ρε ψω ω ω ε ε ε βο ο ο
α α δος μοι το ο μ υ υ ρ ο ν ι να α
λει ει ψω κα α γω ω ω ω ω ω ω
τον ε ζα λει ει ψαν τα α α α μου ου
πα α α α σα α α ας τας α μαρ τι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Γ Γ Δ Δ Δ Δ Δ
 ι ι ι α α α ας

Ἦχος λ π Πα

Π Δ Γ
 Π και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι

Π
 αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α α

π
 μην

M K Δ Γ
 Η βε βυ θι σμε ε νη η τη η η

Π Δ
 α α α μαρτι ι ι α ευ ρε σε λι με ε

ε ε ε να α α α της σω ω τη ρι

M Δ Γ
 ι ι ι ας και μυ υ ρον συν δα α α

Π Δ
 α κρυ υ υ υ σι κε ε νου ου ου ου σα σοι

K π
 ε βο ο ο ο α ι ι δε ο

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

τῶν ἁ ἁ ἁ μα ἁ ρ τ α α νο ο ο ν τ ῶν
τὴν με τ α α α α νοι ο ι αν φ ε ε ε ε ρων
ἀ λ λα Δε σ πο τ α α δι ι α α σω
σο ο ο ο ν με ε εκ του κλυ δω νο ος
τῆ η ης α α α μα ρ τι ι ι ας δι α
το με ε γ α α σου ε ε ε λε ε ε ε
ο ο ο ο ος

Ὁ προεστῶς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τὸ:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ

ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν

εἰρήνη καὶ μετανοία ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Χορός: Σοὶ, Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ

κλίνωμεν.

Ὁ χορός: **Coί**, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς: **T**ὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεὺς: **C**ὸν γὰρ ἔστι τὸ ἔλεειν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Λ**μήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόσπυχα.

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

χ̣ π̣ Π
Cη με ρον ο Χριστος πα ρα γι νε
κ Δ
+ Δ Γ
ται εν τη οι κι ι α του ου ου Φα α α ρι ι
Π Δ
σαι αι αι ου και γυ νη α μαρ τω λο ος
Δ
προ ο ο σε ελ θου σα τοις πο σιν ε κυ λιν
Γ Γ Δ π̣ κ̣
δου ου ου το ο βο ω ω ω σα ι δε

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

την βε βυ θι σμε εννητη η η α α α μα
αρ τι ι ι α την α πηλ πι σμε εννη δι
α α α τας πρα α ζεις την μη βδε λυχ θει
σαν πα ρα της σης α α γα θο ο ο τη η η
η τος και δος μοι Κυ ρι ε την α φε ε σιν των
κα κωων και σω ω ω σο ο ο ον με
νε πλη σθη μεν το πρω ι του ε
λε ους σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α
σα με θα και ευ φραν θη μεν εν πα σαις
ταις η με ε ε ραις η η η μων
Η πλω σεν η Πορ νη τας τρι χας σοι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

τω ω ω Δε ε σπο ο τη η πλω σεν Ι ου
δας τας χει ει ει ει ρα ας τοις πα ρα νο ο ο
ο μοις η μεν λα βειν την α α α α φε ε
ε σιν ο δε λα βει ει ν αρ γυ υ ρι α
K δι ο ο σοι οι οι βο ω ω μεν τω πρα
θειν τι και ε λευ θε ρω σα αν τι η η μας
N Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ζα α α α σοι
Π Χ Γυ φραν θει η μεν αν θων η με ρων
ε τα πει νω σας η μας ε των ων ει δο
μεν κα κα και ι δε ε πι τους δου λους
σου και ε πι τα ερ γα σου και ο δη

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

γησον τους υι ου ου ους α α α αυτων
Προσηλθη γυ νη δυ σωδης και βεβορ
βο ο ορω με ε ε νη δα κρυ απροχε
ου σα πο σι σου Σω τηρ το Παθος κα α α
ταγγε ε λου ου ου σα πωως α τε νι
ι σω σοι οι οι τω ω ω Δε ε σπο ο τη αυ
τος γαρ ε λη η η η λυ υ θας σω ω σαι πο ο
ο ορνην εκ βυ θου θανου σα αν με
α να α στη η η η σο ον ο τον
Λα ζα ρο ο ον ε ε γει ει ει ρας εκ τα φου
τε ε ε τρα η η με ε ε ε ρον δε ζαι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

με την τα α λαι αι αι αναν Κυ ρι ε ε και
σω ω ω σο ο ο ον με
Και ε στω η λαμπροτης Κυ ρι ου
του Θε ου η μων εφ η μας και τα ερ
γα των χει ρων η μων κα τευ θυ νον εφ
η μας και το ερ γον των χει ρων η μων
κα τευ θυ υ νον
Η α πε γνω σμε ε νη δι ι ι α α α
το ον βι ον και ε πε γνω σμε ε ε ε νη
η δι α τον τρο ο ο ο πον το μυ υ
ρον βα στα α α α ζου ου ου σα προ ο ση

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

ηλ θε σοι βο ω ω ω σα ^κμη ημετην
πορ νη η ην α α αποορ ρι ι ι ψης ^Δ
ο τε χθει ει εις εκ Παρθε ε ε ε νου ^Π
μη ημου τα δα κρυ υ υ α α α παα ρι ^κ
ι ι δης ^{κφ}η χα ρα α των Αγγε ε ε ε
λων ^{Μσ κ}αλ λα δε ζαι με με ε ε τα α α νο ο ου
σαν ^Δην ουκα πω σω α μαρ τα α νου ου σαν
Κυ υ ρι ι ι ι ε ^{σ Π}δι α το με ε γα α
σου ε ε ε λε ε ε ε ος ^π

Ἦχος λ δὲ Νη

^ν ^Ν ^π ^χ ^ν ^β ^λ
ο ο ζα Πα τρι ι ι και Υι ω και

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Α γι ι ω ^γ Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^δ
^γ ^N ^δ **Κ**αι νυ υν και α ει ^β ^λ και εις του ους
αι αι ω ω ω νας των αι αι ω ω ω νων
α α α μην ^γ ^δ
^γ ^N ^δ **Κ**υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^γ ^δ η εν
πο ολ λαις α μα αρ τι ι ι αις ^β ^λ περι πε σου
^γ ^N ^δ ου ου σα α γυ υ υ νη ^γ ^δ την σην αι σθο
με νη η Θε ο ο ο ο ο ο τη η τα
^γ ^δ α ^Δ ^δ μυ υ ρο ο φο ο ο ρου α α να α λα
βου ου σα τα α α α ζιν ^γ ^Π ^δ ο δυ ρο με
^γ ^δ ε ε νη η μυ υ υ υ υ ρα α α α

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

σοι ^N προ του εν ταφι ι α σμου ου κο
ο ο μι ι ι ι ζει ^γ οι οι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι μοι
οι ^Γ λε ε ε ε γου ου ου σα ο τι
νυ υζ μοι οι υ παρ χει ^N οι οι οι οι στρο ος
α κο ο λα σι ι ι ι ας ^ε ζο φω
δη ης τε ε ε ε και αι α σε ε λη νο ος ^γ
ε ε ε ρω ως της α α μα αρ τι ι ι ι
ας ^γ δε ε ζαι αι αι μου [♀] τας πη γα ας
τω ω ν δα ακρυ υ υ υ υ ω ω ω ν
^{ζ'} ο νε φε ε ε ε ε ε λαις ^Π δι ε ζα

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

α α α α γων λ της θ α α λα α ασ ση ης το
 ο ο υ υ υ υ δωρ ρ κα α α α μ φ θ η τι
 ι ι μοι οι ρ προς τους στε ε να α αγ μους
 τη ης κα α αρ δι ι ι α ασ ο κλι ι ι
 να ας ρ τους ου ου ρα α νου ου ου ους
 τη α φα α α α α τω ω ω σου ου ρ
 κε ε νω ω ω ω ω ω ω ω κε νω ω ω
 σει ρ κα τα φι λη η η η η η η η η η η
 η σω του ους α χρα α α α α α α α α
 αν του ου ου ου ους σου πο ο ο δα ας α
 πο σμη η η η η η η η η ζω του ου

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

τους δε ε πα α α λιν λ τοις της κε φα α λη η
ης μου βο ο ο στρυ υ υ υ χοις ρων εν
τω Πα ρα α δει σω ω Ε ε ε ε ευ
α α α το δει λι ι νο ο ο ο ο ο ο ο
ον ρ κρο ο ο τον ρ τοις ω σιν η η χη η
θει ει ει σα λ τω ω ω φο ο ο βω ε κρυ
υ υ υ βη ρ α μαρ τι ω ω ω ν μου ου
ου ου ου ρ τα α α α πλη η η η η
η η η η ρ η η η η η η θη π και κρι
μα α α α α τω ω ω ω σου ου ου ου
α α βυ υ υ υ υ υ υ υ υ α βυ υ υ σ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

σους τι ι ι ι ι ι ι ι ις ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ζι χνι α α

α α α σει ει ει ει ει ει ει ει ψυ

χο σω στα α Σω ω τη η η ρ μου ου μη με

την σην δου λην πα α ρι ι δη ης ο

α α με ε τρη η η τον ε ε ε χων το

ε ε ε ε λε ε ε ε ο ο ο ο ο ο

ος

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Πληρωθέντων τῶν ἀποστίχων ὁ ἱερεὺς λέγει.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθείς.

Ἐπερ τὴν Πόρνην Ἀγαθὲ ἀνομήσας, δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι προσῆξα, ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν ὀφλημάτων κράζοντι Σωτήρ. Ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ῥῦσαί με.

Κύριε, ἐλέησον. (12άκις)

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκούσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ ἱερεὺς: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς: Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν Πίστιν

στήριξον, τὰ Ἔθνη πράϋνον, τὸν Κόσμον εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἢ Μονήν) καὶ τὴν πόλιν (ἢ νῆσον, ἢ κώμην) ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον, καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

*Εἶθ' οὕτω, Μετανοίας μεγάλας (γ'),
λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς,
καὶ τὴν προγραφεῖσαν Εὐχὴν τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ.*

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον Πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης τοῦ Ἁγίου ... οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Ἡ καταγραφή τῶν Κειμένων - Καλλιτεχνική ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.

† Διὰ τὰς Ἑσπερινὰς Προηγιασμένας ὅταν ἄρχεται ἡ Ἀκολουθία ἐκ τῆς Θ' Ὑρας.

Ἱερεὺς: **Εὐλογητὸς** ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: **Ἀμήν.**

Ἱερεὺς: **Δόξα** σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκῆνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: **Ἀμήν.** Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς πγ' (83).

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων!

Επιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

Καὶ γὰρ στρουθίον εὔρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ

τρογῶν νοσιᾶν ἑαυτῇ, οὐ θήσει τὰ νοσιᾶ αὐτῆς· τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐστὶν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοί· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθετο·

Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν· πορεύονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών.

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Υπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε, ὁ Θεὸς, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

Οτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας· ἐξελεξάμην παραρρίπτεισθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν.

Οτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεός, χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ.

Κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Ψαλμὸς πδ' (84).

Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.

Μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

Ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ.

Δεῖξον ἡμῖν Κύριε, τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν.

Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν.

Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν.

Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς πε' (85).

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὀσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ἐὕφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχὴν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι εἰσήκουσάς μου.

Οὐκ ἔστι ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἶ Θεὸς μόνος.

Ὁδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὐφρανθήτω ἡ καρδιά μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου.

Ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Καὶ πάλιν·

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ ἀπολυτίκιον.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'.

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει

ράθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνω κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνησον κράζουσα· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων ἐλέησον ἡμᾶς

Καὶ νῦν ... **Θεοτοκίον.**

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου, δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: **Ἄ**μην.

Ὁ ἀναγνώστης
τό Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς.

Υπὲρ τὴν Πόρνην Ἀγαθὲ ἀνομήσας, δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι προσῆξα, ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν ὀφλημάτων κράζοντι Σωτήρ. Ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ῥῦσαί με.

Κύριε, ἐλέησον. (40άκις)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν...

Ἀμήν.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με. (ιβ')

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι Ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὥδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἠμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἵκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου

χειρός, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα, ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι. Καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναμπέπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται
Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

^{χ̣}_{π̣} Π
Εν τη Βασιλεια σου μνησθητι

ημων Κυριε οταν ελθης εν τη

Βασιλεια σου Δ Μακαριοι οι πτω

χοι τω πνευματι οτι αυτων εστιν

η Βασιλεια των ουρανων Δ

^{χ̣}_Δ Μνησθητι ημων Κυριε οταν ελθεις

εν τη Βασιλεια σου π̣

Δ Μακαριοι οι πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ

παρακληθήσονται. Δ

^χ
Δ
♫ Μνησθητι η μων Κυρι ε οταν ελθεις

εν τη Βασι λει ασου π

Δ
♫ Μα κα ρι οι οι πραεις, οτι αυτοι κληρονομήσουσι την γην. Δ

^χ
Δ
♫ Μνησθητι η μων Κυρι ε οταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου π

Δ
♫ Μα κα ρι οι οι πεινώντες και διψώντες την δικαιοσύνην, οτι αυτοι χορτασθήσονται. Δ

Δ
♫ Μνησθητι η μων Κυρι ε οταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου π

Δ
♫ Μα κα ρι οι οι ελεήμονες, οτι αυτοι

ἐλεηθήσονται, ^Δ_♩

^Δ_♩ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου ^π

^Δ_♩ Μα κα ρι οι ^Δ_♩ οί καθαροί τῇ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. ^Δ_♩

^Δ_♩ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου ^π

^Δ_♩ Μα κα ρι οι ^Δ_♩ οί εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. ^Δ_♩

^Δ_♩ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου ^π

^Δ_♩ Μα κα ρι οι ^Δ_♩ οί δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν

οὐρανῶν. ^Δ_ϝ

^Δ_ϝ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου ^π

^Δ_ϝ Μα κα ρι οι ^Δ_ϝ έστε, όταν όνειδίσωσιν ύμᾱς, καί διώζωσι, καί είπωσι πᾶν πονηρόν ρήμα καθ' ύμῶν, ψευδόμενοι ένεκεν έμου. ^Δ_ϝ

^Δ_ϝ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου ^π

^Δ_ϝ Χαι ρε τε ^Δ_ϝ καί άγαλλιᾱσθε, ότι ό μισθος ύμῶν πολυς εν τοίς οὐρανοίς. ^Δ_ϝ

^Δ_ϝ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου ^π

^Δ_ϝ Δόξα Πατρί... ^Δ_ϝ

^Δ_ϝ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου π

Δ **Κ**αὶ νῦν ... Δ

Δ **Μ**νησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελ θεις

εν τη Βασι λει ασου π

Καὶ πάλιν ἐντόνως·

Δ **Μ**νησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελ θεις

εν τη Βασι λει ασου π

Δ **Μ**νησθητι η μων Δεσπο τα ο ταν ελ

θεις εν τη Βασι λει ασου π

Δ **Μ**νησθητι η μων Α γι ε ο ταν ελ θεις

εν τη Βασι λει ασου ου ου Δ

Καὶ συνεχίζει ὁ Ἀναγνώστης·

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυθῆ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρί...

Χορὸς ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν...

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων·

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν, τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς.

Ἦπὲρ τὴν Πόρνην Ἀγαθὲ ἀνομήσας, δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι προσῆξα, ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἄφεισιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν

ὀφλημάτων κράζοντι Σωτήρ. Ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ῥῦσαί με.

Κύριε, ἐλέησον. μ' (10 X 4)

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Ἱερεὺς: Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περιέλε μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἷς ἅγιος, εἷς, Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς·

Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

Ερχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον Πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ μητρος, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσει καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Αμήν.

Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία Μ. Τετάρτης.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ε**ὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΠΡΟΕΣΤΩΣ ἢ Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Λβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Απὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Αναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἑξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἑξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἑξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ἦρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἀὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτησιν]

Ἦ πὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ

εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης, νήσου) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ

Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.

Μεθ' ὃ κλείεται ἐντελῶς ἡ Ὠραία Πύλη, ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ "Πρὸς Κύριον" ἤτοι τὸ ΙΗ' (18ον) Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.

Καθ' ὃν χρόνον ἀναγινώσκεται τὸ Πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ὁ Ἱερεὺς κάμνει τρεῖς μετανοίας πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ἀνοίγει τὸ Ἄρτοφόριον, καὶ θυμιάσας τὰ Δῶρα, ἀπλώνει τὸ Ἀντιμήνσιον καὶ θέτει τὸ Δισκάριον ἐπ' Αὐτοῦ.

Ἄφοῦ μεταφέρει τὸν Ἄμνὸν ἐπ' Αὐτοῦ, καλύπτει μὲ τὸν Ἀστερίσκον καὶ ἐν κάλυμμα, τότε, προηγουμένου τοῦ θυμιατοῦ, ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν, καὶ ἐναποθέτει τὸ Δισκάριον, φέρον τὸν Ἄμνόν.

Κατόπιν βάζει οἶνον καὶ ὕδωρ εἰς τὸ Ἅγιον Ποτήριον καὶ καλύπτει αὐτό, καὶ μετὰ ταῦτα, διὰ τοῦ Ἀέρος ἀμφοτέρα τὰ σκεύη. Εἰς κάθε πρᾶξιν λέγει ἀπλῶς τὸ: "Δι' Εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς."

ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ' (119).

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τὶ δοθείη σοι, καὶ τὶ προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα, σὺν τοῖς, ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. Οἴμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ, πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου. Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός, ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ' (120).

Ἦρα τοὺς ὀφθαθμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δώης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξει ὁ φυλάσσων σε. Ἴδου οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ· Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος, Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ' (121).

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν

Ἱερουσαλήμ καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.
Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ
εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Ἐνεκα τῶν
ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ
εἰρήνην περὶ σοῦ. Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ' (122).

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν
κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδου ὡς ὀφθαλμοὶ
δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν ὡς
ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας
αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς.
Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ
πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον
ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς
εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ' (123).

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ
Ἰσραήλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ
ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας
ἂν κατέπιον ἡμᾶς. Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν

αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς. Χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων. Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. **Ἀ**λληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. **Ἀ**λληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Γοί, Κύριε.

(μυστικῶς) Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου, φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρουσίας ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

**ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.
ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ' (124).**

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. Ὅρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κληρὸν τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ' (125).

Εν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν καὶ ὡσεὶ παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μέτ'

αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραϊνόμενοι. Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΣΤ' (126).

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγγρύπησεν ὁ φυλάσσων. Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστὶ τὸ ὀρθρίζειν. Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης. Ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον, ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦς. Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν, οὐ καταισχυνηθῆσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ' (127).

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον,

οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος μακάριος εἶ, εὐθηνούσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω τῆς τραπέζης σου. Ἴδου οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἰῶν σου. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ' (128).

Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ. Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου· καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη, οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες·

Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. **Ἀ**λληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. **Ἀ**λληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Γοί, Κύριε.

(μυστικῶς) **Κ**ύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον καὶ προσκυνητὸν ὄνομά σου, καὶ μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, ὁ Θεός, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

**ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.
ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ' (129).**

Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛ' (130).

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδιά μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχὴν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΑ΄ (131).

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠΰξαστο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκῆνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. Ἔως οὗ εὔρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκῆνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σύ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται. Ἔνεκεν Δαυΐδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι

ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτὴν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαυΐδ, ἠτοίμασα ἐπὶ λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτόν ἐξανθήσει τὸ ἀγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΒ' (132).

Ἴδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὠάν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ὡς δρόσος Ἀερμών, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών, ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΓ' (133).

Ἴδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν ἀύλαις οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξίν

ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι. (κατάληξις)

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ἀμήν.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Coί, Κύριε.

(μυστικῶς) Ὁ τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις καὶ ἀπαύστοις δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἁγίων δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν τῆς αἰνέσεώς σου, τοῦ δοῦναι μεγαλωσύνην τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, καὶ δὸς ἡμῖν μερίδα καὶ κλῆρον μετὰ πάντων τῶν φοβουμένων σε ἐν ἀληθείᾳ καὶ φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Οἱ χοροὶ ταπεινῆ τῆ φωνῆ ψάλλουσι τὸ, Κύριε ἐκέκραξα...

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα $\frac{\chi}{\pi}$ $\frac{M}{\eta}$ $\frac{\Pi}{\eta}$

Ἄ μη η ην Κυ ρι ε ε κε

κρα α ζα προς σε εισακουου σο ο ον μου

$\frac{\pi}{\eta}$ ει σα α κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι

ι ι ι ε ^{π q} Κυ ρι ε ε κε κρα α

ζα προς σε ε ^η ει σα κου σο ο οον μου

ου ^z προ ο σχες τη φω νη η η η τη η ης

δε η η σε ω ω ω ως μου ^{π q} εν τω κε κρα

γει ναι με προς σε ε ε ε ε ^η ει σα κου σο

ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^{π q}

^{π q} Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο

ο σε ευ χη η η μου ^{π q} ως θυ μι

ι ι α μα α ε νω ω πι ο ο ο ον

σου ^{π q} ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων μου θυ

σι ι α ε σπε ρι ι νη η ^η ει σα κου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε ^π₉

Ἦχος α'. ^χ_π^π₉ ζα γα γε εκ φυ λα κης

την ψυ χην μου ^χ_π του ε ζο μο λο γη σα

σθαιτω ο νο μα τι ι ι σου ^π₉

Εὲ τὸν τῆς Παρθένου Υἱόν, Πόρνη ἐπιγνοῦσα Θεὸν ἔλεγεν, ἐν κλαυθμῷ δυσωποῦσα, ὡς δακρῶν ἄξια πράξασα. Διάλυσον τὸ χρέος, ὡς καὶ γὰρ τοὺς πλοκάμους, ἀγάπησον φιλοῦσαν, τὴν δικαίωςμισουμένην, καὶ πλησίον τελωνῶν σε κηρύξω, Εὐεργέτα φιλάνθρωπε.

^π₉ **Ε**ε τον της Παρ θε ε ενου Υι ον ^π₉ Πορνη

ε πι γνου σα Θε ον ε ε ε λε ε ε ε

γεν ^π₉ εν κλαυ θμω ω δυ σω ω που ου ου σα ^π₉ ως

ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

^{M Π} ^{M Π}
^π ⁹ Το πο λυ τι μη τον μυ ρον η Πο ρνη ε μι
 ξε με τα δα α κρυ υ υ ων ^π ⁹ και ε ξε ε
^{M Π}
 χε ε εν ^π ⁹ εις τους α χραν τους πο ο δα ας
^{M Π} ^π ⁹ σου ου ου κα τα α φι λου ου ου σα ^π ⁹ ε
^Π ^{M Π} ^π ⁹ κει νην ευ θυς ε δι και αι ω ω σας ^π ⁹ η μιν
^{N Π} ^π ⁹ δε συ γχω ω ρη η σιν δω ω ω ρη η η η
^π ⁹ ^N ^π ⁹ σαι ο πα θων υ περ η μω ων και σω ω
^Π ^π ⁹ ω ω σον η η η μας
 Ἦχος α'. ^π ⁹ ^{N Π} ^π ⁹ Εκ βα θων ε κε κρα ζα
^π ⁹ ^π ⁹ σοι Κυ ρι ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω

νη η η ης μου ^{π q}

“Οτε ἡ ἄμαρτωλός, προσέφερε τὸ μύρον, τότε ὁ μαθητής, συνεφώνει τοῖς παρανόμοις· ἡ μὲν ἔχαιρε κενούσα τὸ πολύτιμον, ὁ δὲ ἔσπευδε πωλῆσαι τὸν ἀτίμητον, αὕτη τὸν Δεσπότην ἐπεγίνωσκεν, οὗτος τοῦ Δεσπότης ἐχωρίζετο, αὕτη ἠλευθεροῦτο, καὶ ὁ Ἰούδας δοῦλος ἐγεγόνει τοῦ ἐχθροῦ· δεινὸν ἡ ῥαθυμία! μεγάλη ἡ μετάνοια! ἦν μοι δώρησαι Σωτήρ, ὁ παθῶν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

^{π q} ^Π ^M ^σ ^φ ^Π ^{M Π}
 Ο τε η α μαρ τω λος προ σε φε ρε το ο

μυ υ υ ρον ^{π q} το τε ο μα θη η της ^η συ νε φω

^M ^Π ^{π q} ^{π q} ^{π q} ^{π q} ^{π q}
 ω ω νει ει ει τοις πα α ρα νο ο ο ο μοις

^{π q} ^{M Π}
 η μεν ε χαι ρε κε νου σα το πο λυ υ

τι ι μον ^η ο δε ε ε σ πε ευ δε ε ε πω

^N ^Π
 λη η σαι το ον α τι ι ι μη η η η

Θ' ΩΡΑ & Θ-Α ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΤΙΜΩΝ ΔΩΡΩΝ ΜΕΓ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

τον^π αυ τη τον Δεσποτην ε πε γι ι νω

ωσκεν^π ουτος του Δεσπο ο του ε ε χωω

ρι ι ζε ε το ο αυτη η λε ευ θε

ε ρου ου το και ο Ι ουδας δου λος ε

γε γο ο νειει του εχ θρου ου ου δει νο

ον η η η ρα α θυ μι ι α με

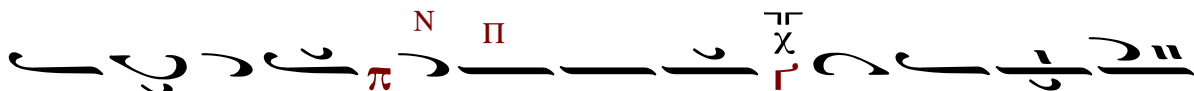
γα α λη η η η με τα νοι οι οι α

ην μοι δω ω ρησαι Σωωτηρ ο πα θων

υπερη μω ων και σω ω ω σον η η η

μας

Ἦχος α'.
Fe νη θη τω τα ω τα σου

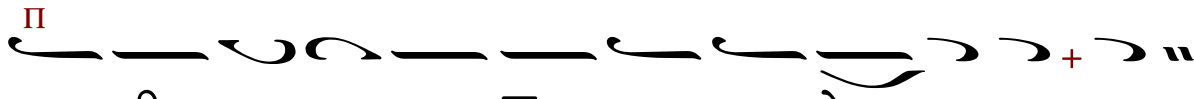

 προ σε χον τα ^πεις την φω νην ^πτης δε η σε

 ω ω ω ως μου ^π

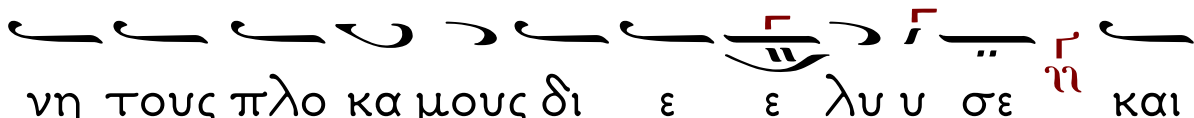
Ω τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος! ἐθεώρει τὴν Πόρνην φιλοῦσαν τὰ ἴχνη, καὶ ἐσκέπτετο δόλω, τῆς προδοσίας τὸ φίλημα, ἐκείνη τοὺς πλοκάμους διέλυσε, καὶ οὗτος τῷ θυμῷ ἐδεσμεῖτο, φέρων ἀντὶ μύρου, τὴν δυσώδη κακίαν· φθόνος γὰρ οὐκ οἶδε, προτιμᾶν τὸ συμφέρον. ὦ τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος! ἀφ' ἧς ρῦσαι ὁ Θεὸς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

^π τῆς ^π ου δα α θλι ο ο τη η τος ^π

 ε θε ω ρει την Πορ νην φι λου σα αν τα α

 ι ι χνη ^π και ε σκε πτε το δο λω της προ δο

 σι ι α ας το φι ι λη η η η μα ^π ε κει

 νη τους πλο κα μους δι ε ε λυ υ σε ^π και

Θ' ΩΡΑ & Θ-Λ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΤΙΜΩΝ ΔΩΡΩΝ ΜΕΓ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

ουτος τω θυ υ μω ω ω ε ε δε σμει ει

ει ει τω φε ρων αν τι μυ ρου την δυ σω

ωδη κα α κι ι ι αν φθονος γαρ ου ουκ οι οι

δε προ τι ι μα α α αν το ο συμ φε ε

ε ε ρον ω της Ι ου δα α θλι ο τη ητος

αφ ης ρυσαι ο Θε ε ος τας ψυ χα α ας η

η η η μων

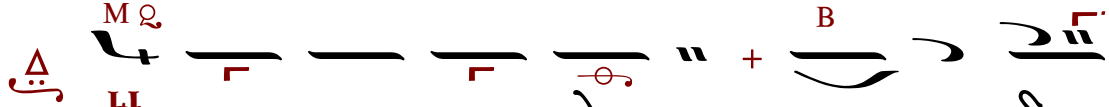
Ἦχος β'. ε αν α νο μι ας πα ρα

τη ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο

στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο

ος ε στιν

Η ἁμαρτωλὸς ἔδραμε πρὸς τὸ μύρον
 πριάσασθαι, πολύτιμον μύρον, τοῦ μυρίσαι τὸν
 εὐεργέτην, καὶ τῷ μυρεψῷ ἐβόα· Δός μοι τὸ
 μύρον, ἵνα ἀλείψω καὶ γὰρ τὸν ἐξαλείψαντά μου
 πάσας τὰς ἁμαρτίας.

Η α μαρ τω λο ος ε ε δρα

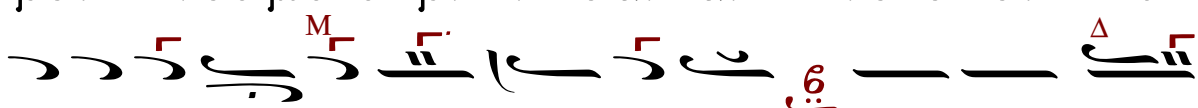
 α με ε ε προ ο ο ος το μυ υ ρον

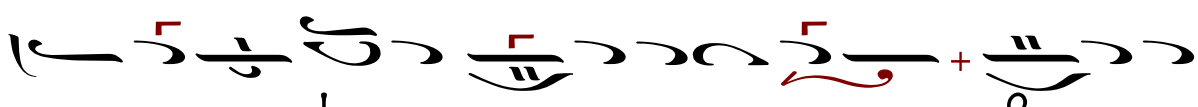
 πρι α σα σθαι πο λυ τι ι μο ον μυ υ υ

 ρον του μυ υ ρι ι σαι αι το ο ον ε

 ε ε ευ ε ερ γε ε ε την και τω μυ

 υ υ ρε ψω ω ω ε ε ε βο ο ο

 α α δος μοι το ο μυ υ υ ρον ι να α

 λει ει ψω κα α γω ω ω ω ω ω ω

τον ε ζα λει ει ψαν τα α α α μου ου

πα α α α α σα α α ας τας α μαρ τι

ι ι ι α α α ας

Ἦχος πλ. β'. ^χπ ^πνε κεν του ο νο μα

τος σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε υ

πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου

ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι ι ι τον

Κυ υ ρι ι ι ον

Ἡ βεβυθισμένη τῇ ἁμαρτία, εὔρέ σε λιμένα τῆς σωτηρίας, καὶ μύρον σὺν δάκρυσι κενουῖσά σοι ἐβόα· Ἴδε ὁ τῶν ἁμαρτανόντων τὴν μετάνοιαν φέρων· ἀλλὰ Δέσποτα διάσωσόν με, ἐκ τοῦ κλύδωνος τῆς ἁμαρτίας, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

^Μ ^Κ
π Η βε βυ θι σμε ε νη η τη η η +

α α αμαρτι ι ι α ^Δ ^Π
ευ ρε Σε λι με ε

ε ε ε να α α α της σω ω τη ρι

ι ι ι ^Μ ^Π ^Δ [♂]
ας και μυ υ ρον συν δα α α

α κρυ υ υ υ [♂] ^Π ^Δ [♂]
σι κε ε νου ου ου ου σα σοι

ε βο ο ο ο α ^π ^Κ
ι ι δε ο

^Δ [♂]
τω ων α α α μα αρτα α νο ο ο ντων ^Δ [♂]

^Π
την με τα α α α νοι οι αν φε ε ε ε ρων

^π ^Κ
αλ λα Δε σπο τα α δι ι α α σω

[♂] ^χ
σο ο ο ο ν με ε εκ του κλυ δω νο ος

^Δ ^Π [♂]
τη η ης α α α μα αρτι ι ι ας ^Δ ^Π [♂]
δι α

Θ' ὨΡᾶ & Θ-Λ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΤΙΜΙΩΝ ΔΩΡΩΝ ΜΕΓ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

το με ε γα α σου ε ε ε λε ε ε ε

ος

Ἦχος πλ. β'. Ἄ πο φυ λα κης πρω ι

ας με χρι νυ κτος α πο φυ λα κης πρω ι

ας ελ πι σα τω Ισρα ηλ ε πι τον Κυ υ

υ ρι ι ι ι ον

Σήμερον ὁ Χριστός, παραγίνεται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, καὶ γυνὴ ἁμαρτωλὸς προσελθοῦσα, τοῖς ποσὶν ἐκυλινδοῦτο βοῶσα· Ἴδε τὴν βεβυθισμένην τῇ ἁμαρτίᾳ, τὴν ἀπηλπισμένην διὰ τὰς πράξεις, τὴν μὴ βδελυχθεῖσαν παρὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος· καὶ δός μοι Κύριε, τὴν ἄφεσιν τῶν κακῶν, καὶ σῶσόν με.

Ση με ρον ο Χριστος πα ρα γι νε

+ —————^κ —————^Δ —————^Γ —————^Δ —————^π —————^κ —————^π
 ται εν τη οι κι ι α του ου ου Φα α α ρι ι
 —————^Γ —————^Γ —————^Π —————^Δ —————^ο —————^ο —————^ο —————^ο —————^ο —————^ο —————^ο
 σαι αι αι ου και γυ νη α μα ρ τω λο ος
 —————^π —————^π —————^π —————^π —————^π —————^π —————^π —————^π —————^π —————^π
 προ ο ο σε ελ θου σα τοις πο σιν ε κυ λιν
 —————^Γ —————^Γ —————^Γ —————^Γ —————^Γ —————^Γ —————^Γ —————^Γ —————^Γ —————^Γ —————^κ
 δου ου ου το ο βο ω ω ω σα ι δε
 —————^Δ —————^Δ —————^Δ —————^Δ —————^Δ —————^Δ —————^Δ —————^Δ —————^Δ —————^Δ
 την βε βυ θι σμε εν ην τη η η α α α μα
 —————^Γ —————^Γ —————^Γ —————^Γ —————^Γ —————^Γ —————^Γ —————^Γ —————^Γ —————^κ
 αρ τι ι ι α την α πη λ πι σμε εν ην δι
 —————^π —————^π —————^π —————^π —————^π —————^π —————^π —————^π —————^π —————^π —————^π
 α α α τας πρα α ζεις την μη β δε λυ χ θει
 —————^Π —————^Π —————^Π —————^Π —————^Π —————^Π —————^Π —————^Π —————^Π —————^Π
 σαν πα ρα της σης α α γα θο ο ο τη η η
 —————^κ —————^Δ —————^ο —————^π —————^π —————^π —————^π —————^π —————^π —————^π
 η τος και δος μοι Κυ ρι ε την α φε ε σιν των
 —————^Μ —————^Ν —————^Π —————^Π —————^Π —————^Π —————^Π —————^Π —————^Π —————^Π
 κα κω ων και σω ω ω σο ο ο ον με

Ἦχος πλ. β'. —————^χ —————^Μ —————^Π —————^Π —————^Π —————^Π —————^Π —————^Π —————^Π —————^Π
 Ο τι πα ρα τω Κυ ρι

 ω το ε λε ος και πολ λη παρ αυ τω

 λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ

 ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ω ω ω ν

 α α α αυ του

Ἦ πλωσεν ἡ Πόρνη, τὰς τρίχας σοι τῷ Δεσπότη, ἤπλωσεν Ἰούδας, τὰς χεῖρας τοῖς παρανόμοις· ἡ μὲν, λαβεῖν τὴν ἄφρῃσιν, ὁ δέ, λαβεῖν ἀργύρια. Διό σοι βοῶμεν, τῷ πραθέντι καὶ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

 Ἦ πλω σεν η Πορ νη τας τρι χας σοι

 τω ω ω Δε ε σπο ο τη η πλω σεν Ι ου

 δας τας χει ει ει ει ρα ας τοις πα ρα νο ο ο

 ο μοις η μεν λα βειν την α α α α φε ε

ε σιν ο δε λα βει ει ν αρ γυ υ ρι α

δι ο ο σοι οι οι βο ω ω μεν τω πρα

θεν τι και ε λευ θε ρω σα αν τι η η μας

Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ζα α α σοι

Ἦχος πλ. β'. Ἄ νει τε τον Κυ ρι ον

παν τα τα ε θνη ε παι νε σα τε αυ τον

πα αν τες οι οι λα α α οι

Προσηλθε Γυνή δυσώδης και βεβορωμένη, δάκρυα προχέουσα ποσί σου Σωτήρ, τὸ Πάθος καταγγέλλουσα. Πῶς ἀτενίσω σοι τῷ Δεσπότη; αὐτὸς γὰρ ἐλήλυθας, σῶσαι πόρνην, ἐκ βυθοῦ θανοῦσάν με ἀνάστησον, ὁ τὸν Λάζαρον ἐγείρας, ἐκ τάφου τετραήμερον, δέξαι μὲ τὴν τάλαιναν, Κύριε καὶ σῶσόν με.

Προ σηλ θε γυ νη δυ σω δης και βε βορ

Θ' ΩΡΑ & Θ-Λ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΤΙΜΩΝ ΔΩΡΩΝ ΜΕΓ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

βο ο ορω με ε ε νη δα κρυ α προ χε
ου σα πο σι σου Σω τηρ το Πα θος κα α α
τα γ γε ε λου ου ου ου σα πω ως α τε
νι ι σω σοι οι οι τω ω ω Δε ε σπο ο τη
αυ τος γαρ ε λη η η η λυ υ θας σω ω σαι
πο ο ο ρ νη ν εκ βυ θου θαν ου σα αν
με ανα στη η η η σο ο ν ο τον
Λα ζα ρο ο ο ν ε ε γει ει ει ρας εκ τα φου
τε ε ε τρα η η με ε ε ε ρον δε ζαι
με την τα α λαι αι αι ναν Κυ ρι ε ε και
σω ω ω σο ο ο ο ν με

Ἦχος πλ. β'. ^χπ ^π
 0 τι ε κρα ται ω θη
 το ε λε ος αυ του εφ η μας και η α
 λη θει α του Κυ ρι ου με νει εις το ον
 αι ω ω ω να

Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον, καὶ ἐπεγνωσμένη διὰ τὸν τρόπον, τὸ μύρον βαστάζουσα, προσῆλθέ σοι βοῶσα. Μὴ με τὴν πόρνην ἀπορρίψης, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, μὴ μου τὰ δάκρυα παρίδης, ἢ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ δέξαι με μετανοουσαν, ἣν οὐκ ἀπόσω ἀμαρτάνουσαν Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

^π ^π ^Δ ^Γ
 Η α πε γνω σμε ε νη δι ι ι α α
 α το ον βι ον και ε πε γνω σμε ε ε ε νη
 η δι α τον τρο ο ο ο πον το μυ υ
 ρον βα στα α α α ζου ου ου σα προ ο ση

ηλ θε σοι βο ω ω ω ω σα μη η με την
 πορ νη η ην α α απο ορ ρι ι ι ψης
 ο τε χθει ει εις εκ Παρ θε ε ε ε νου
 μη η μου τα δα κρυ υ υ α α α πα α ρι
 ι ι δης η χα ρα α των Α γ γε ε ε
 ε λων α λ λα δε ζαι με με ε ε τα α α νο ο
 ου σαν ην ου κα πω σω α μαρ τα α νου ου
 σαν Κυ υ ρι ι ι ι ε δι α το με ε
 γα σου ε ε λε ε ε ε ος

Ἦχος πλ. δ΄. Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λδὶ Νη

Δο ο ζα Πα τρι ι ι και Υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Και νυ υν και α ει και εις του ους
αι αι ω ω ω νας των αι αι ω ω ω νων
α α α μην

Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα Γυνή, τὴν σὴν αἰσθομένη Θεότητα, μυροφόρου ἀναλαβοῦσα τάξιν, ὀδυρομένη μύρα σοι, πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ κομίζει. Οἶμοι! λέγουσα, ὅτι νῦξ μοι, ὑπάρχει, οἴστρος ἀκολασίας, ζοφώδης τε καὶ ἀσέλγητος, ἔρως τῆς ἁμαρτίας. Δέξαι μου τὰς πηγὰς τῶν δακρῶν, ὃ νεφέλαις διεξάγων τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ· κάμφθητί μοι πρὸς τοὺς στεναγμοὺς τῆς καρδίας, ὃ κλίνας τοὺς οὐρανοὺς, τῇ ἀφάτῃ σου κενώσει· καταφιλήσω τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ἀποσμήξω τούτους δὲ πάλιν, τοῖς τῆς κεφαλῆς μου βοστρύχοις, ὧν ἐν τῷ Παραδείσῳ Εὐὰ τὸ δειλινόν, κρότον τοῖς ὠσὶν ἠχηθεῖσα, τῷ φόβῳ ἐκρύβη. Ἀμαρτιῶν μου τὰ πλήθη καὶ κριμάτων σου ἀβύσσους, τίς

ἐξιχνιάσει ψυχοσῶστα Σωτήρ μου; Μή με τὴν
σὴν δούλην παρίδης, ὁ ἀμέτροτον ἔχων τὸ
ἔλεος.

γ Ν
δλ Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε γλ η εν
Π
πο ολλαις α μα αρ τι ι ι αις βλ περι πε σου
Ν
ου ου σα α γυ υ υ νη γλ την σην αι σθο
με νη η Θε ο ο ο ο ο ο τη η τα
α μυ υ ρο ο φο ο ο ρου α α να α λα
Π
βου ου σα τα α α ζιν γλ ο δυ ρο με
ο
ε ε νη η μυ υ υ υ υ ρα α α α
Ν
σοι δλ προ του εν τα φι ι α σμου ου κο
γ
ο ο μι ι ι ι ζει δλ οι οι οι οι οι οι

Θ' ΩΡΑ & Θ-Λ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΤΙΜΩΝ ΔΩΡΩΝ ΜΕΓ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

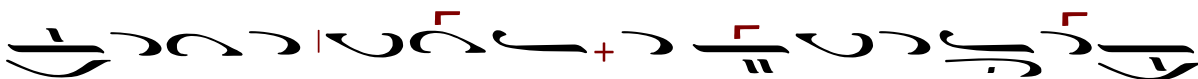
οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι μοι
 οι λε ε ε ε γου ου ου ου σα ο
 τι νυ υξ μοι οι υ παρ χει οι οι οι οι
 στρο ος α κο ο λα σι ι ι ι ας ζο
 φω δη ης τε ε ε ε και αι α σε ε λη νο
 ος ε ε ε ρω ως της α α μα αρ τι
 ι ι ι ας δε ε ζαι αι αι μου τας πη
 γα ας τω ω ω ν δα α ακρυ υ υ υ υ υ
 ω ω ω ω ν ο νε φε ε ε ε ε ε ε λαις
 δι ε ζα α α α α γων της θα α λα α σ ση
 ης το ο ο υ υ υ υ δωρ κα α α

Θ' ὨΡΑ & Θ-Λ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΤΙΜΩΝ ΔΩΡΩΝ ΜΕΓ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

αμ φθη τι ι ι μοι οι ^Π προς τους στε ε
να ααγμους ^Δ τη ης κα α αρ δι ι ι α
ας ^π ο κλι ι ι να ^γ ας ^Δ τους ου ου ρα α
νου ου ου ους ^{γ'} τη α φα α α α α τω
ω ω ω σου ου ^γ κε ε νω ω ω ω ω
ω ω ω κε νω ω ω σει ^γ κα τα φι λη η η
η η ^λ η η η η η σω ^Δ του ους α χρα
α αα ^λ α α α αν του ου ου ου ους σου
πο ο ο ^Δ δα ας ^Β α πο σμη η η η η
^λ η η η η η ζω ^Δ του ου τους δε ε πα α α
λιν ^β ^λ τοις της κε φα αλη η ης μου βο ο ο

Θ' ΩΡΑ & Θ-Λ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΤΙΜΩΝ ΔΩΡΩΝ ΜΕΓ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

στρυ υ υ υ χοις ^γων εν τω Πα ρα α
δει σω ω Ε ε ε ε ευ α α α το δει
λι ι νο ο ο ^ηο ο ο ο ον ^κρο ο ο
τον ^δτοις ω σιν η ηχηη θει ει ει σα ^λτω
ω ω φο ο ο βω ε κρυ υ υ υ βη ^αμαρ
τι ω ω ων μου ου ου ου ^{τα}α α α
+ πλη η η η η η η η ^ηη η η η
η η θη ^πκαι κρι μα α α α α τω ω ωων
+ σου ου ου ου α α βυ υ υ υ υ ^υυ υ
υ υ α βυ υ υ σσους ^{τι}ι ι ι ι ι ι ι ι
ις ^εε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ζι χνι α α α α α σει ει ει ει **μ**ει

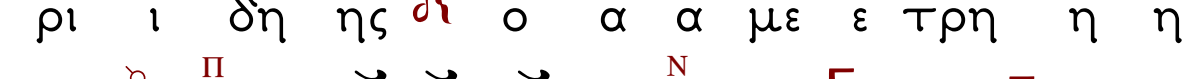
 ει ει ει ει ψυ χο σω στα α Σω ω τη η ηρ

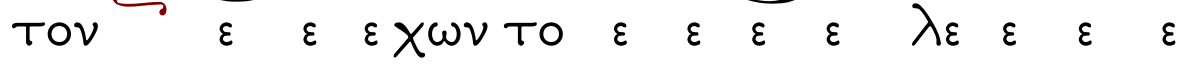
 μου ου **μ**η με την σην δου λη ην πα α

 ρι ι δη ης ο α α με ε τρη η η

 τον ε ε ε χων το ε ε ε ε λε ε ε ε

 ο ο ο ο ο ο ος

Εἴσοδος μετά Εὐαγγελίου.

Σοφία, Ὁρθοί.

Φῶς ἰλαρὸν ἁγίας δόξης ἀθανάτου Πατρός, οὐρανόυ, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Ἐσπέρας.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ρλε'. (135ος)

Εξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. Β' 11-23)

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Εν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλαῖς ἐκείναις, μέγας γενόμενος Μωϋσῆς, ἐξῆλθε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. Κατανοήσας δὲ τὸν πόνον αὐτῶν, ὄρᾳ ἄνθρωπον Αἰγύπτιον, τύπτοντά τινα Ἑβραῖον, τῶν ἑαυτοῦ ἀδελφῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. Περιβλεψάμενος δὲ ὧδε καὶ ὧδε, οὐχ ὄρᾳ, οὐδένα, καὶ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον, ἔκρουσεν αὐτὸν ἐν τῇ ἄμμῳ. Ἐξελθὼν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, ὄρᾳ δύο ἄνδρας Ἑβραίους, διαπληκτιζομένους, καὶ λέγει τῷ ἀδικοῦντι. Διατί σὺ τύπτεις τὸν πλησίον; Ὁ δὲ εἶπε· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς; μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀνεῖλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον; Ἐφοβήθη δὲ Μωϋσῆς, καὶ εἶπεν· Εἰ οὕτως ἐμφανὲς γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο! Ἦκουσε δὲ Φαραὼ τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἐζήτει ἀνελεῖν τὸν Μωϋσῆν. Ἀνεχώρησε δὲ Μωϋσῆς ἀπὸ προσώπου Φαραὼ, καὶ ὤκησεν ἐν γῆ Μαδιάμ, ἐλθὼν δὲ εἰς γῆν Μαδιάμ, ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ φρέατος. Τῷ δὲ Ἱερεῖ Μαδιάμ ἦσαν ἑπτὰ θυγατέρες, ποιμαίνουσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰωθῶρ. Παραγενόμεναι δὲ ἦντλον, ἕως ἔπλησαν τὰς

δεξαμενάς, ποτίσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰωθῶρ. Παραγενόμενοι δὲ οἱ ποιμένες, ἐξέβαλον αὐτάς. Ἀναστὰς δὲ Μωϋσῆς ἐρρύσατο αὐτάς, καὶ ἤντλησεν αὐταῖς, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα αὐτῶν. Παρεγένοντο δὲ πρὸς Ῥαγουήλ τὸν πατέρα αὐτῶν, ὃ δὲ εἶπεν αὐταῖς· τί ὄτι ἐταχύνετε τοῦ παραγενέσθαι σήμερον; Αἱ δὲ εἶπον· Ἄνθρωπος Αἰγύπτιος ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ ἤντλησεν ἡμῖν, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα ἡμῶν, ὃ δὲ εἶπε ταῖς θυγατέρας αὐτοῦ. Καὶ ποῦ ἐστι; καὶ ἵνα τί οὕτω καταλελοίπατε τὸν ἄνθρωπον; καλέσατε οὖν αὐτόν, ὅπως φάγη ἄρτον. Κατωκίσθη δὲ Μωϋσῆς παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ ἐξέδοτο Σεπφώραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆϊ γυναῖκα. Ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα ἡ γυνή, ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐπωνόμασε Μωϋσῆς τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γηρσέμ, λέγων· Ὅτι πάροικός εἰμι ἐν γῆ ἀλλοτρία. Ἐτι δὲ συλλαβοῦσα, ἔτεκεν υἱὸν δεύτερον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐλιέζερ, λέγων· Ὁ γὰρ Θεὸς τοῦ Πατρός μου βοηθός μου, καὶ ἐρρύσατό με ἐκ χειρὸς Φαραώ.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ρλζ' (137ος)

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοί, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου.

Ἐντονώτερον καὶ ἐμμελώς* **Κ**έλευσον!

Ὁ ἱερεὺς κρατῶν λαμπάδα ἀνημμένην καὶ θυμιατὸν ἐξηρητημένον, ἵσταται ἐμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ σφραγίζων διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐκφωνεῖ:

Σοφία, Ὁρθοί.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, στρεφόμενος πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἰστάμενος ἐπὶ τῆς Ὠραίας Πύλης, ἐκφωνεῖ:

+ **Φ**ῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Καὶ εὐλογῶν διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐπανέρχεται ἐν τῷ Ἱερῷ.

Ἰὼβ τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Α', 1-10)

Σοφία, **Π**ρόσχωμεν.

Εγένετο δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἦλθον οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστῆναι ἐναντίον τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ Διάβολος ἦλθεν ἐν μέσῳ αὐτῶν, παραστῆναι ἐναντίον τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Διαβόλῳ· Πόθεν σὺ ἔρχη; εἶπε δὲ ὁ Διάβολος ἐναντίον Κυρίου. Διαπορευθεῖς τὴν ὑπ' οὐρανόν, καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν σύμπασαν, πάρειμι. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν Διάβολον· Προσέσχες τὸν θεράποντά μου Ἰὼβ, ὅτι οὐκ ἔστι κατ' αὐτόν, τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνθρωπος

ὅμοιος αὐτῷ, ἄκακος, ἀληθινός, ἄμεμπτος, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ; ἔτι δὲ ἔχεται ἀκακίας, σὺ δὲ εἶπας, τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ διακενῆς ἀπολέσαι. Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Διάβολος, εἶπε τῷ Κυρίῳ· Δέρμα ὑπὲρ δέρματος, καὶ πάντα ὅσα ὑπάρχει ἀνθρώπῳ, ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτίσει, οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ ἀποστείλας τὴν χεῖρά σου, ἄψαι τῶν ὀστέων αὐτοῦ, καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ, ἢ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος τῷ Διαβόλῳ· Ἴδου παραδίδωμί σοι αὐτόν, μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Διάβολος ἀπὸ προσώπου Κυρίου, καὶ ἔπαισε τὸν Ἰώβ ἔλκει πονηρῷ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς. Καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ ὄστρακον, ἵνα τὸν ἰχῶρα ξύη, καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοπρίας, ἔξω τῆς πόλεως. Χρόνου δὲ πολλοῦ προβεβηκότος, εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· Μέχρι τίνος καρτερήσει λέγων. Ἴδου ἀναμένω χρόνον ἔτι μικρόν, προσδεχόμενος τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου; ἰδοὺ γὰρ ἠφάνισται σοι τὸ μνημόσυνον ἀπὸ τῆς γῆς, υἱοὶ καὶ θυγατέρες, ἐμῆς κοιλίας ὠδίνες καὶ πόνοι, οὓς εἰς τὸ κενὸν ἐκοπίασα μετὰ μόχθων, σὺ δὲ αὐτὸς ἐν σαπρία σκωλήκων κάθησαι, διανυκτερεύων αἴθριος, κἀγὼ πλανῆτις καὶ

λάτρις, τόπον ἐκ τόπου περιερχομένη, καὶ οἰκίαν ἐξ οἰκίας, προσδεχομένη τὸν ἥλιον πότε δύσεται, ἵνα ἀναπαύσωμαι τῶν μόχθων μου, καὶ τῶν ὀδυνῶν, αἶ με νῦν συνέχουσιν, ἀλλὰ εἶπόν τι ῥῆμα πρὸς Κύριον, καὶ τελεύτα. Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτῇ, εἶπεν· Ἴνα τί, ὥσπερ μία τῶν ἀφρόνων γυναικῶν ἐλάλησας οὕτως; εἰ τὰ καλὰ ἐδεξάμεθα ἐκ χειρὸς Κυρίου, τὰ κακὰ οὐχ ὑποίσωμεν; Ἐν τούτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ, οὐδὲν ἤμαρτεν Ἰὼβ τοῖς χείλεσιν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἱερεὺς, εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος, ἰστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ἐλαφρῶς, ψάλλει σεμνῶς καὶ κατανουκτικῶς εἰς Ἦχον πλ. β'.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Κατευθυνθήτω. Ἦχος πλ. β'

κα τε ε ευ θυ ν θη η η η τω η
προ ο σε ε ευ χη η η μου ου ως θυ

μι ι ι α μα γ ε νω πι ι ο ο ον Σου

ου ου ου ε παρ σις τω ων χει ει ει ρω ω

ων μου ου θυ σι ι ι α ε ε ε σπεε

ε ε ε ε ε ρι ι νη η η η

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως·

Στίχ. α'. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως·

Στίχ. β'. Θεοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς

θυμίαμα ἔνωπιόν Σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου,
θυσία ἔσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς
ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως·

Στίχ. γ'. **Μ**ὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς
λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἁμαρτίαις.

Χορός: **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἔνωπιόν Σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου,
θυσία ἔσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας
Τραπέζης λέγει ἐκφώνως·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Χορός: **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἔνωπιόν Σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου,
θυσία ἔσπερινή.

Ὁ Ἱερεὺς εὐρισκόμενος ἤδη ἔμπροσθεν τῆς
Ἁγίας Τραπέζης ἐπαναλαμβάνει·

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.

Ἐξελθὼν δὲ εἰς τὴν Ὁραίαν Πύλην, θυμιᾷ
τὴν εἰκόνα τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ ψάλλων·

Ὡς θυμίαμα ἔνώπιόν Σου.

Ἀκολουθῶς δὲ θυμιᾷ τὰς λοιπὰς εἰκόνας, τὸν Ναὸν καὶ τὸν λαόν, ἐνῶ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ὑπόλοιπον·

Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἔσπερινή.

Εἶτα·

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου, Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Κατὰ Ματθαῖον.

Τοῦ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανία ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, 7 προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου, καὶ κατέχευεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου. 8 ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγανάκτησαν λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη; 9 ἡδύνατο

γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι πολλοῦ καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς. 10 γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ. 11 τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. 12 βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. 13 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. 14 Τότε πορευθεῖς εἰς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς εἶπε· 15 Τί θέλετέ μοι δοῦναι, καὶ ἐγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια. 16 καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος ἐξελθὼν (ἢ ὁ Ἱερεὺς ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης ἱστάμενος), λέγει τὴν Ἐκτενῆ.

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπου ____.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

*Συνήθως μέχρι καὶ τῆς δεήσεως ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (πόλει, κώμη) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ

ἄοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῶ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος,

Ἄτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εὔξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ. Οἱ

πιστοί, ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων δεηθῶμεν. Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλέησῃ. Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης. Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγία αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Σοί, Κύριε.

Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ πάντα θέλων σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου, καὶ προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σου ποιίμνῃ, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπικέκληται.

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ

Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ἕξαπλοῖ τὸ Εἰλητὸν συγχρόνως ὡς καὶ ἐν τῇ
τοῦ Ἱ. Χρυσοστόμου Θεία Λειτουργία.

Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, μὴ τις τῶν
Κατηχουμένων.

Ὅσοι πιστοί, ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ αἰνετός, ὁ τῷ ζωοποιῷ
τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς
ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας ἡμῶν τὰς
αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως
ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν
ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας, καὶ ὀφθαλμὸς μὲν
ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ
λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἡ δὲ γλῶσσα
καθαρευέτω ῥημάτων ἀπρεπῶν. Ἄγνισον ἡμῶν
τὰ χεῖλη, τὰ αἰνοῦντά σε, Κύριε, τὰς χεῖρας

ἡμῶν ποιήσον, τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα, πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Δέσποτα Ἄγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν σε, τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἵλεων γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀξιούς ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἴδου γὰρ τὸ ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα, κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει Τραπεζῆ,

Θ' ΩΡΑ & Θ-Λ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΤΙΜΩΝ ΛΩΡΩΝ ΜΕΓ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

αι αι αι αι αι αι αι Δυ να α α α α

μει ει ει ει ει ει ει ει ει εις τω ω ων

ου ου ρα α α α τω ων ου ου ρα α νω

ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ων συ

υ υ υ υ υ υν η η η η συν η η

μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ιν α α α ο ρα α α α α τω

ω ω ω ω ω ω ω ω ως λα τρε ε ε

ε ε ε λα α α τρε ε ευ ου ου ου σι ι

Θ' ΩΡΑ & Θ-Λ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΤΙΜΩΝ ΔΩΡΩΝ ΜΕΓ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιν ι δου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 γα α α αρ ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 σπο ρε ε ευ ε ται αι αι αι αι αι αι
 αι αι ο ο ο Βα α σι ι ι ι ο ο Βα
 α σι ι λε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε
 ε ευς της δο ο ο ο ο ζη η η η η η η
 η η η ης

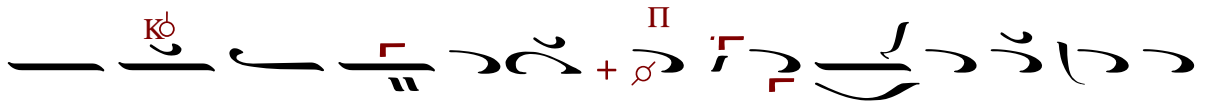
Ἐδῶ διακόπτεται ὁ ὕμνος. Γίνεται ἡ εἴσοδος ἐν ἀπολύτῳ σιγῇ, τοῦ Ἱερέως φέροντος τὸν Ἀέρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ κρατοῦντος τὰ Ἅγια, (λέγων μυστικῶς καὶ κατ' ἐπανάληψιν τὸ· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν). Διότι τὰ Δῶρα εἶναι προηγιασμένα, ὁ λαὸς γονατίζει εὐλαβῶς, ἐγείρεται δὲ ὅταν ἐναποτίθενται ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης.

Μεγάλη εἴσοδος τῶν Ἁγίων.

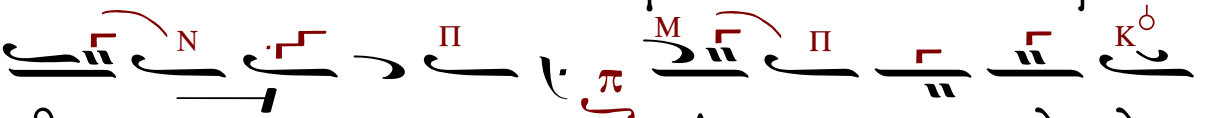
Ὁ χορὸς ψάλλον,
ἐξακολουθεῖ τὸ διακοπὲν μέλος:

^πχ ^κο ^π ^νπ
^Δ ^ο ^χ ^π ^ο ^π
 δου ου ου ου ϑυ σι ι ι α μυ υ
 υ υ υ στι κη η η η η η η η
^Δ ^κο ^π
 τε ε ε ε ε τε ε ε ε ε ε ε λει
 ει ει ω με ε ε νη δο ρυ φο ρει
^π
 ει ται αι αι αι αι αι αι αι αι πι ι
^κο ^Δ
 στει και πο ο ο ο ϑω προ ο σε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ελ ϑω ω πο ϑω ω
^π
 προ ^Δ σε ελ ϑω ω με ε ε ε ε ε ε
^Δ ^κ
 ε ε εν ι να με ε ε ε ε ε ε
^π
 το ο ο ι να με ε το ο χοι ζω ω ης ^Δ αι

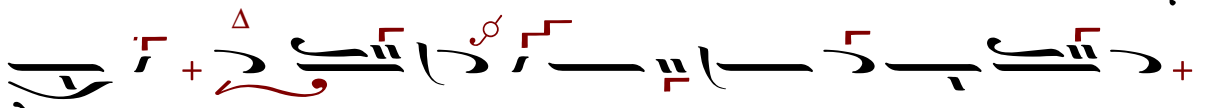
Θ' ΩΡΑ & Θ-Λ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΤΙΜΙΩΝ ΛΩΡΩΝ ΜΕΓ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

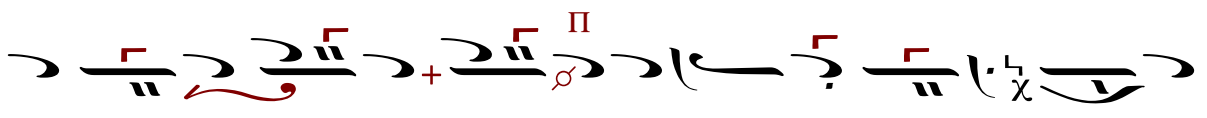
 ω νι ι ι ου γε ε ε νω ω ω με ε

 θα α α α α Α α α αλ λη

 λου ου ι ι ι ι ι ι ι ι α α

 α α α α α α α α α α α α

 χαα α α

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου,

αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν

του Ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Γοί, Κύριε.

Ὁ τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων Θεός, παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι, ὁ τὴν διακονίαν τῆς Λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν καὶ θέμενος ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς διὰ τὴν πολλὴν σου φιλάνθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, αὐτός, ἀόρατε Βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ἔπιδε ἔφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, τοὺς τῷ ἁγίῳ σου τούτῳ θυσιαστηρίῳ, ὡς τῷ Χερουβικῷ σου παρισταμένους θρόνῳ, ἔφ' ᾧ ὁ μονογενῆς σου Υἱὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῶν προκειμένων φρικτῶν ἐπαναπαύεται Μυστηρίων. Καὶ πάσης ἡμᾶς καὶ τὸν πιστὸν σου λαὸν ἐλευθερώσας ἀκαθαρσίας, ἁγίασον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἁγιασμῷ ἀναφαιρέτῳ, ἵνα, ἐν καθαρῷ συνειδῶτι, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, καὶ

πεφωτισμένη καρδιά, τῶν θείων τούτων μεταλαμβάνοντες Ἁγιασμάτων, καὶ ὑπ' Αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, ὅπως ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου σου, Κύριε, γενώμεθα ναὸς τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας, ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης, καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις σου, τοῖς ἀπ' Αἰῶνός σοι εὐαρεστήσασιν.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ἀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

+ **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Ὁ Θεός, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἔπιδε εὐσπλάγγνω ὄμματι ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, καὶ φύλαξον αὐτόν, καὶ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν σου τούτων Μυστηρίων. Σοὶ γὰρ τὰς ἑαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλὰς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος,

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός

ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ
θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἔλθῃ εἰς
τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ
συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών,
καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ
μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου,
καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ
τῷ λαῷ.

Ὁ Ἱερεὺς κεκαλυμμένων ὄντων τῶν θείων
Δώρων, βαλὼν τὰς χεῖρας ὑπὸ κάτω τοῦ Ἀέρος,
ἄπτεται τοῦ Ζωοποιοῦ Ἄρτου μετ' εὐλαβείας
καὶ φόβου πολλοῦ.

Πρόσχωμεν.

Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος,
Ἀλληλούϊα.

ΓΕΥΣΑΘΕ ΚΑΙ ΙΔΕΤΕ.

Διασκευή Θρασύβουλου Στανίτσα.

Ἦχος ᾠ — Κε

^Μ
^Χ ^χ ^ᾠ
 λε ε ε ^ᾠ

^Μ ³ ^{+ 3 Δ} ^Κ
^Χ ^χ ^ᾠ
 Γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^γ ^ᾠ

^Δ ^Μ ^Κ
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

^Π
 ε ε ^{λε} ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε υ σα α α α α α α α

^Ν ^Π ^Ν ^Μ
^ᾠ ^ᾠ ^ᾠ ^ᾠ
 σθ ε ε ε ε ^{λε} ε ε ε ε ε ε ^π ^ᾠ

³ ^Ν ^Π ^Ν
^ᾠ ^ᾠ ^ᾠ ^ᾠ
 και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ^{λαι}

^Π
^ᾠ ^ᾠ ^ᾠ ^ᾠ ^ᾠ ^ᾠ ^ᾠ ^ᾠ ^ᾠ ^ᾠ ^ᾠ ^ᾠ

χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

^Μ ^Π
^ᾠ ^ᾠ ^ᾠ ^ᾠ ^ᾠ ^ᾠ ^ᾠ ^ᾠ ^ᾠ ^ᾠ ^ᾠ ^ᾠ

^{λαι} αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι

Θ' ΩΡΑ & Θ-Λ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΤΙΜΩΝ ΔΩΡΩΝ ΜΕΓ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι δε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε και αι αι

αι αι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι και αι ι ι δε ε τε ε ε ε ε ε

ωε ε ε ε ε ε ε ε ο ο ο τι ι ι ι ι ι

ι ι χρη η η η η η η η η στο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Θ' ΩΡΑ & Θ-Λ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΤΙΜΩΝ ΔΩΡΩΝ ΜΕΓ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ

ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ο

Κυ υ ρι ι ι ο ο ο ος α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α λε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Ἦχος Δι

Ευ λο γη σω τον Κυ ρι ον εν παντι

ι και ρω δι α παν τος η αι νε σις αυ του εν

τω στο μα τι μου αρ τον ου ρα νι ον

και πο τη ρι ον ζω ης γευ σα σθε και ι

δε τε ο τι χρη στος ο Κυ ρι ος Αλ λη λου

ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ου ι α

α α

Και λαβών τὸ ἅγιον Ποτήριον, κεκαλυμμένον λέγει:

Πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἦχος Δι

Ἄ μην α μην α μην εις α φε σιν

α μαρ τι ων και εις ζω ην αι ω ω
νι ον

 Πληρω θη τω το στο μα η μων
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν
Πρόθεσιν, ἀφήνει τὸ ἅγιον Ποτήριον, ἐπιστρέφει
εἰς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ διπλοῖ τὸ
Ἄντιμῆνσιον.

Ορθοί, Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων,
ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν
φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως
εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων
Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου ἡμῖν ἀγαθοῖς, καὶ
ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ
Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ δεόμεθά σου,
Δέσποτα Φιλάνθρωπε, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν
σκέπην τῶν πτερῶν σου, καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι
τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν

τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

Ὁ Ἱερεὺς, λαμβάνει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ποιεῖ δι' Αὐτοῦ Σταυρὸν καὶ ἀποτίθησιν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ διπλωθέντος ἤδη Ἀντιμηνσίου.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

(Στὰς πρὸ τῆς Δεσποτικῆς εἰκόνοσ τοῦ Χριστοῦ)

Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως, ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν, Ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα

τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε τῆς ἁμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ὅτι ἠυλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (3 χῦμα)

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν καὶ ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν ταύτην.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποιίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

+ Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ'

ὕμᾱς, τῇ Αὐτοῦ θείᾳ Χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναγνώσεως τῶν ψαλμῶν ὁ Ἱερεὺς διανέμει τὸ Ἀντίδωρον.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' (33).

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου, Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῇ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' Αὐτόν, φοβήθητε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθᾶς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἐκκλινον

ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν. Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος, φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται, θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρῶσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ΄ (144).

Υψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς

μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῆσονται. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἔρουσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῆσονται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς ὁ Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἔρουσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ

ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδεις τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ, θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς, φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.

Ὁ πρῶτος τῆ τάξει τῶν Ἱερέων.

Ἱερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκύνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω

τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Λκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἡ ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἠλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου

ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Εἶτα ἡ μικρά Συναπτή:

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν συμπαρόντων καὶ συμπροσευχομένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐλθεῖν ἐπ' αὐτοὺς τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Μετά ψάλλεται εἰς ἦχον πλ. β' τὸ

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Εἶτα τὰ τροπάρια εἰς ἦχον πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα...

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν, μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπιβλέψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Ν΄ Ψαλμὸς.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἄγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου

μόσχους.

Ο ΚΑΝΩΝ

ᾠδὴ α', Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ελαίω τῆς εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, ὁ ἱλαρύνων ἀεὶ, ψυχὰς ὁμοῦ καὶ σώματα βροτῶν, καὶ φρουρῶν ἐν Ἐλαίω πιστούς· Αὐτὸς καὶ νῦν οἰκτείρησον, τοὺς δι' Ἐλαίου προσιόντας σοι.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Υπάρχει σου τοῦ ἐλέους Δέσποτα, πλήρης ἢ σύμπασα γῆ· ὅθεν Ἐλαίω θείω μυστικῶς, οἱ χριόμενοι σήμερον, τὸν ὑπὲρ νοῦν σου ἔλεον, πιστῶς αἰτουῦμέν σε δοθῆναι ἡμῖν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Χρισμόν σου τὸν ἱερὸν Φιλάνθρωπε, ὁ Ἀποστόλοις τοῖς σοις, ἐπ' ἀσθενοῦσι δούλοις σου τελεῖν, συμπαθῶς ἐντειλάμενος, ταῖς δι' αὐτῶν ἐντεύξεις, πάντα σφραγιδί σου ἐλέησον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Η μόνη, τὸ τῆς εἰρήνης πέλαγος, Ἄγνη

πλουτήσασα, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου αἰεὶ, νοσημάτων καὶ θλίψεων, τοὺς σοὺς οἰκέτας λύτρωσαι, ὅπως ἀπαύστως μεγαλύνωσί σε.

Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Κὺ μόνος ὢν θαυμαστός, καὶ ἐν ἀνθρώποις τοῖς πιστοῖς ἴλεως, τοῖς ἀσθενοῦσι δεινῶς, δὸς Χριστέ τὴν Χάριν σου ἄνωθεν.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ελαίας κάρφος ποτέ, πρὸς ἀνοχὴν κατακλυσμοῦ Θεῖα σου, δείξας ῥοπή Κύριε, σῶσον ἐν ἐλέει τοὺς κάμνοντας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Λαμπάδι θεῖα φωτός, ἐν τῷ ἐλέει σου Χριστέ φαίδρυνον, τοὺς ἐν τῇ κρίσει καὶ νῦν, πίστει τοῦ ἐλέους σου σπεύδοντας.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Επίβλεψον εὐμενῶς, Μήτηρ τοῦ πάντων Ποιητοῦ ἄνωθεν, καὶ τὴν πικρὰν κάκωσιν, λῦσον τοὺς νοσοῦντας πρεσβείαις σου.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Αὐλῶν ποιμενικῶν ...

Εἰς Ἦχον λ' δ' — Γα²

Ὡς θει ος πο τα μοσ του ε λε ους υ παρ
χων ὡς α βυσ σος πολ λης συμ πα θει ας Οι
κτιρ μον δει ζον του σου ε λε ους τα θει α
ρει θρα και παν τα ας ι α α σαι βλυ σον
τας των θαυ μα των πη γας αφ θο νως και πλυ νο
ον α πα αν τας Σοι γαρ α ει προ στρε χον
τες θερ μως την Χα ριν ε ζαι αι του με ε θα

Ἔτερον Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ὁ ἰατρὸς καὶ βοηθὸς τῶν ἐν πόνοις, ὁ
λυτρωτὴς τε καὶ Σωτὴρ τῶν ἐν νόσοις, αὐτὸς

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΕΛΑΪΟΥ

τῶν ὄλων Δέσποτα καὶ Κύριε, δώρησαι τὴν
ἴασιν, τοῖς νοσοῦσί σου δούλοις, οἴκτειρον
ἐλέησον, τοὺς πολλὰ ἐπταικότας, καὶ τῶν
σφαλμάτων λύτρωσαι Χριστέ, ὅπως δοξάζωσι
τὴν Θεϊαν σου δύναμιν.

Ὡδή δ'.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα

Ἦχος ᾠδῆς

6
λ ^M Δε σπο τα Χρι στε ε ^B λε η σον τους
δου λους σου 6
λ ^B Ἄ δι α φθορονως μυ υρον Σω τηρ
υ παρχων 6
λ το κε νω θεν εν χα ρι τικαι κο
ο σμον κα θαι ρον 6
λ οι κτει ρον ε λε ε η η
σον 6
π 9 ^B τους τη θει α πι στει σου 6
Δ ἄ μω λω πας
σα ρκος ε πα λει φον τας 6
λ

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

^M
⁶ ^λ Δε σπο τα Χρι στε ε λε η σον τους
^B
⁶ δου λους σου ^λ

^B
⁶ ^λ Ι λα ρο τη τισφρα γι ιδος του σου
⁶ ε λε ους ^λ νυν τας αι σθη σεις Δε σπο τα

^Π
σφρα γι ισας σοις δου λους ⁶ ^λ α βα τον α προ
^B
ο σι ι τον ^π ⁹ την ει ει σο δον ποι η σον ^Δ ^λ πα
σαις ε ναν τι αις δυ να με σιν ⁶ ^λ

^M ^B
Δόξα... ⁶ ^λ Ο προ σκα λει σθαι κε λευ ων
⁶ τους α σθενουν τας ^λ ι ε ρου ργους εν θε ους
^Π
Σου και του ου των εν τευ ζει ⁶ ^λ και χρι σει ε λαι
^B
αι ου σου ^π ⁹ Φι λα αν θρω πε σω ζε σθαι ^Δ ^λ σω

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

σονσω ε λε ειτουςκαμνοντας ⁶λ

Καὶ νῦν... ⁶λ ^BΘε ο το κε α ει πα αρ

φε νε Πα να γι α ⁶λ ³σκεπηστερ ρα και φυ

λαξμου λι μη ην τε και τειχος ⁶λ ^Πκλιμαξ και προ

πυ υρ γι ι ον ^π9 ^Bε λε ε η σον οικτειρον

^Δπρος σε γαρ και μονην κατε φυ γο μεν ⁶λ

ἽΩδὴ ε'.

Σὺ Κύριέ μου Φῶς.

⁶λ ^MΔε σπο τα Χρι στε ε λε η σον τους

δου λους σου ⁶λ

⁶λ ^BΥ παρχων Α γα θε ⁶λ του ε λε ους η

^Πα α βυ υ σ σ ος ^π9 ε λε η σον Ε λε η μον ^π9

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

^B
σου τω θει ω ε λαι ω τους καμνον τας ως ευ

σπλαγχνος ⁶
^λ

^M ^B
⁶ ^λ Δε σπο τα Χρι στε ε λε η σον τους

δου λους σου ⁶
^λ

^B
⁶ ^λ Ψυ χας η μων Χρι στε ⁶ ^λ και τα σω μα τα

^Π
α ανω ω θεν ^π ⁹ σφρα γι δος Σου θει ω τυ πω ^π ⁹

^B
α γι α σας α φρα στως ^Δ ⁹ χει ρι σου παν

τας ⁺ ⁶
ι ασαι ^λ

Δόξα... ^B
⁶ ^λ Δ φα τω σου στο ρ γη ⁶ ^λ υ περ

^Π
α γα θε Κυ υ ρι ι ε ^π ⁹ δε ζα με νος τας του

^B
^π ⁹ μυ ρου ^π ⁹ δι α πο ρνης α λει ψεις ^Δ ⁹ οι κτει ρη

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

σον τους δούλους σου ⁶ ^λ

Καὶ νῦν... ⁶ ^λ ^B Πα νυ μνη τε α γνη ⁶ ^λ υ περ

α γα θε ^Π Δε ε σποι ο ι να ^π ⁹ ε λε η σον τους

τω θει ω ^π ⁹ χρι ο με νους Ε λαι ω ^Δ ⁹ και σω

σον τους ο ι κε τας Σου ⁶ ^λ

ᾠδὴ στ'.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς

⁶ ^λ ^M Δε σπο τα Χρι στε ^B ε λε η σον τους

δου λους σου ⁶ ^λ

⁶ ^λ ^Π Ἄ ο γοι ο ις σου ^π ⁹ ο δι Ε λαι ου δει ζας ^B

Φι λαν θρω πε ⁶ ^λ ^M εν Βα σι λευ σι τη ν χρι σιν ^π ⁹

και Αρ χι ε ρευ σι ταυ τη ν τε λε σας ⁶ ^λ σφρα γι ^Π

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Σωτερ ^π α γι α σας δι δου τοις σοις οι κε
 ταις ^{2 Π} εις υ γει αν ^π και νο ση μα των πα αν
 των εκ λυ τρω σιν ^{6 λ}

Καὶ νῦν... ^Π
^{6 λ} Π ε φη η νας ^π εν τω Θ ει ω σου
^Β Το κω κα τα καρπος ^{3 Μ} Μη τη ρ του Κ τι στου ε
^π λαι α δι ης πλη ρη ς ω φ θη κο σμος ε λε
^{6 λ} ους ο θ εν σω ζε ^π πρε σβει ων ε πα φη η σου
 τους κα μνον τας ^{6 λ}

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ελέους πηγῆ, ὑπάρχων Ὑπεράγαθε, τοὺς
 πίστει θερμῆ, ἐλέει τῷ ἀφάτῳ σου,
 προσπεσόντας εὐσπλαγχνε, ἐκ παντοίας
 λύτρωσαι κακώσεως, καὶ τάς αὐτῶν νόσους
 ἀράμενος, παράσχου τὴν Θεϊαν Χάριν ἄνωθεν.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΕΛΛΙΟΥ

Ὦδὴ ζ'.

Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμαῖοι

^M ^B
6
λ Δε σπο τα Χρι στε ε λε η σον τους

6
λ δου λους σου

3 Π ^B
6
λ Κυ εν ε λε ει ^π και οι κτιρ μοις σου σω

6
λ τερ μο νος Θε ος ^π παν των ι α τρε υων πα

6
λ θη τε των ψυ χων ^π και σω μα των τα συν τρι ιμ

^B ^π ^Δ
6
λ μα α τα Αυ τος θε ρα πευ σον και τους εν

6
λ νο σοις πα ασ χον τας Ευ σπλα γχνε

^M ^B
6
λ Δε σπο τα Χρι στε ε λε η σον τους

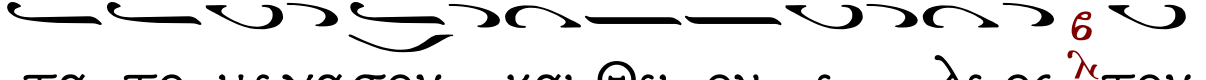

6
λ δου λους σου

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

 κι παν τα Μη τηρ Θε ου ⁶ εν δον εν κοι λι α [†]
^Π

 σχου σα θε ο πρε πως ⁶ και α φρα στως σω μα

 τω ω σα α σα ^π υ περ των κα μνο ον των ^Δ ε

 ξι λε ωσαι του τους δε ο με θα ⁶

ᾠδὴ η'.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ

⁶ ^Μ ^Β ^λ Δε σπο τα Χρι στε ε λε η σον τους

 δου λους σου ⁶

⁶ ^Β ^λ Ἀ παν τας ε λε η σον Σω τηρ κα

 τα το με γασου και Θει ον ε λε ος ⁶ του

 του τον τυ πον γαρ Δε σπο τα ⁶ μυστικως υ

 παι νιτ το ο με ε νοι ^π την δι ^Μ ^Β ^λ Ε λαι ου ι ε

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΕΛΑΪΟΥ

ρου χρισιν προ σα γο μεν τοις νο σου σιν ^πους ^β

περδυ να μει τη ση παντας ι ασαι ^β_λ

^μ ^β ^β_λ Δε σπο τα Χρι στε ε λε η σον τους

δου λους σου ^β_λ

^β ^β_λ Ρει θροις του ε λε ους σου Χρι στε ^Δ_λ

και ε πα λειμ μα σι των Ι ε ρε ων

σου ^β_λ πλυ νον ως ευ σπλα γχνος Κυ ρι ε ^β_λ τας

^π ο δυ νας και τα τρα αυ μα α τα ^π_λ και αλ γει

νων ε πι φο ρας ^β_λ των εν α να γ καις πα θων ^π

τρυ χο με νων ^π_λ ο πως κα θαρ σει τη ση τυ χω

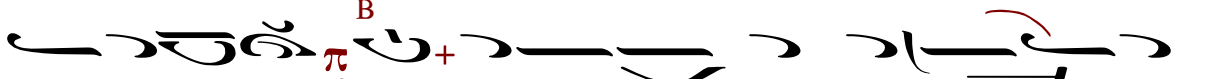

σι ρω σε ως ^β_λ

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Δόξα... ^B
⁶ ^λ Συμ βολον της α νω θεν ρο
πης ^Δ και ι λα ρο ο τη τος Ε λαιον ⁶ ^λ θει
ον η μιν τοις δι α γρα φου σι Δε σπο τα ⁶ ^λ
μη μα κρυ νης Σου το ε ε λε ε ος ^π ⁹ μη δε ^B
πα ρι δης τους πι στως α ει κραυ γα ζον τας
Eu λο γει τε παν τα τα ερ γα Κυ ρι ι ου
τον Κυ ριον ⁶ ^λ

Καὶ νῦν... ^B
⁶ ^λ Εν δο ζον ως στε φανον Α
γνη η φυ σις ει λη φε τον Θει ον το κον σου
εχ θρων α πει ργον τα φα λα γ γας ⁶ ^λ και νι
κων τα κα τα κρα α τος αυ τους ^π ⁹ ^M δι ο χα

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

 ρι των σου φαιδραις ^{6λ} κα τα στε φο με νοι

 α γλαι αις ^{πρ} σε α νυ μνου μεν παν υ υ μνη

 τε Δε σποι να ^{6λ}

Ὡδή θ'.

Λίθος ἀχειρότητος ὄρους

^{6λ} Δε σπο τα Χρι στε ε λε η σον τους

 δου λους σου ^{6λ}

^{6λ} ^B **Ν**ευ σον ου ρα νο θεν Οι κτιρ μον ^Δ δει

 ζον σου το ε ε λε ος πα σι ^{6λ} δος νυν την αν

 τι λη ψιν την Σην ^Δ και την ι σχυν Σου τοις

 προ σι ου σι Σοι ^{6λ} δι α του θει ου χρι σμα

 τος ^Δ των Ι ε ρε ων Σου φι λαν θρω πε ^{6λ}

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

^M ^B
⁶ ^λ Δε σπο τα Χρι στε ε λε η σον τους
 δου λους σου ⁶ ^λ
^B
⁶ ^λ ¶ δω μεν πα να γα θε Σω τερ ^Δ α
 γαλ λι ω με νοι το θε ι ον ⁶ ^λ Ε λαι ον ρο πη
 σου εν θε ε ω υ περ με το χους ⁶ ^λ ο περ
 προ σει ει λη η φας ^π και τυ πι κως με τε δω
 κας ^Δ λου τρου του θε ι ου τοις με τε χου σιν ⁶ ^λ
 Δόξα... ^B
⁶ ^λ Ο ι κτει ρον ε λε η σον Σω
 τερ ^Δ ρυσαι δει νων και αλ γη δων ⁶ ^λ λυ τρωσαι
 βε λων του πο νη ρου τους Σους οι κε τας ⁶ ^λ
^M ^Π ^N ^B
 ψυ χας και σω ω μα α τα ^π ως ε λε η μων

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΕΛΑΪΟΥ

Κυ ριος ^Δ χα ριτι θει α ε ζι ω μενος ⁶ ^λ

Καὶ νῦν... ⁶ ^λ ^B Υ μνους και δε η σεις Παρ

θε νε ^Δ προσ δε χο με νη των σων δου λων ⁶ ^λ

ρυσαι χα λε πων πα θη μα των ^Δ και αλ γη

δωνων ταις ι κε σι αις σου ⁶ ^λ ^N ^B τους δι η

μων Πα να χραν τε ^Δ τη θει α σκε πη σου

προσ τρε χον τας ⁶ ^λ

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς

Ἦχος λ̣ δ̣ι — Γα. ²

^Γ Ἄ ξι ον ε στιν ως α λη θως ^Δ ⁹ μα

κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον ^Δ ⁹ την α ει

μα κα ριστον και πα να μω μη τον ^Δ ⁹ και Μη

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

τε ρα του Θεου ημων την τιμιωτε
ραν των Χερουβειμ και ενδοξοτερανα
συκριτως των Σεραφειμ την αδιαφο
ρως Θεον λογον τεκουσαν την οντως
Θεοτοκον σε μεγαλυνομεν

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς Ἦχος γ'.

Ἦχος ὑψιστος

εν ελεω αγαθε επιβλεψονσω
ομματι επιτην δεησιν ημων των
συνελθοντων εντωω Ναω σου τωα
γιωση ημερον χρισαιθειω Ελαιω

Ἄνοσυν τας τους δουλους σου

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Γ' τοῦ Β' Βου

^B
6
λ' Πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι

6
λ' ον αι νει τε τον Κυ ριον εκ των ου ρα νων Δ

αι νει τε αυ τον εν τοις υ ψι στοις 6
λ' σοι πρε πει

υ μνος τω Θε ω 6
λ'

^B
6
λ' Ἡ νει ει τε αυ τον πα αν τες οι Α γ γε

λοι αυ του Δ αι νει τε αυ τον Δ πασαι αι Δυ

να α μεις αυ του Δ σοι πρε πει υ μνος τω Θε

ω 6
λ' Ἦχος δ' .
Ἐδωκας σημείωσιν.

6
λ' Ἡ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

6
λ' σται αις αυ του αι νει τε αυ τον 6
λ' κα τα το

πληθος της με γα λω συνης αυτου ⁶_λ

Εδωκας τὴν χάριν σου, διὰ τῶν σῶν εὐδιάλλακτε, Ἀποστόλων Φιλάνθρωπε, Ἐλαίω Ἁγίω σου, θεραπεύειν πάντων, πληγὰς τε καὶ νόσους· διὸ Ἐλαίω σου πιστῶς, τοὺς προσιόντας καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγγνος, ἀγίασον ἐλέησον, παντοίας νόσου καθάρισον, καὶ τρυφῆς τῆς ἀφθάρτου σου, καταξίωσον Κύριε.

^χ₆
^λ Ἄι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ

γος ⁶_λ αι νει τε αυ τον ^χ_Δ εν ψα λτη ρι ω και

⁶_λ Τὸ ὡς ἄνω.
κι θα ρα

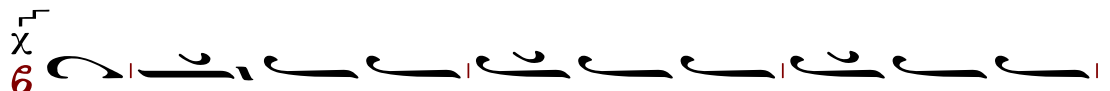
^χ₆
^λ Ἄι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και

χο ρω ⁶_λ αι νει τε αυ τον ^χ_Δ εν χορ δαι αις

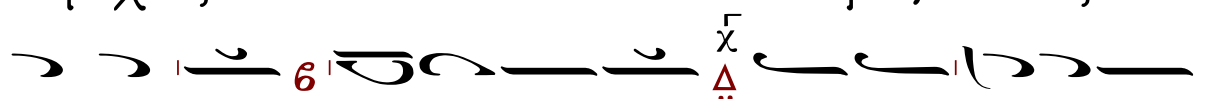
και ορ γα νω ⁶_λ

Βλέψον Ἀκατάληπτε ἐξ οὐρανόθεν ὡς

εὐσπλαγχνος, ἐν χειρὶ ἄοράτῳ σου σφραγίσας
 Φιλάνθρωπε, τάς ἡμῶν αἰσθήσεις. Ἐλαίῳ σου
 θείῳ, τοὺς προσδραμόντας σοι πιστῶς, καὶ
 ἐξαιτοῦντας πταισμάτων ἄφεσιν· καὶ δώρησαι
 τὴν ἴασιν, τὴν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἵνα
 πόθῳ δοξάζωσί σε, μεγαλύνοντες τὸ κράτος
 σου.

 Ἄι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ

 η χοις λ αι νει αυ τον εν κυμ βα λοις α

 λα λα γ μου λ πα σα πνο η Δ αι νε σα α τω

 τον Κυ ριον λ

Χρίσει τοῦ ἐλέους σου, καὶ Ἱερέων
 φιλάνθρωπε, ἐπαφῇ τοὺς οἰκέτας σου, ἀγίασον
 ἄνωθεν, νοσημάτων ῥῦσαι, ψυχῆς τε τὸν ῥύπον,
 καθαρὸν ἔκπλυνον Σωτήρ, καὶ πολυπλόκων
 σκανδάλων λύτρωσαι· τοὺς πόνους
 παραμύθησαι, τάς περιστάσεις ἐκδίωξον, καὶ
 τάς θλίψεις ἀφάνισον, ὡς οἰκτίρμων καὶ
 εὐσπλαγχνος.

Ἐδόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐκαὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐτὸ καθαρώτατον, τοῦ βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ Πολυῦμνητε· τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνὸν τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποιήσον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Ἐδόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Ἐέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ἐδόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω

τὸ ὄνομά σου, ἔλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῶ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Τροπάριον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, μόνος ὑπάρχων Χριστέ, ταχεῖαν τὴν ἄνωθεν, δεῖξον ἐπίσκεψιν, τοῖς πάσχουσι δούλοις σου· λύτρωσαι νοσημάτων, καὶ πικρῶν ἀλγηδόνων· ἔγειρον τοῦ ὕμνεῖν σε, καὶ δοξάζειν ἀπαύστως· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ

κάθε αἴτηση]

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν [δεῖνος], τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸ Ἐλαιον τοῦτο, τῇ ἐπιφοιτήσει, καὶ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν προσελθόντων εἰς τὸ Ἅγιον τοῦτο Μυστήριον, καὶ τῆς ἐν Θεῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐλθεῖν ἐπ' αὐτοὺς τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου

Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν τοῦ Ἑλαίου·

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Τ**οῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

ΙΕΡΕΥΣ: **Κ**ύριε, ὁ ἐν τῷ ἐλέει, καὶ τοῖς

οἰκτιρμοῖς σου ἰώμενος τὰ συντριμματα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· Αὐτός, Δέσποτα, ἀγίασον καὶ τὸ Ἑλαιον τοῦτο, ὥστε γενέσθαι τοῖς χριομένοις ἐξ αὐτοῦ, εἰς θεραπείαν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, νόσου σωματικῆς, μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ παντὸς κακοῦ· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ δοξασθῇ σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

*Καὶ μετὰ τὸν καθαγιασμὸ τοῦ ἐλαίου,
ἀνάπτεται ἡ κανδήλα.*

*Ἐν ὅσῳ δὲ λέγεται ἡ Εὐχὴ παρὰ τοῦ Ἱερέως,
ψάλλονται τὰ κάτωθι Τροπάρια.
ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.*

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, μόνος ὑπάρχων Χριστέ, ταχεῖαν τὴν ἄνωθεν, δεῖξον ἐπίσκεψιν, τοῖς πάσχουσι δούλοις σου· λύτρωσαι νοσημάτων, καὶ πικρῶν ἀλγηδόνων· ἔγειρον τοῦ ὑμνεῖν σε, καὶ δοξάζειν ἀπαύστως· πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

ᾠχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος, σοὶ Χριστέ προσέρχομαι, ὡς ὁ Τυφλὸς ἐκ γενετῆς,

ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι, σὺ τῶν ἐν σκότει,
τὸ φῶς τὸ ὑπέρολαμπρον.

ᾠχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχὴν μου Κύριε, ἐν ἁμαρτίαις
παντοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς
παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεϊκῇ σου
ἐπιστάσιᾳ, ὡσπερ καὶ τὸν Παράλυτον, ἤγειρας
πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος· Οἰκτίρμον δόξα,
Χριστέ, τῷ κράτει σου.

ᾠχος δ'.

Ὡς τοῦ Κυρίου Μαθητῆς, ἀνεδέξω Δίκαιε
τὸ Εὐαγγέλιον· ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ
ἀπαράτρεπτον· τὴν παρρησίαν ὡς Ἀδελφόθεος,
τὸ πρεσβεύειν ὡς Ἱεράρχης. Ἰκέτευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ τοῦ Πατρὸς μονογενῆς Θεὸς Λόγος,
ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων, τῶν
ἡμερῶν Ἰάκωβε θεσπέσιε, πρῶτόν σε ἀνέδειξε
τῶν Ἱεροσολύμων, Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, καὶ

πιστὸν οἰκονόμον, τῶν Μυστηρίων των πνευματικῶν· ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε.

ᾠχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τοῖς Μύροις Ἅγιε, ιερουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιάσθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

Μέγαν εὔρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπερμαχον ἢ οἰκουμένη, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον. Ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύννας τὸν Νέστορα, οὕτως Ἅγιε, Μεγαλομάρτυς Δημήτριε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ᾠχος γ'.

Αθλοφόρε ἅγιε, καὶ ἰαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

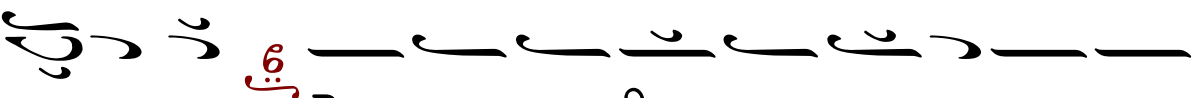

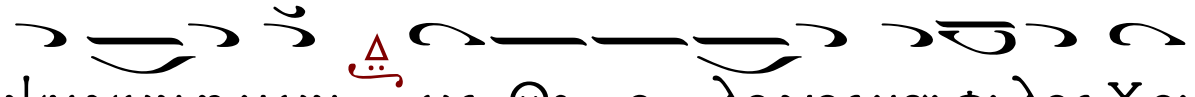

ᾠχος πλ. δ'.

Αγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί,

ἐπισκέψασθε τάς ἀσθενείας ἡμῶν, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Ἦχος β'.

Τὰ μεγαλεῖά σου Παρθένε, τίς διηγῆσεται; Βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Τ α με γ α λει α σου Παρ θε νε τις δι η

 γη σε ται Βρυ εις γαρ θαυ μα τα και πη γα

 ζεις ι α μα τα και πρε σβευ εις υ περ των

 ψυχων ημων ὡς Θε ο λο γος και φι λος Χρι

 στου ου

Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεία θερμή, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγή, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι, Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἢ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Α΄.

Προκείμενον. Ἦχος α΄.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός
Σου ἐφ' ἡμᾶς.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν
Κυρίῳ.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Καθολικῆς Ἐπιστολῆς
Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 5: 10-16)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα
λάβετε, ἄδελφοί μου, τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς
μακροθυμίας τοὺς προφήτας, οἱ ἐλάλησαν τῷ
ὀνόματι Κυρίου. Ἴδου μακαρίζομεν τοὺς
ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ἠκούσατε, καὶ
τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολυέσπλαγχνός
ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δέ,
ἄδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε
τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν τὸ
ναὶ ναί, καὶ τὸ οὐ. οὐ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν
πέσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω.
εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω· ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν;

προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· κἂν ἁμαρτίας ἧ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη.

ΧΟΡΟΣ: Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος α'.

Στίχ. Ἐλεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι, Κύριε, φαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμω.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Α'.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου, τὸ Ἀνάγνωσμα. **Κεφ.10:25-37**

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νομικός τις προσῆλθε τῷ

Ἰησοῦ, πειράζων αὐτόν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει καὶ ζήση. Ὁ δὲ θέλων δικαιῶν ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστὶ μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Ἱεριχώ, καὶ λησταῖς περιέπεσεν· οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτόν ἀντιπαρῆλθεν. Ὁμοίως δὲ καὶ Λευΐτης, γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρείτης δὲ τις ὁδεύων ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτόν ἐσπλαγχνίσθη. Καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβιβάσας δὲ αὐτόν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτόν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη

αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν αὖριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅ,τι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστάς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ Ἁγίῳ Μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,

τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΕΥΧΗ Α΄.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἄναρχε, ἀδιάδοχε, Ἅγιε ἁγίων, ὁ τὸν Μονογενῆ σου Υἱὸν ἐξαποστείλας, ἰώμενον πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, κατάπεμψον τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα, καὶ ἁγίασον τὸ Ἐλαίον τοῦτο· καὶ ποιήσον αὐτὸ χριομένοις τοῖς σοῖς δούλοις, εἰς τελείαν ἀπολύτρωσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, εἰς Βασιλείας Οὐρανῶν κληρονομίαν. *Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην Σου καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε· ὁ διδοὺς λύτρωσιν ἁμαρτιῶν διὰ τοῦ ἁγίου σου παιδὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὁ ἀναγεννήσας ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· ὁ φωτίζων τοὺς τυφλοὺς καὶ ἄνορθῶν τοὺς κατερραγμένους· ὁ ἀγαπῶν τοὺς δικαίους καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν· ὁ ἀνακαινίσας ἡμᾶς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς «Ἐξέλθετε» καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει

«Ἀνακαλύπτεσθε». Ἐλαμψε γὰρ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ φῶς τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, ἀφ' οὗ δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· καὶ τοῖς δεξαμένοις Αὐτὸν ἔδωκεν ἐξουσίαν τέκνα σοῦ τοῦ Θεοῦ γενέσθαι, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας τὴν υἰοθεσίαν ἡμῖν χαρισάμενος, ἀμετόχους ἡμᾶς ἐποίησεν ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ διαβόλου· ἐπεὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αἵματι καθαρῖζεσθαι, ἀλλ' ἐν ἔλαιῳ ἁγίῳ ἔδωκε τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ Αὐτοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ἡμᾶς Χριστοῦ ποιμνιον, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, καθάρισας ἡμᾶς ἐν ὕδατι, καὶ ἁγιάσας ἐν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι· Αὐτός, Δέσποτα Κύριε, δὸς Χάριν εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην, ὡς ἔδωκας Μωσεῖ τῷ θεράποντί σου, καὶ Σαμουὴλ τῷ ἠγαπημένῳ σου, καὶ Ἰωάννη τῷ ἐκλεκτῷ σου, καὶ πᾶσι τοῖς καθ' ἑκάστην γενεὰν εὐαρεστήσασί σοι· οὕτω ποίησον καὶ ἡμᾶς γενέσθαι διακόνους τῆς Καινῆς τοῦ Υἱοῦ σου Διαθήκης ἐπὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο, ἣν περιεποιήσω τῷ τιμίῳ Αὐτοῦ Αἵματι· ἵνα, ἀποδυσάμενοι τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, ἀποθάνωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ καὶ ζήσωμεν τῇ

δικαιοσύνη, ἐνδυσάμενοι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ τῆς χρίσεως τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ μέλλοντος Ἐλαίου ἐπάγεσθαι. Γένοιτο, Κύριε, τὸ Ἐλαιον τοῦτο, ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως, ἔλαιον ἁγιασμοῦ, ἔνδυμα βασιλικόν, θώραξ δυνάμεως, πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον, σφραγὶς ἀνεπιβούλευτος, ἀγαλλίαμα καρδίας, εὐφροσύνη αἰώνιος· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ οἱ χριόμενοι, τῷ τῆς ἀναγεννήσεως ἐλαίῳ, φοβεροὶ ὡς τοῖς ὑπεναντίοις καὶ λάμπωσιν ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου, μὴ ἔχοντες σπίλον, ἢ ῥυτίδα, καὶ εἰσδεχθῶσιν εἰς τὰς αἰωνίους σου ἀναπαύσεις, καὶ δέξωνται τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως.* Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* Ἰστέον, ὅτι τινὲς τὴν Εὐχὴν ταύτην ἕως ὧδε μόνον λέγουσι, μετὰ τῆς ἐκφωνήσεως: Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν..., τινὲς δὲ ἕως τέλους.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, λαμβάνει ὁ ἱερεὺς ἐκ τοῦ

Ἁγίου Ἐλαίου καὶ χρίει τὸν ποιῶντα τὸ
Εὐχέλαιον, λέγων τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Πάτερ Ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
σωμάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν
Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον
ἰώμενον καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ
τὸν δοῦλόν σου (**τόνδε**), ἐκ τῆς περιεχούσης
αὐτὸν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, καὶ
ζωοποιήσον αὐτόν, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ
σου· πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ·
προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων Δυνάμεων
ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου,
προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν
όσιων καὶ θεοφόρων Πατερῶν ἡμῶν· τῶν ἁγίων
καὶ ἱαματικῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ
Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος
καὶ Ἐρμολάου, Σαμφῶν καὶ Διομήδους, Μωκίου
καὶ Ἀνικήτου, Θαλλελαίου καὶ Τρύφωνος· τῶν
ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ
Ἄννης καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν. Ὅτι σὺ εἶ

ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Αὕτη ἡ εὐχὴ λέγεται μυστικῶς παρ' ἐνὸς ἐκάστου τῶν Ἱερέων, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὴν Εὐχὴν, χριόντων ἅμα τῷ ἐλαίῳ τὸν νοσοῦντα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Β΄

Προκείμενον. ᾠχος β΄.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσε με ὁ Κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ.15: 1-7)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀδελφοί, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἐκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρρεσεν, ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, οἱ ὄνειδισμοὶ

τῶν ὄνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δώη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.

ΧΟΡΟΣ: Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος πλ. α'.

Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Β'.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Σ**οφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ε**κ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Π**ρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ε**κ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου, τὸ Ἀνάγνωσμα. **Κεφ. 19: 1-10**

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἰεριχῶ. Καὶ ἰδού, ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος, καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. Καὶ προδραμῶν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι ἐκείνης ἡμελλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἤλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων. Καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον, λέγοντες· ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι. Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἰδού, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν. Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ Ἁγίῳ Μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΕΥΧΗ Β΄.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὑψιστος, ὁ ὑπὸ πάσης κτίσεως προσκυνούμενος, ἡ τῆς σοφίας πηγὴ, ἡ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας

ἄπεριόριστον πέλαγος· Αὐτός, φιλόανθρωπε Δέσποτα, ὁ τῶν προαιωνίων καὶ θαυμασίων Θεός, ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων, ἐννοῶν, ἰσχύει καταλαβέσθαι, ἐπίβλεψον, εἰσάκουσον ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων σου· καὶ ὅπου ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, τὸ Ἑλαιον τοῦτο προσάγομεν, κατάπεμψον τῆς σῆς δωρεᾶς τὰ ἰάματα καὶ ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ ἴασαι αὐτοὺς ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου. Ναί, Κύριε εὐδιάλλακτε, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος, ὁ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, ὁ εἰδὼς ὅτι ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν, ὁ διὰ τὴν τῶν ἀμαρτωλῶν σωτηρίαν ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ὢν, καὶ πλασθεὶς διὰ τὸ πλάσμα σου· σὺ εἶ ὁ εἰπών· «Οὐκ ἤλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν»· σὺ εἶ ὁ τὸ πρόβατον ζητήσας τὸ ἀπολωλός· σὺ εἶ ὁ τὴν ἀπολομένην δραχμὴν ἐπιμελῶς ζητήσας καὶ εὐρών· σὺ εἶ ὁ εἰπών, ὅτι· «Τὸν ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω»· σὺ εἶ ὁ τὴν Πόρνην, τοὺς τιμίους σου πόδας δάκρουσι βρέξασαν, μὴ βδελυξάμενος· σὺ εἶ ὁ

εἰπών· «Ὅσάκις ἂν πέσης, ἔγειραι καὶ σωθήσῃ»·
σὺ εἶ ὁ εἰπών, ὅτι· «Χαρὰ γίνεται ἐν οὐρανῶ
ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῶ μετανοοῦντι»· Αὐτὸς ἔπιδε,
εὐσπλαγγνε Δέσποτα, ἐξ ὕψους ἁγίου σου,
συνεπισκιάσας ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ
ἀναξίοις δούλοις σου, ἐν χάριτι τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ κατασκήνωσον
ἐπὶ τοὺς δούλους σου τούτους, τοὺς
ἐπεγνωκότας τὰ ἴδια πλημμελήματα καὶ
προσιόντας σοι πίστει· καὶ προσδεξάμενοι τῇ
ἰδίᾳ σου φιλανθρωπία, εἴ τι ἐπλημμέλησαν ἐν
λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν, συγχωρήσας,
ἐξάλειψον καὶ κάθαρον αὐτοὺς ἀπὸ πάσης
ἁμαρτίας καί, ἀεὶ συμπαρῶν αὐτοῖς,
διαφύλαξον τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς
αὐτῶν, πορευομένους ἐν τοῖς δικαιώμασί σου,
πρὸς τὸ μηκέτι ἐπίχαρμα γενέσθαι αὐτοὺς τῷ
διαβόλῳ· ἵνα καὶ ἐπ' αὐτοῖς δοξασθῇ τὸ
πανάγιον Ὄνομά σου. Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ
φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ
ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Γ΄.

Προκείμενον. Ἦχος γ΄.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Κύριος ὑπερασπιστῆς τῆς ζωῆς μου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 12: 27-31, 13: 1-8

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἄδελφοί, ὑμεῖς ἔστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὐς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφήται; μὴ πάντες διδάσκαλοι; μὴ πάντες δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς

γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἤχων ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἶμι. Καὶ ἐὰν φωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

ΧΟΡΟΣ: Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος πλ. α'.

Ἐπὶ σοὶ, Κύριε, ἤλπισα· μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Γ'.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. **Κεφ. 10: 1, 5-8**

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεῖα τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους,

ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ Ἁγίῳ Μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΕΥΧΗ Γ'.

ΙΕΡΕΥΣ: Δέσποτα παντοκράτορ, Ἅγιε Βασιλεῦ, ὁ παιδεύων καὶ μὴ θανατῶν, ὁ ὑποστηρίζων τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερραγμένους· ὁ τάς σωματικὰς θλίψεις διορθούμενος τῶν ἀνθρώπων, αἰτούμεθά σε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπως ἐπαγάγῃς τὸ ἔλεός σου ἐπὶ τὸ Ἴλαιον τοῦτο, καὶ τοὺς χριστομένους ἐξ αὐτοῦ ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἵνα γένηται αὐτοῖς εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος καὶ εἰς καθαρισμόν καὶ

ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, καὶ πάσης νόσου καὶ μαλακίας καὶ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος. Ναί, Κύριε, τὴν ἰατρικὴν σου δύναμιν οὐρανόθεν ἐξαπόστειλον· ἄψαι τοῦ σώματος, σβέσον τὸν πυρετόν, πράϋνον τὸ πάθος, καὶ πᾶσαν λανθάνουσαν ἀσθένειαν ἀποδίωξον. Γενοῦ ἰατρὸς τῶν δούλων σου τούτων· ἐξέγειρον αὐτοὺς ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς καὶ στρωμνῆς κακώσεως· σώους καὶ ὀλοκλήρους χάρισαι αὐτοὺς τῇ Ἐκκλησίᾳ σου, εὐαρεστοῦντας καὶ ποιοῦντας τὸ θέλημά σου.

Οὐ γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Δ΄.

Προκείμενον. ᾠδὴ δ΄.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἐν ἡ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Πρὸς Κορινθίους Β΄

Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 6: 16-18, 7: 1

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἄδελφοί, ὑμεῖς ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεός, ὅτι· ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε· κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Ταύτας οὖν ἔχοντες τάς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

ΧΟΡΟΣ: Ἄλληλούϊα. (γ') Ἦχος β'.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον,

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Δ'.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 8: 14, 23

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφήκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτοῖς. Ὁψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν, ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτόν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. Καὶ προσελθὼν εἰς Γραμματεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι, ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει. Ἄλλος δὲ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς

θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς. Καὶ ἐμβάντι αὐτῶ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

ΧΟΡΟΣ: **ΧΟΡΟΣ:** Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ Ἁγίῳ Μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΕΥΧΗ Δ΄.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἀγαθὲ καὶ φιλόνηρωπε, εὖσπλαγγνε καὶ πολυέλεε Κύριε, ὁ πολὺς ἐν ἐλέει καὶ πλούσιος ἐν ἀγαθότητι, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρῶν καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, ὁ ἐνισχύσας ἡμᾶς διὰ τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων, ἐλαίῳ μετὰ προσευχῆς τὰς ἀσθενείας τοῦ λαοῦ θεραπεύεσθαι. Αὐτός, καὶ τὸ Ἑλαίον τοῦτο σύνταξον εἰς ἴασιν τοῖς ἐξ αὐτοῦ χριστομένοις, εἰς ἀπαλλαγὴν πάσης νόσου καὶ πάσης μαλακίας, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν κακῶν τῶν ἀπεκδεχομένων τὴν παρὰ σοῦ σωτηρίαν. Ναί, Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεόμεθά σου, παντοδύναμε, τοῦ σώζειν πάντας ἡμᾶς· ὁ μόνος ψυχῶν τε καὶ σωμάτων Ἰατρός, ἁγίασον πάντας ἡμᾶς· ὁ πᾶσαν νόσον ἰώμενος, ἴασαι καὶ τοὺς δούλους σου τούτους· ἐξέγειρον αὐτοὺς ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς, διὰ ἐλέους τῆς σῆς χρηστότητος· ἐπίσκεψαι αὐτοὺς ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς σου· ἀποδίωξον ἀπ' αὐτῶν πᾶσαν ἀρρωστίαν καὶ ἀσθένειαν· ἵνα, ἐξαναστάντες τῇ χειρὶ σου τῇ κραταιᾷ, δουλεύωσί σοι μετὰ πάσης εὐχαριστίας· ὅπως καὶ νῦν, μετέχοντες τῆς σῆς ἀφάτου φιλανθρωπίας, ὑμνῶμεν καὶ

δοξάζωμέν σε τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἔνδοξά τε καὶ ἑξαίσια.

Κὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Ε΄.

Προκείμενον. ᾠχος πλ. α΄.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: ὦσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **Κεφ. 1: 8-11**

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἄδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν. Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· ὃς ἐκ τηλικούτου

θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ρύεται, εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ρύσεται, συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.

ΧΟΡΟΣ: Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος πλ. α'.

Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ε΄.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Γ**οφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ε**κ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. **Κεφ. 25: 1, 13**

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Π**ρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα Παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ Νυμφίου, πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι καὶ αἱ πέντε μωραί. Αἵτινες μωραί, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν,

μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τοῦ Νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθειδον. Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ Παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ Νυμφίος, καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ Παρθένοι λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ἧ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ Ἁγίῳ Μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΕΥΧΗ Ε΄.

ΙΕΡΕΥΣ: Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος· ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα· ὁ τῶν ὀρφανῶν πατήρ, καὶ τῶν χειμαζομένων λιμὴν, καὶ τῶν νοσοῦντων ἰατρός· ὁ τᾶς ἀσθενείας ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων, καὶ τὰς νόσους ἡμῶν λαμβάνων· ὁ ἐν ἰλαρότητι ἐλεῶν· ὁ ὑπερβαίνων

ἀνομίας καὶ ἐξαίρων ἀδικίας· ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν καὶ βραδὺς εἰς ὀργήν· ὁ ἐμφυσήσας εἰς τοὺς σεαυτοῦ Μαθητὰς καὶ εἰπών· «Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ὁ δεχόμενος τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν μετάνοιαν, καὶ ἐξουσίαν ἔχων συγχωρεῖν ἁμαρτίας πολλὰς καὶ χαλεπὰς καὶ ἴασιν παρέχων πᾶσι τοῖς ἐν ἀσθενείᾳ καὶ μακρονοσίᾳ διάγουσιν· ὁ καὶ ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἁμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον δοῦλόν σου, τὸν ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις συμπεπλεγμένον, καὶ πάθεσιν ἡδονῶν συγκυλινδούμενον, καλέσας εἰς τὸν ἅγιον καὶ ὑπερμέγιστον βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ καταπετάσματος, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, ὅπου παρακύψαι οἱ ἅγιοι Ἄγγελοι ἐπιθυμοῦσι, καὶ ἀκοῦσαι τῆς εὐαγγελικῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ θεάσασθαι αὐτοψεῖ τὸ πρόσωπον τῆς ἁγίας ἀναφορᾶς, καὶ ἀπολαῦσαι τῆς θείας καὶ Ἱερᾶς Λειτουργίας· ὁ καταξιώσας με ἱερουργῆσαι τὰ ἐπουράνιά σου Μυστήρια, καὶ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, καὶ μεσιτεῦσαι ὑπὲρ τῶν λογικῶν

σου προβάτων, ἵνα διὰ τῆς πολλῆς καὶ ἀφάτου σου φιλανθρωπίας τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἐξαλείψῃς· Αὐτός, ὑπεράγαθε Βασιλεῦ, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν μου ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ τε καὶ ἀγία ἡμέρα, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου· καὶ τῶν δούλων σου τούτων, τῶν ἐν ἀσθενείᾳ ψυχῆς καὶ σώματος ὄντων, τὴν ἴασιν δώρησαι, παρέχων ἄφεσιν ἁμαρτιῶν αὐτοῖς, καὶ συγχώρησιν πλημμελημάτων ἐκουσίων τε καὶ ἀκουσίων· θεραπεύων αὐτῶν πληγὰς ἀνιάτους, πᾶσάν τε νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Δώρησαι αὐτοῖς ψυχικὴν ἴασιν, ὃ ἀψάμενος τῆς πενθερᾶς τοῦ Πέτρου, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει σοι. Αὐτός, Δέσποτα, καὶ τοῖς δούλοις σου τούτοις παράσχου ἰατροίαν καὶ ἀπαλλαγὴν πάσης φθοροποιοῦ ἀλγηδόνοσ· καὶ μνήσθητι τῶν πλουσίων σου οἰκτιρμῶν καὶ τοῦ ἔλέους σου. Μνήσθητι, ὅτι ἐπιμελῶς ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς εὐρίσκεται ἀναμάρτητος ἐπὶ τῆς γῆς· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις, ὃ ἐλθὼν καὶ σώσας τὸ ἀνθρώπινον γένος, καὶ ἐλευθερώσας

ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ἐὰν γὰρ εἰς κρίσιν ἔλθῃς μετὰ τῶν δούλων σου, οὐδεὶς εὐρεθήσεται καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου· ἀλλὰ πᾶν στόμα φραγήσεται, μὴ ἔχον τί ἀπολογήσασθαι, ὅτι, ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης, πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν ἐνώπιόν σου· διὰ τοῦτο ἁμαρτίας νεότητος ἡμῶν μὴ μνησθῆς, Κύριε.

Κὺ γὰρ ὑπάρχεις ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, καὶ ἀνάπαυσις τῶν κοπιώντων καὶ πεφορτισμένων ἐν ἀνομίαις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤ΄.

Προκείμενον. ᾠδὴ δ΄.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἐλέησον με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **Κεφ. 5: 22-26, 6: 2**

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἑσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἄδελφοί, ἔὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τίνι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

ΧΟΡΟΣ: Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΣΤ'.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Γοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. **Κεφ. 15: 21-28**

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ
μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ γυνή
Χαναanaία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα,
ἐκραύγαζεν αὐτῷ, λέγουσα· Ἐλέησόν με, Κύριε,
Υἱὲ Δαυΐδ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται.
Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ
προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτόν,
λέγοντες· Απόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπισθεν
ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην
εἰμὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου
Ἰσραήλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτῷ
λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν
τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε·
Ναί, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν
ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν
κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν
αὐτῇ· ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω
σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ
τῆς ὥρας ἐκείνης.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ Ἁγίῳ Μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΕΥΧΗ ΣΤ'.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, καὶ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· ὁ τὰς

νόσους ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων· οὐ τῷ μώλωπι πάντες ἰάθημεν· ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, ὁ εἰς ἀναζήτησιν ἐλθὼν τοῦ πλανηθέντος προβάτου· ὁ τοῖς ὀλιγοψύχοις διδοὺς παραμυθίαν, καὶ ζῶν τοῖς συντετριμμένοις· ὁ τὴν πηγὴν τῆς αἰμορροοῦσης, δωδεκαετῆ οὔσαν ἰασάμενος· ὁ τὴν θυγατέρα τῆς Χαναναίας τοῦ χαλεποῦ δαιμονίου ἐλευθέρωσας· ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις, καὶ τῇ ἁμαρτωλῷ τὴν ἄφεσιν δούς· ὁ τὴν ἴασιν τῷ παραλυτικῷ δωρησάμενος σὺν τῇ ἀφέσει τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ· ὁ τὸν τελώνην τῷ λόγῳ δικαίωσας, καὶ τὸν ληστὴν ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτοῦ ὁμολογίᾳ προσδεξάμενος· ὁ τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου ἀράμενος, καὶ τῷ Σταυρῷ προσηλώσας· σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ ἱκετεύομεν· ἐν τῇ ἀγαθότητί σου, Αὐτός, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰς ἀνομίας καὶ τὰς ἁμαρτίας τῶν δούλων σου τούτων, τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει καὶ ἐν παρακοῇ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ· ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως ἢ πατρὸς ἢ μητρὸς ἐγένοντο· ἢ ὀφθαλμὸν εἰστίασαν ἢ ὄσφρησιν ἐξεθήλυναν ἢ ἀφῆ

κατεμαλακίσθησαν ἢ γεύσει κατεπόρνευσαν ἢ ἐν οἴαδήποτε κινήσει σαρκὸς καὶ πνεύματος τοῦ σοῦ ἀπηλλοτριώθησαν θελήματος καὶ τῆς σῆς ἀγιότητος· εἴ τι ἥμαρτον αὐτοί τε καὶ ἡμεῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀμνησίκακος Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος, συγχώρησον· μὴ ἐῶν αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς εἰς τὸν ῥερυπωμένον βίον καταπεσεῖν, μηδὲ εἰς τὰς ὀλεθρίους ὁδοὺς ἀποτρέχειν. Ναί, Δέσποτα Κύριε, ἐπάκουσόν μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ὑπὲρ τῶν δούλων σου τούτων· πάριδε, ὡς ἀμνησίκακος Θεός, τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἅπαντα· ἀπάλλαξον αὐτοὺς τῆς αἰωνίου κολάσεως· τὸ στόμα αὐτῶν τῆς σῆς αἰνέσεως πλήρωσον· τὰ χεῖλη αὐτῶν ἄνοιξον πρὸς δοξολογίαν τοῦ ὀνόματός σου· τὰς χεῖρας αὐτῶν ἔκτεινον πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· τοὺς πόδας αὐτῶν πρὸς τὸν δρόμον τοῦ Εὐαγγελίου σου κατεύθυνον, πάντα αὐτῶν τὰ μέλη καὶ τὴν διάνοιαν τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι. σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων ἐντειλάμενος ἡμῖν, λέγων· «Ὅσα ἂν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τοῖς Οὐρανοῖς· καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν

τοῖς Οὐρανοῖς· καὶ πάλιν· «Ἄν τινων ἀφῆτε τάς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται». Καὶ ὡς ἐπήκουσας Ἐζεκίου ἐν τῇ θλίψει τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, καὶ οὐ παρείδες τὴν δέησιν αὐτοῦ, οὕτω κάμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου ἐπάκουσον ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ δεομένου σου· σὺ γὰρ εἶ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ ἐβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἁμαρτίαις κελεύσας, τῇ σῇ ἀγαθότητι καὶ φιλανθρωπία, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, καὶ χαίρων ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ τῶν πεπλανημένων· ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Ζ΄.

Προκείμενον. ᾠχος δ΄.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι

ἀσθενῆς εἶμι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄
Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 5: 14-23

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἄδελφοί, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. Ὅρατε μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινι ἀποδῶ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. Πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. Τὸ Πνεῦμα μὴ σβέννυτε, προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε. Πάντα δὲ δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε· ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιάσαι ὑμᾶς ὀλοτελεῖς, καὶ ὀλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθεῖη.

Ἄλληλούϊα. (γ΄) Ἦχος β΄.

Στίχ. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ζ΄.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: σοφία. Ὅρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. **Κεφ. 9: 9-13**

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. Καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι εἶπον τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ· διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ Διδάσκαλος ὑμῶν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστὶν «ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν». Οὐ γὰρ ἤλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ Ἁγίῳ Μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΕΥΧΗ Ζ΄.

ΙΕΡΕΥΣ: Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἰατρὲ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὁ τὰ χρόνια πάθη θεραπεύων, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν

μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ· ὁ θέλων, πάντα ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· σὺ γὰρ Κύριε, ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ ἔθου μετάνοιαν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, Δαυΐδ καὶ Νινευΐταις, καὶ τοῖς πρὶν καὶ τοῖς μετὰ τούτους· ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐπιδημίᾳ τῆς ἐνσάρκου σου οἰκονομίας, οὐκ ἐκάλεσας δικαίους, ἀλλ' ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν, ὡς τὸν τελώνην, ὡς τὴν πόρνην, ὡς τὸν ληστήν, ὡς τὸν βλάσφημον καὶ διώκτην τὸν μέγαν Παῦλον, διὰ μετανοίας προσδεξάμενος· Πέτρον τὸν κορυφαῖον καὶ Ἀπόστολόν σου, ἀρνησάμενόν σε τρίτον, διὰ μετανοίας προσεδέξω καὶ προσελάβου καὶ ἐπηγγείλω αὐτῷ, λέγων· «Σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι Ἰδοῦ οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν». Διόπερ καὶ ἡμεῖς, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, κατὰ τὰς ἀψευδεῖς σου ἐπαγγελίας θαρροῦντες, δεόμεθα σου καὶ ἱκετεύομεν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ· Ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν ὡς

θυμίαμα προσφερόμενόν σοι, καὶ ἐπίσκεψαι τοὺς δούλους σου τούτους καὶ εἴ τι ἐπλημμέλησαν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν ἢ ἐν νυκτὶ ἢ ἐν ἡμέρᾳ ἢ ὑπὸ κατάραν Ἰερέως ἐγένοντο ἢ τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσαν ἢ ὄρκῳ παρεπίκραναν καὶ ὀρκωμότησαν, παρακαλοῦμέν σε καὶ δεόμεθά σου· ἄνες, ἄφες, συγχώρησον αὐτοῖς, ὁ Θεός, παραβλέπων τὰς ἀνομίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀμαρτίας καὶ τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ γεγόμενα παρ' αὐτῶν. Καὶ εἴ τι τῶν ἐντολῶν σου παρέβησαν ἢ ἐπλημμέλησαν, ὡς σάρκα φοροῦντες καὶ τὸν κόσμον οἰκοῦντες ἢ ἐξ ἐνεργείας τοῦ διαβόλου, Αὐτός, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον· ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἀμαρτήσῃ. σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος· ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια. Οὐ γὰρ ἔπλασας τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου καὶ ζωῆς ἀφθάρτου κληρονομίαν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα εἰσέρχεται μέσον τῶν Ἱερέων οἱ ποιοῦντες τὸ Εὐχέλαιον καὶ, λαβὼν ὁ προῖστάμενος τῶν Ἱερέων τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, τίθησιν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν· καὶ τιθέασιν ἐπ' αὐτὸ τὰς χεῖρας οἱ Ἱερεῖς· Ὁ δὲ προῖστάμενος λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως, τῶν λοιπῶν ὑποψαλλόντων τὸ·
Κύριε, ἐλέησον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΙΕΡΕΥΣ: Βασιλεῦ ἅγιε, εὐσπλαγγνε, καὶ πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· οὐ τίθημι ἐμὴν χεῖρα ἁμαρτωλὸν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν προσελθόντων σοι ἐν ἁμαρτίαις καὶ αἰτουμένων παρὰ σοῦ δι' ἡμῶν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ἀλλὰ σὴν χεῖρα κραταιὰν καὶ δυνατὴν, τὴν ἐν τῷ ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ τούτῳ, ὃ οἱ συλλειτουργοί μου κατέχουσιν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δούλων σου τούτων ἔκτεινον· καὶ δέομαι σὺν αὐτοῖς καὶ ἱκετεύω τὴν συμπαθεστάτην καὶ ἀμνησίκακόν σου φιλάνθρωπίαν· ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ προφήτου σου Νάθαν

μετανοήσαντι τῷ Δαυΐδ ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἁμαρτήμασιν ἄφεσιν δωρησάμενος, καὶ τοῦ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ μετανοία προσευχὴν δεξάμενος, αὐτὸς καὶ τοὺς δούλους σου τούτους μετανοοῦντας ἐπὶ τοῖς ἰδίοις αὐτῶν πλημμελήμασι, πρόσδεξαι τῇ συνήθει σου φιλανθρωπία, παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ παραπτώματα· σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι κελεύσας τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἁμαρτίαις· ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου. Καὶ σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΧΡΙΣΤΕΩΣ.

ΙΕΡΕΥΣ: Πάτερ, Ἄγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτῶν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, καὶ ζωοποίησον αὐτούς, διὰ τῆς Χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας,

Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας· δυνάμει τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ
Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων
Δυνάμεων ἄσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου,
Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου·
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων
ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ ἱαματικῶν Ἀναργύρων,
Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου,
Σαμφῶν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνίκητου,
Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάου, Θαλελαίου καὶ
Τρύφωνος· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων
Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.
Ἀμήν. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἱαμάτων, ὁ Θεός, ὁ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν,
καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Μυστηρίου, οἱ ἱερεῖς, μετὰ τὸ Ἅγιον Ἐλαῖον, ποιῶσι σταυρὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου, τῆς σιαγόνας, τῶν παρειῶν καὶ τῶν χειρῶν τῶν πιστῶν λέγοντες:

Πάτερ Ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ἐλέησον, συγχώρησον καὶ σῶσον τὸν δοῦλόν (τὴν δούλην) σου

Τὰ ἀκόλουθα τροπάρια ψάλλονται, καθ' ὃν χρόνον οἱ ἱερεῖς χρίουσι τοὺς πιστοὺς.

Ἦχος δ'.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, τάς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων. Ἴδου δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρούοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτὸς.

Νεῦσον παρακλήσει σῶν οἰκετῶν

Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν
ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς
ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ
βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν
προστασίαν κεκτήμεθα. Μὴ αἰσχυνοῦμεν
Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι, σπεῦσον εἰς
ἱκεσίαν, τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων· Χαῖρε
Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη,
καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΕΛΑΪΟΥ

Ἦχος ᾠ Πα

Πη γην ι α μα των ε ε χο ον τες
Α γι οι οι Α α να α αρ γυ υ υ ροι τας
ι α σεις πα ρε ε χε ε ε τε πα σι τοις
δε ο ο με ε ε ε ε νοις ως με γι ι
στω ων δω ρε ων α α ζι ι ω ω θε ε
ε ε εν τες πα ρα της α ε να α α α α
ου πη γης του ου Σω ω τη η η ρος
Χρι ι ι στου φη σι γαρ προς υ μας
ο ο ο Κυ υ υ ρι ι ι ος ως ο μο ζη
η η η λου ους των Α α πο ο ο στο ο ο

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

ο λων ^{π⁹} ^B ι ι δου δε ε δω ω ω κα υ μιν την ^Π
ε ε ζου ου ου σι ι ι ι αν ^{π⁹} ^Π κα τα πνε ευ
μα α α τω ων ^Ν α α κα α θα α α ^Π
αρτων ^Δ ^B ω στε αυ τα α α εκ βα α α λλειν
και θε ρα πε ε ε ε ευ ειν πα σα αν νο ο ο
σον ^Δ ^Π και αι αι πα α σαν μα α λα α α κι ι
ι ι ι αν ^{π⁹} ^Π δι ο τοις προ στα αγ μα α α
σιν α α α αυ του ου ^{π⁹} ^Π κα λω ως πο λι ι
τε ευ σα α α με ε ε ε νοι ^{π⁹} ^Δ δω ρε
α α αν ε λα α α α α βε ε ε ε τε ^Δ
δω ω ρε αν πα α ρε ε ε ε ε ε ε

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

☩
χε ε ε ε πα α ρε ε χε ε ε τε ^Δ ι

α τρε ευ ο ον τες τα α πα α α α α

θ η η των ψυ χω ω ων και τω ων σω ω μα

α των η η μωνων ⁶ ^λ

⁶ ^λ ^B Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

ματι ⁶ ^λ

⁶ ^λ και νυν και α ει ει και εις τους αι ω

νας των αι ωνων αμην ⁶ ^λ

⁶ ^λ ^B Νευ στον πα ρα κλη σε σι σων ι κε των

Πα να μω με ⁶ ^λ πα ου σα δει νων η μων ε πανα

στα α α σεις ⁶ ^λ πα σης θλι ψε ως η μα ας

α παλ λατ του σα σε ε γαρ μο νην α σφα λη και
 βε βαι αν αγ κυ ραν ε χο ο μεν και την σην
 προ στα σι αν κε κτη με θα μη αι σχυν θω μεν
 Δε σποι να σε προ σκα λου με νοι σπευ στον εις ι
 κε σι ι αν των σοι πι στως βο ω ων των
 χαι ρε Δε σποι να η πα αν των βο η θει α
 χα ρα και σκε ε πη και σω τη ρι α των ψυ χων
 η μω ω ω ων

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, **Κ**αὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ὁ ποιήσας δὲ τὸ Εὐχέλαιον, βαλὼν μετάνοιαν λέγει·

Εὐλογεῖτε, Πατέρες ἅγιοι· συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. (ἐκ γ')

Καὶ λαβὼν παρ' αὐτῶν εὐλογία καὶ συγχώρησιν ἀπέρχεται εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

(Τελεῖται συνήθως Μ. Τετάρτην ἑσπέρας)

Ἱερεὺς: **Εὐ**λογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.

Ἱερεὺς: **Δ**όξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐν ταῖς ἐνορίαις δὲν λέγονται συνήθως σήμερον οἱ βασιλικοὶ ψαλμοὶ (ιθ' & κ'), ἀλλ' ἀρχεται ὁ Ὅρθρος, ὡς συνήθως, ἀπὸ τοῦ τρισαγίου (σελίς 5) καὶ τοῦ «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαὸν σου».

Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Ἄ**γιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ' (19).

Ἐμμελῆς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕφος

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρα θλίψεως·

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι .

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἢ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Ἀὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ Κ' (20).

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν .

Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς,

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἔκλιναν εἰς σέ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Γῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα...

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον. (γ') [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ἱερεὺς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἱερεὺς: Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη,
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

ΨΑΛΜΟΣ Γ' (3).

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστι
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Κὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου
καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα καὶ
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Εγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα, ἐξηγέρθην
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν
κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου. Ὅτι
σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι
ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν·

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέροθην ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΖ' (37).

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου.

Οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα,

ὠρούμενη ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρούβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακούση Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος καὶ ἡ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

ἀλγηδῶν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν·

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΒ' (62).

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὥφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν

δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Ὅύτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας· μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν·

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν

πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ' (87).

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν

σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς· παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα καὶ τὸ πρωῒ ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἰνα τὶ Κύριε ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν·

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς

υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Οτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱοῦς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἀνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Οτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἰῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Εν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ΄ (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἡ ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

γῆ εὐθεία· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με.

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν·

Εισάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (Δίς)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (Τρίς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Πληρωθέντος τοῦ ἐξαψάλμου λέγεται ἡ Μεγάλη Συναπτὴ ἢ Εἰρηνικά, τῶν χορῶν φαλλόντων τὸ· **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Ἐπεὶ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν,..... τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Χορός: **Ο**ί, Κύριε.

Ἱερεὺς: **Ο**τι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἦχος λ̣ δ̣ — Γα̣

Ο χορός: ^Ν ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
δ̣ Ἄ μη η̣ η̣ η̣ν δ̣

Στίχ. α'. ^{χ̣} ^Γ
δ̣ **Ε**κ νυ κτος ορ θρι ζει το πνευ μα

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

μου προς σε ο Θεος δι ο τι φως τα προ

σταγμα τα α σου ε πι ι τη η ης γης

Α α α α λ η η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α Α α α α α λ

λη η η η η λου ου ου ι ι ι α

Α α α α λ η η λου ου ου ου ι ι ι

ι α

Στίχ. β'. Δι και ο συ νην μα θε τε

οι ε νοι κου ουν τες ε πι ι τη η ης

γης

Α α α α λ η η η η η λου ου

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

ου ου ι ι ι ι α Α α α α αλ
λη η η η η λου ου ου ι ι ι α
Α α ααλλη η η λου ου ου ι ι ι
ι α

Στίχ. γ'. Ζηλος ληψεται λαον α

παιδευτον και νυν πυρτους υπεναντι

ους εδετα

Α α α αλ λη η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α Α α α α αλ

λη η η η η λου ου ου ι ι ι α

Α α ααλλη η η λου ου ου ι ι ι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

ι α Γ

Στίχ. δ'. ^χ ^Γ Προ σφες αυ τοις κα κα Κυ ρι

ε ^Γ προ σφες αυ τοις κα κα ^χ ^Γ τοις εν δο

ο ^Γ ζοις της γης ^Γ

^χ ^Γ Α α α α λ η η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α ^Π ^Γ Α α α α α λ

λη η η η η λου ου ου ι ι ι α ^Γ

Α α α α λ η η η λου ου ου ου ι ι ι

ι α Γ

^Μ ^Γ ^Μ Ὁ τε οι ε εν δο ζοι Μα

^Ν ^Δ ^Γ ^Π ^Μ θη ται εν τω Νι πτη ρι του Δει πνου ε φω

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

ω τι ζοον το το τε Ι ου δας ο δυσ σε βης
φι λαρ γυ ρι αν νο ση σας ε σκο ο τι ζε ε το
και α νο μοις κρι ταις Σε τον δι και ον
Κρι την πα ρα α δι δω ω σι Βλε πε χρη μα
των ε ρα στα τον δι α ταυ τα αγ χο νη
χρη η σα με ε νον φε ευ γε α κο ρε στον
ψυ χην την Δι δα σκα λω τοι αυ τα το ο λμη
σα α σαν ο πε ρι παν τας α γα θος
Κυ ρι ε ε δο ζα α σοι
Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Χ Μ Γ Μ Ν Γ
Ο τε οι ε εν δο ζοι Μαθη ται εν τω
Π Μ
Νι πτηρι του Δειπνου ε φωω τι ζοον το
Γ Δ Μ Γ
το τε Ι ου δας ο δυσ σε βης φι λαρ γυ ρι αν
Π Μ
νο ση σας ε σκο ο τι ζε ε το και α νο
Μ Ν Γ Π Μ
μοις κρι ταις Σε τον δι και ον Κρι την πα ρα α
Ν Δ
δι δωω σι Βλε πε χρη μα των ε ρα στα
Γ Π Μ
τον δι α ταυ τα αγ χο νη χρη η σα με ε νον
Γ Μ Ν Γ Δ
φε ευ γε α κο ρε στον ψυ χην την Δι δα
Π Μ Ν
σκα λω τοι αυ τα το ολ μη σα α σαν ο πε
Γ Μ Ν
ρι παν τας α γα θος Κυ ρι ε ε δο ζα α
σοι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

χ̣
Γ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Ο τε οι ε εν δο ζοι Μα θη ται εν τω

Νι πτηρι του Δειπνου ε φω τι ζοον το

το τε Ι ου δας οδυ σσε βης φι λαρ γυ ρι αν

νο ση σας ε σκο ο τι ζε ε το και α νο

μοις κρι ταις Σε τον δι και ον Κρι την πα ρα α

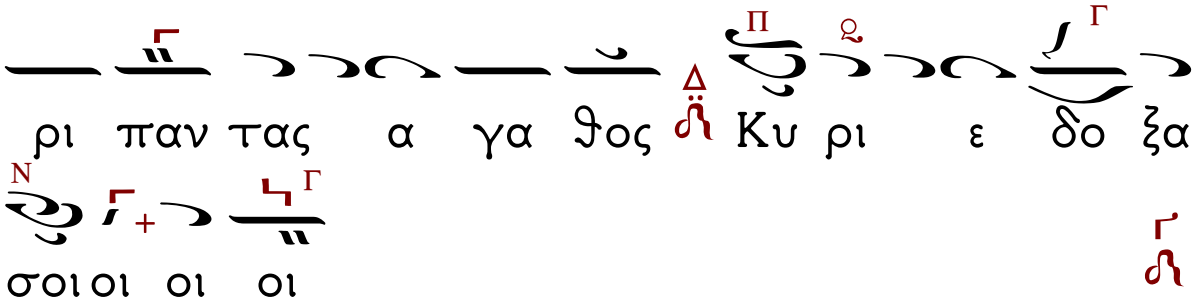
δι δω ω σι βλε πε χρη μα των ε ρα στα

τον δι α ταυ τα αγ χο νη χρη η σα με ε νον

φε ευ γε α κο ρε στον ψυ χην την Δι δα

σκα λω τοι αυ τα το ολ μη σα α σαν ο πε

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Ὁ Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ’).

Ὁ Διάκονος: **Σ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β’ Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: **Π**ρόσχωμεν.

Ὁ χορός: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον (ΚΒ’ 1-39).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγγιζεν ἡ ἑορτὴ τῶν ἄζύμων ἢ λεγομένη πάσχα. Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. Εἰσῆλθε δὲ ὁ σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα,

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι καὶ στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτὸν παραδῶ αὐτοῖς. καὶ ἐχάρησαν, καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύρια δοῦναι· καὶ ἐξωμολόγησε, καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερο ὄχλου. Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν ἣ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα, καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην εἰπὼν· Πορευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα ἵνα φάγωμεν. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν; ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἴδου εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν συναντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπορεύεται, καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότη τῆς οἰκίας· λέγει σοι ὁ διδάσκαλος, ποῦ ἐστὶ τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω; καὶ κεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνώγειον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε. ἀπελθόντες δὲ εὔρον καθὼς εἶρηκεν αὐτοῖς, καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμία ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ ἕως ὅτου

πληρωθῆ ἔν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. καὶ δεξάμενος τὸ ποτήριον εὐχαριστήσας εἶπε· Λάβετε τοῦτο καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πῖω ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ. καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· Τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἔν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον. πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὠρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται. καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ τίς ἄρα εἶη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν. Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἔν αὐτοῖς, τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται· ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ὁ μείζων ἔν ὑμῖν γινέσθω ὡς ὁ νεώτερος, καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν. τίς γὰρ μείζων, ὁ

ἀνακείμενος ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ εἶμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν. ὑμεῖς δὲ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου· καὶ γὰρ διατίθεμαι ὑμῖν καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν, ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ καθήσεσθε ἐπὶ θρόνων κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων Σίμων, ἰδοὺ ὁ σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον· ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλίπη ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σοῦ ἔτοιμός εἶμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι. ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι, Πέτρε, οὐ φωνήσει σήμερον ἀλέκτωρ πρὶν ἢ τρεῖς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων, μή τινος ὑστερήθητε; οἱ δὲ εἶπον· Οὐδενός. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς· Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλάντιον ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν, καὶ ὁ μὴ ἔχων πωλήσει τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἀγοράσει μάχαιραν. Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τὸ καὶ μετὰ ἀνόμων

ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι ὧδε δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰκανόν ἐστι. Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι·
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός,
καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ'
ἐμοῦ.

Λπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

“**Ο**τι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἄγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Καὶ εὐθὺς
ὁ Κανὼν τῆς ἡμέρας.
Ὡδὴ α'.

Ἦχος λ π — Δι

^χ ^M ^B
Δ Τμηθεισητα α ται ποντος ε ρυθρος ^{6.}

— — — — — ^{6.}
κυ μα το τρο φος δε ζη ραι νε ται βυ θος ^{6.}

— — — — — Δ — — — — — M
ο αυ τος ο μου α ο πλοις γε γο νως βα τος

^B — — — — — M ^{6.} — — — — —
και πα νο πλι ιταις ταφος ω δη η η δε

— — — — — Δ — — — — — Δ — — — — —
θε ο τερ πης α νε μελ πε το εν δο ζως δε δο

— — — — — B — — — — — ^{6.}
ζασται Χριστος ο Θε ος η η μων

^{6.} ^M — — — — —
Δο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα

— — — — — Δ — — — — —
σοι

^{6.} ^B — — — — —
Η παν ται τι ι α και πα ρε κτι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

κη ζωης η απειρος σοφια του Θεου
ωκοδομησεν τον οικον αυτης
α γνης εξαπειρανδρου Μητρος να ον γαρ
σωμα τι κον περιθεμενος εν δοξως δεδοξα
σται Χριστος ο Θεος η ημων
Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω
Πνευματι
Μυσταγωγου σα φιλουσε αυτης
την ψυχοτροφονετοιμαζειτραπεζαν
αμβροσιας δε η οντως σοφια του Θεου
κιρνακρατηραπιστοις προσελθωμεν ευ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Καταβασία. ^χ ^Δ ^Μ ^Β
Τμηθεισητμα α ται ποντος

ερυθρος ⁶ κυ μα το τροφος δεζη ραι νε ται

βυθος ⁶ ο αυ τος ομου α ο πλοις γε γονως ^Δ ^Μ

βα τος και πα νο πλι ι ταις τα φος ^Β ^Μ ⁶ ω δη

η η δε θε ο τερ πης α νε μελ πε το ^Δ ⁶ εν

δο ζως δε δο ζα σται Χρι στο ος ο Θε ος η η ^Β

⁶ μων

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμὸς.

^Δ ^Μ ^Β
Κυ ρι ος ων πα αν των και Κτι στης Θε ος

⁶ ^Μ ^Δ ^Β
το κτι στον ο α πα θης πτω χευ σας σε αυ

⁶ ^Μ ^Δ
τω η νω σας και το Πα σχα οις ε μελ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

λες θανειν ^Δ αυ τος ων σε αυ τον προ ο ε τι
θης ⁶ φα γε τε βο ων το Σω μα μου και πι
στει ^Μ στε ρε ω θη σε ε σθε ε ⁶
^Μ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι ^Δ
^Μ Ρυ σι ον παν τος του βρο τει ει ου γε νους
⁶ το οι κει ον Α γα θε τους σους Μα θη
τας ε πο τι σας ^Δ ευ φρο συ νης πο τη ρι ι ον
πλη σας ^Μ αυ τος γαρ σε αυ τον ι ι ε ρου ρ γεις
^Δ πι ε τε βο ων το Αι μα μου και πι στει στε
ρε ω θη σε ε σθε ε ^Μ ⁶

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

^Δ
^{6.} —————
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

—————^Δ
των αι ω νων α μην

^Β —————^Μ
^Δ Ἄ φρων α νη ρ ος εν υ μι ιν προ δο της

^{6.} —————^Δ
τοις οι κει οισ Μα θη ταις προ ε φης ο

—————^Μ —————^Δ
α νε ζι κα κος ου μη γνω ση η ται τα

—————^Δ —————^Β —————^Μ
και ου τος α συ νε τος ων ου μη η συ νη σει

—————^Δ —————^Β —————
ο μω ς εν ε μοι μει να τε και πι στει στε ρε ω

—————^{6.}
θη σε ε σθε ε

Καταβασία. ^Γ ^Χ ^Μ —————^Β
^Δ Κυ ριος ων πα αν των και Κτι

—————^Μ —————^Δ
στης Θε ος το κτι στον ο α πα θης πτω χευ

—————^Β —————^Μ —————^Δ
σας σε αυ τω η νω σας και το Πα σχα οισ ε

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

μελλες θανειν ^Δ αυ τοςων σε αυ τον προ ο ε
^M τιθης ⁶ φα γε τε βο ων το Σωμα μου και πι
στει στε ρε ω θη σε σθε ε ε ^Δ

Συναπτὴ μικρά.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός: Κοί, Κύριε.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ Μεγάλης Πενήτης

Ἄτερον

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως

Ἦχος Γα^ϕ

Δόξα Πατρὶ Γα πει νου με νος δι ευ

σπλαγχνιαν ποδας ε νιψαςτων Μαθητων

σου και προς δρομον θειον του ουτους καα

τευθυνας απα ναινομενος Πεετρος

δεινιπτεσθαι αυθιςτω θειω υπεικει

προσταγμα ατι εκνιπτομενος καισουε

κτενωσ δεομενος δωρησασθαι η

μιν τομεγα εελεος η

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Ἄτερον

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον

Ἦχος δ' Πα

Καὶ νῦν καὶ αἰ... ^π ^χ ^Μ ^Π ^Ν
Ϟυ νε σθι ων Δε εσπο

^Π ^γ ^δ ^π ^γ
τα τοις Μα θη ται αι αις σου μυστι κως ε

^Ν ^Π ^γ ^π ^γ
δη ηλωσας την πα να γι αν σου σφαγην

^Ν ^γ
δι ης φθο ρας ε λυ τρω θη μεν οι τα σε

⁺ ⁺ ^χ
πτα σου τι μω ων τες Πα θη μα τα α α α

⁺
α α α ^γ ^δ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

φίλοι οἱ σου εἶπας μεθ' ὑμῶν τοῦ Παύλου
μετασχέιν τοῦ τοῦ ἐπιθυμησάτον μο
νογενεῖ ἐπειμειλάσμον ο Πατήρεις
τον κοσμον ἀπεστειλε
Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ
Πνεύματι
Μεταλαμβάνων κράτηρος τοῖς Μα
θηταῖς ἐβοήθησεν αὐτὸν γεννησάμενος
λου δεῖ πῶς οἱ λοιπὸν οὐκέτι μεθ'
ὑμῶν βιωσάμενος τον Μονογενεῖ
ἐπειμειλάσμον ο Πατήρεις τον κοο

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

^Μ Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

Πνευματι

^Α Ητοασχετοονκρατουσα καιυ

περωονεναιθεεριυδωρηα

βυσσουςχαλινουσα και θαλασσας αναχαι

τιζουσα Θεουουσοφια υδωρ νιπτηηρι

βαλλει ποδας αποπλυνει δεδουλωων Δε

σποτης

^Α και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην

^Α Μαθηταις υποδεικνυει ταπεινω

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

σε ως ο Δε σπο ο της τυ πον ο νε φε
λαις δε τον πο λον πε ρι βαλ λων ζων νυ ται
λεν τι ον και κα αμ πτει γο νυ δου λων εκ πλυ
υ ναι πο δας ου εν τη χει ρι πνο η παν τω
ων των ον των

Καταβασία.

Γω συν δε σμω τη ης α γα πης
συν δε ο με νοι οι Α πο στο λοι τω
δε σπο ζον τι των ο λων ε αυ τους Χρι στω α
να θε με νοι ω ραι ους πο δας ε ζα πε νι
ζον το ευ αγ γε λι ζο με νοι πα σι ιν ει
ρη νην

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Ὡδή στ' Ὁ Εἰρμός

^χ ^M ^B
Ἄβυσσος ἐσχατηαμαρτηματων ε

^M ^Δ
κυυκλωσε με και τον κλυδωνα μη κε

^M ^Δ ^M
τι φερων ως ο Ιωνας τω Δεσποτη η

^B ^Δ
βοω σοι εκ φθορας με αναγαγα γε

^ε ^ε (δὶς)
ε

^M ^Δ
Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

^Δ
Πνευματι

^M ^Δ
Κυριον φωνει τεω Μαθηται και Δι

^Δ ^Δ ^B
δα ασκαλον με και γαρ πεφυκα σωτη ηρ

^M ^Δ
εβοας διομιμεισθε τον τυπον ον

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

^B
τροπονεν ε μοιοι ε θε α σαα σθε ε ^{6.}
^M ^Δ
^{6.} και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
^Δ
των αι ω νων α μην
^M ^Δ ^M ^B
^Δ Ρυ πον τις μη ε χων α πορ ρυ φθη ναι
^M ^Δ ^{6.} ⁺
ου δει ει ται πο δας κα θα ροι ω Μα θη
^M ^B ⁺
ται υ μεις δε αλλου χι παν τες ρο πη γα
^M ^B
α ρα τα κτωσ εζ υ μων ε νοσ μαι νε ε
^{6.} ^{καταβασία.} ^χ ^M ^B
ται αι Ἄβ υσ σος ε σχα τη α
^M ^{6.}
μα ρ τη μα των ε κυ υ κλω σε με και τον
^Δ ^M ^Δ
κλυ δω να μη κε τι φερων ως ο Ι ω
^M ^B
νας τω Δε σπο τη η βο ω σοι εκ φθο ρα σ με

Κοντάκιον. Ἦχος β΄.
Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἄρτον λαβών, εἰς χεῖρας ὁ προδότης, κρυφίως αὐτάς, ἐκτείνει καὶ λαμβάνει, τὴν τιμὴν τοῦ πλάσαντος, ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ μυστικῇ ἐν φόβῳ τραπέζῃ, προσεγγίσαντες πάντες, καθαραῖς ταῖς ψυχαῖς, τὸν ἄρτον ὑποδεξώμεθα, συμπαραμένοντες τῷ Δεσπότη, ἵνα ἴδωμεν τοὺς πόδας πῶς ἀπονίπτει τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσει τῷ λεντίῳ, καὶ ποιήσωμεν ὥσπερ κατίδωμεν, ἀλλήλοις ὑποταγέντες, καὶ ἀλλήλων τοὺς πόδας ἐκπλύνοντες· αὐτὸς γὰρ ὁ Χριστὸς οὕτως ἐκέλευσε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς ὡς προέφησεν, ἀλλ' οὐκ ἤκουσεν, Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

Συναξάριον.

Τῆ ἸΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας.

Στίχοι.

Χιὼν τὸ πῦρ ἦν τῆ Χιονία τάχα,
Οὐδ' συμμετασχεῖν ἠγάπησεν Ἀγάπη.
Βέλος σε πέμπει πρὸς τὸν εἰρήνης τόπον,
Ἄφ' αἰμάτων σῶν ἐκμεθυσθὲν Εἰρήνη.
Χιονίην τ' Ἀγάπην ἐκκαιδεκάτη
κατέκαυσαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Φήλικος Ἐπισκόπου, Ἰανουαρίου Πρεσβυτέρου, Φουρτουνάτου καὶ Σεπτεμίνου.

Στίχοι.

Τετράς ἀθλητῶν συγκεκομμένων ξίφει
Νῦν συγχορεύει μυριάσιν Ἀγγέλων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Λεωνίδου, Χαρίσσης, Νίκης, Γαληνῆς, Καλλίδος, Νουνεχίας, Βασιλίσσης καὶ Θεοδώρας.

Στίχοι.

Κόλποις θαλάσσης ἐκδοθεὶς Λεωνίδης
Φθάνει κολυμβῶν Ἀβραὰμ κόλπων ἄχρῳ.
Θάλασσαν ἢ Χάρισσα φρίττειν οὐκ ἔχω,

Ἦτις θάλασσαν προξενεῖ μοι χαρίτων.
Βυθῶ Γαληνὴ καὶ Νίκη βεβλημέναι,
Νίκην ἐφεῦρον καὶ γαλήνην ἐκ σάλου.
Βυθὸς θαλάσσης λαμβάνει τὴν Καλλίδα,
Κάλλους ἐρῶσαν ψυχεραστοῦ Κυρίου.
Εὐροῦσα κέρδος ἐκ βυθοῦ σωτηρίαν
Τὸ νουνεχές σου δεικνύεις, Νουνεχία.
Γαστήρ θαλάσσης λαμβάνει κόρας δύο,
Λίχνην φυγούσας, δυσσεβείας γαστέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Εἰρήνης.

Στίχοι.

Εἰρηνικῶς ζήσασα, Μάρτυς Εἰρήνη,
Οὐκ εἰρηνικῶς, ἀλλ' ἐκ τοῦ ξίφους θνήσκεις

Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Τῇ ἁγία καὶ μεγάλη Πέμπτη, οἱ τὰ πάντα καλῶς διαταξάμενοι θεῖοι Πατέρες, ἀλληλοδιαδόχως ἔκ τε τῶν θείων Ἀποστόλων, καὶ τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων, παραδεδώκασιν ἡμῖν τέσσαρά τινα ἑορτάζειν, τὸν ἱερόν Νιπτῆρα, τὸν μυστικὸν Δεῖπνον (δηλαδή τὴν παράδοσιν τῶν καθ' ἡμᾶς φρικτῶν Μυστηρίων), τὴν ὑπερφυᾶ Προσευχὴν, καὶ τὴν Προδοσίαν αὐτήν.

Στίχοι εἰς τὸν Ἱερόν Νιπτῆρα.

Νίπτει Μαθητῶν ἑσπέρας Θεὸς πόδας,
Οὗ ποῦς πατῶν ἦν εἰς Ἑδὲμ δειλῆς πάλαι.

Εἰς τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον.

Διπλοῦς ὁ Δεῖπνος· Πάσχα γὰρ νόμου φέρει,
Καὶ Πάσχα καινόν, Αἷμα. Σῶμα Δεσπότη.

Εἰς τὴν ὑπερφυᾶ Προσευχὴν.

Προσεύχη· καὶ φόβητρα, θρόμβοι αἱμάτων,
Χριστέ, προσώπου, παραιτούμενος δῆθεν
Θάνατον, ἐχθρὸν ἐν τούτοις φενακίζων.

Εἰς τὴν Προδοσίαν.

Τί δεῖ μαχαιρῶν, τί ξύλων λαοπλάνοι,
Πρὸς τὸ θανεῖν πρόθυμον εἰς Κόσμου λύτρον.

Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνία, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Ὦδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος λπ̣ — Δι̣

Οἱ Παιδὲς ἐν Βαβυλωνί καμίνου
φλογαοὺκ ἐπτηζάν ἀλλ ἐν μεσφλογος
ἐμβληθεῖντες δροσιζόμενοι ἐψάλλον
εὐλογητοὺς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν
Πατερῶν ἡμῶν
δοξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν δοξα
σοὶ
νευσταζωνκαράν Ιουδας κακαπρο
βλεεεπῶν ἐκινήσεν εὐκαιριανζή
των πααράδουναίτον Κριτήν εἰς κατὰ κρισίν

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

^Δος παν των ε ^Βστι Κυ ρι ος ^Δ και Θε ο ος

των Πα τερων η μων ^Γ₆

^Μ^Δ₆ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ^Δ

^ΔΥ μιν ο Χρι στο ος τοις φι λοις ^Βε βο

α ει ει εις πα ρα δω σει με ^Δευ φρο συ νη

^Μη λα θον τες ^Δα γω νι α και λυ πη συ νει

χον το ^Δτις ου τος φρα σον λε γον τες ^Βο Θε

ο ος των Πα τερων η μων ^Γ₆

^Δ₆ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην ^Δ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

^M ^B
Μεθ' οστίς ε μου ου την χειρα τρυβλι
ω βα α αλ λειθρα συ τη τι του τω πληην
καλον ην πυ λας βι ου πε ρα α α σαι μη
δε πο τε του τον ος ην ε δη λου δε ο
Θε ο ος των Πα τερων η μων
Καταβασία. ^χ ^M
Οι Παιδες εν Βα α βυ λω νι
κα μι νου φλο γα ουκ ε πτη ζαν αλλ εν
με σω φλο γος ε εμβλη θεν τες δρο σι ζο με
νοι ε ψαλλον ευ λο γη τος ει Κυρι ε ο
Θε ος των Πα τερων η μων

ᾠδὴ ἡ'. Ὁ Εἰρμὸς.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

^χ_Δ ^M ^B ^{6.}
Νο μων πα τρω ω ων οι μα κα ρι στοι

εν Βα βυ λω νι Νε ε ε οι προ κιν δυ νευ

^M ^Δ ^{6.}
ον τες βα σι λευ ον τος κα τε πτυ σαν προ

^B ^M ^{6.} ^Γ
στα γης α α λο γι στου και συ νημ με ε

^Δ ⁺ ^Δ ^Δ
νοι ω ουκ ε χω νευ θη σαν πυ ρι του κρα

^M ^B ^M ^{6.}
τουντος ε πα ζι ον α νε με λπο ον τον υ μνον

^Δ ^Δ ^Δ
τον Κυ ρι ον υ μνει τε ε τα ερ γα και υ πε

^B ⁺ ^M ^{6.}
ρυ ψου ου τε εις παν τας του ους αι ω νας

^M ^{6.}
Δο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα

^Δ
σοι

^M ^Γ ^B ^M
^Δ Οι δαι τυ μο ο νες οι μα κα ρι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

στοι ^{6.} εν τη Σι ^Δωντω ^BΛο ο ο γω ^Γπροσκαρ
τε ^{6.}ρησαντες οι Α ^Mπο στο ^{6.}λοι πα ^Mρει πον
το ^{6.}τω Ποι ^Mμε νι ^{6.}ι ως ^Mαρ ^Mνες και ^Mσυ ^Mνημ
με ^Γε ^Δνοι ω ⁺ουκ ^Δε ^Δχω ^Δρι ^Δσθη ^Mσαν ^BΧριστω
θ ^Δει ^Δω ^Mλο ^Mγω ^Mτρε ^Mφο ^Mμε ^Mνοι ευ ^Mχα ^Mρι ^Mστω ^Mως
ε ^Mβο ^{6.}ων τον ^{6.}Κυ ^Δρι ^Δον ^Δυ ^Δμ ^Δνει ^Δτε ^Δε ^Δτα ^Δε ^Δρ ^Δγα
και ^Δυ ^Δπε ^Δρυ ⁺ψου ^Bου ^Δτε ^Δεις ^Δπαν ^Δτας ^Δτου ^Δους ^Δαι
ω ^Mνας ^{6.}
ευ ^Δλο ^Mγου ^Mμε ^Mν Πα ^Δτε ^Δρα ^ΔΥι ^Δον και ^Δ
Α ^Bγι ^Mον Πνε ^Mυμα ^Mτον ^ΔΚυ ^Δρι ^Δον
Νο ^Mμου ^Δφι ^Δλι ^Δι ^Δας ο ^Δδυ ^Δσω ^Δνυ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

μοσ I σκα ρι ω της γνωω ω μη ε πι λα
θο με νος ους ε νι ψα το ηυ τρε πι σε
προς προ δο σι ι αν πο δας και σου ε σφιων
α αρ τον Σω μα θει ει ον ε πη ρε πτερ
νι σμον ε πι σε Χρι στε και βο αν ου ου συ νη
κε τον Κυ ρι ον υ μνει τε ε τα ερ γα και
υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας του ους αι ω
νας

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ε δε ζι ου ου το το λυ τη ρι ον

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

της α μαρ τι ας σω ω μα ο α συ
νει δη τος και το Αι μα το χε ο μενον υ
περ κο σμου ου το θει ον αλλ ουκ η δει ει
το πι νων ο ε πι πρα σκε τι μης
ου κα κι α προ σω χθι σε και βο αν ου ου συ
νη κε τον Κυ ρι ον υ μνει τε ε τα ερ γα και
υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας του ους αι ω
νας
Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ
νου μεν τον Κυ ρι ον

Καταβασία. Νο μων πα τρω ω ων οι μα

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

καριστοι εν Βα βυ λω νι Νε ε ε οι προ
κιν δυ νευ ον τες βα σι λευ ον τος κα τε
πτυσαν προ στα γης α α λο γιστου και συ
νημ με ε νοι ω ουκ ε χω νευ θη σαν πυ
ρι του κρα τουν τος ε πα ζι ον α νε με λ πο
ον τον υ μνον τον Κυ ρι ον υ μνει τε ε τα ερ
γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας του
ουσ αι ω ω να α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός...

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Ζε νι ας Δε σπο τι κης και α θα να
του ου τρα πε ζης εν υ πε ρω ω το πω ταις

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

υ ψη λαις φρεσι πιστοι ^M δευ τε α πο λαι σω
μεν ε πα να βε βη ^B κο ο τα Λο γον ^M εκ ^Δ
του Λο γου μα θον τες ον με γα λυ νο ο με
εν ⁶

⁶ ^M Δο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα
σοι ^Δ

^Δ ^B ^M Ἄ πι τε τοις Μα θη ταις ο Λο γος ε φη
η το Πασχα ^Δ εν υ πε ρω ω το πω ^Δ
ω νους ε νι δρυ ται ^M οις μυστα γω γω σκευα ^B
σα τε α ζυ μω α λη θει ει ας λο γω ⁶ το ^Δ
στερ ρον δε της χα ρι τος με γα λυ να α τε

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

ε

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

Πνευματι

Δημιουργον ο Πατηρ προτων αι

ωνων Σοφιαν γεννα αρχην οδων με

εις εργα εκτισετα νυν μυστικως τελου με

να Λογος γαρ ακτιστος ος ων φυσει τας

φωνας οικειουμαι ου νυν προσειειληη φα

α

Και νυν και αι καιεις τους αιωνας

των αιωνων αμην

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

^M
Ως αν θρωπος υ πα αρ χω ου σι α
ου φα αν τα σι α ^Δ
ου τω Θε ος τω τρο πω της
αν τι δο σε ως η φυ υ υ σις η ε νω
θει σα μοι ^M
Χρι στον ε να δι ο ο με γνω τε
τα εξ ων εν οις α περ πε ε φυ κα σω ω
ζοον τα α ⁶

Καταβασία. ^Χ
^Δ
Ζε νι ας Δε σπο τι κης και
α θα να του ου τρα πε ζης ^Δ
εν υ πε ρω ω
το πω ταις υ ψη λαις φρε σι πι στοι ^Δ
δευ τε α
πο λαι σω μεν ε πα να βε βη κο ο τα Λο
γον ⁶
εκ του Λο γου μα θον τε σον με γα λυ

νο με ε εν

Συναπτὴ μικρά.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός: Ὁοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον.

Ἦχος Γα

Γον Νυμ φω να σου βλε ε ε ε
ε πω ω ω ω ω ω ω ω Σω τηρ μου
κε κο ο σμη με ε νον και εν δυμα
ουκ ε ε χω ω ω ω ι να ει σε ελ
θω ε ε εν α αυ τω λαμ πρυ
νο ον μου τη η ην στο λη ην της ψυ υ
χη ης Φω το δο τα α α και σω ω σο ον
με (Τρις)

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Δι

Πα α α σα πνο ο η αι νε σα
α τω τον Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον
Κυ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων
αι νει ει ει τε α αυ τον ε ε εν τοι οι οις
υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω
ω ω Θε ε ε ε ω
Αι νει τε αυ τον πα αν τες οι Αγγε
ε λοι α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι
αι Δυ να α α μει εις α α αυ του
σοι πρε ε πει υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε ε

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

ω
χ
Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το
πλη θος της με γα λω συ υ νης αυ του
Cυν τρε χει λοι πον το συ νε δρι ον των
B I ι ι ου δαι αι ων ι να τον Δη μι ουρ
γον και Κτι στην των α α πα α αν των Πι λα
τω πα α α ρα α δω ω ω ση ω των
α α α νο ο ο μω ων ω τω ω ω
ων α α α πι ι ι στω ων ο τι τον ερ
χο με νον κρι ναι ζω ων τα ας και νε εκ ρους ει

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

εις κρι ι σι ιν ευ τρε πι ι ι ζου ου ου σι

6 τον ι ω με νο ο ον τα πα α θη προς

Πα θος ε ε ετοιμα α α ζου ου ου σι

Κυ ρι ε μα κρο θυ υ με με γα σου το ε λε

ε ο ος δο ο ο ζα α α α σοι

Αι νει τε αυ τον εν η χω σα λ πι γ γος

αι νει τε αυ τον εν ψα λ τη ρι ω ω

ω και αι κι θα α ρα

Ι ου δας ο πα ρα α νο μο ς Κυ υ υ

ρι ε ο βα ψας εν τω Δει πνω ω ω την

χει ει ρα εν τω τρυ βλι ι ι ω με ε τα α

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

σου ου ε ζε τει νεν α νο μω ω ως τας
χει ει ρας του λα βει ειν αρ γυ υ ρι ι
ι ι α και ο του μυ ρου λο γι σα με
νος τι μην Σε τον α τιμηη τον ουκ ε φρι
ζε ε πω ω ω λη η η σαι αι ο τους
πο δας υ φα πλω σας ε πι το νι ψαι το ο ον
Δε σπο ο την κα τε φι λη σε δο ο λι ι ως
εις το προ δου ναι τοι οιοις α α νο ο ο μοις
χο ρου δε Α πο στο ο ο λων ρι ι φει εις
και τα τρι α κον τα ρι ι ψας αρ γυ υ
υ ρι α Σου την τρι η με ε ρον Α να

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

στα σι ι ιν ουκ ει ει δε δι ης ε λε ε

η η σο ο ον η η η η μας

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και

χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαις

και αι αι ορ γα α νω

Ι ου δας ο προ δο της δο λι ος ων

δο λι ω φι λη μα τι πα ρε δω κε τον Σω

τη η ρα Κυ υ υ ρι ι ι ον τον

Δε σπο την των α α πα αν των ως δου λον πε

πρα κε τοις πα α ρα νο ο ο μοις και

ως προ βα τον ε πι ι σφα α γη η η ην ου

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

ου τως η κολουου ου ου θει ^M ο Α μνος
ο του Θε ου ο Υι ο ο ο ος του Πα α
τρος ο μο ο νος πο ο λυ υ ε ε ε
λε ε ε ε ος
Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
α λα λα γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω
τον Κυ υ υ ρι ον
Ι ου δας ο δου λος και δο λι ος ο
μα θη τη ης και ε πι ι ι βου λος ο
φι ι λο ος και δι α α α βο ο ο ο λος

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Μ Β Μ Δ
εκ των εργαων α α απεφαν θη η
Δ Μ Β Μ Δ
κολουθει γαρ τω δι ι ι δασκα α λω και
-ϑ Δ Μ Β
καθ ε αυ τον ε με λε τη σε την προ ο
Μ Δ Μ
οδοσι ι αν ε λε γε ε εν εν ε ε αυ
Β Μ Νϑ
τω ω πα ρα δω ω ω σω του ου τον και
κερ δη η σω τα συ να χθει εν τα χρη η μα α
Δ-ϑ Μ Β
τα ε πε ζη τει δε και το μυ ρο ο ον πρα
Μ Δ
θη η ναι και τον Ι ι η σου ου ουν
Δ Μ Δ
δο ο λω κρα α τη θη η η ναι απε δω
Μ Γϑ Ν
κε ε εν ασπασμον πα ρε ε δω ω κε το
Δ
ον Χρι ι ι ι στον και ως προ βα τον ε

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

πι σφα γη η η ην ου ου τως η κολου ου
ου ου θει ο μο νος ευ σπλα αγ χνος και φι
ι λα α αν θρω ω ω προς

Δόξα... Καὶ νῦν ... Ἦχος Δι

δο ο ο ζα Πα α α τρι ι ι και Υι υι
ω και Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι
και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
αι ω νας τω ναι ω ω νων α α μην
ον ε κη ρυ ζεν Α μνο ον Η η η σα
ι ι ας ερ χεται ε πι σφα γη ην ε
κου ου ου σι ι ι ι ον και τον νω τον δι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

δω σιν ει ει εις μαστι ι γας τας σι α γο
ο να ας εις ρα πι ι ι σμα α α τα
το δε προ σω ω πον ουκ α πε ε στρα α φη
α πο αι αι σχυ υ νης ε εμ πτυ σμα α α
των θα να τω δε α σχη η μο ο νι κα
α α α τα δι κα α α ζε ε ε ε ται πα
αν τα ο α να μαρ τη η τος ε κου σι ι
ω ως κα τα δε ε ε χε ε ε ε ται ι να
πα σι δω ρη ση η ται την εκ νε κρω ων Α α
να α αστα α α σι ι ι ι ν

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τὸ:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος,

Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Χορός: **Κ**οὶ, Κύριε.

Ὅτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Κοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόστιχα.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη

ἄ̣ Ν
γ̣
δ̣ Γη με ρον το κα τα του Χρι στου πο νη
ρον συ νη χθη συ νε ε δρι ι ι ον δ̣ και

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

κατ αυ του κε να εβουλευσαατο πα ρα
δου ναι Πι ι λα ατω εις θα να τον τον α νε
ευ θυ υ υ υ νον ση με ρον την των χρη μα
των α αγ χο ονην Ι ου δας ε αυ τω ω πε
ε ρι ι τι ι ι θη η η η σι και στε
ρει ται κα ατ α α α μ φ ω ζ ω ης προ ο σκ αι αι αι
ρου και θει ει ει ει ας ση με ρον Κα ι
α φας α κων προ φη η τε ε ευ ει ει συμ
φε ε ρει ει λε ε ε γων υ πε ρ του λα ου ου
ου ε ε να α πο λε ε ε ε σθαι η λ θε ε
γα ρ υ πε ρ των α μα ρ τι ω ω ν η μ ω ω ν

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

πι ι πραα α σκει ει ^Π το της α μα αρ τω
ω λου ^Μ αλ λα το ου ρα νιον ^Δ μυ υ υ ρο ον
και εξ ^Ν αυ του νο σφι ζε ται τα α αρ γυ
υ υ ρι ι ι ι α ^γ τρε χει προς Ι ου ου
δαι αι ους ⁶ λε ε ε γει ει τοις πα ρα νο ο
ο ο μοις ^γ τι μοι θε ε λε τε ε δου ου ναι κα
γω υ μιν πα ρα δω ω ω σω ω α αυ τον ^Π
ω φι λα ρ γυ ρι ι α ας προ δο ο ο του ου ^Ν
ευ ω νον ποι ει ται τη ην πραα α σιν ⁶ προς την
γνω μην των α γο ρα ζο ο ον των ⁶ του πω
λου με ενου την πραγμα α τει ει ει αν ποι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

^N
ει ει ει ει ται ^γ ουκ ακριβο λο γει ται
προ ος τη ην τι ι μην ^β ^λ αλλ ως δουλον φυ
γα δα ^Π α α πε ε ^N εμ πο ο ο λει ^γ ε
^Δ φο ος γαρ τοις κλε πτου ου σι ^N ρι πτειν τα τι
^N ι μι ι ι ι α ^γ νυν ε βα λε τα α α
^M α γι ι α τοις κυ σι ιν ο ο μα θη η τη η ης
^N η γαρ λυ σσα της φι λα α α αρ γυ υ
ρι ι ι ας ^Δ κα τα του ι δι ου
Δε ε ε σπο ο ο του ου ^Δ μαι αι νε ε
σθαι [♂] ^N ε ποι οι η σεν α α αυ τον ^γ ης
τη ην πει ει ραν ^Δ φυ υ γω ω με εν κρα α α

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

ζο ο ο ον τες ^Δ μα ακρο θυ υ με Κυ υ υ ρι ε

δο ο ζα α α α σοι ^γ

^χ ^γ ^Ν ^β ^λ ζε πο ρευ ε το ε ζω και ε

λα α λει ε πι ι το α α αυ το ^γ

^γ ^Ν Ο τρο προς σου δο λι ο τη το ος

γε ε εμει ^β ^λ πα α αρα α νο με Ι ι ι

ου ου ου ου δα ^γ νο σων γαρ φι λα αρ γυ υ

ρι ι ι α αν ^Δ ε κερ δη η σα ας μι σαν

θρω ω ω πι ι ι ι αν ^γ ει γαρ πλου

τον η η γα α α πας ^β ^λ τι τω πε ρι πτω ω χει

ει αν δι ι δα α σκον τι ε ε ε φοι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

οι οι οι τας γ ει δε ε και αι αι αι ε φι ι

ι λεις γ ι να τι ε πω λεις τον α α τι μη

η τον προ δι δου ου ους ει εις μι αι φο

ο ο νι ι ι ι αν φρι ζον η η λι ι

ε στε ε να α ζον η η γη και κλο νου με ε

νη βο ο ο η η η η σον Α νε ζι ι

κα α κε Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ζα α α

α σοι γ

χ Ν
γ
ο γον πα ρα νο μον κα τε θεν το

κατ' ε μου μη ο κοι μω με νος ου χι

πρ ο σθη η η σει ει του α να στη η η η

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

ναι ^γ _δ
^Ν ^γ _δ Μη δεις ω πι στοι ^β _λ του δε σπο τι κου
Δειπνου α α μυ η ητος ^β _λ μη δεις ο ολως
ως ο Ι ι ου ου ου δας ^β _λ δο λι ι ως προ ο σι
^Π ι τω τη η τραπε ε ε ε ζη ^γ _δ ε κει
^Δ ⁺ νο ος γαρ τον ψω μο ον δε ε ζα α α με ε
^Ν ^Δ ε ε νος _δ κα τα του α αρ του ε ε χω
^Ν ^γ _δ ω ρη η η σε _δ σχη η μα τι ι μεν ω ω ν
^Ν ^Δ μα θη της _δ πραγ μα τι δε πα ρω ω ν
^Ν ^γ _δ φο νε ε ευ της _δ τοις μεν Ι ου δαι οις συ υν
^Μ ^Δ α α γα α λ λο ο ο με ε ε ε νος _δ ^Δ τοις

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

^M ^B ^M ^Π
 δε Απο ο στο ο λοις συ να αυ λι ζο ο
^N ^Δ
 με ε ε ε νος ^γ μι σων ε ε φι ι ι λει φι
^N ^β
 λων ε ε πω ω ω λει ^λ τον ε ζα γο ρα σαν
⁺ ^M ^Δ ^Δ
 τα η μα ας τη ης κα α τα α α α α ρας ^Δ
^Π
 τον Θε ο ον και Σω τη η ρα τω ων ψυ χω
^N ^γ
 ω ων η η η η μων ^Δ

Δόξα... Ἦχος ὁ αὐτός.

^γ ^N ^B
^Δ Δο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι και
^M ^N ^Π
 αι Υι υι ω ω ω ^β και Α γι ι ω ω Πνε
^N ^γ
 ε ε ε ε ευ μα α α α Πνευ μα τι ^Δ
^M ^N
^γ Ο τρο πο ος σου δο λι ο τη το ο ος

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

γε ε ε μει^{β λ} πα α α ρα α νο με ε Ι
ου ου ου δα^{γ ρ} νο σωων γαρ φι λαρ γυ ρι
ι ι αν^{Δ ρ} ε κερ δη η σα ας μι σα αν
θρω πι ι ι ι αν^{γ ρ} ει γαρ πλου τον η η
η γα α α πας^{β λ} τι ι τω πε ρι πτω ω χει ει
ας δι ι δα α σκον τι ι ε φοι οι οι οι
τας^{γ ρ} ει δε και ε ε φι ι ι λεις^{Δ ρ} ι να τι
ε πω λεις τον α α α τι μη η τον^{β λ} προ δι
δου ου ου ους ει εις μι αι αι φο ο νι ι
ι ι αν^{γ ρ} φρι ζον η η λι ι ε^{Δ ρ} στε ε να
α ζον η η γη^{β λ} και κλο νου με νη η βο ο

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

σμου ^κμη ουν σκαν δα ^πλι ζε σθε ε ε ε εν
ε ε μοι ^Δου γαρ ηλθον δι ^Μα κο νη η θη η η
ναι αι ^παλ λα δι α α α κο ο νη η η σαι
^Δκαι δου ναι την ψυ ^Δχη η η η η μου ^Δλυ υ υ
τρο ον ⁺υ πεερ του κο ο ο σμου ^πει ου
ουν υ υ μεις ^Μφι ι λοι οι μου ου ⁺ε ε στε ε ^κ
ε με ε μι ι ι ⁺μει ει ει ει ει σθε ^κο
θε λων ^Δπρω το ος ει ει ει ναι ^Δε ε στω ^π
ε σχα α α τος ^πο δε σπο ο ο της ως
ο ο ⁺δι ι α α α α α κο ο ο ο νος ^π
^κμει να τε ε ε ε ⁺ε εν ε ε μοι ^κι να

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῶ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη — Γα

^{χ̣} ^Μ ^Γ ^Μ ^Ν ^Γ
^Γ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
 Ὁ τε οἱ ε εν δο ζοι Μα θη ται εν τω
^Π ^Μ ^Γ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
 νι πτηριτου Δειπνου ε φω τι ζοον το
^Γ ^Δ ^Μ ^Γ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
 το τε Ι ου δας οδυσ σε βης φι λαρ γυ ρι αν
^Π ^Μ ^Γ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
 νο ση σας ε σκο ο τι ζε ε το και α νο
^Μ ^Ν ^Γ ^Δ ^Γ ^Δ ^Π ^Μ
 μοις κρι ταις Σε τον δι και ον Κρι την πα ρα α

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

δι δωω σι βλεπε χρη μα των ε ρα στα
τον δι α ταυ τα αγχονη χρη σα με ε νον
φε ευ γε α κο ρε στον ψυ χην την δι δα
σκα λω τοι αυ τα το ολ μη σα α σαν ο πε
ρι παν τας α γα θος Κυ ρι ε δο ζα
σοι οι οι οι

Τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος γ΄.

Ο ραπισθεὶς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων, καὶ μὴ ὀργισθεὶς, ἐλευθέρωσον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν Κύριε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα...

Ελευθέρωσον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν Κύριε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν...

Ο ραπισθεὶς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων, καὶ μὴ ὀργισθεὶς, ἐλευθέρωσον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν Κύριε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Προκείμενον. Ἦχος α΄.

Γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος.

Στίχος: **Ο** Θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι;

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κέφ. ΙΑ΄, 18-23 ΙΒ΄ 15, 9-11 14-15)

Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ γνώσομαι. Τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, ἐγὼ δὲ ὡς ἀρνίον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι, οὐκ ἔγνων, ἐπ’ ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρόν, λέγοντες. Δεῦτε, καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῆ ἔτι.

Κύριε τῶν δυνάμεων, κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς! ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Ἀναθώθ, τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχὴν μου, τοὺς λέγοντας, οὐ μὴ προφητεύσης ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, εἰδὲ μή, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. Ἴδου ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτούς, οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ, καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθώθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν. Δίκαιος εἶ Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ, πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ. Τὶ ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται; εὐθνήνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα; ἐφύτευσας αὐτούς, καὶ ἐρριζώθησαν, ἐτεκνοποιήσαντο, καὶ ἐποίησαν καρπὸν, ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. Καὶ σύ, Κύριε, γινώσκεις με, οἶδάς με, καὶ δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου, ἄθροισον αὐτοὺς ὥσπερ πρόβατα εἰς σφαγὴν, ἄγνισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς

αὐτῶν, ἕως πότε πενήσει ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ
χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας
τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν κτήνη
καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν, οὐκ ὄφεται ὁ Θεὸς
ὁδοὺς ἡμῶν, σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ
ἐκλύουσί σε, Συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ
ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν.
Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελώνά μου,
ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα
τὴν ἐπιθυμητὴν μου εἰς ἔρημον ἄβατον, ἐτέθη
εἰς ἀφανισμόν ἀπωλείας, ὅτι τάδε λέγει Κύριος
περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν
ἀπτομένων τῆς κληρονομίας μου, ἧς ἐμέρισα τῷ
λαῷ μου τῷ Ἰσραήλ. Ἴδου ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς
ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰούδαν ἐκβαλῶ ἐκ
μέσου αὐτῶν, καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με
αὐτούς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτούς, καὶ
κατοικιῶ αὐτούς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν
αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Προκείμενον. ᾠχος πλ. β΄.

Εὐξασθε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ
ἡμῶν.

Στίχος: Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαία ὁ Θεός, ἐν
τῷ Ἰσραήλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτητόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἅπαξ)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς: Σοφία.

Ὁ Χορός: Εὐλόγησον

Ὁ ἱερεὺς: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας

τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. **Σ**τερεῶσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, πόλει (κώμη) καὶ ἐνορίᾳ ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ· τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ δι' ὑπερβάλλουσιν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας, ἐν τῷ νῖψαι τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ Ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱεσΐαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν

*Ἡ καταγραφή τῶν Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδὸς»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.*

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ἔ. ΛΕΙΤ. Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

(Τελεῖται συνήθως Μ. Πέμπτην πρωΐ)

ΙΕΡΕΥΣ: **Ε**ὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἀὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ

εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν ...

Αλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Η ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπό κάθε αἴτηση]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

σης Κυ ρι ε Κυρι ε τις υποστησεται
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος εστιν
Cυν τρε χει λοι πον το συ νε δρι ον των
I ι ι ου δαι αι ων ι να τον Δη μι ου ρ
γον και Κτι στην των α α πα α αν των Πι λα
τω πα α α ρα α δω ω ω ση ω των
α α α νο ο ο μω ων ω τω ω ω
ων α α α πι ι ι στω ων ο τι τον ερ
χο με νον κρι ναι ζω ων τας και νε εκ ρους ει
εις κρι ι σι ν ευ τρε πι ι ι ζου ου ου ου σι
τον ι ω με νο ο ον τα πα α θη προς

Παθός ε ε ετοιμα α α ζουου ου ου σι

Κυ ρι ε μα κρο θυ υ με με γασου το ε λε

ε ο ος δο ο ο ζα α α σοι

νε κεν του ο νο μα τος σου υ

πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η

ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η

ψυ χη μου ε πι τον Κυ ρι ον

ευν τρε χει λοι πον το συ νε δρι ον των

Ι ι ι ου δαι αι ων ι να τον Δη μι ουρ

γον και Κτι στην των α α πα α αν των Πι λα

τω πα α α ρα α δω ω ω ση ω των

α α α νο ο ο μω ων ω τω ω ω
ων α α α πι ι ι στωων ο τι τον ερ
χο μενον κρι ναι ζωων τας και νε εκρους ει
εις κρι ι σι ιν ευ τρε πι ι ι ζου ου ου σι
τον ι ω με νο ο οντα πα α θη προς
Πα θος ε ε ετοιμα α α ζου ου ου σι
Κυ ρι ε μα κρο θυ υ με με γασου το ε λε
ε ο ος δο ο ο ζα α α σοι
Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι
σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

ου δας ο πα ρα α νο μος Κυ υ υ
ρι ε ο βα ψας εν τω Δει πνω ω ω την
χει ει ρα εν τω τρυ βλι ι ι ω με ε τα α
σου ου ε ζε τει νεν α νο μω ω ως τας
χει ει ρας του λα βει ει ν αρ γυ υ ρι ι
ι ι α και ο του μυ ρου λο γι σα με
νος τι μην Σε τον α τι μη η τον ουκ ε φρι
ζε ε πω ω ω λη η η σαι αι ο τους
πο δας υ φα πλω σας ε πι το νι ψαι το ο ον
Δε σπο ο την κα τε φι λη σε δο ο λι ι ως
εις το προ δου ναι το ι ο ι σ α α νο ο ο μοις

χο ρου δε Α πο στο ο ο λων ρι ι φει εις

και τα τρι α κον τα ρι ι ψα ς αρ γυ υ

υ ρι α σου την τρι η με ε ρον Α να

στα σι ι νου κ ει ει δε δι η ς ε λε ε

η η σο ο ο ν η η η η μας

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε

ος και πολ λη πα ραυ τω λυ τρω σι ς και

αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα η λ εκ πα

σων των α νο μι ω ω ν αυ του

Ι ου δα ς ο προ δο της δο λι ο ς ων

δο λι ω φι λη μα τι πα ρε δω κε τον Σω

τη η ρα Κυ υ υ ρι ι ι ον τον

Δεσποτην των α α πα αντων ως δουλον πε

πρα κε τοις πα α α ρα νο ο ο μοις και

ως προβα τον ε πι ι σφα α γη η η ην ου

ου τως η κολου ου ου θει ο Α μνος

ο του Θε ου ο Υι ο ο ο ος του Πα α

τρος ο μο ο νος πο ο λυ υ ε ε ε

λε ε ε ε ος

Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα

ε θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι

λα α οι

ου δας ο δουλος και δο λι ος ο
μα θη τη ης και ε πι ι ι βουλος ο
φι ι λος και δι α α α βο ο ο ο λος
εκ των ερ γων α α α πε φα αν θη η
κο λου θει γαρ τω Δι ι ι δασκα α λω και
καθ ε αυ τον ε με λε τη σε την προ ο
ο δο σι ι αν ε λε γε ε εν εν ε ε αυ
τω ω πα ρα δω ω ω σω του ου τον και
κερ δη η σω τα συ να χθ εν τα χρη η μα α
τα ε πε ζη τει δε και το μυ ρο ο ον πρα
θη η ναι και τον Ι ι η σου ου ουν

δο ο λω κρα α τη θη η η ναι α πε δω
κε ε ε εν α σπασμον πα ρε ε δω ω κε το
ον Χρι ι ι στον και ως προ βα τον ε
πι σφα α γη η η ην ου ου τως η κολου ου
ου ου θει ο μονος ευ σπλα αγ χνος και φι
ι λα α αν θρω ω ω προς

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε
ος αυ του εφ η μας και η α λη θει α
του Κυ ρι ου με νει εις το ο ον αι ω ω
να

Ο ν ε κη ρυ ζεν Α μνο ον Η η η σα

ι ι ας ^Δερ χεται ^Με πι σφα γη ην ε
κου ου ου ^Δσι ι ι ι ον και τον νω τον δι
δω σιν ^Μει ει ^Βεις μα στι ι γας τας σι α γο
ο να ^Γας ^δεις ^Μρα [♂]πι ι ^Μισμα α α τα
το ^Νδε ^Μπρο σω ω πον ουκ α ^Μπε ε στρα α φη
α πο αι αι ^Νσχυ υ νης ε ^Δεμ πτυ σμα α α
των ^Μθα ^γνα ^θτω ^Δδε α ^Δσχη η μο ο νι κα
α α ^Μτα ^Βδι κα α α ^Δζε ε ε ε ^δται ^Δπα
αν τα ο ^Δα ^Δνα ^Δμαρ τη η τος ^Δε ^Δκου ^Δσι ι
ω ως ^Μκα ^Βτα ^Μδε ε ε ^δχε ε ε ^δται ^Μι να
πα ^Δσι ^Δδω ^Μρη ση η ται ^Βτην εκ ^Βνε κρω ων Α α

να α ασταα α α σιν

Δ

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. β'

Π
χ π
υ ε ε Δ ο ο ο ζα Πα α τρι ι ι ι και Υι

υι ω και Α γι ι ω Πνευ μα α α τι

π
και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι

αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α α

μην

π
Π
Ι ε νη η η μα ε ε χιδ νων α λη

θω ω ως ο ο Ι ου ου ου ου δας φα

κ Μ Δ
γον των το μα αν να ε ε εν τη η η ε ε ρη

η η μω Δ
και γογ γυ ζον των κα τα α α

α του ου τρο φε ε ε ε ως ε τι γαρ
της βρω σε ως ου ου σης εν τω στο ο μα α
τι ι ι αυ των κα τε λα λουν του Θε ου
ου οι οι οι α χα α α ρι ι ι ι στοι και
ουτος ο ο ο δυ υ υ σ σε βης τον ου ρα
νι ον α αρ τον εν τω στο ο μα α α
τι ι ι βα α στα α α ζων κα τα του Σω ω τη
η η ρο ος την προ δο σι ι α α αν ει ρ γα
α α σα α α το ω γνω ω μη η ης
α α α κο ο ρε ε ε σ του και αι αι το ο λ μης
α α παν θρω ω ω ω που τον τρε

ε φο ο ον τα α α ε ε πω ω ω λει
και ον ε φι λει Δε σπο ο ο ο την πα ρα
δι ιδου ου ου εις θα α α να α α τον
ον τωσ ε κει νων υι ος ο ο πα ρα
α α νο ο ο ο μοσ και συν αυ τοις την α
πω λει αν ε ε κλη ρω ω ω σα α α
το αλ λα ρυσαι αι Κυ υ ρι ι ε
τοι αυ της απαν θρω πι ας τα ας ψυ χα
α ας η η η η μων ο μονοσ εν μακρο θυ
μι ι α α ανει ει ει κα α α α στο ο
ο ο οσ

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἑσπέρας !

Προκείμενον. Ἦχος α΄.

Ψαλμὸς ρλθ΄ (139).

Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ.
Στίχ. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ.

Τῆς Ἑξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΙΘ΄, 10-19)

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· καταβάς διαμάρτυραι τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ ἄγνισον αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον, καὶ πλυνάτωσαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἔστωσαν ἔτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην, τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καταβήσεται Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ. Καὶ ἀφοριεῖς τὸν λαὸν κύκλῳ λέγων. Προσέχετε ἑαυτοῖς τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ὄρος,

καὶ θίγειν τι αὐτοῦ, πᾶς ὁ ἀψάμενος τοῦ ὄρους, θανάτῳ τελευτήσει, οὐχ ἄψεται αὐτοῦ χεῖρ, ἐν γὰρ λίθοις λιθοβοληθήσεται, ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται, ἐάν τε κτῆνος, ἐάν τε ἄνθρωπος, οὐ ζήσεται. Ὅταν δὲ αἱ φωναί, καὶ αἱ σάλπιγγες, καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐκεῖνοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὸ ὄρος. Κατέβη δὲ Μωϋσῆς ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαόν, καὶ ἠγίασεν αὐτούς, καὶ ἔπλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν. Καὶ εἶπε τῷ λαῷ. Γίνεσθε ἕτοιμοι, τρεῖς ἡμέρας μὴ προσέλθητε γυναικί. Ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, γενηθέντος πρὸς ὄρθρον, ἐγένοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νεφέλη γνοφώδης ἐπὶ ὄρους Σινᾶ· φωνὴ τῆς σάλπιγγος ἤχει μέγα, καὶ ἐπτοήθη πᾶς ὁ λαός, ὃς ἦν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ ἐξήγαγε Μωϋσῆς τὸν λαὸν εἰς συνάντησιν τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καὶ παρέστησαν ὑπὸ τὸ ὄρος· Τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἐκαπνίζετο ὅλον, διὰ τὸ καταβεβηκέναι τὸν Θεὸν ἐπ’ αὐτὸ ἐν πυρί, ἀνέβαινε δὲ ὁ καπνός, ὡσεὶ ἀτμὶς καμίνου, καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα. Ἐγένοντο δὲ αἱ φωναὶ τῆς σάλπιγγος, προβαίνουσαι ἰσχυρότεραι σφόδρα. Μωϋσῆς ἐλάλει, ὁ δὲ Θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνῇ.

Προκείμενον. ᾠχος βαρὺς. Ψαλμὸς νη΄ (58).

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός.

Στίχ. Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Ἰὼβ τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΛΗ΄, 1-21 ΜΒ΄, 1-5)

Εἶπε Κύριος τῷ Ἰὼβ, διὰ λαίλαπος καὶ νεφῶν. Τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλήν, συνέχων δὲ ῥήματα ἐν καρδίᾳ, ἐμὲ δὲ οἶεται κρύπτειν; Ζῶσαι, ὥσπερ ἀνὴρ, τὴν ὀσφύν σου, ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δὲ μοι ἀποκρίθητι. Ποῦ ἦς ἐν τῷ θεμελιοῦν με τὴν γῆν; ἀπάγγελον δὲ μοι, εἰ ἐπίστασαι σύνεσιν. Τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς, εἰ οἶδας; ἢ τίς ὁ ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ’ αὐτῆς; ἐπί, τίνος οἱ κρίκοι αὐτῆς πεπήγασι; τίς δὲ ἐστὶν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον ἐπ’ αὐτῆς; ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα, ἤνεσάν με φωνῇ μεγάλη πάντες Ἄγγελοί μου, ἔφραξα δὲ θάλασσαν πύλαις, ὅτε ἐμαιοῦτο ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη, ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφίασιν, ὀμίχλη δὲ αὐτὴν ἐσπαράνωσα, ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὄρια, περιθεῖς κλειῖθρα καὶ πύλας. Εἶπον δὲ αὐτῇ, μέχρι τούτου ἐλεύση, καὶ οὐχ ὑπερβήση, ἀλλ’ ἐν σεαυτῇ συντριβήσονται σου τὰ κύματα.

Ἡ ἐπὶ σοῦ συντέταχα φέγγος πρωϊνόν,
έωσφόρος δὲ εἶδε τὴν ἑαυτοῦ τάξιν,
ἐπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς, ἐκτινάξαι ἄσεβεις
ἐξ αὐτῆς; Ἡ σύ, λαβῶν πηλόν, ἔπλασας ζῶον,
καὶ λαλητὸν αὐτὸν ἔθου ἐπὶ τῆς γῆς; ἀφείλες δὲ
ἀπὸ ἄσεβῶν τὸ φῶς, βραχίονα δὲ ὑπερηφάνων
συνέτριψας; ἦλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης, ἐν
δὲ ἵχνεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας; ἀνοίγονται
δέ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ ἄδου
ιδόντές σε, ἔπτηξαν; νενουθέτησαι δὲ τὸ εὖρος
τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἀνάγγειλον δὲ μοι, πόση τίς
ἐστι; ποία δὲ γῆ ἀυλίζεται τὸ φῶς; σκότους δὲ
ποῖος τόπος; Εἰ ἀγάγοις μὲ εἰς ὄρια αὐτῶν, εἰ
καὶ ἐπίστασαι τρίβους αὐτῶν, οἶδας ἄρα ὅτι
τότε γεγένησαι, ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολὺς;
Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ τῷ Κυρίῳ λέγει. Οἶδα ὅτι
πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δὲ σοι οὐδέν. Τίς γὰρ
ἐστιν ὁ κρύπτων σε βουλήν; φειδόμενος δὲ
ῥημάτων, καὶ σὲ οἶεται κρύπτειν; τίς δὲ
ἀναγγελεῖ μοι, ἃ οὐκ ἤδειν, μεγάλα καὶ
θαυμαστά, ἃ οὐκ ἐπιστάμην. Ἄκουσον δέ μου,
Κύριε, ἵνα κἀγὼ λαλήσω, ἐρωτήσω δὲ σε, σὺ δὲ
με δίδαξον, ἀκοὴν μὲν ὠτός, ἤκουόν σου τὸ
πρότερον, νυνὶ δέ, ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐώρακέ σε.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. Ν' 4-11)

Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας, τοῦ γνῶναι ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον, ἔθηκέ με πρωῒ πρωῒ, προσέθηκέ μοι ὠτίον τοῦ ἀκούειν, καὶ παιδεία Κυρίου Κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὦτα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω. Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνῃς ἐμπτυσμάτων, καὶ Κύριος, Κύριος βοηθὸς μοι ἐγενήθη. Διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν, καὶ ἔγνων, ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαίωσας με. Τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἅμα, καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι. Ἴδου Κύριος, Κύριος βοηθήσει μοι, τίς κακώσει με; ἴδου πάντες ὑμεῖς, ὡς ἱμάτιον, παλαιωθήσεσθε, καὶ ὡς σῆς καταφάγεται ὑμᾶς. Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἴδου πάντες ὑμεῖς ὡς πῦρ καίετε, καὶ

κατισχύετε φλόγα, πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ἢ ἐξεκαύσατε, δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

ὁ Διάκονος: **Τ**οῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὁ ἄ Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

ὁ Ἱερεὺς: **Ὅ**τι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Τὸ Τρισάγιον.

Ἦχος Δι'

Ἄ μνη Α α γι ος ο Θε ος

Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος α

Θα να ατος ε λε η η σον η η η μα ας
(Δις)

Τὸ τρίτον.

Ἄ γι ος ο Θε ος Α

γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος α Θα να

ατος ε λε η η σον η η η μα ας

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω
πνευματι και νυν και αι και εις
τους αιωνας των αιωνων αμην
Αγιος Αθανασος ελεηη
σον ηηημας
Αυτααμις Αγιος ο Θε
ος Αγιος Ισχυρος Αγιος
αθανασος ελεηηησον ηηημα
ας

Εἶτα τὸν Ἀπόστολον.

Προκείμενον. ᾠχος βαρὺς.

Οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοί.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κέφ. ΙΑ΄, 23-32)

Ἀδελφοί, ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτί, ἣ παρεδίδοτο, ἔλαβεν ἄρτον, καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ εἶπε, Λάβετε, φάγετε, τούτο μου ἐστὶ τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον, τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων. Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι. Τοῦτο ποιεῖτε, ὡσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὅσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ. Ὡστε, ὅς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου. Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, καὶ ἐκ

τοῦ ποτηρίου πινέτω. Ὁ γάρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρώστοι, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί. Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα. Κρινόμενοι δέ, ὑπὸ Κυρίου παιδεύομεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Μακάριος ὁ συνιών ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα.

Στίχ. Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακὰ μοι. Πότε ἀποθανεῖται, καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Στίχ. Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερονισμόν.

Εὐαγγέλιον.

Κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι. Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα, καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν

δόλω κρατήσωσι καὶ ἀποκτείνωσιν. ἔλεγον δέ·
Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ
λαῷ. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν
οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, προσῆλθεν αὐτῷ
γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου, καὶ
κατέχευεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου.
ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγανάκτησαν
λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη; ἡδύνατο γὰρ
τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι πολλοῦ καὶ δοθῆναι
τοῖς πτωχοῖς. γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ
καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ. τοὺς πτωχοὺς γὰρ
πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε
ἔχετε. βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ
τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με
ἐποίησεν. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ
εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ,
λαληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη εἰς
μνημόσυνον αὐτῆς. Τότε πορευθεὶς εἰς τῶν
δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς
τοὺς ἀρχιερεῖς εἶπε· Τί θέλετέ μοι δοῦναι, καὶ
ἐγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ
τριάκοντα ἀργύρια. καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει
εὐκαιρίαν ἵνα αὐτόν παραδῷ. Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν

ἄζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα; ὁ δὲ εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα καὶ εἶπατε αὐτῷ· ὁ διδάσκαλος λέγει, ὁ καιρὸς μου ἐγγύς ἐστι· πρὸς σε ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου. καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα. Ὁψίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα. εἰδὼς ὁ δὲ Ἰησοῦς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει, ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν. εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος. ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· Κύριε, σὺ μου νίπτεις τοὺς πόδας; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώση δὲ μετὰ ταῦτα. λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τοὺς

πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λελουμένος οὐ χρεῖαν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. ἤδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν· οὐχὶ πάντες καθαροὶ ἐστε. Ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; ὑμεῖς φωνεῖτέ με, ὁ Διδάσκαλος καὶ ὁ Κύριος, καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ. εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ Κύριος καὶ ὁ Διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. ὑπόδειγμα γὰρ δέδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά. καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν· Μήτι ἐγὼ εἰμι, Κύριε; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ τρουβλίῳ τὴν χεῖρα οὗτός με παραδώσει. ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου

ὕπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν εἶπε· Μήτι ἐγώ εἰμι, ῥαββί; λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶπας. Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον καὶ εὐλογήσας ἔκλασε καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς καὶ εἶπε· Λάβετε φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου· καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πίνω ἄπ' ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου. Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἔλαιων. Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ, πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποιίμνης· μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος

εἶπεν αὐτῷ· Εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ δὲ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι. ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρεῖς ἀπαρνήση με. λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κἂν δέη με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι. ὁμοίως δὲ καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον. Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· Καθίσατε αὐτοῦ ἕως οὗ ἀπελθὼν προσεύξωμαι ἐκεῖ. καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ. καὶ προελθὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνατὸν ἐστί, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ. ὥφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτὸν. καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ ἐκτενέστερον προσήχετο. ἐγένετο δὲ ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ

εὕρισκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ! γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο λέγων· Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ ἐὰν μὴ αὐτὸ πίω, γενηθήτω τὸ θέλημά σου. καὶ ἐλθὼν εὕρισκει αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. καὶ ἀφείς αὐτοὺς ἀπελθὼν πάλιν προσηύξατο ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν. τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε! ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀμαρτωλῶν. ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με. Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα ἦλθε, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. ὁ δὲ παραδιδούς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον λέγων· Ὃν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτόν. καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπε·

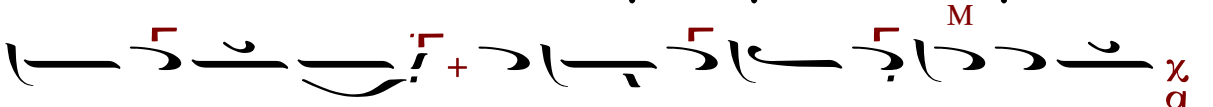
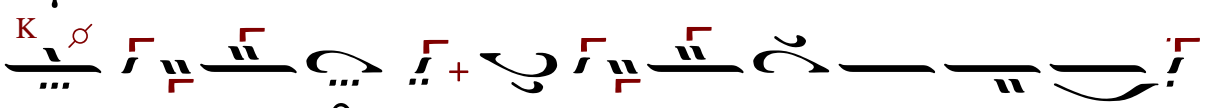

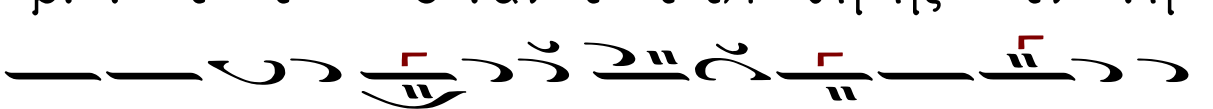

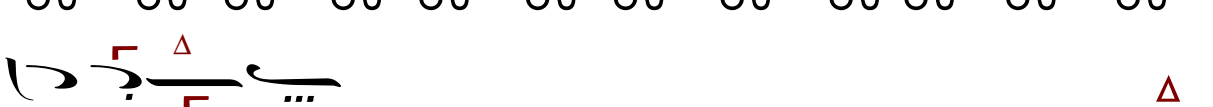
Χαῖρε, ῥαββί, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἐταῖρε, ἐφ' ὃ πάρει; τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον. τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀπόστρεψον σου τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρῃ ἀποθανοῦνται. ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων; πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ ὅτι οὕτω δεῖ γενέσθαι; Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με· καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμεν διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες αὐτόν ἔφυγον. Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν. ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ

μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅπως θανατώσωσιν αὐτὸν, καὶ οὐχ εὔρον· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὔρον. ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες εἶπον· Οὗτος ἔφη, δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτὸν. καὶ ἀναστάς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνη; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων ὅτι Ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ· τί ὑμῖν δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· Ἐνοχος θανάτου ἐστί. Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ

πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ ἐρράπισαν λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστέ, τίς ἐστὶν ὁ παίσας σε; Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν αὐτῶν πάντων λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις. ἐξελθόντα δὲ αὐτόν εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτόν ἄλλη καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐκεῖ καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὄρκου ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ. τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὁμνύειν ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε. καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρεῖς ἀπαρνήθη με· καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς. Πρωΐας δὲ γενομένης συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· καὶ δήσαντες αὐτόν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτόν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι.

 δω ω ω ω ω σω ω κα θ α περ ο

 Ι ου ου ου ου ου ου ου δα ας

Μ. Εἴσοδος... (συνεχίζει πάλιν ὁ ἀχορὸς)

 Ἄλλ ω ως ο Λη στης ο μο λο

 γω ω ω ω ω ω ω σοι οι οι οι οι

 μνη η η η σθη η τι ι ι ι μου Κυ υ υ υ

 ρι ι ε ε οταν ε ε ελ θη ης εν τη

 Βα σι λει ει ει ει α σου ου ου ου ου

 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

 ου ου ου ου

Ἦχος λ Πά

^Π
Κυ ρι ε ε ε λε η η σον

^Π
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η η σον

^Π
Κυ υ ρι ε ε λε ε η σον

^Κ ^Π ^σ
Κυ ρι ε ε ε λε η η η

σον

^Π
Κυ υ υ ρι ε ε ε λε η η σον

^Π
Πα ρα σχου Κυ ρι ε

^Π
Πα ρα σχου Κυ υ υ υ ρι ε

^Κ
Πα ρα σχου Κυ ρι ι ε

^Κ
Πα ρα α σχου Κυ υ ρι ε

^Π
Πα ρα α σχου Κυ υ υ ρι ι

ι ε

Π

Πα ρα α α α σχου ου Κυ ρι ι ι ι ι

ε

Π

Σοι οιοιοιοι Κυ ρι ι ε

Π

Και τω πνευ μα τι ι ι ι σου ου ου

ου

Π

Ἄ γα πη σωω σε Κυ υ ρι ε η

η η η ι ι σχυ υ υς μου Κυ ρι ος στε

ρε ω μα α α α μου ου και κα τα φυ

γη η η η μου ου και ρυ υ υ υ υ υ υ

στη ης μου ου ου ου

Π
π Π α τε ε ρ α Υ ι υ ι ο ν χ και Α α γι
ον Πνε ε ε ευ μα π Τρι α δ α ο μο ου ου
σι ι ο ν και αι α α χ ω ω ρ ι ι σ τ ο ο ο
ον π

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων·

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

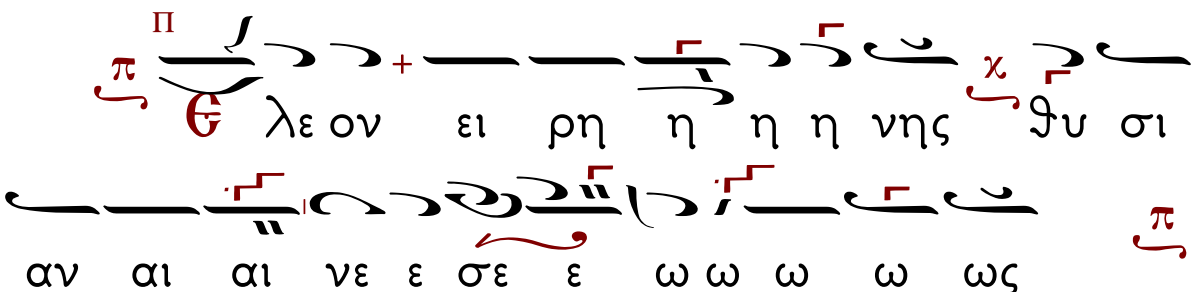
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

π ^Π **Θ** λε ον ε ι ρ η η η η ν η ς ^χ θ υ σ ι
αν αι αι νε ε σε ε ω ω ω ω ως π

η και αι η γη η η η η η η η η η η η η

η η τη η η η η η η η η η η η η

η η η η η η γη η της δο ο ο ο ο ο ο

ο ζη η η η γη της δο ο ο ο ο ο ο

ο ο ζη η ης σου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ω σα αν να α α α α α α α α

α α α α α ε ε ε ε ε εν τοι οι οι

οι οι οι οι οισ υ υ υ εν τοι οισ υ

ψι ι ι ι ι ι ι ι στοι οισ ευ λο γη

η με ε ε ε ε ε ε ε νο ο ο ος ο

ε ερ χο ο ο ο ο με νο ος ε ε ε ε

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ἁ ΛΕΙΤ. Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ε ε ε ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο

ο ο μα α α α α α τι Κυ ρι ι ι

ι ι ι ι ου ου ου ου ου ου ου ω

σαν να α ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε εν τοι οι οι οι οι οι οι οις υ υ

εν τοι οις υ ψι ι ι ι ι ι ι στοι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι εν τοι οι οις

υ ψι ι ι ι ι ι ι ι στοι οι οι οι

οι οι οι οι οις

α μη η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η

^B
η η α α α α μη η η η η η η η η

ην 6.

^M ^Δ ^B
Α α μη η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η

^B
η η η η η η η η α α α α μη η

^M
η η η η η η η η η η

^B ^Δ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υ υ Σε ε υ μνου ου ου ου

^B ^M ^Δ
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

^B ^M
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου μεν Σε ε

^Δ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε υ

ΕΠΙ ΣΟΙ ΧΑΙΡΕΙ.

Ἦχος λ δὲ Νη

^N
 ε πι σοι οι οι χαι αι αι αι αι αι
^B
 αι ρει Κε χα ρι τω με ε ε ε ε ε ε ε
^N ^Π
 ε ε νη η πα α α α α α σα
^N
 η η η κτι ι ι ι σις Αγ γε ε λω ων
^Π
 το ο συ υ υ στη η η η μα και αν θρω
^N
 πω ω ω ν το γε ε ε νο ος η γι
^Δ
 α σμε ε ε ε νε να α α ε ε και πα
^N
 ρα α δει σε λο γι ι ι κε ε παρ θε
^N ^Π
 νι κο ον καυ χη η η μα εξ ης Θε ος
^N ^Δ ^Π
 ε ε ε ε σα ρ κω ω ω θη η και παι δι

Ι ΟΝ ΓΕ Ε Ε ΓΟ Ο Ο Ο ΝΕΝ Δ ο προ
 αι αι ω ω ω ω νω ω ν υ πα α αρ
 χω ω ν Θε ο ο ο ο ος η η η η μω
 ω ω ω ν
 γ
 γ
 Ν Π
 γ
 Η η ν γ αρ ση η η η μη η η η
 η η η η η τρα ν θρο ο ο ο νο ο ν
 ε ε ε ποι οι η η η σε Δ και την σην
 γα α στε ε ε ε ε ε ε ε ρα π λα
 τυ τε ε ε ρα α α αν ου ρα νω ω
 ω ω ν α α α πει ρ γα α α α α σα α
 α α πει ρ γα α σα το γ ε πι σοι χαι αι αι

ε ε νος η γι α σμε ε ε ε νε να α

ε και πα ρα α δει ει ει σε ε ε ε λο

γι ι κε πα ρ θε νι κο ο ο ο ον και

χη η η μα εξ ης Θε ος ε σα ρ κω ω ω

θη και παι δι ο ο ο ον γε ε ε γο

ο ο νεν ο προ αι ω νων υ πα α αρχων

Θε ο ο ο ος η η η η μω ω ω

ων

την γα ρ ση η η η ην μη η η η

η η η η η η η η η η τ ρ α α α α

α αν θρο ο ο ο ο ο ο ο θρο ο ο

ο ο ο ο ο νον ε ποι οι οι οι οι οι

οι οι οι η η η θρο ο ο νοον ε ε ποι οι

οι η η σε ε και αι τη ην ση η η η η

η η η η η η ην γα α στε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε και αι αι τη ην ση

η ην γαστε ε ε ε ε ε ε ρα α α α α

α α α α α α α α α πλαα τυ υ

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε πλαα τυ τε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε πλατυ υ τε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α α α α

α α α αν ου ου ρα α νω ω ω ω ω ω

ω ω ου ρα νω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

α α πειριγα α α σα το ο ε ε πι

ι σοι οι οι οι οι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι ρει κε χα ρι τω με ε ε ε

ε ε ε ε κε ε ε χα α α α ρι ι

ι τω με ε ε ε ε κε χα ρι τω

με ε ε ε ε ε ε ε νη η πα α α σα η

κτισις δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ζα α α δο ο ο ζα α α σοι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
Ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἄλλα ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ.

Ἦχος π̅̅̅ Πα Ἐναρμόνιος

Ἐ
π̅̅̅
Ἐ
ει
εις
Α
γι
ος
π̅̅̅
ει
ει
εις
Κυ
υ
ρι
ι
ι
ος
Ἰ
η
σου
ς
Χ
ρι
στο
ς
ἡ
εις
δο
ξαν
Θ
ε
ου
Π
α
τρ
ος
α
μ
ην
π̅̅̅

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ἁ ΛΕΙΤ. Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ἦχος Γ'τος
λ

Ἦχος
6 λ

B

Ε1

ει ει ει ει εις Α α α α

γι ι ι ος 6 λ ει ει ει ει εις

M

6 λ 6

Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος Ι η σους

Δ

Δ

B

Χρι ιστος εις δο ο ο ζαν Θε ου Πα τρος

6 λ

Α α μην 6 λ

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ἁ ΛΕΙΤ. Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ἦχος λ̣ ᾠ Πα̣

Ἄ α α νες Α α α φες Συγ
 χω ω ρησον Ο Θε ε ε ος Τα Πα
 ρα α πτωω μα α τα Η μων Τα
 Ε κου ου σι ι ι α τα α κου ου
 ου σι ι ι α τα εν γνω ω σει και τα εν
 α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α τα α εν
 νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε
 ρα τα κα τανουν και δι α ανοισιαν τα
 παν τα η μιν συγχω ω ω ρησον ως
 α γα θο ος και αι αι φι λα α α α
 αν θρω ω ω πο ο ο ος

Χριστέ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος λ' ᾠ Πα

π⁹ ^π Χ ρ ι σ τ ε ε τ ο φ ω σ τ ο α λ η θ ι ν ο ν ^χ τ ο

φ ω τ ι ζ ο ν κ α ι α γ ι α α α α α ζ ο

ο ν π α ν τ α α α ν θ ρ ω ω π ο ν ε ρ χ ο ο ο μ ε

ν ο ν ε ι ε ι σ τ ο ο ν κ ο ο ο ο ο ο ο ο

σ μ ο ν ^π σ η μ ε ι ω θ η η τ ω ω ε ε φ ' η η

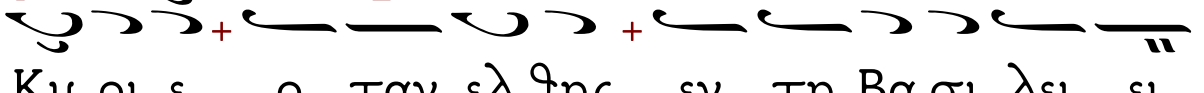
μ α α σ ^χ τ ο φ ω ω σ τ ο υ ο υ π ρ ο ο σ ω ω ω

π ο υ ο υ ο υ σ ο υ ^χ ι ν α ε ν α υ τ ω ο ψ ω

ω μ ε ε θ α φ ω σ τ ο ο α π ρ ο ο ο ο

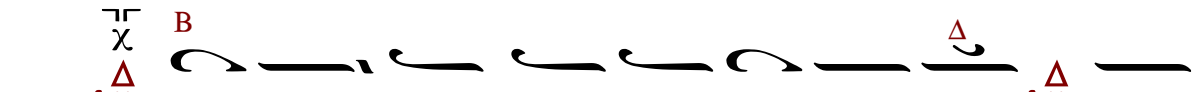

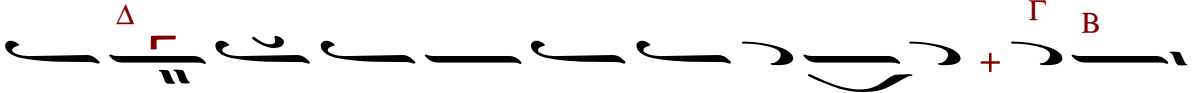
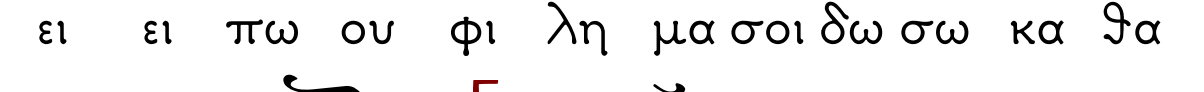
ο σ ι ι ι τ ο ν ^π κ α ι κ α τ ε ε υ θ υ υ υ υ

ν ο ο ν ^Δ τ α δι α β η η μα τα α η

 στης ο μο λο γω ω σοι μνη σθη τι μου

 Κυ ρι ε ο ταν ελ θης εν τη Βα σι λει ει

 ει α σου ου ου

Ἄντι τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς.

Ἦχος Δι

 του Δει πνου σου του μυ στι κου ση

 με ρον Υι ε Θε ου κοι νω νον με πα ρα λα βε

 ου μη γαρ τοις εχ θροις σου το μυ στη ριον

 ει ει πω ου φι λη μα σοι δω σω κα θα

 περ ο Ι ου ου ου δας αλλ ως ο Λη

 στης ο μο λο γω ω σοι μνη σθη τι μου

 Κυ ρι ε ο ταν ελ θης εν τη Βα σι λει ει

ει α σου ου ου Δ

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος Δι

Α μην α μην α μην εις α φε σιν
 α μαρ τι ων και εις ζω ην αι ω ω
 νι ον
 Πληρω θη τω το στο μα η μων
 αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η

με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅρθοί, μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Ὁοί, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ

Υἱῶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ) Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ θυσίαν αἰνέσεως καὶ λατρείαν εὐάρεστον, τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν προσδεχόμενος παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Ἄμνος καὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ὁ μόσχος ὁ ἄμωμος, ὁ μὴ δεχόμενος ἁμαρτίας ζυγὸν καὶ τυθεὶς δι' ἡμᾶς ἐκῶν, ὁ μελιζόμενος καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ ἐσθιόμενος καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, τοὺς δὲ ἐσθιόντας ἀγιάζων, ὁ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἐκουσίου Πάθους σου, καὶ τῆς ζωοποιοῦ τριημέρου Ἐγέρσεώς σου, κοινωνοὺς ἡμᾶς ἀναδείξας τῶν ἀρρήτων καὶ ἐπουρανίων καὶ φρικτῶν σου Μυστηρίων, τοῦ ἁγίου σου Σώματος καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, τήρησον

ἡμᾶς τοὺς δούλους σου, τοὺς διακόνους, τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν, τὸν στρατόν, καὶ τὸν περιστῶτα λαόν, ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ. Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ καιρῷ μελετᾶν τὴν σὴν δικαιοσύνην, ὅπως, πρὸς τὸ σὸν θέλημα ὀδηγηθέντες καὶ τὰ εὐάρεστά σοι ποιήσαντες, ἄξιοι γενώμεθα καὶ τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως, ὅταν ἐλεύσῃ κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, Τοὺς ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἀνάρρυσαι, τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, τοὺς ἐν κινδύνοις θαλάσσης κυβέρνησον, καὶ τὰς προαναπαυσάμενας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου ἀνάπαυσον, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς σῆς βοηθείας ἐπάκουσον, ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἶη τὸ ὄνομα...

Ἦχος Δίς

^χ ^Μ
^Δ Ἄ α μην ^Δ Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 ως του αι ω νος (Δίς)

^ε Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογοῦντα...

^Δ Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ὁ Ἱερεὺς: **Τ**οῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός. **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ χορός. **Δ**όξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν... **Κ**ύριε, ἐλέησον· **Κ**ύριε, ἐλέησον· **Κ**ύριε, ἐλέησον· Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας, ἐν τῷ νῖψαι τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ Ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων

Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

*Ἡ καταγραφή & ἡ Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.
μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου.
www.melodos.com*

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Τὴν ἐσπέραν τῆς Μεγάλης Πέμπτης.

Ὁ ὄρθρος τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου.

Ἱερεὺς: **Εὐ**λογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.

Ἱερεὺς: **Δ**όξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θεσαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ'.(19)

Ἐμμελὴς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕψος

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρα θλίψεως· ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι .

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ Κ' (20)

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν .

Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντα τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτούς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτούς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

“Οτι ἔκλιναν εἰς σέ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

“Οτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ἦψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἄνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῶ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἰερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Τροπάρια.

Κῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα...

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρομοὺς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν,

μόνη εὐλογημένη.

Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον. (γ') [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ἱερεὺς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἱερεὺς: Δόξα τῇ ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα

μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

ΨΑΛΜΟΣ Γ' (3).

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῶ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Ὀὐ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα, ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου. Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν·

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΖ' (37).

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου.

Οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἄνομιαί μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρούβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ

ἰσχύς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδῶν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ὕπὲρ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν·

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΒ' (62).

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Ὅτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Ὅτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιᾶσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας· μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν·

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ' (87).

Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εισελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,

ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς· παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα καὶ τὸ πρωῒ ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἰνα τὶ Κύριε ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν·

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ΄ (102)

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν,

οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυῖ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Εν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ΄ (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς

αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ακουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἡ ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἠλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με.

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν·

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (Δίς)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (Τρίς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Πληρωθέντος τοῦ ἕξαψάλμου λέγεται ἡ Μεγάλη Συναπτὴ ἢ Εἰρηνικά, τῶν χορῶν φαλλόντων τὸ· **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν,..... τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Χορός: **Κ**οί, Κύριε.

Ἱερεὺς: Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἦχος π̣δ̣ — Γ̣α̣

Ὁ χορός: Ἄ μ η η η ν

Στίχ. α΄. Ἐκ νυκτος ορ θρι ζει το πνευμα

μου προς σε ο θεος δι ο τι φως τα προ

σταγμα τα α σου ε πι ι τη η ης γης

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Α α αα λη η η λου ου ου ι ι ι

ι α

Στίχ. γ'. Ζη λος λη ψε ται λα ον α

παι δευ τον και νυν πυρ τους υ πε ναν τι

ους ε δε ται

Α α α α λ η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α Α α α α α λ

λη η η η η λου ου ι ι ι α

Α α αα λη η η λου ου ου ι ι ι

ι α

Στίχ. δ'. Προ σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ε ^Γπρο σθες αυ τοις κα κα ^Γτοις εν δο

ο ^Γζοις της γης ^Δ

^ΓΑ α α αλ λη η η η η ^Γλου ου

ου ου ι ι ι ι α ^ΠΑ α α α αλ

λη η η η η ^Γλου ου ου ι ι ι α ^Δ

Α α α α λη η η ^Νλου ου ου ου ι ι ι

ι α ^Γ

^ΝΗχος ^λπ ^ΔΝη ^ΓΓα ^ΓΟ ^Μτε οι ε εν δο ^Γζοι ^ΜΜα

^Νθη ^Δται εν τω ^ΓΝι ^Ππτη ρι του ^ΜΔει πνου ε φω

^Γω τι ^Δζοον το ^Γτο τε ^ΔΙ ^Μου δας ο δυσ σε βης ^Δ

^Γφι ^Πλαρ ^Μγυ ρι αν νο ση σας ε σκο ο τι ζε ε το

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

και ανομοις κριταις Σε τον δι και ον
Κριτην παρααδιδωωσι Βλεπε χρημα
των εραστα τον δι α ταυ τα αγχονη
χρηησα με ενον φευγε α κορεστον
ψυχην την δι δα σκαλωτοι αυτα το ολμη
σα σαν ο περι παντας αγαθος Κυ
ρι ε εδοξα σοι
δοξα Πατρι και Υιω και Αγι
ω Πνευματι
Ο τε οι ενδοξοι Μαθηται εν τω
Νιπτηρι του Δειπνου ε φωωτι ζοον το

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

το τε Ι ουδας οδυσσεβης φιλαργυριαν
νοσησας εσκοοτιζεετο και ανο
μοις κριταις Σε τον δι και ον Κριτην παρα α
δι δωωσι Βλεπε χρηματων ε ρα στα
τον δι α ταυτα αγχονηχηρησα με ε νον
φε ευ γε α κορε στον ψυχην την Διδα
σκαλωτοι αυτα το ολμησα σαν ο πε
ρι παντας αγαθος Κυρι ε εδοξα α
σοι
και νυν και αι και εις τους αιω
νας των αιωνων α μην

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

^Μ ^Γ ^Μ ^Ν ^Γ
 Ὁ ^Γ τε ^Π οἱ ^Γ ε ^Μ εν ^Ν δο ^Γ ζοἱ ^Δ Μα ^Γ θη ^Δ ται ^Γ εν ^Δ τω
 Νι ^Π πτη ^Μ ρι ^Μ του ^Γ Δει ^Γ πνου ^Δ ε ^Μ φω ^Γ ω ^Γ τι ^Δ ζο ^Γ ον ^Δ το
 το ^Π τε ^Μ Ι ^Δ ου ^Γ δας ^Δ ο ^Γ δυ ^Δ σ ^Δ σε ^Δ βης ^Δ φι ^Δ λα ^Δ ρ ^Δ γυ ^Δ ρι ^Δ αν
 νο ^Π ση ^Μ σας ^Γ ε ^Δ σκο ^Δ ο ^Δ τι ^Δ ζε ^Δ ε ^Δ το ^Δ και ^Δ α ^Δ νο
 μοι ^Μ σ ^Ν κρι ^Γ ται ^Δ σ ^Π Σε ^Μ τον ^Δ δι ^Π και ^Μ ον ^Δ Κρι ^Μ την ^Δ πα ^Δ ρα ^Δ α
 δι ^Γ δω ^Δ ω ^Δ σι ^Δ Β ^Π λε ^Μ πε ^Δ χρη ^Δ μα ^Δ των ^Δ ε ^Δ ρα ^Δ στα
 τον ^Γ δι ^Μ α ^Ν τα ^Γ τα ^Δ αγ ^Δ χο ^Δ νη ^Δ χρη ^Δ η ^Δ σα ^Δ με ^Δ ε ^Δ νον
 φε ^Π ευ ^Μ γε ^Δ α ^Ν κο ^Γ ρε ^Δ στον ^Δ ψυ ^Δ χην ^Δ την ^Δ Δι ^Δ δα
 σκα ^Π λω ^Μ τοι ^Δ αυ ^Δ τα ^Δ το ^Δ ολ ^Δ μη ^Δ σα ^Δ α ^Δ σαν ^Δ ο ^Δ πε
 ρι ^Γ παν ^Δ τας ^Δ α ^Δ γα ^Δ θος ^Δ Κυ ^Π ρι ^Γ ε ^Δ δο ^Δ ζα
^Ν σοι ^Γ οἱ ^Γ οἱ ^Γ οἱ

Ὁ Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: **Σ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: **Π**ρόσχωμεν.

Ὁ χορός: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον Α'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. Εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν. Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι· ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις· ὅτι ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ

Μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οὐ δύνασαί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι. Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, διατί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις! Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσει, ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πατρός μου μοναὶ πολλαὶ εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν ὑμῖν· πορεύομαι ἑτοιμάσαι τόπον ὑμῖν. Καὶ ἐὰν πορευθῶ, καὶ ἑτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμι ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ᾗτε· καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε. Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωὴ· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν Πατέρα, εἰμὴ δι' ἐμοῦ. Εἰ ἐγνώκετέ με, καὶ τὸν Πατέρα μου ἐγνώκετε ἂν· καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετέ αὐτόν, καὶ

ἑωράκατε αὐτόν. Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δείξον ἡμῖν τὸν Πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἶμι, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; ὁ ἑωρακῶς ἐμὲ, ἑώρακε τὸν Πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, δείξον ἡμῖν τὸν Πατέρα; Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι; Τὰ ῥήματα, ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ Πατὴρ ὁ ἐν ἐμοί μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. Πιστεύετε μοι, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστίν· εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε μοι. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, κάκεινος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν Πατέρα μου πορεύομαι, καὶ ὅ, τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ Πατὴρ ἐν τῷ Υἱῷ. Ἐάν τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω. Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε. Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα, καὶ ἄλλον Παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ, οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε

αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἔτι μικρὸν, καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με, ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου, καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν. Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης· Κύριε, καὶ τί γέγονεν, ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν, καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει· καὶ ὁ Πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα, καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε, οὐκ ἔστιν ἐμός, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με Πατρὸς. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, παρ' ὑμῖν μένων· ὁ δὲ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὃ πέμψει ὁ Πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα, ἃ εἶπον ὑμῖν. Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν,

εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ δειλιάτω. Ἦκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Ὑπάγω, καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάρητε ἂν ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα· ὅτι ὁ Πατήρ μου μείζων μου ἐστὶ. Καὶ νῦν εἶρηκα ὑμῖν, πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε. Οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· Ἀλλ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ Πατήρ, οὕτω ποιῶ· ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν. Ἐγὼ εἶμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. Ἦδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε διὰ τὸν λόγον, ὃν λελάληκα ὑμῖν. Μείνατε ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἄφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνη ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. Ἐγὼ εἶμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν,

ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐὰν μή τις μείνη ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ρήματά μου ἐν ὑμῖν μείνη, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν. Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ Πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέριτε, καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ Μαθηταί. Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ Πατήρ, καὶ ἐγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσετε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ Πατρός μου τετήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνη, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμή, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. Μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστε, ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἶρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ Πατρός μου, ἐγνώρισα ὑμῖν. Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ

ἔθηκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε, καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη· ἵνα ὅ,τι ἂν αἰτήσητε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῶ ὑμῖν. Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· «ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν». Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ

Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποсуναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν Πατέρα, οὐδὲ ἐμέ. Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἦμην. Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· ποῦ ὑπάγεις; ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς· Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος, ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας, καὶ περὶ δικαιοσύνης, καὶ περὶ κρίσεως. Περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν Πατέρα μου

ὕπάγω, καὶ οὐκ ἔτι θεωρεῖτέ με· περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὀδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ, λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήφεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Πάντα ὅσα ἔχει ὁ Πατήρ, ἐμὰ ἐστὶ· διὰ τοῦτο εἶπον, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήφεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα. Εἶπον οὖν ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί ἔστι τοῦτο, ὃ λέγει ἡμῖν, Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με; καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με; καὶ, Ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα; Ἐλεγον οὖν· Τοῦτο τί ἐστὶν ὃ λέγει, τὸ, Μικρὸν; οὐκ οἶδαμεν τί λαλεῖ. Ἐγὼ οὖν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον· Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος

χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτη, λύπην ἔχει, ὅτι ἤλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκ ἔτι μνημονεύει τῆς θλίψεως, διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδιά, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν. Ἔως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδέν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη. Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ Πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα περὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ Πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε, ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον. Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφήμι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα.

Λέγουσιν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἴδε, νῦν παρρησία λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. Νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα, καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρτι πιστεύετε; ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμι μόνος, ὅτι ὁ Πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον. Ταῦτα ἐλάλησεν, ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν Υἱόν, ἵνα καὶ ὁ Υἱός σου δοξάσῃ σε, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, Πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον, πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί.

Ἐφανερώσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις, οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ᾗσαν, καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασιν. Νῦν ἔγνωκαν, ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ ἐστίν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς, ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσιν, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστίν, καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὧσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ Γραφή πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς. Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ

εἰμί ἐκ τοῦ κόσμου. Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ· ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσί, καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμί. Ἀγιάσον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστι. Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω ἑμαυτόν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὦσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ἵνα πάντες ἐν ὧσι, καθὼς σύ Πάτερ, ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ὧσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ, ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν, ἣν δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὦσιν ἕν, καθὼς ἡμεῖς ἕν ἐσμεν. Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὦσι τετελειωμένοι εἰς ἕν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος, ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς, καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας. Πάτερ, οὓς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμί ἐγὼ, καὶ οἱ κεῖνοι ὦσι μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν, ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου. Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δὲ σε ἔγνω, καὶ οὗτοι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ἔγνωσαν, ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἦν ἠγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ἦ, καὶ γὰρ ἐν αὐτοῖς. Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθε σὺν τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς, καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ὁ χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι. *Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Ἀντίφωνα.*

Ἀντίφωνον Α' Ἦχος πλ. δ'

ἄρχοντες λαων σου νηχθησαν κατα
του Κυριου και κατα του Χριστου ου
αα αυτου
λογον παρνομον κατεθεντο κατα
εμου Κυριε Κυριε μη η εγκατα
λιπη η ης με

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

γ Ν
δ Τας αι σθησεις η μων κα θα ρας τω
Β Μ Δ Γ
Χριστω πα α ρα α στη η η σω ω ω μεν
Ν Δ
δ και ως φιλοι αυ του λ ε τας ψυ χας η μων θυ
Π Μ Π
σω με ε ε εν δι α αυ τον δ και μη ταις
Ν γ
με ρι ι μ ν αι σ του βι ι ου δ συμ π νι γ ω
Π Ν γ
ω με εν ως ο Ι ου ου ου ο υ δας δ α λ λ εν
Δ + Γ
τοις τα μει ο ις η μων κ ρ α ζ ω ω ω μεν
Ν Μ Δ Ν γ
δ Πα τερ η μων ο εν τοις ου ρ α νοις α
σ Γ Γ + Π Ν Γ
πο του πο νη ρου ου ρυ υ σαι αι η η
γ
μας δ
χ Ν
γ δ Δ ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

 ω πνευ μα τι ^Δ και νυν και α ει και εις ^χ
 τους αι ω νας των αι ω νων α μην ^γ
^γ ^N Παρ θε νος ε τε κες α πει ρο γα με ^ε και ^λ
 Παρ θε νος ε μει νας Μη τερ α νυμ φευ τε ^γ
 Θε ο το ο κε Μα ρι α Χρι στον τον
 Θε ον η μων ι κε τευ ε σω θη ναι η μας ^γ

Ἀντίφωνον Β' Ἦχος πλ. β'

^χ ^π ^Π
^π ^ε δρα με λε γων ο ο ο Ι ι ου δας
 τοις πα ρα α νο ο μοις Γραμ μα τε ε ε ευ σι
^κ ^Δ
^π Τι μοι θε ε λε ε ε τε ε δου ναι κα γω ω υ
^Π
 υ μιν ^Δ πα ρα δω ω ω σω ω α αυ τον ^π

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

^Μ
εν μεσω δε των συ υ υμ φωνου ουν των ^π αυ
τος ει στη κεις α ο ρα τως συμ φωνου ου με
ε ε ε νος ^Π καρδι ο γνωστα φεισαι των
ψυχω ω ων η η η η μων ^π

^Π
^π εν ε λε ει τον Θε ον θε ρα πευ σω
ω μεν ^Δ ω σπερ Μα ρι ι ι ι α α ε πι

του Δει ει ει πνου ^Κ και μη η κτη η σω ω
με θα φι λαρ γυ ρι ι ανωσ ο ο ο Ι ι ου

δας ^Δ ι να παν το τε με τα Χρι στου του Θε
ου ου ε σω ω ω με ε ε ε θα ^π

^χ
^Δ Δ ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ω Πνευματι ^Δ και νυν και αι και εις

τους αι ^Β ω νας των αι ω νων α μην ⁶

⁶ ^Β Ο ν ε τε κες Πα ρ θε νε α νε ε ρ μη νευ

τως δι α παν το ο ος ως φι λαν θρω πον ⁶

μη δι α λι πης δυ υ σω που σα ^Δ ι να κιν δυ ^Μ

νων σω ση τους εις σε ε κα τα φευ γο ον

τα ας ⁶

Ἀντίφωνον Γ' Ἦχος β' ^Γ ^Μ ^Δ ^Δ Δι α Λα ζα ρου την ε γερ

σι ι ιν Κυ ρι ι ε ^Μ ^Δ το Ω σαν να σοι ε κραυ ^Μ ^Β

γα ζον ^Δ παι δες των Ε β ρ αι αι ω ν Φι λα α

αν θρω ω ω πε ^Μ ⁶ ο δε πα ρα νο μο ο ^Γ ^Ϟ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ος Ι ι ου δας ουκ ηβου ουλη η θη συ νι

ε ε ε ε ναι

Εν τω Δειπνω σου Χρι στε ο Θε ος

τοις Μα θη ταις σου προ ε λε ε γες εις εξ

υ μω ω ω ν πα ρα δω ω ω σει ει ει

με ο δε πα ρα νο μο ο ος Ι ι ου δας

ουκ ηβου ουλη η θη συ νι ε ε ε ε

ναι

Ι ω αν νη ε ρω τη σαν τι Κυ ρι ι

ε ο πα ρα δι δου ους σε τι ις ε ε

ε ε στι του τον δι α του α α αρ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

^M ^B ^M ⁶
του υ πε ε ε δει ει ει ζας ο δε πα
^Γ ^Δ ^σ ^σ
ρα νο μο ο ος Ι ι ου δας ουκ ηβου ουλη η
^Δ
θη συ νι ε ε ε ε ναι

^Δ ⁺
^Δ ^Γ ^σ ^σ ^Δ
εις τρι α κον τα αρ γυ ρι α Κυ υ
^Δ ^Γ ^σ ^σ ^Δ
ρι ε και εις φι λη μα δο λι ι ον ε ζη
^M ^B ⁺ ^Γ
του ν Ι ου δαι αι οι οι α πο κτει ει ναι αι
^M ⁶ ^Γ
αι αι σε ο δε πα ρα νο μο ο ος Ι ι ου
^Δ ^σ ^σ ^Γ
δας ουκ ηβου ουλη η θη συ νι ε ε ε ε
^Δ
ναι

^M ^B ^M ⁺
^Δ ^Δ ^Δ
εν τω Νι πτη ρι σου Χρι στε ο Θε ος
τοις Μα θη ταις σου προ ε τρε ε πες ου τω ποι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

^M ^B
ει ει τε ε ω σπερ ι ι ι δε ε ε ε τε

^M ^Γ ^Δ ^Ϟ
ο δε πα ρα νο μο ο ος Ι ι ου δας ουκ η

^Δ
βουουλη η θη συ νι ε ε ε ε ναι

^Δ ^Γ
Γρη γο ρει τε και προ σευ χε ε σθη ι να

^B ^M ^Δ
μη η πει ει ει ρα σθη η τε τοις Μα θη

^M ^B
ταις σου ο Θε ο ο οος η μω ων ε ε ε

^Γ ^Δ ^Ϟ
λε ε ε ε γες ο δε πα ρα νο μο ο ος Ι

^Δ ^Ϟ ^Γ
ι ου δας ουκ η βουουλη η θη συ νι ε ε

^Δ
ε ε ναι

^Χ ^Π
Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

^Δ ^Χ
ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

νοσ ^Γ ο ^Π τι ^Δ θε ^Μλων πα ^Γρε ^Δδο ^Γθης ^Πι ^Γνα
κο ^Πσμον ^Μαρ ^Γπα ^Πσης του ^Παλ ^Πλο ^Πτρι ^Που Μα ^Πκρο
θυ ^Γμε ^Μδο ^Γζα ^Πσοι ^Ποι ^Γοι

Ὁ Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ’).

Ὁ Διάκονος: **Σ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β’ Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: **Π**ρόσχωμεν.

Ὁ χορός: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τὸ Εὐαγγέλιον Β’.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς σὺν τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. Ἦδει δὲ καὶ Ἰούδας, ὁ

παραδιδούς αὐτόν, τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ. Ὁ οὖν Ἰούδας, λαβὼν τὴν σπεῖραν, καὶ ἐκ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὄπλων. Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτόν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι. Εἰστήκει δὲ καὶ Ἰούδας, ὁ παραδιδούς αὐτόν, μετ' αὐτῶν. Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔπεσον χαμαί. Πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησε· Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· εἶπον ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν· ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν· ὅτι οὐς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα. Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν, εἵλκυσεν αὐτήν, καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ Ἀρχιερέως δούλον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ Πατήρ, οὐ μὴ πῖω αὐτό; Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος, καὶ οἱ

ὕπηρεται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔδησαν αὐτόν, καὶ ἀπήγαγον αὐτόν πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι συμφέρει ἓνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Ἦκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητής· ὁ δὲ Μαθητής ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισηήθη τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλήν τοῦ Ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος εἰστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Μαθητής ὁ ἄλλος, ὃς ἦν γνωστὸς τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον. Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν Μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος· οὐκ εἰμί. Εἰστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρεταὶ ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψῦχος ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος, ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος. Ὁ οὖν Ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. Ἀπέκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παρρησία ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν Συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ Ἱερῷ, ὅπου

πάντοτε οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. Τί με ἐπερωτᾷς; ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας, τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε, οὗτοι οἶδασιν ἃ εἶπον ἐγώ. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εἷς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκῶς, ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ, εἰπών· οὕτως ἀποκρίνη τῷ Ἀρχιερεῖ; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις; Ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν Ἀρχιερέα. Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἐστῶς καὶ θερμαινόμενος. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ ὑπηρέται· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἠρνήσατο ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· οὐκ εἰμί. Λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ Ἀρχιερέως, συγγενῆς ὧν οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον· οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ; Πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ Πέτρος· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ Πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐα· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ Πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἀντίφωνον Δ' Ἦχος πλ. α'

χ^π Π
π⁹ **Σ**η με ρον ο Ι ου δας κα τα λι
μπανει τον Δι δασκα α λον^{χ⁹} και πα ρα λα μ βα α
νει το ον δι ι α α α βο ο ο ο λον^{π⁹} τυ φ λου^κ
ται τω πα θει της φι λα ρ γυ υ ρι ι ι ας^{χ⁹} εκ
πι πτει του φω το ο ος ο ο ε σ κο ο τι
σμε ε ε ε νος^{π⁹} πως γαρ η δυ υ να το ο βλε
ε ε πειν^{χ⁹} ο τον Φω στη ρα πω ω λη η η σας τρι
α α α κο ον τα α αρ γυ ρι ι ι ι ων^{π⁹}
α λ λ η μιν α α νε τει ει λεν ο πα θων υ περ
του κο ο ο σμου^{χ⁹} προς ο ον βο η η

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

σω ω ω μεν ^Δ ο πα θων και συμ πα θων αν
θρω ω ποις ^Δ δο ο ζα σοι ^Δ
^Π ^π ⁹ **Ε**η με ρον ο Ι ου δας πα ρα ποι
ει ται θε ο σε βει ει αν ^Δ και αλ λο τρι ου ται
του ου χα α ρι ι ι σμα α α τος ^Κ ^π ⁹ υ παρ
χωων μα α θη η τη η η ης γι ι ι νε ται
προ δο ο ο ο της ^Δ εν η θει φι λι κω ω ω δο
ο λον υ υ πο κρυ υ υ υ πτει ^π ⁹ και προ
τι μα ται α φρο νως της του Δε σπο ο του
α α γα α α πης ^Δ ^π ⁹ τρι α κον τα αρ γυ ρι ι
α ^Δ ο δη γος γε νο με νος συ νε ε δρι ι ου

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

πα α ρα νο ο ο ο μου η μεις δε ε χον
τες σω τη ρι α αν το ον Χρι στον αυ τον
δο ζα α ασω μεν

Μὲ τὸν Δι ὡς Πα

Ἦχος ᾠ Πα

ην φι λα δελ φι αν κτη σω με ε θα ως
εν Χρι στω ω ω α δελ φοι και μη το ασυμ
πα θες προς του ους πλησι ι ον η η η
μων ι να μη ως ο δου λος κα τα
α κρι ι θω ω μεν ο α νε λε ε η η η
μων δι α τα δη να α α α ρι ι ι α
α και ως ο Ι ου δας με τα με ε λη η

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Θε εν τες μη δεν ω ω φε λη η σωω ω ω μεν

Μὲ τὸν Πα τοῦ ἀΰως Δι τοῦ πλ. ἀΰ

Ἦχος π̣̣̣̣ Πα

Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις τους

αι ω νας των αι ω νων α μην

Δε δο ζα σμε να πε ρι σου ε λα λη θη

παν τα χου ο τι ε κυ η σας σα ρ κι τον

των ο λων Ποιη την Θε ο το κε Μα ρι α

πα νυ μνη τε και α πει ρο γα με

Ἀντίφωνον Ε' Ἦχος πλ. β Ο μα θη της του Δι

ι ι δα α σκα α α λου σου νε φω ω νει τη

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ην τι ι μην και τρι ακοντα α ααργυυ
ρι οισ πεπρα κε ετον Κυ υ ρι ι ι ι
ον φι λη μα τι ι ι δο λι ι ω πα
ρα δου ους α αυ τον τοις α νο ο μοι οισ εις θα
α α να α α α τον
θη με ρον ε λε γεν ο Κτι στης ου ου
ρα νου ου και αι αι αι γης τοις ε αυ του ου
ου Μα α θη η ταις η γ γι κε ε εν η η ω
ρα και ε φ θα σεν Ι ου ου δα ας ο ο πα
ρα δι δου ου ου ους με μη τις με αρ νη
ση ται βλε πων με ε εν τω Σταυ ρω εν με

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἀντίφωνον στ' Ἦχος Γα

Ἰη με ρον γρη γο ρει ει ο Ι ου δας
πα ρα δου ναι τον Κυ ρι ον τον προ των αι
ωνων Σω τη η ρα του κο ο σμου τον εκ πεν
τε α αρ των χορ τα σαν τα τα πλη η θη
ση με ρον ο α νομος αρ νει ται τον Δι δα σκα
λον μα θη της γε νο με νος Δε σπο την πα
ρε δω κεν αρ γυ ρι ω πε πρα α κε τον μαν να
χορ τα σαν τα τον α αν θρω ω πον
Ἰη η με ρον τω Σταυ ρω προ ση λω σαν
Ι ου δαι οι τον Κυ ρι ον τον δι α τε

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

μο ^Nον τα την θ^Δα α λασ σαν ραβ δω ^Δ και δι
α ^Πγα γο ον τα ^Mαυ του ους εν ε ρη η μω ^Γ
ση ^Γμε ρον τη λογ χη την πλευ ραν αυ του ε
κεν τη σαν ^Γτου πλη γαις μα στι ζαν τος υ περ
αυ των την ^MΑι γυ πτον ^πκαι ^Δχο λην ε πο τι
ι σαν τον ^Mμαν να τρο φην αυ τοις ομ βρη η σαν
τα ^Γ
^MΚυ ρι ε ^Γε πι το Πα θος το ε κου
σι ον πα ρα γε νο με νος ε βο ο ασ τοις Μα
θη ται αις σου ^Γκαν μι αν ω ραν ουκ ι σχυ σα
τε ^Γα γρυ πνη ^Mσαι μετ ε μου ^Δπως ε πηγ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

γει λα σθε α πο θνη σκειν δι ε με καν τον
Ι ου δαν θε α σα σθε πως ου κα θε ευ δει αλ
λα σπου δα α ζει προ δου ναι με τοις πα ρα
νο ο μοις ε γει ρε σθε προ σευ ζα σθε ε
μη τις με αρ νη ση ται βλε πων με εν τω
Σταυρω Μακρο θυ με δο ο ζα α σοι
Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις
τους αι ω νας τω ν αι ω νων α μην
Χ αι ρε Θε ο το ο κε η τον α χω ρη
τον εν ου ρα νοις χω ρη σα σα εν μη τρα σου

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

^Δ ^Π ^{π ρ}

^N ^Δ ^δ

^Γ

Κάθισμα. Ἦχος βαρύς. ^M ^Γ

^Γ

^Π

^Γ ^{π ρ}

^M

^N ^Δ ^Γ

^N

^M ^Γ ^N ⁺

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

μ^Μων ε γε ε^Γ νου^η και σου μεν η α^Γ
χα ρι στος^Δ στη λι τε ευ ε ται γνωμη^Δ αυ^Γ
του δε η α νει κα στος μα κρο θυ μι α κη^Δ
ρυτ τε ται^Δ και το με γα ε λε ο ο ο ος^Γ

Ὁ Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ’).

Ὁ Διάκονος: **Σ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β’ Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Γ’. Κεφ. 26: 57-75

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: **Π**ρόσχωμεν.

Ὁ χορός: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ Γραμματεῖς καὶ

οἱ Πρεσβύτεροι συνήχθησαν. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἰδεῖν τὸ τέλος. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως θανατώσωσι αὐτόν· καὶ οὐχ εὔρον· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὔρον. Ὑστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες, εἶπον· Οὗτος ἔφη· Δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν. Καὶ ἀναστάς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνη; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων· ὅτι ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; ἴδε, νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ· τί

ὕμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκριθέντες, εἶπον· ἔνοχος θανάτου ἐστί. Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ ἐρράπισαν, λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστέ, τίς ἐστὶν ὁ παίσας σε; Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη, λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν αὐτῶν πάντων, λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις. Ἐξελθόντα δὲ αὐτόν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτόν ἄλλη, καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὄρκου ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες, οἱ ἐστῶτες, εἶπον τῷ Πέτρῳ· ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ. Τότε ἤρξατο καταναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν, ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ· ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρνήθη με. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλαυσε πικρῶς.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντίφωνον Ζ' Ἦχος πλ. δ'

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

α α σοι

Τριτοναρ νη σαμε νος ο ο Πε ετρος

ευ θε ως το ρη η θε εν αυ τω ω συ

νη η η κεν αλ λα προ ση γα γε σοι

δα κρυ α με ε ε ε τα α νοι οι οι ας ο

Θε ος ι λα σθη η τι ι μοι και σω ω σο ο

ο ον με

Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις

τους αι ω νας τω ν αι ω νων α μην

Ως πυ υ λην σω τη ριον και Πα ρα

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ω Πνευμα τι ^Δκαινυν και α ει και εις

τους αι ω νας των αι ω νων α μην ^π

^π ^Π **Ο** τι ουκ ε χο μεν πα ρ ρ η σι ι αν ^Δ

δι α τα πολ λα η μων α μα ρ τη μα τα ^π

συ τον εκ σου γε εν η θεν τα ^π ^Π δυ σω πη σον Θε

ο το ο κε Πα ρ θε νε ^π πολ λα γαρ ι σχυ ει δε

η σις Μη τρος προς ευ με νει αν Δε σπο του ^π

μη πα ρι δης α μα ρ τω λων ι κε σι ι ας η

παν σε μνος ^π ο τι ε λε η η μων ε στι ^Δ

και σω ζειν δυ να με νος ^π ^Δ ο και πα θειν υ περ

η μων κατα δε ζα με νος ^π

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

πο δω ωσω αυτοις
 Δο ζα Πατρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις
 τους αι ω νας των αι ω νων α μην
 Οι εξ ε θνων υ μνου μεν σε Θε ο
 το κε α γνη ο τι Χριστον τον Θε ο ον
 η μων ε τε εκ ες τον εκ της κα τα ρας τους
 αν θρω πους δι α σου ε λευ θε ρω ω σα
 αν τα

Κάθισμα.

Ἦχος λδ Γα

Ὡ πως Ι ου δας ο πο τε σου ου μα θη

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

της^ρ την προ δο σι αν ε με λε ε τα α κα τα
α σου^ρ συ νε δει πνη σε δο λι ως ο ε πι
βου λος και αι α δι ι κος^ρ πο ρευ θεις ει πε
τοις Ι ε ρε ευ σι^ρ τι μοι πα ρε χε τε και πα
ρα δω σω υ μιν ε ε κει ει ει νον^ρ τον τον
νο μον λυ σαν τα και βε βη λουν τα το Σαβ βα
τον^ρ Μα κρο θυ με Κυ υ ρι ε δο ζα σοι οι οι
οι^ρ

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ’).

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Δ'.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: **Π**ρόσχωμεν.

Ὁ χορός: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄγουσιν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ Πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐα· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ Πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλᾶτος πρὸς αὐτούς, καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ, ὃν εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ Πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλᾶτος, καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ;

Ἀπεκρίθη ὁ Πιλᾶτος· Μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν, καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἣ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἣ ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἣ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις, ὅτι βασιλεὺς εἰμι ἐγώ. Ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι, καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκούει μου τῆς φωνῆς. Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· τί ἐστὶν ἀλήθεια; Καὶ τοῦτο εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ· ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν, ἵνα ἓνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ Πάσχα· βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες, λέγοντες· Μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής. Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλᾶτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐμαστίγωσε· καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ

κεφαλῆ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα. Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον, καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος. Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν, λέγοντες· σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἐαυτὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν. Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ Πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαί σε; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν

σοι δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς μέ σοι, μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. Ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ Πιλαῶτος ἀπολύσαι αὐτόν. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον, λέγοντες· ἐὰν τοῦτον ἀπολύσης, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλέα ἐαυτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. Ὁ οὖν Πιλαῶτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ· ἦν δὲ Παρασκευὴ τοῦ Πάσχα, ὥρα δὲ ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ Βασιλεὺς ὑμῶν. Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλαῶτος· Τὸν Βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτόν αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῇ.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα, τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἄντίφωνον Ι΄.

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

Ο α να βαλ λο με νος φως ως ι
μα α τι ι ον γυ μνος εις κρι ι σιν ι ι
στα α το και εν σι α γο νι ρα α πι
ι σμα ε δε ε ζα α α το υ πο χει
ρω ων ων ε ε πλα α σεν ο δε παρα α
νο ο μο ο ος λα ος τω Σταυ ρω προ ση λω
σε το ον Κυ υ ρι ον της δο ο ο ο ζης
το τε το κα τα πε ε τα σμα του Να
ου ε ε ε σχι ι ι σθη η ο η λι ι ος
ε σκο ο ο τα α α α σε μη φερων θε

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

α σα α σ θ αι Θε ο ο ν υ υ β ρ ι ζ ο ο με ε

ε ε ν ο ν ο ν τ ρ ε ε ε μ ει τα συ υ μ πα α

αν τα Αυ τον προ ο σκυ νη η η σω ω ω

ω μεν

Ο Μα θη της ηρ νη η σα το ο

Λη σ τη σ ε βο ο η η η σε μ νη σ θ η τι

μου Κυ υ ρ ι ι ε εν τη Βα α σ ι λει ει ει

α α α σου

Δο ξ α Πα τ ρ ι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι και νυ ν και α ει και εις

τους αι ω ν α σ τ ω ν αι ω ν ω ν α μ η ν

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

^Δ ^Δ ^Μ ^Δ
 Ἐι ρηνευσον τον κοσμον ο εκ Παρ
^Μ ^Β
 θενου κα τα δε ζα α α με νος Κυρι ε
^Δ ^Μ ^Δ
 σαρκα φορσαι υ υπερδουλων ι να συμ
^Β
 φωνως σε δο ζο λο γου ου μεν Φι λαν θρω ω
^Β
 πε ε

Ἄντίφωνον ΙΑ΄.

Ἦχος λ π Πα

^χ ^Π
 Ἄν τι α γα θων ων ε ποι η σας Χρι
^π
 στε τω ω γε ε νει των Ε βραι αι αι αι ων
^Δ ^ο ^Μ
 σταυρω θη ναι σε κα τε δι κα α σαν ο ζος
^Κ ^Δ ^ο ^Γ
 και χο λη η η η η σε πο τι ι ι ι σα α αν
^ο ^Π
 τες αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα τα

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ερ γα αυ των ο τίου ου συ νη η καν

τηνσηνσυγκατα α α βα α α σιν

επι τη προ δο σι α ουκ ηρ κε

ε σθη η σα α αν Χρι στε τα α γε ε νη των

Ε βραι αι αι αι ων αλλ ε κινουν τας κε

φα λας αυ των μυ κτη ρισμον και χλε ευ η

ην προ σα α γο ο ο ον τες αλ λα δος αυ

τοις Κυ ρι ε κα τα τα ερ γα αυ των ο

τι κε να κα τα σου ε ε με λε ε ε τη η η

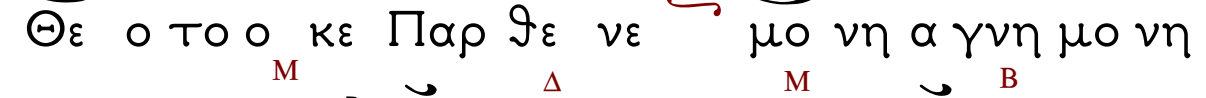
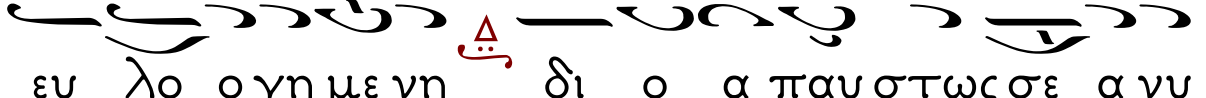
σαν

Ου τε γη η ω ω ως ε ε σει σθη ου

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

τε πετραιως ερ ρα α γη η η σαν Ε βραι
αι ους ε ε πει ει σαν ου τε του Να ου ου το
ο κα τα πε ε τα α α σμα ου τε των νε
κρων η η α να α στα α α σις αλ λα
δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα τα ερ γα αυ των
ο τι κε να κα τα σου ε ε με λε ε ε τη η
η σαν
Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις
τους αι ω νας των αι ω νων α μην
Θε ον εκ σου σα ρ κω θεν τα ε γνω μεν

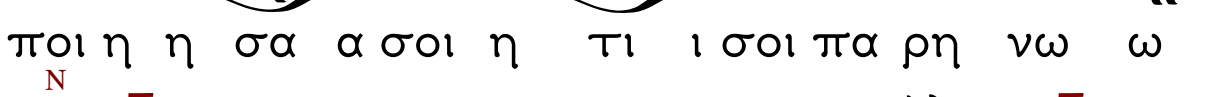
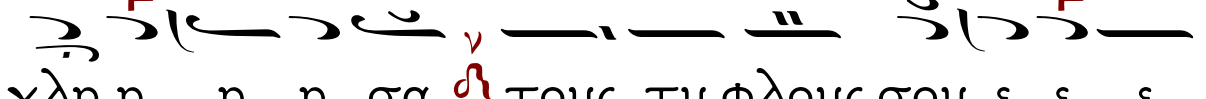

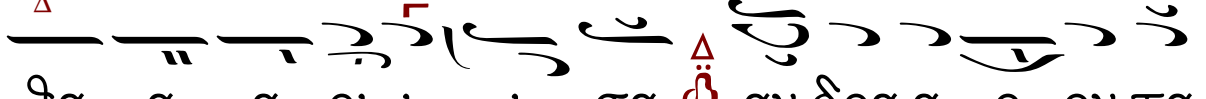

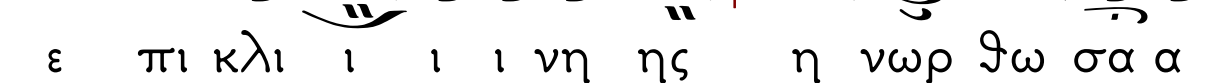
ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

 Θε ο το ο κε Παρ θε νε
 μο νη α γνη μο νη

 ευ λο ο γη με νη
 δι ο α παυσ τω σε ανυ

 μνου ν τες με γα λυ νο ο με εν

Ἀντίφωνον Β΄.

Ἦχος λ' δι Νη

 Τα δε ε λε ε ε γει Κυ ρι ι ο ος τοις

 Ι ου δαι αι αι αι οις
 Λα ο ος μου τι ε

 ποι η η σα α σοι η τι ι σοι πα ρη νω ω

 χλη η η η σα
 τους τυ φλους σου ε ε ε

 φω τι ι σα
 τους λε προ ους σου ου ε ε κα α

 θα α α ρι ι ι σα
 αν δρα α ο ον τα
 ε πι κλι ι ι ι νη ης η νω ρ θω σα α

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

α α μην^γ Λα ο ο σμου τι ε ποιη η σα α α
σοι^β και τι ι μοι αν τα πε ε δω ω ω ω
κας^γ αν τι του μα αν να χο λην αν τι του
ου υ υ υ δα τος ο ο ο ο ζος^δ αν τι
του α γα α πα αν με Σταυ ρω ω με προ ση λω
ω σα α α α τε^δ ουκ ε τι στε ε γω λοι
πον^δ κα λε σω μου τα α ε ε θνη^β κα κει ει
να α με ε δο ο ζα α α σου ου ου σι^δ
συν τω Πα τρι και τω Πνε ε ευ μα α α α
τι^γ κα γω αυ τοις δω ω ρη σο ο μαι ζω η η
ην την αι ω ω νι ι ι ον^γ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

γ^N ρη με ρον του Να ου το κα τα πε τα α
σ^β μα^λ εις ε λεγ χον ρη γνυ υ ται αι των πα
ρα νο ο ο ο μων^N και τας ι δι ας α α
κτι ι ι να ας^Δ ο η λι ο ος κρυ υπτει Δε σπο
ο την ο ρω ων σταυρου ου με ε ε ε νον^γ
οι^N νο μο θε ται του ου Ι στρα ηλ^Δ Ι
ου δαι οικαι Φα ρι ι σαι αι οι^β ο χο ρος των
Α πο στο ο ο λων βο α α προ ος υ μας^γ
ι δε Να ος ον υ μεις ε ε ε λυ σα α τε^β
ι δε α μνος ον υ μεις ε σταυρω ω σα α
α α τε^γ τα φω ω πα ρε δω κα τε ε^γ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

 ως της δοξης ^Δην ο Υψιστοςμο ο ονος

 διωδευσε ^γκαι πααλιν εσφραγι

 σμενην κατελιπεν εις σωτηριαντων

 ψυχων ημων ^γ

Κάθισμα.

Ἦχος λδ̣ Νη Γα

^Γ ^Μ
^Δ ^Γ ^Μ
^Γ ^Μ ^Γ ^Δ
^Μ ^Γ ^Μ
^Δ ^Γ ^Μ
^Μ ^Γ ^Δ

Οτε παρестηστω Κα ι ααφαα
 ο Θε ε ος ^Δ και παρεδοθηστω Πιλαα
 τω ο Κριι της ^Δ αι ου ρα νι αι Δυναμεις
 εκ του φοβου εσαλευθησαν ^Δ το τε
 δε και υψωθησε πι του ζυλου εν μεσω
 δυ ο ληστων ^Δ και ελογισθησμετα

ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε, καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγγεστο. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς, λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. Συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ Κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· «Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ Κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος.» Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις· Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλαῦτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἐν ῥῆμα· ὥστε θαυμάζειν τὸν Ἡγεμόνα λίαν. Κατὰ δὲ ἑορτὴν, εἰώθει ὁ Ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ἤθελον. Εἶχον δὲ τότε δέσμιον

ἐπίσημον, λεγόμενον Βαραββᾶν. Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλαῶτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; ἤδει γάρ, ὅτι διὰ φθόνον, παρέδωκαν αὐτόν. Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἡγεμὼν, εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλαῶτος· τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. Ὁ δὲ Ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω. Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλαῶτος, ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἄθῳός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς, εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ

τέκνα ἡμῶν. Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας, παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῆ. Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ Ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ Πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὄλην τὴν σπεῖραν· καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην, καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες· Χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· Καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. Ἐξερχόμενοι δὲ, εὔρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν, ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. β'.

Ἦχος λ π Π α

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

^κ ^π ^Δ ^Π
 Το α θροισμα τω ω ων Ι ι ι ου ου
 δαι ων ^Δ ^Π τω Πι λα τω η τη σα αν το σταυ ρω
 θη η ναι αι σε Κυ υ ρι ι ι ι ε αι
 τι αν γαρ εν σοι οι μη η η ευ ρο ο ον
 τες ^Δ ^Π τον υ πευ θυ νον Βα ρα β βαν η
 η λευ θε ε ρω ω σαν ^Δ ^Π και σε τον Δι
 και ον κα τε δι ι κα σαν ^Δ ^Π μι αι φο νι ας εγ
 κλη μα κλη η ρω σα α με ε ε ε νοι ^π αλ
 λα δος αυ τοις Κυ ρι ε το αν τα πο ο δο ο
 μα α αυ των ^Δ ^Π ο τι κε να κα τα σου ε ε
^Μ ^Π ^π
 με λε ε ε τη η η σαν

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Κ
Π
Δ
Ον παντα φρι ισ σει ει ει και αι τρε ε ε
Π
Δ
μει και πασα γλωσ σα υ μνει Χριστον Θε
Π
ο
ου δυνα α μι ι ι ν και αι Θε ου ου σο
Π
φι ι ι ι αν οι Ι ε ρεις ερ ρα α πι
Δ
ι σαν και ε δω καν α αυ τω ω ω χο λην
Δ
ο
και παν τα πα θειν κα α τε δε ε ζα α
Π
ο
α α το σωσαι θε λων η μας εκ των α
Δ
ο
νο μι ων η η μων τω ι δι ω αι μα τι
Π
Μ
Π
ω ως φι λα α αν θρω ω ω πος
Δ
χ
Δ
Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
Μ
ω Πνευ μα τι και νυν και αι και εις

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

^B
τους αι ω νας των αι ω νων αμην ^{6.}

^Δ ^M
^{6.} Θε ο το κε η τε κου σα δι α Λο

^B ^M
γου υ υπερ λο γον τον Κτι ι ι στην τον ι δι

^Δ ^B
^{6.} ον αυ τον δυ σω ω πει σω σαι τας ψυ χας η

^M
η μων ^{6.}

Ἀντίφωνον ΙΔ΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη

^{χ̣} ^M ^N
^γ Κυ ρι ι ε ^γ ο τον Λη στην συ νο

^Π ^N ^Δ
δοι πο ο ρον λα βων ^Δ τον εν αι μα τι χει ει

^Π ^N ^γ
ει ρας μο λυ υ να α α αν τα ^γ και η

^M ^Δ
μας συν αυ τω κα α τα α ρι ι ι θμη η

^Π ^Δ
η σον ^Δ ως α γα θο ο ος και φι λα α

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

^N
α αν θρωω ω ω προς
^M ^N
Μικραν φω ω νην α φηκεν ο Ληστης
^M ^Δ
ε εν τω Στα αυ ρω με γα λην πι ι στιν ε ε
^N
ευ ρε ε μι α α ρο πη ε σω ω
θη και πρω τος Πα ρα δει σου πυ λας α νοι
ζας ει ει ση ηλ θεν ο αυ του την με ε τα
^M ^Δ
νοι οι αν προ οσ δε ε ζα α α με ε ε ε
^Π ^N
νο ος Κυ υ υ ρι ε δο ο ζα α α σοι
^χ ^N
δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις
τους αι ω νας των αι ω νων α μην

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Χαι ρε η δι Αγ γε λου την χα ραν του κο
σμου δε ζα με νη χαι ρε η τε κου σα τον
Ποι η τη η ην σου και Κυ ριον χαι αι ρε
η α ξι ω θει σα γε νε σθαι Μη η τηρ Χρι
στου του Θε ου ου ου ου

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Θεοτοκίου τούτου γίνεται ἡ ἔξοδος τοῦ Σταυροῦ μετὰ τοῦ Ἐσταυρωμένου ὑπὸ τοῦ Ἱερέως. Ὁ Ἱερεὺς ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Διακόνου ἢ τοῦ κανδηλανάπτου θυμιάωντος, αἶρει τὸν Ἐσταυρωμένον, ψάλλων κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Ἐυαγγελίου τὸ ἐπόμενον Ἀντίφωνον «Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου...» Ἐξέρχονται τῆς βορείας πύλης τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, περιφέρουσι τοῦτον καθ' ὅλον τὸν Ναόν ἐσωτερικῶς καὶ καταλήγουσιν εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ. Ἐκεῖ ἐπὶ βάρου τοποθετεῖται ὁ Σταυρὸς καὶ ὁ Ἐσταυρωμένος καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιῶν τρεῖς μετανοίας ἀσπάζεται τοῦτον καὶ μετὰ, κατὰ σειράν, ὅλοι οἱ Χριστιανοί. Τὸ Τροπάριον «Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου...» ψάλλεται ἀκολουθῶς ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἀντίφωνον ΙΕ'. Ἦχος πλ. β'.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἦχος λ π Πα

Χ π Π Δ Γ Γ +

Σημερον κρεμααται αι αι ε ε

Π Δ Γ +

επιιζυυλου ο εν υ υδαασι ι

Π π

την γην κρεμαασας

Π Δ Γ

Στεφανον εξ ακανθων περι

ο Γ π Δ Π

τι ι ι ι θεεεεται οτων Αγγεε

π

λων Βασιιλευς

π π

Ψευδη πορφυυυραν περιβα

Δ Γ +

αλλεεται ο περιβαλλων τον ουρα

N Π π M

νο ο ον ε εν νεεεφεεεελαι

π

αις

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Π
π Ρ α α π ι ι ι σ μα κα τε δε ζ α α α το
π ρ ο εν Ι ο ρ δ α α α α ν η ε λευ θ ε ρ ω
ω σ α σ τον Α α α δ α μ
π Δ Μ Δ
π Η λ ο ι ο ι ο ι σ προ ο ο σ η η λ ω ω ω θ η
Μ Π
ο Ν υ μ φ ι ι ι ι ο ο σ της Εκ κ λ η σ ι ι ι ι
α σ
π Δ Μ Δ
π Λ ο γ χ η η η ε ε ε κ ε εν τ η η η θ η
Π
ο Υ ι ο ο ο ο σ τη η σ Πα ρ θ ε ε ε ε
νου
π Π ρ ο σ κ υ ν ο υ με ε εν σου τα Πα α α α α
θ η Χ ρ ι ι ι σ τε

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

^Π
^π Προσκυ νου με ε εν σου τα Πα α α α

^π
θη η Χρι ι ι στε

^Π
^π Προσκυ νου ου ου ου με ε εν σου τα

^Μ ^ο
Πα α α θη Χρι ι ι στε ^π ^ο δει ει ει ει

^Δ ^ο ^Π
ζον η η μιν ^ο και την εν δο ζο ον σου ου

^Ν ^Π ^Μ
^π Ανα α α στα α α σιν

^Π ^Δ ^ο
^π Μη ως Ι ου δαι οι ε ορ τα α σω ω

^ο ^Π ^Δ ^ο
ω ω μεν ^ο και γαρ το Πα ασχα η μων ^ο υ περ

η μων ε τυ υ θη η η Χρι στο ο ος ο ο

^Μ ^Π
Θε ε ος ^π αλλ εκ κα θαρ ω ω μεν ^π ε αυ

^Δ
τους α πο παντος μο λυσμου ^ο και ει λι κρι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

νωσ δε η θω ω ω με εν α αυ τω Δ Α να
στα Κυ υ ρι ι ε σω σον η μας ω ως φι λα
α αν θρω ω ω πος
Ο Σταυ ρος σου ου Κυ υ ρι ι ε
ζω η και α α να στα α σις υ υ υ πα αρ
χει τω ω λα ω ω ω σου και επ αυ
τω ω πε ε ε ποι οι θο ο ο τε ς σε τον
σταυ ρω θε εν τα Θε ο ον η η η
μω ω ων υ μνου ου ου μεν ε ε λε ε η
σον η η η μας
Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ω Πνευ μα τι ^Δ και νυν και α ει και εις ^χ ^B

τους αι ω νας των αι ω ω νων α μην ⁶

⁶ ^B **Ο** ρω σα σε κρε μα με νον Χρι στε η

σε κυ η σα σα ^Δ α νε βο ο α τι το ξε ^B

νον ο ορω μυστη ρι ον Υι ε μου ⁶ πως ε

πι ζυ υ λου θνη σκεις ^Δ ^B σα ρ κι πη γνυ με

νος ζω ης χο ρη γε ε ⁶

Κάθισμα. Ἦχος δ'.

Ἦχος δ' ^Δ ^Δ

^χ ^M ^Δ **Ε** ζη γο ρα σας η μας εκ της κα

τα ρας του νομου τω τι μι ω σου ^B ⁶ **Α**ιμα τι

^M τω Σταυ ρω προ ση λω θεις και τη λογ χη

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

κεν τη θεις την α θα να σιαν ε πηγα
σας αν θρω ποις Σω τηρ η μων δο ζα σοι
οι οι

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον ΣΤ'.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστὶ Πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν· καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον, καὶ

ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν καὶ λέγειν· Χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ, καὶ ἐνέπτυσον αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα, προσεκύνουν αὐτῷ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτόν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια, καὶ ἐξάγουσιν αὐτόν, ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ φέρουσιν αὐτόν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, Κρανίου τόπος. Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὃ δὲ οὐκ ἔλαβε. Καὶ σταυρώσαντες αὐτόν, διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ, τίς τί ἄρῃ. Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφή τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο ληστές, ἓνα ἐκ δεξιῶν, καὶ ἓνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. Καὶ ἐπληρώθη ἡ Γραφή, ἡ λέγουσα· «Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη». Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινουῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες·

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Οὐά, ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτὸν, καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. Ὅμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους, μετὰ τῶν Γραμματέων, ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. Ὁ Χριστὸς, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν, καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάγνωσις Ἐγκυκλίου.

Εἶτα ψάλλομεν τοὺς Μακαρισμοὺς εἰς Στίχους η΄
Ἦχος δ΄ ἐκ τοῦ βου.

ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Ἦχος ᾠδῆς

ᾠδῆς ^M ^B
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνησθήσονται
ἡμῶν Κύριε ὅταν ἐλθῆς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου
μακαριοὶ οἱ πτωχοὶ τῷ
πνεύματι ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βα

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

σι λει α των ουρανων ⁶_λ

^χ₆^λ Μα κα ρι οι οι πεν θουν τες ^χ₆^λ ο τι

αυ τοι πα ρα κλη θη σον ται ⁶_λ

^χ₆^λ Μα κα ρι οι οι πρα εις ^χ₆^λ ο τι αυ τοι

κλη ρο νο μη σου σι την γην ⁶_λ

⁶_λ ^M Δι α ζυ λου ο Α δαμ ⁶_λ Πα ρα δει σου

^B γε γο νεν α ποι κος ⁶_λ ^M δι α ζυ λου δε Σταυ

^B ρου ο Λη στης Πα ρα δει σον ω κη σεν ⁶_λ ^M ο

^B με εν γαρ γευ σα με νος ⁶_λ εν το λην η θε

^B ε τη σε του ποι η σαν τος ⁶_λ ^M ο δε ε συ σταυ ^B

^B ρου με νος Θε ον ω μο λο ο γη σε τον κρυ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

η μων Σωτηρ εν τη Βασι λει ασου ⁶λ

^χ ⁶λ ^λ **Μ**α κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ

^χ ⁶λ ^λ **δ**ι α ^λ ο τι αυ τοι τον Θε ο ον ο ψον

⁶λ ^λ **τ**αι

⁶λ ^λ **Η** ζω η φο ρος σου πλευ ρα ως εξ

⁶λ ^λ **Ε** δεμ πη γη α να βλυ ζου σα ^λ την Εκ κλη

⁶λ ^λ **σ**ι αν σου Χρι στε ^λ ως λο γι κον πο τι ζει

⁶λ ^λ **Π**α ρα δει σον ^λ εν τε ευ θεν με ρι ζου σα ^λ

⁶λ ^λ **ω**ς εις αρ χας εις τε εσσα ρα Ευ αγ γε λι α

⁶λ ^λ τον κο ο σμον αρ δευ ου σα ^λ την κτι σιν

⁶λ ^λ **ε**υ φραι αι νου σα και τα ε θνη πι στως ^λ δι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

τω Σταν ρω ω Σω τερ και τω Πα θει σου ⁶_λ
^χ₆ ^λ **Μ**α κα ρι οι οι δε δι ω γ με νοι ^B
ε νε κεν δι και ο συ νης ^χ₆ ^λ ο τι αυ των ^M
ε στιν η Βα σι λει ει α των ου ρανων ⁶_λ
⁶_λ ^M **Σ**ταυ ρου με νου σου Χρι στε πα σα η ^M
κτι σις βλε που σα ε τρε με ⁶_λ τα θε με λι α
της γης ⁶_λ δι ε δο νει το φο βω του κρα τους
σου ⁶_λ φω στη η ρες ε κρυ πτον το ⁶_λ και του Να ^B
ου ερ ρα α γη το κα τα πε τα σμα ⁶_λ τα ^M
^B ο ο ρη ε τρο μα ζαν ⁶_λ και πε τραι ε σχι ι ^M ^B
σθη σαν και Λη στης ο πι στος ⁶_λ κραυ γα ζει ει σοι ^Δ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

^B
συν η μιν Σωτηρτο Μνησθητι ⁶
^χ
⁶
^λ **Μ**α κα ρι οι ε στε ο ταν ο νει
δι σω σιν υ μας ⁶ και δι ω ζω σι ⁶ και
ει πω σι παν πο νη ρον ρη μα καθ υ
μων ^χ
⁶ ^λ ψευ δο με νοι ε νε κεν ε μου ⁶ ^λ
⁶ ^λ ^M **Τ**ο χει ρο γρα φον η μων ⁶ ^λ εν τω Σταυρω ^B
δι ερ ρη ζας Κυ ρι ε ⁶ ^λ και λο γι σθεις εν ^M
τοις νε κροις ⁶ ^λ τον ε κει σε τυ ραν νον ε δη
σας ⁶ ^λ ^M ρυ σα α με νος ^B α παν τας ⁶ ^λ εκ δε σμων
θα να α του τη Α να στα σεις ου ⁶ ^λ ^M δι η ης
^B ε φω τι σθη μεν ⁶ ^λ ^M ^B Φι λαν θρω πε Κυ υ ρι ε

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

καὶ βοῶ μέν σοι ⁶λ Μνηησθητικαὶ ἡ μων Σω
^M ^B
τηρ ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου ⁶λ
^χ ⁶λ **Χ**αίρετε καὶ ἀγαλλίασθε ⁶λ ^χ ο
^B
τι ὁ μισθὸς ὑμῶν πόλυς ἐν τοῖς οὐρανοῖς ⁶λ
^M ⁶λ **Ο**ὕψωθε ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ τοῦ θά
^B
νατου λύσας τὴν δύναμιν ⁶λ καὶ ἐξάλει
^M
ψας ὡς Θεὸς τὸ καθ' ἡμῶν χειρογράφον
^M ^B
Κυριε ⁶λ Ληστοῦ σου τὴν μετάνοιαν ⁶λ καὶ
^M ^B
ἡμῖν παρασχοῦ μο νεφιλανθρωπε ⁶λ
^M ^B
τοῖς πιστευουσιν ⁶λ Χριστέ ὁ Θε
^M ^B
ὁ ὅς ἡμῶν καὶ βοῶ σοι ⁶λ Μνηησθητι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

καὶ ἡ μωωνεντηβασι λειασου ⁶λ

⁶λ ^M Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

Πνευματι ⁶λ

⁶λ ^M Τον Πατερα και Υιον και το Πνευμα

παντες το Αγιον ⁶λ ^M ομοφρωνωσ οι πι

στοιδοζο λογειν αζιως ευζωμεθα ⁶λ

Μονααδα Θεοτητος ⁶λ ^M εν τρισιν υ

παρχουσαν υποστασειςιν ⁶λ ^M ασυγχυ

τον μενουσαν ⁶λ ^B απλην αδιαιρετον

και απροσιτον ⁶λ ^M διης εκλυτρουμεθα

του πυροσθησκο λασεως ⁶λ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

^χ₆^λ ^M ^χ₆^λ ^B
καὶ νυν καὶ αἰ εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ
ω ναστῶν αἰ ω νωνάμην ⁶_λ
⁶_λ ^M ⁶_λ ^B ⁶_λ
τὴν Μητέρα σου Χριστέ τὴν ἐν σαρ
κι ἀσπορώς τέκουσαν σε ⁶_λ καὶ Παρθενον ^M
ἀληθῶς ⁶_λ καὶ μετὰ τοκὸν μείναν ἀ
φθορόν ⁶_λ αὐτὴν σοὶ προσαγομέν ⁶_λ εἰς πρε
σβειαν Δε εσποτα πολυελεε ⁶_λ πταίσμα
ατῶν συγχωρήσιν ^B ^M ^B ⁶_λ
τέτοις κραυγάζουσι ⁶_λ Μνηστήρικαι ἡμῶν
Σωτηρὲν τη Βασίλειά σου ^M ^B ⁶_λ

Προκείμενον. ᾠχος δ'.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

^χ^Μ
⁶
^λ Δι ε με ρι ι ι σαντο τα ι μα τι
^Μ ^Β
α μου ε αυ τοις ⁶
^λ και ε πι τον ι μα τι
^Μ ^Β
σμονμου ε βα λονκληρον ⁶ (Δίς)
^λ

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με.

^Μ ^Β
⁶
^λ Δι ε με ρι ι ι σαντο τα ι μα τι
^Μ ^Β
α μου ε αυ τοις ⁶
^λ και ε πι τον ι μα τι
^Μ ^Β
σμονμου ^χ ^Δ ε βα λονκλη η ρο ο ο ο ον ⁶
^λ

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Ζ'.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔλθόντες οἱ στρατιῶται εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅς ἐστι λεγόμενος Κρανίου τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος, οὐκ ἤθελε πιεῖν. Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βαλόντες κλῆρον, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Προφήτου· «Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον»· καὶ καθήμενοι, ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινουῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτόν· εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν Γραμματέων

καὶ Πρεσβυτέρων, καὶ Φαρισαίων, ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ Βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστὶ, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ· Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ρυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ, ὅτι Θεοῦ εἰμι Υἱός. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταί, οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ, ὠνείδιζον αὐτόν. Ἀπὸ δὲ ἑκτῆς ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης. Περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἥλι, Ἥλί, λαμὰ σαβαχθανί, τοῦτ' ἐστὶ, Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες; Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστώτων ἀκούσαντες, ἔλεγον· ὅτι Ἥλιαν φωνεῖ οὗτος. Καὶ εὐθέως δραμῶν εἰς ἕξ αὐτῶν, καὶ λαβῶν σπόγγον, πλήσας τε ὄξους, καὶ περιθεὶς καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἥλιας σώσων αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Καὶ ἰδοὺ, τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσειέσθη· καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν· καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεώχθησαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη, καὶ ἐξεληθόντες ἐκ

τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν Πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. Ὁ δὲ Ἐκατόνταρχος, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γινόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν΄ ψαλμὸς.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὁτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ὁ Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: **Σ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Η'.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου

Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι, σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν, καὶ τοὺς κακούργους· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλλον κλῆρον. Καὶ εἰστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν· ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες· ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς, ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός. Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι, καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ, καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν. Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ, γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· Οὗτός ἐστι ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Εἰς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτόν, λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτόν καὶ

ἡμᾶς. Ἀποκριθεὶς δὲ ἕτερος ἐπέτιμα αὐτῷ, λέγων· Οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὦν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἐπράξε. Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι· σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ. Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον· καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλη ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐξέπνευσεν. Ἴδὼν δὲ ὁ Ἐκατόνταρχος τὸ γινόμενον, ἐδόξασε τὸν Θεόν, λέγων· ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. Καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γινόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον. Εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε,
δόξα σοὶ

Ἐγκυκλίου Ἀνάγνωσις.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ὦδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος λ π — — — Δι

^χ ^M
^Δ Προς σε ορθρι ι ζω τον δι ευσπλαγχι
^B
αν σε αυ τον τω πεσον τι κε νωσαν τα α α
τρεπτως ⁶ και μεχρι παθων α παθως υ πο
κυψαν τα Λο γε Θε ου ^M ^B την ει ρη η η νην
πα ρα σχου μοι Φι λαν θρω ω πε ε ^M ⁶
⁶ ^M Δο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα
σοι ^Δ

^B
^Δ Ρυφθεντες πο ο δας και προ κα θαρθεν
⁶ ⁶ ^Δ
τες μυστηρι ου με θε ε ζει του θει
ου νυν Χρι στε σου οι υ υπη ρεται ^M ⁶ εκ Σι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ων ελαιωνος μεγα προς ορος σου ανηλθον

υμνουντες σε Φιλιανθρωωπεε

δοξα Πατρι και Υιω και Α

γιω Πνευματι

και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην

Ορατε εε φησ φιλοι μη θροεισθε

νυν γαρ η γυικενωραλη φη ναι μεε κταν

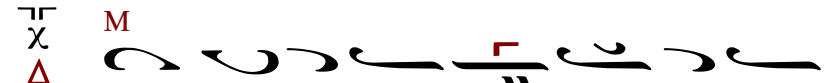
θη ναι χερσιν ανομων παντες δε σκορπι

σθησεσθε εμε ελιποντες ους σου να α

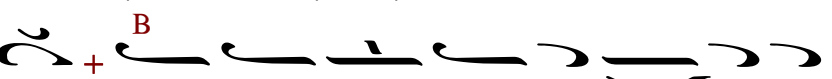
α ζωκη ρυζαι με Φιλιανθρωωποον

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

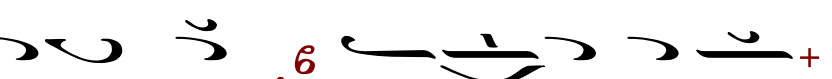
Καταβασία.

^πχ ^Μ

 Προς σε ορ θρι ι ζω τον δι

^Β

 ευ σπλαγ χνι αν σε αυ τον τω πε στον τι κε

^ε

 νω σαν τα α α τρε πτωσ και με χρι πα θων

^Μ ^ε

 α πα θωσ υ πο κυ ψαν τα Λο γε Θε ου την ει

^Β

 ρη η η νην πα ρα σχου μοι Φι λαν θρω πε

^ε ^ε

Συναπτή μικρά.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ
τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός: **Κ**οί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς: **Κ**ὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς
εἰρήνης, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν, αὐτὸν γὰρ κατεΐδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν. Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἴδιον Ἄρνα, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα πρὸς σφαγὴν ἐλκόμενον, ἠκολούθει Μαρία, τρυχομένη μεθ' ἑτέρων γυναικῶν, ταῦτα βοῶσα. Ποῦ πορεύη Τέκνον, τίνος χάριν, τὸν ταχὺν δρόμον τελεῖς; μὴ ἕτερος γάμος πάλιν ἐστὶν ἐν Κανᾶ; κακεῖ νὺν σπεύδεις, ἴν' ἐξ ὕδατος αὐτοῖς οἶνον ποιήσης; συνέλθω σοὶ Τέκνον, ἢ μείνω σοὶ μᾶλλον, δὸς μοὶ λόγον Λόγε, μὴ σιγῶν παρέλθης με, ὁ ἀγνήν τηρήσας με, σὺ γὰρ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν .

Τῆ ἸΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεών, Ἐπισκόπου Περσίδος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Αὐδελλᾶ Πρεσβυτέρου, Γοθαζάτ, Φουσίκ, καὶ ἑτέρων χιλίων ἑκατὸν πεντήκοντα.

Στίχοι.

Ἐπίσκοπόν σε, Συμεών, ἐγὼ μέγαν,
Ἐκ δὲ ξίφους μέγιστον ἀθλητὴν ἔγνων.
Ἄρκτου τὸ δεινὸν Αὐδελλᾶς ἔδου στόμα,
Βδέλλης ἀπλήστου τοῦ Σατᾶν φυγῶν στόμα.
Ἐπιτραπέντος τοῦ θύειν ἢ τεθνάναι,
Θανεῖν Γοθαζάτ εἴλετο τμηθεὶς ξίφει.
Τὸ δέρμα Φουσίκ ἐκδεδάρθω μου λέγει,
Χιτῶν ὑφανθεὶς τοῦ Σατανᾶ τῆ κρόκη.
Τέμνουσιν ἀνδρῶν τριπλοπεντηκοντάδα,
Τὴν τριπρόσωπον προσκυνοῦσαν οὐσίαν.
Πίπτουσι Περσῶν ἀμφὶ χιλίους ξίφει,
Ἰδὼν ἔφης ἂν Παῦλε, Μαρτύρων νέφος.
Ἐβδομάτῃ Συμεών δεκάτῃ ἀπὸ αὐχένα τμήθη.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου μάρτυρος, Ἀδριανοῦ τοῦ νέου.

Στίχοι.

Ἄν οὐκ ἔγνωσ τις ἐστὶν ὁ φλογὸς μέσον,
Γνώση λαλοῦντος, Ἀδριανέ, καρτέρει.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ, Πάπα Ῥώμης.

Στίχοι.

Θνήσκων τὶ κράζεις; Σῶτερ, ἠγάπησά σε.
Ἄλλ' ἠγαπήθης, Ἀγαπητέ, καὶ πλέον.

Ἑπόμνημα Τριωδίου.

Τῆ ἁγία καὶ μεγάλη Παρασκευή, τὰ ἅγια καὶ σωτήρια καὶ φρικτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελοῦμεν, τοὺς ἐμπτυσμούς, τὰ ραπίσματα, τὰ κολαφίσματα, τὰς ὕβρεις, τοὺς γέλωτας, τὴν πορφυρᾶν χλαίναν, τὸν κάλαμον, τὸν σπόγγον, τὸ ὄξος, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην, καὶ πρὸ πάντων, τὸν σταυρόν, καὶ τὸν θάνατον, ἃ δι' ἡμᾶς ἐκὼν κατεδέξατο, ἔτι δὲ καὶ τὴν τοῦ εὐγνώμονος Ληστοῦ, τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ, σωτήριοι ἐν τῷ Σταυρῷ ὁμολογίαν.

Στίχοι εἰς τὴν Σταύρωσιν.

Ζῶν εἰ Θεὸς σύ, καὶ νεκρωθεὶς ἐν ξύλῳ,
ᾧ νεκρὸν γυμνέ, καὶ Θεοῦ ζῶντος Λόγε.

Ἄλλοι εἰς τὸν εὐγνώμονα Ληστὴν.

Κεκλεισμένας ἤνοιξε τῆς Ἐδὲμ πύλας,
Βαλῶν ὁ Ληστῆς κλείδα τό, Μνήσθητί μου.

Τῆ ὑπερφυεῖ καὶ περὶ ἡμᾶς παναπείρω σου εὐσπλαγχνία, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

πνον ε ε ε φης Χρι στε τι να ζα τε εν
προ σευ χη δε γρη γο ρει τε πει ρα σμω μη
πως ο λη σθη και μα λι ι στα Σι μων τω κρα
ται ω ω γαρ μει ζων πει ρα γνω θι με Πε ε
ε τρε ον πα α σα κτι σις ευ λο γει δο ζα ζου σα
εις του ους αι ω νας

δο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα
σοι

Βε βη λον ε προς τω ων χει λε ων ου πο
τε προ η η η σομαι Δε σπο τα συν σοι θα
νουμαι ω ως ευ γνω μων καν οι παν τες αρ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

νησωνται εβοηησε Πετρος σαρξου

δαιαιμαο Πατηρσου απεκαλυψε

μοι σε Ον πασακτισις ευλογειδοξαζου

σαιςτου ους αιωνας

ευλογουμεν Πατερα Υιον και

Αγιον Πνευματον Κυριον

Βαθος σοφιας θεικης και γνω

σεως ουπανεζηρευνησας αβυσσονδε

μου των κριματων ουκατελαβες ανθρωπε

ο Κυριος εφησαρξουν υπαρχων μη

καυχω αρνησητρι τον γαρ με Ον παα

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

σα κτισεις ευ λο γει δο ζα ζου σα εις του ους αι

ω νας

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α πα γο ρευ εις Σι ιμων Πε τρε ο

περ πει ση τα α α χος ως ει ρη ται και σοι

παι δι σκη οι οι α θα τ τον προ σε λ θου ου

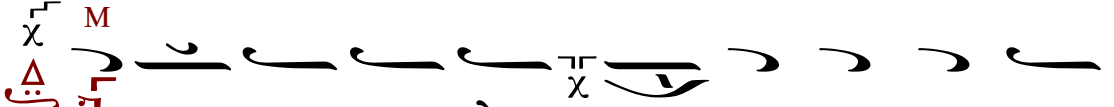

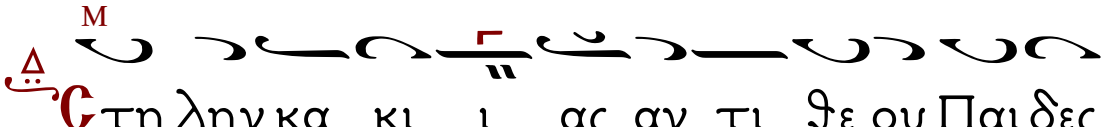
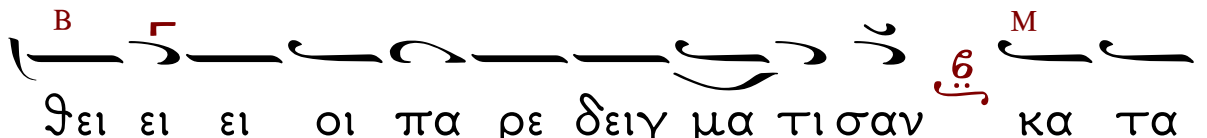

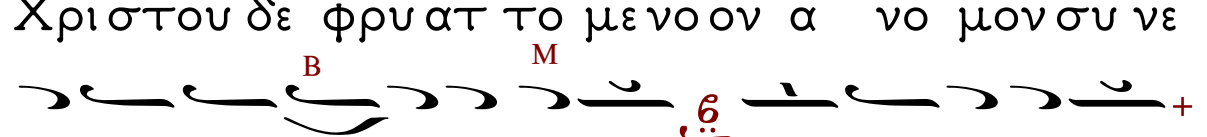
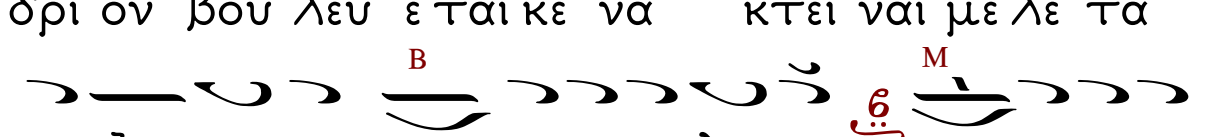
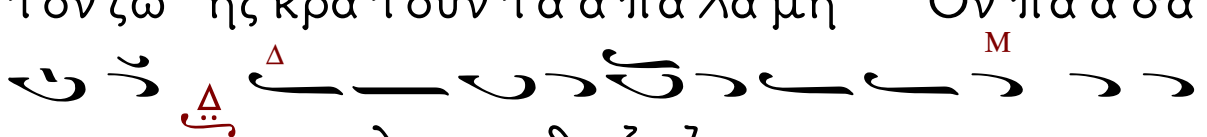
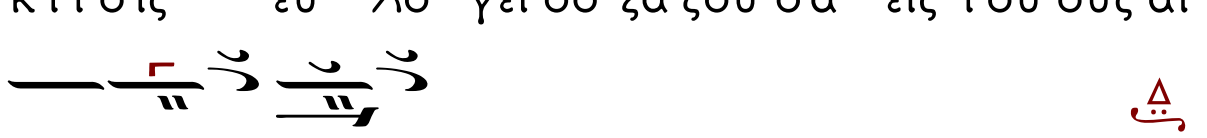
σα πτο η σει σε ο Κυ ρι ος ε φη

πι κρω σ δα κρυ υ σας ε ζεις ο μω σ ευ ι ι

λα τον με ον πα σα κτισεις ευ λο γει δο

ζα ζου σα εις του ους αι ω νας

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

^χ ^Δ ^M
 Ἄι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ

 νου μεν τον Κυ ρι ον ^Δ
^Δ ^M
 Ἐ τη λην κα κι ι ας αν τι θε ου Παι δες
^B ^Δ ^M
 θε ι ει οι πα ρε δει γ μα τι σαν ⁶ ^M
 κα τα

 Χρι στου δε φρυ ατ το με νο ον α νο μον συ νε

 δρι ον βου λευ ε ται κε να ⁶ ^M
 κτει ναι με λε τα

 τον ζω ης κρα τουν τα α πα λα μη ⁶ ^M
 Ον πα α σα

 κτι σις ^Δ ^M
 ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι

 ω ω να α ας ^Δ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...

Καὶ ὁ ἀΐ χορὸς ἄρχεται τῆς Θ΄ Ὠδῆς.

^χ ^Δ ^M
 Ἦχος λ π ^Δ ^M
 Τὴν τι μι ω τε ραν των

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Χε ρου βιμ ^Δ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι
τως των Σε ρα φιμ ^M την α δι α φθο ρως Θε
ον Λο γο ον τε κου σαν ^B την ο ον τως Θε ο
το κον σε με γα λυ νο ο με εν ^M
^{6.} Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα
σοι ^Δ
^M ^Δ Ο λε θρι ος σπει ρα θε ο στυ γων ^Δ
πο νη ρευ ο με νων θε ο κτο νων συ να γω
γη ^B ε πε στη η Χρι στε σοι ^M και ως α δι ι
κον ειλ κε ^{6.} τον Κτι ι στην των α παν των ον ^B
με γα λυ νο ο με εν ^M ^{6.}

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

^M
Ἐ
Ἄο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα

σοι

Ἄ
Νο μον α γνο ου ουν τε σοι α σε βεις

Ἄ
φω νας Προ φη των τε με λε των τε σοι δι α κε νης

Ἐ
ως προ βα τον ει λ κον σε τον παν τω ων Δε σπο

την Ἄ
α δι κως σφα γι α α σαι ον με

γα α λυ υ νο ο με εν Ἐ

^M
Ἄ
Ἄο ζα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι Ἄ

^M
Ἄ
Τοις ε θνε σιν εκ δο τον την ζω ην Ἄ

Ἄ
συν τοις Γραμ μα τευ σιν α ναι ρει σθαι οι Ι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ε ρεις πα ρε σχο ον πλη γεν τες ^Δ αυ το φθο νω

ω κα κι α ⁶ τον φυ σει Ζω ο δο τη ν ον με

γα λυ νο ο με εν

^Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

^Δ Ε κυ κλω σαν κυ νες ω σει πολ λοι ^Δ ε

κρο τη σαν ^Δ + ^Μ Α να ζ σι α ^Β γο να συν ρα πι σμω ⁶

η ρω τω ων σε σου δε ψευ δη κα τε ε μαρ τυ

ρου ν ⁶ και πα αν τα υ πο μει νας α παν τας ε

σω ω σα ας

Καταβασία. ^{πχ} ^Δ ^Μ Την τι μι ω τε ραν των Χε

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ρου βιμ ^Δ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως
των Σε ρα φιμ ^M την α δι α φθο ρως Θε ον
Λο γο ον τε κου σαν ^M την ο ον τως Θε ο το
κον σε με γα λυ νο με ^B ε εν ^Δ

Συναπτὴ μικρά.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός: Κοί, Κύριε.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος γ΄.

Γ⁷ Γ^{6:7} Γ^N Γ^γ
Ἦ^α Τον Ληστην αυθημερο ο οον^δ του Πα
Γ^ρ Γ^N Γ^{6:7} Γ^ε
ρα δει σου η ξι ω σας Κυ υ ρι ε
Γ^δ Γ^ε
κα με τω ζυ υ λω του ου Σταυρου
Γ^α Γ^{6:7} Γ^τ
φωτισο ο ον και σω ω σον με^η τρίς
Κατάληξις: * Γ^χ Γ^M Γ^ε Γ^ε
με ε ε ε Γ^η

Ὁ Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: **Σ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Θ'.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: **Π**ρόσχωμεν.

Ὁ χορός: **Δ**όξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκεισαν παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ, ἡ Μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν Μητέρα, καὶ τὸν Μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ Μητρί αὐτοῦ· Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ Μαθητῇ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεστοι, ἵνα τελειωθῇ ἡ Γραφή, λέγει· Διψῶ. Σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους

μεστόν· οἱ δὲ, πλήσαντες σπόγγον ὄξους, καὶ ὑσώπῳ περιθέντες, προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. Ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Τετέλεσται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ Σαββάτῳ, ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ Σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον, ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἔωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ· κακεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. Ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ Γραφὴ πληρωθῇ· Ὅστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. Καὶ πάλιν ἑτέρα Γραφὴ λέγει· Ὅφονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

πληθους της μεγαλωσυνης αυτου
Αυυο και πονηρα εποιησεν ο
πρωτοτοκος υιος μου Ισραηλ εμεε
εγκατελιπεπηγηην υδατος ζω
ης και ωρυζενε αυτω φρεαρσυν τετριμ
μεενον εμεεπιζυυλουεσταυρω
σετον δε Βαβαβανητησατοκαιαα
πελυυσενεξεστηοουρανοοςεπι
τουτω και οηλιος τας ακτιιι
νας απεκρυψε συδε Ισραηλ ουκ ε
νετραπης αλλα θανατωμεπααρεδωωκας

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

α φες αυ τοι οις Πα τερα γι ε ου γαρ
οι οι δα σι τι ε ποι οι η σαν
Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και
κι θα α ρα
Αυ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν ο
πρω το το κος υι ος μου Ισ ρα ηλ ε με ε
ε γκα τε λι πε πη γη ην υ δα τος ζω
ης και ω ρυ ζεν ε αυ τω φρε αρ συν τε τριμ
με ε νον ε με ε πι ζυ υ λου ε σταυ ρω
σε τον δε Βα ρα β βαν η τη σα το και α

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ ἔ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

πελυυσε^π ε^Μ ζεστηο^Γ ουρανο^Ν οςεπι
τουτω^χ καιοηλιοςταςακτιιι
ναςαπεκρυψε^γ συδεισραηλ ουκ ε
νετραπης αλλαθανατωμεπααρεδωωκας
αφες^κ αυτοι^Μ ος Πατερα^χ γι^Γ ε^π ουγαρ
οι^χ οιδ^Γ ασι^Ν τι^Γ ε^Γ ποι^α οιησαν
Α^χ νει^Γ τε^α αυ^Ν τον^Π εν^Π τυμ^Π πα^Π νω^Π και
χο^Π ρω^Π αι^Π νει^Π τε^Π αυ^Π τον^Π εν^Π χο^Π ρδ^Π αι^Π αι^Πς^Π και^Π ο^Π ρ^Π γ^Π α
α^π νω^π
ε^π κα^Γ στον^Π με^Π λος^Π της^Π α^Π γι^Π ας^Π σου^Π σα^Π ρ
κος⁺ α⁺ τι⁺ μι⁺ αν⁺ δι⁺ η⁺ μας⁺ υ⁺ υ⁺ πε⁺ μει⁺ ει⁺ νε^π τας^π

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

α καν θας η κε φα λη ^χη η ο ψις τα
εμ πτυ σμα τα αι σι α γο νες τα ρα α πι
σμα α τα ^πτο στο μα την εν ο ζει κε ρα
σθει σαν χο λην τη γε ευ σει ^πτα ω ω τα τας
δυσ σε βει εις βλα σφη μι ι ας ^χο νω τοσ
την φρα γ γε λω σιν και η χειρ τον κα λα μον ^π
αι του ο λου σω μα τος ε κτα σεις εν τω
σταυ ρω ^χτα αρ θρα τους η λους και η πλευ
ρα την λο ο γ χην ^πο πα θων υ περ η μων
και πα θων ε λευ θε ρω σας η μας ^πο συ γ κα
τα βασ η μιν φι λαν θρω πι α ^χκαι α νυ ψω

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ου το κα τα πε τα σμα δι ερ ρα α
γη δι χως τα μνη μει α η νε ω χθη
σαν και νε κροι εκ των τα φων ε ζα α νε στη η
σαν Ε κα τον ταρ χος ι δων το θ αυ μα
ε φρι ξε πα ρε στω σα δε η Μη τηρ σου
ε βο ο α θρη νω δου σα μη τρι κως πω ως
μη θρη νη σω και τα σπλαγ χνα μου
τυ υ ψω ο ρω σα σε γυ μνον ως κα τα κρι
τον εν ζυ υ λω κρε ε μα με ε νον ο σταυ ρω
θεις και τα φεις και α να στας εκ των νε κρων
Κυ υ ρι ε δο ο ζα α σοι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἦχος λ π Πα

^λ ^π ^Π ^Μ
 ε ε ε ε Δ ο ο ο ζα Πα τρι ι
 ι ι ι και Υι ω και Α γι ι ω Πνε
 ευ μα α α τι ι ι ι
 ζε δυ σα α αν με τα ι μα τι
 α α α μου ου ου και ε νε δυ σα α
 αν με χλα μυ υ υ υ υ υ δα α κοκ κι
 ι ι ι ι νη η ην ε θη καν ε πι την
 κε φα λη ην μου στε ε φα α α νον εξ
 α α α κα αν θω ω ων και ε πι την
 δε ζι α αν μου χει ει ει ρα α ε
 ε ε ε ε ε δω ω ω ω καν κα α

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

λα α α μον ^π ι να συν τρι ι ι ι ψω αυ

του ου ους ^χ ω ω ω ω ως σκε ε ε ε ε

ευ η κε ε ε ρα α με ε ε ε ε ως ^π

^π και νυ υ υ υν και αι αι α ει ^Δ και

εις τους αι αι ω ω ω ω ω νας ^Π των αι

ω ω ω νων α α α μην ^π

^Μ ^Κ ^π ^χ ^Δ
το οννω ω το ο ονμου ε δω κα α

αν εις μα στι ι ι ι γω ω ω σιν ^Δ το

δε προ σω πο ο ο ο ο ονμου ^π ^Μ ουκ α α

πε ε ε στρα α α α φη ^Δ α πο αι σχυ ^Π

υ υ υ υ νης ^Μ ^π ε εμ πτυ υ υ σμα α α α

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

α τῶν βήματα Πιλαα τουου παα
ρε ε εστην και Σταυρο ο ον υ πε
ε εμει ει ει να δι α την του ου
κο ο σμου σω τη ρι ι ι α α α α
αν

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ’).

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β’ Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Ι’.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἄριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον, καὶ ἤτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν, εἰ ἤδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν Κεντυρίωνα, ἐπηρώτησεν αὐτὸν, εἰ πάλαι ἀπέθανε· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ Κεντυρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, καὶ καθελὼν αὐτὸν, ἐνείλησε τῇ σινδόνι, καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ Μαρία Ἰωσῆ, ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ προεστῶς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τὸ:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη

ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου

ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ

Κυρίω.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχρόαντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Σοὶ, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς: **Τ**ὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεὺς: **Κ**ύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὄκκατι ἐπιβλέπων ἐπὶ πάσαν τὴν κτίσιν, σοι ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος καὶ δεόμεθά σου, ἄγιε ἁγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου καὶ εὐλόγησον πάντα ἡμᾶς· καὶ εἴ τι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

Ὁ χορὸς: **Ἀ**μήν.

Ὁ Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ Διάκονος: **Σ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορὸς: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον ΙΑ'.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: **Π**ρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτησε τὸν Πιλαῶτον ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλαῶτος. Ἦλθεν οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος, ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης, ὡσεὶ λίτρας ἑκατόν. Ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔδησαν αὐτὸ ἐν ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου ἐσταυρώθη, κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη· Ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν Παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόσπυχα.

Ἦχος ᾠ Πα̇

Πασαη κτισις ηλ λοι ου το ο φο ο ο βω
θε ω ρου ου σα α σε εν Σταυ ρω κρε
μα α με νο ο ον Χρι ι ι ι στε ο η
λι ο ο ο ος ε ε σκο τι ι ι ι ζε ε ε
το ο και γης τα θε με ε λι ι α συ
νε ε τα ρα α ατ τε ε ε ε το τα
παν τα συ νε πα α ασχον τω τα πα αν τα
α κτι ι ι σα α αν τι ο ε κου σι
ως δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας
Κυ υ ρι ι ι ε δο ο ο ζα α α α

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

σοι ^π₉

Ἦχος [⊖] Δι Στίχος: ^χ ^Μ Δι ε με ρι σαν το τα
ι μα τι α μου ε αυ τοις και ε πι
τον ι μα τι σμον μου ε ε βα λον κλη η η
η η ρον ^Δ

^Δ ^Β ^Μ ^Γ
Ἄα ο ος δυ σσε βη ης και πα ρα α α
νο μος ^Δ ^Γ ^Γ ^Γ
ι να τι με λε τα α α κε ε
ε ε να ^Δ ^Γ ^Γ ^Γ
ι να τι την ζω ην των α α πα
α αν των ⁺ ^Β ^Γ ^Γ
θα να α τωω κα τε δι ι ι κα α
^χ ^Δ ^Γ ⁺ ^Γ ^Γ
α α σε με γα α α θα α αυ μα α
^χ ^Δ ^Γ ⁺
ο τι ο Κτι στης του ου κο ο ο σμου εις

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

χει ρας α νο ο μων πα ρα δι ι ι δο ο
ο ο ται και ε πι ζυ λου α νυ ψου ται ο
φι λα α αν θρω πος ι να τους εν Α δη
δε σμω τας ε λευ θε ρω ω ση κρα α α
ζο ο ο ο ντας μα κρο θυ με Κυ υ ρι
ι ε ε δο ο ο ζα α α σοι

Στίχος: **Χ** δω καν εις το βρω μα μου

χο λην και εις την δι ψαν μου ε πο τι σαν
με ο ο ο ο ο ζος

Θη με ρον σε θε ω ω ρου ου ου σα η

α α με ε εμ πτο ο ος Πα ρθε ε νος

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

εν Σταυρω Λο ο γε ε α ναρ τω ω ω με ε
ε ε νον ο δυ ρο με ε νη μη τρω ω ω
α σπλα αγ χνα ε τε τρω ω το την καρ δι
ι ι α αν πι ι κρω ως και στε να ζου ου σα
ο δυ υ νη η ρως εκ βα α α θους
ψυ υ υ χης πα ρει ας συν θρι ζι κα τα
ζαι νου σα α α α κα τε τρυ υ υ χε ε ε ε
το δι ο και το στη θο ο ος τυ πτου ου σα
α νε ε κρα γε ε γο ε ε ρω ω ω ως οι
μοι θει ει ο ο ον Τε ε ε κνο ον οι
οι οι μοι το φω ω ω ως του ου ου κο ο ο

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

σμου ου τι εδυσ εξ ο φθα αλμω ωων μου

ο Αμνος του Θε ου ο ο θεν αι στρα τι

αι των Α σω ω μα α α των τρο μω συ νει χο ον

το λε ε γου ου ου σαι Α κα τα λη

πτε Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ζα α α α σοι

Στίχος:

Ο δε Θε ος Βα σι λευς η

μων προ αι ω νων ειρ γα σα το σω τη ρι

αν εν με σω της γης

Ε πι ξυ λου βλε που ου σα κρε μα α με ε

νον Χρι στε ε ε ε ε σε των παν των

Κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο ρω ω

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

^M
 ως τε κου ου σα ε βο ο ο α α πι ι
 κρω ως Υι ε ε ε μου ου που ου το
 κα α α α αλλο ο ο ος ε ε ε δυ τη
 ης μορφη η ης σου ου φερω κα θο ο ρα
 αν σε α δι ι ι κως σταυρου ου ου με ε
 ε ε νον σπευσον ουν α να α α στη η
 η η θι ο πως ι δω κα γω σου την εκ
 νε κρων τρι η με ε ρον ε ζα α να α α
 στα α α σιν

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'.
 δι λε Ἄο ο ο ζα Πα α

τρι ι ι και Υι ω και Α γι ι ω ω

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ἁ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

^N Πνε ε ε ε ^Π ε ευ ^N μα α α α Πνε ευ μα

τι ^γ ^δ

^N ^γ ^δ Κυ υ υ υ ρι ι ι ε ^γ ^δ α να βαι
^Δ ^N νον τος σου εν τω Σταυρω ω ω ω ^γ ^δ

^Δ ^Γ ^Δ ^Γ φοβος και αι αι τρο ο ο ο μο ος ε πε πε

^Π ^N σε ε ε ε τη η κτι ι ι σει ει ^γ ^δ και

^B την γην με εν ε ε κω λυ υ υ ες κα τα πι

^Δ ^M ^Δ ει ει ν του ους στα αυ ρου ου ουν τα α α ας

^Δ ^B ^M ^B σε ^δ ^δ τω δε Α δη ε ε ε πε τρε ε ε πες ^β ^λ

^N ^M ^N α α να α πε εμ πειν του ους δε ε σμι ι ι

^γ ^δ ^M ^Γ ^Δ ι ους ^δ ^δ ει εις α να γεν νη η η σιν βρο ο των

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ἁΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

^N πα α α ρα α κρι τω ω ν α δι ι ι ι κω ν
^Π και Ι η η σου ς δι ι ι κα ζε ε ται και
^N κα τα κρι ι νε ε ται σταυ ρω και αι πα
σχει ει η η κτι ι ι ι ς εν σταυ ρω ω κα
^N θο ρω ω σα το ο ν Κυ υ υ ρι ι ι ι
ον αλλ ο φυ υ σει ει σω μα α τος δι
ε ε με ε ε πα α α α σχω ν α γα
θε ε ε Κυ υ υ ρι ι ι ε δο ο ο
ζα α α α σοι οι οι οι οι

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ’).

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ

ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον IB'.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Ὁ Διάκονος: **Π**ρόσχωμεν.

Ὁ χορός: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον, λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν, ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς, κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ· ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης. Ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Ἔχετε κουστωδῖαν· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. Οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κουστωδίας.

ΧΟΡΟΣ: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Πληρωθέντων τῶν ἀποστίχων ὁ ἱερεὺς λέγει.

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

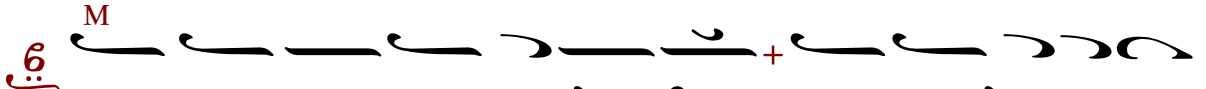
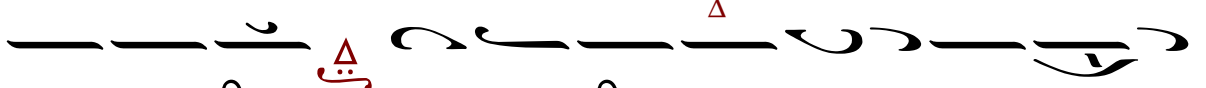

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ᾠ̣ Δι̣

ᾠ̣^χ ^M
Ε̣ ζη γο ρα σας η μας εκ της κα

τα ρας του νο μου τω τι μι ω σου Αι μα τι

τω Σταυ ρω προ ση λω θεις και τη λογ χη

κεν τη θεις την α θα να σι αν ε πη γα

σας αν θρω ποις Σω τηρ η μων δο ζα σοι
(Τρίς) Τὸ τέλος τοῦ τρίτου*
σοι οἱ οἱ

Ἐκτενῆς.

(Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ τό: Κύριε ἐλέησον ἐκ γ')

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ

ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ...

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλῃ (κώμη) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ

τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά Σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ.

“Οτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Εὐλόγησον

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, πόλει καὶ ἐνορίᾳ (κώμη) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ· τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ) Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ.

Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Βαρνάβα - ἰδρυτοῦ καὶ προστάτου τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἁγίου (τοῦ ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς,
ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε
Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν

*Ἡ καταγραφὴ τῶν Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.*

**ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ὉΡΩΝ
ΤΗΣ ἈΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ**

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ.

Ἱερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,

ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ε' (5).

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχεσ τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου. Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε, τὸ πρωῖ εἰσακούση τῆς

φωνῆς μου. Τὸ πρῶϊ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με, ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ, οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἢ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν, κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον. Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς β' (2).

Ἴνα τί ἐφρούαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν, ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς. Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ, ἐπὶ Σιών ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ, διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου. Κύριος εἶπε πρὸς με. Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς. Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾶ, ὡς σκεύη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς. Καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν. Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος, καὶ ἀπολεισθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας. Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς κα' (21).

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου, ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούση, καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. Σὺ δὲ ἐν Ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραήλ. Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν, καὶ ἐρρόύσω αὐτούς. Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν, καὶ ἐσώθησαν, ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν, καὶ οὐ κατησχύνθησαν. Ἐγὼ δὲ εἶμι σκώληξ, καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων, καὶ ἐξουθένημα λαοῦ. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν. Ἦλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν, σωσάτω αὐτόν, ὅτι θέλει αὐτόν, ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστροῦ, ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητροῦς μου, ἐπὶ σὲ ἐπερρόφιην ἐκ μήτρας. Ἀπὸ γαστροῦ μητροῦς μου Θεός μου εἶ σύ, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι θλίψις ἐγγύς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν μοι. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με. Ἦνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ἀρπάζων, καὶ ὠρυόμενος. Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη, καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ

μου. Ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρός, τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με, ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί, συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με. Ὠρυξαν χεῖράς μου, καὶ πόδας μου, ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστέα μου, αὐτοὶ δὲ κατενόησαν, καὶ ἐπεῖδόν με. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Σὺ δέ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἐμοῦ, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες. Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου. Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος, καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τὴν ταπείνωσίν μου. Διηγῆσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε, οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, αἰνέσατε αὐτόν, ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακώβ δοξάσατε αὐτόν. Φοβηθήτω δὴ ἀπ' αὐτοῦ ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν, οὐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ, οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν,

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΕΥΗ ΠΡΩΪ

εἰσήκουσέ μου. Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου, ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη ἐξομολογήσομαί σοι, τὰς εὐχὰς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων σε. Φάγονται πένητες, καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν, ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν. Ἐφαγον, καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς, ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν. Καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῆ, καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ. Ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη, καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν... **Ἀ**λληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι. ὁ Θεὸς. (γ') **Κ**ύριε, ἐλέησον. (γ')

Δόξα...**Τ**ροπάριον. Ἦχος α'.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ, οὔτε

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

^N
ρου ου ου με ε ε ε νον ^γ

Στίχος: ^χ
^γ ^δ να τι ε φρυ α ζαν ε

^χ
^β θνη και λα οι ^λ ε με λε ε τη σα α αν

^γ
κε ε ε ε να ^δ

^N
^γ ^δ ως προ βα τον ε ε πι σφα α γην ^Δ η χθης

^Π
^N Χρι στε ε ε Βα σι ι ι ευ ^γ και αι ως

^Δ
^Π α α μνος α κα α κος ^Δ προ ση λω θης τω

^M
Σταυ ρω ^Δ υ πο των πα ρα α νο ο ο

^M
^Δ μων α α ανδρων ^Δ δι α τας α μαρ τι ι

^Π
^N ας η μων Φι λα α αν θρω ω ω πε ^γ

^M
^γ ^N Δο ζα Πα τρι ι ι και Υι ω ^β και Α γι

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

ω Πνε ε ευ μα α α α τι

και νυν και α α ει και εις τους αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω νων α α α

μην

Τοις συλ λα βουσι σε πα ρα α νο ο

ο μοις α νε χο με νος ου τως ε βο ας Κυ

υ υ ρι ι ι ι ε ει και ε πα τα ζα

τε τον ποι οι με ε να και δι ε σκορ πι σα α τε

τα δω δε κα προ βα α τα α τους Μα α

θη τα α α ασ μου η δυ να μη ην πλει

ει ει ους η δω δε κα λε γε ε ω ω νας πα ρα

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΕΥΗ ΠΡΩΪ

αστη η ησαι Αγγε ε ε ε λων αλ λα
μα ακρο θυ μω ι ι να πλη ρω θη α
ε δη λω σα υ μιν δι ι α α των Προ ο φη
τω ω ω μου α δη λα και κρυ φι ι α α
Κυ ρι ι ε δο ο ο ζα α α α σοι οι
οι οι

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μ΄. (40ός)

Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

Στίχ. Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΙΑ΄, 10-13)

Τάδε λέγει Κύριος. Λήψομαι τὴν ῥάβδον μου τὴν καλήν, καὶ ἀπορρίψω αὐτήν, τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου, ἣν διεθέμην πρὸς πάντας τοὺς λαούς, καὶ διασκεδασθήσεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ γνώσονται οἱ Χανααναῖοι

τὰ πρόβατα τὰ φυλασσόμενά μοί, διότι λόγος Κυρίου ἐστί. Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς. Εἰ καλὸν ἐνώπιον ὑμῶν ἐστί, δότε τὸν μισθὸν μου, ἢ ἀπείρασθε, καὶ ἔστησαν τὸν μισθὸν μου, τριάκοντα ἀργυροῦς. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με. Κάθες αὐτοὺς εἰς τὸ χωνευτήριο, καὶ σκέφομαι εἰ δόκιμόν ἐστιν, ὃν τρόπον ἐδοκιμάσθην ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ ἔλαβον τοὺς τριάκοντα ἀργυροῦς, καὶ ἐνέβαλον αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον Κυρίου εἰς τὸ χωνευτήριο, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ζ' 14-18)

Ἄδελφοί, ἐμοὶ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ Κόσμος ἐσταύρωται, καὶ γὰρ τῷ Κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοὶ μηδεὶς παρεχέτω, ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν,

ἀδελφοί. Ἀμήν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗΣ Α΄ ΩΡΑΣ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. (κζ΄ 1 - 56)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, πρωΐας γενομένης συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· 2 καὶ δήσαντες αὐτόν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτόν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. 3 Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτόν ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ πρεσβυτέροις 4 λέγων· Ἥμαρτον παραδοὺς αἷμα ἁθῶν. οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει. 5 καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώρησε, καὶ ἀπελθὼν ἀπήγγξατο. 6 οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἱματός ἐστι. 7 συμβούλιον δὲ λαβόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· 8 διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἱματος ἕως τῆς σήμερον. 9 τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν

Ἰσραήλ, 10 καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος. 11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις. 12 καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. 13 τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλαῶτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; 14 καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἐν ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. 15 Κατὰ δὲ τὴν ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ἤθελον. 16 εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν. 17 συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλαῶτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν, Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; 18 ἤδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. 19 Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. 20 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν

ἀπολέσωσιν. 21 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. 22 λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλαῶτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. 23 ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες· Σταυρωθήτω. 24 ἰδὼν δὲ ὁ Πιλαῶτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. 25 καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. 26 τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῆ. 27 Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ’ αὐτὸν ὄλην τὴν σπεῖραν. 28 καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην, 29 καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες· Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς

τῶν Ἰουδαίων· 30 καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. 31 καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. 32 Ἐξερχόμενοι δὲ εὔρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. 33 Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃ ἐστι λεγόμενος κρανίου τόπος, 34 ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελε πιεῖν. 35 σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον, 36 καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. 37 καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. 38 Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. 39 Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινουῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν 40 καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. 41 ὁμοίως δὲ καὶ οἱ

ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων
καὶ πρεσβυτέρων καὶ Φαρισαίων ἔλεγον· 42
Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ
βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ
σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν ἐπ' αὐτῷ· 43
πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ῥυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ
θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός. 44 τὸ
δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ
ὠνείδιζον αὐτόν. 45 Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος
ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. 46
περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς
φωνῇ μεγάλη λέγων· Ἥλι ἤλι, λιμᾶ σαβαχθανί;
τοῦτ' ἐστι Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνατί με
ἐγκατέλιπες; 47 τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων
ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἥλιαν φωνεῖ οὗτος. 48
καὶ εὐθέως δραμῶν εἷς ἕξ αὐτῶν καὶ λαβῶν
σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ
ἐπότιζεν αὐτόν. 49 οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες
ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἥλιος σώσων αὐτόν. 50 ὁ δὲ
Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλη ἀφῆκε τὸ
πνεῦμα. 51 Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ
ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω, καὶ ἡ γῆ
ἐσεισθη καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, 52 καὶ τὰ
μνημεῖα ἀνεώχθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν

κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη, 53 καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. 54 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γινόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος. 55 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ καὶ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας διακονοῦσαι αὐτῷ· 56 ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ μητῆρ, καὶ ἡ μητῆρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.

Ο ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐθὺς ὁ Ἀναγνώστης.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἄνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου,

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν, αὐτὸν γὰρ κατεΐδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν. Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Κύριε, ἐλέησον. μ' (40)
καὶ τὴν παροῦσαν εὐχὴν·

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρρον καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ο Ἱερεὺς: **Ο** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς...

καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχὴν·

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρός, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ἀμήν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Εἶτα τοὺς ἐπομένους Ψαλμοὺς.

Ψαλμὸς λδ' (34).

Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με
πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με. Ἐπιλαβοῦ,
ὄπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν
βοήθειάν μου. Ἐκχεον ῥομφαίαν, καὶ
σύγκλεισον ἐξ ἐναντίας τῶν καταδιωκόντων με.
Εἶπον τῇ ψυχῇ μου. Σωτηρία σου εἰμὶ ἐγώ.
Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες
τὴν ψυχὴν μου, ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω,
καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά.
Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοὺς κατὰ πρόσωπον
ἀνέμου, καὶ Ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς.
Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα,
καὶ Ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτούς. Ὅτι
δωρεὰν ἔκρυψάν μοι, διαφθορὰν παγίδος
αὐτῶν, μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχὴν μου. Ἐλθέτω
αὐτῷ παγίς, ἣν οὐ γινώσκει, καὶ ἡ θήρα, ἣν
ἔκρυψε, συλλαβέτω αὐτόν, καὶ ἐν τῇ παγίδι
πεσεῖται ἐν αὐτῇ, ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιᾶσεται
ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ
αὐτοῦ. Πάντα τὰ ὀστᾶ μου ἔροῦσι. Κύριε,

Κύριε, τὶς ὅμοιός σοι; Ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν. Ἄναστάντες μοι μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον ἠρώτων με. Ἄνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. Ἐγὼ δέ, ἐν τῷ αὐτοῦς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην σάκκον, καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστεία τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἡ προσευχὴ μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήσεται. Ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφῶ ἡμετέρω, οὕτως εὐηρέστουν, ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων, οὕτως ἐταπεινούμην. Καὶ κατ' ἐμοῦ εὐφράνθησαν, καὶ συνήχθησαν· συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες, καὶ οὐκ ἔγνων. Διεσχίσθησαν, καὶ οὐ κατενύγησαν, ἐπίρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμῶ, ἔβρουξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν. Κύριε, πότε ἐπόψει; ἀποκατάστησον τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε. Μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως, οἱ μισοῦντές με δωρεάν, καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς. Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους

διελογίζοντο. Ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, εἶπον. Εὗγε, εὗγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. Εἶδες, Κύριε, μὴ παρασιωπήσης. Κύριε, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ. Ἐξεγέρθητι, Κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου, ὁ Θεός μου, καὶ ὁ Κύριός μου, εἰς τὴν δίκην μου. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι. Μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν. Εὗγε, εὗγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν, μηδὲ εἴποιεν, Κατεπίομεν αὐτόν. Αἰσχυνθείησαν, καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου. Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην, καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλοῤῥημονοῦντες ἐπ' ἐμέ. Ἀγαλλιάσθωσαν, καὶ εὐφρανθήτωσαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός. Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ. Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου.

Ψαλμὸς ρη' (108).

Ὁ Θεός, τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσης, ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ, καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοιχθη. Ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσση δολία, καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με, καὶ

ἐπολέμησάν με δωρεάν. Ἐντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, ἐνδιέβαλλον με, ἐγὼ δὲ προσηυχόμην. Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἐντὶ ἀγαθῶν, καὶ μῖσος ἐντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου. Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλόν, καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι καταδεδικασμένος, καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν. Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος. Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοί, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα. Σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπαιτησάτωσαν, ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν. Ἐξερευνησάτω δανειστῆς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ διαρπασάτωσαν ἄλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ. Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ. Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν, ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀναμνησθεῖ ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐναντι Κυρίου, καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθεῖ. Γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίου διαπαντός, καὶ ἐξολοθρευθεῖ ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, ἀνθ' ὧν οὐκ

ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος, καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα, καὶ πτωχόν, καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι. Καὶ ἠγάπησε κατάραν, καὶ ἤξει αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν, ὡς ἱμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν, ὡσεὶ ὕδωρ, εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον, ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ. Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον, ὃ περιβάλλεται, καὶ ὡσεὶ ζώνη, ἣν διαπαντὸς περιζώννυται. Τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ Κυρίου, καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου. Καὶ σύ, Κύριε, Κύριε, ποιήσον μετ' ἐμοῦ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, ῥῦσαί με, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ, καὶ ἡ καρδία μου τετάρρακται ἐντός μου. Ὡσεὶ σκιά ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν, ἀντανηρέθην, ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες. Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σὰρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον, καὶ γὰρ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς, εἶδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν. Βοήθησόν μοι, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι ἡ χεὶρ σου αὕτη, καὶ σύ, Κύριε, ἐποίησας αὐτὴν. Καταράσσονται

αὐτοί, καὶ σὺ εὐλογήσεις, οἱ ἐπανιστάμενοί μοι
αἰσχυνθήτωσαν, ὁ δὲ δοῦλός σου
εὐφρανθήσεται. Ἐνδυσάσθωσαν οἱ
ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπήν, καὶ
περιβαλέσθωσαν, ὡς διπλοῖδα, αἰσχύνην αὐτῶν.
Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ
στόματί μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω
αὐτόν. Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος, τοῦ
σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχὴν μου.

Ἔϊτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμός.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν... **Ἀ**λληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεὸς (γ').
Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ... **Τ**ροπάριον. Ἦχος πλ. β'.

Κύριε, κατέκρινάν σε οἱ Ἰουδαῖοι θανάτῳ, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, οἱ τὴν Ἐρυθρὰν ῥάβδῳ πεζεύσαντες, σταυρῷ σε προσήλωσαν, καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολὴν σοι προσήνεγκαν, ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

ἐλευθερώσης τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα τὰ ἐπόμενα τρία Σπχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος λ' ᾠ Νη

Ἰ
ν
δ
Δι α τον φο βον των Ι ου ου δαι αι αι
ω ων ο φι ι ι λο ο ο ος σου και ο
πλη σι ι ο ον Πε ετρος ηρ νη ησατο σε
Κυ υ υ ρι ι ι ι ε και ο δυ ρο
με ε νο ος ου τω ως ε βο ο ο α α των

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΕΥΗ ΠΡΩΪ

δα κρυων μου μη η η πα α ρα σι ι

ω πη η η η σης ει πα γαρ φυ λα ζαι την

πι στι ιν Οι οι κτι ι ρ μο ον και αι ου

ουκ ε ε φυ υ υ λα α α ζα και η

μων την με ε ε τανοι οι οι αν ου τω ω δε

ε ε ζαι και αι ε λε ε η σο ο ον η

η η η μας

Στίχος: Τα ρη μα τα μου ε νω τι

σαι Κυ ρι ε σου υ νες της κρα αυ γη

η η ης μου

Προ του τι μι ι ου ου σου Σταυ ρου

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

στρατιωτωνεμπαιζοντωνσεεεΚυ
ριιεε⁶_λαινοεραιστρατιαικα
τεπληηηττοοοντο^γ_δανεδη
σωωγαρστεεφαανοονυυυυβρεε
εως^Δ_δοτηνγηηνζωγραφηησαςτοις
ααανθεεεσι^γ_δκαιτηνχλαιναν
χλευαζομεενοςεεεφορεεσας⁶_λο
νεφεελαιςπεριβααλωντοστερε
εεωωωωμα^γ_δτοιαυτηηγαροιοι
κονοοομιιιαα^Δ_δεγνωσθηησου
ηευσπλαγχνιιαΧριστεεε^Δ_δτομε

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΕΥΗ ΠΡΩΪ

μω ων συ υ νε ε ε σφι ι ι γ ζα ο τι
τους νε κρους ως εξ υ υ πνου ου α νε
ε ε στη η η η σα Αι μορ ρουν ι α α
σα α α α μην Χανα ναι αι αν η
λε ε ε η η η η σα δι α ποι οι ο ον
ερ γον θε λε τε ε ε ε ε ε ε ε
ε με ε ε ε ε φο ο ο νε ε ευ σαι
Ι ι ου δαι αι αι αι οι αλλ ο ψε σθε εις
ον νυν εκ κε εν τα α α τε Χρι στον πα ρα α νο
μοι οι οι οι οι οι οι οι

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς λζ' (37ος).

“**Ο**τι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ αλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ μου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. Ν', 4-11)

Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας, τοῦ γνῶναι ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον, ἔθηκέ με πρῶϊ, πρῶϊ, προσέθηκέ μοι ὠτίον τοῦ ἀκούειν, καὶ παιδεία Κυρίου Κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὦτα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω. Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων, καὶ Κύριος, Κύριος βοηθός μοι ἐγενήθη. Διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν, καὶ ἔγνων, ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ ὅτι ἐγγίξει ὁ δικαίωσας με. Τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἅμα, καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι. Ἴδου Κύριος, Κύριος βοηθήσει μοι, τίς κακώσει με; ἰδου πάντες ὑμεῖς, ὡς ἱμάτιον, παλαιωθήσεσθε, καὶ ὡς σῆς καταφάγεται ὑμᾶς. Τίς ἐν ὑμῖν ὁ

φοβούμενος τὸν Κύριον; ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἴδου πάντες ὑμεῖς ὡς πῦρ καίετε, καὶ κατισχύετε φλόγα, πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ἧ ἔξεκαύσατε, δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. (Κεφ. Ε', 6-10)

Ἄδελφοί, ἔτι Χριστός, ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε. Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται, ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν. Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι, ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε. Πολλῷ οὖν μᾶλλον, δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ Αἵματι αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς, Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες, κατηλλάγη μὲν τῷ Θεῷ, διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῷ μᾶλλον καταλλαγέντες, σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗΣ Γ' ΩΡΑΣ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον.. (ιε' 16 - 41)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστὶ πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν· 17 καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον, 18 καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· 19 καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ καὶ ἐνέπτυσον αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ. 20 καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια, καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. 21 Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. 22 Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶν τόπον, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον κρανίου τόπος. 23 καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὃ δὲ οὐκ ἔλαβε. 24 καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ τίς τί ἄρῃ. 25 ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. 26

καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. 27 Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο ληστές, ἓνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἓνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. 28 καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. 29 Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινουῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· Οὐὰ, ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! 30 σῶσον σεαυτὸν καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. 31 ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. 32 ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ. καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. 33 Γενομένης δὲ ὥρας ἕκτης σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης· 34 καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλη λέγων· Ἐλωὶ Ἐλωὶ, λιμᾶ σαβαχθανί; ὃ ἔστι μεθερμηνευόμενον, ὁ Θεός μου ὁ Θεός μου, εἰς τί με ἐγκατέλιπες; 35 καὶ τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον· Ἴδε Ἡλίαν φωνεῖ. 36 δραμῶν δέ εἷς καὶ γεμίσας σπόγγον

ὄξους περιθείς τε καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν λέγων· Ἄφετε ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἥλιος καθελεῖν αὐτόν. 37 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφείς φωνὴν μεγάλην ἐξέπνευσε. 38 Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω. 39 Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκῶς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι οὕτω κράξας ἐξέπνευσεν, εἶπεν· Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς ἦν Θεοῦ. 40 Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, ἐν αἷς ἦν καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰωσῆ μήτηρ καὶ Σαλώμη, 41 αἱ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἠκολούθουν αὐτῷ καὶ διηκόνουν αὐτῷ, καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.

Ο ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀναγνώστης·

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν, κατευοδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: **Ἄ**μῆν.

Κοντάκιον.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν, αὐτὸν γὰρ κατείδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν. Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ´)

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς...

καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχὴν·

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν, καί, οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

καὶ τοὺς παρόντας Ψαλμοὺς.

Ψαλμὸς νγ' (53).

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με, ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, ὅτι ἀλλότριοι

ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν, Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου. Ἀποστρέφει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς. Ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, Κύριε, ὅτι ἀγαθόν, ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπειδεν ὁ ὀφθαλμὸς μου.

Ψαλμὸς ρλθ' (139).

Εξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους. Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν, ὡσεὶ ὄφρα, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν, Φύλαξόν με, Κύριε, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με, οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου. Ἐκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι, καὶ σχοινίοις διέτειναν παγίδα τοῖς ποσί μου, ἐχόμενα τρίβους σκάνδαλα ἔθεντό μοι. Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Θεὸς μου εἶ σύ, ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκίασας

ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου, ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Μὴ παραδῶς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἁμαρτωλῶ, διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπης με, μὴποτε ὑψωθῶσιν. Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς. Πεσοῦνται ἐπ' αὐτούς ἄνθρακες, ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς, ἐν τάλαιπωρίαις οὐ μὴ ὑποστῶσιν. Ἄνῆρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν. Ἐγνων ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων. Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

Ψαλμὸς ζ' (90).

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀυλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ. Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγὴ μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ῥύσεταιί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς, ὄπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ, οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου

νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄφει ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου, ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μήποτε προσκόψης πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήση, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκραῖεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν... **Ἀ**λληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεὸς (γ').
Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ... Τροπάριον. ᾠχος β΄.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χειρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα, τὰ ἔθνη, κράζοντα. Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον Θεοτόκε Παρθένε, πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότη. Μὴ παρίδης ἁμαρτωλῶν ἰκεσίας, ἢ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σῶζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Εἶτα τὰ ἐπόμενα τρία Σπυχηρὰ Ἰδιόμελα.

ᾠχος λ δ̣ Νη

^χ^N
^v **Τ**α δε ε λε ε ε γει Κυ ρι ι ο ος προς
^N ^M ^Δ
 Ι ου δαι αι αι αι ους ^{δ̣} Λα ο ος μου τι ε
^N ^Π
 ποι η η σα α α σοι η τι ι σοι πα ρη νω

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

ω ω χλη η η σα τους τυ φλους σου
ε ε φωτι ι σα τους λεπρους σου ου ε ε κα
α θα α α ρι ι ι ι σα α ανδρα ο
ο ον τα ε πι κλι ι ι ι νη ης η νωρ
θω ω σα α α μην Λα ο οςμου τι ι ε
ε ποι οη σα α α σοι οι και τι ι μοι αν τα πε
ε ε ε δω ω ω κας αν τι του μα αν να
χο λην αν τι ι του ου υ υ υ δα τος ο ο
ο ο ζος αν τι του α γα α πα α αν με
Σταυ ρω ω με προ ση λω ω ω σα α α α
τε ουκ ε τιστε ε γω λοι πον κα λε σω

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

μου τα ε ε ε θνη^{6λ} κα κει ει να α με ε δο^M

ο ζα^Δ α α σου ου ου^N σι^Δ συν τω Πατρι

και τω Πνε^Π ε^N ευ μα α α α τι^γ κα γω^Δ

ω α αυτοις δω ω ρησοομαι ζω η η η ν τη ν αι^Π

ω ω ω νι^N ι ι ι ον^γ

Στίχος:

δω καν εις το βρω μα μου^γ

χο λην^{6λ} και εις την δι ψαν μου ε ε πο ο

τι σαν με ο ο ο ο ζος^γ

Οι^N νο μο θεται του ου Ι σρα η λ^Δ Ι

ου δαι οικαι Φα ρι ι σαι αι αι οι^{6λ} ο χο ρος

των Α πο στο ο ο λων βο α^Π α^N α προς

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

υ υ υ μας γ ρ ι δε Να α ος Δ ρ ον υ μεις
ε ε ε λυσαατε β λ ι δε Α μνος λ ον υ
μει εις ε σταυρω ω ω σα α α α τε γ ρ
τα αφω πα α ρε δω κα τε ε ρ αλλ ε ζου
σι ι α α ε ε αυ του α α νε ε ε ε
στη γ ρ μη πλα να σθε Ι ι ι ι ου δαι αι αι
οι οι ρ αυ τος γαρ ε στιν ο εν θα λα ασ
ση η σω ω ω σας β λ και αι αι αι ε εν ε ρη
μω θρε ε ε ψας γ ρ αυ τος ε εστιν η ζω
η η η και το φω ω ως ρ και η ει ει ρη
η η η νη του κο ο ο σμου γ ρ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

ο ον πε ποι οι οι η η η η καν και Πι λα
τω προ δω ω σα α αν τες εν το πω κρα
νι ι ου ου ε στα α αυ ρω ω ω σαν
και ταυτα πα ασχων ε ε βο ο ο ο ο α
ο Σω τη ηρ η η μων λε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε γω ω ω ων α
φες αυ τοι οις Πα α ατερ τη η η ην α
α α μαρ τι ι ι αν τα α α αυ την
πως γνω σι τα α ε ε ε θνη την εκ νε
κρω ων μου ου Α να αστα σι ι ι ι ι ι

ι ιν

π ρ

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ἡ' (8ος).

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Στίχ. Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΝΒ' 13 - ΝΔ', 1)

Τάδε λέγει Κύριος. Ἴδου συνήσει ὁ παῖς μου, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ δοξασθήσεται, καὶ μετεωρισθήσεται σφόδρα. Ὅν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σὲ πολλοί, οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἶδός σου, καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων. Οὕτω θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ συνέξουσι βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν, ὅτι, οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄφονται, καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασι, συνήσουσι. Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; Ἀνηγγείλαμεν, ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ῥίζα ἐν γῆ διψώση. Οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ, οὐδὲ δόξα, καὶ εἶδομεν αὐτόν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ κάλλος, ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον, καὶ ἐκλείπον παρὰ πάντα τοὺς υἱοὺς τῶν

ἀνθρώπων. Ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὦν, καὶ εἰδῶς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἠτιμάσθη καὶ οὐκ ἐλογίσθη. Οὗτος τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται, καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ ὑπὸ Θεοῦ, καὶ ἐν κακώσει. Αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Παιδεῖα εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτόν, τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν. Πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν, ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη. Καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι, οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἄμνός ἐναντίον τοῦ κείροντος ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη, τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; ὅτι αἶρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ μου ἤχθη εἰς θάνατον. Καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς, ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους, ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὗρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ βούλεται Κύριος καθαρίσαι

αὐτὸν ἀπὸ τῆς πληγῆς. Ἐὰν δώτε περὶ ἁμαρτίας, ἢ ψυχὴ ὑμῶν ὄφεται σπέρμα μακρόβιον, καὶ βούλεται Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, δεῖξαι αὐτῷ φῶς, καὶ πλάσαι τῇ συνέσει, δικαιῶσαι δίκαιον, εὖ δουλεύοντα πολλοῖς, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει. Διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλούς, καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκῦλα, ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἢ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη, καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν παρεδόθη. Εὐφράνθητι στεῖρα, ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. (Κεφ. Β', 11-18)

Ἄδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες, δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων. Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν. Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν. Ἴδου ἐγὼ καὶ

τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κεκοινωνήκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτέστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου, διαπαντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας, οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ, ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, *δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.*

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗΣ ΣΤ' ΩΡΑΣ.

Εκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν... (κγ' 32 - 49)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. 33 Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς κακούργους, ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. 34 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι. διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον

κληρον. 35 καὶ εἰστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς λέγοντες· Ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ὁ ἐκλεκτός. 36 ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ 37 καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν. 38 ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ρωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. 39 Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτόν καὶ ἡμᾶς. 40 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ λέγων· Οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; 41 καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε. 42 καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. 43 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμήν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ. 44 ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης, τοῦ ἡλίου ἐκλειπόντος, 45 καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα

τοῦ ναοῦ μέσον· 46 καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλη ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν. 47 ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον ἐδόξασε τὸν Θεὸν λέγων· Ὅντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. 48 καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον. 49 εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

Ο ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀναγνώστης·

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα, βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ρῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀμήν.

Κοντάκιον.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν, αὐτὸν γὰρ κατείδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ ἔλεγεν. Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς...

καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχὴν·

Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτίσεως δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου, τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμφσας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ, τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους, αὐτός, Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων, ὄρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς, ἵνα πρὸς σὲ διαπαντὸς ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ ἀίδιον

κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

ΩΡΑ ΕΝΑΤΗ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

καὶ τοὺς ἐπομένους ψαλμοὺς.

Ψαλμὸς ξη΄ (68).

Σῶσόν με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου. Ἐνεπάγην εἰς ἰλὸν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις, ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με. Ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς

τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν. Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως, ἃ οὐχ ἤρπαζον, τότε ἀπετίγγουν, ὁ Θεός, σὺ ἔγνωσ τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν. Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε, Κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων, μηδὲ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἔνεκά σου ὑπήνεγκα ὄνειδισμόν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου. Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοίς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου. Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὄνειδισμοὺς ἐμοί. Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν. Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες οἶνον. Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ, Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας. Ὁ Θεός, ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου. Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ, ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ

τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων. Μὴ με καταποντισάτω
καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω μὲ βυθός,
μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.
Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός
σου, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι
θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Πρόσχευε τῇ
ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν, ἕνεκα τῶν
ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με. Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν
ὄνειδισμόν μου καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν
ἐντροπήν μου. Ἐναντίον σου πάντες οἱ
θλίβοντές με, ὄνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχῇ
μου, καὶ ταλαιπωρίαν. Καὶ ὑπέμεινα
συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε, καὶ
παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὔρον. Καὶ ἔδωκαν εἰς
τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου
ἐπότισάν με ὄξος. Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν,
ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν,
καὶ εἰς σκάνδαλον. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν
διαπαντὸς σύγκαμψον. Ἐκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν
ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου
καταλάβοι αὐτούς. Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν

ἠρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν. Ὅτι, ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν. Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομία αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου. Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ, ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου. Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ᾧδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει. Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον, κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὄπλᾶς. Ἰδέτωσαν πτωχοί, καὶ εὐφρανθήτωσαν, ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ. Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας. Καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν. Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθεξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

Ψαλμὸς ξθ' (69).

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι. Εὔγε, εὔγε. Ἀγαλλιάσθωσαν, καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διαπαντός. Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἶμι καὶ πένης. Ὁ Θεός, βοήθησόν μοι. Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ. Κύριε, μὴ χρονίσης.

Ψαλμὸς πε' (85).

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἶμι ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὄσιός εἶμι, σῶσον τὸν δοῦλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν, εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ὅτι σύ, Κύριε, χρηστός, καὶ ἐπιεικής, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχὴν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς

δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρα θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σύ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρῶύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου. Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυρθήτωσαν, ὅτι σύ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς

με.

Καὶ πάλιν·

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν, ὅτι σύ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν... **Ἀ**λληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεὸς (γ'). **Κ**ύριε, ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ... **Τ**ροπάριον. ᾠχος πλ. δ'.

Βλέπων ὁ Ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν. Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρουσεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἄλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, Μνήστητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ. Ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἐγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου, δείξον τὴν φιλάνθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἶτα τὰ ἐπόμενα τρία Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος ᾠ Γα

Θαμβοση η ηην κα τι ι δειν τον ου
ρα νου ου και γη ης Ποιη τη ην ε πι
Σταυρου κρε ε μαμε ενον η η η η η λι
ιον σκο ο τι σθε ε εν τα α την η
με ραν δε πα α α α λιν εις νυ κτα με τε ελ
θου ου ου σα αν και την γην εκ τα αφων
α να πεμ που ου σαν σω ω μα τα νε ε
κρων μεθ ων προ σκυ νου ου ου με εν σε ε σω

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

ω ω ω σον η η μας

Ἦχος Δι Στίχος: Δι ε με ρι σαν το τα
ι μα τι α μου ε αυ τοις και ε πι
τον ι μα τι σμον μου ε ε βα λον κλη η
ρον

Ο ο τε ε τω Στα αυ ρω προ ση λω σα
αν πα ρα α α νο ο ο ο μοι τον Κυ
ρι ο ον τη η ης δο ο ο ζη ης ε βο ο
α ας προς αυ του ου ου ου ους τι υ μας ε ε
ε λυ πη η σα η εν τι ι ι ι νι πα
ρω ω ω ω ρ γι ι ι ι σα προ ε ε μου

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

τις ερ ρυ σα α το υ μα ας εκ θλι ψε ε
ε ως και νυν τι ι μοι αν τα πο δι δο ο τε
πο νη ρα αν τι α γα α θων αν τι
στυ υ λου πυ ρος Σταυ ρω ω με ε προ ση
λω ω σα α α α τε αν τι νε ε φε
ε ε λης τα φον μοι οι οι ω ρυ υ υ ζα α
α α τε αν τι του ου μα α α να χο
λη ην μοι οι προ ση νε ε εγ κα α α α τε
αν τι του υ δα α τος ο ζος με ε ε ε
πο τι ι ι σα α α α τε λοιπον κα λω ω
ω τα ε ε θνη κα α κει να με ε δο

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

ζα α α σου ου ου σι ^Δ συν Πα τρι και
^B ^M ^Δ
Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ^Δ

Ἦχος λ π Πα

^π ^Π ^π ^π
ε ε Δ ο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι
⁺ ^π ⁺ ^π
ι και αι αι Υι υι ω ω και Α α γι
^π ^π
ι ω Πνευ μα α α τι ι ι ι
^π ^Π ^π
Και νυ υ υ υ υν και αι αι α α ει
^Δ ^Δ
και εις του ου ου ους αι αι ω ω νας των
αι ω ω ω νων α α α μη η η
^π
ην

Τὸ παρὸν ἀναγινώσκεται πρῶτον εὐλαβῶς καὶ μεγαλοφώνως
παρὰ τοῦ Ἀναγνώστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ
(ἐμμελῶς εἰς τὸ κλιτὸν).

Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι
τὴν γῆν κρεμάσας.

Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι
τὴν γῆν κρεμάσας.

Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι
τὴν γῆν κρεμάσας.

Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν
Ἀγγέλων Βασιλεύς.

Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ
περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις.

Ράπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ
ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ.

Ἡλοις προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς
Ἐκκλησίας.

Λόγχη ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη Χριστέ.

Προσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη Χριστέ.

Προσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη Χριστέ,

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἔνδοξόν σου
Ἀνάστασιν.

Εἶτα ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

Χ Π Δ Γ
π π
Cη με ρον κρε μα α ται αι αι ε ε

ε πι ι ζυ υ λου ο εν υ υ δα α σι ι

την γη ην κρε μα α α σας

π Π Δ Γ
Cτε φα νον εζ α καν θω ων πε ρι

τι ι ι ι θε ε ε ε ται ο των Αγ γε ε

λων Βα σι ι ι λευς

π Ν Π Γ π
Ψευ δη πορ φυ υ υ υ ραν πε ρι βα

αλ λε ε ται ο πε ρι βα λλων τον ου ρα

Ν Π Γ π Μ
νο ο ον ε εν νε ε ε φε ε ε ε ε λαι

αις

π Π φ π
Ρα α πι ι ι σμα κα τε δε ζα α α το

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

^πο εν Ι ορ δα α α α νη ε λευ θε ρω

ω σας τον Α α α δαμ ^π

^π ^Δ ^Μ ^Δ ^Δ
Η λοι οι οισ προ ο ση η λω ω ω θη ^Δ

^Μ ^Π ⁺
ο Νυμ φι ι ι ι ο ος της Εκ κλη σι ι ι ι

ας ^π

^π ^Δ ^Μ ^Δ ^Δ
Λογ χη η η ε ε ε κε εν τη η η θη ^Δ

^Π
ο Υι ο ο ο ος τη ης Παρ θε ε ε ε

νου ^π

^π ^Π
Προ σκυ νου ου ου ου με ε εν σου τα

^Μ ^π (Υ') ^π ^ο
Πα α α θη Χρι ι ι στε δει ει

^ο ^Δ ^Δ
ει ει ζον η η μιν και την εν δο ζο ον

Π Γ + Ν Π Μ
σουου Ανα α α σταα α α σιν π

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ιγ' (13ος)

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι Θεός.

Στίχ. Οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός.

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΙΑ', 18-23, ΙΒ', 1-5, 9-11, 14-15)

Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ γνώσομαι. Τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, ἐγὼ δὲ ὡς ἄρνιον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι, οὐκ ἔγνων, ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρόν, λέγοντες. Δεῦτε, καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῆ οὐκέτι. Κύριε τῶν δυνάμεων, κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐξ αὐτῶν, ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Ἀναθῶθ, τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχὴν μου, τοὺς λέγοντας, οὐ μὴ προφητεύσης ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, εἰδὲ μή,

ἀποθάνη ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. Ἴδου ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτούς, οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρα ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῶ, καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθώθ, ἐν ἐνιαυτῶ ἐπισκέψεως αὐτῶν. Δίκαιος εἶ Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ, πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ. Τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται; εὐθνήνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα; ἐφύτευσας αὐτούς, καὶ ἐρρίζώθησαν, ἔτεκνοποιήσαντο, καὶ ἐποίησαν καρπὸν, ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. Καὶ σύ, Κύριε, γινώσκεις με, καὶ δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου, ἄθροισον αὐτοὺς ὥσπερ πρόβατα εἰς σφαγὴν, ἄγνισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν, ἕως πότε πενθήσει ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν, οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν, σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ ἐκλύουσί σε, Συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. Ποιμένες πολλοὶ

διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητὴν μου εἰς ἔρημον ἄβατον, ἐτέθη εἰς ἀφανισμόν ἀπωλείας, ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν ἀπτομένων τῆς κληρονομίας μου, ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραήλ. Ἴδου ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰούδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτούς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτούς, καὶ κατοικιῶ αὐτούς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. (Κεφ. Ι', 19-31)

Ἄδελφοί, ἔχοντες παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Ἁγίων, ἐν τῷ Αἵματι Ἰησοῦ, ἦν ἀνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος (τούτέστι, τῆς σαρκὸς αὐτοῦ) καὶ Ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἐρῶντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηράς, καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ, κατέχωμεν

τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῇ (πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος), καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους, εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης, καὶ καλῶν ἔργων, μὴ ἐγκαταλιπόντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες, καὶ τοσοῦτῳ μᾶλλον, ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσιν τὴν ἡμέραν. Ἐκουσίως γὰρ ἀμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκέτι περὶ ἀμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία, φοβερὰ δὲ τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ πυρὸς ζῆλος, ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς ὑπεναντίους. Ἀθετήσας τις νόμον Μωσέως, χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει, πόσῳ (δοκεῖτε) χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἠγησάμενος, ἐν ᾧ ἠγιάσθη, καὶ τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας; Οἶδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα. Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος. Καὶ πάλιν, Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ. Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗΣ Θ' ΩΡΑΣ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην... (ιθ' 23 - 37)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν

Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἐκάστῳ στρατιώτῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα· ἦν δὲ ὁ χιτῶν ἄραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι’ ὅλου. εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους· Μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ τίνος ἔσται· ἵνα ἡ γραφή πληρωθῇ ἢ λέγουσα· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν. εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρί αὐτοῦ· Γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου, εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἴδου ἡ μήτηρ σου. καὶ ἀπ’ ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή, λέγει· Διψῶ. σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ δὲ πλήσαντες σπόγγον ὄξους καὶ ὑσώπῳ περιθέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Τετέλεσται, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι,

ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. καὶ ὁ ἑωρακῶς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία, καὶ οὐδεὶς οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ, Ὅσοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· Ὅφονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

Ο ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀναγνώστης·

Μὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ

σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραήλ, τὸν ἅγιόν σου.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.

Κοντάκιον.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν. αὐτὸν γὰρ κατείδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν. Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρρον καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα της πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν της ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ὁ** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς...

καὶ τὴν ἐπομένην Εὐχὴν·

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ἧ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ Εὐλοῦ κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι Ληστῇ, τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὡδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἰκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλέους σου, καὶ

σῶσον ἡμᾶς, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα, ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι, καὶ οὕτω, τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ποιεῖ μικρὰν ἀπόλυσιν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς, τῶν ἁγίων

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλέησαι καὶ σῶσαι ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ἄρχεται·
Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Περὶ ὥραν δεκάτην τῆς ἡμέρας σημαίνει.

Εὐλογήσαντος δὲ τοῦ ἱερέως, ἀρχομένου τοῦ Λυχνικοῦ, λέγομεν
τὸν Προοιμακὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην Συναπτήν, τὸ
Κύριε ἐκέκραξα.

ἐν ᾧ ἰστώμεν Στίχους ς', καὶ ψάλλομεν
τὰ ἐφεξῆς Σπικηρὰ Ἰδιόμελα πέντε.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεὸς μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ο τιθείς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Λβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Λπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Λναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἑξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ
καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ
Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ
εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ
ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ
ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος,
καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα
ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα
σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. {καὶ μεθ' ἐκάστην
αἴτησιν}

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν. **Ἦ**χος α΄.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

^{πχ} ^Μ ^Π
^π ^π ^π
Ἄ μ η η η ν Κυ ρι ε ε κε κρα α α
ζα προς σε ει σα κου ου σο ο ον μου ει
σα α κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
ε Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε
ει ει σα κου σο ο οον μουου προ οσ χες
τη φω νη η η η τη η ης δε η η σε ω
ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προς
σε ε ε ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ε
Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο
ο σε ευ χη η η μου ως θυ μι

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

^M
ι ι α μα α α ε ν ω ω πι ο ο ο ο ν

^π₉ σου ε πα ρ σις τω ω ν χ ει ει ρω ω ν μου θ υ

σι ι α ε σ π ε ρ ι ι ν η η ^η ει σα κου

^N ^Π σο ο ν μου Κυ υ υ υ ρ ι ι ι ε ^π₉

^χ_π^{9 ε αν α νο μι ας πα ρ α τη ρ η σ ης}

Κυ ρ ι ε Κυ ρ ι ε τις υ πο σ τη σε ται

^χ_π⁹ ^Π ο τι πα ρ α σοι ο ι λα σ μ ο ο ο ος ε

ε ε ε σ τ ι ν ^π₉

^χ_π⁹ ^Π ^M Π α σα η κ τ ι σ ις η λ λι ου το ο φο ο ο βω

^π₉ ^Π θ ε ω ρ ου σα α σε ^η εν Σ τ αυ ρ ω κ ρ ε

^N ^Π ^M ^Π μα α με νο ο ο ν Χ ρ ι ι ι σ τε ^π₉ ο η

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

λι ο ο ο ος ε ε σκο τι ι ι ι ζε ε ε
το ο και γης τα θε με ε λι ι α συν
ε ε τα ρα α ατ τε ε ε ε το τα
παν τα συ νε πα α ασχον τω τα παν τα
α κτι ι ι σα α αν τι ο ε κου σι
ως δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας
Κυ υ ρι ι ι ε δο ο ο ζα α α α
σοι
νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε
μει να σε Κυ ρι ε ε ε ε υ πε
μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

ηλπι σεν η ψυχη μου ^χ ^π ⁹ ε πι τον Κυ υ

υ υ ρι ι ι ον ^π ⁹

^Π ^π ⁹ Πα σα η κτι σις ηλ λοι ου το ο φο ο ο βω ^Μ

^Π ^π ⁹ θε ω ρου ου σα α σε ^η εν Σταυ ρω κρε

μα α με νο ο ον Χρι ι ι ι στε ^Μ ^Π ^π ⁹ ο η

λι ο ο ο ος ε ε σκο τι ι ι ι ζε ε ε ^Μ ^Π ⁹

το ο ^Π ⁹ και γης τα θε με ε λι ι α συ ^Δ ⁹

νε ε τα ρα α ατ τε ε ε ε το ^Μ ^π ⁹ τα

παν τα συ νε πα α ασχον ^Μ ^π ⁹ τω τα πα αν τα

α κτι ι ι σα α α αν τι ^Μ ^Π ^π ⁹ ο ε κου σι

ως δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας ⁹

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

Κυ υ ρι ι ι ε δο ο ο ζα α α α

σοι

Ἦχος Δι' ^χ ^M Ἄ πο φυ λα κης πρω ι ας με

χρι νυ κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας

ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ

ρι ον

^B Ἄ ο ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α

νο μος ι να τι με λε τα α α κε ε

ε ε να ι να τι την ζω ην των α α πα

α αν των θα να α τω κα τε δι ι ι κα α

α α σε με γα α α θα α αυ μα α

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

ο τι ο Κτιστης του ουκο ο οσμου εις
χειρας α νο ο μων παρα δι ι ι δο ο
ο ο ται και ε πι ζυλουα νυ ψου ται ο
φι λα α αν θρωπος ι να τους εν Α δη
δε σμω τας ε λευ θε ρω ω ση κρα α α
ζο ο ο ο ντας Μα κρο θυ με Κυ υ ρι
ι ε ε δο ο ο ζα α α α σοι
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε
ος και πολ λη πα ρ αυ τω λυ τρω σις και
αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα
σων των α νο μι ω ω ω ν αυ του

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΕΥΗ ΠΡΩΪ

μοι θει ει ο ο ον Τε ε ε κνο ον οι
οι οι μοι το φω ω ω ως του ου ου κο ο ο
σμου ου τι ε δυσ εξ ο φθα αλμω ωων μου
ο Α μνος του Θε ου ο ο θεν αι στρα τι
αι των Α σω ω μα α α των τρο μω συ νει χο ον
το λε ε γου ου ου σαι Α κα τα λη
πτε Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ζα α α σοι
Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε
θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα
α οι
Ε πι ζυ λου βλε που ου σα κρε μα α με ε

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

νον Χρι στε ε ε ε ε σε των παν των
Κτιστην και Θε ον η σε ασπο ο ρω ω
ως τε κου ου σα ε βο ο ο α α πι ι
κρω ως Υι ε ε ε μου ου που ου το
κα α α α α λλο ο ο ος ε ε ε δυ τη
ης μορφη η η η σου ου φερω κα θο ο ρα
α αν σε α δι ι ι κως σταυρου ου ου με ε
ε ε νον σπευ στον ουν α να α α στη η
η η θι ο πως ι δω κα γω σου την εκ
νε κρων τρι η με ε ρον ε ζα α να α α
στα α α σιν

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

Ἦχος λ π Πα ^χπ Π

Ὁ τι ε κρα ται ω θη το
ε λε ος αυ του εφ η μας και η α
λη θει α του Κυ ρι ου με ε ε ε νει ει
εις τον αι ω ω ω ω να
^χπ Π ^Δ
θη με ε ρον ο Δε σπο της της κτι σε
ως πα ρι στα α ται αι αι Πι ι λα α α
^M ^K
τω και Σταυ ρω πα ρα δι ι δο ο ο
^Δ ⁺
ται ο Κτι στη ης τω ω να α πα α αν
των ^Δ ⁺ ως α μνος προ σα γο με ε νος τη ι
Π ^π
δι ι ι ι α α βου λη η η σει τοις
^Δ ⁺ ^ο ^ο
η η λοις προ σπη η η η γνυ υ υ ται

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

και τη ην πλε ε ευ ρα α αν κε εν τα α α
ται και τω σπο γω ω ω προσ ψα α αυ
ε ε ε ε ται ο ο μα αν να ε πομ
βρη η η σας τας σι α γο ο να ας ρα
α πι ι ζε ε ε ται ο Λυ τρω τη η
ης του ου ου κο ο ο σμου ου και υ πο των
ι δι ων δου λων εμ παι ζε ε ται ο ο Πλα α
στης των α πα α αν των ω Δε σπο ο
του φι λα α αν θρω ω πι ι ι ας υ περ των
σταυ ρουν των πα ρε ε κα α α λει ει τον
ι ι δι ι ο ον Πα τε ε ρα λε ε ε ε

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

γων α α α α φε ες α αυ τοις την α μαρ
 τι ι ι α αν τα α αυ την ου γαρ οι δα σι
 ιν οι α α α νο ο ο ο μοι τι α
 δι ι κω σ π ρ α α α τ του ου ου σιν

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

λε ε Δο ο ο ο ζα Πα α τρι ι ι ι
 και αι αι Υι ω και Α γι ι ω Πνευ
 μα α α τι
 ω πως η πα ρα νο μο ς συ να α γω γη
 τον Βα σι λε α της κτι ι σε ε ε ως
 κα τε ε δι ι κα σε θα να α α α τω μη

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

Κ
η αι δε σθει ει σα τα ας ε ε ευ ε ε εργε
ε σι ι ι ας ας α να μι μνη η η σκω
ων προ η σφα λι ι ζε ε το λε ε ε γων
προ ος α α αυ τους Λα ο ος μου
τι ε ποι οι η σα υ υ μι ι ι ι ν ου
θ αυ μα α α των ε νε ε πλη η η σα
α α α την Ι ου δαι αι αι αν ου
νε κρους ε ε ζα α νε ε στη η η σα μο
ο νω ω ω τω ω λο ο ο ο γω ου πα σαν
μα λα α κι ι αν ε θε ε ε ρα α α α
πευ σα και νο ο ο ο σον τι ουν μοι αν τα

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

πο δι δο ο ο τε εις τι αμνη η ημο νει
ει ει τε ε ε ε μου αν τι τω ω ων
ι ι ι α α μα α α α των πλη η γα
α α ας μοι ε πι θε ε ε εν τες αν
τι ζω ω ω η η ης νε ε εκρου ου ουν τες
κρε μω ων τε ες ε πι ζυ υ υ λου ου
ως κα κου ουρ γο ον το ο ον ε ε ευ ε ερ
γε ε ε την ως πα ρα α νο ο ο μο
ο ο ον τον νο μο δο ο ο ο την ω ως
κα α τα α κρι ι ι τον τον παν των Βα α
α α σι ι ι λε ε ε α α Μακρο ο ο

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΕΥΗ ΠΡΩΪ

ο ο θυ υ υ υ με Κυ υ ρι ι ε δο ο ο
ζα α α α σοι

Και νυν... Ἦχος πλ. β'

Και νυ υ υ υν και αι αι α ει και
εις τους αι αι ω ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην
Φο ο βε ε ρον και πα ρα δο ο ο ζον
μυ στη η ρι ι ον ση η η με ε ε ε
ρον ε νε ρ γου ου ου ου με ε ε ε νον
κα θο ρα α α αι ο α να φης κρα α
τει ται δε σμει ται ο λυ υ ων τον Α α δα α

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

—+ αμ της κα ταα α α ρας ο ε τα ζων
 καρδι ι αας καιαι αι νε εφρους α δι
 ικω ω ως ε τα α α ζε ε ε ε ται ειρ
 κτη η η η κα τα κλει ει ε ε ε ται ο
 τηην α α α α βυ υ σον κλει ει ει ει σας
 Πι λατω πα ρι ι στα α α ται ω ω τρο
 ο μω ω πα α ρι ι στα α αν ται ου
 ρα νων αι Δυ υ υ να α α μει εις ρα
 πι ζεται χει ρι του πλα σμα α το ο ος ο
 ο Πλα α αστης ζυ λω κα α α τα κρι
 ι ι νε ε ε ε ται ο κρι νων ζω ων τας

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

και νε ε εκρους τα φω κα τα κλει ει ει
 ει ει ε ε ε ται ο κα θαι αι ρε ε ε ε
 τη ης του Α α α α δου ο παν τα φε ε
 ρω ων συ υ υμ πα α θως και παν τας σω ω
 σα α ας τη ης α α α ρας Α νε
 ζι ι ι ι Α νε ζι ι ι κα α κε Κυ
 υ ρι ι ε δο ο ο ζα α α σοι οι οι οι
 οι

ΦΩΣ ΙΛΑΡΟΝ.

Ἦχος Δι

Φως ι λα ρον α γι ας δο ο ο ζης
 α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

ι ι ου ^Δ α γι ου μα καρος Ι η σου ^B

ου Χρι ι ι ι στε ⁶ ελ θο ο ο ο ^M

ο ον τες ^Δ ε πι ι την η λι ου δυ

υ υ σιν ^Δ ι δον τε ες φως ε σπε ρι

νον ^{ζ'} υ μνου ου μεν Πα τε ε ρα Υι ο ον ^Δ

και α α γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον ⁶ α ^M

ζι ο ο ον σε εν πα α σι και ροις υ

μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις ^{ζ'} Υι

ε ε Θε ε ε ου ου ^Δ ζω η η η η η η η η ^B

ο ο δι ι δου ους ⁶ δι ο ο ο ο ο ο κο

ο σμος ^{ζ'} σε ε ε δο ο ζα α α α ζει ^Δ

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς κα΄ (21).

Ἦχος Δ΄

Δι ε με ρι ι σαν το τα ι μα τι

α μου ε αυ τοις και ε πι τον ι μα

τισμον μου ε βαλον κλη η η ρον (Δίς)

Στίχος: Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοί,
ἵνα τὶ ἐγκατέλιπές με;

Δι ε με ρι ι σαν το τα ι μα τι α

μου ε αυ τοις και ε πι τον ι μα τι

σμον μου ε βαλον κλη η η ρο ο ον

Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΛΓ΄ 11-23)

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, ἐνώπιος ἐνωπίω, ὡς εἴ τις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον, καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν. Ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς, υἱὸς Ναυῆ νέος, οὐκ

ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον. Ἴδου σύ μοι λέγεις, Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον, σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ. Σὺ δέ μοι εἶπας. Οἶδά σε παρὰ πάντα, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί. Εἰ οὖν εὔρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτόν, ἵνα γνωστῶς ἴδω σε, ὅπως ἂν ᾧ εὔρηκῶς χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἵνα γνῶ, ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. Καὶ λέγει. Αὐτὸς προπορεύσομαί σου, καὶ καταπαύσω σε, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. Εἰ μὴ σὺ αὐτὸς συμπορεύση μεθ' ἡμῶν, μή με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὔρηκα χάριν παρὰ σοί, ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐγώ τε, καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἐστίν. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν. Καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν εἶρηκας, ποιήσω, εὔρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρὰ πάντα. Καὶ λέγει Μωϋσῆς. Δείξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν. Καὶ εἶπεν. Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου. Κύριος ἐναντίον σου, καὶ ἐλεήσω, ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ

οἰκτειρήσω, ὃν ἂν οἰκτείρω. Καὶ εἶπεν, οὐ
δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου, οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ
ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Καὶ
εἶπε Κύριος, ἰδοὺ τόπος παρ' ἐμοί, καὶ στήθι
ἐπὶ τῆς πέτρας, ἡνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα
μου, καὶ θήσω σε εἰς ὀπήν τῆς πέτρας, καὶ
σκεπάσω τῇ χειρὶ μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθω,
καὶ ἀφελῶ τὴν χειρὰ μου, καὶ τότε ὄψει τὰ
ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεταιί
σοι.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς λδ' (34).

Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με.

Στίχ. Ἄνταπεδίδοσάν μοι πονηρά, ἀντὶ
ἀγαθῶν.

Ἰὼβ τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΜΒ', 12-17)

Εὐλόγησε Κύριος τὰ ἔσχατα τοῦ Ἰὼβ
μᾶλλον, ἢ τὰ ἔμπροσθεν, ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ,
 πρόβατα μύρια τετρακισχίλια, κάμηλοι
 ἑξακισχίλια, ζεύγη βοῶν χίλια, ὄνοι θήλειαι
 νομάδες χίλια. Γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ,
 καὶ θυγατέρες τρεῖς. Καὶ ἐκάλεσε τὴν μὲν
 πρώτην, Ἡμέραν, τὴν δὲ δευτέραν, Κασσίαν, τὴν
 δὲ τρίτην, Ἀμαλθαίας κέρας. Καὶ οὐχ εὐρέθησαν

κατὰ τὰς θυγατέρας Ἰώβ, βελτίους αὐτῶν ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν, ἔδωκε δὲ αὐταῖς ὁ πατήρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς. Ἐζήσθη δὲ Ἰώβ, μετὰ τὴν πληγὴν, ἔτη ἑκατὸν ἑβδομήκοντα, τὰ δὲ πάντα ἔτη ἔζησθη διακόσια τεσσαράκοντα. Καὶ εἶδεν Ἰώβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τετάρτην γενεάν, καὶ ἔτελεύτησεν Ἰώβ πρεσβύτερος, καὶ πλήρης ἡμερῶν. Γέγραπται δέ, αὐτὸν πάλιν ἀναστήσεσθαι μεθ' ὧν ὁ Κύριος ἀνίστησιν. Οὗτος ἐρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου, ἐν μὲν γῆ κατοικῶν τῇ Αὐσίτιδι, ἐπὶ τοῖς ὄριοις τῆς Ἰδουμαίας, καὶ Ἀραβίας, προὔπηρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα, Ἰωβάβ, λαβὼν δὲ γυναῖκα Ἀράβισσαν, γεννᾷ υἱόν, ὃ ὄνομα Ἐνών. Ἦν δὲ αὐτὸς πατὴρ μὲν Ζαρέ, ἐκ τῶν Ἡσαῦ υἱῶν υἱός, μητὴρ δὲ Βοσόρρας, ὥστε εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΝΒ', 13 - ΝΔ', 1)

Τάδε λέγει Κύριος. Ἴδου συνήσει ὁ παῖς μου, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ δοξασθήσεται, καὶ μετεωρισθήσεται σφόδρα. Ὅν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σὲ πολλοί, οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ

τῶν ἀνθρώπων τὸ εἶδος σου, καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων. Οὕτω θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ συνέξουσι βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν, ὅτι, οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄφονται, καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασι, συνήσουσι. Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; Ἄνηγγείλαμεν, ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ῥίζα ἐν γῆ διψώση. Οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ, οὐδὲ δόξα, καὶ εἶδομεν αὐτόν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ κάλλος, ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον, καὶ ἐκλείπον παρὰ πάντα τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν, καὶ εἰδῶς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἠτιμάσθη καὶ οὐκ ἐλογίσθη. Οὗτος τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται, καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτόν εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ ὑπὸ Θεοῦ, καὶ ἐν κακώσει. Αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Παιδεῖα εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτόν, τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν. Πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν, ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη. Καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτόν ταῖς

ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι, οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἄμνος ἐναντίον τοῦ κείροντος ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη, τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται; ὅτι αἶρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ μου ἤχθη εἰς θάνατον. Καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς, ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους, ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ βούλεται Κύριος καθαρίσαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς πληγῆς. Ἐὰν δῶτε περὶ ἀμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὄψεται σπέρμα μακρόβιον, καὶ βούλεται Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, δεῖξαι αὐτῷ φῶς, καὶ πλάσαι τῇ συνέσει, δικαιῶσαι δίκαιον, εἰ δουλεύοντα πολλοῖς, καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει. Διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλούς, καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκῦλα, ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη, καὶ αὐτὸς ἀμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν παρεδόθη. Εὐφράνθητι στεῖρα,

ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Στίχ. **Κ**ύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. Α΄ 18 - Β΄ 2)

Ἄδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστὶ. Γέγραπται γάρ. Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. Ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεὺς; ποῦ συζητητῆς τοῦ αἰῶνος τούτου; οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ Κόσμου τούτου; Ἐπειδὴ γάρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ Κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες

σοφίαν ζητοῦσιν, ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἔσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἑλλησι δὲ μωρίαν, αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλησι, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν, ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ, σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ, ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί. Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς, ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ Κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ Κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά, καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ Κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ, ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις, ἵνα, καθὼς γέγραπται. ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω, καὶ ἐγὼ δέ, ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον, οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου, ἢ σοφίας, καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ, οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ

τοῡτον ἔσταυρωμένον.

Ἐγκυκλίου Ἀνάγνωσις.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξη'.

Στίχ. α'. **Κ**ω̄σόν με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.

Στίχ. β'. **Κ**αὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρω̄μά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Στίχ. γ'. **Κ**οιτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, τοῦ μὴ βλέπειν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον..

(Ματθ. κζ' 1 - 38 Λουκ. κγ' 39 - 43, ματθ. κζ' 39 - 54, Ιω. ιθ' 31 - 37, Ματθ. κζ' 55 - 61)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· καὶ δήσαντες αὐτόν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτόν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτόν ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ πρεσβυτέροις λέγων· Ἥμαρτον παραδοὺς αἷμα ἁθῶν. οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄφει. καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν

τῷ ναῷ ἀνεχώρησε, καὶ ἀπελθὼν ἀπήγγξατο. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. συμβούλιον δὲ λαβόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον. τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις. καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλαῶτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἐν ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. Κατὰ δὲ τὴν ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ᾔθελον. εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν. συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλαῶτος·

Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν, Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; ἦδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. Ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες· Σταυρωθήτω. ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ.

Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν· καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην, καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες· Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. Ἐξερχόμενοι δὲ εὔρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃ ἐστὶ λεγόμενος κρανίου τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελε πιεῖν. σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον, καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ λέγων· Οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε. καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμήν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ. Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ Φαρισαίων ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν ἐπ' αὐτῷ· πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ῥυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός. τὸ δ' αὐτὸ

καὶ οἱ λησταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῶ
ὠνείδιζον αὐτόν. Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος
ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. 46
περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς
φωνῇ μεγάλη λέγων· Ἥλι ἤλι, λιμᾶ σαβαχθανί;
τοῦτ' ἔστι Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνατί με
ἐγκατέλιπες; τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων
ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἥλιαν φωνεῖ οὗτος. καὶ
εὐθέως δραμῶν εἷς ἕξ αὐτῶν καὶ λαβῶν
σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ
ἐπότιζεν αὐτόν. οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες
ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἥλιος σώσων αὐτόν. ὁ δὲ
Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλη ἀφῆκε τὸ
πνεῦμα. Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ
ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω, καὶ ἡ γῆ
ἐσεισθη καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ τὰ
μνημεῖα ἀνεώχθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν
κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη, καὶ ἐξελθόντες ἐκ
τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον
εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς.
Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες
τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμόν καὶ τὰ
γενόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες·
Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι,

ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἐνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. καὶ ὁ ἑωρακῶς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία, καὶ κεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ, Ὅσοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· Ὅφονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ καὶ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας διακονοῦσαι αὐτῷ· ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ μητῆρ, καὶ ἡ μητῆρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου. Ὅψίας δὲ γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τοῦνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς

ἐμαθήτευσεν τῷ Ἰησοῦ· οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα. καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾶ, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου ἀπῆλθεν. ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ

μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισον μὲ τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,

ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ

φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένους; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Μετὰ τὰ Πληρωτικά, οἱ Χοροὶ ἐκ τῆς βορείου πύλης τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, ἀρχονται ψάλλειν τὰ Ἀπόστιχα «Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρόν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν καὶ κρουομένων πενθίμως τῶν κωδῶνων γίνεται ἡ περιφορά τοῦ Ἐπιταφίου ἐντὸς τοῦ Ναοῦ καὶ ἡ τοποθέτησίς του εἰς τὸ πρὸς τοῦτο ἐτοιμασθέν κουβούκλιον.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

Ἡ πομπὴ ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος προπορευόμενων
λαμπαδούχων, τῶν ἐξαπτερύγων, τῶν ψαλτῶν, καὶ τοῦ
διακόνου θυμῶντος. Οἱ ἱερεῖς ἀσκεπεῖς, ἐνδεδυμένοι
ἐπιτραχήλιον καὶ φελόνιον, τοῦ πρώτου αὐτῶν φέροντος ἐν τῇ
δεξιᾷ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, αἶροντες ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν τὸν
Ἐπιτάφιον, ποιοῦσι τρεῖς κύκλους περὶ τὸ Κουβούκλιον.

Ἀπόστιχα.

Στιχηρὰ Αὐτόμελα.

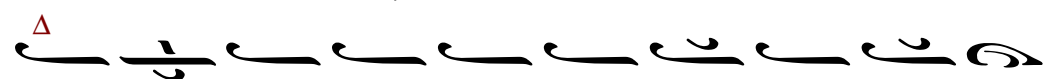
Ἦχος β' ^πχ ^Μ
Ο Ο Ο Ο ΤΕ Ε Ε Ε Ε ΚΚ
του ου ου ζυ υ λου ου ου σε ε ε ε νε ε
ε κρο ον ^Μ ο Α ρι ι μα α θαι αι αι ο
ος κα α θει ει ει ει ει ει ει λε ^{ζ'} την των
α πα α α α αν των ζω η η ην ^{ζ' Ν} σμυ
υ υ υ υ ρνη και αι αι σι ι ι ιν δο ο
νι ι ι σε ε ε ε Χρι στε ε ε ε κη η

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΕΥΗ ΠΡΩΪ

η η η η δε ε ε ευ σε ε και τω ω πο
ο ο ο θω ω η η η πει ει γε ε το ο
καρ δι ι ι α α και αι χει ει ει ει ει ει
λη σω ω ω ω ω μα το ο ο α α
α α κη η ρα α α το ο ο ον σου πε
ε ε ρι πτυ υ υ υ υ ζα α α σθαι αι
αι ο ο ο ο μω ω ω ως συ υ στελ
λο ο ο με ε νο ος φο ο ο ο ο ο ο
βω χαι αι αι αι ρων α α νε ε
βο ο ο α α σοι οι δο ο ο ο
ο ζα α α τη συγκα τα βα α σει σου ου

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

+
Φι ι ι λααν θρω ω ω πε

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ

πρε πει αν ε νε δυ σα το ε νε δυ

σα το ο Κυ ρι ος δυ να μιν και πε ρι

ε ζω σα το

Ο ο τε εν τω τα φω τω και νω υ

πε ρ του παν τος κα τε τε ε θης ο Λυ τρω τη

ης του παν τος Α δης ο πα γ γε λα στος ιδων σε

+
ε ε πτη η ζεν οι μο χλοι συ νε τρι βη

σαν ε θλα σθη σαν πυ υ λαι μνη μα τα η νοι

χθη σαν νε κροι α νι ι στα αν το το τε ε

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΕΥΗ ΠΡΩΪ

ο Α δαμ ευ χα ρι ι στως ^{z'} χα ι ρων α νε βο ^N

α σοι δο ο ^{γ'} ζα ^{ox} τη συ γ κα τα βα σει σου +

Φι ι λαν θ ρω πε ^Δ

^{χ'} ^Δ και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου

με νην ^{ox} η τις ου ου σα λευ θη σε ται ^Δ

^Δ ^Δ ο τε εν τω τα φω σα ρ κι κως ^Δ

θε λων συ νε κλει σθη σ ο φυ υ σει τη της ⁺

θε ο τη τος ^{z'} με νων α πε ρι γρα πτος και α ⁺ ^M

δι ο ο ρι ι στος ^Δ τα θα να του α πε κλει ^Δ

σας τα μει ακαι Α α δου ^{z'} α παν τα ε κε ⁺

νω σας Χρι στε βα σι ι λει ει α ^Δ το τε ε και ⁺

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

το Σαββατον του ου το ^N θει ας ευ λο γι
ας και δο ο ζης και της σης λαμ προ τη τος
η η ^χ ζι ω σας
τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα
Κυ ρι ε εις μα κρο ο τη η τα η με ρων
Ο ο τε ε αι Δυ να μεις σε Χρι στε
πλα νον υπ α νο μων ε ω ω ρων συ κο
φαν του με νον ε φρι τ τον τη ν α φα τον μα
κρο θυ μι ι α αν σου και τον λι θον του
μνη μα τος χερ σι σφρα γι σθε εν τα αις σου
την α κη ρα τον πλευ ραν ε λο ο γ χε ευ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΉ

ω ρη σας νε κρον γυ μνο ο ον α
τα α α φον ^κ _π _ρ ευ συμ πα α α θη η η
η τον θρη η νο ον ^κ _π α α α α να α
λα βων ^κ _π ο δυ υ ρο ο με ε νος ε ε ε
ε ε λε ε ε ε γεν ^κ _π οι οι οι οι οι μοι ^κ _π γλυ υ
κυ υ τα α α τε Ι ι ι η η η η σου
^κ _π ον προ μι κρου ο η η λι ι ι ος
εν Στα αυ ρω ^κ _π κρε μα με νον θε α α
σα α με ε ε ε νος ^κ _π ζο ο ο ο ο φον
^κ _π πε ρι ι ε ε βα α αλ λε ε ε ε το ^κ _π και
η γη τω φο ο ο βω ω ^κ _π ε ε κυ μαι

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

αι αι αι αι αι αι αι αι νε το και δι ερ
ρη η γνυ υ υ το να ου το κα α τα α
πε ε ε ε τα α α σμα αλλ ι δου νυ
υν βλε ε ε πω ω ω σε δι ε με ε
κου σι ι ι ως υ πελ θο ο ον τα
θα να α α τον πω ω ως σε ε κη δε
ε ευ σω ω θε ε ε ε ε μου η η η
πω ως σιν δο ο ο ο σιν ει λη η η
η σω ποιαις χερ σι δε προ ο σ ψ α α αυ σω
το σον α α κη η η ρα α τον σω ω ω
μα η ποι α α σμα α α τα α με ελ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΕΥΗ ΠΡΩΪ

ψω τη ση ε ε ζο ο ο ο δω ω Οι κτι
ι ι ιρμον με γα λυ υ νω ω ω τα Πα
α α θη η η η σου υ μνο λο ο γω ω
και τη ην Τα φη η η η η σου συν τη Α να
στα α α α σει ει ει ει ει κρα α α αυ
γα α α α α α α α α α α α α α α
α ζων Κυ υ ρι ι ι ε δο ο ζα σοι οι
οι οι οι οι οι οι οι

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἤτοιίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ΄).

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς:

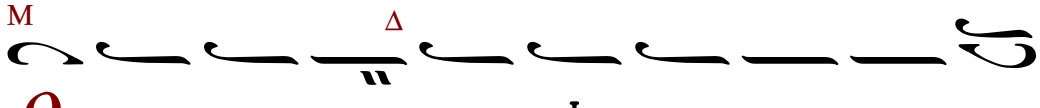

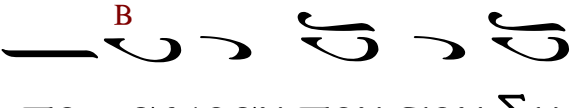

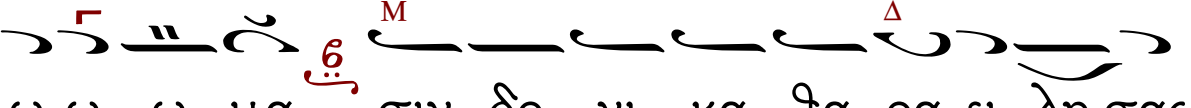

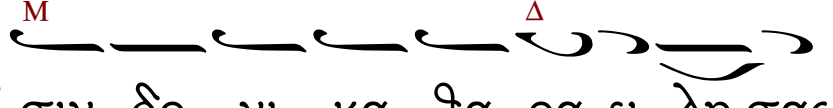

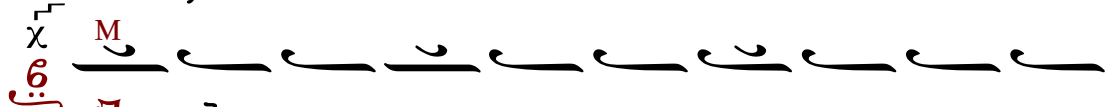
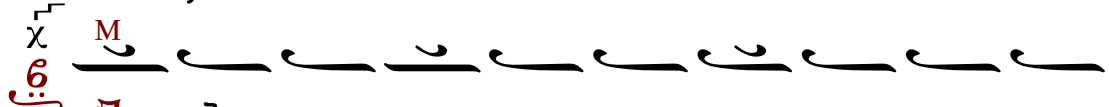

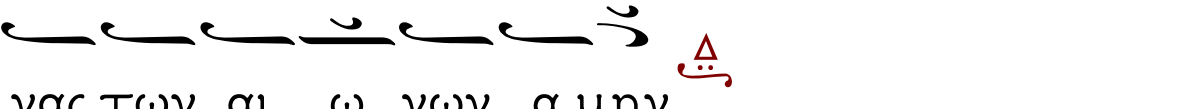

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἄμην.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

Ἀπολυτίκια.

Ἦχος Δι

 ^χ ^M
Ο ευ σχη η μων Ι ω ση φ α πο
 του ζυ λου κα θε λων ^Δ ^B
 ω ω ω μα ⁶ ^M ^Δ
 και α ρω ω μα σιν ^Δ ^M
 κη δευ σας α πε θε το ⁶
 ^χ ^M
Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι ^Δ
 ^χ ^M ^Δ
Και νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην ^Δ
 ^χ ^M ^B ^Δ
Ταις Μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ζι πα

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

ρατομνημαεπιστας ^Δ ο Αγγελος εβοοο
οα ^Μ ταμυρατοιςθνητοιςυπαρχειαρ
μοο ^Γ δια ^Δ Χριστοςδε ^Μ διαφθορας ^Β ε
δειχθηαλλο ^Γ τρι ^Δ οοος

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Σ**οφία!

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Σ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΕΥΗ ΠΡΩΪ

τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ) Πάτερ Ἁγίε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν Ζωοποιὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκί καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἁγίου .. (τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΪ

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἡ καταγραφή τῶν Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδὸς»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Τῷ ἁΓΙῷ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛῷ ΣΑΒΒΑΤῷ Ἡ ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ ΨΑΛΛΕΤΑΙ Τῆ ἁΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἱερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: **Ἄ**μην.

Τροπάρια.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα...

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῆ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρομῶς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Καὶ νῦν ... **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον. (γ') [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ἱερεὺς: **Ἔ**τι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Ἐ**ν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἱερεὺς: **Δ**όξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν,

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη,
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

ΨΑΛΜΟΣ Γ' (3).

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστι
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Κὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου
καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα καὶ
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Εγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα, ἐξηγέρθην
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν
κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου. Ὅτι
σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι
ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν

σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν·

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέροθην ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΖ' (37).

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου.

Οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα,

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ὠρούμενη ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρούβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ἔτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακούση Κύριε ὁ Θεός μου.

Ἔτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.

Ἔτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος καὶ ἡ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν·

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΒ' (62).

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὥφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύνάμιν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Εκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας· μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν·

Εν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Εκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ' (87).

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ'

ἐμέ.

Εμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς· παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἰνα τὶ Κύριε ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεῖς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Επ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Εκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Εμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

τούς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν·

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εισελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ΄ (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Εγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οικτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος

ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

“Οτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ’ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

“Ανθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

“Οτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Εν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ΄ (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Ότι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Λκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου
ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν
ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν·

Εισάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου
σου. *(Δίς)*

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν
γῆ εὐθεία.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα
σοι ὁ Θεός. *(Τρίς)*

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

*Πληρωθέντος τοῦ ἔξαψάλμου, λέγεται ἡ
Μεγάλη Συναπτὴ ἢ Εἰρηνικά, τῶν χορῶν
φαλλόντων τὸ· Κύριε, ἐλέησον.*

Εν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας
τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν,
καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν,..... τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἦχος Δι̇

Θε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με
νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με
νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἀπολυτίκια.

Ἦχος $\overline{\text{Ϡ}}$ Δι

$\overline{\text{χ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{M}}$ $\overline{\text{Δ}}$
Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο
του ζυ λου κα θε λων $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{B}}$ το αχραν τον σου Σω
ω ω ω μα $\overline{\text{M}}$ $\overline{\text{ε}}$ σιν δο νι κα θα ραι λησας
και α ρω ω μα σιν $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{M}}$ εν μνηματι και νω
κη δευσας α πε θε το $\overline{\text{ε}}$
 $\overline{\text{χ}}$ $\overline{\text{ε}}$ $\overline{\text{Δ}}$
Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι $\overline{\text{Δ}}$
 $\overline{\text{χ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{M}}$ $\overline{\text{Δ}}$
Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον
η ζω η η α θα α να τος $\overline{\text{Δ}}$ το τε τον
Α δην ε νε εκρωσας τη α στρα πη της Θε

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ο τητος ο τε δε και τουςτε θνε ωτας
εκτων καταχθονιων ανεστησας πα
σαι Δυναμει των επουρα νιων ε
κραυγαζον Ζω ο δο τα Χριστε ο Θεος η
μων δο ο ο ζα σοι
και νυν και αι και εις τους αι ω
νας των αιωνων αμην
Ταις Μυροφο οροις Γυναιξι πα
ρατομνημα επιστας ο Αγγελος εβο ο ο
ο α τα μυρατοις θνητοις υπαρχει αρ
μο ο δι α Χριστος δε δι αφθορας ε

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

δειχθηαλλο τρι ο ο ος

Καθίσματα. Ἦχος α'.
Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἦχος α'

Ϡιν δο νικα θα ρα και α ρω ω
μα σι θει οισ το σω μα το σε πτον ε
ζαι τη η σας Πι λα τω μυ ρι ζει και
τι ι θη σιν Ι ω ση φ και νω μνη η μα τι
ο θεν ο ορ θρι αι αι Μυ ρο φο ροι Γυ ναι κες
α νε βο ο η σαν δει ζον η μι ιν
ως προ ει πας Χρι στε την Α να στα σιν
Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ω Πνευ μα τι
Δει ζον η μι ιν ως προ ει πας Χρι στε
την Α να στα σιν
Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην
Ε ζε στη σαν χο ροι των Αγ γε ε
λων ο ρων τες τον εν τοις του Πα τρος και
θε ζο ο με νον κολ ποις πως τα φω κα
τα τι ι θε ται αι ως νε κρος ο α θα α να τος
ον τα τα αγ μα τα τα των Αγ γε λων κυ
κλου σι και δο ζα α ζου σι συν τοις νε

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

κροι οἰς εν τω Α δη ^χως Κτι στην και Κυ ρι
ον ^χ

Εἶτα ἀναγιώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἀδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Καὶ εὐθύς τὸν ἐπόμενον Κανόνα, ψάλλοντες τοὺς Εἰρμούς ἀνά β', καὶ τὰ Τροπάρια εἰς δ', μέ στίχον <<Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι>>. Καὶ πάλιν ἔσχατον ὡς Καταβασίας τοὺς αὐτοὺς Εἰρμούς.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος λ π — Δι

Κυματι θαλασσης τον κρυψαντα

πααλαιδιω κτην τυραννον υπο

γην εκρυψαντων σεσωσμενων οι παιδες

αλλη μεις ως αινεα νιδες τω Κυρι

ω σωμεν ενδοξως γαρ δεεδοοξα α

σταιαι (Δις)

δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι

Κυριε Θεε εμου εζοδιον

υ υ υ μνον και επιταφιον ωδην

σοι ασομαι τω τη τα φη σου ου ζωης μοι

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

τας ει σοδους δι α νοι ζαν τι και θα να
τω θα να τον και Α δην θα να τω σααν τι
ε (Δις)
ι

δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι

Α νω σε εν θρο ο νω και κα τω εν

τα α α φω τα υ περ κο σμια και υ πο χθο

νια κατα νο ουν τα α Σω τηρ μου ε δο

νει το τη νε κρω σει σου υ περ νουν ω ρα θης

γαρ νε κρος ζω αρ χι κω τα α το ος

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

τωναι ω νων α μην

^M ^Δ ^Δ ^Γ ^Δ
I να σου της δο ο ξης τα παν τα πλη

^Γ ^B ⁺
ρω ω ω σης κα τα πε φοι τη κας εν κα τω

^N ⁶ ^Δ ^M
τα τοις της γης α πο σου γα ρου ου κε κρυ βη

^Δ ⁺ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ
η υ πο στα σι μου η εν Α δαμ και τα

^Γ ^B ⁺
φεις φθα ρεν τα με και νο ποι εις Φι λαν θρω

⁶
ω πε ε

Καταβασία. ^Γ ^Χ ^M ^Δ
Κυ μα τι θα λα ασ σης τον

^B ^Γ
κρυ ψαν τα πα α α λαι δι ω κτην τυ ραν νον

^M ^N ⁶ ^B ⁶
υ πο γην ε κρυ ψαν των σε σω σμε νων οι

^M ⁶ ^Δ ^M ^Γ ⁶
παι δες αλλ η μεις ως αι νε α νι δες τω

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

^Δ Κυ ρι ω α σω μεν ^Δ *ὁ β' χορός* ^Δ εν δο ζως ^B

γαρ δε ε δο ο ζα α σται αι ⁶

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

^χ ^M ^Δ ^B ^N ⁶
Γε τον ε πι ι υ दा των κρε μα σαν

τα πα σαν την γην α σχε τως ^M η κτι σις κα ^{B-Θ} ^M

α τι δου σα εν τω κρα νι ι ι ω κρε μα με ^B ^Γ ^M

νον ⁶ θα μ βει πολ λω συ νει χε το ^B ^M ^Δ ουκ ε στιν ⁶

α γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε κραυ γα ζου ου ^B

⁶ (Δις)
σα α

⁶ ^Δ ⁶ ^Δ ⁶ ^Δ ⁶ ^Δ ⁶
Ἄ ο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα

⁶ ^Δ
σοι

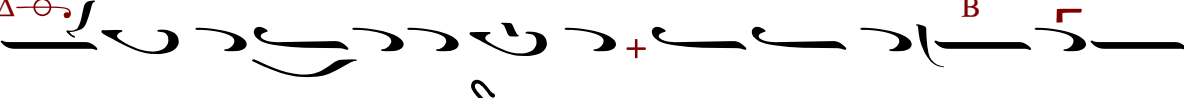
ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

τι πε πε δη με νους ε λυ σας ουκ ε στιν
α γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε κραυ γα ζο
ον τα ας
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
Μνημα τι και αι σφρα γισιν Α χω ρη
τε συ νε σχε ε θης βου λη σει και γαρ την δυ υ
να μιν σου ταις ε νε ρ γει ει ει αις ε γνω ρι
σας θε ου ρ γι κω σ τοις με λ που σιν ουκ ε
στιν α γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε Φι λαν
θρω ω πε ε

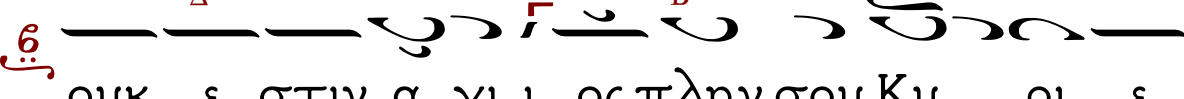
ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Καταβασία. ^ΓΧ ^Δ | ^Β ^{6.}
ΓΕ ΤΟΝ Ε ΠΙ Ι Υ ΔΑ ΤΩΝ ^{6.}

^N ^Μ ^γ
ΚΡΕ ΜΑ ΣΑΝ ΤΑ ΠΑ ΣΑΝ ΤΗΝ ΓΗΝ Α ΣΧΕ ΤΩΣ ^γ

^{Δ-Θ} ^Β ^Γ
Η ΚΤΙΣΙΣ ΚΑ Α ΤΙ ΔΟΥ ΣΑ ΕΝ ΤΩ ΚΡΑ ΝΙ Ι Ι

 ^Μ ^Β ^Μ ^{6.}
Ω ΚΡΕ ΜΑ ΜΕ ΝΟΝ ^{6.} ΘΑ Μ ΒΕΙ ΠΟ Λ Ω ΣΥ ΝΕΙ ΧΕ ΤΟ

^{6.} ^Δ ^Β ^Γ
ΟΥΚ Ε ΣΤΙΝ Α ΓΙ Ι Ο Σ ΠΛΗΝ ΣΟΥ ΚΥ ΡΙ Ε

 ^Δ
ΚΡΑΥ ΓΑ ΖΟΥ ΣΑ Α Α ^Δ

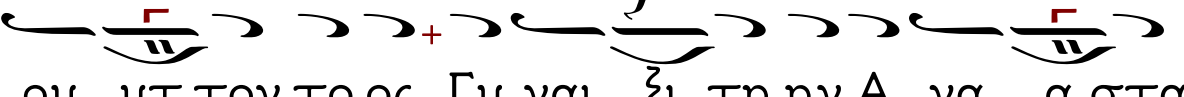
Κάθισμα.

Ήχος α'

^Θ ^χ ⁹ ^Μ ^Κ ^Γ ^Γ
ΦΟΝ ΤΑ ΦΟΝ ΣΟΥ ΣΩ ΤΗ Ρ ΣΤΡΑ ΤΙ Ω Ω

 ^Μ ^Κ ^Γ ^χ ^Γ ^χ
ΤΑΙ ΤΗ Ρ ΟΥ Ν ΤΕ Σ ^χ ΝΕ ΚΡΟΙ ΤΗ Α ΣΤΡΑ ΠΗ ^χ ΤΟΥ

 ^Γ ^Κ ^χ
Ο ΦΘΕ ΕΝ ΤΟΣ ΑΓ ΓΕ ΛΟΥ ^χ Ε ΓΕ ΝΟΝ ΤΟ ΚΗ

 ^Γ ⁺ ^Γ
ΡΥ Υ Π ΤΟ Ν ΤΟ Ο Σ ΓΥ ΝΑΙ ΖΙ ΤΗ Ν Α Ν Α Σ ΤΑ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

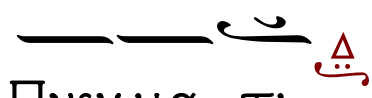
σιν Σε δοξαζομεν τον της φθορας καθαι
ρετην σοι προσπιπτωμεν τω ανα
σταντι εκταφου και μονω Θεω ημων

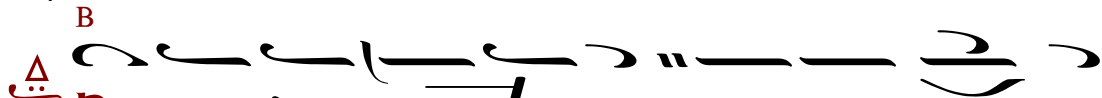

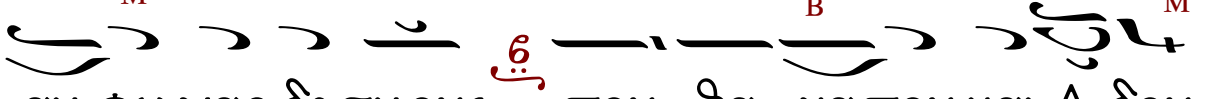
ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

την εν σταυρω σου ουθειαν κενωσιν
προ ορων Αββα κουμ εζεστη κωως ε
βοα σου δυναστων διεκοψασ κρατος Α
γαθει ομιλων τοις εν Αδη ως Παν το
δυναμοος (Δις)
δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα
σοι

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

^B
^Δ
Εβδομηνση ημερον ηγιασας
^Δ
ην ευλογησας πριν καταπασει τωνερ
^Δ
γων παραιεις γαρ τα συμπαντα και καινο
^Δ
ποιεις σαββατιζων Σωτη ηρμου και
 (Δις)
ανακτω με ενοος

^M
^Δ
Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

Πνευματι

^B
^Δ
Ρωμαι οοτηητι του κρειττο
^Δ
νος εκνικησαντος σου της σαρκος ηη
^Δ
ψυχης σου διηρηται σπαρατ του σα
^M
αμφω γαρ δεσμούς του θανατου και Αδου

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

^B
Λο γε τω κρα τει ει σου ου

^M ^Δ
^{6.} και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

^B ^Δ
^{6.} Ο Α της Λο γε ε συ ναν τη σας σοι

ε πι κρα ν θη βρο τον ο ρων τε θ ε ε ω με

νον ^{6.} κα τα στι κτον τοις μω λω ψι και παν

σθε νου ρ γον ^{6.} ^Δ τω φρι κτω της μο ρ φη ης

δε δι α πε φω νη η κε εν ^{6.}

Καταβασία. ^Γ ^Χ ^B
^Δ ^{6.} ^Γ ην εν Σταυ ρω ω σου ου θει

αν κε νω σιν ^{6.} ^Δ προ ο ρων Αβ βα κου με ζε ^B

στη κω ως ε βο α ^{6.} συ δυ να στων δι ε κο

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

σοι

^B
^Δ **Ν**ε ο ποι εις τους γη γε νεις ^ε ο Πλα

στουρ γος χο ι κος χρη η μα τι σας ^Δ και σιν

δων και τα φος υ πεμ φαι νου σι ^ε το συ νον σοι

^ε Λο ο ο γε μυστη ριον ^ε ο ευ σχη η η

μων γαρ βου λευ της ^Δ την του σε φυ σαν τος

^B βου λην σχη η μα τι ζει ^ε εν σοι με γα λο πρε

^B ^ε πωσ και νο ποι ου ουν το ος με ε (Δις)

^ε ^Δ **Δ**ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ^Δ

^Δ ^M ^B **Δ**ι α θα να του το θνη τον ^ε δι α

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

τα φης το φθαρτον με εταβαλλεις α φθαρ
τι ζεις γαρ θε ο πρεπεστατα α πα
θα να τι ι ι ζων το προσλημμα η
γαρ σα α αρξ σου δι α φθοραν ουκ οι δε δε
σποτα ου δε η ψυχη σου ου εις Αδου
ζε νο πρεπως εγ κα τα λε λει ει πται
αι

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην

Εξ α λο χευ του προ ελ θων και λογ
χει θεις την πλευραν Πλα αστουρ γε μου εξ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

αντες οι εν τη γη α γα λ λι α σο ον

ται αι *Ωδή στ' . Ο Είρμος*

υ νε σχε ε θη α λ λ ου κα α τε σχε θη

στερ νοις κη τω οις Ι ω νας σου γαρ τον τυ υ

πον φερων του πα θοντος και τα φη δο θε

ε εντος ως εκ θα λα α μου του θη ρος

α νε θο ρε προ σε φω νει δε τη κου ου στω δι

α οι φυ λασ σο ο ο με νοι μα ται α και

ψευ δη ε λε ον αυ τοις εγ κα τε λι πε ε

τε ε (Δις)

Δο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

σοι ^Δ

^Β ^Δ Ἄ νη ρε ε θης αλλου δι ι η ρε θης

^Μ ^ε Λο γε ης με τε σχες σαρκος ^ε ει γαρ και

^{Γσ} ^Ν λε ε λυ ται σου ο Να ος εν τω και ρω ω του

^{ΒΘ} ^γ Πα α α θους ^ε αλλ λα και ου ου τω μι α ην

^ε ^ε υ πο στα σις ^ε της Θε ο τη τος και τη ης

^Μ ^Δ σαρκος σου ^ε εν αμ φο τε ε ε ροις γαρ εις

^Β ^Δ υ πα ρ χεις Υι ος ^ε Λο γος του Θε ου Θε ος

^ε ^ε και αν θρω ω πο ος (Δις)

^Δ ^ε Ἄ ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

^Δ Πνευ μα τι

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

^B
^Δ Βροτο κτο ο νον αλλου θε ε οκτονον
⁶ ε φυ το πταισμα του Αδαμ ⁶ ει γαρ και πε
⁶ επον θε σου ^{Γσ} της σαρκος ηχο ^N ι κη ηου σι
^{B-Θ} ι ι α ^γ αλλ η θε ο ο της α πα θης διε
⁶ μει νε ^Δ το φθαρ τον δε σου προς αφθαρ σι ι
⁶ ι αν με τε στοι χει ω σας ⁶ και αφθα α
⁶ αρ του ζω ης ^Δ ε δει ζας πη γην εζ Α
⁶ να στα σε ε ω ως
⁶ ^M και νυν και α ει ^Δ και εις τους αι ω νας
⁶ των αι ω νων α μην
⁶ ^B ^Δ Βα σι λε ευ ει αλλου και αι ω νι ζει ⁶

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

του θη ρος α νε θο ρε προ σε φω νει δε τη
κου ου στω δι α οι φυ λασ σο ο ο με νοι
μα ται α και ψευ δη ε λε ον αυ τοις εγ κα
τε λει πε τε ε ε

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆς χάριτι.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Coί, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Cὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄.

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὁρᾶται, καὶ σμύρνη καὶ σινδόνι ἐνειλημμένος, ἐν μνημείῳ κατατίθεται, ὡς θνητὸς ὁ Ἀθάνατος. Γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἦλθον μυρίσαι, κλαίουσαι πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι. Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ, Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ συνέχων τὰ πάντα ἐπὶ σταυροῦ ἀνυψώθη, καὶ θρηνεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις, τοῦτον βλέπουσα κρεμάμενον γυμνὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου, ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, καὶ τὸ φέγγος οἱ ἀστέρες ἀπεβάλλοντο, ἡ γῆ δὲ σὺν πολλῶ τῷ φόβῳ συνεκλονεῖτο, ἡ θάλασσα ἔφυγε, καὶ αἱ πέτραι διερρήγνυντο, μνημεῖα δὲ πολλὰ ἠνεώχθησαν, καὶ σώματα ἠγέρθησαν ἁγίων Ἄνδρῶν. Ἄδης κάτω στενάζει, καὶ Ἰουδαῖοι σκέπτονται συκοφαντῆσαι Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν, τὰ δὲ Γύναια κρᾶζουσι. Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ καὶ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Τῆ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στίχοι.

Ἰωάννη, σκίρτησον ὡς Ἰωάννης,

Οὐ γαστρὸς ἐντός, ἀλλὰ τῆς Ἐδέμ ἔνδον.

Ἰοκτωκαιδεκάτη Ἰωάννης νέκυς ὤφθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σάββα τοῦ Στρατηλάτου καὶ Γότθου.

Στίχοι.

Ἐπελθε, Σάββα, φθαρτὸν ἡδέως ὕδωρ,

Ὡς ἂν πίνης ἀφθαρτον ἡδονῆς ὕδωρ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ Ἐπισκόπου Χαλκηδόνος.

Στίχοι.

Θραύσας βέλη σά, καὶ μεταστάς σου, βίε,

Ἐξω βελῶν ὑπῆρξε Κοσμᾶς, ὡς λόγος.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ καὶ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀθανασίας τῆς θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Ἀθανασίας τῇ κορυφῇ προσφέρω,
Στέφανον ἀθάνατον διὰ τῶν λόγων.

Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ, τὴν θεόσωμον Ταφὴν, καὶ τὴν εἰς Ἄδου Κάθοδον τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐορτάζομεν δι' ὧν τῆς φθορᾶς τὸ ἡμέτερον γένος ἀνακληθέν, πρὸς αἰωνίαν ζωὴν μεταβέβηκε.

Στίχοι.

Μάτην φυλάττεις τὸν τάφον, κουστῳδία.

Οὐ γὰρ καθέξει τύμβος αὐτοζωΐαν.

Τῇ ἀνεκφράστῳ σου συγκαταβάσει, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

χη την πλευραν και στενει πυριθειω
δα πανωμενος εις σωτηριαν ημων
των με ελωδουντων Λυτρωτα ο Θε
ος ευλοογητος ει
δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα
σοι
Ολβιος τα αφος εν εαυτω ω
ω γαρ δεξαμενος ως υπνουουντα τον
Δημιουργον ζωης θησαυρος θειος ανα
δε δεικται εις σωτηριαν ημων των με
ελωδουντων Λυτρωτα ο Θεος ευ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

λο ο γη τος ει

Δο ζα Πα τρικαι Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Μ Νο μω θα νο ον των την εν τω τα α

α φω κα τα θε σιν η των ο ολων δε χε

ται ζω η και του τον πη γην δει κνυ σιν

ε γερ σε ως εις σω τη ρι αν η μων των

με ε λω δουν των Λυ τρω τα ο Θε ος

ευ λο ο γη τος ει

Μ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Μι α υ πη ηρ χεν η εν τω Α α
α δη α χω ριστος και εν τα αφω και εν
τη Ε δεμ Θε ο της Χρι στου συν Πα τρι
και Πνευ μα τι εις σω τη ρι αν η μων
των με ε λω δουν των Λυ τρω τα ο Θε
ος ευ λο ογη τος ει
Κατα βα σια. Α φρα στον θα αυ μα ο
εν κα μι ι ι νω ρυ σα με νος τους ο
σι ι ους Παι δας εκ φλο γος εν τα φω νε κρος
α πνους κα τα τι θε ται εις σω τη ρι
αν η μων των με ε λω δουν των Λυ τρω

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

τα ^{ζ'} ο Θεός ευλογητός ει ^{6.}

ᾠδὴ η' . Ὁ Εἰρμὸς .

^χ ^Μ ^Β ^Μ ^Δ
Εκστηθι φριττων ουρανε και σαλευ
θητωσαν τα θεμελια της γης ^{6.} ^Μ ^Δ
ιδου ου

γαρ εν νεκροις λογιζεται ο εν υψιστοις
οικων ^Δ και τα φωσμι κρωζε νο οδοχειται ^{6.}

^Μ ^Β ^Μ
ον Παιδες ευλογειτε Ιερειεις ανυ
μνειτε ^{6.} ^Β
λαος υπερψου ουτε εις παν

^{6.} (Δίς)
τας του ους αιωνας

^{6.} ^Δ
δοξα σοι ο Θεός ημων δοξα

^Δ
σοι

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Λελυται αχραντος ναος την πεπτω
κυι ανδευ να νιστη σισκηνην Αδα
αμ γαρ τω προτερω δευτερος ο εν υψι
στοις οικων κατηλθε μεχρις Αδου ουτα μει
ων ον Παιδες ευλογει τε Ιερειεις
α νυ μνει τε λαος υπερ υψου ουτε
εις παντας τους αιωνας (Δις)
Ευλογουμεν Πατερα Υιον και
Αγιον Πνευματον Κυριον
Πεπαυται τολμα Μαθητων Αρι
μαθαιος δε αριστευει Ιωσηφ νεκρο

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ον γαρ και γυμνον θεω μενος τον επι παν
των θεων αι τειται και κηδευει ει κραυγα
ζων οι παιδες ευλογειτε ι ερει
εις ανυμνειτε λαος υπερευου ουτε
εις παντας τους αιωνας
και νυν και αι και εις τους αιωνας
των αιωνων αμην
των θαυματων των καινων ωα
γαθητος ωαφραστου ανοχης εκωνων
γαρ υπογην σφραγιζεται ο εν υψι
στοις οικων και πλανος θεος συκοφαντει

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ται ^M ^B ^M
ον παιδες ευ λο γει τε ι ε ρει εις
α νυ μνει τε ^B ^M ^Δ ⁺
λα ος υ πε ρυ ψου ου τε
^B
εις παν τας του ους αι ω νας
^χ ^M ^Δ ⁺ ^χ
Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ
νου μεν τον Κυ ρι ον
^M ^B ^M ^Δ
Εκ στη θι φρι των ου ρα νε και σα λευ
^B ^M ^Δ
θη τω σαν τα θε με λι α της γης ι δου ου
γαρ εν νε κροις λο γι ζεται ο εν υ ψιστοις
^B ^Δ ^B ⁺ ^Δ ^B ⁺ ^Δ
οικων και τα φω σμι κρω ξε νο ο δο χει ται
^M ^B ^M
ον παιδες ευ λο γει τε ι ε ρει εις α νυ
^B ^M ^Δ ⁺ ^B
μνει τε λα ος υ πε ρυ ψου ου τε εις παν

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

τας του ουσαι ω ω να α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...
Καὶ ὁ α' χορὸς ἀρχεταὶ τῆς Θ' Ὠδῆς.

^χ ^Δ ^M ^Δ
Μη ε πο δυ ρου ου μου Μη τε ερ κα θο

ρω σα εν τα φω ο ον εν γα στρι α νευ σπο

^B ^M ^Δ
ρας συ νε λα βες Υι ον Α να στη η η σομαι

γαρ και δο ζα σθη σομαι και υ ψω σω εν

^B ^Δ ^ε
δο ο ζη α παυ στως ως Θε ος τους εν πιστει

^M ^ε (Δίς)
και πο θω σε με γα λυ νο ον τα ας

^ε ^Δ
δο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα

σοι

^ε ^Δ
ε πι τω ζε νω σου το κω ω τας ο

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Μη η τερ της εκ δι κη σε ως τους εχ θρους
εν Σταυρω ω γαρ πα τα ζας ως Θεος α να
στησομαι α αυ θις και με γα λυ νωω σε
ε

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην

Α γαλ λι ασθω η κτι σι ις ευ φραι
νε σθω σαν παν τες οι γη γε νεις ο γαρ
εχ θρος ε σκυ λε ευ ται Α δης με τα μυ ρων
Γυ ναι αι αι κες προ συ παν τα τω σαν τον
Α δαμ συν τη Ε ευ α λυ τρου μαι πα γ γε νη

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

και τη τριτη η με ε ρα ε ζα να στη

σοο μαι αι

Καταβασία. ^ΓΜη ε πο δυ ρου ου μου Μη τε

ερ κα θω ρω σα εν τα φω ο ον εν γα στρι

α νευ σπο ρας συ νε λα βες Υι ον Α να στη

η η σο μαι γαρ και δο ζα σθη σο μαι

και υ ψω σω εν δο ο ζη α παυ στω σως Θε ος

τους εν πι στει και πο θω σε με γα λυ νον τα

α ας

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Μετὰ τὴν Θ' Ὡδὴν
ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ ἐπόμενα Τροπάρια,
ἥτοι τὰ ἐγκώμια,
εἰς τρεῖς στάσεις.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ.

ᾠχος πλ. α'.

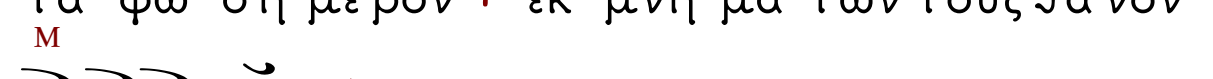
Τὰ Ἐγκώμια.

1. ^χ ^π _π _q **Η** ζω η εν τα φω κα τε τε ε ε
 Φης Χρι στε και Αγ γε λων στρα τι αι αι
 ε ξε πλητ τον το συγ κα τα βα σιν δο ζα
 ζουσαι την σην

2. ^χ ^π _π _q **Η** ζω η πως θνη σκεις πως και τα α
 α φω οι κεις του θα να του το βα σι ι
 λει ον λυ εις δε και του Α δου τους νε κρους ε
 ζα νιστας

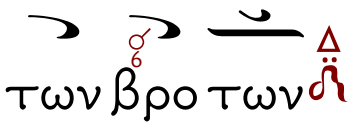
ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

3. ^Π
^π₉
Με γα λυ νο μεν σε Ι η σου ου ου
^κ ^Δ ^κ ^Δ

Βα σι λευ ^κ ^Μ και τι μω μεν την Τα φη ην και
^κ ^Μ ^Δ ^Μ

τα Πα θη σου ^κ ^Μ δι ων ε σω σας η μας εκ της
^σ₆ ^Δ

φθο ρας ^Δ

4. ^Π
^π₉
Με τρα γης ο στη σας εν σμικρω ω
^κ ^Δ ^κ ⁺

κα τοι κεις ^κ ^Μ Ι η σου παμ βα σι λε ευ
^Δ ^κ ^Μ ^Δ

τα φω ση με ρον ^κ ^Μ εκ μνη μα των τους θανον
^Μ ^σ₆ ^Δ

τας νιστων ^Δ

5. ^Π
^π₉
Ι η σου Χρι στε μου Βα σι λε ε ευ
^κ ^Δ ^κ ⁺

του παν τος ^κ ^Μ τι ζη των τοις εν τω Α α
^Δ ^κ ^Μ ^Δ ^Μ

δη ε λη λυ θας ^κ ^Μ η το γε νος απο λυσαι

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

των βροτων

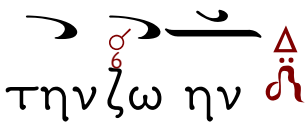
6. Ο

Δε σποτης παντων κα θο ρα α α
ται νε κρος και εν μνη μα τι και νω ω κα
τα τι θεται ο κε νω σας τα μνη μει α των

νε κρων

7. Η

ζω η εν τα φω κα τε τε ε ε
θης Χρι στε και θα να τω σου τον θα α να
τον ω λε σας και ε πη γα σας τω κο σμω

την ζω ην

8. Ι

η σου γλυ κυ μοι και σω τη η η
ρι ον φως τα φω πως εν σκο τει νω ω

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

κα τα κε κρυψαι ω α φα του και αρ ρη
του α νο χης

9. και εν τα φω ε δυς και των κο ο ολ
πων Χρι στε των πα τρω ων ου δα μω ως
α πε φοιτη σας του το ζε νον και πα ρα δο
ζον ο μου

10. Επι γης κα τη λθες ι να σω ω
σης Α δαμ και εν γη μη ευ ρη κω ως
του τον Δε σπο τα με χρις Α δου κα τε λη λυ
θας ζη των

11. Η ζω η του τα φου γευ σα με ε ε

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

νη Χριστος εκ θα να του τους βρο του ους
η λευ θε ρω σε και τοις πα σι νυν δω ρει
ται την ζω ην

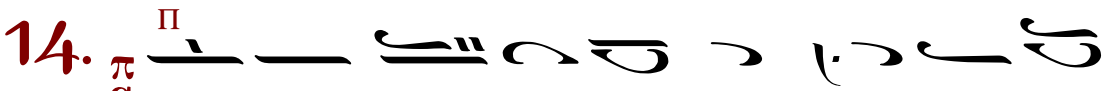

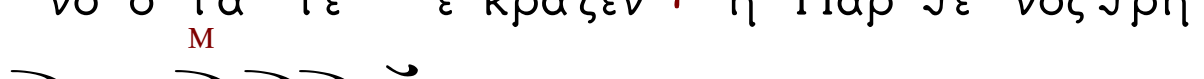
12. Προ σκυ νω το Πα θος α νυ μνω ω

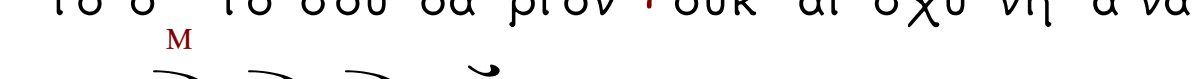
την Τα φην με γα λυ νω σου το κρα α
τος Φι λαν θρω πε δι ων λε λυμαι πα θων
φθο ρο ποιων

13. Η αν εν θα πτη τα φω καν εις Α α α

δου μο λης αλ λα Σω τερ και τους τα α
φους ε κε νω σας και τον Α δην α πε γυ
μνω σας Χρι στε

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

14. ^Π
^π₉
Οι μοι φως του κο σμου οι μοι φω

ω ως το ε μον ^κ ^Δ ^κ Ι η σου μου πο θει

νο ο τα τε ε κρα ζεν ^κ ^Μ η Παρ θε νος θρη

νω δου σα γο ε ρως ^Δ

15. ^Π
^π₉
Φ θο νου ρ γε α λα στο ρ φο νου πλη

η η ρη ς λα ε ^κ ^Δ ^κ καν σιν δο νας και αυ

το ο το σου δα ριον ^κ ^Μ ουκ αι σχυ νη α να

σταν τος του Χρι στου ^Δ

16. ^Π
^π₉
Ου ρα νι ου μυ ρου ποι αν ε ε ε

σ χε ς τι μη ν ^κ ^Δ ^κ του τι μι ου τι ε δε ε ζω

αν τα ζι ον ^κ ^Μ λυ σσαν ευ ρε ς κα τα ρω τα τε Σα

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ταν ^Δ_Δ

17. ^Π_π

^ω Θε ε και Λο γε ω χα ρα α α

^Δ η ε μη ^κ πως ε νεγ κω σου τα φη ην

^Μ την τρι η με ρον ^κ Νυν σπα ρατ το μαι τα

σπλαγ χνα μη τρι κως ^Δ_Δ

18. ^Π_π

^Γ ρις μοι δω σει υ δωρ και δα κρυ υ υ

^κ ων πη γας ^Μ η Θε ο νυμ φος Παρ θε ε νος

^κ ε κραυ γα ζεν ^κ ι να κλαυ σω τον γλυ κυν μου

⁶ Ι η σουν ^Δ_Δ

19. ^Π_π

^Π ο τε ι δω Σω τερ σε το α α α

^κ χρο νον φως ^κ την χα ραν και η δο νη ην

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

της καρ ^Δ ^Κ ^Μ ^Δ ^Μ
διδασμου ^χ ^η Παρ ^Δ ^φ ^ν ^ο ^ς ^α ^ν ^ε ^β ^ο ^α
γο ^ε ^ρ ^ω ^ς

20. Δόξα...

^Π ^π ^η ^ν ^υ ^μ ^ν ^ο ^υ ^μ ^ε ^ν ^Λ ^ο ^γ ^ε ^σ ^ε ^τ ^ο ^ν
^Α ^ν ^υ ^μ ^ν ^ο ^υ ^μ ^ε ^ν ^Λ ^ο ^γ ^ε ^σ ^ε ^τ ^ο ^ν
πα ^α ^α ^ν ^τ ^ω ^ν ^Θ ^ε ^ο ^ν ^χ ^η ^σ ^υ ^ν ^Π ^α ^τ ^ρ ^ι ^κ ^α ^ι ^τ ^ω ^Α
γι ^ι ^ω ^σ ^ο ^υ ^Π ^ν ^ε ^υ ^μ ^α ^τ ^ι ^χ ^η ^κ ^α ^ι ^δ ^ο ^ξ ^α ^ζ ^ο ^μ ^ε ^ν
την ^φ ^ε ^ι ^α ^ν ^σ ^ο ^υ ^Τ ^α ^φ ^η ^ν

21. Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

^Π ^π ^η ^ν ^υ ^μ ^ν ^ο ^υ ^μ ^ε ^ν ^Λ ^ο ^γ ^ε ^σ ^ε ^τ ^ο ^ν
^Μ ^α ^κ ^α ^ρ ^ι ^ζ ^ο
μεν ^σ ^ε ^Θ ^ε ^ο ^τ ^ο ^ο ^ο ^κ ^ε ^α ^γ ^ν ^η ^κ ^α ^ι ^τ ^ι ^μ ^ω
μεν ^τ ^η ^ν ^Τ ^α ^φ ^η ^ν ^τ ^η ^ν ^τ ^ρ ^ι ^η ^μ ^ε ^ρ ^ο ^ν ^τ ^ο ^υ ^γ ^ι
ου ^σ ^ο ^υ ^κ ^α ^ι ^Θ ^ε ^ο ^υ ^η ^μ ^ω ^ν ^π ^ι ^σ ^τ ^ω ^ς

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον Τροπάριον.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

νε κρο ον η πλω με νον γη κα θο ρων τα
φριτ τει νυν τα Σε ρα φιμ

6. Γη σ ο ο κα ατ α ρ χ α ας μο νω νευ
μα τι πη ζ ας τον γυ υ ρον απ νους ως βρο
το ος κα θυ πε δυ γην τω θε α μα τι δε
φρι ζον ου ρα νε

7. Θ ρη νο ον ι ι ε ε ρο ον δευ τε
α σω μεν Χ ρι στω θ α νο ον τι ως τα Μυ
ρο φο ρα χ αι αι ρε τε γυ ναι α α κου σω
με θ α Ε λ λ η νων γε νε αι

8. Μυ ρο ον α α λ η η θω ως συ α κε

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

νω τον υ παρχεις Λο ο γε ο θεν σοι και
μου υ ρα προ σε φερον Μυ ρο φο ροι μου ρα
ζωων τι Θε ω

9. επτη η ξε εν Α α δα αμ Θε ου

βαι νον τος εν Πα ρα δει ει σω χαι ρει δε
προς Α α δην φοι τη σαν τος α να στας μεν
νυν και πα λαι πε πτω κως

10. ε το ον του ου πα αν το ος γλυ κα

σμον η Μη τηρ κα θο ρω ω σα πο μα πο
τι ζο ο με νον το πι κρον κα τα βρε χει
ο ψεις δα κρυ σι πι κροις

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

11. ^Π ^π ⁹ ^ο ^μ ^{μα} ^α ^{το} ^ο ^γ ^{λυ} ^υ ^{κυ} ^υ ^Δ ^{και} ^{τα}
_____ ^Μ ^Κ
_____ ^χ ⁹ ^π ^{ως} ^{νε} ^{κρο}
_____ ^Δ ⁹ ^ε ^{γω} ^{φρι} ^{ττω} ^α
_____ ^Μ
_____ ⁹ ^{νε} ^{βο} ^α ^Ι ^ω ^{ση} ^φ

12. ^Π ^π ⁹ ^Υ ^μ ^{νου} ^{ους} ^Ι ^ι ^ω ^ω ^{ση} ^η ^φ ^Δ ^{και} ^{Νι}
_____ ^Μ ^Κ
_____ ^χ ⁹ ^α ^{δου} ^{σι}
_____ ^Δ ⁹ ^Χ ^{ρι} ^{σω} ^ω ^{νε} ^{κρω} ^θ ^{εν} ^{τι} ^{νυ} ^ν ⁹ ^{συν} ^{αυ} ^{τοι} ^ς ^{δε} ^α
_____ ^Μ
_____ ⁹ ^{δει} ^{και} ^{τα} ^Σ ^ε ^{ρα} ^{φι} ^μ

13. ^Π ^π ⁹ ^Μ ^υ ^{ροι} ^{οι} ^ς ^{σε} ^ε ^Χ ^{ρι} ^ι ^{στε} ^ε ^Δ ^ο ^{Νι}
_____ ^Μ ^Κ
_____ ^χ ⁹ ^{κο} ^{δη} ^{μος} ^{και} ^ο ^Ε ^υ ^{σχη} ^η ^{μων} ⁹ ^{νυ} ^ν ^{και} ^{νο}
_____ ^Δ ⁹ ^π ^{ρε} ^π ^{ως} ^{πε} ^{ρι} ^{στει} ^{λαν} ^{τες} ⁹ ^α ^{νε} ^{βο} ^η

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

^M
σανω φριζον πασα γη ^Δ
^Δ

14. ^Π
^π ^q ^Γ ^Δ
Εδυ υς Φωω του ουρ γε ε ^Δ και συ ^M

νε δυ σοι το φως η λι ι ου ^χ ^q τρο μω

^K δε η ^Γ ^Δ ^χ ^q ^Δ
Κτι ι σις συ νε χεται σε κη ρυτ

^M
του σα των παν των Ποιη την ^Δ
^Δ

15. ^Π
^π ^q ^Γ ^Δ
δε ε Μαα θηη τη ην ^Δ ον η ^M ^K

γα πη σας και σην Μη τε ε ρα ^χ ^q Τεκνον και

^M ^Γ ^Δ ^χ ^q ^Δ
φθογ γη ην δος γλυ κυ τα τον α νε βο α

^M
θρηνω δου σα η Α γνη ^Δ
^Δ

16. ^Π
^π ^q ^Γ ^Δ
ει δε ε το ον σει ει σμο ον ^Δ ε κα ^M ^K

^χ ^q ^Δ
τον ταρ χος και τα ση μει ει α και Υι ον

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Θε ^Mου ου σε ε κη ρυτ τε ^{χ. q̇}σταυ ρω θεν τα
και θανον τα δι η μας ^{Δ. Δ̇}

17. ^{Π. π. q̇}Χ λαι να αν ε εμ παι αι γ μου ου ^{Δ. Δ̇}τον ^M

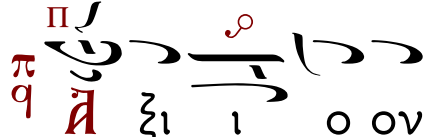
Κο σμη το ρα παν των εν δυ υ εις ^{χ. q̇}ος τον ^K
ου ρα νον κα τε στε ρω σε ^{χ. q̇} και την γην δε κα ^{Δ. Δ̇}
τε κο σμη σε λαμ πρως ^M

18. ^{Π. π. q̇}Ο ιμοι οι ω ω Υι ι ε ε ^{Δ. Δ̇}η Α πει ^M

ραν δρος θρη νει και λε ε γει ^{χ. q̇}ον ως Βα σι ^K
λε ε α γαρ ηλ πι ζον ^{χ. q̇}νυν κα τα κρι τον ο ^{Δ. Δ̇}
ρω εν τω Σταυ ρω ^M

19. ^{Π. π. q̇}Υ μνοι οις σου ου Χρι ι στε ε ^{Δ. Δ̇}νυν την

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

22. Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον.

ε ε στι ι
δο ο την
ε κτει ναν τα
του εχθρου ου ου ου ου ου ου

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οί, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῶν Χερουβὶμ ἐπαναπαυόμενος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

4. ^B ⁶ ^λ ^π ⁹
Ους ε θρε ψε το μα α αν να δι
δου σι τω Σω τη η η ρι ^Δ ^δ ^λ ^π ⁹
χο λην και ο
ο ζος α α α μα ⁶ ^λ

5. ^B ⁶ ^λ ^π ⁹
Ω της πα ρα φρο συ υ υ νης και
της Χρι στο κτο νι ι ι ας ^Δ ^δ ^λ ^π ⁹
της των προ φη
η το κτο ο ο νων ⁶ ^λ

6. ^B ⁶ ^λ ^π ⁹
Ως α φρων υ πη ρε ε ε της προ
δε δω κεν ο μυ υ υ στης ^Δ ^δ ^λ ^π ⁹
την α βυσ σο
ον σο φι ι ι ας ⁶ ^λ

7. ^B ⁶ ^λ ^π ⁹
Κα τα τον Σο λο μω ω ν τα βα
θυσ το στο μα βο ο ο θρος ^Δ ^δ ^λ ^π ⁹
Ε βραι ω ν πα

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

α ρα νο ο ο μων^{6λ}

8. ^B ^{6λ} ^{π9} ^Π
0 Ι ω ση φ κη δε ε ευ ει με

^B τα τω Νι κο δη η η μω^Δ νε κρο πρε πω

ως τον Κτι ι ι στην^{6λ}

9α. ^{6λ} ^{π9} ^Π ^B
ω γλυ κυ μου ε ε ε αρ γλυ κυ τα

τον μου Τε ε εκνον^Δ που ε δυ σου ου το

κα α αλ λος^{6λ}

9. ^B ^{6λ} ^{π9} ^Π
ω ζω ο δο τα Σω ω ω τερ η

^B δο ξα τω σω κρα α α τει^Δ τον Α δην κα

α θε λο ο ον τι^{6λ}

10. ^B ^{6λ} ^{π9} ^Π
Γ ον θα να τον θα να α α τω^{π9} συ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

^B 5 — — υ 5 5 5 Δ Γ Γ Γ 5
Θα να τοις Θε ε ε ε μου δὶ δυ να μει σου
ου τη θει ει ει α ⁶_λ

11. ^B 5 5 5 5 Π 5 5 5 π 9 Γ
⁶_λ Η δα μα λις τον Μο ο ο σχον εν

^B 5 — — υ 5 5 5 Δ Γ Γ Γ 5
ζυ λω κρε μα σθε ε εν τα δὶ η λα λα ζε
εν ο ρω ω ω σα ⁶_λ

12. ^B 5 5 5 5 Π 5 5 5 π 9 Γ
⁶_λ Ω φως των οφ θα λμω ω ω ν μου γλυ

^B 5 — — υ 5 5 5 Δ Γ Γ Γ 5
κυ τα τον μου Τε ε εκνον δὶ πως τα φω νυ
υν κα λυ υ υ πτη ⁶_λ

13. ^B 5 5 5 5 Π 5 5 5 π 9 Γ
⁶_λ Πι κραν χο λην και ο ο ο ζος οι

^B 5 — — υ 5 5 5 Δ Γ Γ Γ 5
κτιρμον ε πο τι ι ισθης δὶ πι κρι ας λυ
υ ω ν γε ε ευ σιν ⁶_λ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

14. ⁶ ^λ ^Β ^Π ^π ⁹
Ἄ να στη θι Οι κτι ι ρ μον η
μας εκ των βα ρα α α θρων ε ζα νι στω
ων του Α α α δου

15. ⁶ ^λ ^Β ^Π ^π ⁹
Ἄ να στα Ζω ο δο ο ο τα η
σε τε κου σα Μη η η τηρ δα κρυρ ρο ου
ου σα λε ε ε γει

16. ⁶ ^λ ^Β ^Π ^π ⁹
Ὅ ρα νι αι Δυ να α α μεις ε
ζε στη σαν τω φο ο ο βω νε κρον σε κα
α θο ρω ω ω σαι

17. ⁶ ^λ ^Β ^Π ^π ⁹
Ἐ κλαι ει με τα θρη η η νων η
πα να γνος σου Μη η η τηρ Σω τηρ μου νε

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ε κρω θε ε εν τα ⁶_λ

18. ^B_λ ⁶ ^π₉ ^B_λ
Ερ ρα ναν τον τα α α φον αι Μυ ρο

φο ροι μυ υ υ ρα ^Δ_λ λι αν πρω ι ι ελ

⁶ (Υ')
θου ου σαι ^λ

19. ^B_λ ⁶ ^π₉ ^B_λ
Ει ρη νην Εκ κλη σι ι ι α λα

^B_λ ω σου σω τη ρι ι ι αν ^Δ_λ δω ρη σαι ση

η Ε γε ε ερ σει ⁶_λ

20. Δόξα... ^B_λ ⁶ ^π₉ ^B_λ
Ω Τρι ασ Θε ε ε ε μου

^B_λ Πα τηρ Υι ος και Πνε ε ευ μα ^Δ_λ ε λε η

⁶_λ σο ον τον κο ο ο σμον

21. Και νυν... ^B_λ ⁶ ^π₉ ^B_λ
I δειν την του Υι ου

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ου ου σου ^π Α ^Β ναστασιν Παρ θε ε ε νε ^Δ α
ξι ω σο ον σου ς δου ου ου λους ^ε ^λ

22. Καί πάλιν τὸ πρῶτον. ^ε ^λ ^Β ^Δ ^Α ^Π ^π ^Β ^Δ ^Α ^Π
^Α ^Ι γε νε αι αι

^Π πα α α σαι ^π υ μνον τη Τα φη η η σου ^Δ προ
σφε ρου σι ι Χρι στε ε ε μου ου ου ^ε ^λ

Αἴτησις. Ἐκφώνησις: Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς Εἰρήνης ...καὶ εὐθύς τὰ Εὐλογητάρια.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

πα αν τα α ας ε λευ θε ρω ωσαν τα
ευ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε
δι δα α ζο ο ον με τα α α α δι ι και ω
ω μαα τα α α σου
Τιι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοις
δα κρυ υ υ σιν ω ω Μαα θη η τρι αι αι
κι ρνα α α τε ο ο αστρα α α πτωων
εν τω τα φω Αγ γε ε ε λος προ σε φθε εγ
γε ε το ταις Μυ υ ρο ο φο ο ο ρις ι ι δε
τε ε ε υ μεις το ον τα α α φον και αι η
η σθη η τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ ε ζα

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

νε ε ε ε στη του μνη η η ματος
ευ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε
δι δα α ζο ο ον με τα α α α δι ι και ω
ω μα τα α α σου
λι ι ι αν πρω ω ι Μυ ρο φο ο
ροι οι ε δρα α α μον προς το μνη η μα α σου
θρη νο ο λο ο γου ου ου σαι α α λλ ε πε ε
ε στη η προς αυ τας ο Α γ γε ε ε λος και
ει ει ει πε ε ε θρη νου ου ο ο και ι ρο
ος πε ε πα αυ ται αι μη η κλαι αι ε ε τε ε
ε την Α να α α στα σι ι ιν δε Α πο

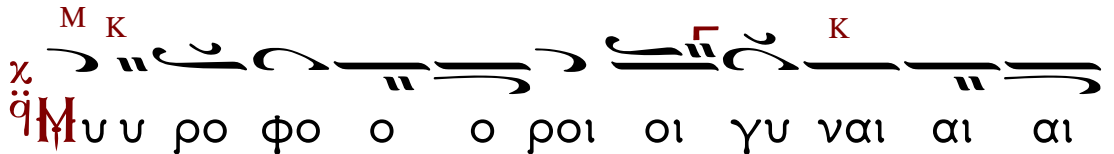
ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

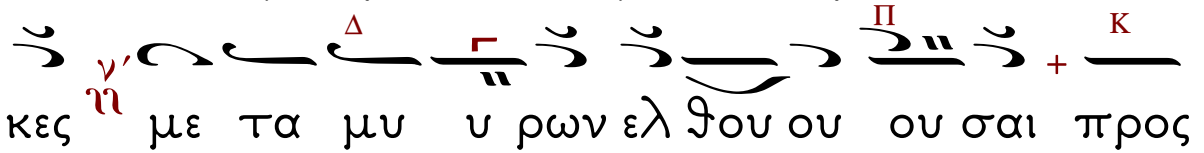

στο ολοις ει ειπα τε

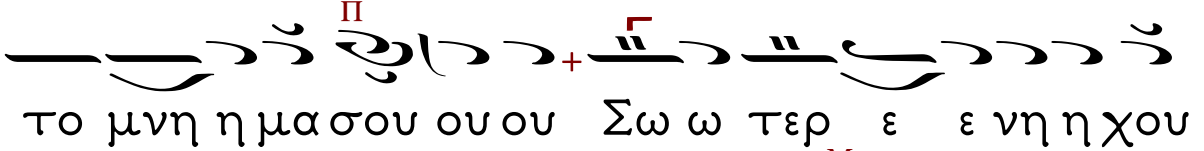

ευ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε

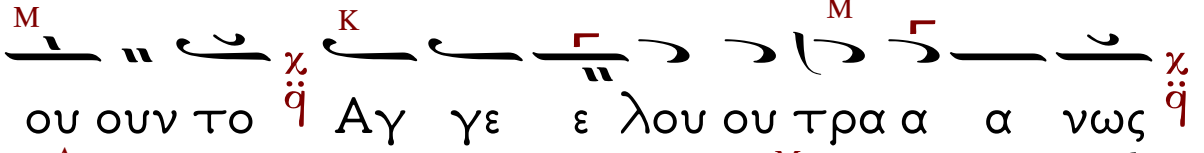

δι δα α ζο ο ον με τα α α α δι ι και ω

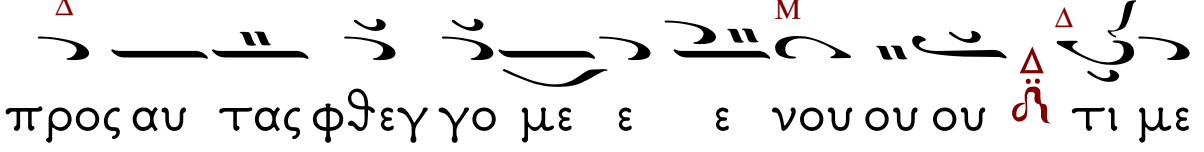

ω μα α τα α α σου

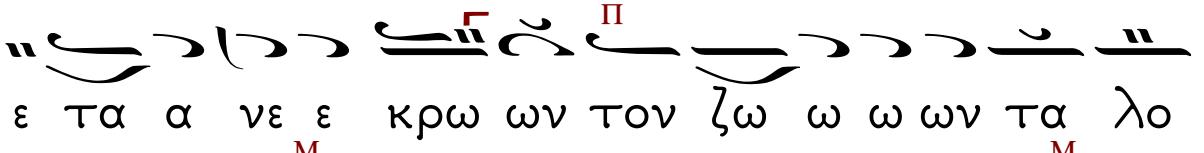

Μ υ υ ρ ο φ ο ο ρ ο ι ο ι γ υ ν α ι α ι α ι

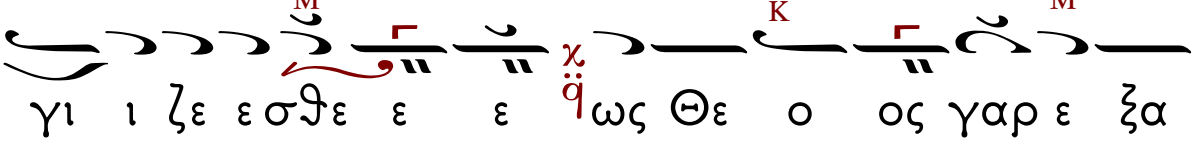

κε ς με τα μ υ υ ρ ω ν ε λ θ ο υ ο υ σ α ι π ρ ο ς

το μ ν η η μ α σ ο υ ο υ Σ ω ω τ ε ρ ε ε ν η η χ ο υ

ο υ ο υ ν τ ο Α γ γ ε λ ο υ ο υ τ ρ α α α ν ω ς

π ρ ο ς α υ τ α ς φ θ ε γ γ ο μ ε ε ε ν ο υ ο υ ο υ τι με

ε τ α α ν ε ε κ ρ ω ω ν τ ο ν ζ ω ω ω ν τ α λ ο

γ ι ι ζ ε ε σ θ ε ε ε ω ς Θ ε ο ο ς γ α ρ ε ζ α

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

νε ε ε ε στη του μνη η η ματος
δο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ι
ω ω Πνε ευ μα τι ι ι
Προ ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε
ε ρα α και τον του ου του Υι ο ο ον τε ε
ε και αι το ο α α α γι ι ο ον Πνε ευ
μα την Α γι ι ι ι α αν Τρι α α α
δα εν μι α τη ου σι ι ι α α α συν τοις
Σε ε ρα α φι ιμ κρα α ζο ον τες το Α α α
α γι ος Α α γι ι ο ο ος Α α α γι
ος ει Κυ υρι ε

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω ω
νας των αι ω ω ω νων α α α μη η
ην
Ζω ο δο ο ο ο τη ην τε κου ου ου
σα α ε λυ τρω ω σω Παρ θε ε ε νε ε ε
τον Α α δα α αμ α α μαρ τι ι ι ας
χαρ μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ α α
αν τι λυ υ π ης πα ρε ε ε σχε ε ες ρευ
σα αν τα α ζω ω η ης ι ι θυ υ νε προς
τα αυ τη ην δε ε ε ο εκ σου ου σα ρ κω
θει ει εις Θε ος και αν θ ρω πος

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

^Π
^Δ **Α**λ λη η λου ι ι α α α ^χ ^ῥ **Α**λ λη η
 λου ου ι ι α ^Δ **Α**λ λη η λου ι ι α α δο ο
^Δ ^Π (Δίς)
 ζα σοι ο ο ο ^Θε ος ^Δ **Α**

Τὸ τρίτον. ^Π
^Δ **Α**λ λη η λου ι ι α α α ^χ ^ῥ
 Α αλ λη η η λου ου ι ι ι α ^π ^κ Α α
 αλ λη η λου ου ι ι α α ^χ ^ῥ ^Δ δο ο ζα
 σοι ο ^Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^π ^ῥ

Μικρὰ Συναπτή. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...»

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ω
χ
Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το
πλη θος της με γα λω συ υ νης αυ του
Cη με ρον συ νε ε ε χει τα α φος τον
συ νε χον τα πα λα μη η η την κτι ι σιν
κα λυ υ υπτει λι ι θος τον κα λυ ψαν
τα α ρε τη η η τους ου ρα νου ους υ
πνοι η ζω η και Α α δης τρε ε ε μει
και Α δα μ των δε σμω ω ωων α πο λυ υ
υ ε ε ε ε ται δο ο ζα τη ση οι κο

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ο ο νο μι ι α δι ης τε ε λε ε σας παν
τα σα β βα τι σμο ον αι ω ω ω νι ι ι
ι ον ε δω ρη σω η μιν την πα να
γι αν εκ νε κρω ν σου ου Α α να α α στα α
α α σιν
Α ι νει τε αυ τον εν η χω σα λ πι γ γος
αι νει τε αυ τον εν ψα λ τη ρι ω ω
ω και αι αι κι θα α ρα
Τι το ο ρω με ε νον θε ε ε α α
α α μα τις η πα ρου ου ου σα κα
τα α α πα α α αυ σις ο Βα σι λε υς

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

των αιωνων την δια Παθους τε λεεσας

οιοιοιοκοοονοομιιιανεντααφω

σααββατιιιιζεικαινονημινπα

ρεεχωνσααββατισμοναυτωωβοη

ηησωωωωμενΑνασταοθεε

οςκριιωντηηνγηηνοτισυβα

σιλεευειςειειειςτουουουςαιωωνας

οαμετρητοονεεχωντομεεγαα

εεελεεεεος

Αινειτεαυτονεντυμπανωκαι

χορωαινειτεαυτονενχορδαιαιςκαιορ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

γα α α α α νω
Δευ τε ι δω μεν την ζω ην η ημων εν
τα α φω ω ω κει με ε νην ι να τους εν
τα φοις κει με ε νους ζω ω ω ο ο ο ποι
η η ση δευ τε ση με ερον τον εξ Ι ου
δα υπνουουν τα θε ω ω ω με νοι προφη
τι κως αυ τω ε εκ βο η η σω ω ω μεν
Α να πε σων κε κοι οι μη η σαι αι ως λε ε
ε ε ων τις ε γε ρει ει σε ε Βα σι λευ
αλλ α ναστη η θι ι αυ τε ζου σι ι ι ι
ως ο δους ε αυ τον υ περ η μων ε ε

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

εκουσι ωως Κυρι εε δοοο

ζαα αα σοι

Ἦχος Πα

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ

η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις αλ

λα λαγ μου πα σα πνο η αι νε σα α τω

τοον Κυ ριον

Η τη σα α το Ι ω σηφ το σω μα

τουου Ι η η η σου και α πε θε ε το

εν τω και ανω αυ του μνημει ει ει ω

ε δει γα αρ α α αυ το ο ον ε εκ τα

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

α α φου ως εκ πα στα α δος προ ε ε ελ
 θειν ο συν τρι ψας κρατος θα α α να
 α α του ου και α νοι ζας πυ λα α ας Πα
 α α ρα α δει ει ει σου αν θρω ω ποις δο ο
 ο ζα α α σοι

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

υε ε Δο ο ο ζα Πα α τρι ι ι ι και Υι
 υι ω και Α γι ι ω Πνεευ μα α α τι
 Την σημε ε ε ρον μυ υ στι ι κως ο
 με ε γα α ας Μω ω υ υ υ σης προ
 δι ι ε ε τυ που ου το λε ε ε ε γων

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

και ευ λο ο γη η η σε ε ε εν ο ο
ο Θε ος την η με ε ρα α αν τη η
ην ε ε βδο ο ο ο μην του το γαρ ε ε στι
το ευ λο γη με ε ε νον Σαβ βα α α τον
α α αυ τη ε ε στιν η της κα τα
παυ σε ε ε ω ω ω η η με ε ε ε ρα εν
η κα τε παυ σεν α πο παν των των ερ γων
α αυ του ο Μο νο γε νης Υι ο ο ος
του Θε ε ε ου δι α της κα τα τον
Θα να τον οι οι οι κο ο ο νο ο μι ι ι ας
τη σαρ κι ι ι ι σαβ βα τι ι ι ι σας

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

και αι εις ο ο ην πα α λιν ε πα α α
νε ελθων δι α της Α να α στα σε ε ε ως
ε δω ρη η σα α το ο ο η μιν ζω
ην τη η ην αι ω ω ω νι ι ι ι ον
ως μο νος α γα θος και αι φι λα α αν θρω
ω ω ω πος

Ἦχος Δι

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ
χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

γάρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο Α
δης ηχ μαλω τισται ο Α δαμ ανα κε εκλη
ται η κα τα ρα νε νε εκρωται η Ευ
α η λευ θε ε ρω ται ο θα να τος τε θανα
τωται και η μεις ε ζω ο ποι η η θη μεν
δι ο αν υμνουντες βο ω ω μεν ευ λο
γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ
δο κη σας δο ο ο ζα σοι

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ.

Ἦχος δεύτερος. Ἐπιλογές.

Ἦχος $\overline{\text{Δ}}$ Δι

με $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Χ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ Δοξα σοι τω δειξαντι το φως
δοξα εν υψιστοις Θεω $\overline{\text{Δ}}$ και επι γης
ειρηνη $\overline{\text{Δ}}$ εν ανθρωποις δοκιμια

$\overline{\text{Δ}}$ Υμνουμεν σε ευλογουμεν σε επρο
σκυνομεν σε δοξολογουμεν σε $\overline{\text{Δ}}$ ευ
χαριστουμεν σοι $\overline{\text{Δ}}$ δια την μεγαλην
σου δοξαν $\overline{\text{Δ}}$

$\overline{\text{Δ}}$ Κυριε Βασιλευ $\overline{\text{Δ}}$ επουρανε Θε
εε Πατερ παντοκρατορ $\overline{\text{Δ}}$ Κυριε
Υιε μονογενης $\overline{\text{Δ}}$ Ιησου Χριστε $\overline{\text{Δ}}$

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

και Α α γι ον Πνε ε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων

την α μαρ τι ι αν του κο ο ο σμου ε

λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι ας του ου κο ο ο σμου

Προσ δε ζαι την δε η σιν η μων ο

κα θη με νος εκ δε ζι ων του Πα τρος και

ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει ει μο νος Α γι ος συ

ει ει μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

στος εις δο οζαν Θε ου Πατρος Α μην

Καθ ε κα αστην η μεραν ευ λο ο γη

σω σε ε και αι νε ε σω το ο νομα α σου

εις τον αι ω ω να και εις τον αι

ω να του αι ω ω ω νος

Κα τα ζι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η

ναι η μας

Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ε ε ο Θε

ος των Πα τε ρων η μων και αι νε τον

και δε δο ζα σμε νον το ο νομα α σου

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

εις τους αι ω ω νας Α μην

Γε νοι το ο Κυ ρι ε το ε λε ος σου

εφ η μας κα θα α περ η λ πι σα μεν ε

πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ζ ο ο ν

με τα δι και ω μα τα α α σου

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη θ ης η μιν

εν γε νε α και γε νε α Ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σο ο ν με ι α σαι την

ψυ χη η ν μου ο τι η μαρ το ο ο ν σοι

Κυ ρι ε π ρ ος σε κα τε φυ γ ο ν δι

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

δαζοον με ε του ποι ει ν το θε λημα σου

ο τι συ ει ει ο Θε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν

τω φω τι ισου ο ψο ομε θα φω ω ω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι

νω σκου σι ι ι σε ε **Α** γι ος ο Θε

ο ος Α γι ο ος Ι σχυ ρος Α γι ος

Α α θα να τος ε λε η σον η μα α α ας

(Δίς) **Α** γι ος ο Θε ο ος Α γι

ο ος Ι σχυ ρος Α γι ος Α α θα

να τος ε λε η σον η μα α α ας

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Δοξα Πατρι και Υιω και Α

γιω Πνευματι

και νυν και αι και εις τους αιω

νας των αιωνων αμην

Αγιος Αθανασος ελεη

σον ημασ *Ἀσματικόν.*

Ααααααααγιο

οοοοοοοοοοοο

Ααααααααγιοοο

Ιισχυροοοοοοοοοο

Αγιος αααθανααατος ε

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ρα α γε εν τω του Σω ω τη η η η ρος θα α
να α α α α τω ω ο Ι ι ω ω ση φ θε
α α σα α α με ε ε ε νος προ ση λ θε
τω Πι ι λα α α τω και κα θι ι ι κε
τε ευ ει λε ε ε ε γων δο ο ο ος μοι οι
του ου ου ου του ο ο ο ον του ο ο ον
ξε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
νον τον εκ βρε φου ους ω ως ξε ε ε ε ε
νον ξε νω θε ε ε εν τα α εν κο ο ο ο
σμη δο ος μοι οι του ου ου ου του ον τον ξε ε
ε ε νο ον ον ο μο φυ λοι μι σου ου ου

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ου ουντες θα να του ου σιν ω ως ξε ε
ε ε νο ον δο ο ο ο ο ος μοι του τον τον
ξε ε ε ε νο ο ον ον ξε νι ζο ο μαι
αι βλε ε πει ειν του θα να α του το ξε
ε ε ε νον δο ο ο ο ο ο ος μοι οι
του ου ου τον τον ξε ε ε ε νον ο στις οι
δε ξε νι ι ζειν τους πτω χου ου ου
ους και αι τους ξε ε ε ε νους δο ο ο ο
ο ος μοι του τον τον ξε ε ε ε νο ο ον
ον Ε βραιοι τω φθοο ο νω ω α πε ξε νω
ω ω σα αν κο ο ο ο σμω δο ο ος μοι

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

του ου ου τον το ο ον ζε ε ε ε ε νον

ι να κρυ υ υ υ υ ψω εν τα α α α φω

ο ο ος ωως ζε ε ε ε ε ε ε ε ε

νος ουκ ε ε ε χει τη ην κε ε ε φα λη

ην που κλι ι ι ι νη δος μοι οι του ου ου

το ο ον του τον το ο ον ζε ε ε ε ε νο ον

ον η η μη τη ηρ ο ο ρω ω ω ω ω

ω ω σαα νε κρω θε ε ε εν τα α ε βο

ο ο ο ο ο ο α α α α ω γι υι υι

ε ε ε ε ε και θε ε ε ε ε μου ει

και τα σπλαγχνα α τι ι τρω σκο ο ο μαι

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

τον πα ρε ε χο ο ο ον τα πα α α α σι
 ζω ην αι αι ω ω ω νι ι ι ι ον και
 το με ε γα ε ε λε ε ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ς

Ὁ Προεστῶς: Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία.

Ἀπολυτίκια.

Ὁ τε κα τη ηλ θες προς τον θα
 να τον η ζω η η α θα α να τος το
 τε τον Α δην ε νε εκρω σας τη α στραπη
 της Θε ο τητος ο τε δε και τους τε θνε
 ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη σας
 πα σαι αι Δυ να μεις των ε που ρα νι

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

^Δ ^Μ ^Δ
Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο
του ξυ λου κα θε λων ^Μ ^Β το α χραν τον σου Σω
ω ω ω μα ^Μ ^Δ σιν δο νι κα θε ρα ει λησας
και α ρω ω μα σιν ^Μ εν μνη μα τι και νω
^Β κη δευ σας α πε θε το ο ο ^Δ

Καὶ εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης τὸ τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος β΄.

Ὁ συνέχων τὰ πέρατα, τάφω συσχεθῆναι κατεδέξω Χριστέ, ἵνα τῆς τοῦ Ἄδου καταπτώσεως, λυτρώσης τὸ ἀνθρώπινον καὶ ἀθανατίσας, ζωώσης ἡμᾶς, ὡς Θεὸς ἀθάνατος.

Δόξα Πατρὶ...

Καὶ ἀθανατίσας, ζωώσης ἡμᾶς, ὡς Θεὸς ἀθάνατος.

Καὶ νῦν...

Ὁ συνέχων τὰ πέρατα, τάφω συσχεθῆναι κατεδέξω Χριστέ, ἵνα τῆς τοῦ Ἄδου

καταπτώσεως, λυτρώσης τὸ ἀνθρώπινον καὶ ἀθανάτισας, ζωώσης ἡμᾶς, ὡς Θεὸς ἀθάνατος.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μγ΄ (43).

Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν.

Στίχ. Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΛΖ΄ 1-14)

Ἐγένετο ἐπ’ ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, καὶ ἐξήγαγέ με ἐν πνεύματι Κυρίου, καὶ ἔθηκέ με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου, καὶ τοῦτο ἦν μεστὸν ὀστέων ἀνθρωπίνων, καὶ περιήγαγέ με ἐπ’ αὐτά, κύκλωθεν κύκλω, καὶ ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα, ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου, καὶ ἰδοὺ ξηρὰ σφόδρα. Καὶ εἶπε πρὸς με. Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ ζήσεται τὰ ὀστέα ταῦτα; καὶ εἶπα. Κύριε, Κύριε, σὺ ἐπίστασαι ταῦτα. Καὶ εἶπε πρὸς με. Προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὀστᾶ ταῦτα, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς. Τὰ ὀστᾶ τὰ ξηρά, ἀκούσατε λόγον Κυρίου, τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὀστέοις τούτοις. Ἴδοὺ ἐγὼ φέρω εἰς ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς, καὶ δώσω εἰς ὑμᾶς νεῦρα, καὶ ἀνάξω εἰς ὑμᾶς σάρκας, καὶ ἐκτενῶ ἐφ’ ὑμᾶς δέρμα, καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος. Καὶ

προεφήτευσα, καθὼς ἐνετείλατό μοι Κύριος. Καὶ ἐγένετο φωνὴ ἐν τῷ ἐμὲ προφητεῦσαι, καὶ ἰδοὺ σεισμός, καὶ προσήγαγε τὰ ὀστᾶ, ἑκάτερον πρὸς τὴν ἁρμονίαν αὐτοῦ. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἐπ’ αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο, καὶ ἀνέβαινον ἐπ’ αὐτὰ δέρμα ἐπάνω, καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς. Καὶ εἶπε πρὸς με. Προφήτευσον, ἐπὶ τὸ πνεῦμα, υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον, καὶ εἶπὲ τῷ πνεύματι. Τάδε λέγει Κύριος Κύριος. Ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἐλθέ, καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους, καὶ ζησάτωσαν. Καὶ προεφήτευσα, καθ’ ὅ,τι ἐνετείλατό μοι, καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, καὶ ἔζησαν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν, συναγωγὴ πολλὴ σφόδρα. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς με, λέγων. Υἱὲ ἀνθρώπου, τὰ ὀστᾶ ταῦτα, πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἐστίν, αὐτοὶ λέγουσι. Ἐρηρὰ γέγονε τὰ ὀστᾶ ἡμῶν, ἀπώλωλεν ἡ ἐλπίς ἡμῶν, διαπεφωνήκαμεν. Διὰ τοῦτο προφήτευσον, καὶ εἶπὲ πρὸς αὐτούς. Τάδε λέγει Κύριος Κύριος. Ἴδοὺ ἐγὼ ἀνοίγω τὰ μνήματα ὑμῶν, καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ἀνοιξαί με

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

τοὺς τάφους ὑμῶν, τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου. Καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος, ἐλάλησα, καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος Κύριος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς. Ψαλμὸς θ' (9).

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. Ε' 6-8, Γαλ. Γ' 13-14)

Ἀδελφοί, μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ᾦτε νέον φύραμα, καθὼς ἐστε ἄζυμοι, καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός. Ὡστε ἐορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. Χριστὸς γὰρ ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα. Γέγραπται γάρ. Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου, ἵνα

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

εἰς τὰ ἔθνη ἢ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλειπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοί, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον...(κζ' 62-66)

Τῇ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευὴν συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον λέγοντες, Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν, Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κλέψωσιν αὐτὸν καὶ εἴπωσιν τῷ λαῷ, Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης. Ἔφη αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Ἔχετε

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

κουστωδίαν· ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς οἶδατε. Οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφάλισαντο τὸν τάφον σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας.

Ὁ χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

ΙΕΡΕΥΣ: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

ΙΕΡΕΥΣ: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Παράσχου Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Παράσχου Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Παράσχου Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Παράσχου Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοία ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Παράσχου Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Π αράσχου Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορός: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Σοί, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Κύριε, Ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὄκκατι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

τὴν κτίσιν, σοι ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος καὶ δεόμεθά σου, ἅγιε ἁγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἰ τι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

ΙΕΡΕΥΣ: **Κ**ὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Σ**οφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: **Ε**ὐλόγησον

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Στερεῶσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, πόλει καὶ ἐνορίᾳ (κώμη) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ· τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν Ζωοποιὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν ἁγίων,
ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε
Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

*Ἡ καταγραφὴ τῶν Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδὸς»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.*

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὅ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὅ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸ τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὅ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμεέον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὅ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ἦρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἀὕτη ἡ θάλασσα ἢ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπό κάθε αἴτηση]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

τω α να σταν τι εκ νε κρων ^{π ρ} ο τι αυ τος ε
στι ιν ο Θε ος η μων ^{Δ ρ} ο λυ τρω σα με
νος η μας εκ των α νο μι ω ω ν η μων ^{π ρ}
^χ ^{π ρ} ^Π **Ε** αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε ^{Δ ρ} τις υ πο στη σε
ται ^{Δ ρ} ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν ^{Δ ρ}
^{Δ ρ} **Δ** ευ τε λα οι υ μνη σω μεν και προ σκυ
νη σω μεν Χρι στον ^{Δ ρ} δο ξα ζον τες αυ του
την εκ νε κρων α να στα σιν ^{π ρ} ο τι αυ τος
ε στι ιν ο Θε ος η μων ^{Δ ρ} ο εκ της πλα
νης του εχ θρου ^{Δ ρ} τον κο σμον λυ τρω σα α με ε

^π ⁹
 νος ^χ
^π ⁹ **Ε** νε κεν του ο νο μα τος σου υ
 πε μει να σε Κυ ρι ε **Δ** **Δ** υ πε μει νεν η
 ψυ χη μου εις τον λο γον σου **Δ** **Δ** ηλ πι σεν η
 ψυ χη μου ε πι τον Κυ ρι ον **Δ** **Δ**
^Π
Δ **Δ** **Τ**ω Πα θει σου Χρι στε πα θων η λευ θε ρω
 θη η μεν ^π ⁹ και τη Α να στα σει σου εκ φθο ρας
 ε λυ τρω θη η με εν Κυ ρι ι ε δο ο ο ο
 ζα α α α σοι ^π ⁹

Σπχηρά Ἰδιόμελα Ἦχος πλ. δ'

^χ ^ν ^Ν
Δ **Δ** **Α** πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ

κτος^{β λ} α πο φυ λα κης πρω ι ας^{λ χ β λ} ελ πι
 σα τω Ισρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι
 ι ον^{γ δ}
^{Μ Ν}
 ρη με ρον ο Α δης στε ε νων βο α
 Δ σου νε φε ε ρε ε μοι^{β λ} ει τον εκ Μα ρι ας γεν
 νη θεν τα α μη η υ πε δε ε ζα α α α
 μην^{γ δ} ελ θω ων γα αρ ε επ ε ε με το κρα α
 το ος μου ε ε ε λυ υ υ υ σε^{Δ δ} πυ λας
 χαλ κας συ υ υ νε τρι ι ψε^{β λ} ψυ χας ας κα α
 α τει ει ει χον το ο πριν^{Δ δ} Θε ο ος ων α
 νε ε ε στη η η σε^{γ δ} δο ο ζα Κυ ρι ι ε

ε τω ω Στα αυ ρω ω ω σου ^Δ και αιτη Α ανα

στα ^γ α α σει ει ει ει σου ^Δ

^χ ^γ ^Δ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε

ος ^β και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις ^β και

αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ^χ ^β ^γ εκ πα

σων των α νο μι ω ω ω ν α α α αυ του ^γ ^Δ

^γ ^Δ Γη με ρον ο Α δης στε ε νων βο α

^Δ σου νε φε ε ρε ε μοι ^β ^γ ει τον εκ Μα ρι ας γεν

νη θεν τα α μη η υ πε δε ε ζα α α α

μην ^γ ^Δ ελ θω ων γα αρ ε επ ε ε με το κρα α

το ος μου ε ε ε λυ υ υ υ σε ^Δ ^γ πυ λας

ε ρ ε ε ν α τ ω ω ν θ α ν ο ο ο ο ν τ ω ν
 του τον δε κα α τε ε χ ει ν ο ο λ ω σ ου ο υ κ ι ι
 σ χ υ υ υ υ ω α λ λ α π ο λ ω με τ α α του
 ου του ω ν ε β α α σ ι ι ι λ ε ε ε ε υ
 ο ν ε γ ω ει χ ο ν τ ο υ σ ν ε κ ρ ο υ σ α π α ι α ι ω
 ω ω ν ο ς α λ λ α ο υ τ ο ς ι ι δ ο υ ο υ πα α
 α ν τ α ς ε ε γ ει ει ει ει ρ ει δο ζ α α Κυ ρ ι ι
 ε ε τ ω ω Σ τ α υ ρ ω ω ω σου ου και αι τη Α να
 στα α α σ ει ει ει ει σου
 Ο τι ε κ ρ α τ αι ω θ η τ ο ε λ ε ο ς α υ
 του ε φ η μ α ς και η α λ η θ ει α του Κυ

ρι ου ^Δ με ε ε νει ει εις τον αι αι αι ω

ω ω ω να ^γ

^Μ ^Ν ^γ ^Δ η με ρον ο Α δης στε ε νων βο α

^Β ^λ κα τε ε πο ο θη μου το ο κρα α α α

τος ^γ ο Ποιμνη ε στα αυ ρω ω θη και τον Α

δαμ α α νε ε ε στη η η η σεν ^Δ ων περ

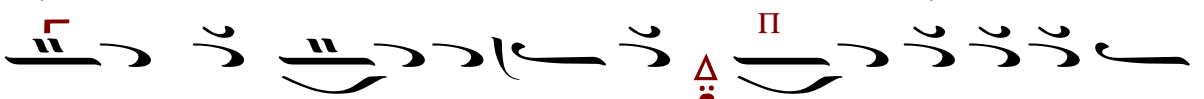

ε βα σι ι λευ ον ε ε ε στε ρη η μαι

αι ^Β ^λ και ους κα τε πι ον ι ι σχυ υ σας ^Β ^λ πα

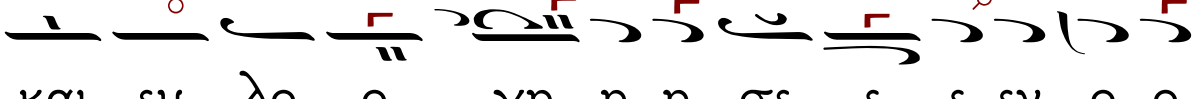

αν τας ε ζη η η με ε ε ε σα ^γ ε

κε νω σε τους τα αφους ο Σταυρω θεις ^Ν ουκ

ι ι σχυ υ ει του ου θα α να α α του το ο

^N ^M ^Δ
 κρα α α α τος ^γ δο ο ζα Κυ υ ρι ι ε ε
^Π ^Δ
 τω ω Σταυ ρω ω ω σου ου ^Δ και αι τη Α να στα
^N ^γ
 α α σει ει ει ει σου ^Δ

Δόξα... ἤχος πλ. β'

^Π ^Χ ^π ^Π
 υ ε ε Δο ο ο ζα Πα α τρι ι ι ι και Υι
^π ^π
 υι ω και Α γι ι ω Πνεευ μα α α τι
^Π ^π ^Δ ^α
 την σημε ε ε ρον μυ υ στι ι κως ο
^π ^σ ^Π ^Δ
 με ε γα α ας Μω ω υ υ υ σης ^Δ προ
^π ^π
 δι ι ε ε τυ που ου το λε ε ε ε γων
^σ ^σ
 και ευ λο ο γη η η σε ε ε εν ο ο
^Κ ^Δ ⁺
 ο Θε ος ^σ την η με ε ρα α αν τη η

ην ε ε βδο ο ο ο μην του το γαρ ε ε στι
το ευ λο γη με ε ε νον Σαβ βα α α τον
α α αυ τη ε ε στιν η της κα τα
παυ σε ε ε ω ω ς η η με ε ε ε ρα εν
η κα τε παυ σεν α πο παν των των ερ γων
α αυ του ο Μο νο γε νης Υι ο ο ος
του Θε ε ε ου δι α της κα τα τον
θ να τον οι οι οι κο ο ο νο ο μι ι ι ας
τη σαρ κι ι ι ι σαβ βα τι ι ι ι σας
και αι εις ο ο ην πα α λιν ε πα α α
νε ελ θων δι α της Α να α στα σε ε ε ως

ε δω ρη η σα α το ο ο η μιν ζω

ην τη η ην αι ω ω ω νι ι ι ι ον

ως μο νος α γα θος και αι φι λα α αν θρω

ω ω ω πος

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

την παγ κο σμι ον δο ζαν την εξ αν

θρωπων σπα ρει σαν και τον δε σπο την τε

κου ου σαν την ε που ρα νι ον πυ λην υ

μνη σω μεν Μα ρι αν την Πα ρ θε νον των Α

σω μα των το α α σμα και των πισ των το

εγ καλ λω πι σμα^{πρ} αυ τη γαρ α νε δειχθη ου
ρα νος^Δ και να ο ος της Θε ο τη τος^{πρ} αυ τη
το με σο τοι χον της εχ θρας κα θε λου σα ει
ρη η νην αν τει ση ξε και το Βα σι λει ον
η νε ω ξε^{πρ} ταυτην ουν κα τε χον τες της
πι στε ως την αγ κυ ραν^Δ υ πε ερ μα α χον
ε χο μεν τον εξ αυ της τε χθεν τα Κυ ριον^{πρ} θαρ
σει τω τοι νυν θαρ σει τω λα ος του Θε ου και
γαρ αυ τος πο λε μη σει τους εχ θρους ως παν το
δυ υ να α μο ο ος^Μ

πρ

ΦΩΣ ΙΛΑΡΟΝ.

Ἦχος Δι

Φως ι λαρων α γι ας δο ο ο ζης

α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι

ι ι ου α γι ου μα καρος Ι η σου

ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο

ο ον τες ε πι ι την η λι ου δυ

υ υ σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι

νον υ μνου ου μεν Πα τε ε ρα Υι ο ον

και α α γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον α

ζι ο ο ον σε εν πα α σι και ροις υ

μνει ει ει θαι αι φω ναις αι σι ι αις Υι

ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η η η η η ν
ο ο δι ι δου ους δι ο ο ο ο ο ο κο
ο σμος σε ε ε δο ο ζα α α α λει

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Σοφία.** Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(Κέφ. Α΄ 1-13)

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν ἄορατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκοτούς. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκοτός ἐκάλεσε νύκτα. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος. καὶ ἐγένετο οὕτως. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀναμέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα οὐρανόν. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν, καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα

δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν γῆν καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε θαλάσσας. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο οὕτως. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη.

Προφητείας Ἰωνᾶ τὸ Ἀνάγνωσμα. (α'-δ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Σ**οφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Εγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνάν, τὸν τοῦ Ἀμαθί λέγων· ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κήρυξον ἐν

αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς κακίας αὐτῆς πρὸς με. Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσίς ἐκ προσώπου Κυρίου καὶ κατέβη εἰς Ἰόππην καὶ εὔρε πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσίς καὶ ἔδωκε τὸν ναῦλον αὐτοῦ καὶ ἐνέβη εἰς αὐτὸ τοῦ πλεῦσαι μετ' αὐτῶν εἰς Θαρσίς ἐκ προσώπου Κυρίου. Καὶ Κύριος ἐξήγειρε πνεῦμα μέγα εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευε τοῦ συντριβῆναι. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτικοὶ καὶ ἀνεβόησαν ἕκαστος πρὸς τὸ θεὸν αὐτοῦ καὶ ἐκβολὴν ἐποιήσαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ κουφισθῆναι ἀπ' αὐτῶν. Ἰωνᾶς δὲ κατέβη εἰς τὴν κοίλην τοῦ πλοίου καὶ ἐκάθευδε καὶ ἔρρεγχε. Καὶ προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ πρωρεὺς καὶ εἶπεν αὐτῷ· τί σὺ ρέγγεις; ἀνάστα καὶ ἐπικαλοῦ τὸν Θεόν σου, ὅπως διασώσῃ ὁ Θεὸς ἡμᾶς καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα. Καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· δεῦτε βάλωμεν κλήρους καὶ ἐπιγνώμεν τίνος ἕνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν; καὶ ἔβαλον κλήρους, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ἰωνᾶν. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· ἀπάγγειλον ἡμῖν τίνος ἕνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν;

τίς σου ἡ ἐργασία ἐστὶ; καὶ πόθεν ἔρχη, καὶ τοῦ πορεύη, καὶ ἐκ ποίας χώρας καὶ ἐκ ποίου λαοῦ εἶ σύ; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· δοῦλος Κυρίου εἰμι ἐγὼ καὶ τὸν Κύριον Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐγὼ σέβομαι, ὃς ἐποίησε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· τί τοῦτο ἐποίησας; διότι ἔγνωσαν οἱ ἄνδρες, ὅτι ἐκ προσώπου Κυρίου ἦν φεύγων, ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτοῖς. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· τί ποιήσομέν σοι καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ἡμῶν; ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξήγειρε μᾶλλον κλύδωνα. Καὶ εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸς αὐτούς· ἄρατέ με καὶ ἐμβάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ὑμῶν· διότι ἔγνωκα ἐγὼ ὅτι δι' ἐμὲ ὁ κλύδων ὁ μέγας οὗτος ἐφ' ὑμᾶς ἐστὶ. Καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὴν γῆν καὶ οὐκ ἠδύναντο, ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξηγείρετο μᾶλλον ἐπ' αὐτούς. Καὶ ἀνεβόησαν πρὸς Κύριον καὶ εἶπαν· μηδαμῶς, Κύριε, μὴ ἀπολώμεθα ἕνεκεν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου τούτου, καὶ μὴ δῶς ἐφ' ἡμᾶς αἷμα δίκαιον, διότι σύ, Κύριε, ὄν τρόπον ἐβούλου, πεποίηκας. Καὶ ἔλαβον τὸν Ἰωνᾶν καὶ ἐξέβαλον αὐτόν εἰς τὴν

θάλασσαν, καὶ ἔστη ἡ θάλασσα ἐκ τοῦ σάλου αὐτῆς. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ μεγάλῳ τὸν Κύριον καὶ ἔθησαν θυσίαν τῷ Κυρίῳ καὶ ἠΰξαντο τὰς εὐχάς. Καὶ προσέταξε Κύριος κήτει μεγάλῳ καταπιεῖν τὸν Ἰωνᾶν· καὶ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. Καὶ προσηύξατο Ἰωνᾶς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους καὶ εἶπεν· Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου· ἐκ κοιλίας ἄδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου. Ἀπέριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με· πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον. Καὶ ἐγὼ εἶπα· ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου; Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη, ἔδου ἡ κεφαλή μου εἰς σχισμὰς ὀρέων. Κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι, καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή μου, πρὸς σὲ Κύριε ὁ Θεός μου. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἀπ' ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην, καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου εἰς ναὸν τὸ ἅγιόν σου. Φυλασσόμενοι

μάταια καὶ ψευδῆ ἔλεον αὐτῶν ἐγκατέλιπον. Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι, ὅσα ηὐξάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ. Καὶ προσέταξε Κύριος τῷ κῆτει, καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τὴν ξηράν. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν ἐκ δευτέρου λέγων· ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ κήρυγμα τὸ ἔμπροσθεν, ὃ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς σε. Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς καὶ ἐπορεύθη εἰς Νινευή, καθὰ ἐλάλησε Κύριος· ἡ δὲ Νινευὴ ἦν πόλις μεγάλη τῷ Θεῷ ὡσεὶ πορείας ὁδοῦ τριῶν ἡμερῶν. Καὶ ἤρξατο Ἰωνᾶς τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν ὡσεὶ πορείαν ἡμέρας μιᾶς καὶ ἐκήρυξε καὶ εἶπεν· ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ Νινευὴ καταστραφήσεται. Καὶ ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες Νινευὴ τῷ Θεῷ καὶ ἐκήρυξαν νηστείαν καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ αὐτῶν. Καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Νινευῆ, καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ περιεΐλετο τὴν στολὴν αὐτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ περιεβάλετο σάκκον καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ σποδοῦ. Καὶ ἐκηρύχθη καὶ ἐρρέθη ἐν τῇ Νινευὴ παρὰ

τοῦ βασιλέως καὶ παρὰ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ λέγων· οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη καὶ οἱ βόες καὶ τὰ πρόβατα μὴ γευσάσθωσαν μηδὲ νεμέσθωσαν μηδὲ ὕδωρ πιέτωσαν. Καὶ περιεβάλλοντο σάκκους οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη, καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν ἐκτενῶς· καὶ ἀπέστρεψαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηροῦς καὶ ἀπὸ τῆς ἀδικίας τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν λέγοντες· τίς οἶδεν εἰ μετανοήσει ὁ Θεὸς καὶ ἀποστρέψει ἐξ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα; Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν, καὶ μετενόησεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ κακίᾳ, ἣ ἔλάλησε τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐποίησε. Καὶ ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λύπην μεγάλην καὶ συνεχύθη, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον καὶ εἶπεν· ὦ Κύριε, οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι μου ἔτι ὄντος μου ἐν τῇ γῆ μου; διὰ τοῦτο προέφθασα τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσίς, διότι ἔγνων ὅτι σὺ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις. Καὶ νῦν, δέσποτα Κύριε, λάβε τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι καλὸν τὸ ἀποθανεῖν με μᾶλλον, ἢ ζῆν με. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰωνᾶν· εἰ σφόδρα

λελύπησαι σύ; Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνᾶς ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι τῆς πόλεως· καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἐκεῖ σκηνὴν καὶ ἐκάθητο ὑποκάτω αὐτῆς, ἕως οὗ ἀπίδῃ τί ἔσται τῇ πόλει. Καὶ προσέταξε Κύριος ὁ Θεὸς κολοκύνθη, καὶ ἀνέβη ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ Ἰωνᾶ τοῦ εἶναι σκιὰν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τοῦ σκιάζειν αὐτῷ ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτοῦ. καὶ ἐχάρη Ἰωνᾶς ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ χαρὰν μεγάλην. Καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς σκώληκι ἐωθινῇ τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐπάταξε τὴν κολοκύνθην, καὶ ἀπεξηράνθη. Καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς πνεύματι καύσωνι συγκαίοντι, καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωνᾶ· καὶ ὠλιγοψύχησε καὶ ἐπελέγετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ εἶπε· καλὸν μοι ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἰωνᾶν· εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ; καὶ εἶπε· σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ ἕως θανάτου. Καὶ εἶπε Κύριος· σὺ ἐφείσω ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης, ὑπὲρ ἧς οὐκ ἐκακοπάθησας ἐπ' αὐτὴν οὐδὲ ἐξέθρεψας αὐτήν, ἣ ἐγενήθη ὑπὸ νύκτα καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο. Ἐγὼ δὲ οὐ φείσομαι ὑπὲρ Νινευὴ τῆς πόλεως τῆς μεγάλης,

ἐν ἧ κατοικοῦσι πλείους ἢ δώδεκα μυριάδες ἀνθρώπων, οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν ἢ ἀριστερὰν αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλά;

Προφητείας Δανιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Σ**οφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(Κέφ. Γ', 1-23 καὶ Ὑμνου Τριῶν Παίδων 1-33)

Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν εἰκόνα χρυσῆν, ὕψος αὐτῆς πήχεων ἐξήκοντα, εὖρος αὐτῆς πήχεων ἕξ, καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ Δειριᾶ, ἐν χώρᾳ Βαβυλῶνος. Καὶ ἀπέστειλε συναγαγεῖν τοὺς ὑπάτους καὶ τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς τοπάρχας, ἡγουμένους τε καὶ τυράννους καὶ τοὺς ἐπ' ἐξουσιῶν καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν χωρῶν ἐλθεῖν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκόνης, ἣν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς. Καὶ συνήχθησαν οἱ τοπάρχαι, ὑπατοὶ, στρατηγοί, ἡγούμενοι, τύραννοι μεγάλοι, οἱ ἐπ' ἐξουσιῶν καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν χωρῶν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς εἰκόνης, ἣν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς, καὶ εἰστήκεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνης. Καὶ ὁ κήρυξ ἐβόα ἐν ἰσχύϊ· ὑμῖν λέγεται, λαοί, φυλαί, γλῶσσαι· ἧ ἂν ὦρα

ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου, συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς· καὶ ὃς ἂν μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Καὶ ἐγένετο ὅταν ἤκουον οἱ λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλῶσσαι, προσεκύνουν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς. Τότε προσήλθοσαν ἄνδρες Χαλδαῖοι καὶ διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ· βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι. Σὺ βασιλεῦ, ἔθηκας δόγμα πάντα ἄνθρωπον, ὃς ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης καὶ ψαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν καὶ μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Εἰσὶν ἄνδρες Ἰουδαῖοι, οὓς κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος,

Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῶ, οἱ οὐχ ὑπήκουσαν, βασιλεῦ, τῷ δόγματί σου, τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύουσι, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦσι. Τότε Ναβουχοδονόσορ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγῶ, καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. Καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· εἰ ἀληθῶς Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῶ, τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἔστησα, οὐ προσκυνεῖτε; Νῦν οὖν εἰ ἔχετε ἐτοιμῶς, ἵνα ὡς ἂν ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πεσόντες προσκυνήσητε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἐποίησα· ἔαν δὲ μὴ προσκυνήσητε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. καὶ τίς ἐστι Θεός, ὃς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου; Καὶ ἀπεκρίθησαν Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῶ λέγοντες τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ· οὐ χρεῖαν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ρήματος τούτου ἀποκριθῆναί σοι· ἔστι γὰρ Θεὸς ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς, ᾧ ἡμεῖς λατρεύομεν, δυνατὸς ἐξελέσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ

πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου, βασιλεῦ, ρύσεται ἡμᾶς· καὶ ἐὰν μή, γνωστὸν ἔστω σοι, βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν καὶ τῇ εἰκόνι, ἣ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦμεν. Τότε Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπὶ Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδυναγῶ, καὶ εἶπεν ἐκκαῦσαι τὴν κάμινον ἑπταπλασίως, ἕως οὗ εἰς τέλος ἐκκαῆ· καὶ ἄνδρας ἰσχυροὺς ἰσχύϊ εἶπε πεδήσαντας τὸν Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδυναγῶ ἐμβαλεῖν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐπεδήθησαν σὺν τοῖς σαραβάροις αὐτῶν καὶ τῖάραις καὶ περικνημίσι καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, ἐπεὶ τὸ ρῆμα τοῦ βασιλέως ὑπερίσχυσε καὶ ἡ κάμινος ἐξεκαύθη ἐκ περισσοῦ. Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι, Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδυναγῶ, ἔπεσον εἰς μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης πεπεδημένοι. καὶ περιεπάτουν ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν καὶ εὐλογοῦντες τὸν Κύριον. Καὶ συστὰς Ἀζαρίας προσύξατο οὕτως καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς εἶπεν· Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων

ἡμῶν, καὶ αἰνετόν, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀλήθεια, καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἰερουσαλήμ, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται. Καὶ πάντα, ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοιῆσαι τὸ στόμα· αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου καὶ τοῖς σεβομένοις σε. Μὴ δὲ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν διὰ Ἀβραάμ

τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν
δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου, οἷς
ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν ὡς τὰ
ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ
τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. Ὅτι, δέσποτα,
ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐσμεν
ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῆ σήμερον διὰ τὰς
ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ
τούτῳ ἄρχων καὶ προφήτης καὶ ἡγούμενος, οὐδὲ
ὀλοκαύτωσις οὐδὲ θυσία οὐδὲ προσφορὰ οὐδὲ
θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου
καὶ εὐρεῖν ἔλεος· ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη
καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείημεν ὡς
ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων καὶ ὡς ἐν
μυριάσιν ἄρνων πιόνων, οὕτως γενέσθω ἡ θυσία
ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον καὶ ἐκτελέσαι
ὄπισθέν σου, ὅτι οὐκ ἔσται αἰσχὺνη τοῖς
πεποιθόσιν ἐπὶ σέ. Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν
ὄλῃ καρδίᾳ καὶ φοβούμεθά σε καὶ ζητοῦμεν τὸ
πρόσωπόν σου, μὴ καταισχύνης ἡμᾶς, ἀλλὰ
ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ ἐξελοῦ
ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου καὶ δὸς δόξαν τῷ
ὀνόματί σου, Κύριε. καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ

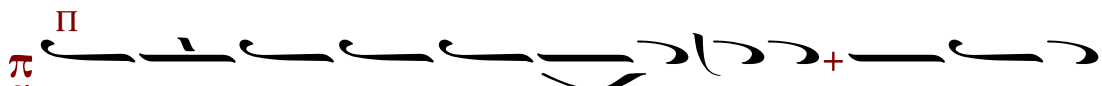

ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη· καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ Κύριος Θεὸς ὁ μόνος καὶ ἔνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην. Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ βασιλέως καίοντες τὴν κάμινον νάφθαν καὶ πίσσαν καὶ στυππίον καὶ κληματίδα. Καὶ διεχεῖτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαρακονταεννέα. Καὶ διώδευσε καὶ ἐνεπύρισεν οὓς εὔρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων. Ὁ δὲ ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἄζαρίαν εἰς τὴν κάμινον καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον, καὶ οὐχ ἤψατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ καὶ οὐκ ἐλύπησεν οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτοῖς. Τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ὕμνουν καὶ ἐδόξαζον καὶ ἠυλόγουν τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες· Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον καὶ ὑπεραινετὸν καὶ ὑπερυψούμενον εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου
καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος εἰς τοὺς
αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπιβλέπων ἀβύσσους,
καθήμενος ἐπὶ Χερουβὶμ καὶ αἰνετὸς καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος
εἶ ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας σου καὶ
ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς
αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ
οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς
τοὺς αἰῶνας.

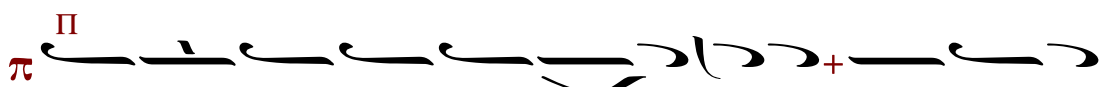

**Ἄνιστάμενοι δέ ἐνταῦθα ψάλλομεν
εἰς ᾠχον α΄.**

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

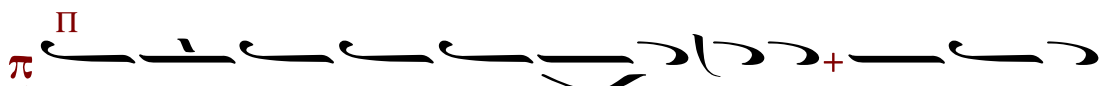

Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον.

^Π
^π₉ **Φ**ον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε
 ρυ ψου τε εις παν τας τουσαι ω νας ^π₉

Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον.

^Π
^π₉ **Φ**ον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε
 ρυ ψου τε εις παν τας τουσαι ω νας ^π₉

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον.

^Π
^π₉ **Φ**ον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε
 ρυ ψου τε εις παν τας τουσαι ω νας ^π₉

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον.

^Π
^π₉
Φον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε

ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας ^π₉

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος καὶ
καύσων, τὸν Κύριον.

^Π
^π₉
Φον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε

ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας ^π₉

Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ
ψῦχος, τὸν Κύριον.

^Π
^π₉
Φον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε

ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας ^π₉

Εὐλογεῖτε, πάχλαι καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ
νεφέλαι τὸν Κύριον.

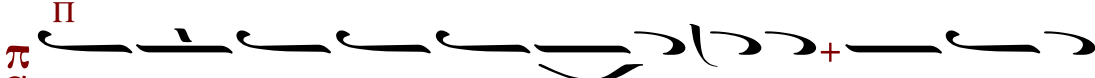

^Π
^π₉
Φον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε

ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας ^π₉

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον.

^Π
^π₉
Γον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε

ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας ^π₉

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα, καὶ ποταμοί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον.

^Π
^π₉
Γον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε

ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας ^π₉

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον.

^Π
^π₉
Γον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε

ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας ^π₉

Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον.

^Π
^π₉
Φον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε

ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας ^π₉

Εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου,
τὸν Κύριον.

^Π
^π₉
Φον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε

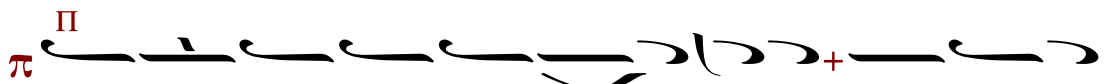

ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας ^π₉

Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων,
ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον.

^Π
^π₉
Φον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε

ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας ^π₉

Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἄζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν
Κύριον.

^Π
^π₉
Φον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε

ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας ^π₉

Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον.

π⁹ **9**^π **Φ**ον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε
ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας **π**⁹

Εὐλογοῦμεν Πατέρα Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

π⁹ **9**^π **Φ**ον Κυ ρι ον υ μνου ου μεν και υ πε
ρυ ψου μεν εις παν τας τους αι ω νας **π**⁹

Λινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

π⁹ **9**^π **Φ**ον Κυ ρι ον υ μνου ου μεν και δο ζο

λο γου μεν εις παν τας τους αι ω να α ας **π**⁹

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Τ**οῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο** Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπὸ τῶν

Χερουβείμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγών, ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρία μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στήναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ δοξολογίαν προσάγειν, Αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου. Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα, ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἁγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τα σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

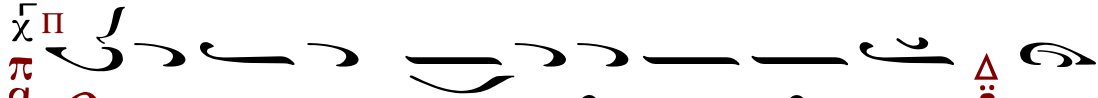
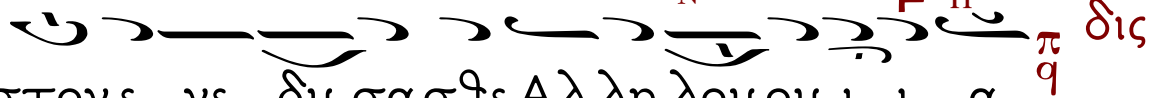
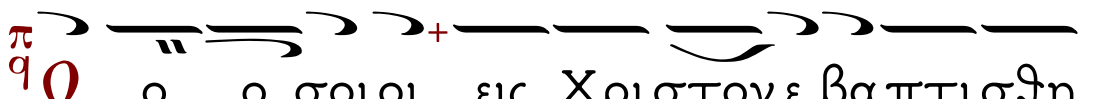

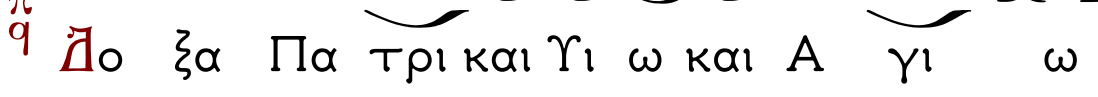

Οτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ

τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου.

Ἦχος ἧ Πα

Θ σοι εἰς Χριστον ε βαπτιση τε Χρι

στον ε νε δυσασθε Αλληλουου ι ι α δις

Θ ο ο σοι ο εἰς Χριστον ε βαπτιση

τε Χριστοον ε νε δυσασθε Αλληλουου

ι ι α

Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αιωνων αμην ^Δ _δ

^Δ _δ Χριστοον ενεδυσασθε ^N Αλληλουου

^Π _π α _π

^Π _π Δυυνααμεις _π

^Π _π Οσοιεις Χριστοον εεβαπτιι

ι σθηητε εε ^Δ _δ Χριστοοον εε

νεεεδυυσααασθεε ^M _μ ^Π _π Αλληλουουου

ουου ^Π _π ι ι ι ι α _π

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:

Προκείμενον: Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(Κεφ. ζ', 3-11)

Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα, ὡσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ Ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα, τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτία. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται

ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, εἰδότες, ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτία, ἀπέθανεν ἐφάπαξ, ὃ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς, νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτία, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη σοι.

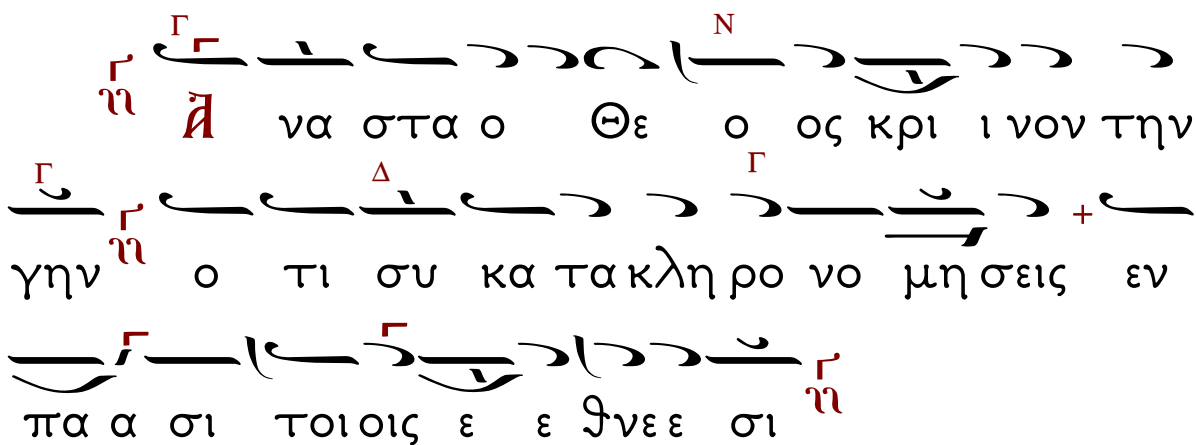
Ἦχος ᾠ Γα

Χ Γ Α Ν Δ Π Μ

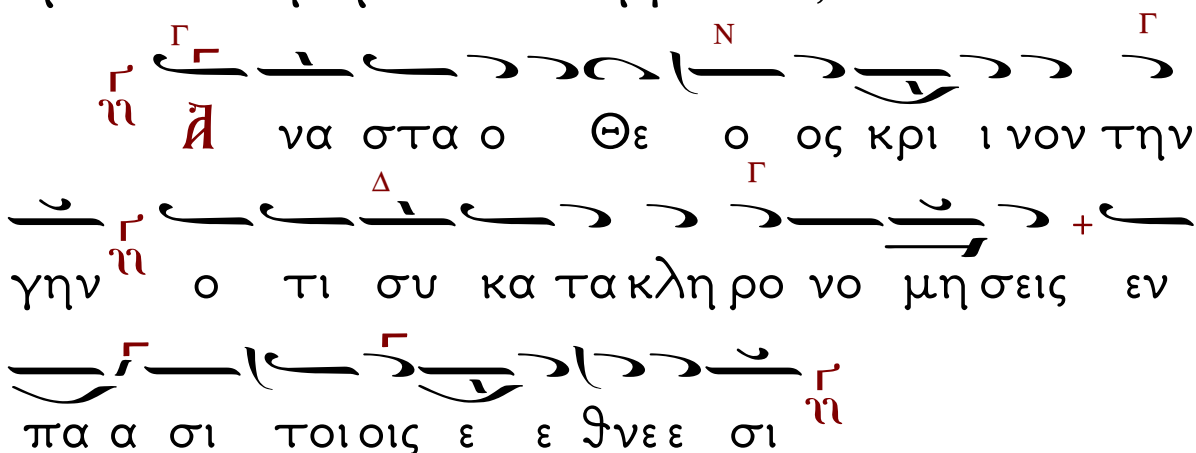
Ἰησοῦς υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ οὐκ ἐκείνην ἡμέραν ἀπέθανεν ἐφάπαξ, ὃ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς, νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτία, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἰησοῦς υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ οὐκ ἐκείνην ἡμέραν ἀπέθανεν ἐφάπαξ, ὃ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς, νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτία, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

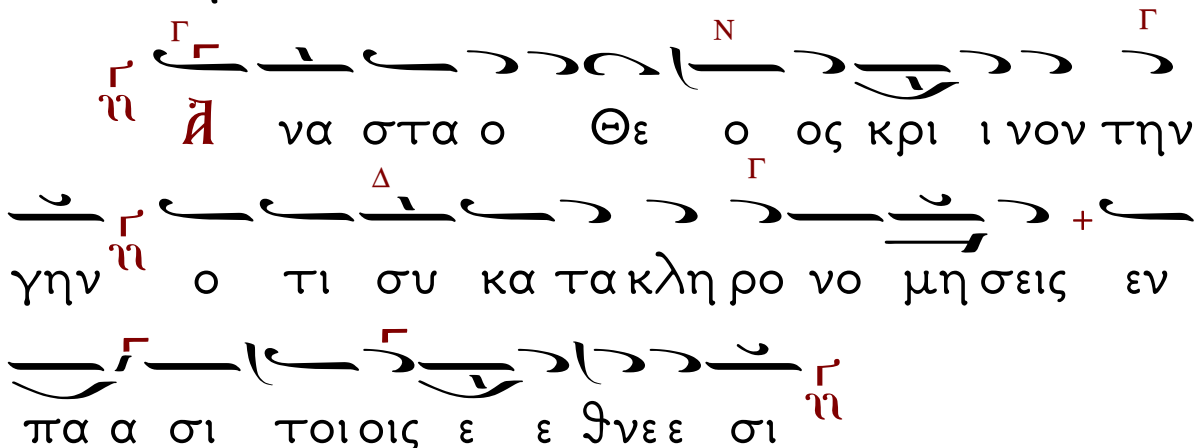
Στίχ. Ὁ Θεὸς ἔσται ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ.

Musical notation for the first passage, featuring a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The melody is written on a five-line staff with various note values and rests. The lyrics are written below the staff in a stylized Greek font. The text is: **Ἄ** να στα ο Θε ο ος κρι ι νον την γην ο τι συ κα τα κλη ρο νο μη σεις εν πα α σι τοι οις ε ε θνε ε σι

Στίχ. Ἔως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἀμαρτωλῶν λαμβάνετε;

Musical notation for the second passage, identical to the first. The text is: **Ἄ** να στα ο Θε ο ος κρι ι νον την γην ο τι συ κα τα κλη ρο νο μη σεις εν πα α σι τοι οις ε ε θνε ε σι

Στίχ. Κρίνατε ὀρφανῶ καὶ πτωχῶ, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε.

Musical notation for the third passage, identical to the first. The text is: **Ἄ** να στα ο Θε ο ος κρι ι νον την γην ο τι συ κα τα κλη ρο νο μη σεις εν πα α σι τοι οις ε ε θνε ε σι

Στίχ. Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ῥύσασθε αὐτόν.

Γ Γ Ν Γ
Ἄ να στα ο Θε ο ος κρι ι νον την
Δ Γ
Ἄ ο τι συ κα τα κλη ρο νο μη σεις εν
Γ Γ Γ Ἄ
πα α σι τοιοις ε ε θνεε σι

Στίχ. Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται, σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

Γ Γ Ν Γ
Ἄ να στα ο Θε ο ος κρι ι νον την
Δ Γ
Ἄ ο τι συ κα τα κλη ρο νο μη σεις εν
Γ Γ Γ Ἄ
πα α σι τοιοις ε ε θνεε σι

Στίχ. Ἐγὼ εἶπα, θεοί ἐστε, καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες, ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἶς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ: Πρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον...**(κη'1-20)**

Ὁψὲ Σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν Σαββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, θεωροῦσαι τὸν τάφον Καὶ ἰδοὺ, σεισμὸς ἐγένετο μέγας· Ἄγγελος γὰρ Κυρίου, καταβάς ἐξ οὐρανοῦ, προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ· ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιών. Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες, καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἄγγελος, εἶπε ταῖς γυναῖξί· μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ, ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε· οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γὰρ, καθὼς εἶπε· δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος. Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, εἶπατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἰδοὺ, προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε· ἰδοὺ, εἶπον ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ. Ὡς

δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ, ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς λέγων· Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθοῦσαι, ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐκεῖ με ὄψονται. Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ, τινες τῆς κουστωδίας, ἐλθόντες εἰς τὴν Πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα. Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων, συμβούλιόν τε λαβόντες, ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις, λέγοντες· Εἶπατε, ὅτι οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες, ἔκλεψαν αὐτὸν, ἡμῶν κοιμωμένων. Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ Ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν, καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν. Οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον. Οἱ δὲ ἑνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ

τει ει ει ει ει α α α α και στη η

η η η η η η η η και στη η

η η η τω με τα φο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο βου και αι τρο ο ο ο ο και αι τρο

ο ο ο ο μου ου και μη δε ε ε ε ε ε

εν γη η η ι ι ι ι ι ι ι νον εν

ε αυ τη η λο γι ζε ε ε ε ε λο

γι ζε ε ε ε ε σθω ο γα αρ Βα σι ι

λε ευς των βα σι λευ ο ο ο ο ο ο ο

ον τω ω ω ων και αι Κυ υ υ ρι ι ι

ος των κυ ρι ευ ο ο ο ο ον τω ων

προσε ερ χε ε ται αι αι αι αι σφαγι α

σθη η η ναι αι και δο θη η η ναι αι εις βρω

ω ω ω ω σιν τοι οι οι οι οισ πι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι στοι οι οι οι οισ

προ η γου ου ου ουν ται δε ε του ου ου ου

ου ου του οι χο ροι οι οι οι των Αγ γε

ε ε ε ε ε ε λω ω ω ων με τα

πα α α α ση ης αρ χη η η ης και ε

ε ζου σι ι ι ι ι ι α α α α

α α ας

Μετὰ τὴν Μεγάλην Εἴσοδον.

^Π
^π ⁹ ^Γ α πο λυ ο ο μ μα τα α α α α Χε
^Κ ^Δ ^Κ
 ε ρου ου βι μ ^χ ⁹ και τα ε ζα πτε ρυ υ γα α
^Π
 α α Σε ρα α φι μ ^γ ⁹ τας ο ο ο ο ο
^Κ
 ψει εις κα α α λυ υ πτο ο ο ν τα ^π ⁹ και
^Π
 βο ω ω ν τα α ^π ⁹ το ο ο ο ν υ υ υ
^π ⁹
 υ υ υ υ υ μ ν ο ν ^π ⁹ Α λ λ η λ ο υ ι α α λ
^π ⁹
 λ η λ ο υ ο υ ι ι α ^π ⁹ Α λ λ η λ ο υ ο υ ο υ
^Ν ^Π
 ο υ ι ι α α α α α α α ^π ⁹

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΑ Α΄ ΤΗΧΟΥ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΛΙΝΑΡΔΑΚΗ

Ἦχος ♩ Πα

^Μ ^Π
π ρ π ρ
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

^Π
π ρ π ρ
Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η η

 σον

^Δ ^Κ
Δ χ ρ
Κυ υ ρι ε Ε λε ε η σον

^Δ ^Π
χ ρ Δ
Κυ υ ρι ε Ε λε ε η σον

^Π ^Ν ^Π
Δ Δ
Κυ υ ρι ε Ε λε ε η η

 η σον π ρ

^Ν ^Π
π ρ π ρ
Πα ρα σχου Κυ υ ρι ι ε

^Π
π ρ Δ
Πα ρα σχου Κυ υ ρι ι ι ε

^Δ ^Κ
Δ χ ρ
Πα ρα α σχου Κυ υ ρι ε

υ υ στη η η η η ης μου ου ου ου π
q

π
q Π α τε ε ρα Υι ον Και Α α

α γι ον Πνε ε ε ε ευ μα Δ Τρι α α

α δα Ο μο ου ου σι ι ι ον Δ Και αι αι αι

Α α χω ω ω ω ω ρι ι ι ι ι

στο ο ο ον π
q

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων·

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν

α α α ζι ι α α α ζι ι ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο α α ζι ι ον και αι αι δι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

και δι ι και αι αι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ον

^M ἅ ^B γι ος Ἀ ^M γι ο ος Ἀ α γι ι ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ος Κυ υ υ υ υ

^M ρι ι ι ι ι ο ο ος Σαβ βα α ω ω

ω ω ω ω ω ω π λ η η η η η η ρ η η
 η η η ης ο ο ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ρ α α ου ρ α νο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος και αι αι αι αι αι η η η
 η και αι η γ η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η γ η η της δο ο ο ο ο ο ο
 ο ζ η η η η γ η η της δο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ζ η η ης σου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ω σα αν να α α α α α α α α α
 α α α α α ε ε ε ε ε ε εν τοι οι οι

οἱ οἱ κοῖ οἱ οἱς υ υ υ εν τοι οἱς υ
 ψι ι ι ι ι ι ι ι σ τοι οἱς ευ λο
 γη η με ε ε ε ε ε ε νο ο ο ος
 ο ε ερ χο ο ο ο ο με νο ος ε ε
 ε ε ε ε ε ε εν ο ο εν ο νο
 ο ο ο ο μα α α α α τι Κυ
 ρι ι ι ι ι ι ι ου ου ου ου ου ου ου
 ου ω σαν να α ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε εν τοι οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱς
 υ υ εν τοι οἱς υ ψι ι ι ι ι ι ι
 σ τοι οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ εν

α α α σου ο ο Θε ο ο ο ος η

η η μω ω ω ω ω ω ω ω ν

ᾠχος λδὶ Νη

πι σοι οι οι χαι αι αι αι αι αι

αι ρει Κε χα ρι τω με ε ε ε ε ε ε ε

ε ε νη η πα α α α α α α σα

η η η κτι ι ι ι σις Αγ γε ε λω ω ν

το ο συ υ υ στη η η η μα και αν θρω

πω ω ω ω ν το γε ε ε νο ος η γι

α σμε ε ε ε νε να α α ε ε και Πα

ρα α δει σε λο γι ι ι κε ε παρ θε

ωων α α α πειρ γα α α α α σα α
 α α πειρ γα α σα το ε πι σοι χαι αι αι
 αι αι αι αι αι αι ρει Κε χα ρι ι ι
 ι ι ι ι ι τω Κε χα ρι ι τω με ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε νη πα σα α η η
 η η κτι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ις δο ο ο ο ο ο ο ζα α α α α
 δο ο ζα σοι οι οι οι

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δὸς ἡμῖν σήμερον,

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

Ἄλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος π̣̣̣̣̣̣ Πα Ἐναρμόνιος

Ἰ̣̣̣̣̣̣ Π̣̣̣̣̣̣
π̣̣̣̣̣̣ εἰ εἰ εἰς Ἀ γι ος π̣̣̣̣̣̣ εἰ εἰ εἰς Κυ υ

ρι ι ι ος Ἰ η σους Χρι στος εἰς δο ζαν Θε

ου Πατρος α μην π̣̣̣̣̣̣

Ἦχος Γ'τος
λ

 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς Α α α α

 γι ι ι ος εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς

 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος Ι η σους

 Χριστος εἰς δο ο ο ζαν Θε ου Πατρος

 Α α μην

Ἦχος λ̣ ᾠ Πα̣
 Ἄ α α νες Α α α φες συγ
 χω ω ρησον ο Θε ε ε ος τα πα
 ρα α πτωω μα α τα η μων τα
 ε κου ου σι ι ι α τα α κου ου
 ου σι ι ι α τα εν γνω ω ση και τα εν
 α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α τα α εν
 νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε
 ρα τα κα τανουν και δι α ανοισιαν τα
 παν τα η μιν συγχω ω ω ρησον ως
 α γα θο ος και αι αι φι λα α α α
 αν θρω ω ω πο ο ο ος

Χριστέ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος λ' ᾠ Πά

^π ^π ^χ
⁹ ⁹ ⁹
 Χ ρ ι σ τ ε ε τ ο φ ω σ τ ο α λ η θ ι ν ο ν τ ο
 φ ω τ ι ζ ο ν κ α ι α γ ι α α α α α ζ ο
 ο ν π α ν τ α α α ν θ ρ ω ω π ο ν ε ρ χ ο ο ο μ ε
 ν ο ν ε ι ε ι σ τ ο ο ν κ ο ο ο ο ο ο ο ο
 σ μ ο ν σ η μ ε ι ω θ η η τ ω ω ε ε φ ' η η
 μ α α σ τ ο φ ω ω σ τ ο υ ο υ π ρ ο ο σ ω ω ω
 π ο υ ο υ ο υ ο υ σ ο υ ι ν α ε ν α υ τ ω ο ψ ω
 ω μ ε ε θ α φ ω σ τ ο ο α π ρ ο ο ο ο
 ο σ ι ι ι τ ο ν κ α ι κ α τ ε ε υ θ υ υ υ υ
 ν ο ο ν τ α δ ι α β η η μ α τ α α η

Κοινωνικόν.

ᾠχος λ' Πα

^χ ^Μ ^Π
^π ^π
^ρ ^ρ
 υε € ζη γε ε ε ε ε ε ε ε ε

^Μ ^Π
^π ^π
^ρ ^ρ
 ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε

^Ζ ^Ϟ
^π ^π
^ρ ^ρ
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

^Δ ^Μ ^Ϟ
^π ^π
^ρ ^ρ
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

^Κ ^Μ ^Ϟ
^π ^π
^ρ ^ρ
 ε ζη γε ε ε ε ε ε ρ θη η η η η

^Π
^π ^π
^ρ ^ρ
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

^Μ ^Π
^π ^π
^ρ ^ρ
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

^Μ ^Π
^π ^π
^ρ ^ρ
 υ υ υ πνω ω ω ων Κυ υ υ υ υ

^π ^π
^ρ ^ρ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

^Μ
^π ^π
^ρ ^ρ
 Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ι ο ο ο ο ο

Ἄντὶ δὲ τοῦ, Εἶδομεν τὸ φῶς, λέγεται τὸ παρὸν εἰς ἦχον
β' εἰρμολογικῶς.

Ἦχος λ π — Δι

Π
χ̄ Δ
Μνησθητι ευσπλαγχνε και ημων
καθως εμνημοονευσας του Ληστου
Π
εν τη Βασιλεια των ουρανων
ων
Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...
Δ

Ἦχος — Δι

Μ
χ̄ Δ
Ἄμην αμην αμην εἰς αφεσιν
αμαρτιων και εἰς ζωην αι
ωνων
Μ
Πληρωθητω το στομα ημων
Β
αινεσεως σου Κυριε οπως υμνη

αι νε σεως σου Κυ ρι ε^π ο πως υ μνη σω^κ
 μεν την δοξα αν σου^Δ ο τι η ζι ι ω ω^κ
 σας η η μας^Δ των Α γι ων σου με τα σχειν^π
 μυ υστη η η ρι ι ι ι ων^π τη ρησον η^κ
 μα ας εν τω σω α γι α σμω^κ ο λην^κ
 την η με εραν με λε ταν την δικαιο συ υ^Δ
 νη η ην σου ου ου^κ Αλ λη λου ι α α α^Δ
 α α α α α^κ

κ
η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.

† Τῶ ἁγίῳ καὶ
ΜΕΓΑΛῶ ΣΑΒΒΑΤῶ ΕΣΠΕΡΑΣ
Ἡ ΠΑΝΝΥΧΙΣ καὶ Ἡ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἱερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ἔῖτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,

καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὡς ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ἦχος λ̣ π̣ — Δι̣
Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

^{χ̣} ^Δ ^Μ ^Β
^Δ **Κ**υμα τι θα λα ασ σης τον κρυ ψαν τα
 πα α α λαι δι ω κτην τυ ραν νον ^Μ υ πο
 γην ε κρυ ψαν ^Β των σε σω σμε νω ων οι παι δες ^Μ
^Δ ^Μ ^Δ
^Δ **α**λλ η μεις ως αι νε α νι δες ^Δ τω Κυ ρι
 ω α σω μεν εν δο ζως γαρ δε ε δο ο ζα α
 σται αι

^Μ ^Δ ^Β
^Δ **Κ**υμα τι θα λα ασ σης τον κρυ ψαν τα
 πα α α λαι δι ω κτην τυ ραν νον ^Μ υ πο
 γην ε κρυ ψαν ^Β των σε σω σμε νω ων οι παι δες ^Μ
^Δ ^Μ ^Δ
^Δ **α**λλ η μεις ως αι νε α νι δες ^Δ τω Κυ ρι

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὡς ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

^B
ω α σω μεν εν δο ζως γαρ δε ε δο ο ζα α

στα αι
⁶

^M
⁶ Δο ζα σοι ο Θε ος ημων δο ζα σοι ^Δ

^M ^Δ
^Δ Κυ ρι ε Θε ε ε μου ^M ε ζο δι ον

^M ^Δ
υ υ υ μνον και ε πι τα φι ον ⁶ ω δην

^B ^M
σοι α σομαι τω τη τα φη σου ου ζω ης μοι ⁶

^Δ ^M ^Δ
τας ει σοδους δι α νοι ζαν τι ⁶ και θα να

^B
τω θανα τον και Α δην θα να τω σααν τι

⁶
ι

^M
⁶ Δο ζα σοι ο Θε ος ημων δο ζα σοι ^Δ

^M ^Δ
^Δ Κυ ρι ε Θε ε ε μου ^M ε ζο δι ον

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

υ υ υ μνον και ε πι τα φι ον ω δην
σοι α σομαι τω τη τα φη σου ου ζω ης μοι
τας ει σοδους δι α νοι ζαν τι και θα να
τω θα να τον και Α δην θα να τω σααν τι
ι

Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι

Α νω σε εν θρο ο νω και κα τω εν
τα α α φω τα υ περ κο σμια και υ πο χθ ο
νι α κατα νο ουν τα α Σω τη ρ μου ε δο
νει το τη νε κρω σει σου υ περ νουν ω ρα θης

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

^M ^B
γὰρ νεκρὸς ζῶ ἀρχικώτατος

^M
καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας

των αἰώνων ἀμήν

^M ^Δ
Ἰνα σου τῆς δοξῆς πάντα πλη

^Δ ^B
ρωώσης κατὰ πειθοῦ ἐν κατὰ

^N ⁶ ^Δ ^M
τάτοις τῆς γῆς ἀποσοῦ γὰρ οὐκ ἐκρυβή

^Δ ⁺ ^Δ
ῆ ὑποστάσις μου ἐν Ἀδὰμ καὶ τὰ

^B ⁺
φάρμακα καὶ νοσοφάρμακα

ὦ περὶ

Καταβάσις. ^M ^Δ
Κύματι θαλάσσης τὸν

^B
κρυψάντα πάσας αἰῶνας κτηνὸν τυραννόν

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

^M
υ πο γην εκρυψαν ^B των σε σω σμενωων οι
^M παιδες ^Δ αλλ η μεις ως αι νε α νι δεσ ^M τω
^Δ Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ζως γαρ δε ε δο
ο ζα α σται αι

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

^χ ^M ^Δ ^B ^N
ε τον ε πι ι υ δα των ⁶ κρε μα σαν
τα πα σαν την γην α σχε τως ^M η κτι σις κα ^M
α τι δου σα εν τω κρα νι ι ι ω κρε μα με
νον ⁶ θα μ βει πολ λω συ νει χε το ⁶ ουκ ε στιν
α γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε κραυ γα ζου ου
σα α

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὡς ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

^χ ^Δ ^Μ ^Δ ^Β ^Ν [∞]
 Γε τον ε πι ι υ δα των κρε μα σαν
 τα πα σαν την γην α σχε τως η κτι σις κα
 α τι δου σα εν τω κρα νι ι ι ω κρε μα με
 νον θα μ βει πολ λω συ νει χε το ουκ ε στιν
 α γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε κραυ γα ζου ου
 σα α

^Μ ^Β ^Ν [∞]
 Δο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα
 σοι

^Δ ^Μ ^Β ^Ν [∞]
 Συμ βο λα τη ης τα φης σου πα ρε δει
 ζας τας ο ρα α σεις πλη θυ νας νυν δε τα κρυ υ
 φι α σου θε αν δρι κω ω ως δι ε τρα νω σας

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

+ ^M ————— ^B ————— ^Δ —————
και τοις εν Α δη Δεσποτα ουκ εστιν α
γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε κραυγα ζουου σι
ιϛ

^Δ ————— ^M —————
δο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα
σοι

^Δ ————— ^M ————— ^B ————— ^N —————
συμβολα τη ης ταφης σου πα ρε δει
ζας τας ο ρα α σεις πλη θυ νας νυν δε τα κρυ υ
φι ασου θε αν δρι κω ω ως δι ε τρανωσας

+ ^M ————— ^B ————— ^Δ —————
και τοις εν Α δη Δεσποτα ουκ εστιν α
γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε κραυγα ζουου σι
ιϛ

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

^{6.} ^M Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι ^Δ

^Δ ^M ^B ^N ^{6.} ^{6.} Η πλωσας τα ασπαλαμας και η νω

σας τα το πρι ν δι εστω τα ^M ^{Δ-Θ} ^γ ^{6.} ^{6.} κα τα στο λη

η δε Σωτερ τη εν σιν δο ο ο νι και μνημα ^M

τι πε πε δη με νους ε λυ σας ^B ^M ^Δ ^{6.} ^{6.} ουκ ε στιν

α γι ι ος ^Δ ^B ^{6.} ^{6.} πλην σου Κυ ρι ε κραυ γα ζο

ον τα ας ^{6.}

^{6.} ^M ^Δ ^{6.} ^{6.} Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην ^Δ

^Δ ^B ^N ^{6.} ^{6.} ^{6.} ^{6.} Μνημα τι και αι σφρα γισιν Α χω ρη

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

τε συ νε σχε ε θης βου λη σει ^M και γαρ την δυ ^{Δ-Θ} υ

να μιν σου ταις ^B ε νε ρ γει ει ει ^M αις ε γνω ρι

σας ^B θε ου ρ γι κως τοις μελ που σιν ^M ουκ ε

στιν ^Δ α γι ι ος ^B πλην σου Κυ ^M ρι ε Φι λαν

θρω ω πε ε ⁶

Καταβασία. ^M ^Δ ^B ⁶
ε τον ε πι ι υ δα των

^{N-Θ} κρε μα σαν τα πα ^M σαν την γην α σχε τως ^γ

^{B-Θ} η κτι σις ^M κα α τι δου σα εν τω κρα νι ι ι ^B

ω κρε μα με νον ^M θα μ βει πολ λω συ νει χε το ^B

⁶ ουκ ε στιν ^Δ α γι ι ος ^B πλην σου Κυ ^M ρι ε

κραυ γα ζου ου σα α ⁶

Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

^χ ^B ^N
^Δ ^γ Τ η ν εν Σ τ α υ ρ ω ω σου ου θ ει αν κε νω σιν

^Δ ^γ ^B
π ρ ο ο ρ ω ν Α β β α κου μ ε ζ ε σ τη κ ω ως ε

⁶ ^B
β ο α σ υ δ υ ν ασ τ ω ν δι ε κ ο ψ α σ κ ρ α τ ο ς α

^Δ ⁶ ^B +
γ α θ ε ο μι λ ω ν τ ο ι ς εν Α δ η ως Π αν τ ο

⁶
δ υ ν α α μ ο ο ς

^B ^N
^Δ ^γ Τ η ν εν Σ τ α υ ρ ω ω σου ου θ ει αν κε νω σιν

^Δ ^γ ^B
π ρ ο ο ρ ω ν Α β β α κου μ ε ζ ε σ τη κ ω ως ε

⁶ ^B
β ο α σ υ δ υ ν ασ τ ω ν δι ε κ ο ψ α σ κ ρ α τ ο ς α

^Δ ⁶ ^B +
γ α θ ε ο μι λ ω ν τ ο ι ς εν Α δ η ως Π αν τ ο

⁶
δ υ ν α α μ ο ο ς

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὡς ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

^M
Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα

σοι

^B
Εβδομηνση ημερον ηγιασας

^Δ ην ευλογησας πριν καταπασει τωνερ

^M γων παραιεις γαρ τα συμπαντα και καινο

^Δ ποιεις ^B σαββατιζων ^Γ σωτηη μου και

^Δ ανακτωμε ενοος

^M
Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα

σοι

^B
Εβδομηνση ημερον ηγιασας

^Δ ην ευλογησας πριν καταπασει τωνερ

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὡς ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

γῶν ^{6.} πα ρα γεις γαρ τα συ μπαν τα και και νο
ποι εις ^{6.} σαβ βα τι ζων Σω τη ηρ μου και
α να κτω με ε νο ος

^{6.} Δο ζα Πα τρικαι Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι

^{6.} Ρω μα λαι ο ο τη η τι του κρειτ το
νος ^{6.} εκ νι κη σαν τος σου της σαρ κος η η
ψυ χη σου ^{6.} δι η ρη ται σπα ρατ του σα
αμ φω γαρ δε σμους ^{6.} του θα να του και Α δου
Λο γε τω κρα τει ει σου ου

^{6.} και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

των αιωνων αμην ^Δ

^B
^Δ **Ο** Αδης λο γε ε συ ναν τη σας σοι ⁶

επι κραν θη βρο τον ο ρων τε θε ε ω με

νον ⁶ κα τα στι κτον τοις μω λω ψι και παν

σθε νουρ γον ⁶ τω φρι κτω της μορ φη ης ^Γ

δε δι α πε φω νη η κε εν ^B ⁶

Καταβασία. ^B ^Δ ^N
^Γ την εν Σταυ ρω ω σου ου θει

αν κε νω σιν ^Δ ⁶ προ ο ρων Αβ βα κου με ξε ^B

στη κω ως ε βο α ⁶ συ δυ να στων δι ε κο

ψας κρατος αγα θε ^Δ ⁶ ο μι λων τοις εν Α δη ^B

+ ⁶
ως Παν το δυ να α μο ος ⁶

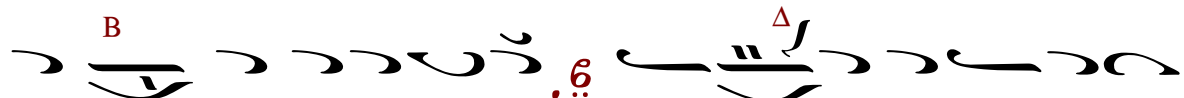
ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὡς ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ὡδή ε' .
Ὁ Εἰρμός .

^Γ ^B ^Δ ⁶ ^Δ
Θε ο φα νει ας σου Χρι στε της προς
η μας συμ πα θως γε ε νο με νης Η σα ι
ας φως ι δων α νε σπε ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι
ι σας ε κραυ γα ζεν Α να στη η η σον
ται οι νε κροι και ε γερ θη σον ται οι εν
τοι οis μνη μει οis και πα αν τες οι εν τη
γη α γαλ λι α σοον ται αι

^Δ ^B ^Δ ⁶ ^Δ
Θε ο φα νει ας σου Χρι στε της προς
η μας συμ πα θως γε ε νο με νης Η σα ι
ας φως ι δων α νε σπε ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὡς ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

^B ^Δ
βου λην σχη η μα τι ζει ^{6.} εν σοι με γα λο πρε

^B ^{6.}
πως και νο ποι ου ουν το ος με ε

^M ^{6.}
Δο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα

^Δ
σοι

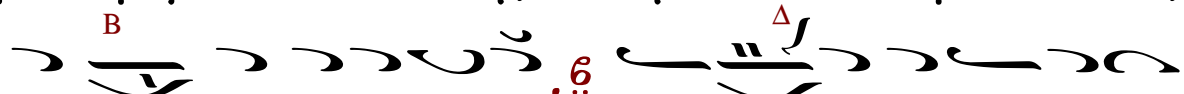
^B ^{6.}
Νε ο ποι εις τους γη γε νεις ο Πλα

 ^{6.} ^Δ
στουρ γος χο ι κος χρη η μα τι σας και σιν

 ^Δ ^B
δων και τα φος υ πεμ φαι νου σι το συ νον σοι

 ^{6.} ^M ^Δ
Λο ο ο γε μυστη ριον ο ευ σχη η η

 ^Δ
μων γαρ βου λευ της την του σε φυ σαν τος

^B ^{6.} ^Δ
βου λην σχη η μα τι ζει εν σοι με γα λο πρε

^B ^{6.}
πως και νο ποι ου ουν το ος με ε

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

^M
Ἄο ζα Πα τρικαι Ὑι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

^M ^B
Ἄι α θα να του το θνη τον δι α

^B τα φης το φθαρ τον με ε τα βαλ λεις α φθαρ

τι ζεις γαρ θε ο πρε πε στα τα α πα

^B θα να τι ι ι ζων το προσ λημ μα η

^Δ γαρ σα α αρξ σου δι α φθο ραν ουκ οι δε Δε

σπο τα ου δε η ψυ χη σου ου εις Α δου

ζε νο πρε πως ε γκα τα λε λει ει πται

αι

^M
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

^M
δο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα

σοι

^B
Ἄ νη ρε ε θης αλλ ου δι ι η ρε θης

λο γε ης με τε σχες σα ρ κος ει γαρ και

λε ε λυ ται σου ο Να ος εν τω και ρω ω του πα

α α θους αλλ λα και ου ου τω μι α ην

υ πο στα σις της Θε ο τη τος και τη ης

σα ρ κος σου εν αμ φο τε ε ε ροις γαρ εις

υ πα ρ χεις Υι ος Λο γος του Θε ου Θε ος

και αν θρω ω πο ος

^M
δο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

σοι ^Δ

^Β ^Δ Ἄ νη ρε ε θης αλλου δι ι η ρε θης

^Μ ^Γ ^Ν Λο γε ης με τε σχες σαρ κος ει γαρ και

λε ε λυ ται σου ο Να ος εν τω και ρω ω του

^{Β-Θ} ^Γ Πα α α θους αλλ λα και ου ου τω μι α ην

⁺ ^Γ υ πο στα σις της Θε ο τη τος και τη ης

^Μ ^Δ σαρ κος σου εν αμ φο τε ε ε ροις γαρ εις

^Β υ πα ρ χεις Υι ος ^Δ Λο γος του Θε ου Θε ος

και αν θρω ω πο ος ^Γ

^Μ ^Γ Ἄ ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

^Δ Πνευ μα τι

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὡς ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

^B
^Δ Βρο το κτο ο νον αλλου θε ε οκτονον
⁶ ε φυ το πταισμα του Αδαμ ⁶ ει γαρ και πε
⁶ επον θε σου ^{Γσ} της σαρκος ηχο ^N ι κη ηου ⁶ σι
⁶ ι ι α ^{B-Θ} αλλ η θε ο ο της α πα θης δι ε
⁶ μει νε ^Δ το φθαρ τον δε σου προς αφθαρ σι ι
⁶ ι αν με τε στοι χει ω σας ⁶ και α φθα α
⁶ αρ του ζω ης ^Δ ε δει ζας πη γην εζ Α
⁶ να στα σε ε ω ως
⁶ ^M και νυν και α ει ^Δ και εις τους αι ω νας
⁶ των αι ω νων α μην
⁶ ^B ^Δ Βα σι λε ευ ει αλλ ουκ αι αι ω νι ζει ⁶

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Αδης του γενους των βροτων ^Μ ^Δ ₆ σου γαρ τε θει
εις εν ταφω ^{Γσ} ^Ν _Δ κραται ε ζωαρχικη η παλα
α αμη ^Β _γ τα του θανα α του κλει θρα δι
ε σπα ρα ζας ^Δ ₆ και ε κη ρυ ζας τοις απ αι
^Β _Γ ω ω ω νος ε κει κα θευ δου σι ^Δ ₆ λυ τρω
^Μ ^Δ ^Β _Δ σιν α ψευ δη Σω τερ γε γο νως νε κρων πρω
το το ο κο ος ₆

Καταβασία.

^Β ^Δ ₆ ^Γ ₆ ^{Νσ} ^{Μ-θ} _γ ^Γ ₆
Cυ νε σχε ε θη αλλου κα α
τε σχε θη ₆ στε ρνοις κη τω οις Ι ω νας ₆ σου γαρ
τον τυ υ πον φε ρων ^{Νσ} _Δ του πα θον τος και τα
φη δο θε ε εν τος _γ ^{Μ-θ} ₆ ως εκ θα λα α μου

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

του θη ρος α νε θο ρε προ σε φω νει δε τη
κουου στω δι α οι φυ λασ σο ο ο με νοι
μα ται α και ψευ δη ε λε ον αυ τοις εγ κα
τε λι πε ε τε ε

ᾠδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς. Ἄ φρα στον θα αυ μα

ο εν κα μι ι ι νω ρυ σα με νος τους

ο σι ι ους Παι δας εκ φλο γος εν τα φω νε

κρος απ νους κα τα τι θε ται εις σω τη

ρι αν η μων των με ε λω δουν των Λυ

τρω τα ο Θε ος ευ λο ο γη τος ει

Ἄ φρα στον θα αυ μα ο εν κα μι ι

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ι νω ρυ σα με νος ^B τους ο σι ι ους Παι ^Δ
δας εκ φλο γος ⁶ εν τα φω νε κρος απνους κα
τα τι θε ται ⁶ εις σω τη ρι αν η μων ^B
των με ε λω δουν των ^M Λυ τρω τα ^Δ ο Θε ^B
ος ευ λο ο γη τος ει ⁶
⁶ ^M Δο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα
σοι ^Δ
^Δ ^M ^Δ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
Τε τρω ται Α α δης εν τη καρ δι ι
ι α δε ζα με νος ^B τον τρω θε εν τα λογ ^Δ
χη την πλευ ραν ⁶ και στε νει πυ ρι θει ω ^B
δα πα νω με νος ⁶ εις σω τη ρι αν η μων ^M ^Δ ^M ^B

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

των με ^M ελωδουν των ^Δ Λυ τρω τα ^B ο Θε

ος ^{6.} ευ λο ογη τος ει

^{6.} ^M Δο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα

σοι ^Δ

^Δ ^M ^Δ ^B ^Γ Ολ βι ος τα α φος εν ε αυ τω ω

ω γαρ δε ζα μενος ^M ^{6.} ^B ως υ πνου ουν τα τον

Δημιουργον ^{6.} ^B ζω ης θη σαυ ρος θει ος α να

δε δεικται ^{6.} εις σω τη ρι αν η μων των με

ελωδουν των ^M ^{6.} ^Δ ^B Λυ τρω τα ο Θε ος ευ

λο ογη τος ει ^{6.}

^{6.} ^M Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Πνευ μα τι ^Δ

^Μ ^Δ
^Δ **Ν**ο μω θα νο ον των την εν τω τα α

^Β ^Δ ^Β
α φω κα τα θε σιν η των ο ολων δε χε

^Β
ται ζω η και του τον πη γην δει κνυ σιν

^Μ ^Β
ε γερ σε ως εις σω τη ρι αν η μων των

^Δ ^Β
με ελω δουν των Λυ τρω τα ο Θε ος

^Β
ευ λο ογη τος ει

^Μ ^Δ
^Β **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

^Δ
των αι ω νων α μην

^Β ^Δ
^Δ **Μ**ι α υ πη ηρ χεν η εν τω Α α

^Δ ^Β
α δη α χω ριστος και εν τα αφω και εν

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὡς ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

τη Ε δεμ Θε ο της Χριστου συν Πα τρι
και Πνευ μα τι εις σω τη ρι αν η μων
των με ελω δουν των Λυ τρω τα ο Θε
ος ευ λο ογη τος ει

Καταβασία.

Α φρα στον θα αυ μα ο
εν κα μι ι ι νω ρυ σα με νος τους ο
σι ι ους Παι δας εκ φλο γος εν τα φω νε κρος
α πνους κα τα τι θε ται εις σω τη ρι
αν η μων των με ελω δουν των Λυ τρω
τα ο Θε ος ευ λο ογη τος ει

Ὡδή η' . Ὁ Εἰρμός.

Εκ στη θι φρι των ου ρα νε

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

και σα λευ θη τωσαν τα θε με λι α της γης
ι δου ου γαρ εν νε κροις λο γι ζεται ο εν
υ ψι στοις οικων και τα φω σμι κρω ζε νο
ο δο χειται ον παι δες ευ λο γει τε Ι ε
ρει εις α νυ μνει τε λα ος υ πε ρυ ψου ου
τε εις παν τας του ους αι ω νας
Εκ στη θι φρι των ου ρα νε και σα λευ
θη τωσαν τα θε με λι α της γης ι δου ου
γαρ εν νε κροις λο γι ζεται ο εν υ ψι στοις
οικων και τα φω σμι κρω ζε νο ο δο χειται
ον παι δες ευ λο γει τε ι ε ρει εις α νυ

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὡ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

^M
Ἄο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα

σοι

^M ^B ^Δ
Ἄε λυ ται α χραν τος να ος την πε πτω

^M ^B ^M
κυ ι αν δε συ να νι στη σι σκη νην Α δα

^Δ
αμ γαρ τω προ τε ρω δευ τε ρος ο εν υ ψι

^B
στοις οικων κα τη λθη με χρις Α δου ου τα μει

^M ^B ^M
ων ον παι δες ευ λο γει τε ι ε ρει εις

^B
α νυ μνει τε λα ος υ πε ρυ ψου ου τε

^B
εις παν τας του ους αι ω νας

^M
Ἄο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

^Δ ^Μ ^Β ^Μ ^Δ
 Πε παυ ται τολ μα Μα θη των Α ρι
^Μ ^Β ^Μ
 μα θαι ος δε α ρι στευ ει Ι ω σηφ νε κρο
^Δ
 ον γαρ και γυ μνον θε ω με νος τον ε πι παν
^Μ ^Β
 των Θε ον αι τει ται και κη δευ ει ει κραυ γα
^Μ ^Β ^Μ
 ζων οι παι δες ευ λο γει τε ι ε ρει
^Δ
 εις α νυ μνει τε λα ος υ πε ρυ ψου ου τε
^Β
 εις παν τας του ους αι ω νας
^Μ
^Δ ^Δ
 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
^Δ
 των αι ω νων α μην
^Μ ^Β ^Μ
^Δ ^Δ ^Μ
 των θαι μα των των και νων ω α
^Δ ^Β ^Μ ^Δ
 γα θο τη τος ω α φρα στου α νο χης ε κω ων

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

^B
τε εις παν τας του ουσαι ωνας

Ωδή θ'. Ὁ Εἰρμός. ^χ ^Δ ^M
Μη ε πο δυ ρου ου μου

^Δ ^M
Μη τε ερ κα θο ρω σα εν τα φω ο ον εν γα

^B ^M ⁶
στρι α νευ σπο ρας συ νε λα βες Υι ον Α να

^Δ
στη η η σομαι γαρ και δο ζα σθη σομαι

^Δ ^B
και υ ψω σω εν δο ο ζη α παυστως ως Θε ος

⁶ ^Δ ^M
τους εν πιστει και πο θω σε με γα λυ νο ον

⁶
τα ας

^Δ ^M ^Δ
Μη ε πο δυ ρου ου μου Μη τε ερ κα θο

^M ^Δ
ρω σα εν τα φω ο ον εν γα στρι α νευ σπο

^B ^M ^Δ ⁶
ρας συ νε λα βες Υι ον Α να στη η η σομαι

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

γάρ και δοξασησομαι ^Δ και υψωσωεν

^Bδο οξηα παυστωςως ^ΔΘεος ⁶τους εν πιστει

^Mκαι ποθωσε με γαλυνοοντα ⁶ας

⁶Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα

^Δσοι

^ΔΕπιτωξενω σου το κωωτας ο

^Mδυνας φυγουσα ^Δυπερφυως εμακαρι

^Bσθην αναρχε ^MΥιε ^Δνυν δε σε ⁶Θε εμου α

πνουν ορωσανε κρον ^Δτη ρομφαια της

⁶λυυυπησπαρατ τομαι δεινως ^Mαλλα

^Δνα ααστηθι ⁶ο οπως με γαλυνηθη ^B

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

η σω μαι αι

^M
Δο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα

σοι

^Δ
Ε πι τω ξε νω σου το κω ω τας ο

^M ^Δ
δυ νας φυ γου σα υ περ φυ ως ε μα κα ρι

^B ^M ^Δ
σθη ν α να ρ χε Υι ε νυν δε σε Θε ε μου α

^Δ
πνου ν ο ρω σα νε κρον τη ρο μ φαι α της

^M ^B ^M
λυ υ υ πης σπα ρα τ το μαι δει νως α λ λ α

^Δ ^B
να α α στη θι ο ο πως με γα λυν θη

η σω μαι αι

^M
Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Πνευ μα τι

Γη με κα λυ πτει ει ε κον τα αλ λα

φριτ του σιν Α δου οι πυ λω ροι ημ φι

ε σμε νον βλε πον τες στο λην η η μα γ με νην

Μη η τερ της εκ δι κη σε ως τους εχ θρους

εν Σταυ ρω ω γαρ πα τα ζας ως Θε ος α να

στη σομαι α αυ θις και με γα λυ νω ω σε

ε

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α γα λ λι α σθω η κτι σι ις ευ φραι

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

νε σθω σανπαντες οι γη γε νεις ο γαρ
εχθρος ε σκυλευται Αδης με τα μυρων
Γυ ναι αι αι κες προ συ παν τα τω σαν τον
Α δαμ συν τη Ε ευ αλυ τρου μαι παγ γε νη
και τη τριτη η με ε ρα ε ζα να στη
σοο μαι αι

Καταβασία.

Μη ε πο δυ ρου ου μου Μη τε ερ
κα θο ρω σα εν τα φω ο ον εν γαστρι α
νευ σπο ρας συ νε λα βες Υι ον Α να στη η
η σο μαι γαρ και δο ζα σθη σο μαι και
υ ψω σω εν δο ο ζη α παυ στως ως Θε ος

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὡς ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Δ
— — — — —
τους εν πιστει και πο θω σε με γα λυ νον τα
— — — — —
α ας

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ & ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι

^χ ^Μ ^Δ
Ὁ τε κατηγήλθες πρὸς τὸν θάνατον

ἠζωήθη ἡ θάνατος τοτετον

Αδην ἐνεκρωσάσθη ἀστραπή της Θε

οτήτος ὅτε δεκαίτουςτε θνεώτας

εκτωνκαταχθονίων ἀνεστήσας πα

σαι ἀδυναμειών ἐπουρανίων ἐ

κραυγάζον Ζωοδοτα Χριστεο Θεος η

μωνδο ο οζασοι οι οι

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν,

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ κώμῃ (πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς

αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ) **Π**άτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητροῦς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ **Ναοῦ**), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**ι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: **Ἀ**μήν.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὡς ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

 να α α α στα α α α σι ι ι ι ν ε

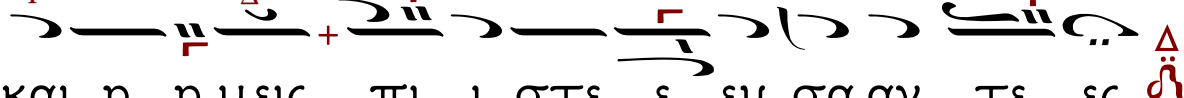
 ε ε τε κμη η ρα αν το ο και α νε μνη

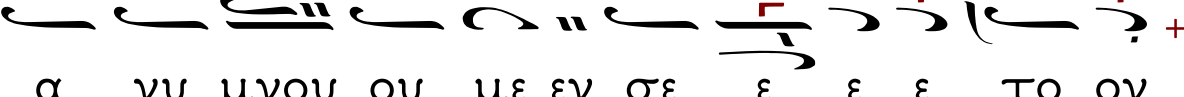
 σθη ησαν της πε ε ρι ι του ου ου ου του

 Γρα α φης μεθ ω ω ω ων και δι ι ων

 και η η μεις πι ι στε ε ευ σα αν τε ες

 α νυ μνου ου με εν σε ε ε ε το ον

 ζω ω ο ο δο ο ο ο ο την Χρι ι στο

 ον

Μετὰ ταῦτα ὁ Ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς Ὠραίας Πύλης καὶ βλέπων πρὸς δυσμὰς, κρατῶν τρίκηρον ἀνημμένον ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας, προσκαλεῖ τοὺς πιστοὺς ἵνα ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ψάλλον τὸ: Δεῦτε λάβετε φῶς...

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὡς ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ἦχος λ π Δι

Τὴν Ἀναστασιν σου Χριστε Σω

 τηρ Ἀγγελοὺ μνου οὐσιν ἐν οὐρα

 νοῖς καὶ ἡμαρᾶς τοῦς ἐπιγῆης κα

 ταξίωσον ἐν καρδιᾷ σε

 εδοξαζεῖν

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν μέχρι ὅτου φθάσωσιν εἰς τὴν ἐξέδραν ὅπου θὰ γίνῃ ἡ τελετὴ τῆς Ἀναστάσεως. Φθάσαντες εἰς τὴν ἐξέδραν, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ:

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ').

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΙΕΡΕΥΣ: Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνῆ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη, ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρωΐ τῆς μιᾶς Σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι, θεωροῦσιν, ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε, ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἄλλ' ὑπάγετε, εἶπατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχύ, ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς

εὐφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ'. Ἄυτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἰ
χ
χ
ῥ
ῥ

^M ^Δ ^Π

Χ ρ ι σ τ ο ο ς α ν ε ε σ τ η η ε ε κ ν ε

^Δ ^Π ^Δ ^M

κ ρ ω ω ν θ α ν α α τ ω θ α α ν α α τ ο ο ο ν

^K ^M ^Δ ^Π

π α τ η η η σ α α α ς κ α ι α ι τ ο ι ο ι ς ε ν

^M ^Δ ^π ^ῥ

τ ο ι ο ι ς μ ν η η μ α α α σ ι ζ ω ω η ν χ α ρ ι

^M ^ῥ ^ῥ ^χ ^ῥ

σ α α μ ε ν ο ο ς

Δόξα...

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸ.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, γεγονωτέρα φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας...

Ὁ Χορός : Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶην χαρισάμενος.

Ἱερεὺς: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους,

πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ
ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν
στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης)
ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν
πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας
τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [**Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς**], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: **Σ**οὶ Κύριε.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: **Ἀ**μήν.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὡς ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Εἶτα ψάλλομεν τὸν Ἀναστάσιμον Κανόνα:

Ἦχος Ḳ Πα̇

Ωδή α'. ^χπ̇ ^π **Ἄ** να στα σε ως η με ρα λαμ

 πρυν θω μεν λα οι ^Δ **Ἄ** Πα α σχα Κυ ρι ου Πα α

σχα ^Δ **Ἄ** εκ γαρ θα να του προς ζω ην ^Δ **Ἄ** και εκ

γης προς ου ρα νον Χρι στο ος ο Θε ος ^π **π** η

μας δι ε βι βα σεν ^Δ **Ἄ** ε πι νι κι ον α α

^π **π** ^π **π** (Δίς) ^π **π**
δο ον τας

^π **π** **Ἄ** ο ζα τη Α γι α Α να στα σει σου Κυ

 ρι ε ^Δ **Ἄ**

^π **π** **Ἄ** κα θαρ θω μεν τας αι σθη σεις και ο ψο

 με θα ^Δ **Ἄ** τω α προ σι τω φω τι της Α να

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

στασε ως ^π9 Χριστοον ε ζα στραπτον τα και
χαι ρε τε φασκον τα ^Δ8 τρα νω ως ακου σο με θα
^Δ8 ^N ^Π ^π9 (Δίς)
ε πι νι κι ον α α δο ον τες
^χ ^π9 ^Δ8 Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευμα τι ^Δ8
^χ ^Π ^Δ8 ^Π ^π9
^Δ8 Ου ρα νοι μεν ε πα ζι ως ευ φραι νε
σθω σαν ^Δ8 γη η δε α γα λ λι α α σθω ^Δ8 ε
ορ τα ζε τω δε κο ο σμος ^Δ8 ο ρα τος τε α
πας και α ο ρα τος ^Π ^π9 Χρι στο ος γαρ ε γη γερ
ται ^Δ8 ^N ^Π ^π9
^χ ^π9 ^Δ8 ^Π ^π9
^Δ8 ^Π ^π9 ^Δ8 ^Π ^π9
Και νυν και α ει και εις τους αι ω

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

νας των αιωνων αμην ^Δ ^δ
^χ ^Π ^Δ ^δ Ου ρα νοι μεν ε πα ζι ως ευ φραι νε
σθωσαν ^Δ ^δ γη η δε α γα λ λι α α σθω ^Δ ^δ ε
ορ τα ζε τω δε κο ο σμος ^Δ ^δ ο ρα τος τε α
πας και α ο ρα τος ^Π ^π ^ρ Χρι στο ος γαρ ε γη γερ
ται ^Δ ^δ ευ φρο συ νη αι ω ω νι ι ος ^π ^ρ
Καταβασία. ^Π ^π ^ρ ^Δ ^δ ⁺ ⁺
λαμπρυν θω μεν λα οι ^Δ ^δ Πα α σχα Κυ ρι ου
Πα α σχα ^Δ ^δ εκ γαρ θα να του προς ζω ην ^Δ ^δ και
εκ γης προς ου ρα νον Χρι στο ος ο ^Μ ³ ^π ^ρ Θε ος ^π ^ρ
^Π ^Δ ^δ η μα ας δι ε βι βα σεν ^Δ ^δ ε πι νι κι ον

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὡς ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

^N
 α αδοοντας ^π
^π ^Π
 Χριστος α νεστη εκ νε κρων θα να α
 τω ω θα να τον πα τη η σας ^Δ και τοις εν τοις
^N ^Π ^Γ
 μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος ^π (γ')

^π
 Ἄ να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την
 αι ω νιον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^π

Ἱερεὺς: Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

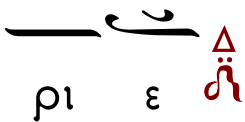

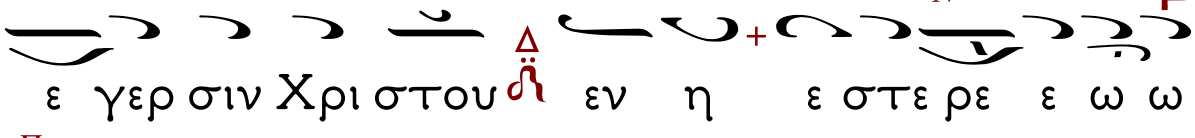
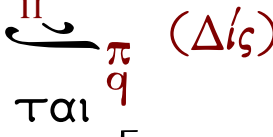
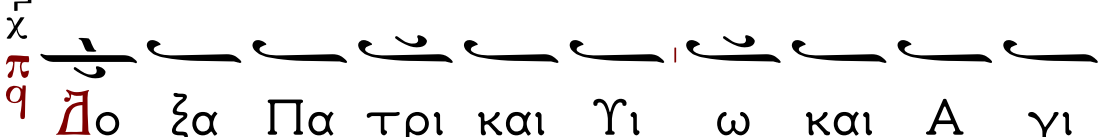

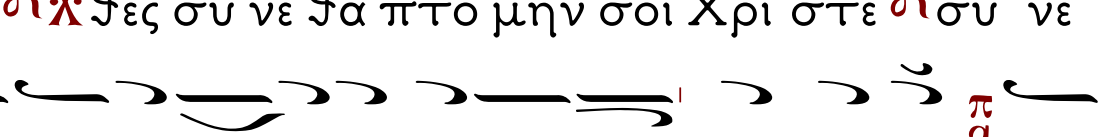
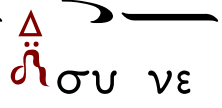
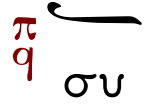

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν,

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ρι ε ^Δ
^Π ^π ^Δ
 ρα νος τε και γη η και τα κα τα χθονι α ^π
 ε ορ τα ζε τω γουν πα σα κτι ι σις ^Δ
 ε γερ σιν Χρι στου ^Δ εν η ε στε ρε ε ω ω
^Π ^π (Δ/ς)
 ται ^π
^χ ^π
 ω Πνευ μα τι ^Δ
^Δ ^χ ^Δ
 γει ρο μαι ση η με ρον α να σταν τι σοι ^π
 νε σταυ ρου μην σοι χθες ^Δ αυ τος με συν δο ζα

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὡς ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

σον Σωτηρ^Δ εν τη βασιλει^N αι^Π α σου^π
και νυν και αι και εις τους αι^π ω
νας των αι^π ω νων α μην^Δ
Χ^Δθες σου νε θα πτο μην σοι Χρι^Δστε σου νε
γει ρομαιση ημερον α να σταν τι σοι^π σου
νε σταυρου μην σοι χ^Δθες αυ^Δ τος με συνδο ζα
σον Σωτηρ^Δ εν τη βα^N σι^Π ι λει^π αι^π α σου^π
Καταβασία. Δ^πευ τε πο μα πι ω μεν και νον^Δ
ουκ εκ πετρας α γο ονου τε ρα του ργου μενον
αλλ^π α φθαρσι^Δ ας πη γην^Δ εκ τα αφου ομ
βρησαν τος Χρι^Δ στου εν ω στε ρε ου ου με ε

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Π
ϑα π
9

π
9 Χ ρ ι σ τ ο ς α ν ε σ τ η ε κ ν ε κ ρ ω ν ϑ α ν α α

τ ω ϑ α ν α τ ο ν π α τ η η σ α ς Δ και τοις εν τοις

μ ν η μ α σ ι ζ ω η ν χ α ρ ι σ α α μ ε ε ν ο ς π (γ ')
9

π
9 Ἄ ν α σ τ α ς ο Ι η σ ο υ ς α π ο τ ο υ τ α φ ο υ

κ α θ ω ς π ρ ο ε ι ε ι π ε ν Δ ε δ ω κ ε ν η μ ι ν τ η ν

α ι ω ν ι ο ν ζ ω η ν κ α ι μ ε γ α ε λ ε ο ο ο ς π
9

Ἱερεὺς: Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν,

Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: **Κοί,** Κύριε.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: **Ἀμήν.**

Ἡ Ἵπακοή. (χῦμα) ᾠχος δ΄.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου, τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα, δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον, ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

α γευστος κη λιδος τοη με τε ρον Πα ασχα

και ως Θε ος α λη θης τε λειος λε ε λε ε

(Δίς)

κται

π
χ
π

Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευμα τι

χ
Δ

ως ε νι αυ σι ος α μνος ο ευ λο γου

με νος η μιν στε φανος χρη στος ε κου σι ι

ως υ περ παν των τε θυ ται Πα ασχα το κα

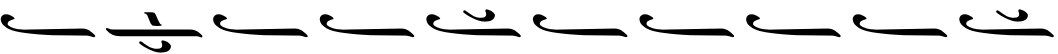
θα ρτη ριον και αυ θις εκ του τα φου ω ραι αι

ος δι και ο συ νη ση μιν ε λα μ ψεν η η

λι ι ος

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

^Γ
χ
π
9

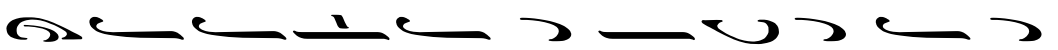

Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην ^Δ
δ

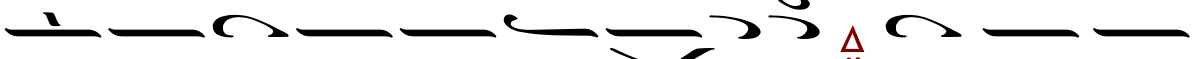
^Γ
χ
Δ
δ

Ο θε ο πα τρω μεν Δαυ ιδ προ της σκι

ω δους κι βω του η λα το σκιρ των ^π
9 ο λα

ος δε του Θε ου ο α γιος ^Δ
δ την των συμ

βο λων εκ βα σιν ο ρων τες ευ φραν θε μεν εν

θε ως ^Δ
δ ο τι α νε στη Χρι στος ως παν το

δυ υ να α μοι ^π
9

Καταβασία.

^π
9 Ε πι της θει ας φυ λα κης ο

θε η γο ρος Αβ βα κουμ ^Δ
δ στη τω με θε η μων και

δει κνυ υ τω ^Δ
δ φα ε σφο ρον Αγ γε λον δι α

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

πρυσιως λεγοντα ^{πρ}σημερον σωτηρια τω

κοσμου ^Δοτι ανεστη Χριστος ως παν

το δυυνααμος ^{πρ}

^{πρ} ^ΠΧριστος ανεστη εκ νεκρων θαναα

τω θανατον πατηησας ^Δκαι τοις εν τοις

μνημασι ζωην χαρισααμε ενος ^{πρ} (γ')

^{πρ} ^Αναστας ο Ιησους απο του ταφου

καθως προειπεν ^Δεδωκεν ημιν την

αιωνιον ζωην και μεγα ελεος ^{πρ}

Ἱερεὺς: Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ

διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [**Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς**], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: **Σ**οί, Κύριε.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: **Ἀ**μήν.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ὡδή ε' .^χ Π
^π ρ θρισωμεν ορθρουβα θε ος

και αν τι μυρου τον υμνον προ σοι σω μεν

τω Δε σπο τη ^π και Χριστον ο ψο με θα δι

και ο συ νης η λι ον ^Δ πα σιζω ην ανα

^N τε ελλοον τα ^π (Δις)

^π Δο ζα τη Α γι α Α να στασει σου Κυ

ρι ε ^Δ

^Δ Την α μετρον σου ευ σπλαγ χνι αν ^Δ οι

ταις του Α δου σει ραις συ νε χο με νοι δε δορ

κο τες ^π προς το φως η πει γον το Χρι στε

α γαλλο με νω πο δι ^Δ Πασχα κρο τουν τες

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

αι ω ω ν ι ι ο ν ^π₉ (Δίς)

^χ_π₉ Δοξα Πατρι και Υι ω και Αγι

ω Πνευμα τι ^Δ_Δ

^χ_Δ_Δ Προσελθωμεν λαμπραδη φοροι ^Δ_Δ τω προ

ι ον τι Χριστω εκ του μνηματος ως νυμ

^π₉ φι ω και συ νεορτασωμενταις φιλεορ

τοις τα ξεσι ^Δ_Δ Πασχα Θεου τοσωτη ηρι ι

ον ^π₉

^χ_π₉ και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αιωνων α μην ^Δ_Δ

^χ_Δ_Δ Προσελθωμεν λαμπραδη φοροι ^Δ_Δ τω προ

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ι ον τι Χρι στω εκ του μνη μα τος ως νυμ
φι ω ^π₉ και συ νε ορ τα σω μεν ταις φι λε ορ
τοις τα ξε σι ^Δ₁ Πασχα Θε ου το σω τη η ρι ι
ον ^π₉

Καταβασία. ^π₉ ^Π Ορ θρι σω μεν ορ θρου βα θε

ος και αν τι μυ ρου τον υ μνον προ σοι σω
μεν τω Δε σπο τη ^π₉ και Χρι στον ο ψο με θα
δι και ο συ νης η λι ον ^Δ₁ πα σι ζω ην α
να τε ελλο ον τα ^π₉

^π₉ ^Π Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να α

τω ω θα να τον πα τη η σας ^Δ₁ και τοις εν τοις

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ἔ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπές ὄνομα σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὡς ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

→ (Δίς)
λας π₉
χ_Γ
π₉ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι Δ
χ_Γ
Δ Δω τερ μου το ζων τε και α θυ τον ι ε
Δ Δ ρει ει ον Δ ως Θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως
Δ Δ προ σα γα γων τω Πα τρι συ να νε στη σας π₉
πα γ γε νη τον Α δα μ Δ α να στα ας εκ του
τα φου π₉
χ_Γ
π₉ Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην Δ
χ_Γ
Δ Δω τερ μου το ζων τε και α θυ τον ι ε

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ρει ει ον ^Δως Θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως
^Δπρο σα γα γων τω Πα τρι συ να νε στη σας ^π₉
πα γ γε νη τον Α δα μ ^Δα να στα ας εκ του
τα φου ^π₉

Καταβασία. ^π₉ ^Π ^Μ ^Γ
^π₉ ^Π ^Ν
κα τη η λ θες εν τοις κα τω τα
τοις της γης ^π₉ και συ νε τρι ψας μο χλους αι
ω νι ι ους ^Δ ^Ν κα το χους πε πε δη με ε
^Μ ^Π ⁺
νων Χρι στε ^π₉ και τρι η με ρο ος ως εκ κη
τους Ι ω νας ^Γ ^π₉ ε ζα νε ε στης του τα φου ^π₉

^π₉ ^Π
^π₉ Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να α
τω ω θα να τον πα τη η σας ^Δ και τοις εν τοις

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ καὶ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

καὶ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθεγξάμενος, χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν πρὸ ἡλίου Ἥλιον, δύναντά ποτε ἐν τάφῳ, προέφθασαν πρὸς ὄρθρον, ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων, ὦ φίλοι, δεῦτε τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν, Σῶμα ζωηφόρον καὶ τεθαμμένον, σάρκα ἀνιστῶσαν τὸν παραπεσόντα Ἄδὰμ κείμενον ἐν τῷ μνήματι, ἄγωμεν, σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ Μάγοι, καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν τὰ μύρα ὡς δῶρα τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ' ἐν σινδόνι ἐνειλημένῳ, καὶ κλαύσωμεν, καὶ κράξωμεν, ὦ Δέσποτα ἐξεγέρθητι, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Τῆ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παφνουτίου.

Στίχοι. Τὸν Παφνούτιον γῆς τάφῳ κεκρυμμένον,
Ἄπεικός ἐστι καὶ σιγῆς κρύψαι τάφῳ.

Τῆ δ' ἐνάτῃ δεκάτῃ Παφνούτιον ἔνθεν ἄειραν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδώρου, τοῦ ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας.

Στίχοι. Κοινωνὸς ὤφθης, Θεόδωρε, τοῦ πάθους,
Τῷ καὶ παθητῷ, καὶ παθῶν ὑπερτέρῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Μάρτυς Φιλίππα, ἡ μήτηρ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι. Φιλῶ Φιλίππαν, ὡς ἀθλητοῦ μητέρα,
Φιλῶ Φιλίππαν, ὡς ἀθλοῦσαν ἐκ ξίφους.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Σωκράτης καὶ Διονύσιος, λόγχῃ τρωθέντες τελειοῦνται.

Στίχοι. Ἐνυξε λόγχῃ νεκρὸν Ὑψίστου πάλαι,
Νύττει δὲ καὶ νῦν Μάρτυρας ζῶντας δύο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Πισιδίας τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι. Ὁ Γεώργιος, ὡς γεώργιον μέγα,
Ἐχων ἀπῆλθεν εἶδος ἀρετῆς ἅπαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τρύφωνος Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ Ἁγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Στίχοι. Θεὸν ποθήσας ὁ τρυφὴν μισῶν Τρύφων,
Θεοῦ παρέστη τῷ κατοικητηρίῳ.

Ἑπόμνημα Πεντηκοσταρίου.

Τῇ ἁγία καὶ μεγάλη Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, αὐτὴν τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν ἐορτάζομεν τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Χριστὸς κατελθὼν πρὸς πάλιν Ἄδου μόνος
Λαβὼν ἀνῆλθε πολλὰ τῆς νίκης σκύλα.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (γ')

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος. (γ')

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὡς ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ὡδὴ ζ' . ^π ^κ
^π ^ο Παιαιδας εκ κα μι ι νου
^Δ ^π ^Μ
ρυ σα με νος γε νο με νος αν θρω πος πα σχει ως
^π
θνη τος ^π και δι α πα θους το θνη τον αφ θαρ
σι ας εν δυ ει ευ πρε πει αν ^π ο μο νος ευ λο
γη τος των Πα τε ε ρων Θε ος και υ πε ρε εν
^π (Δίς)
δο ο ζος ^π

^π
^π Δο ζα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ
ρι ε ^Δ

^Δ
^Δ Γυ ναι αι κες με τα μυ ρων θε ο φρο νες
ο πι σω σου ε δρα μον ^π ον δε ως θνη τον με
τα δα κρυ ων ε ζη η τουν ^Δ προ σε κυ νη σαν

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

χαιρουσαι ζωων τα Θεον και Πασχα το μυ
στι κον ^π₉ σοις Χριστε εΜαθηταις ευ ηγ γε λι
^Γ_π (Δις)
ισααν το
^χ_π Δοξα Πατρι και Υι ω και Αγι
ω Πνευμα τι ^Δ₉
^χ_Δ Θανατου εορταζομεν νεκρωσιν
Αδου την καθαιρεσιν ^π₉ αλ λησβιο της της
αιωνιουαπαρχην ^Δ₉ και σκιρτωντες υμνου
μεν τον αιτιον ^π₉ τον μονον ευλογητον των Πα
τερων Θεον και υπερενδοοζον ^π₉
^χ_π Και νυν και αι και εις τους αιω

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

νας των αιωνων αμην ^Δ
^χ
^Δ Ὡς ο οντως ι ε ρα και πα νε ορτος
αυ τη η σω τη ρι ος ^π νυξ και φω ταυ γης της
λαμ προ φο ρου η με ε ρας ^Δ της Ε γερ σε ως
ου σα προ αγ γε λος ^π εν η το α χρο νον
φως ^Δ εκ τα α φου σω μα τι κως πα σιν ε
πε ε λα αμ ψεν ^π
Καταβασία. ^π ^κ
^π ^Δ ^π ^μ
Ο Παιιδας εκ κα μι ι νου
ρυ σα με νος γε νο με νος αν θρω πος πα σχει ως
θνη τος ^π και δι α πα θους το θνη τον αφ θαρ
σι ας εν δυ ει ευ πρε πει αν ^π ο μο νος ευ λο

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ Ὡς ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

γῆτος των Πα τε ερων Θε ος και υ πε ρε εν

δο ο ζος ^π₉

^π₉ Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να α

τω ω θα να τον πα τη η σας ^Δ_Δ και τοις εν τοις

μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος ^π₉ (γ')

^π₉ Ἄ να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ^Δ_Δ ε δω κεν η μιν την

αι ω νιον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^π₉

Ἱερεὺς: Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [**Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς**], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: **Ο**ί, Κύριε.

Ἱερεὺς: **Εἶ**η τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: **Ἀ**μήν.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ὡδή η' .^χπ^Π
Αυτη η κλητη η και α γι α
η με ρα η μι α των Σαβ βα α των
η βασι λι ις και κυ ρι α ε ορ των ε
ορ τη και πα νη γυ ρις ε ε στι πα α
νη γυ ρεων εν η ευ λο γου ου ου μεν
Χριστον εις τους αι ω ω ω νας (Δίς)

Δο ζα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ
ρι ε

Δευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη
μα τος της θει ας ευ φρο συ υ νης εν
τη ευ ση μω η με ρα της ε γερ σε ως

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

βασιλειας τε Χριστου κοινωνησωμεν
υμνουντες αυτον ως Θεον εις τους αιωνας
π (Δίς)
νας
χ π
Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω
Πνευματι
χ Δ
Αρον κυκλωτους οφθαλμους σου Σι
ων και ιι δε ιιδου γαρ η κασιισοι
θεοφειγεις ως φωστηρες εκδυσμων και
βορρα και θαλασσης και εωας τα
τεκνα σου εν σοι ευλογουσιν τα Χριστον
εις τους αιωνας π

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

^χ
^π
⁹ Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην ^Δ
^Δ

^χ
^Δ Πα τερ παν το κρα α τορ και Λο γε και

Πνεευ μα ^Δ τρι σιν ε νι ζο με νη εν υ πο στα

α σε σι φυ σις ^π υ πε ρ ου ου σι ε και υ περ

θε ε ^Δ εις σε βε βα πτι σμε θα ^Δ και σε ευ λο

γου ου μεν εις παν τας τους αι ω νας ^π
⁹

Καταβασία. ^χ ^Π
^π ⁹ ⁺ ^χ ⁺
Αι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου μεν τον Κυ ρι ον ^Δ
^Δ

^Π
^Δ ⁺ ⁺
Αυ τη η κλη τη η και α γι α η

με ρα ^Δ η μι α των Σαβ βα α των ^π η βα
^Γ ^π

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

σι λι ις και κυ ρι α ^π₉ ε ορ των ε ορ
τη ^κ και πα νη γυ ρις ε ε στι ι πα α νη
γυ ρε ων ^Δ εν η ευ λο γου ου ου μεν ^π₉
Χρι στον εις τους αι ω ω ω νας ^π₉
^π₉ Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να α
τω ω θα να τον πα τη η σας ^Δ και τοις εν τοις
μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με ε νος ^π₉ (γ')
^π₉ Ἄ να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την
αι ω νιον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^π₉

Ἱερεὺς: Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Ὁ Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [**Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς**], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: **Σ**οί, Κύριε.

Ἱερεὺς: Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἱερεὺς: **Τ**ὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Χριστον τον ζω ο δο την
Φω τι ζου φω τι ζου η νε α Ι ε
ρου σα λημ η γαρ δο ζα Κυ ρι ι ου ε πι
σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα α λλου
Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο
κε εν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου
Χρι στος το και νον Πα σχα το ζω ο θυ
τον θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι αι ρων
τη να μαρ τι αν κο σμου
Ω θει ας ω φι ι λης ω γλυ κυ τα της
σου φων ης μεθ η μων α ψευ δω ως γαρ ε

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

πηγ γειλω ε σεσθαι ^πμε χριτερμα των αι ω
ω νος Χρι στε ^Δη ην οι πιστοι οι οι οι αγ κυ
ραν ελ πι ι δος ^Δκα τε χοντες α γαλ λο
ο με ε θα ^π

^πθη με ρον πα σα κτι σις α γαλ λε ται και
χαι αι ρει ^Δο τι Χρι στος α νε ε στη και
Α δης ε σκυ λευ θη ^π

^πθει ας ω φι ι λης ^γω γλυ κυ τα της
σου φωνης ^πμεθ η μων α ψευ δω ως γαρ ^Δε
πηγ γειλω ε σεσθαι ^πμε χριτερμα των αι ω

ω νος Χρι στε ^Δη ην οι πιστοι οι οι οι αγ κυ

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ραν ελ πι ι δος ^Δ και τε χον τες α γαλ λο ^{Γ N}

ο με ε θα ^{Π Γ π ρ}

^{χ π ρ} Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ^{π ρ}

^{χ π ρ} Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου της τρι ου

πο στα του ^Δ και α δι αι ρε ε του Θε ο

τη τος το κρα τος ^{π ρ}

^{Π π ρ} Ω Πασχα το με ε γα ^{γ ρ} και ι ε ρω τα

τον Χρι στε ^{π ρ} ω σο φι α και Λο ο γε ^Δ

του Θε ου και δυ να μις ^{π ρ} δι δου η μι ν εκ τυ πω

τε ρον ^Δ σου ου με τα σχει ει ει ει εν τη α ^{Π Γ +}

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

νε σπε ε ρω ^Δ η με ρα της βα ^Γσι ^Ν λει ει

^Π α ας σου ^π ρ

^χ ^π και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην ^π ρ

^χ ^π Χαι ρε Παρ θε νε χαι αι ρε χαι ρε ευ λο

γη με νη ^Δ χαι ρε δε δο ζα σμε νη σος

γαρ Υι ος α νε ε στη τρι η με ρος εκ

τα φου ^π ρ

^Π ^π (ω) Πασχα το με ε γα ^γ ^Δ και ι ε ρω τα

τον Χρι στε ^π ω σο φι α και Λο ο γε ^Δ

του Θε ου και δυ να μις ^π δι δου η μιν εκ τυ πω

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ Ὡ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

τε ρον σου ου με τα σχει ει ει ει εν τη α
νε σπε ε ρω η με ρα της βα σι λει ει
α ας σου

Καταβασία.

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη
Κε χα ρι τω με ε νη Α γνη Πα ρ θε νε χαι
αι ρε και πα λιν ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος
α νε ε στη τρι η με ρος εκ τα φου

Φω τι ζου φω τι ζου η νε α Ι ε
ρου σα λημ η γαρ δο ζα Κυ ρι ι ου ε πι
σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα α λλου
Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ἔ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: **Κ**οί, Κύριε.

Ἱερεὺς: Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: **Ἀ**μήν.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

δύ να α α μεις α αυ του ου ου ου σοι
πρε ε πει υ υ υμνος τω ω ω Θε ε ε ε
ω ω ω ω
Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει
αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη
θος της με γα λω συ υ υ νη ης α α
αυ του
Υ μνου μεν σου Χριστε το σω ω τη η η
ρι ι ο ον Πα α α θος και δο ξα ζο
μεν σου την Α να α α στα α α σιν
Αι νει τε αυ τον εν η χω σα λ πι γ γος

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

θρωπον α α να α στη η η η σας τη α

να στα α σεις σου Χρι στε ε ε α ζι ω

σον η μας εν κα θα ρα α καρδι ι α

υ υ μνει ει ν και δο ζα α α ζει ει ει ν

σε

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα

λα γμου πα σα πνο η αι νε σα τω ω τον

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον

την θε ο πρε πη σου συ γκα τα βα

σιν δο ζα ζο ον τε υ μνου ου με εν σε Χρι

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ Ὡς ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

στε^{πρ} Ε τεχθης εκ Πααρ θε ε νου^η και α
χω ριστος υ υ πηρ χες τω ω ω Πα α α
τρι^{πρ} Ε παθες ως αν θρω ω ω προς^{πρ} και ε κου
σι ως υ πε μει νας Σταυ ρον^{πρ} Α νε στης
εκ τουου τα α φου^η ως εκ πα α στα δος προ
ο ο ε ε ελ θων^{πρ} ι να σωσης τον κο
ο ο ο σμοον Κυ υ ρι ε δο ο ο ζα α
α σοι^{πρ}

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὡς ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Εἶτα τὰ Σπυχηρὰ τοῦ Πάσχα.

Ἦχος λ' ᾠδῆς —

Π Κ
Ἄ να στη τω ο Θε ος και δι α
σκορ πι σθη τω σαν οι εχ θροι αυ του και
φυ γε τω σαν α ποπροσωπου αυ του οι
μι σουν τες αυ τον
Κ
Πα σχα ι ε ρον η μιν ση η η
με ρον α να δε δει κται Πα σχα και νον
Α γι ον Πα σχα μυστι κον Πα σχα παν
σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι στος ο λυ τρω
της Πα σχα α μω μον Πα σχα με ε γα
Πα σχα των πισ των Πα σχα το πυ λας η μιν

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

μνηματος^{χ₉} ως νυμφιον προερχομε ε

νον^{χ₉}

^{χ₉}^{χ₉} Ουτως απολουνται οι αμαρτω

λοι απο προσωπου του Θεου^{χ₉} και οι δι

και οι ευφρανθητωσαν^{χ₉}

^{χ₉} Αι Μυροφοροι γυναικες ο ορθρουβα

θειος^{γ₉} επιστασαι προς το μνηματου

ζωοδοτου^{χ₉} ευρον αγγελον επι τον λι

θον καθημενον^{χ₉} και αυτος προσφθεγξα

μενος αυταις ουτως ελεγε^{χ₉} τι ιζητειτε^{ζ₉}

τον ζωντα μετα των νεκρων^{χ₉} τι ιθρηνειτε

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

τον αφθαρτον ως εν φθορα απελθου ου

σαι κη ρυζα τε τοις αυτου ου Μαθη

ταις
Αυτη η η μερα ην εποιη

σεν ο Κυριος αγαλλιασωμεθα

και ευφρανθωμεν εν αυτη

Πασχατοτερπνον Πασχα Κυριου Πα

σχα Πασχα παν σεβασμιον ημιν ανει

λε Πασχα εν χαρα αλληλους περιπτυ

ξω μεθα ω ω ω Πασχα λυτρον λυπης

και γαρ εκτα φουσημερον ωσπερ εκπα

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

νη γυυ υ υ ρει ^ο και αλ λη η η η η η
λους πε ρι ι πτυυ ζω ω ω ω με
ε ε ε θα ^π ει πω με ε ε εν α δελ φοι ^ο
και τοις μι σου ου ου σι ιν η η η μας ^Δ
συγ χω ρη η σω ω μεν ^Δ πα α α αν
τα α τη Α α να στα α α α σει ^π και αι
ου ου τω ω βο η η η η σω ω ω μεν ^ο
Χρι στος α νε στη η εκ νε ε κρω ω ω ν ^γ
θα να α τω ω θα α α να το ον πα τη
η η η σας ^ο και τοις ε εν τοις μνη η
μα α α σι ^π ζω ω ην χα α ρι σα α

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

 με ε νο ο ο ος

 κρω ω ων θανα ατω θανα α να α το οον

 πα τη η η σα α α ας και αι τοι οισ εν

 τοι οισ μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι

 σα α α με νο ο ος

Τὸ τρίτον.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸν κατηχητικὸν λόγον.

Ἀπολυτίκιον τοῦ

Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

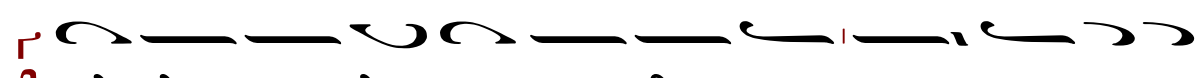
 Η του στο μα τος σου κα θα περ πυρ σος

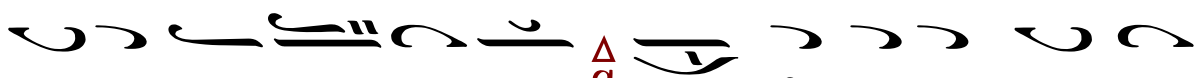
 Δ **9** εκ λαμ ψα σα χα ρις την οι κου με νην ε ε

 φω τι ι σεν **Δ** α φι λαρ γυ ρι ας τω κο

 σμω θη σαυ ρους ε να πε θε το **Δ** **9** το υ ψο ση

 μιν της τα πει νο φρο συ νης υ υ πε δει ει ζεν

 Δ αλ λα σοις λο γοις παι δευ ων πα τερ Ι ω

 αν νη Χρυ σο στο με **Δ** **9** πρε σβευ ε Χρι στω τω

 Θε ω **Δ** **9** σω θη ναι τας ψυ υ χα ση μω ω ω ω

 ω ω ων

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ καὶ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Και ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,

νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

ὁ Ἱερεὺς κρατῶν τὸ τρίκηρον ἀνημμένον καὶ θυματόν, θυμιᾷ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης ψάλλων τὸ:

Ἦχος λ' ἢ Πα'

Χριστοσ ος α νε ε στη η ε εκ νε
κρω ω ν θ α να α τω θ α α να α το ο ο ν
πα τη η η σα α α ας και αι τοι ο ις εν
τοι ο ις μνη η μα α α σι ζω ω η ν χα
ρι σα α α με νο ος

Λέγεται δὲ τοῦτο τρίς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως,
(τὴν κατάληξιν «Ζωὴν χαρισάμενος») ψάλλουσιν οἱ χοροί).

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος τοὺς ἐπομένους Στίχους
καθ' ἕκαστον δὲ Στίχον ψάλλεται ὁμοίως
ὑπὸ τῶν Χορῶν τὸ Χριστὸς Ἀνέστη.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ καὶ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἦχος: Πρωτοψάλτης

Χ ρ ι σ τ ο ο ς α ν ε ε σ τ η η ε ε κ ν ε
κ ρ ω ω ν θ α ν α α τ ω θ α α ν α α τ ο ο ο ν
π α τ η η η σ α α α ς κ α ι α ι τ ο ι ο ι ς ε ν
τ ο ι ο ι ς μ ν η η μ α α α σ ι ζ ω ω η ν χ α ρ ι
σ α α α μ ε ν ο ο ς

Δόξα... Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν... Χριστὸς ἀνέστη...

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ καὶ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, γεγονωτέρα φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας...

Ὁ Χορός : **Κ**αὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν
χαρισάμενος.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὡς ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

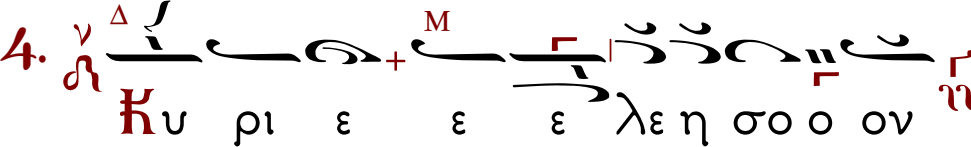
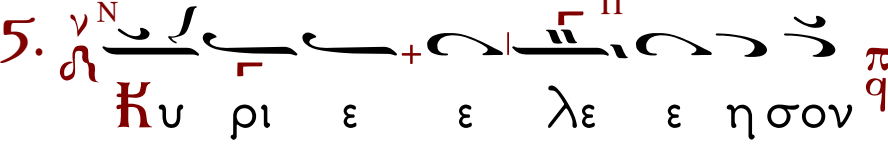
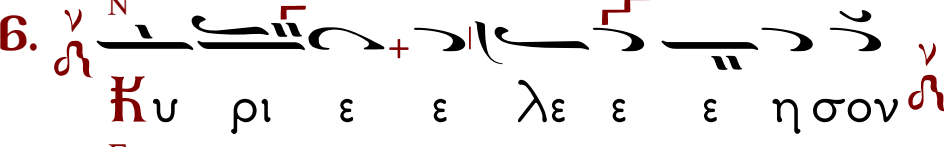
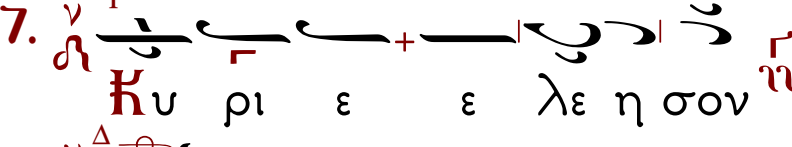
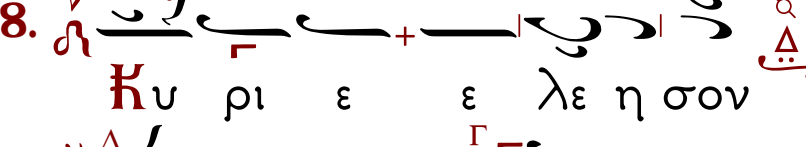
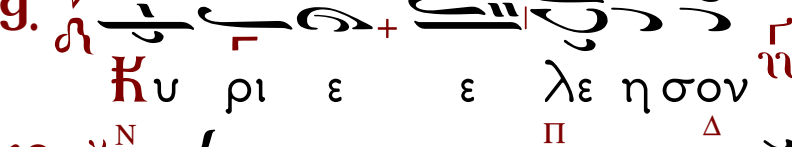
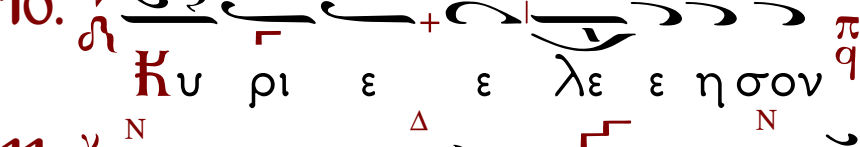
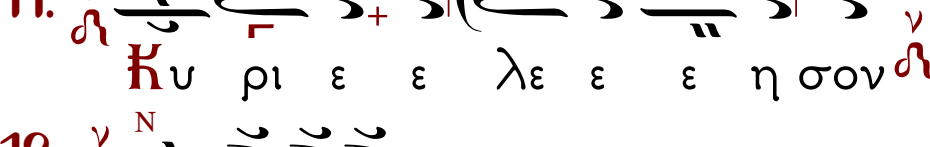

Ἦχος λ' δι' Νη

1. **Κυ ρι ε ε λε ε η σον**
2. **Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον**
3. **Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον**
4. **Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον**
5. **Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον**
6. **Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον**

ΕΤΕΡΑ.

1. **Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον**
2. **Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον**
3. **Κυ ρι ε ε λε η η σον**

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

4.
 Κυ ρι ε ε λε η σο ο ο ν
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^γ
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^γ
8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ
9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^γ
12.
 Cοι Κυ ρι ε ^γ

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ἔς ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ἀντίφωνον α΄.

Ἦχος Δι

Σπῆχ. α΄. ^χ ^Μ ^Δ
Ἄ λα λα ζα τε τω Κυ ρι

^Δ
ω πα σα η γη

^χ ^Μ ^Γ ^Δ ^Γ
Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

^Β ⁶
τερ σω σον η μας

Σπῆχ. β΄. ^χ ^Μ ^Δ ^Γ
Ψα λα τε δη τω ο νο μα

^Δ ^Γ
τι αυ του δο τε δο ζαν εν αι νε σει

^Δ ^Δ
αυ του

^χ ^Μ ^Γ ^Δ ^Γ
Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

^Β ⁶
τερ σω σον η μας

Σπῆχ. γ΄. ^χ ⁶
Θι πα τε τω Θε ω ως φο

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

βε ρα τα ερ γασου εν τω πληθει της δυ
να με ως σου ψευ σον ται σε οι εχ θροι
σου

^Γ ^Μ ^Γ ^Δ ^Γ
Ταισ πρεσβειαισ της Θεο τοκου Σω
τερ σωσονημασ

Σπλχ. δν. ^Γ ^Δ ^Γ
Πα σα η γη προσκυνη σα
τω σαν σοι και ψα λα τω σαν σοι ψα λα
τω σαν δη τω ο νο μα τι σου Υ ψι

^Γ ^Μ ^Γ ^Δ ^Γ
Ταισ πρεσβειαισ της Θεο τοκου Σω
τερ σωσονημασ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Γαῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκίου

Σωτηρ σῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνον β'.

Στίχ. α'. Ὁ Θεός οἰκτείρησαι ἡ

μας καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς ἐπιφα

ναὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ

ἐλέησαι ἡμᾶς

Σῶσον ἡμᾶς Ὑιέ Θεοῦ ὁ ἀ

ναστάς ἐκ νεκρῶν ψαλλόντας σοὶ ἀλλη

λουῖα

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Σπ'χ. β'.

^χ ^Μ
Του γνω ναι εν τη γη την ο

^Γ ^Δ
δον σου εν πα σιν εθνε σι το σω τη ρι

^Γ ^Δ
ον σου

^χ ^Δ ^Γ ^Δ ^Μ
Εω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α

^Γ ^Δ ^Δ ^Γ ^Δ ^Μ
να στας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη

^Γ ^Δ
λου ι α

Σπ'χ. γ'.

^χ ^Μ
Ε ζο μο λο γη σα σθω σαν

^Γ ^Δ
σοι λα οι ο Θε ος ε ζο μο λο γη

^Γ ^Δ
σα σθω σαν σοι λα οι παντες

^χ ^Δ ^Γ ^Δ ^Μ
Εω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α

^Γ ^Δ ^Δ ^Γ ^Δ ^Μ
να στας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὡς ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

λου ι α

Σπύχ. δν. ^χ ^Μ Ευ λο γη σαι η μας ο Θε

ος και φο βη θη τω σαν αυ τον παν τα τα

πε ρα τα της γης

^χ ^Δ ^Γ ^Μ Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α

να στας εκ νε κρων ψα λ λον τας σοι α λ λη

λου ι α

^χ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι

^χ ^Γ Και νυν και α ει και εις τους αι αι

ω νας των αι αι ω νων α μην

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του
Θε ου α θνα τος υ πα α α ρχων και
κα τα δε ζα με νος δι α την η με τε ραν
σω τη ρι ι αν σα ρ κω θη η ναι εκ της
Α γι ας Θε ο το κου και α ει πα ρ θε
νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σε ε ναν θρω
πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος
θα να α τω θα να τον πα τη σας ει εις
ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ξα ζο
ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ μα
τι σω σον η μα α ας

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἐναρμόνιος κατὰ τριφωνίαν.

Ἦχος λ' ᾠ

Πα εναρμόνιος.

Βου-Γα & Κε Ζω' 5,4

π^χ π
π⁹ Κυ ρι ε ε ε λε η σον π⁹

π⁹ Κυ ρι ε ε ε λε η σον π⁹

π⁹ Κυ ρι ε ε λε η σον χ⁹

π⁹ Κυ ρι ε ε λε η σον χ

π⁹ Κυ ρι ε ε ε λε ε η η η σον π⁹

π⁹ Κυ ρι ε ε ε λε ε η η η σον π⁹

π⁹ Κυ ρι ε ε ε λε ε η σον η

π⁹ Κυ ρι ε ε λε η η σον χ⁹

π⁹ Κυ ρι ε ε λε η σον χ⁹

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

χ
 $\dot{\eta}$ χ
 $\dot{\eta}$ Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον χ
 $\dot{\eta}$

χ
 $\dot{\eta}$ χ
 $\dot{\eta}$ Κυ ρι ε ε λε ε η η σον χ
 $\dot{\eta}$

χ
 $\dot{\eta}$ π
 η Κυ υ υ ρι ε ε λε ε ε η σον π
 η

π
 η π
 η Κυ ρι ε ε ε λε η η η η σον

π
 η π
 η Κοι οι οι Κυ υ υ σοι οι Κυ υ ρι ε π
 η

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Α΄.

Βου-Γα & Κε Ζω΄ 5,4

ᾠχος λ' ᾠ Πα εναρμόνιος.

Στίχ. α΄. ^χ ^χ ^Π
^ᾠ Ἄ λα λα ζα τε τω Κυ ρι ω

^χ
πα σα η γη ^χ
^ᾠ

^Π
^χ ^ᾠ ^Κ ^χ
Γ αις πρε σβει ει αις της Θε ο το κου Σω

^Γ
τερ σω ω ω σον η μας ^χ
^ᾠ

Στίχ. β΄. ^χ ^Π ^Κ ^χ
^ᾠ Ψ αλλα τε δη τω ο νο μα τι

^χ
αυ του ^ᾠ

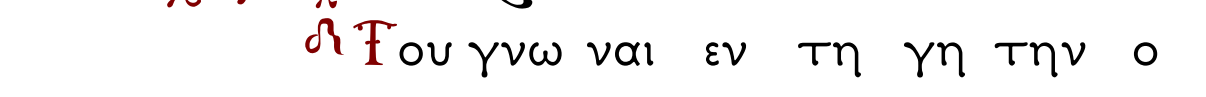
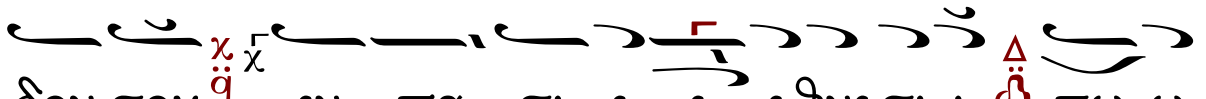
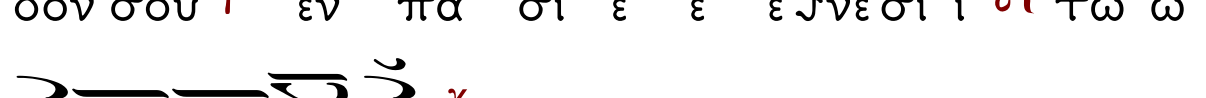

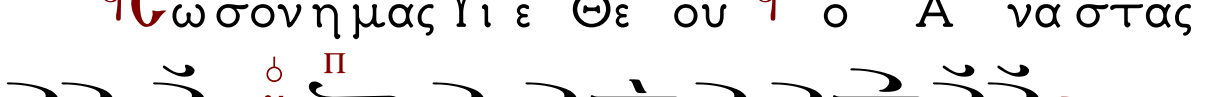
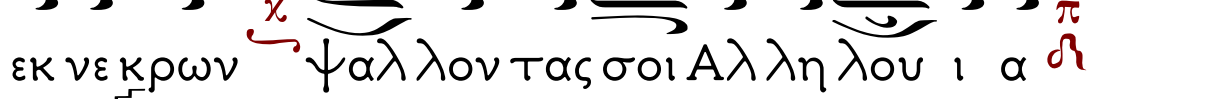

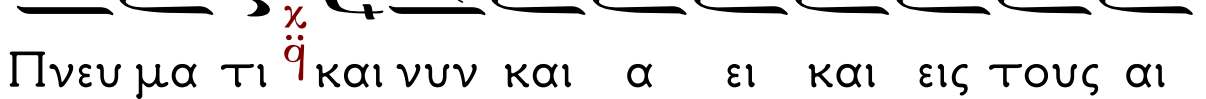
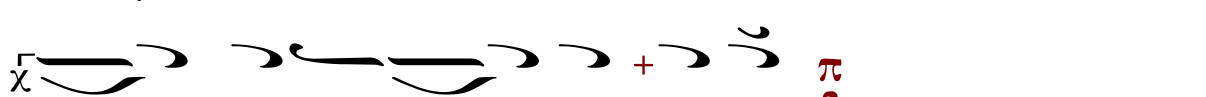
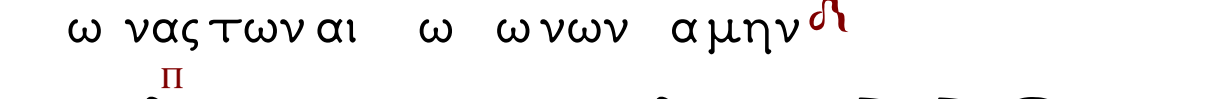

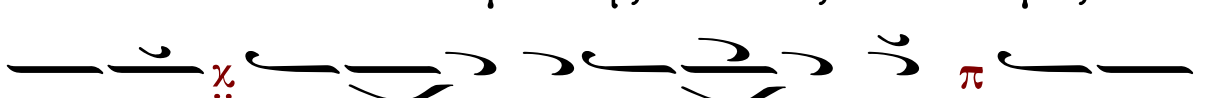
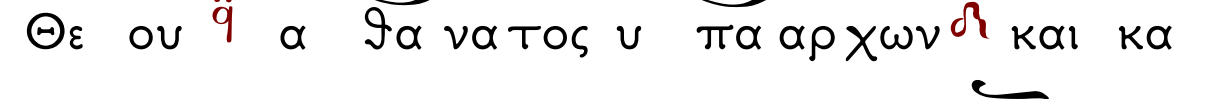
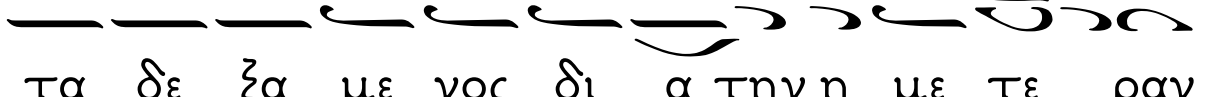

^Κ ^Π
^χ ^ᾠ ^Κ ^χ
Γ αις πρε σβει ει αις της Θε ο το κου Σω

^Γ
τερ σω ω ω σον η μας ^χ
^ᾠ

Στίχ. γ΄. ^χ ^Κ ^χ ^Γ ⁺
^ᾠ ^Κ ^ᾠ ^Γ ⁺
Ε ι πα τε τω Θε ω ως φο

^χ
βε ρα τα ερ γασου ^ᾠ

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Σπ'χ. γ'. ^χπ ^Π
ου γνω ναι εν τη γη την ο

δον σου ^χπ ^χ εν πα σι ε ε ε θνεσι ι ^Δπ τω ω

σω τη ρι ον σου ^χπ

^Π ^χπ ^Κ ^χπ
ω σον η μας Υι ε Θε ου ο Α να στας

εκ νε κρων ^π ^χπ ^π
ψα λλον τας σοι Α λλη λου ι α

^Π ^χπ ^π
Δ ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ^χπ και νυν και α ει και εις τους αι

^Π ^χπ ^π
ω νας τω ν αι ω ω νων α μην

^Π ^π
Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θνα τος υ πα ρχων και κα

τα δε ζα με νος δι α την η με τε ραν

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

σω τη ρι ι αν ^κσαρ κω θη ναι εκ της α γι
 ας Θε ο το ο κου ^κκαι α ει παρ θε ε ε νου
 Μα ρι ας ^κα τρε επτως ε ναν θρωπη η
 σας ^πσταυρω θεις τε Χρι στε ε ο Θε ος ^κ
 θα να ατω θα να τον πα τη η σας ^πΕις
 ων της Α γι ι ας Τρι αδος ^οσυν δο ζα
 ζο ο με νος τω Πα τρι ^κκαι τω Α γι ω
 Πνευματι ^πσω ωσον η μα α α ας ^κ

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἦχος λ' ᾠ Πα

Στίχ. α'.

Ἄ να στη τω ο Θε ος και

δι α σκορ πι σθη τω σαν οι εχ θροι αυ

του και φυ γε τω σαν α πο προ σω που αυ

του οι μισουνταις αυ τον

Χ ρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε

κρω ω ν θα να α τω θα α να α το ο ο ν

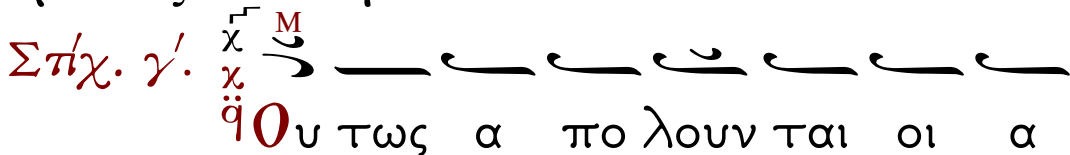
πα τη η η σα α α ας και αι τοι ο ις εν

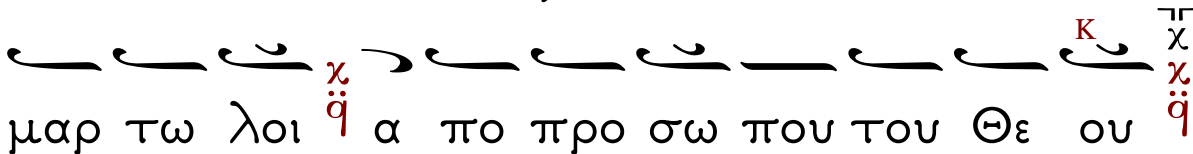
τοι ο ις μνη η μα α α σι ζω ω η ν χα ρι

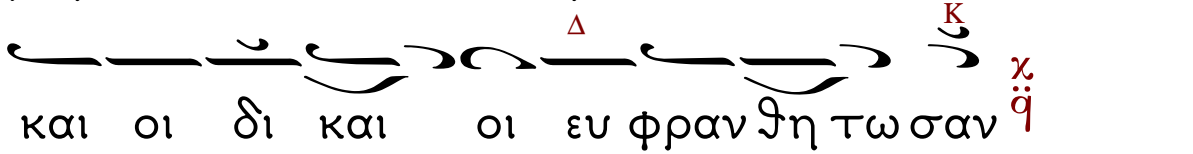
σα α α με νο ος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν,
ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη...

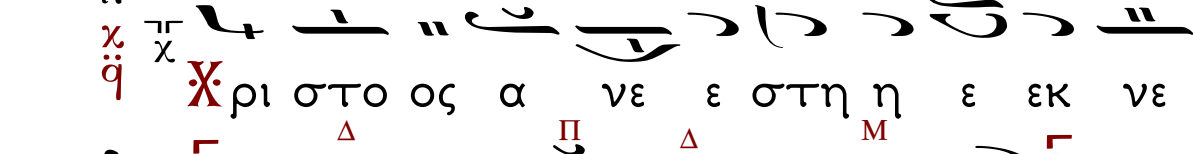
Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολούνται οἱ ἀ

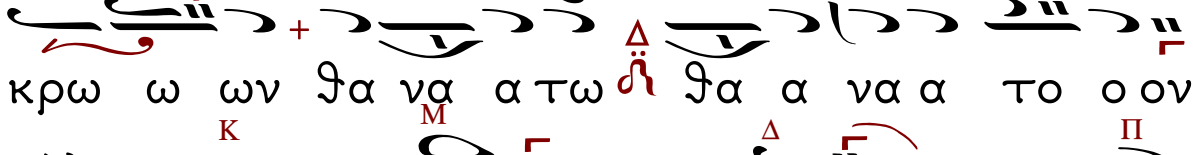
μαρτυροῦντες ἀποπροσώπου τοῦ Θεοῦ

καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήσονται

Χριστὸς ἀνέστη...

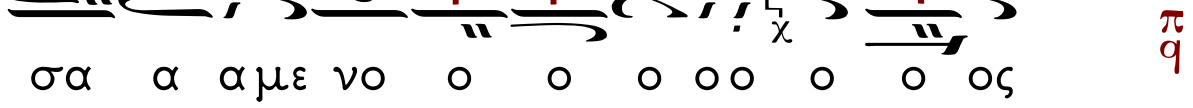
Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ
Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν
αὐτῇ.

 Χριστὸς ἀνέστη ἡ ἐκ νε

κρωτων θάνατου θάνατον οὐκ ἔπαυσα

καὶ αἰτοίαι ἐν

τοίαις μνημόσυνον ζωῆς χαρι

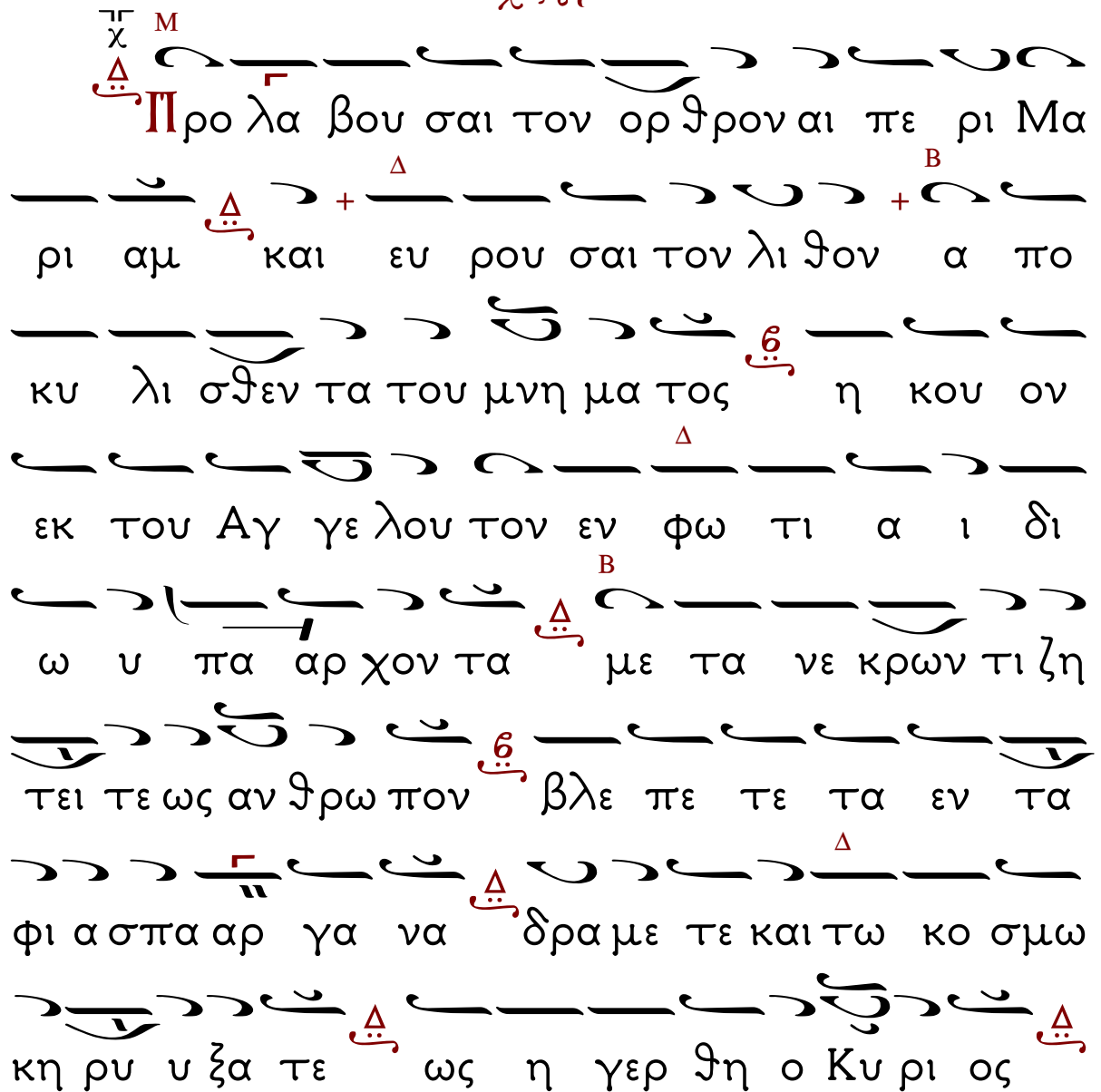
σά αμενοοοοοοοοο

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὡς ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

σα α αμε νο ος

Ἡ Ὑπακοή τοῦ Πάσχα
ψαλλομένη ὡς Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δὲ Δι

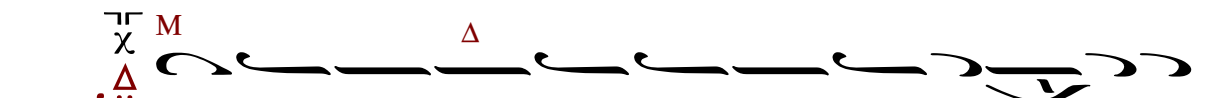
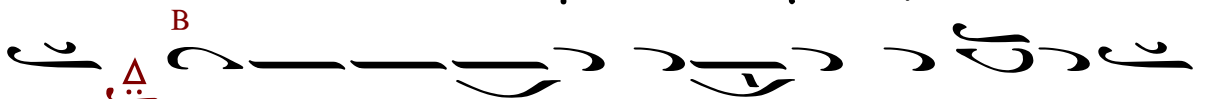

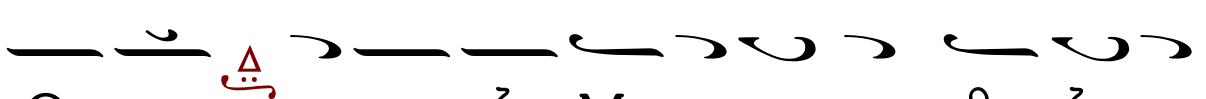

Προ λα βου σαι τον ορ θρον αι πε ρι Μα
ρι αμ και ευ ρου σαι τον λι θον α πο
κυ λι σθεν τα του μνη μα τος η κου ον
εκ του Αγ γε λου τον εν φω τι α ι δι
ω υ πα αρχον τα με τα νε κρων τι ζη
τει τε ως αν θρω πον βλε πε τε τα εν τα
φι ασπα αρ γα να δρα με τε και τω κο σμω
κη ρυ υ ζα τε ως η γερ θη ο Κυ ρι ος

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

^B ^Δ
 θά να τώ σας τον θά α να τον ο τι υ
 ^B
 παρ χει Θε ου Υι ος του σω ζον τος το γε νος
 ^Γ
 των αν θρω ω ω πων

Κοντάκιον. ᾠχος δ'.

ᾠχος δ' Δι

^Γ ^M ^Δ
^Δ **Ε**ι και εν τα φω κα τηλ θες α θά α να
 ^B
 τε ^Δ αλ λα του Α δου κα θει λες την δυ να μιν
 ^Δ
 και α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο
 ^Δ
 Θε ος γυ ναι ζι Μυ ρο φο ροις φ θε γ ζα με
 ^B
 νος χαι αι ρε τε και τοις σοις Α πο στο λοις ει
 ^Δ
 ρη νην δω ρου ου με νος ο τοις πε σου ου σι
 ^B ^Γ ^Δ
 πα ρε χων α να αστα σι ι ιν ^Δ

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΟΣΟΙ ΕΙΣ ΧΡΙΣΤΟΝ ΕΒΑΠΤΙΣΘΗΤΕ.

ᾠχος ἧ Πα

^Π_π ^Χ_π ^Γ_π ^Ν
 υε **Ο** σοι εις Χριστον ε ε βα πτι
^Π σθη η τε ε ε ^Δ Χρι στο ο ο ον ε ε νε
^Μ ^Π
 δυ υ υ υ σα α α σθε ε αλ λη λου ου
^Π (Δίς)
 ου ου ι ι ι ι α

Τὸ τρίτον. ^Μ ^Ν ^Π
^π **Ο** ο ο σοι οι ^π εις Χρι στο ον
^Κ
 ε ε βα πτι σθη η τε ε ε ^Δ Χρι στο ο
^Δ ^Κ ^Π
 ο ον ε ε νε δυ υ σα α σθε ε Αλ λη λου
^Π
 ου ου ου ι ι ι ι α

^Π
^π ^Δ
 Δο ζα Πα τρικαι Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι ^Δ

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην Δ

Μ Κ Δ Κ Χρι ιστο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα

Π α σθε ε Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι

α π ρ

Π π ρ υ ε ε ε ε Δ υ υ υ υ υ υ υ να α

Ν Π π ρ α α α α α μι ι ι ις ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Μ Π ο ο ο ο ο ο ο σοι ρ ει εις Χρι στο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Μ Π ο ν ρ ε βα α πτι ι ι ι ι ι ι ι

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ι ι ι χ ε ε βα α πτι ι ι ι ι

ε ε βα πτι ι ι ι σθη η τε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε Χριστο ο ο ο

ον ε ε νε ε δυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ σα α α ε ε νε ε ε δυ υ

υ υ υ υ υ σα σθη ε ε ε ε ε ε ε ε

Α α α α α α α λ λ η η η η η

η η η λου ου α α λ λ η λου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α α α

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

α α α γ α α α α α α α α α π ρ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Προκείμενον. Ήχος πλ. δ'.

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ᾧ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἄχρις ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ πνεύματος ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήφθη· οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ ἐν πνεύματι βαπτισθήσεσθε ἀγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἠρώτων αὐτὸν

λέγοντες, Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς, Οὐχ ὑμῶν ἐστὶν γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ· ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μου μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα. (γ') ᾠχος δ'.

Κύ, Κύριε, ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών.

Στίχ. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ἔς ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

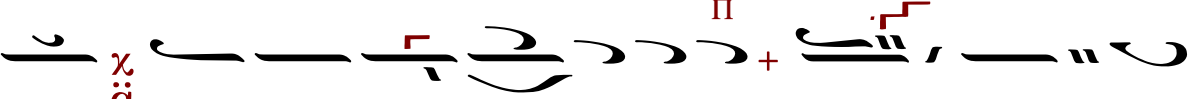
Χερουβικὸν ἡμετέρων τροποποιήσεων
μὲ βάσιν τὸ ἀναλελυμένον τοῦ Θεοδώρου Φωκαέως
ὑπὸ τοῦ Ἁρχοντος Πρωτοψάλτου Τ.Μ.Τ.Χ.Ε.
Βασιλείου Νικολαΐδη

Ἦχος ἧ Πα

Ἑκτασις: ζ - 6'
λ

χ^Μ π Π
π⁹ μ ε ε ε π⁹ Ο ι τα α α α α α α
α α α α α Χε ρου ου βι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
+ Χε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι μ π μ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
+ σ τ ι ι ι ι κ ω ω ω ω ω ω ε ι κ ο
νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ & ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

 ι τον τρι ι σα α α α γι ι ο ον υ

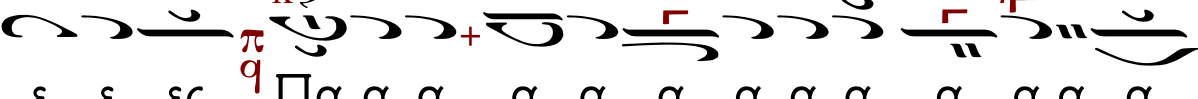
 υ υ υ υ υ μνον προ σα α α α

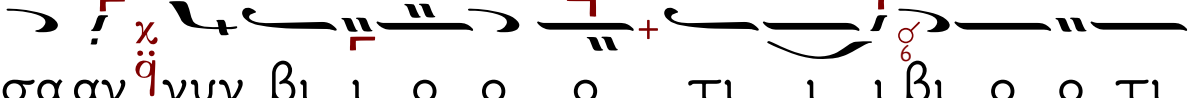
 α α α α α δο ο ο ο ο υ υ μνον

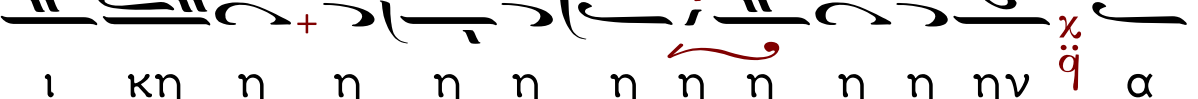
 προ ο ο σα α α α δο ο ο ο ον τε ε ε

 ε ε ες Πα α α α α α α α α α α

 σαν νυν βι ι ο ο ο τι ι ι βι ο ο τι

 ι κη η η η η η η η η ην α

 πο θω ω ω με ε ε ε θα α α α α

 α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι

 ι ι ι ι ι ι ι πασαν με ε ρι ι

 μνα α α α α α α αν

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ & ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

χ
ῥ
 ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι

 λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Δ
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

η
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

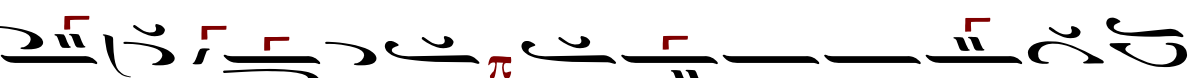

χ
ῥ
 ε ε ε ε α α α α των ο ο ο λω

 ων υ πο ο δε ε ζο ο ο ο ο με ε ε

π
ῥ
Π
 ε νοι ταις Α αγ γε ε λι ι

φ
π
ῥ
δ
 καις α ο ρα α τω ω ω ω ως δο

 ρυ φο ρου ου ου με ε νοον τα α α α

π
ῥ
 α ζε ε ε ε σιν Α α α λ λη η λου ου

π
ῥ
 ου ου ι α α α α α α α

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Δ
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον Δ

Δ
Κυ υ ρι ε ε λε ε ε η σον π ρ

π ρ
Κυ υ ρι ε ε λε ε η η σον π ρ

π ρ
Πα ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε π ρ

π ρ
Πα ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ε Δ

Δ
Πα ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ε Δ

Δ
Πα ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε π ρ

π ρ
Πα ρα α α σχου ου Κυ υ ρι ι ε π ρ

π ρ
Cοι οι Κυ ρι ε π ρ

π ρ
Cοι οι οι οι οι Κυ υ ρι ι ι ε

ε π ρ

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ Ὡς ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

π⁹ Ἄ μην π⁹

π⁹ Ἄ α α α α α α α α α

α α μην π⁹

π⁹ Καί τω πνευματί σου ου ου π⁹

π⁹ Ἄ γα πη σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υς

μου Δ⁹ Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α μου η και

κα τα φυ γη μου και αι ρυ υ στη η

ης μου ου ου π⁹

π⁹ Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνεευ μα

Δ⁹ Τρι α δα ομο ο ου σιον και α α χω

ω ρι ι ι στο ο ον π⁹

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

π⁹ λε ο ν σι ι ι αν

π⁹
αι νε σε ως

π⁹ τα του πνευ μα το ος σου

χο μεν προς τον Κυ ρι ον

α ξι ο ο ν και δι ι και αι

π⁹
αι ο ο ο ν

π⁹ γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ι ρι

π⁹

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ωσαν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι

στοις ^π9

^π9 Ἄ α α α μην ^Δ9

^Δ9 Ἄ α α α α α α α μην ^π9

^λχ ^π9 Σε ε υ υ υ μνου ου ου με ε

^π9 εν Σε ε ευ λο γου ου ου με ε εν ^Δ9

Σοι ευ χα ρι στου ου με εν Κυ υ υ υ υ υ

υ ρι ι ε ^π9 και δε ε ο με θα α σου

^Δ9 ο ο Θε ε ο ο ο ο ος η η η η η

μω ω ω ω ν ^π9

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως. ^λχ ^π9 ^Π9 Ο α αγ γε λο ο ο

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ος ε ε ε βο ο ο ο ο α α τη η Κε

ε χα ρι ι τω ω ω με ε ε νη η

Α α α γνη η η Πα α αρ θε ε νε ε χαι

αι αι αι ρε ε και αι πα λιν ε ε ε ρω χαι αι

αι ρε ε ο σο ος Υι ο ος α νε

ε ε ε ε στη η τρι η η η η η με

ρο ο ο ος ε ε εκ τα α α α α α φου

Φω τι ι ι ζου φω τι ι ι ι ι ζου

ου η νε ε ε ε α α Ι ι ε ρου ου ου

σα α α λη ημ η γαρ δο ζα Κυ ρι ι

ι ι ι ου ου ου ου ου ε ε πι ι σε ε

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

α νε ε ε τει ει ει λε ε ^π χο ο ο ρευ
ε νυ υ υ υ υ υν και αι αι α γα
α α αλ λου ου Σι ι ι ων ^Δ συ υ υ
υ υ δε ε α α α γνη η η η η τε
ε ερ που Θε ε ο ο ο το ο ο κε
ε ^Δ εν τη η η ε ε γε ερ σει του ου το
ο ο ο κου ου ου σου ου ^χ ου ου

π
9

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὡς ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἦχος λ̣ ᾠ Πα̣

Π λ̣ Μ Δ Κ Δ
 υε π̣ ρ̣ Γωω μα Χρι ι ιστου ου ρ̣ με τα λα α
 Π
 βε ε τε ε ε ε ρ̣ πη γη η η ρ̣ α θ̣ α
 να α του ρ̣ γε ε ευ σα α α σθ̣ ε ε
 ε ρ̣

Σπ̣χος. λ̣ Π λ̣ ρ̣ ρ̣
 Με γα το μυ στη ρι ον ρ̣ της σης

Χρι στε ε Α να στα σε ως ρ̣
 Μ Κ Π Κ
 ρ̣ ρ̣ Γωω ω ω ω μα π̣ ρ̣ Χρι ι ιστου ου ρ̣
 Δ Π Μ Κ Δ
 με τα λα α βε ε τε ε ε ε ρ̣ πη γη η η ρ̣
 Κ Δ
 α θ̣ α να α του ρ̣ γε ε ευ σα α α α
 σθ̣ ε ε ε ε ρ̣

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

^Δ ^Κ
α θα να α του γε ε ευ σα α α

σθε ε ε ε

Στίχος.

^Π
το τε και Μα ρι α η μυ ρι

σα σα ευ φραν θη προ σκυ νη σα σα Θε

ο ον προ του Μνη μα τος

^Μ ^Κ ^Π ^Κ
ω ω ω ω ω μα Χρι ι ι στου ου

^Δ ^Π ^Μ ^Κ ^Δ
με τα λα α βε ε τε ε ε ε πη γη η ης

^Δ ^Κ
α θα να α του γε ε ευ σα α α

σθε ε ε ε

Στίχος.

^Π
ε ι πα τε τω Πε τρω και τοις λοι

ποις Α πο στο λοις ο τι α νε στη εκ νε

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὡς ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

κρωων ο α θα να τος ^χ_ῳ

^{Μ Κ Π} ^χ_ῳ ω ω ω ω ω μα ^π_ῳ Χρι ι ι σ του ου ^χ_ῳ

^{Δ Π Μ Κ Δ} με τα λα α βε ε τε ε ε ε ^χ_ῳ πη γη η ης

^{Κ Δ} α θα να α του ^χ_ῳ γε ε ευ σα α α α

^Π σθε ε ε ε ^χ_ῳ Α α α λ λη η η λου

ου ι ι ι α α α α α α α α

α ^π_ῳ

Μετὰ τὴν Θείαν Κοινωνίαν.

Ἦχος π̣ῳ̣ Πα̣

^π_ῳ ^χ_ῳ ^{ῳ ^{Π Δ Π} Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε}

^{Δ Π Μ} κρω ω ν θα να α τω ^Δ θα α να α το ο ο ν

^{Κ Μ Δ Π} πα τη η η σα α α ας και αι τοι ο ις εν

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ ὁ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

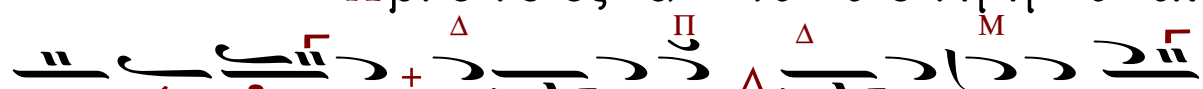

 τοι οἰς μνη η μα α α σι ^π ζω ω ην χα ρι

 σα α α με νο ο ο ο ο ο ο ο ο ος π
9

Ἄντι τοῦ Πληρωθῆτω πάλιν Χριστός ἀνέστη.

 Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Πα̣ ^π Χ̣ρι στο ος α νε ε στη η ε εκ

 νε κρω ω ω ν θ̣α γα α τω θ̣α α να α το

 οον πα τη η η σα α α ας και αι τοι οἰς

 εν τοι οἰς μνη η μα α α σι ^π ζω ω ην χα ρι

 σα α α με νο ο ο ο ο ο ο ο ο ος π
9

*Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, καὶ
 ἀντί τοῦ "Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου" ψάλλομεν
 τὸ σύντομον Χριστός Ἀνέστη ὡς ἀκολουθῶς.*

 Ἄ μην ^π Χ̣ρι στος α νε στη εκ νε κρω ν θ̣α

να τω θ̅α να τον πα τη σας ^Δ και τοις εν τοις
μνημασι ζω ην χαρι σα αμενος ⁶ (Δίς) ^Δ

Τὸ τρίτον.

^Δ Χ̅ρι στος α νε στη εκ νε κρων
θα να τω θ̅α να τον πα τη σας ^Δ και τοις εν
τοις μνημασι ζω ην χαρι σα αμε νο ο ος ^Δ

Ἀπόλυσις: Γίνεται διαλογικὴ

Ὡς ἀκολουθως:

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι
ἐφ' ἡμᾶς, τῇ αὐτοῦ θεία χάριτι καὶ
φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς
ἡμῶν, δόξα σοι.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ
Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας

τῶν αἰώνων. Ἀμήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον. **(γ')** **Π**άτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητροῦς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου **(τοῦ ναοῦ)** τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: **Χ**ριστὸς ἀνέστη! **(τρὶς)**

Ο ΛΑΟΣ: **Ἀ**ληθῶς ἀνέστη! **(τρὶς)**

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα τῇ Αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ο ΛΑΟΣ: **Π**ροσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς κατακλείει διὰ τοῦ: **Χ**ριστὸς
ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ο ΛΑΟΣ: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
κρω ω ν θ α να α τω θ α α να α το ο ο ν
πα τη η η σα α ας και αι τοι ο ις εν
τοι ο ις μνη η μα α α σι οί χοροί ζω ω η ν χα
ρι σα α α με νο ος

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος τοὺς ἐπομένους Στίχους
καθ' ἕκαστον δὲ Στίχον ψάλλεται ὁμοίως
ὑπὸ τῶν Χορῶν τὸ Χριστὸς Ἀνέστη ..

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Στίχ. δ'. Ἀὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χ ρ ι σ τ ο ο ς α ν ε ε σ τ η η ε ε κ ν ε
κ ρ ω ω ν θ α ν α α τ ω θ α α ν α α τ ο ο ο ν
π α τ η η η σ α α α ς κ α ι α ι τ ο ι ο ι ς ε ν
τ ο ι ο ι ς μ ν η η μ α α α σ ι ο ἱ χ ο ρ ο ἱ ζ ω ω η ν χ α
ρ ι σ α α α μ ε ν ο ο ς

Δόξα...

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸ.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, γεγονωτέρα φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας...

Ὁ Χορὸς : Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶην χαρισάμενος.

Ἱερεὺς: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ

ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ἱερεὺς: **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [**Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς**], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: **Κ**οὶ Κύριε.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός : **Ἀ**μήν.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ἦχος Δι ^M
Κυ υ υ ρι ε ε κε κρα α

^B
ζα προς σε ει σα ακουσο ο ο ο ον

μου ει ει σακου ου ου στον μου Κυ υ υ ρι

ι ι ι ε ⁶ Κυ υ ρι ι ι ε ε κε ε

κραα ζαα α προς σε ει σα α ακου

ουσο ο ον μου ^Δ προ ο ο σχες τη φω νη η

η η τη ης δε η σε ωω ω ως μου ^Δ εν τω

κε κρα γε ναι αι με ε ε προς σε ει σα

κου σο ον μου Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι

ε ^Δ

^Δ Κα τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

χη η η η η η μου ως θυ μι ι α α α

α μα α ε ε ε νω ω ω πι ι ο ο ον σου

ε ε ε πα αρ σι ις των χει ρω ω ω ω ν

μου θυ σι ι α ε ε σπε ρι ι νη **ε** ι σα κου

σον μου Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι

ε

ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη

σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται **ε**

ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε στιν **ε**

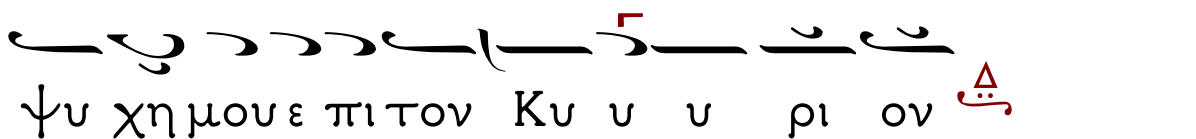
ε τον προ αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν

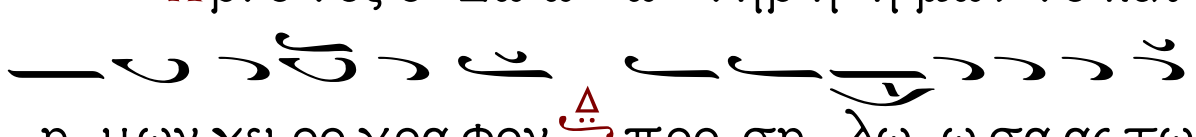
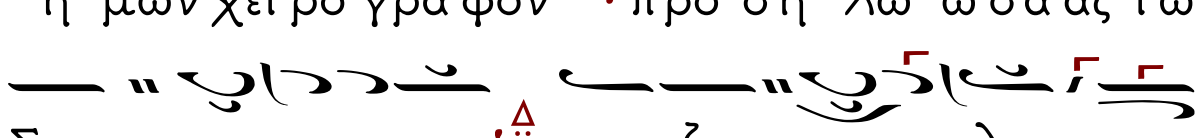
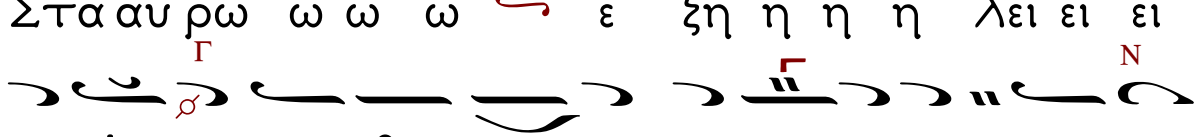

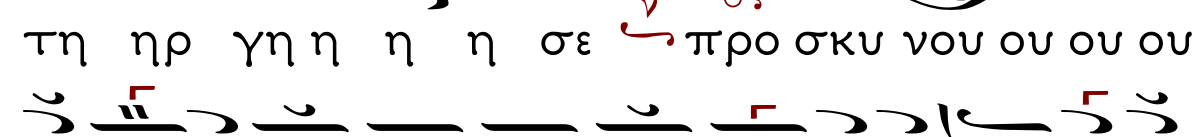
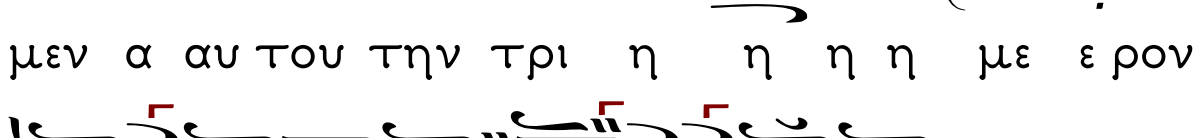

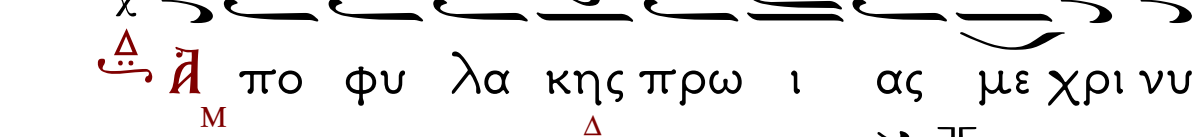
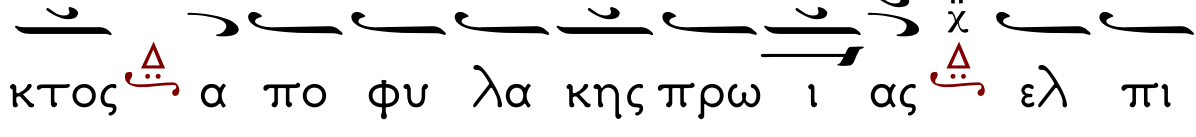
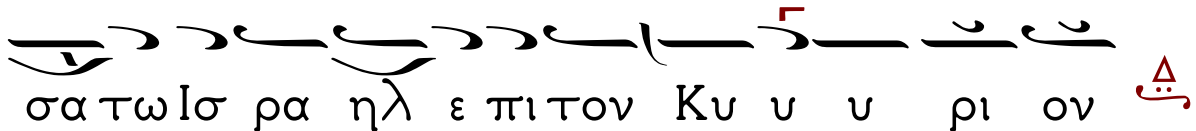

τα τον Θε ον Λο γον σα ρκω θεν τα εκ Πα ρ θε

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

μου ου ου Μα ρι ι ας ^Δ δε ευ τε ε προ σκυ
νη η η σω ω ω μεν ⁶ Σταυ ρον γα α αρ
υ υ υ πο ο μει ει ει νας τη τα φη πα ρε
δο ο ο θη ως αυ το ος η θε ε λη η η
σε ^γ και ^Δ α να στα α ας ε εκ νε ε ε
κρων ε σω ω σε ε ε με τον πλα νω ω ω
ω ω με ε ε νον α α α α α α α
α αν θρω πον ^Δ
^χ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ
^Δ ^Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ
πε μει να σε Κυ ρι ε ^Δ υ πε μει νεν η
ψυ χη μου εις τον λο γον σου ^χ ^Δ ηλ πι σεν η

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

ψυχημουεπιτον Κυ υ υ ρι ον

 Χριστος ο Σωω ω τηρη ημων το καθ
 ημων χειρογραφον προσηλωσας τω
 Σταυρωωωω εζηηηηη λειειει
 ειψε και του θανατου το κραατο ο ος κα
 τη ηρ γη η η η σε προσκυνου ου ου
 μεν α αυτου την τρι η η η η με ερον
 ε ε ε ε ε ε ε ε γερσιν
  Αποφυλακης πρωι ας με χρι νυ
 κτος α πο φυ λα κης πρωι ας ελ πι
 σα τω Ισρα ηλ επιτον Κυ υ υ ρι ον

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ἐν Ἀρχαῖς γέλοις ὑμνήσωμεν Χριστοῦ
στοῦ σου τὴν Ἀναστασιν
αὐτός γάρλυτρωτῆς ἐστὶ καὶ Σωτὴρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ ἐν
δοξῇ φεβερα καὶ κραταῖα
δυναμει παλιῖν ἐρχεται κριν
ναὶ κοοοοοο σμονον εεεεε πλα
σεν

Ὅτι παρὰ τὸ Κυριωτοῦ ἐλε
ος καὶ πολλῆ παρὰ τὸ λυτρωσις καὶ
αὐτός λυτρωσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πα

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

σων των α νο μι ω ω ω ν αυ του ^Δ

^Δ ^Δ Γε τον σταυ ρω θεν τα και τα α φε ε εν

τα Αγ γε λος ε κη ρυ υ υ ζε ε ε Δε

σπο ο την ^Δ και ε λε γε ται αις Γυ ναι αι

ξι ^Δ δευ τε ι δε τε ο που ε ε κει ει το

ο Κυ υ υ ρι ι ι ος ⁶ α νε στη η

γαρ κα θως ει πενωσ πα αν το δυ υ να α α

α μος ^γ ^Δ ^Θ δι ο σε ε ε προ ο ο σκυ νου ου

μεν τον μο ο ο ο νον α θα α α να α α

τον ⁶ Ζω ο δο τα Χρι στε ε λε ε η η

σο ο ο ν η η η η μας ^Δ

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Αἰ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε

θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα

α οι

 Εν τω σταυ ρω σου κα τηρ γη η σας την

του ζυ υ λου ου κα τα α ραν εν τη τα

φη σου ε νε ε κρω σας του θα να α

α του ου το κρα α α τος εν δε τη ε

γερ σει ει σου ε φω τισας το γε νο ο ος τω

ων αν θρω ω πων δι α του το ο

ο σοι οι βο ω ω μεν Ευ ερ γε τα Χρι

στε ο Θε ος η μων δο ο ο ζα α α

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

α σοι ^Δ
^χ ^Δ
^Δ **Ο** τι ε κρα ται ω θη το ε λε
ος αυ του εφ η μας ^Δ και η α λη θει α
του Κυ ρι ου ^χ ^Δ με νει εις το ο ον αι ω ω
να ^Δ
^Δ **Η** νοι γη σαν σοι οι οι Κυ ρι ι ι
ε ε φο ο οβω πυ λαι αι θα να α α του
^N ^M ^N
πυ λω ροι οι δε ε Α δου ι δο ον τε ε
ες σε ε ε πτη η η η ζαν ^Δ πυ λας γαρ
χαλ κα ας συ νε ε ε ε τρι ι ι ι ψας ^Δ και
^N
μο χλους σι δη ρου ους συ νε ε θλα α α

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

σας και εζηγαγες ημασ εκσκοο
τους και σκιασ θαναατου και
τους δεσμους ημων διειερρη
η η ηξας

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

^Μ
Χ Δ
Δο ο ο ζα Πα α α τρι ι ι και Υι υι
ω και Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι
Δ
Φον σω τη ρι ον υ μνο ο ον α δο ον
τες Δ εκ στο μα α τω ων α να με ε ελ
ψω ω ω με εν δε ε ευ τε πα αν τες Δ εν
οι κω Κυ υ ρι ι ι ου Δ προσ πε ε σω ω ω μεν
^Ν
λε ε γο ο ο ον τες γ ο ε πι ζυ λου
σταυ ρω θεις και εκ νε κρω ν α να ασ τας Δ και
ων εν κολ ποις του Πα τρος ι λα σθη η τι ταις
α μαρ τι ι ι αι αις η η η μων Δ

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Θεοτοκίον.

^ΓΧ ^ΔΚαι νυ υ υ υν και α α ει

και εις τους αι ω νας των αι ω ω ω νων α α
μην

^Μ ^ΔΠα ρη η η λ θεν η η σκι ι ι α α

α του νο ο μου τη ης χα ρι ι ι το ο ος

ε ελ θου ου ου σης ⁶ως γαρ η βα α α τος

ου ου κ ε ε και αι ε ε ε το ^Δκα τα

φλε ε ε ε γο ο ο με ε ε νη ^Δου τω

Παρ θε ε νος ε ε ε ε τε ε ε ε κες και

αι Πα α αρ θενος ε ε ε μει ει ει ει νας ⁶

αν τι στυ υ υ λου πυ υ ρο ο ο ο ος δι και

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

ο συ υ υ νη η ης α νε ε ε ε τει

λεν Η η η λι ι ι ι ος αν τι ι ι Μω

υ υ υ σε ε ε ως Χρι ι στος η σω τη ρι ι

ι α των ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω

ω ων

ω ων

ω ων

ω ων

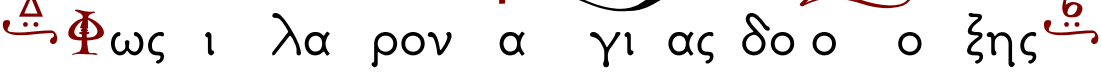

ω ων

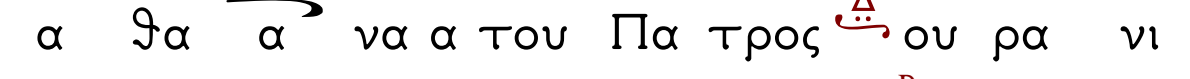

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου τὸ Φῶς ἰλαρόν...

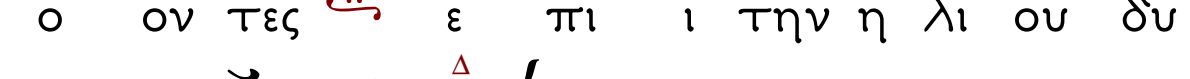

Ἦχος Δι

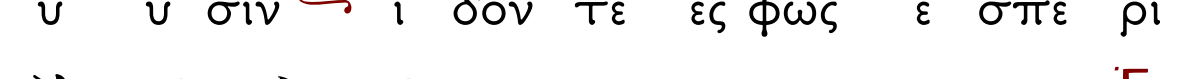

 Χ **Φ**ως ἰ λα ρον α γι ας δο ο ο ζης **Β**

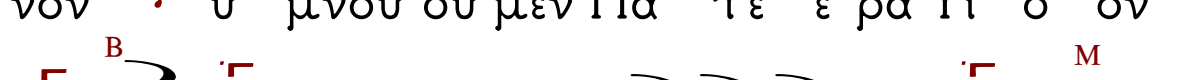

 α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι

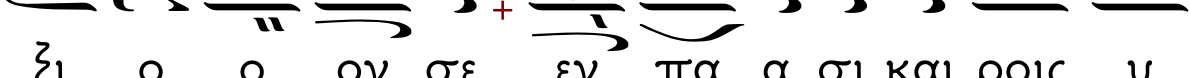
 ἰ ἰ ου α γι ου μα καρος Ἰ η σου **Β**

 ου Χρι ἰ ἰ ἰ στε ελ θο ο ο ο **Μ**

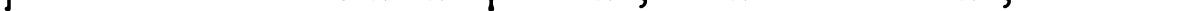
 ο ον τες ε πι ἰ την η λι ου δυ

 υ υ σιν ἰ δον τε ες φως ε σπε ρι

 νον υ μνου ου μεν Πα τε ε ρα Υι ο ον **Μ**

 και α α γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον α **Μ**

 ζι ο ο ον σε εν πα α σι και ρις υ

 μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ἰ αις Υι

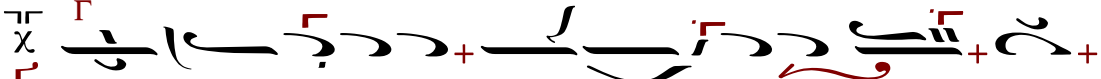
ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

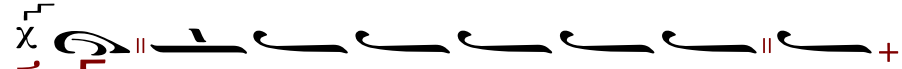
ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η η η η η ν
ο ο δι ι δου ους δι ο ο ο ο ο ο κο
ο σμος σε ε ε δο ο ζα α α α λει

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

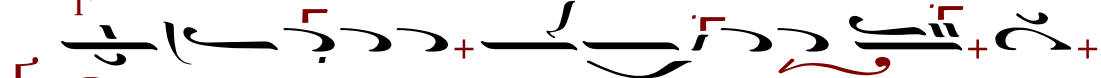
Ἑσπέρας Προκείμενον.

Ἦχος Βαρύς Γα

 Ἦ **Κ**ις Θε ε ο ος με ε ε ε γα ας ως
 ο ο Θε ο ος η η μω ων Ἦ συ ει ει ει
 ει ει ο ο ο Θε ε ο ος **Δ** ο ποι ω ω ω
 ων **Ν** θαυ μα α σι ι ι α μο ο ο
 νο ος Ἦ

Στίχ. α'.
 Ἦ **Ε** γνω ρι σας εν τοις λα οις

 την δυ να μι ιν σου Ἦ

 Ἦ **Κ**ις Θε ε ο ος με ε ε ε γα ας ως
 ο ο Θε ο ος η η μω ων Ἦ συ ει ει ει
 ει ει ο ο ο Θε ε ο ος **Δ** ο ποι ω ω ω

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

ων θαυμα ασι ι ι α μο ο ο
νο ος υ

Σπχ. β'. και ει πα νυν ηρ ζα μην αυ

τη η αλ λοι ω σις της δε ζι α ας του

Υ ψι ι στου ου υ

υ ρις θε ε ο ος με ε ε ε γα ας ως

ο ο θε ο ος η η μων υ συ ει ει ει

ει ει ο ο ο θε ε ο ος ο ποι ω ω ω

ων θαυμα ασι ι ι α μο ο ο
νο ος υ

Σπχ. γ'. ε μνησθην των ερ γων Κυ ρι

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

ου ἡ ο τι μνησθη σομαι α πο της αρ

χης των θαυμασιων σου. ἡ

ἡ **Γ**ις Θε ε ο ος με ε ε ε γα ας ως

ο ο Θε ο ος η η μων ἡ συ ει ει ει

ει ει ο ο ο Θε ε ο ος **Δ**ο ποι ω ω ω

ων θαυμα ασι ι ι α μο ο ο

νο ος ἡ

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

(Ἰω. κεφ. κ' 19-25)

ΙΕΡΕΥΣ: Οὔσης οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

ἅγιον· ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΜΕΓΑΛΟ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (πόλει, κώμῃ) ταύτῃ,

τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισον με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ ση χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Κοί, Κύριε.

Ότι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερωῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Τὰ Ἀπόστιχα.

^π ^χ **Η** α ν α στα σι ις σου Χρι στε Σω τηρ
α πα σαν ε φω τι σε τη ην οι κου με νην ^π και
α νε κα λε σω το ι δι ι ον πλα σμα ^π Παν
το δυ να με Κυ υ ρι ε δο ζα σοι ^π

Ἡ ΑΡΓΟΣΥΝΤΟΜΟΝ.

^Δ ^χ **Η** Α ν α στα σι ις σου Χρι στε ε ε
Σω τηρ α πα σαν ε φω τι ι σε τη η η ν οι οι
οι κου ου με ε ε νην και α νε κα λε ε ε
σω το ο ι δι ι ι ον πλα α σμα ^Δ Παν το
δυ να με Κυ ρι ε ε δο ο ο ζα α α α
σοι ^Δ

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Εἶτα τὰ Σπυρηρά τοῦ Πάσχα
μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος λ' ᾠ —

^κ
^χ
^χ
^ᾠ
Α να στη τω ο Θε ος και δι α
 σκορ πι σθη τω σαν οι εχ θροι αυ του ^χ
^ᾠ και
 φυ γε τω σαν α πο προσω που αυ του ^χ
^Δ
^ᾠ οι
 μι σουν τες αυ τον ^φ
^χ
^ᾠ

^κ
^χ
^ᾠ
Πα σχα ι ε ρον η μιν ση η η
 με ρον α να δε δει κται ^χ
^ᾠ Πα σχα και νον
 Α γι ον ^{γ'}
^ᾠ Πα σχα μυ στι κον ^χ
^ᾠ Πα σχα παν
 σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι στος ο λυ τρω
 της ^χ
^ᾠ Πα σχα α μω μον ^{γ'}
^ᾠ Πα σχα με ε γα
^χ
^ᾠ Πα σχα των πι στων ^χ
^ᾠ Πα σχα το πυ λας η μιν

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

του Παραδεισου ανοιξαν^κ Πασχα παντας α

για αζον πιστους^κ

^κως ε κλειπει καπνος εκ λιπε τωσαν

^κως τη κεται κηρος^κ απο προσωπου πυ

ρος^κ

^κΔευτε απο θεας Γυναικες ευαγγε

λιστριαι^κ και τη Σιων ειπατε δεχου

παρημων χαρας ευαγγε λια της Ανα

στασεως Χριστου^κ τερπου χορευε^κ

και αγαλλου^κ Ιερουσαλημ^κ τον Βα

σιλεα Χριστον θεαση μενη εκ

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

του μνηματος^χ₉ ως νυμφιον προερχομε

ενον^χ₉

^χ₉ Ουτως απολουνται οι αμαρτω

λοι απο προσωπου του Θεου^χ₉ και οι δι

και οι ευφρανθητωσαν^χ₉

^χ₉ Αι Μυροφοροι γυναικες ο ορθρου

βαθεεος^χ₉ επιστασαι προς το μνημα

του ζωοδοτου^χ₉ ευρον αγγελον επι τον

λιθον καθημενον^χ₉ και αυτος προσφθεγ

ξαμενος αυταις ουτως ελεγε^χ₉ τι ιζητει

τε^χ₉ τον ζωντα μετα των νεκρων^χ₉ τι ιθρη

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

νει τε ^{ζ'} τον α φθαρ τον ως εν φθο ^ρ ρα ^χ α πελ
θου ου σαι κη ρυ ζα τε ^χ τοις αυ του ου

Μα θη ταις ^χ
^χ ^χ ^ρ αυ τη η η με ρα ην ε ποι η
σεν ο Κυ ρι ος ^χ α γαλ λι α σω με θα
^χ ^χ και ευ φραν θω μεν εν αυ τη ^χ ^ρ

^χ ^ρ Πα σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα
σχα ^χ Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε
τει λε ^χ Πα σχα εν χα ρα αλ λη λους περι πτυ
ζω με θα ^{γ'} ω ω ω ω Πα σχα λυ τρον λυ
πης ^χ και γαρ εκ τα φου ση με ρον ^χ ω σπε ρ εκ

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

— υ ˘ ˘ ˘ ˘ — ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
πα σ του εκ λα μ ψ ας Χ ρ ι σ τ ο ς τ α Γ υ ν αι α χ α ρ α ς
˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ —
ε π λ η σε λε γ ω ν ^χ ρ Κ η ρ υ υ ζ α τ ε Α π ο
— ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
σ τ ο ο ο ο λ ο ι ς ^χ ρ

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

και τοις μι σου ου ου σι ιν η η η μας ^Δ

συγ χω ρη η σω ω μεν ^Δ πα α α αν

τα α τη Α α να στα α α α σει ^π και αι

ου ου τω ω βο η η η η σω ω ω μεν ^φ

Χριστος α νεστη η εκ νε ε κρω ω ω ν ^{ν'}

θα να α τω ω θα α α να το ον πα τη

η η η σας ^δ και τοις ε εν τοις μνη η ^χ

μα α α σι ^π ζω ω ην χα α ρι σα α

με ε νο ο ο ος ^Δ

^Μ Χρι στο ος α νε ε στη ε ε εκ νε ^Π

κρω ω ω ν θα να α τω ^Δ θα α να α το ο ο ν ^Μ

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

πα τη η η σα α α ασ και αι τοι οις εν

τοι οις μνη η μα α α σι π ρ ζω ω ην χα ρι

σα α α με νο ος χ ρ

Τὸ τρίτον.

χ ρ Χ ρι στο ος α νε ε σ τη ε ε εκ

νε κρω ω ων θα να α τω δ ρ θα α να α το

ο ο ν πα τη η η σα α α ασ και αι τοι οις

εν τοι οις μνη η μα α α σι π ρ ζω ω ην χα ρι

σα α α με νο ο ο ο ο ο ο ο ο ος π ρ

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ὁ ἱερεὺς: **Σ**οφία.

Ὁ Χορός: **Ε**ὐλόγησον

Ὁ ἱερεὺς: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Σ**τερεῶσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, πόλει καὶ ἐνορίᾳ (**κώμη**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: **Φ**ωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἰερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (**γ**) Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ

ΜΕΓΑΛΟ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Βαρνάβα - ἰδρυτοῦ καὶ προστάτου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἁγίου (τοῦ **Ναοῦ**), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη! (τρὶς)

Ο ΛΑΟΣ: Ἀληθῶς ἀνέστη! (τρὶς)

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ο ΛΑΟΣ: Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς κατακλείει διὰ τοῦ: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

ΜΕΓΑΛΟ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.
Ο ΛΑΟΣ: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἰεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.